This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07023211 5

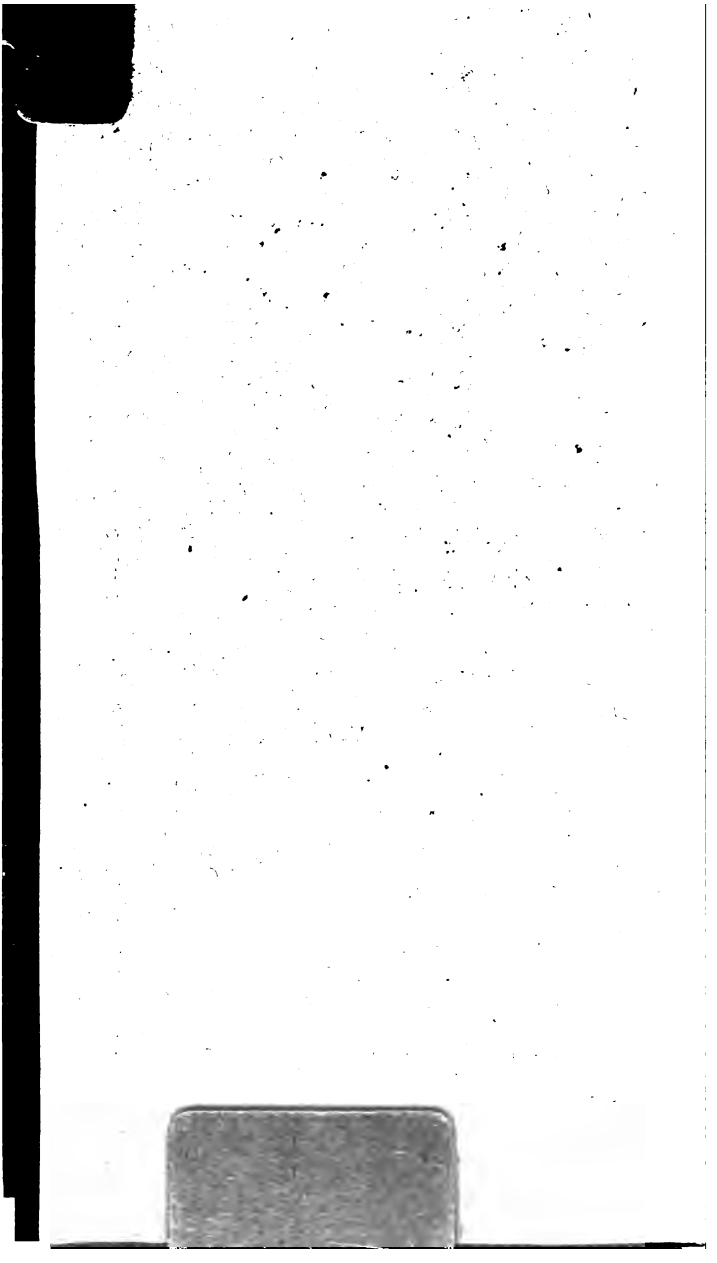

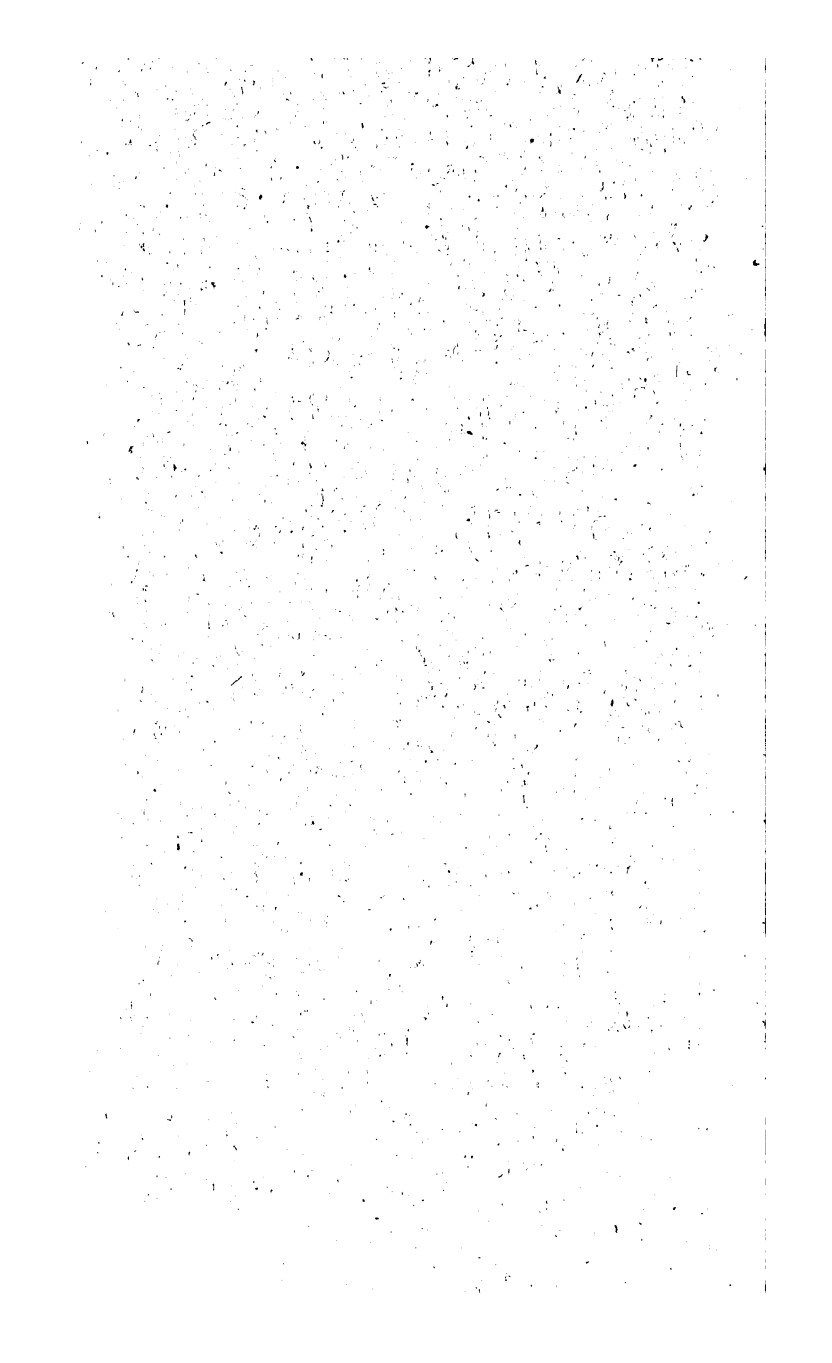

VOLLSTÄNDIGES

SOPHOKLEISCHES

WÖRTERBUCH

von

Gottlieb Carl [illegible]

Doctor der Philosophie und [illegible]

Zweite Abtheilung

Λ — Ω

Weimar

bei Wilhelm [illegible]

1831

VOLLSTÄNDIGES

SOPHOKLEISCHES

WÖRTERVERZEICHNISS

---

von

Gottlieb Carl Wilhelm Schneider,

Doctor der Philosophie und Professor am Gymnasium zu Weimar.

ASTOR LIBRARY NEW-YORK

Zweite Abtheilung.

Δ — Ω.

Weimar,

bei Wilhelm Hoffmann.

1830.

RCL

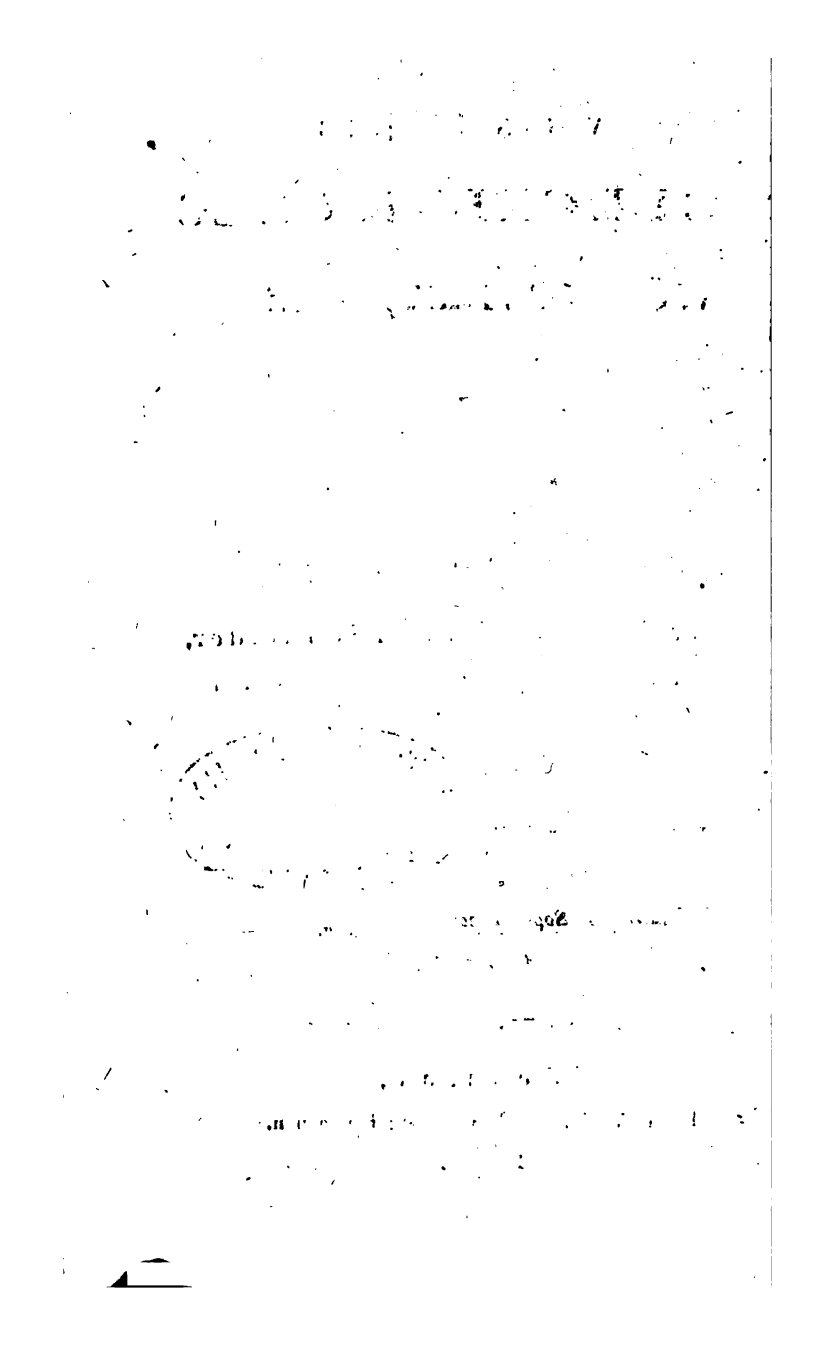

So wäre denn mit diesem Bande diese Ausgabe des Sophokles, welche noch vor ihrem völligen Erscheinen die entgegengesetztesten Urtheile erfahren hat, durch die der Verlagshandlung zu Theil gewordene, die Fortsetzung und Beendigung möglich machende Aufmunterung vollendet. Möge sie auch fernerhin eine freundliche Aufnahme finden.

Als Nachtrag folge noch eine genauere und berichtigende Notiz über den in der Vorrede zur ersten Abtheilung des Sophokleischen Wörterverzeichnisses angeführten in England erschienenen Index über Sophokles, welche ich der Güte des Herrn Professor Ahlwardt zu Greifswald verdanke. Die Ausgabe nämlich führt folgenden Titel:

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ. SOPHOCLIS TRAGOEDIAE SEPTEM: CUM VARIIS LECTIONIBUS EX ALDO ET TURNEBO. ADJICITUR INDEX AD SOPHOCLEM *copiosissimus et explanatorius. Novum opus, simili modo nondum antehac editum. Notae quaedam subiunguntur.* ETONAE. EXCUDIT IOSEPHUS POTE. MDCCLXXXVI. in 4to.

Von Harwood und Morell, denen Harles diese Ausgabe zuschreibt, ist weder auf diesem Titel

noch bei dem Index die Rede. Der Text, welcher der der Johnsonischen Ausgabe ist, beträgt 276 Seiten, und die *Notae quaedam in Sophoclem* 9 Seiten, zusammen 285 Seiten. Mohnike, welcher diese damals in Greifswald noch nicht vorhandene Ausgabe nicht zur Hand hatte, irrt, wenn er sagt, dafs die *Variae Lectiones* aus der Brunckischen Ausgabe entnommen seyen. Unter dem Texte stehen blofs die Varianten aus Aldus und Turnebus, wie schon der Titel angiebt. In den Noten sind Brunckis Anmerkungen angeführt worden, zuweilen mit Lob, zuweilen mit bitterem Tadel, wie z. B. in der Note zu Elektr. 1402 (1391 Br.), wo es heifst: *in emendatione huius loci vexatissimi Brunckii vires deficiunt. alpha ninquam gladium significat. Iohnsonus, Heathius et Parisinus editor, quam* (sic) *semper contumeliis lacessit, melius haud munus administrarunt. Cel. Brunckius ita se habet, ut quidam Theologi, qui omnia in sui systematis formam redigere solent.*

Der Index, welcher 211 Seiten in gespaltenen Columnen und eine Seite Addenda beträgt, ist nicht besonders verkauft worden, hat jedoch folgenden besonderen Titel:

INDEX AD SOPHOCLEM COPIOSISSIMUS ET EXPLANATORIUS. SIVE VOCABULORUM QUAE IN SOPHOCLE OCCURRUNT NOTATU DIGNIORA. NOVUM OPUS, SIMILI MODO NONDUM ANTEHAC EDITUM. ETONAE. EXCUDIT IOSEPHUS POTE. 1787.

auf dem letzten Blatte unter den Addenda steht: HOC OPUS FELICITER EMISIT EX SUO IPSIUS TYPOGRAPHEO IOSEPHUS POTE, ETONENSIS. ANNO DOMINI MILLESIMO SEPTINGENTESIMO OCTOGESIMO SEXTO, AETATIS OCTOGESIMO TERTIO.

Dieser Index erstreckt sich nicht über die Fragmente, führt blos einfache Wörter ohne Rücksicht auf den Zusammenhange auf, und ist besonders in Rücksicht der Pronomina und Partikeln unvollständig. Wahr ist es, dafs er nach einer neuen Methode gemacht ist, aber nach der unpassendsten; so steht ἔβη, βέβηκας nicht unter *βαίνειν*, sondern ersteres unter *E*, letzteres unter *B*. Als Probe können dienen:

ἔβη. T. 125.	ἐνθανεῖν. C. 1289.
βημεν. Tr. 148.	*θάκησις*. P. 18.
βην. A. 26, 1096.	*θακοῦντα*. E. 269.
βηναι. C. 1695.	*θανεῖν*. C. 784.
	θανόῦσιν. A. 1103.

A. bedeutet Aiax, An. Antigone, E. Electra, P. Philoctetes, T. Oedipus Tyrannus, C. Oedipus Coloneus, Tr. Trachiniae. Bei den eingerückten Wörtern mufs man sich die Anfangssylbe des ausgerückten Wortes hinzudenken, also in obigen Beispielen ἔ- und ἐν-, ohne dafs die Wörter immer zusammen gehören. So sind oben ἐνθανεῖν und ἐνθανεῖν unter einander gemengt, ja sogar unter ἔνθεν: *θένδε*, *θέσυς*, *θῆρον*,

θυμήματα, θύμιος; θύμον, wo überall ἐν- aus ἐνθεν vorn hinzuzudenken ist.

Einiges über diesen Index hat bereits Herr Hofrath Beck im Repertorium 1829, II, 2, S. 129 in der Anzeige der ersten Abtheilung meines Sophokleischen Wörterverzeichnisses angeführt.

Weimar den 13. Januar 1830.

Wilhelm Schneider.

Verlagsverzeichniß

von

Wilhelm Hoffmann in Weimar.

1. Baukunst.

Steiner's, J. F. R., praktische Anleitung zur Berechnung der Bau- und Nutzhölzer, auch Schneidemühlen-Waaren, nach dem Quadrat- und Cubikfuß. Ein gemeinnütziges Handbuch. Mit 74 Holz- und Schneidemühlentabellen. gr. 8. 1803. 1 Thlr.

Steiner, J. F. R., Entwurf einer neuen, durchaus feuerfesten Bauart, mit gewölbten Decken und Dachungen, zur Sicherheit und Wohlfahrt menschlicher Wohnungen und anderer Gebäude. 2 Hefte mit 16 illuminirten Quart-Kupfertafeln. gr. 4. 1805. 5 Thlr. 18 gr.

Steiner, J. F. R., der Schneckenofen in seiner größten Vollkommenheit, zur Holzersparniß und gesunden Wärme. Mit 2 illuminirten Kupfertafeln. gr. 4. 1802. 21 gr.

2. Schöne Wissenschaften.

Gedichte, von der Verfasserin der Erna, Felicitas u. s. w. 8. geheftet. 1826. 21 gr.

Amadea, ein Roman. Von der Verfasserin der Erna, Felicitas u. s. w. 8. 1827. 1 Thlr. 8 gr.

Clauren, H., das Gasthaus zur goldnen Sonne. Lustspiel in 4 Aufzügen. 8. geh. 1823. 12 gr.

Falk, J. D., kleine Abhandlungen, die Poesie und Kunst betreffend. Mit drei Umrissen nach Raphael und Michael Angelo. 8. 1808. 2 Thlr. 8 gr.

Die Frau von 40 Jahren. Eine Erzählung aus dem wirklichen Leben, von der Verfasserin der Erna, Felicitas ꝛc. 8. 1829. 1 Thlr. 12 gr.

Grigri, eine Arabeske, nach einem französischen Meister copirt, von Gustav Honig (Fr. Schulz), 1stes Bändchen. 8. 1795. 21 gr.

Josephe, ein Roman von Fr. Schulz. 8. 1791. 21 gr.

Klopstock's sämmtliche Werke. Supplementband, enthaltend Klopstock's Leben von Heinrich Döring. 1825. 12 gr.

Des Herrn von Mayers historische Romane. Aus dem Französischen übersetzt von Fr. Schulz. 8. 1789. 16 gr.

Melintes. Eine Sage aus dem Alterthume. 2 Theile. 8. 1800. 1 Rthlr. 10 gr.

Montezquieu, der Tempel zu Gnidos. Aus dem Französischen von G. Merkel. Mit Kupfern. 8. 1804. 18 gr.; auf Velinpapier 1 Rthlr. 8 gr.

Moritz. Ein kleiner Roman von Fr. Schulz. Dritte verb. Aufl. mit 3 Kupf. 8. 1792. 1 Thlr. 8 gr.

Römhild-Stift. Eine Erzählung aus dem wirklichen Leben. Von der Verfasserin der Erna, Felicitas, Amadea u. s. w. 2 Theile. 1828. 2 Thlr. 8 gr.

Fr. v. Schiller's sämmtliche Werke. Supplementband, enthaltend Fr. v. Schiller's Leben, von H. Döring. 1824. 12 gr.

Schulz, Fr., prosaische Schriften, 7 Bändchen. 8. 1788 bis 1801. 4 Rthlr. 17 gr.

Taschenbuch, Weimarisches dramatisches, für größere und kleinere Bühnen, unter Theilnahme von Castelli, H. Clauren, Contessa, Gehe, Geyer, Holbein, v. Houwald, Kind, Lebrün, v. d. Velde, Weissenthurn, Ziegler u. a., herausgegeben von Theodor Hell. Erster Jahrgang 1823, mit Clauren's Portrait und 3 colorirten Kupfern. 8. gebunden. 1 Thlr. 16 gr.

Weissenthurn, J. F. von. Ein Mann hilft dem andern. Lustspiel in einem Aufzuge. 8. geheftet. 1823. 6 gr.

3. Biographien.

Danz, Dr. J. Tr. L.: Franz Burckhard aus Weimar, Kurfürstlich und Herzoglich-Sächsischer Canzler zur Zeit der Reformation. gr. 8. 1825. 16 gr.

Döring, H., J. G. von Herder's Leben. Aus theils gedruckten, theils ungedruckten Nachrichten, nebst gedrängter Uebersicht seiner Werke. Mit Herder's Portrait von Schwerdgeburth, einem Fac-simile, und einer Abbildung seines Denksteins in der Stadtkirche zu Weimar. 8. 1828. geh. 1 Thlr. 18 gr.

Dasselbe, Taschenausgabe. gr. 32. 1829. 12 gr.

Döring, H., Friedrich von Schiller's Leben. Mit Schiller's Portrait und einem Fac-simile. 2te verbesserte Auflage. gr. 32. 1824. 16 gr. Subscr.-Pr. 12 gr.

Döring, H., Göthe's Leben. Mit einem Fac-simile. gr. 32. 1828. Subscriptions-Preis Druckpapier 18 gr.; Velinpapier 1 Thlr. 8 gr.

Bemerkte Druckfehler:

in der ersten Abtheilung:

8.	Z.	
6	17	ἐσπέριους st. ἑσπερίους.
8	37	κρεῖσσον' st. κρείσσον'.
10	1	ἀνελφεαι st. ἀδελφεαι.
29	8	αἰγμαλωτίδες st. αἰχμαλωτίδας.
44	1	ὅσ ην st. ὅσ' ἦν.
50	11	Ph. 1065 st. Ph. 1465.
55	15	v. E. Ai. 430 st. Ai. 88, 430.
—	11	v. E. ist 88 zu streichen.
56	16	Ai. 155 st. Ai. 88, 155.
77	18	ἔδειν st. ἰδεῖν.
87	11	v. E. σπουδῆς st. σπουδῆς.
97	22	δ' st. τ'.
99	20 f.	ἀποκεῖται (ξυνάποκεῖται) st. ἀποκεῖται (ξυναπόκειται).
117	6	v. E. ist das Kolon nach ἄρσενες zu streichen.
122	10	v. E. κατὰ st. κακὰ.
129	16	v. E. ἄτιμον st. ἀτίμως.
139	9	Pk. st. Ph.
167	13	El. 354 st. El. 364.
173	6	τὸνδε st. τόνδε.
178	17	Ai. st. Ant.
199	4	v. E. γονὴ st. γονῇ.
210	19	Τροΐαν st. Τροίαν.
343	10	Oid. 763 st. Oid. 263.
357	18	v. E. ἐξερευρᾷν st. ἐξερευνᾷν.
359	17	ἄλλ' st. ἀλλ'.
365	5	v. E. ist b.) zu streichen.
379	1	ἓν st. ἐν.
—	13	v. E. ἄνθρώμυσι st. ἀνθρώποισι.
416	3	v. E. εὐὔφῃ st. εὐϋφῇ.
426	15	v. E. τότε st. τότε.
487	9	v. E. ἰδρῦσθαι st. ἱδρύσθαι.
558	letzte:	ἰδρῦσθαι st. ἱδρύσθαι.

: in der zweiten Abtheilung:

S. Z.
119 18 τ' ἀνθρώπων st. τἀνθρώπων.
120 14 παρύστον' st. βαρύστον'.
155 4 v. E. ἀφυῆ st. ἀφυῆ.
240 6 v. E. ξυνοῦσι st. ξυνοῦσα.
256 3 u. 4 v. E. μητρὸς st. πατρος.
416 16 v. E. ἐμὲ με st. ἐμέ γε.
505 13 v. E. δεητάτους st. δεηλάτους.

Außerdem sind wegen des compressen Druckes hie und da Accente, Spiritus, das untergeschriebene Iota, zuweilen auch einzelne Buchstaben ausgesprungen, wie z. B. in der ersten Abtheilung: S. 8 Z. letzte: ἀγχόνη st. ἀγχόνῃ, S. 19 Z. 3 v. E. σν st. σὺ, S. 28 Z. 1 παρεκαθεσν st. παρεκάθευν, S. 53 Z. 21 μφίαλος st. ἀμφίαλος, das. Z. 22 Αμφιάρεως st. Ἀμφιάρεως, S. 60 Z. 16 ανακρύφισις st. ἀνακρύψισις, das. Z. 18 ανακτᾶσθαι st. ἀνακτᾶσθαι, das. Z. 12 v. E. νακωχεύειν st. ἀνακωχεύειν, S. 77 Z. 12 v. E. ανθρωπὸν st. ἄνθρωπον, S. 80 Z. 13 v. E. ὁσμην st. ὀσμὴν, S. 81 Z. 20 αντανδᾶν s. ἀντανδᾶν, S. 97 Z. 4 v. E. οὔτ st. οὔτ', S. 112 Z. 17 ἀρετῆ st. ἀρετῇ, S. 119 Z. 3 v. E. αρχαῖα st. ἀρχαῖα, S. 120 Z. 13 v. E. αρχοιτ' st. ἄρχοιτ', S. 126 Z. 10 v. E. αταφος st. ἄταφος, S. 134 Z. 17 ναὐθις st. ναὖθις, S. 137 Z. 17 κοιμήματα τ' st. κοιμήματά τ', S. 152 Z. 9 τσὺν st. τὸν, das. Z. 16 ποτον st. ποτὸν, S. 153 Z. 9 τυγχανει st. τυγχάνει, S. 154 Z. 1 f. ὐ | π st. ὐ – | π', S. 170 Z. 9 v. E. ομως st. ὅμως, S. 244 Z. 10 ἤρει st. ἦρει, S. 274 Z. letzte ευ st. εὖ, S. 383 Z. 12 v. E. τοῖσδ st. τοῖσδ', S. 384 Z. 10 v. E. ἔργω st. ἔργῳ, S. 424 Z. 17 εχων st. ἔχων, S. 502 Z. 1 ωδέ st. ὧδέ. In der zweiten Abtheilung: S. 54 Z. 15 εναίων' st. ἐναίων', S. 57 Z. 2 v. E. κἀύτος st. κἀὐτὸς, S. 79 Z. 3 μεμνησθ' st. μέμνησθ', S. 102 Z. 9 v. E. πανσανιων st. πανσανίαν, S. 166 Z. 13 πανθ' st. πάνθ', S. 239 Z. 4 ἢ st. ᾗ, u. a.

Λαβδάκειος. τῷ Λαβδακείῳ παιδί Oid. 267, τῶν Λαβδακείων – δωμάτων 1226.

Λαβδακίδης. τί ἦ Λαβδακίδαις, ἦ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτο Oid. 489, Λαβδακίδαις ἐπίκουρος ἀθλίων θανάτων 496, τό τε Λαβδακιδᾶν γένος Kol. 221, ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντα Ant. 593, ἴχνευσας ἀίγιλωτάτας ἐμοὶ μεφίμνας πατρός, τριπόλιστον οἶκτον, τοῦ τε πρόπαντος ἀμετέρου πάτμου κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν 862.

Λάβδακος. Λαΐου τὸν Λαβδάκου Oid. 224.

λαβή. κραταιρὲς εἶσιν, ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους Kol. 473.

λάβρος. τὸ σὸν λάβρον στόμα Ai. 1147.

λάγδην. ἐν ᾗ (πόλει) τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα λάγδην πατεῖναι Phaidr. III, 3.

λαγὸς s. λαγώς.

λαγχάνειν. οἳ ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακὰ El. 751, τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος 1135, αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν Ai. 825, τήνδ' ἣν δ' εἵλητο τύχην θανόντες ἂν 1058, χὥτ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου, λαχών τε κἀκέλευστος, ἦλθ' ἐναντίος; 1284, τὸν ἴσον χρόνον ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας Ph. 1115, τοῦτ' Εἶαχ' Οἰδίπους Oid. 1366, ἀλλ' οὔ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου Kol. 450, ἔστιν δὲ καισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον 790, μέγ' ἄρα πέλαγος εἵλαχετόν τι 1746, ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος (ἴσον) Ant. 520, οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν; 699, οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσα 820, τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν 837, οὔτε τον γάμου μέρος λαχοῦσαν, οὔτε παιδείου τροφῆς 918, τὰ νυμφικὰ τέλη λαχὼν δείλαιος εἰν Ἄιδου δόμοις 1241, τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότου – εἵλητο Πάλλας Aigeus I, 7, κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πώλου (λαχανοπώλου) δίκην Tyro XV, 1.

1234, ἔκειτα γῆρας λαμβάνει Δημοσθ. F. L. 3, Perfectum? θρῶσκε γὰρ νιν πᾶσι ἐλπὶς σύφορον σῶμα Oid. 868, θρῶ τιν ὑμᾶς ὁμμάτων ἐπιφορὰς φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπιστάσου Κοl. 729, θρόνων δ' ἀφορμὰς (δ' ἄρχω) ἐμφανεῖς ἐπηρμένος Trip. TR. 5, Lotteus: κρὸς ὀδὴς ὁμαίρου – λαβὼν Ep. 12, κἀκ τοῦδ' ἐσὶ λαβεῖν ὁ βιβλίος καὶ τὸ ἐγεῖρασθαι πλέον 865, εἰ θάνος λάβοιμι 884, εἰ λάβοις θάνος 849, εἶτα τοῦδ' ἐφέστιον κτῆξαι λαβόντα ὑπήνορα 480, εἰ φωνὴν λάβαι 648, λύσης λαβὼν ἄπιστέρησε 949, ῥᾴδιον καλὴν λαβόντι 1006, ὅταν θανεῖν χρῄζῃ τις, εἶτα βηδὲ τοῦτ' ἔχῃ παρὼν 1008, γυναῖκας οὐδὲν ἀνθρώπου δέον κτῆσος λαβεῖν ἄμεινον 1016, δοῦ τὸν – εἰς χεῖρας λαβεῖν 1130, τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα, κοὐκ ἐμὰς ἐκνενόμην 1208, οἳ δὲ ἂν ἡσθεὶς λάβῃ 1228, καίτοι γε, οὐ κτείνας ποτε, γήτης δίκως ἔρουλα ἐκτάκτου λαβὼν ὑπαρχὸν μόνον πρόσθεν κ' ἐμαυτῷ σώσας Tr. 32, δέδοικα, τὴν ἐμὴν θεμὰ θεοῖς ἐρᾶσαι κτημόνης ἄτης λαβεῖν 48, ἕως ἂν λάβῃ ἓν νυκὶ φρονοῦντ' ἐμοῦ μέρος 149, χ' ὅσους δοθῇ τοῦτο τοὐνειδος λαβὼν 234, στρατοῦ λαβὼν ἑκάστου 259, μηδὲ πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι λύπην πρός γ' ἐμοὶ λύπης λάβοι 331, ὥστε μὴ κόσ' ἂν προσθῶμεν ἀσθενῆ ἔχειν τὸ παραινέσαι λαβεῖν 670, τὴν δὲ τέρψιν, ἣν τῷ μὲν δίδωσι πατρί, τὴν δ' αὐτὴ λάβοι 680, δεξιὰν χρὴ σὸν ἀνδρὸς ἐξ οἴκου λαβὼν εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν 1066, κἀμοῦδὲς εἴχου' λάβειν 1169, οὐ μὴ λάβω 1190, καὶ κενοῦμαι λαβόντε λιμπάδος δέκας, πρὶν αὖ 1198, μηδ' ἄλλος αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτὲ 1226, μέγαν ἱκποδέκτην ὄντ' ἦρα λαβὼν Ai. 241, πότερα δ' ἂν λάβοις; 265, ἄμφηκες λαβὼν βρύαιε ἔγχος ἐξόδους ἔρπειν κενὰς 286, τὰς ἐν εἰν αὖθ' κἀπ' ἐμοῦ πλέψεις λάβοι 345, ῥᾴδιον ἀλγεινὴν λαβεῖν τᾶν σᾶν ὑπ' ἐχθρῶν 494, ἀλλ' αὐτό μοι σὺ λαβὼν ἐκδώσομον τόξε – σάκος 574, οὐδ' αὖ λαβὼν ἔχει 676, ἢ σὺ φῂς ἄγειν τὸν ἀνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών; 1098, πρὸς ταῦτα, πλείους δεῦρο πέμψαντας λαβὼν καὶ τὸν στρατηγὸν, ἦλθε 1115, ἀσπίδ' εἰ λάβοις 1122, ἐφ' ᾗ λαβὼν ἐπακτὸν ἀνδρ' – ἐφῆκεν – 1296, ἀλλ'

ἠθέλησά τοι ἀκῆμα τῆδ' ἀπὸ χερὸς λαβεῖν Ph. 84, τί λέγω σ', ἐγὼ δ' ἔλαβ' Φιλοκτήτην, λαβεῖν 101, πρὸς βίαν δ' αὖ οὐκ ἂν λάβοις 108, μὴ δῆτα λαβόντα γε 107, σφῷν τε καὶ λαβεῖν πεύσεσθ' ἅπαντες, πρὶν δ' ἀνδρὸς ἐν χέρνιβι μαιμῶ 234, εἰ τ' ἔδη τι καὶ πρόσθεν λαβεῖν 292, ἄλλως γὰρ οὐδ' ἂν ἔμπαλιν μύσῃ βέαν ἄλλον λαβόντα τλῆναι πόδα 537, οὔτοι μὰ τὸν μάλιστ' ἀκούσιον λαβὼν 617, χωρῶμεν, ἔνθοθεν λαβὼν ὅτου σε χρεία, καὶ σάφ' οἶδ' ἐγὼ μάλιστ' ἔχει 645, νὶ γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἔρᾷς λαβεῖν; 651, οἷς λίπω μὴ τῷ λαβεῖν 658, ἆρ' ἔστιν ὅστις ἀγγέλου θέσιν λαβεῖν; 656, οὐχ ἕρμαιόν σ' ἰδὼν τε καὶ λαβὼν φίλον 671, τὰ γὰρ νοσοῦντα κοὐδὲν ἐς ξυμπαράστασιν λαβεῖν 675, ἃ ἔλαβ' ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς 679, τὰ τόξα μου ἱερὰ λαβὼν τοῦ ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει 943, λαβὰν πρόβλημα θυτεῦ παῖδα τόνδ' ἐγνῶσ' ἐμοὶ 1007, οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ 1051, χαίτης τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι λεῴω τις' ἡμῖν 1078, παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξα 1282, αἰσχρῶς γὰρ αὐτὰ ναὶ δίκῃ λαβὰν ἔχω 1284, ἃ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς, πόλιν μεθεῖλκε ταῦτα 1247, ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν ἀπεστέρησας 1282, κλέος ἀπέρυσαν λαβεῖν 1347, ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ τόξων ἐμῶν μνημεῖα 1431, ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος Oid. 121, ἀλλὴν λάβοις ἂν πρέσβιν εὐφυᾶ πατρί 218, ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν 266, ὥσπερ μ' ἀρᾶσαι ἔλαβες, οὐδ' ἐμοῦ 276, πῶς λάβῃς μ' ἐφευσμένον 461, πῶς δῆτ' ἐγὼ καὶ' ἂν λάβοιμι; 599, ἢν με τῷ θεοσεπτόῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα 605, μή μ' ἀπλῇ κτάνῃς ψήφῳ, διπλῇ δέ, τῇ τ' ἐμῇ; καὶ σῇ, λαβὼν 607, ἢ πταῖναι λαβὼν 641, τάδ' ἐν χεροῖν σείσῃ λαβοῦσ' ἐμπαιθυμιάματα 913, καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ 1004, ἢ μὴ μίασμα τῶν φονευσάντων λάβῃ; 1012, δῶρόν που' ἴσθ', ὧν ἐμῶν χειρῶν λαβὼν 1022, ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες, οὐδ' αὐτὸς τυχών; 1039, λαβὼν σημεῖα τοιαῦτα 1058, πόθεν λαβών; 1162, τί μ' οὐ λαβὼν ἔκτεινας αὐθις; 1291, ὅπου θεῶν σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξυνάστασιν Kol. 90, ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἐμὲ τὸν ἀμέργοντα 884, ὅταν

δὲ τοῦδ' ἐκείνου λάβῃ; 471, ἐν καὶ λήγειν κἀκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια 796, κἀκλαμβάνω θεῶν ἔρηξιν, ἢ βρότεια; 838, τόνδ' ἀμπέχομαι λαβὼν 860, ἐφ' ἧς τὰς κόρας ἐ' ὄψῃ λαβὼν 1009, λαβὼν Λέσβιον πνεῦμα 1302, ὡς μείζονα ἂν εἰ πόθεν λάβοις 1378, τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν Ant. 278, καὶ νῦν αὖθ' αὐτὸς, ὡς θέλεις, λαβὼν, καὶ κρῖνε, κἀξέλυσε 398, πόθεν λαβών; 401, πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας 439, καὶ νῦν ὄχει με διὰ χερῶν οὕτω λάβων 916, λαβὼν χώρας παντελῆ μονοαρχίαν 1163, καὶ βωμιαῖον ἐσχάρας λαβὼν Aichm. V, τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὔσοιαν ἁρκεῖ Amphitr. 1, ἐκ τῶν τοιούτων χρή τιν' ἔασιν λαβεῖν Thyest. III, 6, τί τοῦδε χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις ποτέ—; Tympan. I, 1, ἐν ᾗ (αὐλεῖ) καπίλος ἀνὴρ λαβὼν πανοῦργα χειροῖν κέντρα (ἔργα) πηδεύει πόλιν Phaidr. III, 3, ὡς δ' ἂν εὑπατὲς λάβοις u. B. XVIII, 2, οὐδ' ἂν νὸν δεδάσκιλον λάβῃ C. 8, ζημίαν λαβεῖν CV, 94; 2.) Medium und Passivum; βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω σέ σου; Ph. 762, ἀρχῆς λαβέσθαι, καὶ κρατοῦς τυραννικοῦ Kol. 373, εἰ τὰ κοῦδὲ τόξα μὴ ληφθήσεται Ph. 68, τῇδε τῇ νόσῳ ληφθέντα Tr. 446, τινὰ σῦτα πατρὶ βουλεύσας ἐμοῦ καὶ δρῶσ' ἑλήφθης 808, δεύτερον ληφθῶ κακὸς; Ph. 908, ἐὰν δέ τοι ληφθῇ τε καὶ μὴ Ant. 328, ὃν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς 1076, Μυσοσμανεῖ δ' ἐλάμφθην (ἐλήφθην) δὰν (δ' ἄν) u. B. LXXV, 1.

λαμπάς. πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας Tr. 1198, ἢ πρὸς Πυθίαις, ἢ λαμπάσιν ἁπταῖς Kol. 1048, οὐκ ἔστι νοῦ τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα θέμις ὁρᾶν Ant. 879, ὑπὸ ὄπου λαμπάδες (ἐν) εὐνούχοισιν ἄμμασιν u. B. CV, 91.

λάμπειν. ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο δεδορκὸς' ἐχθροῖς, ἄστρον ὡς, λάμψειν ἔτι El. 66, καιὰν δὲ λάμπε, συνέπεσό τε ἠῆρυς ὅμαυλος Oid. 187, ἔλαμψε τοῦ ναμπόνητος ἀρτίως φανεῖσα φῶτα Καμπασσοῦ 473, ἐκ δὲ θυμάτων Ἥρωστος οὐκ ἔλαμπεν Ant. 1007, λάμπει δ' ἀγνιεὺς βωμὸς ἀκμίζων πυρὶ ἀνύσσης κα-

λαμπάδι Lach. I, εἰ μὴ λάμπει νοῦς ἐν ἡμῖν ὥσπερ αὐτοφεγὴς πρίν ποτ' ἦν Fr. LXXII, 1.

λαμπήνη Nauck. II, 2.

λαμπρὸν ἦμαρ ἄγων El. 17, εἰ μὴ λάμπρος ἁμὰς ἐπὶ σοὶ σέβας 685, δόμων δὲ σ' ἐκ λαμπροῦ ἐξέπεμψ' ἐγὼ 1130, ἢ λαμπρᾶς στροφῆς φλεγέθουσι Tr. 99, ἢ καὶ τὰ λαμπρὰ καὶ φανερὰ δόμων καὶ φάσις ἦλθε καλεῖτε 879, ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει 1174, λαμπρᾶς ἄτερ στεροπᾶς Ai. 257, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ μέ τῃ σφετῆς βαλὼ λαμπρᾶς ἄκρας ὄμματι Oid. 81, τὰ πρόσθε λευκὰ – ὄμματα 1483, νῦν σοι τὰ λαμπρὰ πρόσπτα δεῖ φαίνειν ἔτη Kol. 721, οὐ λήσομεν τὸν βίβλον ἀπουδάζοντα λαμπρὸν κεκτῆσθαι μᾶλλον ἢ ταῖς ὀρθαῖς γνώμαις 1144, ἔστ' ἂν αἰθέρι μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος Ant. 416, λαμπρᾶς ἔω Thyest. III, 2, ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννύς (καταισχύνων) γένους Skyr. II, 1.

λαμπρύνεται ἐξανατέλλεται καὶ λειμὼν γίγνεται πόρος Phineus I.

λαμπτῆρ· ἡνίχ' Ἕσπεροι λαμπτῆρες οὐκ ἔκ' ἦσαν Ai. 286.

λανθάνειν, λήθειν, ἐκλῆσθαι, ὁ δὲ λάθεται, ὧν τ' ἔκλησ', ὧν τ' ἐλάθη El. 168, οὐ λάθει μ' ὀργὰ 222, μείωνα λελῆσθαι, τῆς δὲ τιμπούσης μέλειν 342, λελῆσθαι τὴν ἄκραν πρίσας 744, οὐδὲ δρῶσ' ἐλάνθανεν 914, οὔποτε κατελύσιμος, οὐδέποτε λησόμενον ἀμέτερον οἷον ἔργ' κακὸν 1248, πρόσοψιν, ἃς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν 1287, πῶς οὕτω πάλαι ξυνὼν μ' ἔλαθες, οὐδ' ἔφαινες, 1359, ὅπως – μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω 1403, ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίνεται Tr. 455, μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών Ph. 46, μή με λάθῃ προπεσὼν ποδὸν 156, οὐδέ μ' ἐλήθει βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνορ 207, τηνικαῦτα τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ 506, ἐξ ἑνὸς ἑξὸς ὧν λέληθεν, εἶτε πλειόνων μέτα Oid. 247, λελῆθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις αἴσχιστ' ὁμιλοῦντα 366, λέληθας ἐχθρὸς ὢν τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, κἀπὶ γῆς ἄνω 415, μὴ λάθῃ (λάθοι) σέ, τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχὰν 904, οὐ γάρ με λήθεις 1325, ἢ σε λαθὼν ἔνεγκε πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν

καπνὸ, Ant. 81, ἢ καὶ λάξ σε λιμὸν ἐμπεσὼν πτήσασά μ' ἐξέπεισεν 582, καὶ ὅτῳ ὕδατος σῖτος ἔρρει λάξης λαθών; Aigeus V, λίμφθεν ἀνὼν τοῖς ξυνοῦσι δὲ βαρὺς Alc. III, 2, καὶ βαλὼν χρόνον λαθεῖσα τῶν παγετώδων καλῶν Myl. I, 2, λάθρᾳ γὰρ τὰ κρείσσω διέξοδος θῆκεν ὀργὴ Oinom. I, 1, ἢ δ' ἐς δ' ἀνέτρεψε λαθοῦσα μὲ ἔσωθεν Ἐρινὺς χρόνῳ Δρυοπίδαν Teukr. III, 8.

λαξάνητος s. λαϊστότητος.

λαοβλάβων ἐμὴν μητέρ', ἣ φόνου μὲν ἦρξε βλάβαν, Δικομήδαντος Al. 1302.

λάος. λέγειός γ' ἐκ' ἔκρον λάου βραχὺς ἐκλάσας Kol. 196.

λαός. ξύμπας Ἀχαιῶν λαὸς Ph. 1248, ἔλλος δὲ Πέλοπος λαὸν ὧδ' ἀθροίζετο Oid. 144, δι' ἀστῶν λαοῦ.

Λαπέρναι. τὴ νῦ Λαπέρνα Lak. III, 1.

λαπίζειν s. B. CV, 116.

Λαπίθης. ἡδὲ ὁ Λωτεὺς Λαπίθης Κύκνους Lemn. I, 2.

Λάρτιος s. Λαέρτης.

λασιαύχενά θ' ἵππον Ant. 851.

λάσιος. στιπτῶν ἢ λασίων κυτὰ θηρῶν Ph. 184.

λάσιον. τοὐπὸς τὸ θεοπρόπον, –ὅ, τ' ἔλικτον, –ἀναδοχὰν τελεῖν κόνιν τῷ Διὸς αὐτόκτιτον Tr. 824, μὴ πώ ποτ' αὐτὸν φεύδος ἐς πόλιν λασεῖν (λαβεῖν) Ant. 1094.

λάτας. ξανθὴ δ' Ἀφροδίσια λάτας κυκλεῖν ἐπιστάται θόρους Inach. III, 2.

λατρεία. ὡδε γὰρ ἂν – ἓν' ἐκτὸς ὂν ἔχοι θανὼν λατρείαν; Tr. 830, οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει Ai. 508.

λατρεύουσά τε Tr. 35, σὲ μόχθοις λατρεύουν τοῖς σὺν-τάνοις βροτῶν Kol. 105.

λάτρευμα. οὐ τάπι Λυδοῖς, οὐδ' ἐκ' Ὀμφάλῃ πόνων λατρεύματα Tr. 857.

λάτρις. ἐν μίᾳ χρόνου Λυδῇ γυναικὶ φωτὶ νιν λάτριν πεσεῖν Tr. 70.

Λατύκους Priam.

λάφυρον. πάσας ἀρετὰς λάφυρ' ἔχων Tr. 646, καὶ σε παγχρύσοις ἐγὼ στέφω λαφύροις Ai. 98.

λάχνη. σκέπασμα κτησίου βοτοῦ λάχνης Tr. 690.

λαμπρὰς ἰσχὺς Ant. I. 1, λάμπει μᾶλλον ἐκ τούτων ὥσπερ φωτεινὸς χιτὼν Β. LXXII. 1. 1.

λαμπήνη. Nauck. II. 2.

λαμπρὸν ἡλίου σέλας El. 17, εἰσῆλθε λαμπρὸς πᾶσι πρὸς ὑμᾶς σέβας 685, δόμων δὲ σ' ἔλαμπρον ἐξέπεμψ' ἐγὼ 1130, ᾗ λαμπρῷ στεροπῇ φλογίζουσ. Tr. 99, ἡ πυκνὰ λαμπρὰ καὶ φοβερὰ δῆλα καὶ φύσει ἰόεσσα κυλίετο 879, ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει 1174, λαμπρᾶς ἅτερ στεροπᾶς Ai. 257, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ μά τιν' ὀργὴν βαίη λαμπρὸς ὄμμασι Oid. 81, τὰ κρύφια λαμπρὰ – ὄμματα 1483, νῦν σοι τὰ λαμπρὰ κρύπτα δεῖ φαίνειν ἔπη Kol. 721, οὐ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς ὀρωμένοις 1144, ἔσ' ἐν αἰθέρι μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος Ant. 416, λαμπρᾶς ἕω Thyest. VI. 3, ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀσφαλὲς νὺς (καταισχύνων) γένους Skyr. II. 1.

λαμπρύνομαι. ἐξαμπάκαται καὶ λελάμπρυνται κόραις Phineus I.

λαμπτήρ. ἡνίχ' ἕσπεροι λαμπτῆρες οὐκ ἔκ' ἦσαν Ai. 286, λανθάνειν, λήθειν, λήθεσθαι, ὁ δὲ λάθεται, ὧν τ' ἐ- τεθῇ, ὧν τ' ἐδάη El. 168, οὐ λάθει μ' ὀργὰ 222, κείνην λελῆσθαι, τῆς δὲ τιμωρούσης μέλειν 342, λαθοῦσα στυγὴν ἄκρων πολισσῶν 744, οὐδὲ δρῶσ' ἐλάνθανεν 914, οὔποτε καταλήψεσθε, οὐδ' ἐκφεύξεσθε ληφθέντες ἀμέτερον οἷον ἔργον κακὸν 1248, πρόσοψιν, ἃς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν 1287, πῶς οὕτω πάλαι ξυνὼν μ' ἔληθες, οὐδ' ἔφαινες; 1359, ὅπως – μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω 1403, ἕως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίνεται Tr. 456, μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσὼν Ph. 46, μή με λάθῃ προπεσὼν κτανεῖν 156, οὐδέ μ' ἐλήθησε βαρεῖα τηλόθεν αἰδὼς τρυσάνωρ 207, τηνικαῦτα τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ 506, ἐξεπίστω εἰς ὧν λέληθεν, εἴτε πλειόνων μέτα Oid. 247, λελῆθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις αἰσχιστ' ὁμιλοῦντα 366, λέληθας ἐχθρὸς ὢν τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, κοὐ γῆς ἄνω 415, μὴ λάθῃ (λάθοι) σε, τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχὰν 904, οὐ γὰρ μ' ἐλήθετε 1325, ἢ σε λαθὼν κτείνει πρὸς τοῦ φίλου τις τῶν ἐχθρῶν

ἀφαιρούμενος 851, ἓν τῶν παρόντων οὗτος, ἁμαρτεῖν λέγει 858, εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα 873, καὶ γὰρ ἐμοῦ πρὸ γεγάμηκε λέγειν 889, τί σοὶ μηδέπω μ' Ἡφαιστίδι λέχεσιν; 893, ἐμοὶ δ' ἔβδομον, οὐκ ἔχω λέγειν 901, λέγειν ἔξεστιν ἀνὴρ εἶναι τήνδε χήρᾳ 408, λέγ', εἴ τι χρήζεις 416, ἐπαύσατ' ἐμοῦ λέγοντος 427, πείθομαι λαγόνων τριγενεᾶ 470, ἰδεῖ χαίρει καὶ σὸν πρᾶγμ' ἑκόντα λέγειν 479, καὶ, ὅπως Κρονίδαν ἀφίσσεσιν, οὐ λέγω 500, δέδοικα γάρ, μὴ πολὺ λέγεσθ' ἅμα πρὸς πόδαν τὸν ἀδελφοῦ 684, φίλον ἄνδρα τὴν σὴν, τὸν ἐμὸν λέγω πατέρα 739, τί δ' ἀκαιροσκοπεῖν λέγεις; (878), ἐπεὶ χρεῖον τοῦ θάμνου λέγουσιν ἔσεσθαι, τι θαῦμα 960, λέγε 1129, λέγω 1130, ὡς δικαίως σὐδὲν ἂν λέγοι, θαρεῖς 1232, Οἰδυσσέα, τὸν φόνον ἐμπάτην λέγω Αἰ. 104, περὶ γὰρ σοῦ νῦν εὖ πάσασ' λέγει 151, κακὸν δ' ἄν τις ἐμοῦ σοκάσας λέγοιμ', οὐκ ἂν πεῖθοι 156, λέγε 211, κοὐδὲν δεῖ λέγω λόγον ἀζήτητον 214, οἰκ ἀκέρδη, ὅπως λέγεις 270, πρίγω 'πωλήσασ καὶ λέγω· τί χρῆμα δράσεις 288, καὶ σὰς ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν (φράζειν) πόθους 295, σοισιν φάσ' πως καὶ λέγει φοβούρεται 327, θρασὺ λέγεις ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεπορθῆσθαι κακοῖς 331, ἢ τοι σ' ἀπείργειν, οὔθ' ὅπως ἐῶ λέγειν ἔγω 426, ἢ σέ μοι λέγειν 532, μητρί τ', Ἐρεχθεῖ λέγω 569, ἐγὼ κυρούσιν λέγ 591, ὡς θρῃ λέγεται 767, ἄνους καλῶς λέγοιτος εὐφθόγ' πατρὸς 763, καὶ τῷ λέγει τάδε 787, σὲ τοι τὸν ἐκ τῆς ἀγμαλωτίδος λέγω 1228, σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκ ἔν' ἐν μύθοιμ' ἐγὼ 1263, οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων 1307, ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπαρχορνομένῳ φανεῖν χρο- δήλως μᾶλλον, ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικὸς, ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁ- μαίρονος λέγω 1312, ὥστε μὴ λέγειν ἓν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων 1339, ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν 1351, ὅστις ἀ- μὴ λέγει γνώμῃ φαῦλον φῦναι 1374, ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ λέγειν; Ph. 12, τοὐρ- γον οὐ μακρὰν λέγεις 26, τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκλέψῃς λέγων 55, λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς 57, λέγων ὅσ' ἂν θέλῃς καθ' ἡμῶν ἕρχου· ἐγκρατὴς ἐγκρατῶν καλὰ 66, σῷζειν φρενῶν λέγειν 100, λέγω σ', ἐγὼ δόλῳ θηλατήριον λαβεῖν 101, οὐκ ἔγω λέγω 107, τί μυθῶν

λέγειν 108, πῶς γρὴ τ' ἐπέχειν; ἢ τί λέγειν ἐπιεικὲς ὄνδρ' ἀπόπαυσαι; 136, μέλαν πάσαι μαίνει (μαίνομαί μοι) λέγεις 150, φῶς δὲ μοι λέγ' ἀνέλκων πάλιν ἔνδοθεν πάλιν 152, λέγ' ὅ τι ζῶν. ὡς λέγουσιν 685, λέγουσες, εἴτ' ἀληθὲς εἴτ' ἄρ' οὖν μάταιον, ὡς σὺ θέμις γ' ἀκούειν 845, καθαρσίοις λιμάσας λέγω· ἢ σφάλλει 868, ἐπειδὴ καὶ λέγεις ὑπερφυοσμίαν 880, ἂν λέγῃς δὲ, μὴ φάσει μέγα 974, βῆξ δ' αὐτὸν λόγοις σὸς φῶς ὃ λέξω, πρὸς σὲ, κἀμὲ σαυτῷ τε 580, λέγειν δ' ἃ μὴ δεῖ 583, ποσοῦ λέγων 590, λέγω 591, καὶ πάντα λέγειν πάντες ἤμυναν ἀτρεῖ· Οἰδιπόδης λέγομαι 596, σοὶ λέγειν; 614, μὴ λέγ' – τάδε 898, λέγων αὖθις αὖ ἐμέ 909, τί ποτε λέγεις; 914, σὺ γὰρ ἔλλον οὐδ' ὅτῳ λέγω 988, οὐκ ἀξανευρίσκεις λέγειν 991, φίλ' ἂν λέγειν ἔξοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη 1047, ὅδ' ἀνὴρ λέγῃ σαφῶς 1073, πότερα δῆτα κερτομῶν λέγεις τάδε; 1285, τάληθῆ λέγειν 1286, Φιλοκτήτην λέγω 1261, καὶ νῦν γ' ἴσθ' ἃ λέγω 1277, εἰ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων τυγχάνω 1279, εἰ λέγεις ἐτήτυμα 1290, ἐάν τε νουθετῇ τις ἐμφανῶς λέγων 1328, ὃς λέγει σαφῶς, ὡς δεῖ γενέσθαι πάντα 1338, ἣν τάδε ψευσθῇ λέγων 1342, λέγεις μὲν εἰκότα 1373, λέγεις δ' Ἀπειλαῖος ὄφελος, ἢ π' ἐμοὶ τάδε; 1384, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις πείσεις συμπαθεῖσθαι μᾶλλον· ὧν λέγω 1394, πῶς λέγεις; 1407, λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ' – κἀντ' ἂν εὐτυχεῖν Oid. 87, λέγουσι· ἂν οἱ' ἤκουσα τροῦ θεοῦ πάρα 95, καὶ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ', ἃ μοι θέμις 282, σφκοῦν ἃ γ' ἦξι καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοὶ 342, σὺ γάρ μ' ἄκουσα κοὐ τρέψω λέγειν 358, λέγ' αὐθις 359, οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν, ἢ 'κπειρᾷ λέγειν; 360, λέγω δ', ὡσὺ καὶ δέδοσκας, κοὐ βλέπεις ὃν εἶ κακοῦ 412, εἰς πάντ' ἦσαν αἰνικτὰ κἀσαφῆ λέγειν 489, λέγω δέ σοι, τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν – ζητεῖς, οὗτός ἐστιν ἀνθάδε 449, πρὸς ταῦθ' ἑρμήνευ, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὕπ· πειθήσεις ἀμάννει τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι (λέγει) 526, λέγειν οὐ δεινὸς 545, τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα, καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν 570, εἰ μὲν λέγει τάδ', οὐκὸς οἶσθα 674, φίλον ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγει, κἀκ τῶν παρ' αὐτῷ βίστον 611, ὡς οὐχ ἑκόντα φάσθαι κτανεῖν λέγειν 625, λέγ', εἰ

ὑπερβαλοῦ· τὸ δὲ ἐγκαλεῖν ἀρᾷς 762, ἐμοὶ δ' ἀδίκως, ὧν
οὐκ ἔλεγον οὐδέν 769, πόλις μοιρίσης ὀρθῶ· ἀπαυτομολεῖς
λόγῳ 778, καὶ δεινὸν καὶ δύστηνον ἀρούμενον λέγειν,
ἔλεξε χρεὼ 790, ἀν οὐ (χρέος) σὺ τὸν ἐπαγγεῖλαν σοῦτον
δυνάσθαι λέγειν 799, ἢ εὐφρόνῃ λέγων σοι τοῦτο 889,
ἔστι καὶ λέγοντος, ἢ φόβους λέγῃ 913, εἰ μὴ λέγω
ὁ φεύγων τὰληθὲς 944, καὶ τί μοι λέγεις; 954, καὶ καλῶς
λέγω 966, ἃ δ' ἂν ἀπὸ σοῦ ἥκουσ' ἂν Ἰοκάστη λέγοντος 1053,
ὦ φίλος Οἰδίπους, ὄνομ' ἀρούμαι μαλλὸν ἐξεμεθεν, εἰ σὺ θ'
οὕνεκ' ἐλέγου 1056, καὶ ἔρωτά σου λέγω 1060, πόλιν ἄνδρα
καὶ λέγεις 1129, λέγω τι τοῦτον, ἢ οὐ λέγω πανουργίαν
τοῦτο; 1140, λέγεις κλῃδῶν, καὶ περὶ μαντεῖ χρόνου 1141,
λέγει δὲ εἰδὼς οὐδέν· ἀλλ' ἄλλως πονεῖ 1151, μὴ λέγων
γε τοὐνδίκου 1158, πρὸς τοῦτ' γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν
1169, λέγω τι; 1475, λέγεις 1476, ἃ μὴ φρονῶ γὰρ,
οὐ φιλῶ λέγειν κάκην 1520, χρῆ τι σοι λέγειν ὕπαιρόν
ἔστιν, ἔνεστι Kol. 81, ὃν ἂν λέγωμεν, πάνθ' ὁρῶντα
δέρκεται 74, ὃς τρίπαιμον λέγειν 128, λέγ', ἐπείπερ ἐκ'
ἔσμεν μέσοι 217, εἰ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεὼ
λέγειν 268, ὃς οὐχὶ βούλομαι πονοῦσά σ' αἰνεῖν, καὶ
ζέγοντ' οὐδὲν κάλλι 364, ἃ δ' ἐνοίκειε, πλέουσα νοῦ
λέγοις; 418, ἢ τοῖσδε κρασσοῖς, οἷς λέγεις, χέω τάδε;
478, ἄνευ γοώμης γὰρ οὖ μι χρὴ λέγειν 594, μὴ ἂν
λέγοις δοίημεν τῆδ συνουσίας 647, καὶ δεῖν' ἐπεξόδευθη
λέγειν τῆς σῆς ἀγωγῆς 661, σιληρὸν μαλθακῶς λέγων
274, ἐν δὲ τῷ λέγειν κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σατήρια
295, ἔστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει 807, ὡς δὴ σὺ βραχέα,
ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις 809, χαλᾷν λέγω σοι 840, μὴ
φαύλων λέγω 856, δεινὸν λέγεις 861, τίς δ' ὁ πυμάνας;
λέγω 893, καὶ ταῦτά σοι τῷ πῷ θ' ὁμοίως πάπὸ τῆς γλώσ-
σης λέγω 966, οὔτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων,
οὔτ' ἄβουλον 939, καὶ δίκαι' ὅμως λέγω 957, μητρὸς δὲ
οὐκ ἀπαιτήσω γάμους μ' ἀναγκάζων λέγειν, οἵους ἐμοὶ
τύχαι 979, ἅπαν καλὸν λέγειν νομίζων 1001, ὡς λέγουσί
μου 1151, πράγματος ποίου; λέγε 1170, βαρεῖαν ἡδονὴν
ἀνεῖτέ μι λέγουσαν 1205, λέγ' αὐτὸς ὧν χρείᾳ πάρει 1230,
ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν τὴν σὴν Ἐριννὺν αὐτὴν εἶναι λέγω

λέγειν 108, εἰ χρή μ' ἀεὶ λέγειν; ἢ τὸ λέγειν ἀεὶ ἅπαξ ἅπαντα; 136, μέλον πάλαι μοι (μέλημά μοι) λέγειν 150, τῶν δὲ μὴ λέγ' οὐδὲν πάλαι ἔνδοθεν γνώμῃ 152, λέγ' ὅ τι ξύνοιδ. οὐ λέγουσιν 686, λέγουσιν, εἴτ' ἀληθῆ εἴτε ἄρ' οὐκ ἀλήθη; ὡς οὐ θέμις γυναικὶ 845, καὶ σοὶ λυήσας λέγω· ὦ σχέτλιε 868, ἐπειδὴ καὶ λέγειν θρασυστομῶν 880, ἂν λέγῃς δὲ, μὴ φάσκειν μέγα 574, θεῖς δ' αὐτὸν λέγειν ὡς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ, κἀμὲ προῄδει τε 580, λέγοιμ' ἃ μὴ δεῖ 683, πρὸ τοῦ λέγειν 690, λέγω 691, καὶ πάντα λέγειδὶ πάντως ἦσαν σαφῶς Ὀδυσσέως λέγοντος 696, σοῦ λέγοις; 814, μὴ λέγ' - τάδε 898, λέγων εἰσῆκεν ἐκὼν 909, τί ποτε λέγεις; 914, σὺ γὰρ ἔλεγον νῷδ' ὅτῳ λέγω 988, οἷα καξανεμιάκεις λέγειν 991, φίλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη 1047, ὃς ἂν σύρος λέγῃ σοι 1073, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε; 1235, τελῇθῃ λέγειν 1236, Φιλοκτήτην λέγω 1261, καὶ πάρα γ' ἴσθ' ἃ λέγω 1277, εἰ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων τυγχάνω 1279, εἰ λέγεις ἐτήτυμα 1290, ἐάν τε πονηρευῇ τι παρῇ λέγω 1328, ὃς λέγει σαφῶς, ὡς δεῖ γενέσθαι πάντα 1338, ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων 1342, λέγεις μὲν εἰκότα 1373, λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος, ἢ 'μοὶ τάδε; 1384, εἰ σά γ' ἐν λόγοις πείσειν ὑμᾶς ἁμεῖσθα μηδὲν ὧν λέγω 1394, πῶς λέγεις; 1407, λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ' - πάντ' ἂν εὐτυχεῖν Oid. 87, λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα 95, καὶ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ', ἃ μοι θέσει 282, οὐκοῦν ἔγ' ἔξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί 348, μὴ γάρ μ' ἄκουσα προὐτρέψω λέγειν 358, λέγ' αὖθις 359, οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν, ἢ 'κπειρᾷ λέγειν; 360, λέγω δ', σὺ καὶ δέδορκας, κοὐ βλέπεις ὃν εἶ κακοῦ 412, φὴς πάντ' ἔγαν αἰνικτὰ κἀσαφῆ λέγειν 439, λέγω δέ σοι, τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν - ζητεῖς, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε 449, πρὸς τοῦδ' ἐράσθη, τοῖς ἐμοῖς γνώμαις ὅτι πειθόμενος ἀμάνυις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι (λέγει) 526, λέγειν σὺ δεινὸς 545, τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα, καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν 670, εἰ μὲν λέγει τάδ', οὐκὸς οἶσθα 674, φίλον ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω, κἀκ τῶν παρ' αὐτῷ βίοτον 611, ὡς αὐτὰ πεπόηται οὐδὲ ψευστικοὺς λόγους 625, λέγ', εἰ

ὑπερφρονῶ τοῦδ' ἐγκαλεῖν ἀρᾷς 702, χρείας οὕνεκα, οὐκ
λέγειν πάρα 709, πολλὰς μοχθήσας ἐρῶ' ὑπασπιστὰς
λέγεσθ 726, καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα περιφρένη λέγων,
ἃς χρεὼ 790, ἐν οἷς (χρεών) σὺ τὴν εὐφρόνην κοῦτον
δόκησιν λέγεις 299, ἢν τοιοῦδ' λέγων σὺν πατρὶ 889,
ἔστι καὶ λέγουσι, ἢν φόβους λέγῃ 917, εἰ μὴ λέγω
ὃ χρὴ ἐγὼ τελεῖσθε 944, καὶ τέλεος λέγει 964, καὶ καλῶς
λέγω 986, ἢ δὲ καὶ σὺ ἦκας ἂν Ἰουλίαν λέγου 1063,
ὡς χρεὼ ἔκλυον, ὄνειρ' ἀρτίως μαίεσθ' ἐφεστάναι, τόν θ'
ὕπνον λέγω 1056, καὶ φρενὸς σου λέγω 1068, πόθεν ἄνθρακ
καὶ λέγεις 1129, λέγω τε τοὐπίπαν, ἢ σὺ λέγω συμφορᾶς
τοῦδ' ἐγὼ 1140, λέγεις ἀληθῆ, καὶ περιφρὼν μαίνομαι χρόνου 1141,
λέγεις γὰρ εἰδὼς οὐδέν· ἀλλ' ἄλλως ποτὲ 1151, μὴ λέγων
γε τοῦδ' εἶπον 1158, πρὸς τοῦτο γ' εἰμὶ τῷ δικαίῳ λέγειν
1159, λέγω τι; 1475, λέγεις 1476, ἃ μὴ φρονῶ γὰρ,
οὐ φιλῶ λέγειν πάλιν 1520, χῷ τι σοι λέγειν εὔκαιρόν
ἐστιν, ἔνεστιν Kol. 81, ὃν ἂν λέγωμεν, πάντ' ὀρώντα
λέβητα 74, ὡς τρίτιμον λέγειν 128, λέγ', ἐπείπερ ἐπ'
ἔσχατον μέσης 217, εἰ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεὼ
λέγειν 268, ὃς οὐχὶ βούλομαι κοινοῦσθ' ἃ λέγειν, καὶ
λέγουσ' ἀνδρὸς πάλαι 364, ἃ δ' ἐνοίκειε, πλέουσα θοῦ
λέγεις; 418, ἢ τοῖσδε κρασσοῖς, οἷς λέγεις, χῶ πάθε;
478, ἄνευ γνώμης γὰρ οὔ με χρὴ λέγειν 594, μὴ' ἂν
λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας 647, καὶ δεῖ' ἐπεξόδου θ'
λέγειν τῆς σῆς ἀγωγῆς 661, σιληφὰ μαίεσθαι λέγων
774, ἐν δὲ τῷ λέγειν κἀκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σεσιφίσμε
795, ἔστιν ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει 807, ὡς δὴ σὺ βραχέα,
ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις 809, χαλᾶν λέγω σου 840, μὴ
φεύσῃ λέγω 856, δεινὸν λέγεις 861, τίς δ' ὁ πυμήνας;
λέγω 893, καὶ ταῦτά σοι τῷ πρὶν δ' ὁμοίως πρὸ τῆς γλώσ-
σης λέγω 986, οὔτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πάλιν λέγων,
οὔθ' ἕβδομον 939, καὶ θέμις' ὅμως λέγω 957, μητρὸς δὲ
— οὐκ ἀπαιτήσω γέρους μ' ἀναγκάζων λέγειν, οἵους ἐρῶ
τύχας; 979, ὅταν καλὸν λέγειν νομίζων 1001, ὡς λέγουσί
μου 1151, πράγματος ποίου; λέγε 1170, βαρεῖαν ἡδονὴν
νικᾷτέ με λέγοντες 1205, λέγ' αὐτὸς ὧν χρεία πάρα 1280,
ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν τὴν σὴν Ἑρμιόνην αὐτὴν εἶναι λέγω

λέγω δέ, σοι ὡς οὐ δίκη γ' ἐκτείνας Ant. 1060, προσφιλῆ λέξεις λόγους 672, εἰ μή τι λέξεις πᾶσι δημηγόρως Tr. 752, ὅσους πρὸς ἡμᾶς ἄνδρας ἐστείλατε λέγειν Ai. 1251, δεῖ δ' αὐτὸν εἰπεῖν εἰς ὃ τῶν λέξει Phil. 1257, ὡς ὁ σύμπαντ' στρατὸν λέξω τόδ' εἶναι 1258, ἥκω δὲ λέξω 1924, καὶ πρῶτα μέν σοι δεῖ ἔρως λέξω τόχας 1289, καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς; Oid. 868, εἰ μὲν οὖν ἐτ' ἔστ' λέξειν τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν 844, οὐχὶ δεσπόσυνα τάχος μυθοῦσα λέξεις; 948, κεἰπεῖν λέξομεν πρὸς ὀργὴν ἔπος; 1419, λέξεις, καὶ τόδε εἰσορᾶν κλύειν βραχύς πρὸς τὸ δέξιον, ἢ καταρτύσων μολεῖν, Kol. 71, ὃν δὲ λέγωμεν, πάνυ ὀρθῶντα λέξομεν 74, ἐς τοῦτ' ἀπέβης Ant. 968, 2.) Medium und Passivum: ὃ (χρόνος) λέγεται χρῆναι σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι Ph. 199, προσθήκη θεοῦ λέγη νομίζη δ' ἡμῖν ὀρθοῦσθαι βίον Oid. 89, τοῦτοις τοῦνο λέξειν ἀνδάνειν λέγοιτ' ἂν Ant. 585, καὶ τὰ μὲν λελεγμένα ἄρρητ' ἐγὼ σοὶ κατέλῃ φυλάξομαι Ph. 1011, ἄλλως τε ἄτῃ γ' μάτην λελεγμένη τυγχάνεις 1280, λόγος λέλεκται πᾶς Ph. 389, καὶ τὰ τοῦδ' ἐπῃ ὑφῆ πεπεῖσθαι καὶ τὰ σά Oid. 405, ἢ μάτην τανῦν τε σοὶ δοκεῖ πεπεῖσθαι, χὠτε τἀνθ' ἑμαυτῷ; Kol. 1035, τοῦτο γὰρ λόγου πολλοῦ κἀλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν Tr. 296, ἢ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔρχον ἐκτελεῖν 1187, θάνειν λέχθη πρὸς τινων ὁδοιπόρων Oid. 292, οὕτως λέχθη ταῦτα 1422, σὲ γάρ σε πρὸς βίου παρασπάσας γναμπτὸν, ἢ μή σοι συμφέροντα λέξεται Kol. 1186.

λειμῶνεν. ἢ τὸν εἰσαεὶ λειμῶνα τρόπον; An. 348.

λείας ἀπαρχὴν Tr. 761, ἐφθαρμένας ἀρτίως ἐσθῆσιν ἐν λείας ἄπάσας, καὶ καθηναρισμένας ἐκ χειρὸς αὐτοῦς κοιμηλίων ἐκιστάτεις Ai. 26, καὶ πρὸς τε νώμους ἐκρέπει, σύμμικτά τε λείας ἄδαστα βουκόλων φρονήματα 54, ὀλέσαι Δαναῶν βοτὰ καὶ λείαν, ἧπερ δορίλητος ἔτ' ἦν λοιπὴ 145.

λεῖαι, γλαφυρίδες Priam.

λείβειν. δι' ὄμματος ἀστακτὶ λείβων δάκρυον Kol. 1261, φιλάδελφα κάτω δάκρυα λειβομένα (λειβομένη od. δάκρυ' εἰβομένη) Ant. 527.

λειμῶν᾽ ἐν βουδοκοῖ λειμῶνι πρύμναθεν θορεῖ Alc. 427, ἐ πύρνα τιθῆς Tr. 188, τὸν Οἴτης ἄτορον ὃς λειμῶν᾽ Ἄρεως 602, ὑπὸ ἀσπιστὴ λειμῶν᾽ ἀναβάντα Ai. 144, ἀλλ᾽ ἐξῆν σφῷν τε λοιπὸν καὶ σωφρονεῖν λειμῶνας 655 (περῶσι δίπυρ; ἦκας ἐν λειμῶνι κοσμίων κριτῶν 1189, σιτᾶται εἴδαλον Tyro XV, 5, ἀλφίου λειμὼν π. B. GV, 160, δὸ

λειμώνιος. Νύμφαι τ᾽ ἔρυθρον λειμωνιάδες Ph. 1454.

λειμώνιος, ὁ, ἀπὸ τοῦ Ἰδαῖος (Ἰδαία) μέσῳ λειμωνίῳ ἱδρυ-μένος, πολὺς μήλων τρυχόμενος Ai. 602.

λείπειν, τὰ ἐν δόμοις λείπει παλαιὰ δέλεαρ ἐγγεγραμ-μένα ἐνθυμήματα Tr. 157, ἀπὸ σθένος με λείπει ἤδη Ph. 1177, σὺν δ᾽ λείποιμεν ἡμᾶς, λείπειν ἤδη 1462, λείπει μὲν οὖδ᾽ ὃ πρόσθεν ἦδύνασο, τὸ μὴ νοῦ βραίστορ᾽ εἶναι Oid. 1282, μόρον δέ μοι μὴ λείπειν Kol. 501, ἄρα με λείψει 656, ναί, νιν ὄμβρος τακομένην χιὼν ἀφήκει λείπειν Ant. 880, ὡς ἔπειτ᾽ ἐμοὶ φοινεῖν πικρὸν τῷδε χεῖρας πέδῳ Tr. 76, ἐκπνεῖ τις, σὺ δ᾽ ἔλειπον ἐμπίτνουσά τε καὶ ξύρνα καὶ θάλλουσι, κοὐ τόσον βαρὺν 234, βίον λελοιπὼς ἐσκιαῖσιν ἐν νεκυίαις El. 1444, ἐξ ὅτου πάτραν διῴκημεν λέλοιπεν Tr. 827, ὡς λελοιπὸς κεῖνον τὸν αἰὲν βίοτον ἐξεκίστασο Kpl. 1588, οὗ τις κω ἔλιπεν ἐκ τροῦ οἶκον πολύπονος μέλις El. 514, τοιαῖσδε ἐμοὶ δόλοις λιπὼν ἥκεις Tr. 47, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας, μόνης τ᾽ Ἀφαίας Ai. 460, οἰκτρὸν δέ νιν χρὼς προ-ἐχθροῖς, παῖδά τ᾽ ὀρφανὸν λιπεῖν 653, ἀλλ᾽ ἐμοὶ λιπὼν ἀνίατον ἀλγύνει διοίχεται 978, τὰς ἀσμενοί μ᾽ λιπόντες ἥμαρτε Ph. 273, μὴ λίαν μ᾽ οὕτω μόνον ἔρημον ἐν κακοῖς κοίσδε 470, ὡς λίπω μή τῳ λαβεῖν 653, τὴν αὐτοῦ φύσιν ὅταν λιπών τις, ὃς τὰ μὴ προσεικότα 908, λιπὼν μὲν οὖν ἔγωγε 912, μή ποτ᾽ ὤφελον λιπεῖν τὴν Σκῦρον 969, ἀλλ᾽ λιπὼν ἱερὰν λιβάδα 1215, ἵν᾽ ὧν (σπερμάτων) θάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν δὲ πίτνουσαν λίποι τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδοτροφίαν Oid. 1247, οὐδὲ πένθος ἔλιπ᾽ ἄκλαυτον Kol. 1708, ἔλιπον Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη Ant. 142, ἀκτὰς (ὡ τὰς) ἀπαιωνάς τε καὶ μελαμβαφεῖς λιποῦσα λίμνης Polyx. II, 2, τοῖον

κυλισθὲν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω Ai. 568, ὡς σ' οὐκ ἐμελλον ἦρ' – λείψειν οὐδὲ κοτ' Ph. 1084, σκὸ γὰρ βίου σώζειν λείψω 1158, μητρὸς λειποῦσ' ἀνάξεις El. 474, ὡς – τῶν ἐν τόποις λείποιτο πρὸς τρόπον κρίσις Tr. 266, λείπου μηδὲ σύ, παρθὲν' ἀπ' ὄλπας, μηλόνους μὲν ἐδώδας νέφος θανέτρου 1275, λείπομαι γὰρ ἐν τῷ μὴ δύνασθαι μήθ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν Kol. 995, οὔτ' ὁδυρμάτων ἐλείπετ' οὐδὲν ἀμφὶ νιν γοώμενος, οὔτ' ἀρρηπίκτων στόμασιν Tr. 937, καὶ μόνα λελειμμένα El. 950, ἔρροντι φωνεῖς, ἢ λελειμμένῳ λόγου; Ai. 548, ἢ γὼν δόλῳ κεντήσασθ' ὡς λελειμμένου 1245, ἐπεὶ χώρας λέλειπται μοῦνος ἀπὸ σοῦ φύλαξ Oid. 1418, ἐκεῖ μόνος πατρὸς τάφων λέλειπται 1504, νῦν δ' ὦ μέγα δὴ νῷ λελειμμένα, σώσεις ἆρ' ὑμᾶς κἀμὲ; Ant. 58, καὶ τίς βίος μοι, σοῦ λελειμμένη, φίλας; 548, ἐν νεοσπάρτοις θαλλοῖς δὲ δὴ λέλεκτο συγκατῆθμεν 1202, ἢ καὶ σφῶϊ ὑμᾶς οὐδ' ἔσωμεν λειφθήσομ' ἦδη; Ph. 1071.

λείφανον. πέφανται σὺν θεῷ μικρὸ λείψανα ἐν βραχεῖ πτύχει θαρσάλεος κομίζομεν El. 1113.

λεκτός. ἀλλ' ἐσ' ἑαίνῳ πάντα λουτὰ, πάντα δὲ τολμητὰ Ph. 638, οἵδε σ' ἠθέων λεκτοὶ Oid. 19.

λέκτρον. τὸ δυσκάθεκτον λέκτρον ἐνδυσκρύμνου σφῦ τῆς ξηλαίνης Tr. 701, πὸν κέλευσαν λέκτρων κρτὰ Διὸς ἱέρακα Ph. 677, ἔχω δὲ λέκτρα, καὶ γαμεῖ' ὁμόστορον Oid. 260, πρὶν πρῶτα μητρὸς λέκτρον αἰσχῦναι μιᾷ ξεῖ; 976, ἢ μητρόθεν θυμώνυμον λέκτρ' ἐπλήσω; Kol. 528, ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἄται Ant. 863, ὁ δ' οὔτε δαμὸς, οὐδὲ χέρνιβος θιγὼν, κοὐκ λέκτρον ἴσχει u. B. I, 8.

λεπτὴ δ' – ἐπῆν κόνις Ant. 256, λεπτῇς ἐπὶ ὀρτῆσιν Skyr. IV, 4.

λεπτοσκαθήκτων χλαγιδίων ἐρεπίοις Nieb. VI, 4.

Λερναῖος. θρέμμα Λερναίας ὕδρας Tr. 574, Λερναίαν θ' ὕδραν 1094.

λέσχη. πρὸς ἐμὰν λέσχαν ἀβάκτων ἀσπετὰς Kol. 167, ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων προὐθέτο λέσχην, κρινῶ κηρύγμασι σέμψας Ant. 160.

λευγαλέα u. B. CV, 117, μύρῳ λευγαλέῳ daselbst.
λεύειν. τὸ λευσθῆναι πέτροις Kol. 435.
λευκανθής. ξηοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα Oid. 742.
λεύκασπις. τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν (ἐν) φῶτα βάντα παυσαγίᾳ Ant. 106.
λεύκιππος. ὁ δ' ὄγδοος, λεύκιππος, Αἰνειὰν γένος El. 706.
λευκόπωλος. τῇ λευκοπώλῳ - ἡμέρᾳ Ai. 673.
λευκός. λευκὸν μυελὸν Tr. 781, λευκῷ γήρᾳ Ai. 624, νῦν πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος θοῶν ὠκυάλων νεῶν 708, λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς Ant. 114, ἔξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα 1092, λευκῇ παρειᾷ 1289, λευκὴν ἡμέραν Atham. II, 9, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη Kedal. I, 2, λευκὸν αὐτὴν ὧδ' ἐπαίδευσεν γάλα Pelias, λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν u. B. XL, 1.
λεύσσειν. νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι παρόντι λεύσσειν El. 3, ἔστ' ἂν λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων ῥιπάς, λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ 104, λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου 1428, τί λεύσσω; 1475, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον Tr. 226, εἰ μὴ νυῷ λεύσσων μάταια 407, πῶς γὰρ ἂν ὃ μὴ λεύσσων ἔτι ποτ', ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι θανὼν λατρείαν; 828, εἰ παροῦσα πλησία ἔλευσσες οἷ' ἔδρασε 897, κακὸν τόδε λεύσσων 992, τὸν ὠμόθυμον εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων ἀπύοι; Ai. 886, ἀνδρὰ μὴ λεύσσειν ὅπου 890, λεύσσων δ', ὅπου γνοίης, στατὸν εἰς ὕδωρ, ἄϊεὶ πρόσενωμα Ph. 716, τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον; 815, ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐθρακὴς ὕπνος ἄϋπνος λεύσσειν 848, εἰ μὴ πέλας Ὀδυσσέα στείχοντα, τόν τ' Ἀχιλλέως γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν 1221, φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους ἀκοῇ τε κλύειν, λεύσσειν τ' ὄψιν 1412, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν Oid. 1254, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε - εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν 1524, λεῦσσ' (λεύσσατ' od. λεύσσετ') αὐτόν, προσδέρκου, προσφθέγγου πανταχῇ Kol. 121, ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὔπω δύναμαι τέμενος γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει 135, ὁ γὰρ εἰσοράων κύκλος

λεύσσει νιν Μοῖρ' Διὸς 705, ὃ πάντα λεύσσων Ἥλιος 869, μηδ', ἃ μὴ θέμις, λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν 1642, ῥᾴτερον δὲ φέγγος λεύσσουσαν ἀελίου Ant. 809, λεύσσετε - τὴν βασιληΐδα μούνην λοιπὴν, οἷα πρὸς οἷων ἀνδρῶν πάσχω 940, πόρρῳ δὲ λεύσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλὸς u. B. LXX, 1, 3.

λέχος Ἡρακλεῖ κριτὸν ξυστᾶσα Tr. 27, λέχους ὅτι χρείη μ' ἐλέσθαι κτῆσιν 161, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος 360, ᾗ τότ' ἀολλεῖς ἐς μέσον ἑέμενοι λεχέων 514, ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά 920, τοῦτο κήδευσον λέχος 1227, ἐπεὶ σὲ λέχος δουριάλωτον στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας Ai. 211, ἐπεὶ τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον 491, λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν χραίνω Oid. 821, ἔτ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ λέχη 1243, ὡς ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος Ant. 425, ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σύ, καὶ τὸ σὸν λέχος 573, ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν 630, εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν, καὶ πατρὸς ἔργα, καὶ τὸ δύστηνον λέχος 1225, κακύσασα μὲν τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος, αὖθις δὲ τοῦδε 1303.

λίχριός γ' ἐπ' ἄκρου λάου βραχὺς ὀκλάσας Kol. 195, πάντα γὰρ λέχρια τάδ' ἐν χεροῖν Ant. 1345.

λίων. οἵ ποτε Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα, λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον, βίᾳ κατειργάσασθε Tr. 1093, ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρε Ph. 400, ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον, οὗτος σὲ καὶ σὺ τόνδε 1436, τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει; λέων, δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ Achill. II, 1.

λεπάτητον (λαξπάτητον od. λακπάτητον) ἀνερέπων χαρὰν Ant. 1275.

λεώς. κτίλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς κρίνει πάραστὰς Tr. 194, ἅπας δ' ἀνευφώνησεν οἰμωγῇ λεώς 783, ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεὼς Ai. 565, ποῦ δὲ σοὶ λεῶν ἕξεστ' ἀνάσσειν, ὧν ὅδ' ἡγεῖτ' οἴκοθεν; 1100, τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ὢν εἶπoι λεώς νιν Kol. 43, πᾶς σε Καδμείων (Καδμεῖος) λεὼς καλεῖ

δικαίως 741, ἰὼ πᾶς λεὼς, ἰὼ γᾶς πρόμοι, μόλετε σὺν τάχει 684, ὕπνου τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν πρὸς τοῦδε βωμοὺς, πάντ' ἀναγκάσει λεὼν ἄνιπτον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο, σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος; 898, οὗ φησι Θήβης τῆσδ' ὁρόπτολις λεὼς Ant. 733, βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειραώναξ λεὼς, οἶ – u. B. LX, 2, 1. S. auch λαός.

λήγειν. ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων, στυγερῶν τε γόων, – μὴ οὐ - ἡχὼ πᾶσι προφωνεῖν El. 103, τί μοι κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων 353, εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων 379, πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ; 1313, ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν Tr. 912, εἰπὼν ὃ χρῄζεις λῆξον 1120, λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς ᾖξας ὀξὺς νότος ὡς λήγει Ai. 258, ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου 274, κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξα 294, λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου 731, τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμὸς – ἐπώνων 1185, πόνου λήξαντος Ph. 638, κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον 768, ὡς ῥᾷστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι 1395, ἔνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν Oid. 686, οὐδὲ πα λήξαντ' ἔχει 731, θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων 881, ἐξ ὅτου νέας τροφῆς ἔληξε, καὶ κατίσχυσεν δέμας Kol. 346, τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον χρῄζω ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι 517, λήγετε τοῦδ' ἔχοντες 1722, ἐπὰν λήξῃ κακοῦ u. B. XVI, 1, 2.

λῆθειν und λήθεσθαι s. λανθάνειν.

λήθη. ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δὴ Ph. 678, οὐδὲ μήν ποτε λάθα κατακοιμάσει Oid. 870, λάθα Πιερίδων στυγερὰ καὶ ἀνάρετος Achai. 1, 1, λήθην ὅταν πιθῶσι τῶν ὄντων κακῶν Thyest. IV, 2, λήθην τε, καὶ τὴν πάντ' ἀπεστερημένην, κωφὴν, ἄναυδον Hybr. I, 1.

ληθίπονος s. λαθίπονος.

ληκυθιστὴς u. B. CV, 118.

λήκυθος. αὐτοχειλέσι ληκύθοις Andromed. VI.

λῆμα. μητρῷον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτὲ El. 1427, ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου Kol. 877, ὦ λῆμ' ἀναιδὲς 960.

λῆμμα. ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας ἀτιμάσουσ' ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους Ant. 313.

Λήμνιος. τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον Ph. 800, ὦ Λήμνια χθὼν 986, Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοὸς Lemn. IV.

Λῆμνος. ἀκτὴ μὲν ἥδε τῆς περιῤῥύτου χθονὸς Λήμνου Ph. 2, χαῖρε τὴν Λῆμνον πατοῦσ' 1060, ὦ Λῆμνες Χρύσης τ' ἀγχιέθρονες πάγοι Lemn. s. Aichm. VII.

ληρεῖν. τὸ γὰρ νοσοῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος Tr. 435.

λησμοσύνη. ἐκ μὲν δὴ πολέμων τῶν νῦν θύσθε λησμοσύνην Ant. 161.

λῃστής. οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον Ph. 643, λῃστὰς ἔφασκε φαντάζοντας οὐ μιᾷ φάμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν Oid. 122, πῶς οὖν ὁ λῃσμὸς – ἐς τόδ' ἦν τόλμης ἔβη; 124, φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῶς, λῃστής τ' ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος 535, καὶ τὸν μὲν – ξένοι ποτὲ λῃσταὶ φονεύσασ' ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς 716, λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν, ὥς νιν κατακτείναιεν 842.

λῆστις. τὰ δ' ἐν μέσῳ, ἢ λῆστιν ἴσχεις, ἢ δι' οὐδενὸς ποιῇ Kol. 584.

Λητοῦς παῖς ἰηπβόλος θεά Meleag. I, 2.

Λητῴα κόρη El. 570.

λῆψις. ἥδιστον δ' ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν Kreus. V, 3.

λίαν. ὥστε μὴ λίαν στένε El. 1172, τὰ δὲ δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην 1272, οὔτ' ἀχρεῖον τὸ λίαν καιρὸς Tyro XI, 3.

λίβανον u. B. CV, 119.

λιβάς. σὺν λευκὴν ἱερὰν λιβάδα Ph. 1216.

Λίβυς. δύο Λίβυες ζυγακτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται El. 702.

Λίβυσσα. κατασεικτοῦ πυνὸς σκολὰς Λίβυσσα (καὶ βύσσα), παρδαληφόρον δέρος Ai. Lokr. VI, 2.

λιγύς. ἐκ προσώπων λιγύος διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας Tr. 794, σὺ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέρνοις ὄπωπε λιγὺς Ant. 1127.

λιγυρᾷ μάστιγι θιγεῖν Ai. 242.

λιγύς. ἔνθα λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μέλισσ' ἀηδὼν Kol. 671.

Λιγυστική τε γῆ σε δέξεται Tript. I, 3.

λιθοκόλλητος. χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσα Tr. 1261.

λιθόλευστον ἄρη Ai. 254.

λίθος. ἐν παντὶ γάρ τε κόρπιος φρουρεῖ λίθῳ Aichm. IV, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη Kedal. I, 2, Λυδίαν λίθον u. B. CV, 96.

λιθοσπαδής. ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ Ant. 1216.

λιθόστρωτος. πρὸς λιθόστρωτον κόρης νύμφειον Ἄιδου κοῖλον Ant. 1204.

λίκνον. οἳ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς λίκνοισι προστρέπεσθε u. B. LX, 2, 3.

λιμήν. τοῖς πολλοῖσι βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρίας λιμὴν Ai. 683, ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες Ph. 936, βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν, ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα Oid. 420, ᾧ μέγας λιμὴν αὐτὸς ἥρπεσεν παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν 1208, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμὴν Ant. 1000, ἰὼ δυσκάθαρτος Ἄιδου λιμήν 1285.

λίμνη. ἀλλ' οὔ τοι τόν γ' ἐξ Ἰδαῖα παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀνστάσεις El. 138, οἵ τε μέσσαν Μηλίδα παρὰ λίμναν Tr. 636, δς - γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι στομάτων Laok. II, 2, ὡς ἂν ποταθείην ὕπερ ἀτρυγέτου γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας Oinom. IV, 3, ἀκτὰς (ὦ τὰς) ἀπαιωνάς τε καὶ μελαμβαφεῖς λιποῦσα λίμνης Polyx. II, 2.

λιμός. κεῖται - ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ λιμῷ τ' οἰκτρὸς Ph. 186, ἐν λιμῷ τε καὶ κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον 312, οὐ λιμὰν οὗτος τόνδ' ἀπῶσε; Palam. I, 1.

λινοπλυνής. πέπλους τε νῆσαι λινοπλυνεῖς τ' ἐπενδύτας Naus. II, 2.

λινοῤῥαφής. ἀλλὰ καὶ λινοῤῥαφῆ τυλεῖα Iphikl. I.

λιπαρεῖν. καὶ τυῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; Oid. 1435, ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν, μηδὲν

διδοίη Kol. 776, λιπαρεῖν οὐ καλὸν δίκαια προσχήζουσιν 1201.

λιπαρής. λιπαρεῖ προθύστην χερὶ El. 1378, μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρὲς Kol. 1119. S. auch ἀλιπαρής.

λίπος. ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος Ant. 1022, ἐνῆν δὲ λίπός τ' ἐλαίας Polyid. IV, 4.

λιποψυχεῖν Peleus III, 3.

λίσσεσθαι. πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν, ἐμοὶ πιθέσθαι, μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν El. 428, νῦν δ' ἐξ οἵων ἔχω, αἰτῶ, προπιτνῶ, λίσσομαι 1380, μὴ - λίσσομαί σ', αὔδα τάδε Ai. 868, πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ' ἄναξ, λίσσομαι Oid. 650, ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾶν (δρᾶ) τάδε 1064, λίσσομαι, μήτ' ἐπίπονα, μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ ξένον ἐκτανύσαι μόρῳ τὰν - νεηνίων πλάκα Kol. 1560, ἱκέσιός σε λίσσομαι Ant. 1230.

λιτή. οὔ τοι τόν γ' ἐξ Ἅιδα παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀνστάσεις, οὔτε γόοις, οὔτ' ἐν (οὔτε) λιταῖς El. 139, σ' ἔν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν Ph. 60, ἱκεσίους πέμπων λιτὰς 495, τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτὰς Kol. 484, ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ κἀλῶν ἱκνοῦμαι, καὶ κατασκήπτω λιταῖς, ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους 1011, σοὶ προστροπαίους λιτὰς ἔχων, αὐτός γ' ἐμαυτοῦ, ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν 1309, τὰν ἀφανῆ θεὸν καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν 1557, κἄτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι θεοὶ παρ' ἡμῶν Ant. 1019.

λιτροσκάπον u. B. CV, 120.

Λίχας. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρόσπολος θροεῖ Λίχας ὁ κήρυξ ταῦτα Tr. 189, Λίχα 310, 600, κήρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας 757, ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα Λίχαν 773.

λογίζεσθαι. εἴ τις δύο ἢ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται Tr. 944, εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολὴ Ai. 816, καὶ ταῦτ', ἰὼν εἴσω, λογίζου Oid. 461, Ἄρης οὐδὲν τῶν κακῶν λογίζεται Phryg. I, 4.

λόγος 1.) Singularis, Nominativ: λόγος τις αὐτὴν ἐστιν εἰσιδεῖν - El. 417, τίς ἂν τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι; 559, χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι

λόγος 1292, λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς, ὡς – Tr. 1, χῷ λόγος σημαινέτω 345, σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἥ ξαμενὴς λόγος ἐκ Δανάων κακόθρους ἐπιβῇ Ai. 138, φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος 264, ταύτην ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν λόγος ἐστὶ φύσιν Ph. 165, ἔπειτα μέντοι χῷ λόγος καλὸς προσῆν, εἰ – 352, λόγος λέλεκται πᾶς 389, σοί που φίλος γ' ὤν, χῷ λόγος τοιόσδε μου 1385, καὶ τίς ἦν (ὁ) λόγος; Oid. 684, κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος 1176, ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος; Kol. 66, τὰ δὲ νῦν τιν' ἥκειν λόγος οὐδὲν ἔχοντα 134, πρός σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι, ἢ τέκνου, ἢ λόγος, ἢ χρέος, ἢ θεὸς 251, ὡς καθ' ἡμᾶς ἐσθ' ὁ πλῆθύων λόγος 377, χῷ λόγος διοίχεται (διέρχεται) 574, ἐπεὶ ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος 1116, ὃν ἐν πύλαισί φασι πολυξέστοις εὐνᾶσθαι, κυνζεῖσθαί τ' ἐξ ἄντρων ἀδάμαστον φύλακα παρ' Ἅιδᾳ λόγος αἰὲν ἔχει (ἀνέχει) 1573, ὁ γοῦν λόγος σοι κᾆς ὑπὲρ κείνης ὅδε; Ant. 748, τὸ καλῶς πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος Alet. IV, 3, μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος Laok. IV, εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος σύγκολλα τἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται u. B. LXXIV, 2, 1. Genitiv: τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ Tr. 250, τοῦτο λόγου πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν 289, δεινοῦ λόγου κατῆρξας 1135, εἰς λόγου στάσιν τοιᾶνδ' ἐπελθὼν 1179, οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν, ὅστις – Ai. 477, ἔρποντι φωνεῖς, ἢ λελειμμένῳ λόγου; 543, ἀνδρῶν γεροντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου 732, παντὸς ἂν λόγου κακοῦ γλώσσῃ θιγόντα καὶ πανουργίας Ph. 407, τί δῆ ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενὸς λόγου σιωπᾷς; 731, νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου 1048, ἄγω ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἔξερῶ, ξένος δὲ τῶν πραχθέντος Oid. 219, οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει 320, εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου 351, ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα δόρει διασκεδᾶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου (χρόνου) Kol. 620, κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον 762, οὐ γὰρ ἦδ' ἔδρα σμικροῦ

λόγου 1163, κἄτ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν νερτέρων ἁμᾶ πόνις, λόγου τ' ἄνοια, καὶ φρενῶν ἐριννύς Ant. 603; τοῦ λόγου γ' ἐκηεθόμην 1183, καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Λάκωνος ἁμᾶσθαι λόγου Helen. I, 2, τἀληθὲς ἀεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγου u. B. XXXIII. Dativ: λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι – El. 44, λόγῳ πλέκτυντες 56, ὅσον λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ 59, λόγῳ μάτην θνήσκοντας 63, μισεῖς μὲν λόγῳ, ἔρῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει 357, τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς τῷ νῦν λόγῳ; 769, τῷδε πιστεύω λόγῳ 886, σὺ δ' οὖν λέγ', εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονὴ 891, λόγῳ γε μὴν εὔπλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅδην σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς; 978, δύο φέρειν (ἐν) ἑνὶ λόγῳ 1088, ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον 1217, ἀλλὰ κἀπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον 1453, τῶν μὲν παρόντων δὴ πεπυσμένη λόγῳ Tr. 298, ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ – μοχθήσας ἐγὼ 1046, κοὐ λόγῳ δείξω μόνον Ai. 813, φράζε δευτέρῳ λόγῳ Ph. 49, λόγῳ δέ σε βραχεῖ τοῦτ' ἐκδιδάξω 435, ἢ λόγῳ πείσαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος 598, πείσαντες λόγῳ 612, λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μάλα 676, κοὐκοτ' ἐξέβης λόγῳ; 896, οὔτε θρασὺς, οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ, τῷ γε νῦν λόγῳ Oid. 90, ξένος λόγῳ μέτοικος 452, τὸν ἐναγῆ φίλον μή ποτ' ἐν αἰτίᾳ σὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν 657, εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ κορτύεται 884, δηλῶσαι λόγῳ 1041, τὰ πάτρια λόγῳ παλαιὰ δώματα 1395, οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει πρατεῖ; Kol. 68, λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθορὰν 369, ἐπεὶ τῆσδε γῆς σωτῆρα σαυτὸν τῷδ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ 463, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ παρῆκεν 569, οὔκουν πέρᾳ γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις 651, λόγῳ μὲν ἐσθλὰ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακὰ 782, πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' εἰς τὰ σὰ, ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ; 801, τά τοι καλῶς εὑρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται 1188, οὔτε νικήσας λόγῳ, οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὔτ' ἔργου μολὼν 1296, ἃ δ' ἐξάγιστα, μηδὲ κινεῖναι λόγῳ 1526, ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα, καὶ τὸν θεῶν ὄλυμπον

ἐν ταὐτῷ λόγῳ 1655, βραχεῖ λόγῳ καὶ πολλὰ πρόσκειται σοφὰ Alet. II, ἄλλους ἐξεραιάζεις λόγῳ Helen. V, 2, λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἕλκος οἶδά που χανόν Poimen. VI, 6. Accusativ: τίν' – τόνδ' ἐκηράσω λόγον; El. 388, τὸ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν 466, καὶ τίνος βροτῶν λόγον τόνδ' εἰσακούσας, ὧδε πιστεύεις ἄγαν; 883, εἴρηκεν ἐλεύθερον λόγον Tr. 63, τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ 78, τίν' εἶπας τόνδε μοι λόγον; 184, δέκησιν εἰπεῖν, κἀξακριβῶσαι λόγον 426, μὴ – ἐκπλέψῃς λόγον 437, κοὔπω τις αὐτῶν ἓκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν ἠνέγκατ', οὐδ' ὄνειδος 461, ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον 484, μείζον' ἐκτενῶ λόγον 679, τίν' ἐξήνεγκας λόγον; 741, πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄῤῥητον; Ai. 214, πάντ' ἀκήκοας λόγον 480, ὡς ὑπόβλητον λόγον ἕλεξας 481, τοῖς κυρίοις πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον 784, τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον; 1049, εἶπε τοιοῦτον λόγον 1153, οἳ δ' εἶπον τλημονέστατον λόγον Ph. 363, λόγον κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν', ὧν ἀκήκοας 587, τίν' εἴρηκας λόγον; 1237, πάντ' ἀκήκοας λόγον 1240, πάντα σκοπῶ λόγον Oid. 291, ποῖον λόγον; 859, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον 583, τῷ μεθέντι τὸν λόγον 784, ἆρ' οὐκ ἀπ' ἀμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀνορθοίη λόγον; 829, ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον; 841, τίνι' ἐμφανέντ' ἄελπτα, μηνύνω λόγον Kol. 1120, λόγον (λόγος) δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ συνίεντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην 1150, μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον 1220, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον Ant. 1245, τίνα θροεῖς (τίν' αὐδᾷς) λόγον; 1287, τίνα λέγεις μοι νέον λόγον; 1289, ποῖον εἴρηκας λόγον; Epig. IV. 2.) Pluralis, Nominativ: πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς El. 415, ἢ τίνες λόγοι; 1343, λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐῤῥόθουν κακοὶ Ant. 259, μεγάλοι λόγοι μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπερκύχων ἀποτίσαντες, γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν 1350, ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον Eriph. VIII, 2, οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι u. B. LVIII, 4. Genitiv: ποῖ λόγων ἀμηχανῶν ἔλθω; El. 1174, τίς οὖν

ἂν ἀξίαν γε σοῦ παρηκότος μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων; 1261, τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες 1288, ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1335, οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμὶν οὐδὲν ἂν λόγων τόδ' εἴη τοὔργον 1372, λόγων γὰρ οὐ νῦν ἐστὶν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι 1491, ἐπεὶ καταστεφῆ στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων Tr. 179, ὡς λόγων ἐπιστολὰς φέρῃς 493, λόγων τε πίστιν, ὧν ἔχεις, ἐφαρμόσαι 623, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν Ai. 1070, εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων ἔτ' ἔσχει μνῆστιν 1268, ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων Ph. 12, ὡς παντάπασιν τῶν λόγων σὺ μὲν πλύοις, ἐγὼ δὲ φράζω 24, ἐγὼ μὲν οὖς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ πλύων, τοὔνδε καὶ πράσσειν στυγῶ 86, δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων 131, βαιάν μοι, βαιὰν πέμπε λόγων φήμαν 846, καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων καλῶν κακῶς ἔπραξα 1268, τῶν λόγων λῆξαι 1395, δόκησις ἀγνὼς λόγων ἦλθε Oid. 681, εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἀγνείαν λόγων ἔργων τε πάντων 864, ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ μαθεῖν 1234, ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν λόγων, ἀλλ' ἔργα δεινά Kol. 382, ἄλις λόγων 1016, οὔτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον 1139, οὐ λόγων ἐγὼ ἄλγισ' ἂν ἀνδρῶν ἐξαναστοίμην κλύων 1173, λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; 1187, ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτὲ Ant. 499. Dativ: ξυνάπτετον λόγοισιν El. 21, ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδαὺς 30, ἢ λόγοισι γενναία γυνὴ 287, ὡς τοῖς λόγοις ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος 369, εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγοις ἐξῆρχες 556, ὡς μὲν ἐν λόγοις ἀλγεινὰ 761, μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις 1353, ἀλλά με λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοὶ 1360, χρῆσθαι τἀνδρὶ, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις Tr. 60, ὃς αὐτὸν πολλὰ μὲν λόγοις ἐπεῤῥόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενὶ, λέγων, ὡς – 263, ὡς ἐγὼ λόγοις τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπλημμένη κυρῶ 385, τὸ σὸν μὴ στέρνον ἀλγύνωμι τοῖσδε τοῖς λόγοις 482, ἀκιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις 1240, λόγοις ἑάπτων Ai. 501, τοιοῖσδε τοῖς λόγοισιν ἀστεργῆ

θεᾶς ἐκτήσατ' ὀργὴν 776, δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς 1020, ὅθ' – τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη 1096, λόγοις κολάζειν 1160, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι λόγοισι 1382, τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἀκλέψῃς λέγων Ph. 55, οὗτοί μ' – λόγοις ἐλεοῦσι μὲν 307, ἐγὼ δὲ κἀυτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις, ὡς εἰδ' ἀληθεῖς οἶδα 319, οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοὶ 388, τότ' οὐκ ἔθ' ὡὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῇς 521, ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν; 563, τί με κατὰ σπότου κοτὲ διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης; 579, λόγοισι μαλθακοῖς δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις 629, τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις 964, σοῖς πεισθεὶς λόγοις 1269, τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοισι, χᾆτε – 1271, σὲ πεισθῆναι λόγοις ἐμοῖσιν 1278, κακοὺς ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς 1307, πῶς ἀπιστήσω λόγοις τοῖς τοῦδ', ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῆνεσεν; 1350, θεοῖς τε πιστεύσαντα, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις 1374, ὀλεῖς με τοῖσδε τοῖς λόγοις 1388, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις πείσειν θυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω 1393, πρός τ' ἐμοῦ πεπονθέναι λόγοισιν εἶτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον Oid. 517, οὐ λόγοις τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον Kol. 62, λόγοισι γὰρ οὐκ ὠνόμασται βραχέσι 293, εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε 1128, οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις 1143, λόγοις ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην Ant. 543, ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀῤῥήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις 556, τὸ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψῃ κλύων 691, ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονὴ Thyest. IV, 1, τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι Kedal. I, 1, βραδεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου u. B. LXX, 1, 1. Accusativ: ἢ κἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἰκοίμην El. 314, τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται 625, σοὶ φέρων ἥκω λόγους ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς 666, προσφιλεῖς λέξεις λόγους 672, ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους τοιοῦσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον 934,

εἴ τις τόνδ' ἀκούσεται λόγους 1004, τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους, πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, αἳ ταῦτά σοι δείξουσιν σαφῆ 1364, μηδὲ μηκύνειν λόγους 1484, πρὶν ἡμᾶς καὶ νεῶσασθαι λόγους Tr. 396, οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ 438, βούλου λόγους, οὓς εἶπας ἐς τήνδ' ἐμπέδως εἰρηκέναι 486, τοιούσδε λόγους φιθύρους πλάσσων εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεὺς Ai. 148, σκιᾷ τινι λόγους ἀνέσπα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα, τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ 802, οὐ γὰρ πλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως; 1320, λόγους δ' ἄκουσον, οὓς ἥκω φέρων Ph. 1267, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι πεισθεὶς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι Oid. 526, τίς ἦν ποτε ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν; 755, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω τίνας λόγους ἐροῦσιν Kol. 115, σοὶ φασιν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ', αἰτεῖν - 1164, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ πλύειν λόγους 1350, ὅταν λόγους αἰσχροὺς καλῶς λίγωσι τοῦ κέρδους χάριν Ant. 1046, ἐπεὶ οὐδ' ὁ - Ζεὺς - φίλους (φίλος) βροτοῖς ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγους (λόγων) ὄφλοι Polyx. III, 6, θὲς δ' ἐν φρενὸς θέλεσισι τοὺς ἐμοὺς λόγους Tripl. VIII, ἀπέπτυσε λόγους Phaidr. IX, 5.

λόγχη . παλίντονα τόξα καὶ λόγχας, φόβαλόν τε τινάσσων Tr. 512, ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου βορᾶς, ἃ τότε θοᾶν νύμφαν ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾷ 856, ποῦ ταῦτα λόγχη πεδιὰς - ἔδρασέ πω 1058, σὺ νῦν ξὺν ἑπτὰ τάξεσι, ξὺν ἑπτά τε λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν Kol. 1312, φονίαισιν ἀμφιχανὼν πάνλῳ λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα Ant. 119, καθ' αὑτοῖν δικρωτεῖς λόγχας στήσαντε 146, ὀμματωπὰ λόγχα (ὀμματοπάλογχα) Achill. VI, 8, αὐλῶπιν λόγχην u. B. GV, 61.

λοιβή . πατρὸς τύμβον - λοιβαῖσι πρῶτον καὶ παρατόμοις χλιδαῖς στέψαντες El. 52, παρεστίους σπένδοντα λοιβὰς 270, ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἦμιν, οὔτε θυμάτων παρῆν ἑκηλοις προσθιγεῖν Ph. 8, ὦ πρῶρα λοιβῆς Ἑστία u. B. LXXXII, 6.

λοιμός . ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἐχθίστος, πόλιν Oid. 28.

λοιπός. ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις χερσὶ στέφωμεν El. 457, ἀλλ' οὔ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου ξύνοικος ἔσσομαι 817, ὡς μαθοῦσά μου, τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν, ἢ μωρὰν λέγῃς 890, ἔπειτα δ' - ἐλευθέρα καλῇ τὸ λοιπὸν 971, μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χῷ λοιπὸς χρόνος 1080, ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ, ψυχῆς Ὀρέστου λοιπὸν 1127, ὡς σὺν σοὶ κάτω ναίω τὸ λοιπὸν 1167, ὡς τὰ λοίπ' ἔχεις ἀεὶ 1226, εἰς τὸν ὕστερον, τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν Tr. 81, τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ 168, τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας 911, τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρετε 921, λείαν, ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπὴ Ai. 146, τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς εἴκειν 666, ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν Ph. 15, κἀτὰ τὸν λοιπὸν χρόνον κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν 84, ἐγὼ μὲν - τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι 454, ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι ἔσται τὸ λοιπὸν 460, κἂν τὰ λοίφ' οὕτω φρονῇς 1259, τὴν Κορινθίαν ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα Oid. 795, ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὖς μὲν οὐκ ἔδει ὑφίατο 1273, νοσούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου 1487, ὥστ' ἔστι μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν - Kol. 573, καὶ τὰ λοιπά μου μέλον δικαίως 1137, οὐ τητώμενοι τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον (οὖν) διάξετον 1619, ἵν' - τὸ λοιπὸν ἁρπάξητε Ant. 311, ὑπτίοις κάτω στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται 717, λεύσσετε - τὴν βασιλῆίδα μούνην λοιπὴν 941.

λοίσθιος. εἶτα λοίσθιον θάνω; Ai. 468, τὰ λοίσθι' (λοῖσθ' ἄρ') αἰτῆ τοῦ βίου Kol. 583, ὧν λοισθία 'γὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ κάτειμι Ant. 895, ἐν λοισθίῳ τυμβεύματι 1220, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα 1304.

λοῖσθος. ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λοῖσθος ἰατρὸς νόσων Ph. Tr. I. S. auch λοίσθιος.

Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Tr. 788.

Λοξίας. μηδὲν πρόσθεν, ἢ τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἕρδειν El. 82, οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ Oid. 410,

ὃν γε Λοξίας διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν 853, εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῇ μαντοῦ 994, ἢ σέ γέ τις θυγάτηρ, Λοξίου (προσπελασθεῖσα); 1102.

λούειν. ἐκεῖ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ ἔλουσα, κἀκόσμησα, κἀπιτυμβίους χοὰς ἔδωκα Ant. 901, τὸν μὲν – λούσαντες ἁγνὸν λουτρὸν 1201.

λουτρόν. πατρὸς χέοντες λουτρὰ El. 84, οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρὶ 434, κἀπὶ λουτροῖσιν κάρα πηλίδας ἐξέμαξεν 445, κοὔτ' ἐν φίλῃσι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ λουτροῖς ἐκόσμησ', οὔτε πυμφλίκτου πυρὸς ἀνείλομην, ὡς εἰκὸς, ἄθλιον βάρος 1139, ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα θερμὰ λουτρὰ, καὶ πάγους Οἴτας παραναιετάοντες Tr. 634, ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους λειμῶνας Ai. 654, τοὶ δ' ὑψίβατον τρίποδ' ἀφρίκτυπον λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπικαίριον 1405, ὑετῶν ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοὰς ποθεν Kol. 1599, λουτροῖς τέ νιν ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν, ᾗ νομίζεται 1602, τὸν μὲν – λούσαντες ἁγνὸν λουτρὸν Ant. 1201.

λόφος. οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ λόφον δικαίως εἶχον Ant. 292.

λοχαγός. ἑπτὰ λοχαγοὶ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους Ant. 141.

λοχᾶν. τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐριννύες Ant. 1075.

λοχεύειν. ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης κόρης μητρὸς λοχευθεὶς πιστὸς Ἀταλάντης γόνος Kol. 1322.

λοχίτης. πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας Oid. 751.

λόχος. ἃ δεινοῖς κρυπτομένα λόχοις χαλκόπους Ἐριννὺς El. 490, ἐπινικίῳ σθένει τὸν εὐαγγον τελειῶσαι λόχον Kol. 1089, εἴπερ οἵδε νικῶνται λόχοι πρὸς ἄστυ Θήβης 1371.

λυγαῖος. ἀπ' αἰθέρος δὲ κἀπὸ λυγαίου πέφυκε Polyx. IV.

λύγδην ἔκλαιον πάντες Kol. 1621.

λυγίζειν. ἄρθρον ᾗ λυγίζεται Tr. 779.

λυγρός. οἰμωγὰς λυγρὰς Ai. 317, ἐν λυγρῷ γήρᾳ 506, λυγρᾶς μνήματα Τροίας 1209, νόσου παύσῃ λυγρᾶς

Ph. 1324, λυγρᾶν πόνων Oid. 186, λυγρονάτην ὀλίσθαι τὰν Φρυγίαν ξέναν Ταντάλου Ant. 823.

Λύδιος. ὡς – κρύζ ἡ Λυδία πέρσειεν αὐτὴν Tr. 432, Λυδίαν λίθον u. B. CV, 96.

Λυδός. Λυδῇ γυναικὶ Tr. 70, τὸν πλείστον ἐν Λυδοῖς χρόνον κατείχετο 248, οὐ τἀπὶ Λυδοῖς – πόνων λατρεύματα 356, ἄχνην Λυδῆς κερκίδος Aiçhm. VIII, 8, ἀντίκασαστά τε Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος ἐγγχορδίκε Mys. IV, 2,

λύειν. λύων ἡνίαν ἀριστερὰν κάμπτοντος ἵππου El. 743, ἔστε νιν διφρηλάται – ἔλυσαν αἱματηρὸν 755, τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος 939, λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν, οὐδ' ἐπωφελεῖ, βάξιν καλὴν λαβόντε, δυσκλεῶς θανεῖν 1005, πρῶτος ἀγγέλων ὄκνου σε λύσω Tr. 161, ἐντόνῳ χερὶ λύει τὸν αὐτῆς πέπλον 924, ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος λύει πεδήσας, οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει Ai. 676, λῦσεν (ἔλυσε) γὰρ αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης 706, λύσαν ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ Ph. 1224, φόνῳ φόνον πάλιν λύοντας Oid. 101, φρονεῖν ὡς δεινὸν, ἔνθα μὴ τέλη λύει φρονοῦντι 317, ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν 407, τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι 880, λύφ σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμὰς 1034, ὃς ἀπ' ἀγρίας πέδας νομάδος ἐπιποδίας ἔλυσεν 1351, κἄν καινὰ (πήματα) λύσῃς Kol. 1197, εἶτ' ἔλυσε (ἔδυσε) δυσπινεῖς σχολὰς 1597, ἀλλ' ἓν γὰρ μόνον τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔχος μογθήματα 1616, ἐπεὶ ἀλβίως γ' ἔλυσε τὸ τέλος βίου 1720, τί δ' – ἐγὼ λύσω; ἆν ἡ φάπτουσα προσθείμην πλέον; Ant. 40, λύει κελαινὰ βλέφαρα 1302, λύσω γὰρ, εἰ καὶ τῶν τριῶν ἓν οἶσθα μοι u. B. LXXXII, 1.

Λύκειος. αὕτη τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ ἀγορὰ Λύκειος El. 7, Λύκει' ἄναξ 645, Oid. 203, ὦ Λύκει' Ἄπολλον El. 655, 1379, Oid. 919, λύκει' ὄρεα 208.

λύκιος s. *γλύκιος.*

λυκοκτόνος. αὕτη τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ ἀγορὰ Λύκειος El. 7.

Λυκομήδης. ὦ τοῦ ἥρωτος δρέμμα Λυκομήδους Ph. 243.

Λύκος. τῷ δ' αὖ Λύκῳ τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμων Aigeus I, 2.

λῦμα. λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ Ai. 655, λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφῃ; Kol. 805.

λυμαίνεσθαι. ὀργῇ χάριν δοὺς, ἣ σ' ἀεὶ λυμαίνεται Kol. 855.

λυμαντής. τὸν Οἰνέως γάμον, οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου Tr. 793.

λυμεών. μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμὸς Ai. 573.

λύμη. τί δρῶσα; πότερα χερσὶν, ἢ λύμῃ βίου; El. 1195, καὶ χερσὶ, καὶ λύμαισι, καὶ πᾶσιν κακοῖς 1196.

λυπεῖν. τί γάρ μὲ λυπεῖ τοῦθ', ὅταν – El. 59, λυπῶ δὲ τούτους 355, ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον βόσκημα 363, κοὐδ' ἂν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος 1304, ἄγαν γε λυπεῖς Ai. 589, οὐ μᾶλλον ἢ λυπήσομεν 1139, καί μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ λυπεῖ, τί πράσσει Oid. 74, τῶν πημονῶν μάλιστα λυκοῦσ' αἳ 'ν φανῶσ' αὐθαίρετοι 1231, ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ, καὶ τὸ σὸν λέχος Ant. 573, λυπεῖς γὰρ 1034, τοὺς θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμένους El. 1170, κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνὼν Ai. 267, τοῖς πάλαι νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρὼν 338, ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς 555, οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἃ 'ν λυπώμεθα 1086, ἢ μὴν σὺ κἄνευ τῶνδε λυπηθεὶς ἔσῃ Kol. 816.

λύπη. ἄγειν – λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος El. 119, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης ὅτ' ἔσπειρε 533, τέκνων ὅσων ἐμοὶ θύσνοια μὴ πρόσεστιν, ἢ λύπη πικρὰ 654, ὡς χάρις μὲν, ἢν κτάνῃ, λύπη δ' ἐὰν ζῶ 822, μηδὲ πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι λύπην πρός γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι Tr. 331, ὡς - λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ Ai. 275, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς Ph. 67, ἔχοντες σύμβολον σαφὲς λύπης 404, ὃ πληρέστατον αὔλιον λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν 1088, ἀλύοντα χειμερίῳ λύπᾳ 1194, ὑψοῦ αἴρει θυμὸν Οἰδίκους ἄγαν λύπαισι παντοίαισιν Oid. 915, ὑπ' ἀγρίας αἰχασα λύπης 1074, ὡς ὑμᾶς μόλις εὑροῦσα, λύπῃ δεύτερον μόλις βλέπω Kol. 326, ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ

μαπραὶ ἀμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω 1217, τί δαὶ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου; Ant. 318.

λύπημα. ᾗ δ' ἔχω λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω Tr. 554.

λυπηρός. ἄρξασά τε λυπηρὸν El. 553, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν 557, τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν, κλύειν; Kol. 1176, τὰ περισσὰ πανταχοῦ λυπηρ' ἔφη Aload. V, 2.

λυπηρῶς δ' ἔχει, εἰ — El. 767, λύπηρῶς δὲ μὴ πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι Ph. 912.

λύρα. ὑφηρέθη σου κάλαμος ὥσπερεὶ λύρας Aichm. III, ᾤχωκε κροτητὰ πηκτίδων μέλη, λύρα μόναυλος, ἥτε χειμώνων πλέως ναὸς στέρημα κωμάσῃς Tham. I, 2, πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες, τά τ' ἐν Ἕλλησι ξόαν ἡδυμελῆ II, 1, ῥηγνὺς ἁρμονίαν χορδοτόνου λύρας IV, 2, οὐ ναῦλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα φίλα u. B. LXIV, καὶ τῷ ποτὶ δειρὰν ἔρχομαι (σ') ἔκ τε λύρας, ἔκ τε νόμων LXXV, 3.

Δύρκιος. ἥκει δῆμον τὸν (τοῦ) Δυρκίου Inach. XI, 7 (s. Vorr.).

λύσις. οὐ γὰρ ἦν λύσις ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον, οὐδ' εἰς Ἴλιον El. 573, μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ λύσιν τελεῖσθαι Tr. 1171, ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγῆ πόρῃς Oid. 921, οὐδ' ἔχει λύσιν Ant. 598.

λύσσα. ἔστιν δὲ λύσσα μαινὰς ᾗ. B. XXIII, 4.

λυσσαίνειν. τελείαν ψῆφον ἆρα μὴ κλύων τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει; Ant. 633.

λυσσᾷν. λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις Oid. 1258, ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως λυσσῶσαν αὐτὴν, οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν Ant. 492.

λυσσώδη νόσον Ai. 452.

λυτήριος. ἆρα μὴ δοκεῖς λυτῆρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν; El. 447, λυτηρίους εὐχὰς δειμάτων 635, ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον 1490, ᾗ δ' ἔχω λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω Tr. 554, τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον u. B. XXXIX.

λωβᾶσθαι. τόδε μ' αὖ λωβᾶται Tr. 1031, πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον Ant. 54.

λώβη. ἄσκοπος ἀ λώβα El. 864, οἷάν μ' ἔρ' ἔθου λώβαν Tr. 997, ἐννυχίοις μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν Ai. 182, οὗτοι σ' Ἀχαιῶν μή τις ὑβρίσῃ στυγναῖσι λώβαις 561, τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως 1392, σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παφασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ Ant. 792.

λωβητήρ. τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐριννύες Ant. 1074.

λωβητός. φόρτον -- λωβητὸν Tr. 538, εἰ τοὐμὸν ἐλγεῖς μᾶλλον, ἢ κείνης ὁρῶν λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ πακούμενον 1069, λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ Ai. 1388, ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβὴτ' ἔπη Ph. 607, ὦ τλάμων, τλᾶμων ἄρ' ἐγὼ καὶ μὸχθῳ λωβατὸς 1108.

λωπίζειν. ἐκ δ' ἐλώπισε πλευρὰν ἅπασαν, ὠλένην τ' ἀπώτυμον Tr. 925.

λῷστος. ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων Ph. 1171, τὰ λῷστά σοι λέγω Oid. 1066, τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι 1067, ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα τεύρου γ' ἐκπιεῖν Helen. VI, 1, λῷστον δὲ τὸ ζῆν ἄνοσον Kreus. V, 2.

λωφᾷν. ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν φόνου (πόνου od. πόπου) Ai. 61.

λῴων. λῴους φρένας τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν Tr. 736, τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι Ai. 1265, τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ, κούδενί (τῷ) πω λῴονι θνητῶν Ἀίαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ 1416, χοὔτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι λῴω τιν' ἡμῖν Ph. 1079, εὖτέ γε - τοῦ λῴονος δαίμονος εἶλον τὸ κάκιον ἐλέξειν 1100, ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῷον φρονεῖ Oid. 1088, βίου λῴονος ὑμᾶς νυρῆσαι τοὺ φυτεύσαντος πατρὸς 1518.

M.

μά. οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν El. 626, μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν 881, μὰ τὴν ἐμείνου δειλίαν Atreus I, 1.

μαγάδις. πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες Tham. II, 1.

μάγειρος. ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς Phaiak. 2.

μαγίς. τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπων Chrys. II.

μαγὼν (μάγων) Odyss. II, 5.

Μάγνης ἀνὴρ El. 705.

μάγνον s. *μαγνόν*.

μάγος. *ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον* Oid. 387.

μάθημα. *ποῖον μάθημα;* Ph. 918.

μάθησις. *ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα* El. 1032, *μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνειν* Tr. 450, *ὧν ἐγὼ μεθύστερον — τὴν μάθησιν ἄρτυμαι* 711.

μαῖα. *Νύσσαν, ἣν ὁ βοώπερως Ἴακχος αὐτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει* u. B. XCIV, 3.

Μαῖα. *ὁ Μαίας παῖς Ἑρμῆς* El. 1895.

μαίεσθαι. *ἄμφηκες λαβὼν ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἔρπειν νεκρὸς* Ai. 287, *χρόνος — πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιόμενος* u. B. VII, 3.

μαιεύτριαν Alex. IV, 3.

μαιμᾶν. *καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;* Ai. 50.

Μαινάς. *Βάκχου εὔιον, Μαινάδων ὁμόστολον* (*μονόστολον*) Oid. 212, *ἔστιν δὲ λύσσα μαινὰς* u. B. XXIII, 4.

μαίνεσθαι. *ἀλλ' ἢ μέμηνας;* El. 879, *μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς μήτηρ ἀμήτωρ* 1153, *ὡς — κάρτα μαίνομαι* Tr. 446, *μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;* Ai. 81, *τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ ξύναιμον ἀποκαλοῦντες* 726, *γελᾷ τοῖσι μαινομένοις ἄχεσμα πολὺν γέλωτα* 957, *ὅταν τὰ θεῖ' ἀφεὶς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ* Kol. 1537, *ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βακχεύων ἐπέπνευ* Ant. 135, *ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ (μέσῃ, μένῃς, μένεις, μενεῖς) ξυνὰν* 765, *ὁ δ' ἔχων μέμηνεν* 790, *αἵ σε μαινόμεναι πάννυχοι χορεύουσι* 1152, *οἷαισιν, αἰσχύνῃσιν οἵα μαίνεται πενθοῦσα* Tyro XV, 9.

μάκαρ. *ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρε* Ph. 400, *ὁ δ' ἥκιστ' ἔχων μακάρτατος* Mys. II, 2.

μακαρίζειν. *βροτῶν οὐδένα μακαρίζω* Oid. 1195.

μάκελλα. *χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ* u. B. LXXXVII.

μάκιστος s. *μήκιστος*.

μακραίων. *ὅπου μακραίωνι στηρίζει ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίᾳ σχολᾷ* Ai. 194, *οὗτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος*

Oid. 518, τῶν μακραιώνων ἆρα Πανὸς ὀρεσσιβάτα προσπελασθεῖσα 1099, ἁλαῶν ὀμμάτων ἆρα καὶ ἡδὺ φυτάλμιος δυσεῖδον, μακραίαν τ' ἔκι. Kol. 152, ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνα Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον Ant. 987.

μακράν. ἐπεί τἂν οὐ μακρὰν ἔξων ἐγὼ El. 823, μὴ μακρὰν βούλου λέγειν 1259, ὥστ' οὐ μακρὰν δὴ ἀμμένει τυμὸν φρενοῦν ὄνειρον αἰωρούμενον 1389, καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιαρόν ροῦν μακρὰν Tr. 317, ἀγχοῦ δ' ἄρα νοὺ μακρὰν κρυπλαιον 962, μὴ τεῖνε μακρὰν Ai. 1040, ταὖργον οὐ μακρὰν λέγεις Ph. 26, πῶς γὰρ ἂν σταῶν ἐνὴρ μᾶλλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίη μακρά; 42, οὐδέπω μακρὰν πτέσθαι σθένοντες Oid. 16, οὐ γὰρ ἂν μακρὰν ἔχνευον ἀφεδς, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον 220, ἂν οὖνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀπῳκεῖτο 998.

μακρός. χρόνῳ μακρῷ El. 42, 1273, ἐν χρόνῳ μακρῷ 330, Ph. 235, Kol. 88, Ant. 422, τῶν μακρῶν-γόων El. 375, οὐ μακρόν χρόνον 473, Ph. 821, Kol. 821, Ant. 1078, μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χῷ λοιπὸς χρόνος El. 1030, τῶν μακρῶν λόγων 1335, μακρῶν-λόγων 1372, Ph. 12, τοῦ μακροῦ χρόνου Tr. 542, τῷ μακρῷ χρόνῳ 599, κρόσνυμαι δέ μοι χάρν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδοὺς 1217, εἰ καὶ μακρὰ κἀπ' ἐστὶν 1218, μακροῦ πλούτου βάθει (βάρει) Ai. 130, τοῦ μακροῦ-βίου 473, ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος 646, μακρὸν γέρας 825, τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων 888, ἐν τῷ μακρῷ-ἀνθρώπων χρόνῳ Ph. 306, οὐ μακρῷ χρόνῳ 360, κἀκεῖθεν οὔ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στάλος 490, μακροὶ παλαιοί τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι Oid. 561, τῷ μακρῷ-χρόνῳ 963, ἐν-μακρῷ γήρᾳ 1112, ἐκ μακροῦ χρόνου 1141, τῷ χρόνος ξυνὼν μακρὸς Kol. 8, μακρὰν-ὁδὸν 20, μακρὰ μέλλετε 219, μακρὰ κέλευθος 303, φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος 663, αἱ μακραὶ ἀμέραι 1215, χ' οὕτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρὰ Ant. 232, ὧν λοισθία 'γὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ κάτειμι 895, αἰγείρου μακρᾶς Aigeus VI, 1, καὶ νησιώτας, καὶ μακρᾶς (μακρὰς) Εὐρωπίας Aichm. VI, μακρὸν βίον Kreus. IV, 2, ἐμπολὰς μακρὰς Skyr. IV, 4, τῷ μακρῷ γήρᾳ

V, 2, διδάσκεσθαι μᾶλλον Phthi. II, 2x 6 much μᾶλλον μήτιστος.

μᾶλλ' ἀθλίως El. 1178, μᾶλλ' αὖ θροεῖς 1410, ᾧ μοι μᾶλλ' αὖθις 1416, καὶ μᾶλ' ἄζηλος θέα 1455, οἵ μοι μᾶλ' αὖθις Tr. 1206, ὅσαπερ δ' οὐ μᾶλα Ph. 676, παπαῖ μᾶλα 786, παπαῖ μᾶλ' αὖθις 798, μᾶλα νοι ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθη 868, οἴμοι, οἴμοι μᾶλ' αὖθις Oid. 1317, ἴδε μᾶλα μέγας ἐρείπεται κτύπος ἄφατος ὅδε Διόβολος Kol. 1462, ἰδοὺ μᾶλ' αὖθις ἀμφίσταται δεσπρώσιος ὅσπερ 1472, τί τόδε μᾶλ' αὖθις; 1731. – μᾶλλον. ἄγω Θάλλοντα μᾶλλον ἢ κατάφθινον θ' ὁρῶ El. 250, θαρσοῦσα μᾶλλον 314, οὐχ ἥδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν 540, κατ' ἐμοῦ τακομένας μᾶλλον ἐπαμβάσῃ 835, οὔτε γάρ κοτε μητρὸς σὺ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ γάμου φίλος 1146, μᾶλλον δ' ἐκ παρουσῶν πηγαίαν ἔλευσσας οἵ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ᾤκτισας Tr. 896, εἰ τοὐμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον, ἢ πεδηγὸς ὀφῶν λιβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον 1068, οὐδὲν τὸ σὸν τοῦτον μᾶλλον ἢ τοὐμὸν κακοῖν Ai. 124, χαίρει μᾶλλον τοῖς σοῖς ἄχεσι καθυβρίζων 152, εἰ πεπαυμένος μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται 280, τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον 334, οὐ μᾶλλον ἢ λυπήσομεν 1139, ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερκοτουμένῳ θανεῖν προδήλως μᾶλλον, ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικὸς 1311, βουλήσῃ ποτὲ καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ 'ν ἐμοὶ θρασὺς 1315, τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκός, ἢ 'μοὶ πονεῖν; 1367, ὡς μᾶλλον ἂν ἕλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους μολεῖν Ph. 46, βούλομαι καλῶς θρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ κακῶν κακῶς 95, τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν; 102, καιρὸς καλεῖ πλοῦν μὴ 'ξ ἀκόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν 467, εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον 886, λυπηρῶς δὲ μὴ πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι 913, οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ 1051, λέγ' αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω Oid. 359, ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος τάχ' ἂν ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν 524, ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ ἄτρεστον εὖδοντα 585, ἐγὼ μὲν οὖν αὖτ' αὐτὸς ἡμείρων ἔφυν τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δρᾶν

588, δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢν ἓν ἐξείπῃς ἔτι 748, τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ; 816, οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τἀνδρὸς, ἀλλ' ἴσον 1018, ἐπεὶ τὰ σὰ δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη 1148, πολλῷ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι 1159, ἐπεὶ τά γ' ἔργα μου πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα Kol. 267, ἔγνωκά σ', - τανῦν θ' ὁδοῖς ἐν ταῖσδ' ἀκούων, μᾶλλον ἐξεπίσταμαι 554, πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' εἰς τὰ σὰ, ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ; 801, τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε 820, οὐ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις 1144, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον, οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀτωμένη Ant. 17, σὺ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν 729, ἕροντι μᾶλλον ἄσσον 1210, τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα 1325, εὐκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον Alet. V, 3, τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη Kedal. I, 2. — μάλιστα El. 336, μάλιστα πάντων 665, οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε - 932, ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ ἤχθηρα, κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 1362, ὡς μάλιστά σοι μέλειν οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι 1446, ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω Tr. 37, μάλιστα δ' ὅπερ εἰκὸς Τλλον 56, ἐπεί σφ' ἐγὼ ᾤκτειρα δὴ μάλιστα 464, μάλιστά γε 669, μορφῇ μάλιστ' εἰσιδεῖν 699, καὶ μάλιστα μὲν μέθες ἐνταῦθα 799, θεοῖς ὧδ' ἔδοξέ που, καὶ σῇ μάλιστα χειρὶ Ai. 490, ξένων ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος 818, ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον 995, τὸ σὸν φρονρεῖν ὅμμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ Ph. 151, μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἱμέρῳ 350, τηκεδαῦτα τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ 506, οἷοιπερ μὴν μάλισθ' ἑκούσιον λαβὼν 617, ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει 646, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' εἶκος 649, ὅλοισθ', Ἀτρεῖδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ ὁ Δαρτίου παῖς, καὶ σὺ 1285, ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων Oid. 45, ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι μάλιστα Φοίβῳ

Τειρεσίαν 285, μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν, ἔπειτα κἀμέ, τούσδε τε 647, μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου 926, μάλιστά γε 994, καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως – 1005, μάλιστα 1044, 1173, χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν; 1126, τῶν δὲ πημονῶν μάλιστα λυποῦσ' αἳ 'ν φανῶσ' αὐθαίρετοι 1281, τοῖς ἐν γένει γὰρ ταγγενῆ μάλισθ' ὁρᾷν, μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακὰ 1430, καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν ψαῦσαί μ' ἔασον, κἀποπλαύσασθαι κακὰ 1466, τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει; Kol. 652, ἔνθα λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις 672, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ, ὅσῳ περ – 742, ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἁλοὺς 764, ἔνθα δίστομοι μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί 901, ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν τὴν σὴν Ἐριννὺν αἰτίαν εἶναι λέγω 1298, ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις 1678, οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρὴ Ant. 89, ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστα 327, τὰ σκληρ' ἄγαν φρονήματα πίπτει μάλιστα 474, ἡ δὲ μωρία μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς κακονοίας ἔφυ u. B. X, 3, 2.

μαλακός. ἐν μαλακαῖς παρειαῖς Ant. 783.

μαλάσσειν. πρὸς θεῶν μαλάσσου Ai. 594, πρὶν ἂν – νόσου μαλαχθῇς τῆσδε Ph. 1334, τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν ὄναρ πνεύσαντα νυκτὸς, ἡμέρας μαλάσσεται Akris. VI, 2, ἀνδρῶν ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται Eriph. II.

μαλερός. Ἄρεα τὸν μαλερὸν Oid. 190.

μαλθακός. λόγοισι μαλθακοῖς Ph. 629, σιαγόνας τε δὴ τίθησι μαλθακὰς Amyk. II, μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Pandor. I, 2, ὥστε μάλθακὴ νοτὶς u. B. LXXXIV, 1, 1.

μαλθακῶς. σκληρὰ μαλθακῶς λέγων Kol. 774.

μαλθάσσειν. τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἄν, ὧν ἐς ὕστερον φεῦσται φανούμεθα; Ant. 1194.

μάλιστα s. μάλα.

μαλλοδετής. τὰς μαλλοδετεῖς κύστεις Polyid. II.

μᾶλλον s. μάλα.

μαλλός. ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ μαλλῷ Tr. 690, οἷός (γε) νεαρᾶς νεοτόκῳ (οἰοπόκῳ) μαλλῷ βαλὼν (λαβὼν) Kol. 475, ἦν μὲν γὰρ οἷός μαλλὸς Polyid. IV, 1.

μάνδρα. ἥτις – μάνδραισιν ἱππείαισιν – θέρος θεριοθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο Tyro XV, 3.

μανθάνειν. μανθάνω δ' ὅθ' οὔνεκα ἔξωρα πράσσω El. 617, εἰς τῶν ἐν Λιδυῃ μάνθαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνὴρ 1942, ἐκεί σε μανθάνω θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ κοὐκ ἀγνώμονα Tr. 472, τί ποτε λέγεις; ὡς οὐ μανθάνω Ph. 914, φημὶ δ' οὔ σε μανθάνειν 1389, λέγειν σὺ δεινός· μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ Oid. 545, μανθάνειν γὰρ ἥκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἃ ἐν ἀκούσωμεν τελεῖν Kol. 12, πλὴν ὅ κύριος Θησεὺς παρέστω μανθάνων τἀ δρώμενα 1644, ἀλλ' ἄνδρα, κἂν τις ᾖ σοφὸς, τὸ μανθάνειν πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν, καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν Ant. 710, καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν 725, τὸ μανθάνειν δ' ἥδιστον εὖ λέγοντος; εἰ κέρδος λέγει 1031, τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω u. B. LX, 1, 1, ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα C, 5, παῖς δ' ὤν, κακὸν μὲν δρᾷν τι προῖκ' ἐπίσταται, αὐτὸς παρ' αὐτοῦ (αὐτῶν) μανθάνων ἄνευ πόνου 7; ὅτ' – κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων Kol. 438, οὐδ' ἐμάνθανον τρέφων δύ' ἄτας Ant. 592, τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα 1012; · ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ – δίκας ἀροίμην El. 33, ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι κέρδος γένοιτ' ἂν – 352, εἰ σὺ μὲν μάθοις τοῖς τῇδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὖτη πάλιν 370, κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν 565, ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου, τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν, ἢ μωρὰν λέγῃς 889, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς 1205, πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν, ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν 1464, καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις; Tr. 187, ὅπως μάθῃς –, οὔστινάς γ' ἄγεις ἔσω 336, πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν, ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα 370, τοῦτ' αὖτ' ἔχρῃζον, τοῦτό σου μαθεῖν 408, ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν φεύδῃ, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις 449, ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν 673, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν 694, τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῄς; 744, εἰ χρὴ μαθεῖν σε; πάντα δὴ φανεῖν χρεὼν 749, εἰ τὸ πᾶν

Τειρεσίαν 285, μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν, ἔπειτα κἀμὲ, τούσδε τε 647, μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπας', εἰ κάτισθ' ὅπου 926, μάλιστά γε 994, καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως – 1005, μάλιστα 1044, 1173, χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν; 1126, τῶν δὲ πημονῶν μάλιστα λυποῦσ' αἳ φανῶσ' αὐθαίρετοι 1281, τοῖς ἐν γένει γὰρ ταὐγγενῆ μάλισθ' ὁρᾷν, μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά 1430, καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν ψαῦσαί μ' ἔασον, κἀποπλαύσασθαι κακά 1466, τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει; Kol. 652, ἔνθα λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις 672, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ, ὅσῳ περ – 742, ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἀλοὺς 764, ἔνθα δίστομοι μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί 901, ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω 1298, ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις 1678, οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρὴ Ant. 89, ἀλλ' εὑρεθείη μὲν μάλιστα 327, τὰ σκληρ' ἄγαν φρονήματα πίπτει μάλιστα 474, ἡ δὲ μωρία μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς κακηρίας ἔφυ u. B. X, 3, 2.

μαλακός. ἐν μαλακαῖς παρειαῖς Ant. 783.

μαλάσσειν. πρὸς θεῶν μαλάσσου Ai. 594, πρὶν ἂν – νόσου μαλαχθῇς τῆσδε Ph. 1334, τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν ὄναρ πνεύσαντα νυκτὸς, ἡμέρας μαλάσσεται Akris. VI, 2, ἀνδρῶν ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται Eriph. II.

μαλερός. Ἄρεα τὸν μαλερὸν Oid. 190.

μαλθακός. λόγοισι μαλθακοῖς Ph. 629, σιαγόνας τε δὴ τίθησι μαλθακὰς Amyk. II, μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Pandor. I, 2, ὥστε μαλθακὴ νοτὶς u. B. LXXXIV, 1, 1.

μαλθακῶς. σκληρὰ μαλθακῶς λέγων Kol. 774.

μαλθάσσειν. τί γάρ σε μαλθάσσομ' ἄν, ὧν ἐς ὕστερον ψεῦσται φανούμεθα; Ant. 1194.

μάλιστα s. μάλα.

μαλλοδετής. τὰς μαλλοδετεῖς κύστεις Polyid. II.

μᾶλλον s. μάλα.

μαλλός. ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ μαλλῷ Tr. 690, οἷός (γε) νεαρᾶς νεοτόκῳ (οἰοπόκῳ) μαλλῷ βαλὼν (λαβὼν) Kol. 475, ἦν μὲν γὰρ οἷὸς μαλλὸς Polyid. IV, 1.

μαῖνδρα. ἥτις – μάνδραισιν ἱππείαισιν – θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο Tyro XV, 3.

μανθάνειν. μανθάνω δ' οὐδ' οὔνεκα ἔξωρα πράσσω El. 617, εἰς τῶν ἐν Ἅιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνὴρ 1342, ἐπεί σε μανθάνω θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ κοὐκ ἀγνώμονα Tr. 472, τί ποτε λέγεις; ὡς οὐ μανθάνω Ph. 914, φημὶ δ' οὔ σε μανθάνειν 1389, λέγειν σὺ δεινός· μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ Oid. 545, μανθάνειν γὰρ ἥκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἃ δ' ἀκούσομεν τελεῖν Kol. 12, πλὴν ὅ κύριος Θησεὺς παρέστω μανθάνων τἀ δρώμενα 1644, ἀλλ' ἄνδρα, κἤν τις ᾖ σοφὸς, τὸ μανθάνειν πάλιν αἰσχρὸν οὐδέν, καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν Ant. 710, καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν 723, τὸ μανθάνειν δ' ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγει 1031, τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω u. B. LX, 1, 1, ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα C, 5, παῖς δ' ὤν, κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖξ' ἐπίσταται, αὐτὸς παρ' αὐτοῦ (αὐτῶν) μανθάνων ἄνευ πόνου 7; ὅτ' – κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων Kol. 438, οὐδ' ἐμάνθανον τρέφων δύ' ἄτας Ant. 582, τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα 1012; ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ – δίκας ἀρόμην El. 33, ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι κέρδος γένοιτ' ἄν – 352, εἰ σὺ μὲν μάθοις τοῖς τῇδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὖτη πάλιν 370, κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν 565, ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου, τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν, ἢ μωρὰν λέγῃς 889, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς 1205, πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν, ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν 1464, καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις; Tr. 187, ὅπως μάθῃς –, οὔστινάς γ' ἄγεις ἔσω 336, πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν, ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα 370, τοῦτ' αὖτ' ἔχρῃζον, τοῦτό σου μαθεῖν 408, ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν φεύδῃ, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις 449, ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν 673, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν 694, τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῇς; 744, εἰ χρὴ μαθεῖν σε; πάντα δὴ φωνεῖν χρεών 749, εἰ τὸ πᾶν

μάθοις 1134, τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄπαν καίοντας μάθοις 1154, ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς Ai. 13, κοὐκ ἔχω μαθεῖν ἄτερ 33, κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξα 294, ἔως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς 555, ἀπείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ μαθόντες ἀμφέστησαν 724, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; 800, μαθεῖν ἐμὲ, πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας 837, ἀρῶ· μαθεῖν γὰρ, ἐγγὺς ὢν, οὐ δυσπετὴς 1046, μαθὼν ὃς εἶ φύσιν 1259, σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκ ἔτ' ἂν μάθοιμ' ἐγὼ 1262, μὴ καὶ μάθῃ μ' ἥκοντα Ph. 13, μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρπάσειεν τὸ δρᾶν 118, τὸ γάρ μοι μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον 155, τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν 238, φέρ' – νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθῃς 300, πρὶν ἂν μάθω πρῶτον τὰδ', εἰ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος 332, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ 370, ὡς με καὶ μάθῃς ἀφ' ὧν δρέζων, ὡς τ' ἔφυν εὐκάρδιος 534, ἐπίσχετον, μάθωμεν 539, ὧν μαθόντες, αὖθις εἴσιτον 541, ὡς μάθω τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις 559, μὴ στέναζε, πρὶν μάθῃς 917, ὄλοιο μή πω, πρὶν μάθοιμ', εἰ καὶ πάλιν γνώμην μεταίρεις 961, πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν δίσχρα 971, ἓν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν Oid. 120, εἰ τοὺς κτανόντας Λάϊον, μαθόντες εὖ, πτείναιμεν 308, λέγ' αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω 359, γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν 398, τί – νεῖκος ἔκειτ', οὔτε πάροιθέν ποτ' ἔγωγ', οὔτε τανῦν πω ἔμαθον, πρὸς ὅτου – 492, ἢ τοὔργον ὡς – κοὐκ ἀλεξοίμην μαθών; 539, κἄτα κρῖν' αὐτὸς μαθὼν 544, ἐγὼ δέ σου μαθεῖν δικαιῶ ταῦθ', ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν 575, μαθοῦσά γ' ἤτις ἡ τύχη 680, αὐτὸς ξυνειδὼς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα 704, καὶ μάθ', οὕνεκ' ἐστί σοι βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης 708, ἃ δ' ἂν ἔρῃ, μαθοῦσ' ἐρῶ 749, ἀξία δέ σου μαθεῖν κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα 769, ἆρ' ἂν παρ' ὑμῶν μάθοιμ' ὅπου τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου; 924, τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῆδέ που μαθών; 1128, τί προσχρήζων μαθεῖν; 1155, ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ μαθεῖν 1235, χρόνου μὲν οὕνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε Kol. 22, ἀλλ',

ὅστις ὁ νόσος, ἦ μάθω μολοῦσά σοι; 26, ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν ἔνεστιν ἡ ὑλάβεια τῶν κοινομένων 115, αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν 323, τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ πόνους καταικειοῦσιν, οὐκ ἔχω μαθεῖν 884, κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι 403, τὸν τόκαν δ' ἵνα χρῄ ῎σται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν 504, τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν; 543, χρόνῳ μάθοις ἄν, αὐχὶ τῷ παρόντι σου 580, ὅταν μάθῃς μου 593, ἵν' - τὸ λοιπὸν ἁρπάξητε, καὶ μάθητ', ὅτι - Ant. 311, σέ τ' εἰκὼς; εἰ τι καίριον λέγει, μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδε 725, ἔχω μαθεῖν δείλαιός 1272, πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ, καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι, καὶ διδάσκεσθαι μακρά Phthi. II, 1, ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα, κρυπτόντων θεῶν, μάθοις ἂν u. B. VI, 2; ἅπαν μαθήσῃ τοὔργον, ὡς κοινωνὸς ὢν Ai. 284, τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν 667, ἃ δ' ἐξαγίστα, μηδὲ κινεῖται λόγῳ, αὐτὸς μαθήσῃ Kol. 1527.

μανία. τάδ' ἀκήλητον μανίας ἄνδος καταδερχθῆναι Tr. 1000, μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς ἥμαν - ἀπελωβήθη Ai. 216, θεία μανίᾳ ξύναυλος 611, τίς σ' - προσέβη μανία; Qid. 1300, οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει ἀνθηρόν τε μένος Ant. 959, κεῖνος ἐπέγνω μανίαις φαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίαις γλώσσαις 961.

μανιάσιν νόσοις Ai. 59.

μαντεία. ἦ τοι μαντεῖαι βροτῶν οὐκ εἰσὶν ἐν δεικρῖς ὀνείροις El. 499, εὐκταῖα φαίνων, ἢ 'πὸ μαντείας τινὸς; Tr. 239, ὁ πέμψας τάσδε μαντείας Qid. 149, καίτοι - μαντείας ἔδει 394, ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ', οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον 857.

μαντεῖον. ἡνίχ' ἱκόμην τὸ Πυθικὸν μαντεῖον El. 33, ὡς ἔλειπέ μοι μαντεῖα πιστὰ τῇσδε τῆς χώρας πέρι; Tr. 77, φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα μαντεῖα καινὰ, τοῖς πάλαι ξυνήγορα 1165, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοὶ Oid. 243, ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν 407, τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονθσφίζων μαντεῖα 481, πατρὶ μαντεῖ' ἄγουσα πάντα Καδμείων λάθρᾳ Kol. 354, τῇσδέ γε μαντεῖ' ἀκούων 453.

μαντεῖος. ἐπ' Ἰσμηνοῦ μαντεία σποδῷ Oid. 21.
μαντεύεσθαι. εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται Ai. 746.
μάντευμα. ὦ θεῶν μαντεύματα Oid. 946, τὰ σέμν' ἐν ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα 953, θεήλατον μάντευμα δεινὸν 992, ἔγωγε τοῖς νῦν γ' - μαντεύμασι Kol. 387, ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα; 1425, τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα φθίνοντ' ἀδήμων ὀργὴν μαντεύματα Ant. 1013.
μαντικός. εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδὸν Oid. 311, ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν 452, οὔνεκ' ἐστέ σοι βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης 709, τοιαῦτα φῆμαί μαντικαὶ διώρισαν 723, κοὐδὲ μαντικῆς ἄπρακτός ὑμῖν εἰμι Ant. 1084, τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος 1055.
μάντις. εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἦφυν El. 473, καὶ μάντις ὢν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι 1481, ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος 1499, ἔφασχ' ὁ μάντις Ai. 760, τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶπε 780, τοῦ Θεστορείου μάντεως 801, οὐδεὶς μάντις τῶν μελλόντων ὅ τι πράξει 1419, μάντις ἦν τις εὐγενὴς Ph. 604, ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' - τὸν μάντιν εἰπόντα 615, οἶδε γὰρ τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν Oid. 298, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; 390, ἀνδρῶν ὅτι μάντις πλέον ἢ 'γὼ φέρεται 500, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι πεισθεὶς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι 526, τόθ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ; 562, μάντιν κακοῦργον εἰσπέμψας 705, μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ 747, εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις 1086, μάντις εἶ' ἐθθλῶν ἀγώνων Kol. 1080, ἔπειτα πρὸ μαντέων ταύτῃ κλύων 1300, τάχ' εἰσόμεσθα μαντέων ὑπέρτερον Ant. 631, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ 992, οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς 1053, σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν 1059, καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς 1160, ὦ μάντι 1178, ἆρ' εἰμὶ μάντις; 1212, ὁ πινυτήρης τοῦδε μάντεως χορὸς Amphiar. II, ὁρῶ πρόχειρον Πολυίδου τοῦ μάντεως Polyid. I, 1.

μαραίνειν: πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει (τε καὶ φλέγει) Ai. 714; πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς ὄψεις μαρᾶναι; Oid. 1328, πόνος, πλευρὰν μαραίνων Kol. 1260.

μαργᾶν. πρὸς (ἄπερ) οἱ μαργῶντες ἐντονώτατοι u. B. LIX, 2.

μαργότης. ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι, σῶν τε μαργότης φρενῶν u. B. LXII, 2.

μαρεῖνη s. μαρίλη.

Μαριεὺς ἁλιμὸς u. B. CV, 37.

μαριλευτὰς u. B. CV, 121.

μαρίλη (μαρεῖνη) u. B. CV, 121.

μαρμαρόεις. οἰκήματον μαρμαρόεσσαν αἴγλαν Ant. 610.

μάρπτειν. μάρψας ποδὸς νιν, ἄρθρον ᾗ λογίζεται Tr. 779, οὐκ ἂν τις αὖθ' ἕμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ Ai. 444, ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν Kol. 1681.

μαρτυρεῖν. τίς πόθεν μολὼν σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών; Tr. 422, πεύσῃ δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοὶ 899, ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν Ai. 354, ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σὰ Oid. 1032, καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς ταῖς σαῖσιν ἧκειν Kol. 1265, οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ πατθανὼν νέκυς Ant. 515, ἔχω πεποσθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα 995.

μαρτύρομαι τοῦσδ', οὐ σὲ, πρὸς δὲ τοὺς φίλους, οἳ' ἀνταμείβῃ ῥήματ' ἢν σ' ἔλω ποτὲ Kol. 813.

μάρτυς. πολλῶν παρόντων μαρτύρων Tr. 852, τούτων μάρτυρας καλῶ θεοὺς 1248, ἐγὼ δὲ καὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις, ὡς εἶσ' ἀληθεῖς οἶδα Ph. 319.

μᾶσθαι. σοῦ μὲν οὖ, τάδε γε μωμένου Kol. 836.

μάσθλη Andromed. u. Achai. s. Andromed. VII, 4.

μάσθλης. ἰδοὺ δὲ φοίνιον μάσθλητα δίγονον Andromed. VII, 4.

μάσσειν. φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν κρητῆρα Achai. IV, 1.

μάστακας Phineus V, 5.

μαστήρ. ἐπεὶ πάρεστι μαστὴρ πατρὸς, ὃς πρὶν ᾤχετο Tr. 733, πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ μαστῆρα Kol. 456.

μαστιγίαι, κέντρωνες, ἅλιστρεμφάγοι Kedal. III.

μάστιξ. μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς Ai. 110; παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ 242, μέγας δὲ πλευρὰς βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται 1254, ὅταν δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν μάστιγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον Ai. Lokr. IV, 5.

μαστός. μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς El. 776, πέπλον, ᾧ χρυσήλατος προὔκειτο μαστῶν περονὶς Tr. 925, ἡ μαστὸν ἐπισχοῦσα u. Β. CV, 122.

μασχαλίζειν. ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς ἐμασχαλίσθη El. 445.

μασχάλισμα. πλῆσαι μασχαλισμάτων Troil. III, 8.

ματάζειν. εἰ μὴ - τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματάζων Oid. 891.

μάταιος. θυμῷ ματαίῳ El. 331, ματαίων βάξιν 642, εἰ μὴ κυρῶ λεύσσων μάταια Tr. 407, φανεῖ ματαίαις χερσὶν 565, εἴ τι μὴ δοκῶ πράσσειν μάταιον 587, πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ πλέω -; 863, ὦ ματαία 888, μάταιός ἐστιν 945, πλεῖν ἀνδρὸς ματαίου Ai. 1162, ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις; Kol. 780, ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδών Ant. 1339.

ματαίως. ὡς νιν ματαίως αἰείρ βάλοι κακὴ Tr. 940.

ματεύειν. ὅτι Φωκεῖς ματεύουσ' ἄνδρες Λίγιστόν τινες El. 1107, πατέρα ματεύων Ph. 1210, ὃν κἀμάτευες (καὶ 'μάτευες) πρόσθεν εἰσιδεῖν Oid. 1052, μὴ - ματεύσῃς τοῦτο 1061, μηδ' ἐξετάσῃς πέρᾳ ματεύων Kol. 211, μηδέ γε μάτευε 1743.

μάτην. λόγῳ μάτην θνήσκοντας El. 63, μάτην ἄρ' ἡμεῖς ἤκομεν 772, οὗτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις; 778, μήθ' ὡς - τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην 1291, ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ στένακτε 1298, καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ Tr. 341, κἀν ὅτοισι εἶπεῖς μάτην 1119, Διὸς μάτην ἄκοιτιν 1149, ὁ νοσῶν μάταν Ai. 635, ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην 852, λέγοντες, εἴτ' ἀληθῆς, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην, ὡς - Ph. 345, μάτην γὰρ, ἃ ἔφης γε, πάντ' εἰρήσεται 1276, πάντα γὰρ φράσεις μάτην 1280, ὡς μάτην εἰρήσεται Oid. 865, οὔτε τοὺς

κακοὺς μάτην χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς 609, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν 874, τὰ δὲ ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην 1057, ἃ μὴ φρονῶ γὰρ, οὐ φιλῶ λέγειν μάτην 1520, κληδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης Kol. 259, πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ, πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν 658, ἢ μάτην τανῦν τέ σοι δοκεῖ λελέχθαι, χὥτε ταῦτ' ἐμηχανῶ; 1034, τί δεῖ μάτην κομπεῖν; 1148, μάτην οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι 1451, πολλῶν ἂν καὶ μάταν πημάτων ἰκνουμένων 1565, ἢ μάτην πολλὴ βοὴ Ant. 1252, ἢ μάτην ὑλῶ (ὑλακτῶ); Akris. I, 1, πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην u. B. XIV, 3.

μάχεσθαι. φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι El. 1371, οὔτ' ἄρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα Ph. 1253, πόλει μάχῃ γὰρ, εἴ τι πημαίνεις ἐμὲ Kol. 837, γυναῖ' ὅτι ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα Ant. 62, πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ; Eriph. IV, 1, θεοῖς ἄρ' οὔ ποτ' – μὴ μάχου βίᾳ Lak. II, 3.

μάχη. ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος El. 302, εἰς ἀγῶνα τῶδε συμπεσὼν μάχης Tr. 20, κἀκ μάχης ἄγοντ' ἀπάρχας θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις 182, τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις Ai. 365, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχῃ 775, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι Kol. 423, φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι, καὶ φθόνος 1238, ἥδε (ἀναρχία) σὺν μάχῃ δορὸς τροπὰς καταῤῥήγνυσι Ant. 674, Ἔρως ἀνίκατε μάχαν 781.

μεγαλώννυμος. ἀ μεγαλώννυμος – Νίκα Ant. 143.

Μεγαρεύς. κωκύσασα μὲν τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος Ant. 1303.

μέγας 1.) Positiv: ἔστι μέγας οὐρανῷ Ζεὺς El. 174, θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος 209, πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα 320, πρᾶγμα πορσύναν μέγα 670, μηδὲν μέγ' ἄϋσῃς 850, μέγ' εὑρεῖν κέρδος 1305, ἴστω μέγας Ζεὺς Tr. 399, μέγα τι σθένος 497, κακὸν μέγ' ἐκπράξασα 667, ἄοκνον μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων ἀϊσσόντων

γάμων 842, δολίαν καὶ μεγάλαν ὥταν 851, μεγάλαν - ἐριγνὺς 893, τὸ μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ σμικροῖς ἀπιστεῖν 1228, μεγάλην μὲν ἐροὶ τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην, μεγάλην δὲ θεῶν ἐννωμοσύνην εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων 1264, μεγάλανς μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους 1276, μέγαν ὄκνον ἔχω Ai. 189, μεγάλοι θόρυβοι 142, μεγάλων ψυχῶν 154, σμικροὶ μεγάλων χωρὶς 158, μετὰ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων 160, μέγαν αἰγυπιῶν (αἰγυπιὸν) ὑποδείσαντες 169, ὦ μεγάλα φάτις 173, οἱ μεγάλοι βασιλεῖς 189, ὁ δεινὸς, ὁ μέγας ὠμοκρατὴς Ἄτας 205, τῶν μεγάλων Δαναῶν 224, ὁ μέγας μῦθος 226, μέγαν ἱππιοδέτην ὑντῆρα λαβὼν 241, μεγάλας ὀδύνας 262, μηδὲν μέγ' εἴπῃς 386, ἔπος ἐξερέω μέγα 423, στέφανον εὐκλείας μέγαν 465, μέγα πένθος 616, ὁ μέγας χρόνος 714, μεγάλων νεικέων 718, μέγαν κακυτὸν 851, μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος πημάτων 934, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα 1077, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ 1088, μέγ' ἄν τι κομπάσειας 1122, ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστι φρονεῖν 1125, μέγας χειμὼν 1148, ἔσται μεγάλης ἔριδός τις ἀχὼν 1163, αἰθέρα δῦναι μέγαν 1193, ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά; 1235, μέγας πλευρὰς βοῦς 1253, ἐφυβρίσαι μέγα 1385, ἔχθος ἐχθῆρας μέγα Ph. 59, τὸν μέγαν χόλον 327, τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον 393, ἀλλὰ καὶ μέγα θάλλοντές εἰσι 419, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος μέγα τιθέμενος (μετατιθέμενος) 514, μὴ φώνει μέγα 574, εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων 721, μέγα - κακὸν 1265, ἡ μεγάλη μοῖρα 1466, ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας Oid. 194, οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν 441, καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε; 638, ἐν ὅρκῳ μέγαν 653, μέγας, χνοάξων ἄρτι λευκανθὴς κάρα 742, μέγας ἐν τούτοις θεὸς, οὐδὲ γηράσκει 871, καὶ μὴν μέγας (γ') ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι 987, μέγας, ξυνίημι 988, κἀθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα; 1023, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα 1078, οἱ συγγενεῖς μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν 1083, ταῖς μεγάλαισιν ἐν Θήβαισιν ἀνάσσων

1208, [illegible] περὶ [illegible] καὶ περὶ Θυλακομήδην πολύν 1208, τὸν ὀλίθριον μέγαν 1245, ὡς ἂν προθυμίαν σμικρά; καρδίαν μέγα Kol. 72, οὐ γὰρ ἂν - κἀπὶ σμικροῦ μέγας ὄγκον 148, μέγαν σωτῆρα 459, μέγ' ἂν λέγοις θάρσημα τῆς συντυχίας 647, μεγάλων θεῶν ἀγγέλου στεφάνωμα 688, ἐν τῷ μεγάλῳ Διοκλεῖ νάσῳ Ἠλείοις 696, θᾶσσον τοῦ μεγάλου δαίμονος 709, πρὸς πόλιν δ' ἐλείσαμεν σθένουσαν ἡμῖν, εἴ τις Ἑλλάδος, μέγα 734, τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν 888, τὸ μάλα μέγας ἐρείπεται πτύπος ὄφεως ὅδε Διβύστιος 1462, ὃ μέγας αἰθὴρ 1471, μέγ' ἔρα πλαγγὼν ἐλάχιστόν σε 1748; μεγάλης γλώσσης κόμπους Ant. 122, μέγας Ἅιδης δεξιόσειρος 140, μέγας αἰθὴρ 420, φρονεῖν μέγα 479, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν 797, καί τοι φθιμένας μέγ' ἐκοῦσαι (σοὶ) 886, πλουτεῖ τε γὰρ κατ' ὄλβον, εἰ βούλει, μέγα 1168, μέγα βάρος 1879, μεγάλοι λόγοι μεγάλας πλαγὰς τῶν ὑπερεσχηκότων ἀπαιτίσαιντες 1350, μεγάλων συμφορῶν Aeschm. 1, 2, τίς δῆτ' ἄτερ βροτῶν ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτοῖς, ἢ μικρόν; Alc. VI, 1, κράνος μέγα Sept. 1H, πανταχόθεν καὶ γένει μέγαν Achai. IIk, 2, μέγα πρευμενῶν Eum. H, 2, προσόδια μεγάλα σεμνὰ Pelens II, 3, μήπω μέγ' (μέγαν) εἴπῃς Tereus X, μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἐρχεται κλέος u. B. XX, 2, πρόμηθίαι γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα XXX, 3, ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον XXXIV, 1, μέγας σοι τοῦδ' ἐγὼ φόβου μοχλός XLI, 1. 2) Comparativ: εἰ τῶνδέ μοι μεῖζόν τι λέξεις El. 377, ἥδε γὰρ μείζων βλάβη ξύνοικος ἦν μοι 784, κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ κτησώμεθα 1008, ἥτις οὐδαμᾷ κρύψειεν οὔτε μείζον', οὔτ' ἐλάσσονα Tr. 324, μείζον' ἐπτενῶ λόγον 679, τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει, ἢ κατ' ἐμὰν δόμαν 1016, τό τοι διπλάζον μεῖζον κακὸν Ai. 268, τῆς ἀναγκαίας νόσης οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν 486, ὡς ἐγὼ σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μεῖζω χάριν 1371, ἡ δ' ἐμὴ νόσος δεῖ τέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται Ph. 259, Λίας ὁ μείζων 411, ὅπου ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει 466, οὐκ ἄλλοθεν ἔχῃ νῦχς

τῷδ' ἀπὸ μείζονος 1038, ἄξιος γὰρ ὧδε γ' ἀνὴρ δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν Oid. 768, ἐμοὶ γὰρ, ἂν καὶ μείζονι λέξαιμι, οὐκ ἄσοι; 772, τὸ γὰρ κέρδος μεῖζον ἢ φέρειν 1293, τίς, ὦ πηδήσας μεῖζονα δαίμων, τῶν μακίστων πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ; 1301, τὸν θυμὸν ἐνδραμόντα μὴ μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων Kol. 439, τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ καὶ ἄνθρωπον νοσεῖς; 598, καὶ μεῖζον ἄρα φύσιον πόλει κάκα θήσεις 858, μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας φίλην νομίζει Ant. 182, θέλεις τι μεῖζον, ἢ καταστῆναί μ' ἑλών; 497, ἐμοὶ γὰρ οὐθὲν ἀξίως ἔσται γάμος μείζων (μεῖζον) φέρεσθαι, σοῦ καλῶς ἡγουμένου 638, τί γὰρ γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός; 652, ἀναρχίας γὰρ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν 672, τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος, εὐκλείας τέκνοις ἄχαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί; 704, δράτω, φρονείτω μεῖζον, ἢ κατ' ἄνδρ' ἰὼν 768, ὅστις ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Tereus IV, 4, τί τοῦδε χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις πρὸς – τοῦ – ἀκοῦσαι; Tympan. I, 1, οὔτοι γυναικὸς οὐδὲν ὧν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἄν, οὐδὲ σώφρονος πρᾶγμα Phaidr. V, 1, πενίας οὐδείς ἐστι μείζων πολέμιος B. XXVI, 2. 3.) Superlativ: ὃ γὰρ μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων El. 46, καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης 76, κακὸν μέγιστον 374, ἐν βραχεῖ χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ φέρουσιν 758, μέγιστα πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν 763, ἃ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα 1095, ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς τοῖσιν μεγίστοις ὄντες 1330, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ Ai. 502, τὰ πρὶν δ' ἔργα χερσὶ μεγίστας (μέγιστ') ἀρετᾶς ἄφιλα παρ' ἀφίλοις ἔπεα' – Ἀτρείδαις 619, εὐνομίᾳ σέβων μεγίστᾳ 713, ἐπεὶ φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω 1331, χαῖρ' ὡς μέγιστα Ph. 462, φίλος μέγιστος 586, οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, ἀλλ' ἐς μέγιστον Oid. 521, ἡγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ 776, ὁ δὲ κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν 1180, καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης 1202,

ὦ γῆς ἄγαλμα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενον 1223, μητίετος Παλλάδος Kol. 107, τούτων ἀκούσαι βούλομαι. μέγιστα γὰρ 485, ὃ τᾶδε θάλλει μέγιστα (μεγίστη) χθὼν 700, κἄγημα μέγιστον 710, τὴν εὐβουλίαν, ὅσῳ μέγιστον ἀνθρὼπῳ πρόσκειται κακὸν Ant. 1243, τοὺς δ' αὖ μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ τοιοῦσδ' ἴδοις ἂν Ai. Lokr. IV, 1, ᾗ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν Iphig. III, 4, συὸς μέγιστον χρῆμα Meleag. I, 1.

μέδειν. μέδεις δὲ παγκοίνου Ἐλευσινίας Δηοῦς ἐν κόλποις Ant. 1119, ὃς Αἰγαίου (μέδεις) πρωνὸς (πρῶνας), ἢ γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὑψηλαῖς σκαλάδεσσι στομάτων Lack. II, 2.

μεθαρμόζειν. εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον El. 31.

μεθέπεσθαι. οὔτοι μὴ μεθέψομαί ποτε El. 1052.

μέθη. ἀνὴρ ἐν εἰρήνοις μ' ὑπερβλήσας εἰς μέθης καλὸν καρ' οἴνῳ Oid. 779.

μεθιέναι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες El. 448, μεθεῖσά μοι λέγειν ἃ χρῄζουμι 628, εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες 647, τὸ κόσμιον μεθεῖσα 872, μέθες τόδ' ἄγγος νῦν 1205, μή μ' ἀποστερήσῃς τῶν σῶν προσώπων ἡδονᾶν, μεθέσθαι 1277, τὸ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν πλεύσειν Tr. 197, καὶ μάλιστα μὲν μέθες ἐνταῦθ', ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν 799, Θυὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐξόμενον πρυτοπόρῳ ναὶ μεθεῖναι Ai. 250, ὃς χερὶ (χερσὶ) μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας 373, τάσδε φροντίδας μεθεὶς 484, μηδέ τῳ τέχνῃ κείνοις μεθεῖναι ταῦτα Ph. 772, μέθες, μέθες με. – ποῖ μεθῶ; – μέθες ποτὲ 816, καὶ δὴ μεθίημι 818, ὡς μεθήσων μήποθ' ὧδ' ὁρᾷ πάλιν 935, τἀμά μοι μεθεὶς ὅπλα 973, οὐκ εἶ μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ, πάλιν; 975, ᾧ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς, πάλιν μεθεῖναι ταῦτα 1248, μὴ – μεθῇς βέλος 1300, μέθες με – χεῖρα 1301, οὐκ ἂν μεθείην 1302, τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν, μεθέντας ἡμᾶς τάφανῆ Oid. 131, τῷ μεθέντι τὸν λόγον 784, μέθες χεροῖν τὴν παῖδα θᾶσσον Kol. 838, ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ

ἐμῆς χειρὸς 906, μέτεσθε δ' ἤδη, χαίρουσιν τε 1457, μέθες τὴν παῖδ' ἐν Ἅιδου νῆνδε νυμφεύσειν τινί Ant. 568.

μεθιστάναι. ἐκ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου Κάλχας μεταστὰς οἷος Ἀτρειδῶν ἔβη Ai. 750, καί σε δαίμονες νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις Ph. 463, μετάστασθ', ἀπόβασθε Kol. 163, ὅταν μεταστῇ, καὶ θεοῖς δοκῇ τάδε Tyndar. 6.

μέθυ. μὴ δὲ προσφέρειν μέθυ Kol. 481.

μεθύειν. τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον u. B. XXXIX.

μεθύστερος. ὧν ἐγὼ μεθύστερον, ὅτ' οὐκ ἔτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι Tr. 719, σοὶ οὐκ ἔτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον Ph. 1133.

μειλίσσειν ποτῶν ῥεύματι Kol. 159.

μειόνως. εἰ μὴ δόκῃ τι μειόνως ἔχειν Kol. 104.

μείρεσθαι. τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων Tr. 169.

μείων. φρονοῦσι γὰρ ἤδη νοῦ πανοῦ μείων λόγος Ai. 264, οὐδ' ἔχω μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς 439, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι μεῖον φέροντα Kol. 6, χρόνῳ μείων γεγὼς 374, εἰ δὲ μή, μειὼν (μείζων) βλάβη Aload. IX, 2.

μελαγχαίτης. δεινοτάτῳ μὲν θῶρακι προστετακὼς φάσμάτι μελαγχαίτα τ' ἄμμιγα Tr. 837.

μελαγχόλους – ἰοὺς Tr. 678.

μέλαθρον. εἴ σε θεὸς ἐπῶρσεν ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα El. 1268, ὁπότ' ἂν μόλῃ δεινὸς ὀδίτης τῶνδ' ἐκ μελάθρων Ph. 147, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ πέμψεις 1428, ὦ μέλαθρον ξύμφορουρον ἐμοὶ 1458, στὰς ὑπὲρ μελάθρων Ant. 117.

μελαίνειν. μελανθὲν αἷμα Ai. 919.

μελάμβαφής. ἀκτὰς (ἃς τὰς) ἀπαιῶσάς τε καὶ μελαμβαφεῖς λιποῦσα λίμνης Polyx. II, 1.

μελάμφυλλος. γῇ μελάφυλλος Kol. 482.

μέλας. μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη El. 19, ἕως αἵματος μέλας Tr. 717, ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος Ai. 1412, μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέῤῥωγεν ποδὸς αἱμοῤῥαγὴς φλὲψ Ph. 824, μέλας

Αἴδης Oid. 29, ὁμοῦ μέλημ' ἔμβριθὲς μελάθρων αἰρετὸν τ' ἐράσμιον 1278, ᾧ ὅταν ἐκφὼς ἐμοὶ τῷδ' ἐν μελάθροις ἀμφιβάλλωμαι πόδα Ant. 1092.

μέλειν und μέλεσθαι. καὶ δ' ἔβδ' ἐγὼ σὺν μελέσθαι βόσιν φρουρῆσαι χρεός El. 74, τῆς τετράδος μέλειν δοκεῖ τι σφισὶν μέλον πέμψαι – 429, πάνθ' ὅσ' ἐμοὶ μέλει 1496, ὡς μέλιστά σοι μέλειν ἐγὼ 1496, πάλαι μὲν ἔχομεν ὅμαιμ' ἐδώδιμ', τάδε δὲ μᾶλλον (μέλλομεν) ἐκ' ἐλπίσιν Tr. 961, μέλειν μὲν ἡμῖν Ai. 689, νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι 701, τοῦδέ σοι μέλειν ὁρῶ – ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνο 999, πάρεστι μεληθῆναι τῷδε 1184, μέλει πάλαι μοί τοι (μέλημά μοι) λέγειν Ph. 150, θεοῖσιν εἰ δόκησε μέλειν 1036, ἔξοιδά γ' ὡς μέλει γε 1037, καὶ γὰρ ἐμοὶ σοῦσίν μέλει, μὴ μηδαμῆ' ἀνάσσῃ 1121, φ' τάδ' ἐκφοβῆσαι μέλει Oid. 377, πάλαι σ' ἐκ πόλεν τήνδ' ἐξέπεμψ', οὐ μοι μέλει 443, εἶν μοι μέλεσθαι 1456, ἀλλὰ τοῦτ' ἔστασι μέλον Kol. 658, καὶ τῶνδε μὲν μέλειν δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἥκεις 1188, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς ἔσται μέλλουσα δικαίως 1453, κράτος δ', ὅταν κρείσσων μέλῃ, σπαρτῶν ὑπάρχῃ φίλοις Ant. 875, μέλει γὰρ τῶνδ' ἄνωθεν χθὴ μέλειν 1336.

μέλος. ᾧ φίλος ἐμοὶ σὺ μέλος Tr. 972, ἀλλ' ἐκεῖ μοι μελέᾳ βάρος ἄχεσιν ἐμπίπτοντ' φρενὶ 981, ὄλλυ – ἐπὶ μοι μελέᾳ γάμων ἥβᾶν 996, τὸν μέλεον φθίσας 1023, παρ' ἑρμίσας – μελέοις Ἀνταίδαις Ai. 621, ὦ μέλεα φυγὰ Ph. 723, σοῦ πατὰ τεύξομαι δικαιόμων μέλεος; 1091, τὸν ἐμὸν μελέων τροφῶν 1226, μέλεος μελέᾳ ποδὶ χρεύων Oid. 479, ἀλλ' ἐμὲ τὸν μελέων – οἰκτείραντα Kol. 241, πανὶ δὲ κεκτύμενοι μέλεοι μελέων πάθεα πλαῖτ' μετρὸς Ant. 927, ὦ μέλεος 1319, ᾧ μοι μέλεος 1341, μελέων ἀπέχουσα βίον βραχὺν ἰδθμὸν Achai. I, 2.

μελετᾶν. ἔστοιβάδας χρὴ μελετᾶν Kol. 171.

μελέτη. καὶ νῦν ἃ πονεῖ δίκα πηδεμόνων, οὐκ ἐκ' ἀς οὐ θεῶν τυγχανέτην Ph. 126.

μέλεως. ἐμέθεν μελέως ἀμφὶ τὸν ἐν πάθει El. 646.

μέλημα s. μέλειν.

μέλι. καμφὶ μελίαι τε n. H. IX, 102.

μείλινη, κνήμη μελίνης Triptol. VII. μέλισσα, μελίσσης Kob. 481, γλύκασμα μελίσσης τῷ κατερρύηκότι Achill. VI, 1, ὁ κομιδαλύκατον ξανθῆς (ξανθῆς, ξουθὰ, ξουθοῦ) μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον Polyid. IV, 5.

μέλλειν. μέλλων αἰεὶ δρᾶν τι El. 305, τοῦ παιγνήτου τί φῄς, ἤξοντος; ἢ μέλλοντος; 318, οὐδ' εἴ μοι τὰ τὰ μέλλοι τις οἴσειν δῶρα 360, μέλλοντι φάρ σ' ἐντανθα πέμψειν 379, πτανῶν τἄμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην; 538, τὸ μὲν μέλλειν καπὸν ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶ 1337, βροτῶν σὺν κακοῖς μεμιγμένον θνήσκειν ὁ μέλλων 1486, τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακὰ 1498, Εὐβοΐδα χώραν ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι Tr. 75, ὡς ἡ τελευτὴ τοῦ βίου μέλλει τελεῖν, ἢ τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων ἔχειν 79, μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς πήρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετο 756, κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν 952, τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ 1270, τί ξῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι κρίνειν ἔμελλε Ai. 448, τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; 540, ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσειν κακὰν πόλιν ἀπειρεσίων κόπων 925, εἶδες, ὡς χρόνῳ ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ, καὶ θανὼν, ἀποφθίσειν; 1027, ὃς εὐλόφου κυνῆς ἔμελλε πρᾶτος ἅλμα κουφιεῖν 1287, πρὶν ἰδεῖν δ', οὐδεὶς μάντις τῶν μελλόντων ὅ τι πράξει 1420, ἐφ' ἧς μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν Ph. 409, ἔμελλε 446, ὅποι ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν 488, ὡς ταῦτ' ἐπίσταω δρώμην, οὐ μέλλοντ' ἔτι 567, ὡς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ νέῖλας, λείψειν οὐδὲ ποσὶ 1083, ἔστω τὸ μέλλον 1254, ἀλλ' ἡμέ τοι ταὐτὸν τόδ' ὄψει δρῶντα, κοὐ μέλλοντ' ἔτι 1256, μὴ νῦν χρόνιοι μέλλετε πράττειν 1449, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω; Oid. 678, ὧν ὑφηγητῶν ἐγὼ κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; 967, ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν πούτους ὁρᾶν; 1385, μακρὰ μέλλετ'; ἀλλὰ ταχύνατε Kol. 219, ἕρδουσ', ἢ μέλλουσιν 1074, τί μέλλομεν χωρεῖν; 1627, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς αἰεὶ 1635,

σὸς ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ ῥᾳδὸς 1691, θράσει καὶ τάδε, καὶ πάλιν ὅδ' ἂν μέλλω πράσσειν 1774, ἄπορος ἐκ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον Ant. 361, ἥδειν· τί δ' οὐκ ἔμελλον; 448, τοῦτον ἐγὼ οὐκ ἔμελλον – ἐν θυείσι τὴν δίκην δώσειν 466, τί θῆτα μέλλεις; 499; τό τ' ἔπειτα, καὶ τὸ μέλλοντ' καὶ τὸ πρὶν ἐπισκήσει νόμος ὅδε 611, ἔγχομαι δή, κοὐκ ἔτι μέλλω 989, μέλλοντα τιθῆναι 1554, ὡς οὐκ ἔστι πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας Tereus V, 3, εἴθ' ὡς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ πέφυκε φέρειν B. LXI, 2, τί μέλλει Ἀρκάδες τε καὶ Περραιβοί; XCVII.

μελλόγαμος. τῆς μελλογάμου (νύμφης) τάλιδος – Ἀντιγόνης. Ant. 628.

μελλόνυμφος. ἀνολολύξετε – ὁ μελλόνυμφος Tr. 206, τελείαν ψῆφον ἀρᾶ μὴ κλύων τῆς μελλονύμφου κατὰ λυσσαίνων πάρει; Ant. 683.

μελλόποσιν u. B. CV, 123.

μέλος. βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοποι μέλος Ai. 976, ὄχθοις πρόσοιτε κηκίδων μέλη Thamyr. I, 1, μέλη βοῶν ἄνανδρα καὶ ὀκνηρά Ph. Tr. IV, 4.

μεμπτός. εἴ τι τῷ μῷ τ' ἀνδρὶ τῆδε τῇ νόσῳ ληφθέντι μεμπτὸς εἰμι Tr. 446, οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὧν ἐρεῖς ἐμοί Kol. 1036.

μέμφεσθαι. καὶ με μή ποθ' ὕστερον παθοῦσα μέμψῃ Ai. 384, καὶ μέμψῃ χρόνῳ γυναικὶ τῇδε Tr. 470, ὀργὴν ἐμέμφω τὴν ἐμὴν Oid. 337, οὔποτ' ἐγὼ' ἂν, πέλω ἔνοιμ' ἀφθὰν ἔτος, μεμφοίμαν ἂν καταφαίην 506, οὐκ ἔσθ' ὁπόταν σάνιν ἂν ἀνθρώπου βίον οὔτε αἰνέσαιμ' ἄν, οὔτε μεμψαίμην ποτέ Ant. 1157, σὺ μέμφαιμί σε u. B. LXVIII, 1.

μέμψις. κοὐκ ἔσθ' ὅπου (ὅτου) ὀφθὴν ἔχοις ἂν, οὐδὲ μέμφιν εἰς ἐμὲ Ph. 1309, δισσὰ φυλάσσεται φίλων τε μέμψιν, κεἰς ὀνοὺς ἁμαρτάνειν Oinom. 1, 3.

μὲν in der Parenthese Tr. 526, vor sein Wort gestellt Ph. 1056, zwischen der Praepositon oder dem Artikel und dem Nomen Ai. 684, 1276, Ph. 1140, Kadel. I, 1 u. s. w., ohne darauf folgendes oder darauf zu bezie-

besonders ἀλλὰ μὲν Fl. 1090, 1424, Tr. 8, 261, 630, 686, 944, 1012, Ph. 159, 995, 1056, 1138, 1218, 1418, 1426, Oid. 18, 82, 1321, 1466, Kol. 22, 44, 469, 588, 836, 995, 1096, 1270, 1674, 1745, Ant. 255, 367, 498, 564, 694, 691, 1162, 1336, Helen. II, 2, Kedal. 1, 1, Skyr. VI, 5, Chrys. IV, besonders nach ἐγὼ, σὺ u. s. w.; in besonderen Verbindungen: μὲν – ἀλλὰ El. 431 – 435, 652, Tr. 228, Ph. 1 – 11, 11 – 15, 981, Oid. 1251 – 1264, Kol. 96 – 101, μὲν – ἀλλ' ὅμως El. 459, Ph. 1378, Oid. 998, μὲν – ἀτὰρ Tr. 54, 760, Oid. 1091, μὲν – τοῦτό δὲ Ant. 1302, μὲν γὰρ El. 171, 1129, Tr. 308, 350, Ph. 228, Oid. 59, 500, 1062, Kol. 367, 1587, Ant. 555, 963, μὲν – γὰ μέν τοι Oid. 777, μὲν – δ' αὖ s. αὖ, μὲν – δὲ οὖ, μὲν – δὲ in der Wiederholung desselben oder eines ähnlichen Wortes El. 88, 259, 1357, Tr. 161, 229, 789, 950, 1195, 1264, Ai. 136, 506, 855, Ph. 503, 520, 1251, 1270, Oid. 4, 25, 66, 219, 259, 521, 673, 1127, 1334, Kol. 141, 279, 343, 610, 702, 1343, Ant. 95, 200, 646, 669, 898, 1063, Polyid. IV, 1, u. B. XXIII, 3, 9, μὲν – δὲ an mangelnden Stellen El. 357, 761, Ai. 684, Ph. 279, 919, 1440, 1296, Oid. 421, Kol. 1156, Ant. 557, 1100, 1297, μὲν – δὲ eine Art Hysteron Proteron machend El. 767, Tr. 53, 128, Kol. 1536, Ant. 1105, μὲν – δὲ von einander entfernter El. 516 – 518, Ai. 1 – 7 u. s. w., μὲν – δ' ὅμως Oid. 302, μὲν δή (besonders ἀλλὰ – μὲν δὴ) El. 408, 919, Tr. 627, 1128, Ph. 360, 1368, Oid. 294, 528, Ant. 150, 668, μὲν δῆτα Ant. 551, μὲν – εἶτα Thyest. VI, 8, μὲν – εἶτα – ἔπειτα El. 261 – 266, μὲν – ἔπειτα El. 741, Tr. 616, Ai. 941, Oid. 637, Kol. 1338, μὲν – ἔπειτα – ἔπειτα u. B. XL, μὲν – ἔπειτα δὲ El. 723, 963, Ph. 912, 1236, Oid. 449, Kol. 692, Ant. 64, μὲν – ἔπειτα μέντοι Ph. 350, μὲν – καὶ (vielleicht) Ai. 1 – 3, μὲν ἔπος u. ähn., μὲν – οὐδὲ (οὐκ) El. 997, μὲν οὖν El. 368, 469, 549, 1508, Tr. 1270, Ai. 1036, 1211, 1363, Ph. 369, 1079, 1208, Oid. 243, 433, 498, 597, 705, 849, Kol. 81, 664, 933, Ant. 65, 925, Eteoc. II, 1, μὲν οὖν δὴ Tr. 452, μὲν – ὅμως δὲ El. 450, Ph. 483, 1074, Oid. 735, 1237, Kol. 510, 664,

μὲν τε Tr. 1012, 1298, Ph. 1056, 1136, Oid. 498, Ant. 1162, μέν τί νύ τε Ph. 1424–1428, μέν τοι oder μέντοι allein oder in Verbindung mit anderen Partikeln Bl. 963, Tr. 413, Ai. 86, 488, 952, 1246, 1258, 1870, Ph. 93, 352, 1052, Oid. 442, 778, 1292, Kol. 47, 781, 997, 1653, Ant. 567, 687, 897, 913, 1052, Aiond. XIII, 1; ἀλλὰ – μὲν s. ἀλλ' –, ἀλλὰ – μέντοι s. ἀλλὰ, γὲ μὲν δὴ und γὲ μέντοι s. γὲ, εἰ μὲν Kol. 905, εἰ μὲν – εἰ δὲ 1030, Nipt. II, ἐπεὶ μὲν Kol. 1454, ναί μὴν Oid. 227, ὁσὸν μὲν Alc. V, 1, τοῦτο μὲν – ἀλλὰ Ph. 981, τοῦτο μὲν – δὲ Ai. 670, Kol. 440, τοῦτο μὲν – εἶτα Ph. 1345, τοῦτο μὲν – ἔπειτα δὲ Ant. 61, τοῦτο μὲν – τοῦτ' (ταῦτ') ἄλλο (ἄλλα od. ἀλλά) Oid. 605, τοῦτο μὲν – τοῦτ' αὖθις Ant. 165. Andere Verbindungen s. a. i. O.

μένειν. θέλεις μείναμεν αὐτεῦ; El. 81, ποῖ γὰρ μενεῖς φόβητρος; 958, ἔκαμε τραπέτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν 1024, ἀλλ' ἤδη δέκα μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀμήφυτος μένει Tr. 45, μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νυξ βροτεῖον, οὔτε Κῆρες, οὔτε πλοῦτος 132, εἶπε δ' ἦν τέκνοις μοῖραν πατρῴας γῆς διαίρετον μένειν (νέμοι) 163, εἰ μὴ τοὶ μένειν – ἐστεφημένην 176, μενῶ δ' ἐγὼ, καὶ πάνθον ὦν, ἀφαῖος εἰσαεὶ βαρὺς 1201, ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ μενεῖ δ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις 1240, ἀλλ' ἔνδον ἀρκεῖτω μέναν Ai. 76, ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις (ἐς od. εἰς δόμους) μένειν 80, αἰγὰ τυν ἐστὼς, καὶ μὲν ὡς κυρεῖν ἔμαν 87, μένοιμ' ἂν 88, τοῖ μολὼν φανεῖ; 404, οὖν σε μένει παθέσθαι παιδὸς ὠμφορὰν ἅταν 642, ἐς τὰ νὺν φίλου τοσοῦδ' ὑποσχὼν ὠφελεῖν βουλήσεται, ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα 682, σὺ μὲν μένων οἷσν πεῖσον ἐνθάδ' ἐκδέχου Ph. 123, ἀλλ' ἡ χάρις μὲν ὡς προμηθείας – προσφιλὴς μενεῖ 558, θαρσεῖ, μενοῦμεν. – ἦ μενεῖς; 810, ἐμβάλλω μενεῖν 813, ἦξε πρὸς δὶ μεταβάμεν πράσσειν; 836, τλῆναί σ' ἐλεεινὸς ὧδε τἀμὰ κήματα μεῖναι 871, ὅμως δὲ μείνατ' – χρόνον τοσοῦτον 1075, μείνατε, πρὸς θεῶν 1185, πάπερα θέλουσι σὺν μένοντι κερτομεῖν 1274, κρύπτειν ἐν Σκύρῳ μίνων ἕα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακοὺς 1368,

τὰς σὰς ἀλύων οὐ μένει τοιάσδ' ἀρὰς Oid. 295, μένων 457, ἔνδ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν 686, δόξ' ἔτι μενῶν δόμοις ἀρᾶσθαι 1291, αὐτοῦ μέν', ὑπὲρ κἀφάνης, ἴσως — Kol. 77, λέγ', ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα μένεις (βαίνεις) 217, ὡς οὔτ' ἂν ὃς νῦν σκῆπτρά τ' ἀρόνους ἔχει, μάλιστα μένειν 428, ἅρμ' ἐπὶ τοὺς κείνων ἔτι παῖδας μένοντας ἐλπεδοῖς φθονήμασιν Ant. 169, μενεῖς αὖ; 229, οὐ γάρ ποτ' οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ μένει σοῦς τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται 563, δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι πρόστεσον μένον, μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παρασταΐην 671, οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Alet. VI, 3, οὐ μένων (θυμαίνειν, δυκαίνειν) παλόν Achai. VII, 4, ὅτ' ἐν χερσὶν τὸ κτῆμα σύμφορον μένειν Achill. I, 7, μὲν εἰς σοφιστὴν ἐμὸν u. B. CV, 161. S. auch μίμνειν.

Μενέλαος und *Μενέλεως*. ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω; El. 537, ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεῳ δ' ἐνῆν; 545, οὐχὶ Μενέλεω χάριν 576, Μενέλαος, ὦ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν Ai. 1045, Μενέλαε 1091, Ἀγάμεμνον, ὦ, Μενέλαε Ph. 794.

Μενοικεύς. παῖδα Μενοικέως Κρέοντα Oid. 69, παῖ Μενοικέως 85, ὦ παῖ Μενοικέως 1508, Κρέων ὁ Μενοικέως Ant. 156, κἀπὶ Μενοικέως Κρέον 211, 1098.

μενοινᾶν. τί ποτε μενοινᾷς; Ai. 341.

μένος. ὁρᾷ μένος πνέουσαν El. 610, πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος Ai. 1066, ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος 1413, οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει ἀνθηρόν τε μένος Ant. 960.

μέριμνα. ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστρωφᾷς λέγειν; Oid. 728, τῶν μὲν ἀῤῥένων μή μοι πρόσθῃ μέριμναν 1460, ἔφανσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας πατρός Ant. 858.

μεριμνᾶν. ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τινα; Oid. 1124.

μεριμνημα. ἀνήκεστα μεριμνήμαθ' ἕξων Ph. 187.

Μερόπη. μήτηρ δὲ Μερόπη ξυνεύνου Oid. 775, Μερόπης, Πόλυβος ἧς ὤφει μέτα 990.

μέρος. σύμβολον πατρώον κοινὰ εἰληχὼς μέρος El. 1185, ἕως λάβῃ ϲ' ἐν νυκτὶ φοιτίδων μέρος Tr. 149, καὶ καμῇ τοὐμὸν μέρος 1215, σὺν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ δός μοι αἰανὲς Ph. 83, καί που τι καὶ βορᾶς μέρος προσείδοσαν ὠκυπέραντες 803, νοῦσον ἐν αμπρᾳ μέρει (μέρος) ποιούμενοι 498, ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος Oid. 294, πάντων ἐφήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος 1509, ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρῄζει τοῦ μετρίου παρεὶς ζώειν Kol. 1211, ἦ τ' ἂν οὐκ ἂν ἦν, τὸ σὸν μέρος 1366, ἔχετον κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω Ant. 147, οὔτε τον γάμου μέρος λαχοῦσαν, οὔτε παιδείου τροφῆς 918, οὕτω γὰρ ἥδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος 1062.

μεσόμφαλος. τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων μαντεῖα Oid. 480.

μέσος und μέσσος. παρεὶς κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον El. 733, ἔθρωσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 745, τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον 748, τοὺς ἐν μέσῳ λόγους 1364, τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις πέπτωχ' ὁ τλήμων; 1476, πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ Tr. 371, ἐν μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ 423, οἳ τότ' ἀσλεῖς (ἦσαν) ἐς μέσον λέμενοι λεχέων 514, μόνα δ' εὐλέκτρου ἐν μέσῳ Κύπριδος ῥαβδονόμει ξυνοῦσα 515, ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ 564, μέσσαν Μηλίδα παρὰ λίμναν 635, ἐς μέσην φλόγα 696, μέσον κρατὸς διασπαρέντος 781, ἓν μέσῳ σκάφει θέντες σφε 803, καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις 918, ἐν μέσοις βοτοῖς σιδηροκμῆσιν ἥσυχος θακεῖ πεσών Ai. 324, μέσον προσμολὼν στρατήγιον 721, σὺ θραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς ὑγρᾶς ἀρούρας βᾶλον 1285, δέσμιον δ' ἄγων ἔδεξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον Ph. 609, δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις 630, μέσον κάρα διπλοῖς πέπλοισί μου καθίκετο Oid. 308, ὕπτιος μέσῃ ἀπήνῃ εὐθὺς ἐκκυλίσδεται 812, τὰ δ' ἐν μέσῳ, ἢ λῄστην ἔσχες; ἢ δι' οὐδενὸς ποιῇ Kol. 583, αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖνα 1247, ἐφ' οὗ μέσου στὰς 1595, ἔστ' ἐν αἰθέρι μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος Ant. 416, ἀμφὶ

μέσῃ πτερύγῃ προσκείμενον 1223, ἥρειρε πλευρᾶς μέσσον ἔγχος 1236, εἶδ' ἦρερ αὖξει μέσσον ὄμφακος τύπον Thyest. VI, 5, προστῆναι μέσην τράπεζαν ἐμοὶ εἰκὰς καὶ καρχήσια Tyro VIII, 1, ἐπικαιόμενος πρῶ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένῳ μέσον ἐς τὸν ἀγῶν' εἰσαλούμην u. B. XXXVII, 2, εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος σύμπολλα πάμφοιν ἐς μέσον τεκταίνεται LXXIV, 2, 2.

μεστός. ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦν θυμούμενος Kol. 768.

μεθτσῦν. ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κτύπου κρστητῶν ἁρμάτων El. 713, παῦσαι, πρὶν ὀργῆς κἀμὲ μεστῶσαι λέγων Ant. 280, ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας αἰθὴρ 420.

μέτα. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν εἴργειν μέτα Ant. 48.

μετά. τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὗ πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας, καὶ παιδοποιεῖς El. 587, εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα 700, μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων Ai. 160, πεφόβημαι μὴ δόλευστον ἄρῃ ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεὶς 255, οὐκ ἂν τάθ' ἕστη τῇδε, μὴ θεῶν μέτα 950, πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων, ἀτιμότ' ἢ λασίων μετὰ θηρῶν Ph. 184, οἰκουμένη στέγη πυρὸς μέτα πάντ' ἐκπορίζει 298, τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ, καὶ κατασκάψαι βίᾳ 997, μετ' οὐδενὸς ἀνδρῶν – ναίων 1104, πλεῖν μεθ' ἡμῶν 1275, ὃς μετὰ χώντων θ' ὅτ' ἦν ἥκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων 1312, φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός 1375, εἴτε τις εἷς ὢν λέληθεν, εἴτε πλειόνων μέτα Oid. 217, ὅταν οἰκεῖς μέτα 414, οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτὲ 602, Ἰοκάστην, μεθ' ἧς τὸ νῦν παρεστὼς πεῖσος εὖ θέσθαι χρεὼν 632, Μερόπης, Πόλυβος ἧς ὤπει μέτα 990, ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη γερονταγωγεῖ Kol. 347, ἐμοῦ στείχειν μέτα 639, οὐκ οἴκτου μέτα κατῆνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ 1636, οὔτ' ἂν – ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρμῆς μέτα Ant. 70, φίλη μετ' ἀνδρὸς κείσομαι, φίλου μέτα 73, πολλῶν μεθ' ὅπλων 115, βαυβᾷν μετ' αὐτῆς u. B. CV, 66; σὺ πτωσῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιαῖς μετὰ χερσὶν ἴαχον Ph. 1110;

ἦλθόν μ' ἐπὶ ποικιλοστόλῳ μέτα 343, φλοιβόν μετὰ κόπου καθημένοις Palam. I, 3.

μεταβάλλειν. τίς οὖν ἂν ἀξίαν γε σοῦ πεφηνότος μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων; El. 1261.

μεταγιγνώσκειν. εὖτέ γ' ἐξ ἀθλητῶν Ἄλας μετεγνώσθη (μετανεγνώσθη) θυμὸν τ' Ἀτρεΐδαις μεγάλων τε νεικέων Ai. 717, οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν Ph. 1270.

μετάγνωσις. μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνωσιν τίθης El. 981.

μετάδρομος. βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι μετάδρομοι κακῶν πανυργημάτων ἄφυκτοι κύνες El. 1387.

μεταίτιος. τόνδε γὰρ μεταίτιον μόνον βροτῶν ἔγωγε τοῦδ' εἶναι πάθους Tr. 260, τῇ μεταιτίᾳ τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ, μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος 447, ἢ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνῃ μεταίτιος; σοὶ δ' αὖθις, ὡς ἔχεις, ἔχειν 1234.

μεταλλαγή. ἀλλ' (ἄλλ') ἐν μεταλλαγῇ (μεταλλαγᾷ) πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσῃ Ph. 1134.

μεταλλάσσειν. τὰν ἀνθρώπου ζωὰν ποικιλομήτιδες ἄτας πήμασιν πάσαις μεταλλάσσουσιν ὧραις Tereus IX, 2, πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γίνεῖς u. B. XVII, ἀλλ' ὐμὲς αἰὲι πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται, καὶ μεταλλάσσει φύσιν LVI, 2.

μεταναστάναι. μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ, σοὶ πιστεύσας καὶ μεταναστὰς Kol. 175.

μεταξύ. τᾶ δὲ μεταξὺ τούτου, μηδαμῶς γίνου κακὸς Kol. 291, συνέλεγον τὰ ξύλ', ὡς ἐκπαυμάτων μή μοι μεταξὺ προσδεήσειεν (προσδέῖσειεν) Herakl. II, 2.

μετάρσιος. ἐσπάτο πέδονδε καὶ μετάρσιος Tr. 786, μετάρσιοι χολαὶ διεσπείραντο Ant. 1009.

μετασπᾶν. νῦν τ' αὖθις – πέιρᾳ μετασπᾶν, σκληρᾷ μαλθακῶς λέγων Kol. 774.

μετάστασις. ἀλλ' εἶκε θυμῷ, καὶ μετάστασιν δίδου Ant. 718.

μεταστῆναι (Ph. 514) s. τιθέναι.

μεταφέρειν. εἰ καὶ πάλιν γναθμὴν μετοίσεις Ph. 962.

μετεῖναι. σὺν κακῷ μέτει (wenn nicht von μετιέναι) πάλιν El. 480, ἀλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν πανεῖν 536,

κἀμοὶ πόλεως μέτεστι τῆσδ', οὐ (μέτεστιν οὐχὶ) σοὶ μόνῳ Oid. 630, χὤτι τῆς ἐς αὖριον οὐδὲν πλέον μοι καῦ μέτεστιν ἡμέρας Kol. 568, ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω θεοῖσιν Ant. 1072. S. auch μετά.

μετέχειν. ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων El. 1168, ἦ καὶ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου; Ph. 243, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην Oid. 1465, μηδ' ἀκερδῆ χάριν μεταίσχοιμί πως Kol. 1484, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ κάρου φῂσεις μεταισχεῖν; Ant. 585.

μεθίεμαι. σὺν κακῷ μέτρῳ (wenn nicht von μετεῖναι) πάλιν El. 430, μέτεισιν (Δίκη) οὐ μακρᾷ χρόνου 477.

μεθοικίας τῆς ἄνω στερήσεται Ant. 890.

μέτοικος. ξένος λόγῳ μέτοικος Oid. 452, εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις εἶναί βία τε κοὐχ ἑκών Kol. 934, οὔτ' ἐν βροτοῖς, οὔτ' ἐν νεκροῖσι μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν Ant. 852, κρὸς σῦς ἀραῖος, ἄγαμος, ἆδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι 868.

μετάπιν. τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξω τὸ μετόπιν τάλας Ph. 1189.

μετρεῖν. μετρούμενον ἴχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα Ai. 5, μακροὶ παλαιοί τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι Oid. 561, ἐξοπτᾷ δέ με, ἴσον μετρῶν ὀφθαλμὸν, ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών Oinom. III, 4.

μετρίαζε Ph. 1184.

μέτριος. ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι El. 140, οἷς μὴ μέτριος αἰὼν Ph. 179, ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρῄζει τοῦ μετρίου παρεὶς ζώειν Kol. 1212.

μέτρον. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; El. 236, ἐφεῦρε – στάθμης (ἀτάθμη δ') ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα Naupl. V, 2, ἐφεῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφὰς 9.

μέτωπον. πῶλοι – μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις El. 727, ἦν δὲ μετώπων ὀλέκτα πλήγματα, καὶ στόνος ἀμφοῖν Tr. 521, ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἰανθῇ χαρᾷ u. B. LXXXVIII.

μέχρις οὗ (ἄν) μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ Ai. 571.

μὴ I.) als Adverbium, nicht: 1.) mit dem Indicativ a.) Praesentis nach Relativis: El. 436, 654, 1259, Ai. 761, 1038, 1374, Ph. 683, 648, 909, Oid. 296, 316, 569, 817, 1520, Kol. 889, 1175, 1442, 1666, Ant. 179, Eriph. III, 1, ohne Verbum Oid. 875, Kol. 1641; b.) Imperfecti: μή, ἔφυγες Kol. 1712; c.) Aoristi: μὴ — ἄφελον m. a. Tr. 998, Ph. 969, Kol. 540, nach Relativis Ant. 5166; d) Futuri nach Relativis: El. 880, Tr. 800, Ai. 659, Oid. 1412, Kol. 1186, Ant. 691, Phaidr. II, 2. 2.) mit dem Conjunctiv a.) Praesentis: El. 648, Ai. 1085, Kol. 1378; b.) Perfecti: ἕρδω, μὴ καθεστήκῃ (καθεστήκῃς, καθεστήκοι) δέος Ai. 1074; c.) Aoristi: El. 71, 324, 383, 854, 1206, 1208, 1275, 1309, Tr. 486, 797, 974, 1065, Ai. 111, 191, 1091, 1333, Ph. 225, 486, 576, 582, 749, 757, 789, 967, 1182, 1275, 1286, 1300, 1404, Oid. 283, 326, 606, 608, 904, 975, 1060, 1153, 1414, 1459, 1505, Kol. 49, (σίγα δ' εἰς νῦν μὴ σφαλῇς; 75), 86, 142, 174, 207–209, 515, 1170, 1178, 1272, 1407, 1417, 1432, Ant. 544, 546, 648, 762, Kreus IV, 1, Tereus X, u. B. XVIII, 1. 3.) mit dem Optativ: El. 403, Tr. 143, 803, 883, 655, Ph. 961, Oid. 644, 796, 830, 1068, Kol. 864, Ant. 927, nach Relativis Tr. 903, 1235. 4.) mit dem Imperativ a.) Praesentis: El. 812, 895, 675, (ὥστε μὴ κλαν αὐτόν 1172), 1259, 1353, 1483, 1495, Tr. 867, Ai. 362, 368, 586, 844, 1040, 1129, 1154, 1349, Ph. 574, 898, 917, 922, 1003, 1065, 1068, 1400, 1449, Oid. 281, 548, 740, 989, 1147, 1165, 1370, 1522, Kol. 277, 282, 501, 654, 889, 1119, 1195, 1439, 1442, 1522, 1538, Ant. 567, 705, 756, 1337, Aload. VI, Lak. II, 3, Tyro XIII, 1; b.) Perfecti: Ai. 1182; c.) Aoristi: Oid. 1449, Peleus III, 4. 5.) mit dem Infinitiv: El. 213, 331, 336, 846, 898, 496, 518, 1169, 1340, 1483, Tr. 226, 321, 742, 989, 1176, Ai. 742, 786, 889, 890, 1089, Ph. 349, 418, 467, 551, 777, 1141, 1303, 1329, 1387, Oid. 6, 656, 880, 1001, Kol. 281, 601, 667, 856, 1175, 1225, 1445, 1634, Ant. 442, 447, 722, 1051, 1094, Thyest. III, 1, u. B. XXVIII, 2, besonders nach ὥστε Tr. 669, 1126, Ai. 1339, Ph. 340,

901, Oid. 1086, 1466, und nach dem Artikel: τὸ μὴ und τὸ μὴ El. 363, 1079, Tr. 66, 90, 438, 617, Ai. 554, Ph. 299, Oid. 1388, Kol. 1127, 1740, Ant. 27, 219, 226, 263, 535, 771, 778, Achai. VII, 5, Achill. I, 9, Helen. VI, 2, Peleus IV, τοῦ μὴ – τεῖναι Ph. 197, ἐν τῷ μὴ δύνασθαι, μηθ' ὁρᾶν Kol. 496, mit dem Infinitiv als Imperativ Kol. 481, μὴ δρᾶν (δρᾷ) τάδε Oid. 1064. 6.) mit dem Participium: Tr. 384, 593, 628, Ai. 472, Ph. 79, 107, 170, 619, 864, 903, 935, Oid. 57, 77, 269, 289, 1210, 1158, Kol. 73, 277, 656, 680, 797, 1155, 1509, Ant. 38, 771, 1042, 1063, 1064, Kanik IV, ὅσον μὴ mit dem Particip. Tr. 1214, Oid. 548, μόνον δὲ μὴ τὸ πέρθειν λέγων Ant. 1061. 7.) vor Substantivis mit od. ohne Praeposition: El. 346, 398, Tr. 1235, Ai. 761, Ph. 91, 107, Oid. 6, 1001, Kol. 78, Ant. 446, 1061, μὴ θεῶν μέτα Ai. 350, μὴ 'κ τῶν δεινῶν κακῶν Oid. 1457. 8.) vor Adiectivis mit oder ohne Praeposition? El. 993, 1087, Tr. 411, 413, 722, 725, 727, Ai. 512, 1349, Ph. 179, 467, 1141, Oid. 855, 683, 875, Kol. 1027, Ant. 371, 723, 1064, Kreus. II, 3, u. B. XI, 1, vor Comparativis Ant. 927, Helen. VI, 2. 9.) vor Pronominibus: μὴ τοσοῦτον Tr. 1217, μὴ τάδε Ai. 1038, ὅρα μὴ τοὐμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν 1313, μὴ ταῦτα Ph. 67, μὴ 'μαυτῷ Kol. 1565, οὐ τὸ μέν, ἄλλο δὲ μή 1671, μὴ τανῦν Ant. 723, besonders vor τίς, was man sehe. 10.) vor Adverbiis: El. 213, 1172, 1259, 1345, 1483, Ph. 51, 197, 332, 551, Achill. I, 2. 11.) in der Frage: Tr. 516, Oid. 638, Kol. 1502. 12.) absolut und elliptisch in der Antwort u. a. Ai. 76, Ph. 763, 1267, 1409, Kol. 1441, Ant. 577. — II.) als Conjunction, 1.) daſs nicht, damit nicht, mit dem Conjunctiv a.) Praesentis nach einem Praesens od. Futurum: El. 641, 1238, Ai. 1395, Ph. 156, 519, 912, Kol. 191, 1378; b.) Aoristi nach einem Praesens od. Futurum: El. 1003, 1503, Tr. 1129, Ai. 494, 588, 829, 986, Ph. 13, 124, 470, 566, 772, 809, 933, 1122, Oid. 329, Kol. 235, 1266, Ant. 281, nach einem Praeteritum Ph. 46, 896, Oid. 948, Kol. 409, Ant. 412; mit dem Infinitiv s. F, 5. 2.) ob

nicht, nach ὀκνεῖν, δρᾶν u. a. a.) mit dem Indicativ: El. 581, 584; b.) mit dem Coniunctiv Praesentis: El. 398, Ph. 80, Kol. 1160, Ant. 1253, Aload. VIII, 1, ohne Verbum Ant. 276. β.) dafs nach Wörtern des Fürchtens a.) mit dem Coniunctiv Praesentis: Tr. 550, Oid. 947, Ant. 1118, vielleicht auch Ph. 782, Aoristi; Tr. 297, Oid. 1614, Perfecti: Tr. 668, Oid. 767; b.) mit dem Optativ: Tr. 25, 482, 631, Ai. 278, 533, Ph. 494. — III.) in besonderen Verbindungen: μὴ doppelt El. 1208, 1275, Ai. 191, Oid. 1165, Kol. 1407–1409, viermal Kol. 207–209; μή γε Helen. VI, 2, μὴ δὲ Tr. 367, Kol. 431 (μηδὲ), μὴ θῆτε El. 1206, Ai. 121, Ph. 1367, Oid. 880, 1158, Kol. 174, μὴ θῇτέ – γε Ph. 763, μὴ – μηδὲ u. a. s. μηδὲ u. a., μὴ οὐ und τὸ μὴ οὐ mit dem Infinitiv: El. 107, 138, Tr. 622, Ai. 540, 728, Oid. 283, 1065, 1091, 1232, Kol. 566, Ant. 97, 544, 936, mit dem Participium: Oid. 13, 221, Kol. 360, μή ποτε, μήποτε, μή – ποτε El. 380, 385, 436, 496, 1309, Tr. 26, 297, 303, 669, 998, Ph. 935, 969, 1329, Oid. 656, 796, 880, 1068, 1217, 1392, 1412, 1449, 1461, Kol. 176, 540, 601, 1445, 1522, 1684, Ant. 648, 762, 1094, s. auch οὐ, μή που s. ποὺ, μή πω und μή – πω El. 403, Ph. 961, 1409, Oid. 740, 1110, Kol. 281, Fereus X, μή πώ ποτε Ant. 1094. μή τι Tr. 148, μή τι, μή τις u. a. s. τίς, μή τοι Kol. 1407, 1439, Ant. 544, u. B. C, 11, μή τοί – γε El. 518, Ai. 472, ἦν μή s. ἤν, ἆρα μή s. ἆρα, ὅὲ μὴ s. ὅὲ, ἢν μή s. ἐάν, εἰ μή, εἰ – μή, εἰ δὲ μή, εἴ τι μὴ u. a. s. εἰ, εἴτε μὴ s. εἴτε, εἰ πω μή – Oid. 302, 305, εἴπερ μή – φεύσονσι Kol. 628, εἴτε μὴ σὺ φῂς Ai. 1106, ἤ μὴ s. ἤ, ἦν μή s. ἤν, ἵνα – μὴ προκίσῃς Kol. 157, καὶ μὴ Ph. 91, Ant. 328, κἄν μὴ s. κἄν, καί μὴ σὸς Kol. 1323, ὅπως μὴ s. ὅπως, ὅταν δὲ μὴ σθένω Ant. 91, οὐ μή, οὐδὲ μή, οὗτοι μή u. a. s. οὐ, οὐδέ, οὗτος u. a., τί μή s. τίς, τὸ μὴ Ai. 96, Ant. 443, τὸ μὴ – und τὸ μὴ οὐ – s. oben, ὡς μὴ s. ὡς. Andere Verbindungen, besonders mit Relativis und Verneinungswörtern s. a. i. O.

μηδαμά· τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ (μηδαμᾶ) λῆγον χρῄζω ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι Kol. 517, τὸ μηδαμᾷ (μηδαμὰ οὐ μηδαμᾶ) ἐλπισθὲν ἦξεν σῶμα 1124.

μηδαμῇ· μὴ φύγητε μηδαμῇ Ph. 789, ὃ μηδαμῇ ἦ (μηδαμῇ οὐ μηδαμῇ δῆ) τὸ φίλον Kol. 1698.

μηδαμοῦ· τοῖς φοῖς ἀρήξαντ' ἐν σύνοισι μηδαμοῦ Ai. 1007, οὔ μηδὲ κληδὼν ὃδ' ἔχοιτος οἴκαδε, μήθ' (μηδ') Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ δεχθέντος Ph. 256, τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτοῖς; ἢ μωρόν, ἤτοι (ἢ τὸν) μηδαμοῦ τιμώμενον; Alet. Vj, 2.

μηδαμῶς σφ' ἔξω πάλιν Ai. 74, μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω τοιόνδε μοχθεῖν 1334, ἀ., ἐ., μηδαμῶς· μὴ μεθῇς βέλος Ph. 1300, ἀρχῆς τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα Qid. 49, μηδαμῶς παύσας γ' ἔλῃ μου 1522, καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες, εἶτα τοὺς θεοὺς μοίρας (μοῖραν) πεπρῶσθαι μηδαμῶς Kol. 278, μηδαμῶς γένου κακὸς 291.

μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀπονασίατο El. 211, κακῶς ὄλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόνων ποτὲ τῶν σῶν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοὶ 291, ἐμοὶ πιθέσθαι, μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν 429, θῦε· μηδ' ἐκταιτιῶ τοὐμὸν στόμα 632, ἢ γε μηδὲ κρὸς θεοὺς ἔξεστ' ἐκλαύσαιμ' τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης 911, ὅταν θανεῖν χρῄζων τις, εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν 1008, ὡς στόμα δέξηται τόμα, μηδὲ πρὸς βίαν φέσῃ φρένας 1462, μὴ πέρα λέγειν ἔα, μηδὲ μηκύνειν λόγους 1484, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε πρὸς τοὐμὸν αὖτω σκέλημα κρηφήσαντά ποι, μηδ', εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι Tr. 305, ἦδ' ὀρὺξ ἐάσθω, μηδὲ πρὸς κακοῖς τοῖς σοῖς λύπην πρός γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι 330, τῇ μεταιχμίᾳ τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ, μηδ' ἐμοὶ κάκοῦ τινος 448, φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν πείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ, μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου, μήθ' ἕρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέστιον σέλας 606, πρόσελθε, μὴ φύγῃς τοὐμὸν κακὸν, μηδ' εἰ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοὶ 798, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάψω 802, οὐ θᾶσσον οἴσεις, μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί: 1183, πατρὸς ἄλλου γενοῦ τον, μηδ' ἐμὸς κληθῇς

ἔτι 1205, ταύτην – πρόσθον δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσῃς πατρί· μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν – αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι πατὴρ 1224, λείπου μηδὲ σύ, παρθέν' ἀπ' οἴκων 1275, θαφαῶν δὲ μίμνε, μηδὲ συμφορᾶν δέχου τὸν ἄνδρα Ai. 68, οὐ σῖγ' ἀνέξῃ, μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς (ἄρῃς); 75, ὑπέρκοπον μηδέν κοτ' εἶπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος, μηδ' ὄγκον ἄρῃς (ἄρῃ) μηδένα 129, δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκήνευς γόους δάκρυσ 579, εἴρξαι – *Alcmᵈ* ὑπὸ σκηναῖσι, μηδ' ἀφέναι ἔξω 754, ἐκεῖνον εἴργειν, – μηδ' ἀφιέναι μόνον 796, ὅτῳ κάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μήδεν ἥδιον γελᾶν 1011, μηδὲν φρόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων 1076, ἐξ' αὐτὸν, καὶ φυλάσσε, μηδέ σε κινησάτω τις, ἀλλὰ προσκεσθὼν ἔχου 1180, μὴ πλῆς – βαλεῖν· μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω τοσόνδε μισεῖν 1334, ἔξοιδα καὶ φύσει σὲ μὴ κεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά Eh. 80, μή τον πηδομένου βροτῶν, μηδὲ σύντροφον ὄρμ' ἔχων 171, οὐ μηδὲ πληθὼν ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε, μηδ' (μηδ') Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῃλθέ που 255, ὃς μηδ' οἰνοχύτου πώματος ἥσθη δεκέτη χρόνου 714, ἔκοντα, μήτ' ἄκοντα, μηδὲ τῳ τέχνῃ κείνοις μεθεῖναι ταῦτα 771, μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτά, μηδ' ὅπως ἐμοὶ 777, σεγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν 865, ἵν' – ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν, μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν 881, ὦ μηδὲν ὑγιὲς, μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν 1006, ἄφετε γὰρ αὐτὸν, μηδὲ προσψαύσῃς ἔτι 1054, ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν τούτων κρανεῖσθαι, μηδ' ἐκιδνᾶσθαι χερὶ 1059, καὶ μὴ βράδυνε, μηδ' ἐκμιμησθῇς ἔτι Τρῳάς 1100, μίασμα χώρας – ἐλαύνειν, μηδ' ἀνῆκεστον τρέφειν Oid. 98, ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταὐτὸν πάθω 825, ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινα δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινα 817, ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην πέμψον τινὰ στελοῦντα, μηδὲ (μὴ δὲ) τοῦτ' ἀφῇς 860, ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα 876, τὰ δὲ ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην 1057, ὡς σ' ἠθέλησα μηδ' ἀναγνῶναί ποτε 1348, μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι 1370, ἃ μηδὲ δρᾶν καλὸν 1409, μή σφε περιΐδῃς –, μηδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς 1507, μή μ' ἀνέρῃ

εἰς ἅμι, μηδ' ἐξετάσῃς πέρα ματεύων Kol. 210, φύσου με κἀφύλασσε· μηδὲ ἀτιμάσῃς 225, Κρέοντί τε θρόνους ἔασε ἔᾶσθαι, μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν 368, τούτων χάριν ἐτοίμην σε προσθέσθαι πέλας χώρας θέλουσι, μηδ' ἵν' ἂν σαυτοῦ κρατῇς 405, ἅπαντα φανῶσι, μηδὲ μηνύσων βροτῶν 489, ὥσπερ τις εἴκοσι — μηδὲν δόλοι, μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι 777, ἄπελθ', — μηδέ με φύλασσε· ἐφορμῶν 841, ἃ δεῖ μ' ἀθρῆσαι, — μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν 1032, τὰ κρείσσω, μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν 1480; ἐναισίου δὲ συντύχοιμι, μηδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδὼν, ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως 1488, ἃ δ' ἐξέγνωστα, μηδὲ κινεῖται λόγῳ 1526, χῶρον ἐπείχομεν ἤδη, μηδέ γ' ἐντρεπόμεθα 1541; χωρεῖν ἡκάσιον ἐκ τῶνδε, μηδ' ἕμ' (ἐμή μ'), ἃ μὴ θέμις, λεύσσειν δικαιοῦν, μήδὲ φανερώτατα πλεῖν 1641, τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή, μηδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον 1695, μηδέ γε μάτευε 1743, τὸ μὴ τάφῳ καλύπτειν, μηδὲ παρῳδαί τινος Ant. 28, ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἄρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτὲ 500, ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ γυναῖκας εἶναι τάσδε, μηδ' ἀνειμένας 579, ὅστις ἐς κακὸν πέσων ἄκεῖται, μηδ' ἀκλαύστου πέλει (πέλῃ) 1027, ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι, μηδ' ὀλωλότα κέντει 1029, ὁρᾷ νῦν τάδ' ἐλθὼν, μηδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπῃ 1107, χώπόθεν πένῃς ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἄν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Alcmd. XI, 8.

μηδεὶς 1.) Singularis, Nominativ: ἕρδα μή ποτ' εἰς φθονὴν πατρὸς τούτων πρόσεισιν μηδὲν El. 437, ὅπως μηδεὶς βροτῶν κεῖνον πάροιθεν ἀμφιδήσεται χροΐ Tr. 604, τῷ μηδὲν ἐσθ' οἴκοις βαρὺ 730, κἄν τὸ μηδὲν ᾖ 1107, γόνυ δὲ μηδὲν εἰδέτω θάκῳ 1199, ὁ μηδὲν ὢν Ai. 767, μηδὲν ὂν γυναῖσιν 1094, κἄν μηδεὶς ἐᾖ 1184, ὅπου μηδεὶς ἔφη Ph. 444, ὅσσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων 509, ὅτῳ γ' ὀρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ Oid. 1385, μόνος — μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε Kol. 1207; Genitiv: πρὸς τῶν πεσόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο Tr. 1160, μηδένὸς ἄλλου παρακράξαντος Ai. 261, μαχεῖτε μηδενὸς κρατύνων, ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα Ph. 1161, ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος

Oid. 1437, τήνδε σὴν ἐς τάδε μοι τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην Kol. 1122; Dativ: καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί; Oid. 1019, κἀμ' ἴσον τῷ μηδενὶ Kol. 918, ἀλλ' οὖν προμηνύσαι γε τοῦτο μηδενὶ τοὐργον Ant. 84; Accusativ: μηδὲν πρόσθεν, ἢ τὰ Δοξίου πειρώμεθ' ἕρδειν El. 82, μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδὲν 824, μηδὲν πρὸς ὀργὴν 869, τούτων μὲν - τύμβῳ προσάψῃς μηδὲν 432, ὥστε μηδένα γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄφιλον δέμας 755, μηδὲν μέγ' ἀύσῃς 830, μηδὲν ἐς κεῖνόν γ' ὄρα 925, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται 1000, σθένουσα μηδὲν, τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν 1014, τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὰ σὰν τάδε στέγος, τὴν μηδὲν, εἰς τὸ μηδὲν 1166, τῇ μετοικίᾳ τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ, μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος Tr. 448, ἥτις μηδὲν ὡς νεκροῦσα δρᾷ 818, κἂν τὸ μηδὲν ὦ, κἂν μηδὲν ἔρπω 1108, φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς Ai. 115, ὑπέρκοπον μηδέν κοτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος, μηδ' ὄγκον ἄρῃς (ἄρῃ) μηδένα 128, εἰ πεπαυμένος μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται 280, μηδὲν μέγ' εἴπῃς 886, κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται 474, ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος 554, ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν 1011, πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος 1066, ἄνδρα δημότην μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν 1072, μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων 1076, ἥδη τὸ μηδὲν ὄντας 1275, ἔξεστιν οὖν - σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυννοστιμεῖν; 1329, ξυμπονεῖν; καὶ μηδὲν ἐλλείπειν, ὅσον χρὴ - πονεῖν βροτούς 1379, ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ', ὧν ἀνιστορεῖς Ph. 253, ἀφ' ἧς μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν 409, λόγον κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν', ὧν ἀφήκοας 588, ὦ μηδὲν ὑγιὲς, μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν 1006, μή μ' ἀναιφάνει μηδὲν 1065, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω 1394, ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους Oid. 397, φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν 462, εἰ δὲ ξυνιεῖς μηδέν; 628, καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἰσετε; 638, ὧν ἐντρέπου σὺ μηδὲν 724, μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς 975, μηδὲν ἐντραπῇς 1056, ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ 1187,

εἰς ἄλκα, μηδ' ἐξετάσῃς πέρα μαντεύων Kol. 210, φύσου με κἀφύλασσε μηδὲ ἀτιμάσῃς 285, Κρέοντί τε θρόσεσφε ἔᾶσθαι, μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν 868, τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέμενοι πέλας χώρας θέλουσι, μηδ' ἵν' ἂν σαυτοῦ κρατῇς 405, ἅπαντα φανεῖν, μηδὲ μηκύνων βροτὴν 489, ὥσπερ τις εἰ ζῶσι μηδὲν ἄθλιοι, μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι 777, ἄπελθ', μηδέ με φύλασσε ἐφορμῶν 841, ἃ δρᾷ μ' ἀθύμως, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν 1032, τὰ κρείσσω, μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν 1480, ἐναισίου δὲ συντύχοιμι, μηδ' ἄλαστον ἄνδε ἰδὼν, ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως 1488, ἃ δ' ἐξέμυστα, μηδὲ κινεῖται λόγῳ 1526, χῶρον ἐπείχομεν ἤδη, μηδέ γ' ἐντρεπώμεθα 1541, χωρεῖν ἡμᾶσιν ἐκ τῶνδε, μηδ' ἕμ' ἐᾷ μ', ἃ μὴ θέμις, λεύσσειν δικαιοῦν, μήδὲ φανερὸν πλεῖν 1541, τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή, μηδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον 1695, μηδέ με μάτευε 1743, τὸ μὴ τάφῳ καλύπτειν, μηδὲ παρῆσαί τινα Ant. 28, ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἄρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτὲ 500, ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ γυναῖκας εἶναι τάσδε, μηδ' ἀνειμένας 579, ὅστις ἐς κακὸν πέσοι μηδ' ἀκεῖται, μηδ' ἀκίνητος πέλει (πέλῃ) 1027, ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι, μηδ' ὀλωλότα κίνει 1029, δρᾶ νῦν τάδ' ἐλθὼν, μηδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπε 1107, χώπόθεν πένῃς ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Alcmk. XI, 8.

μηδεὶς 1.) Singularis; Nominativ: ἕνθα μή ποτ' εἰς φύτευσιν πατρὸς τάφων πρόσεισιν μηδὲν El. 437, ὅπως μηδεὶς βροτῶν κείνου πάροιθεν ἀμφιδέξεσαι χρεών Tr. 604, τῷ μηδὲν ἐσ' οἴκοις βαρὺ 730, κἄν τὸ μηδὲν ᾖ 1107, γόνῳ δὲ μηδὲν εἶδέτω δάκρυ 1199, ὁ μηδὲν ὢν Ai. 767, μηδὲν ὢν γυναῖσιν 1094, κἄν μηδεὶς ἐᾷ 1184, ὅπου μηδεὶς ἔφη Ph. 444, ὅσσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων 509, ὅτῳ γ' ὀρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ Oid. 1335, μόνος μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε Kol. 1207; Genitiv: πρὸς τῶν πεσόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο Tr. 1160, μηδενὸς ἄλλου παρακράξαντος Ai. 261, μηκέτε μηδενὸς κρατύνων, ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα Ph. 1161, ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσ[illegible]

Oid. 1437, τήνδε σὴν ἐς τάδε μοι τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην Kol. 1122; Dativ: καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί; Oid. 1019, κἄμ' ἴσον τῷ μηδενὶ Kol. 918, ἀλλ' οὐκ προμηνύσω γε τοῦτο μηδενὶ τούργον Ant. 84; Accusativ: μηδὲν πρόσθεν, ἢ τὰ δοξίου πειρώμεθ' ἕρδειν El. 82, μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδὲν 324, μηδὲν πρὸς ὀργὴν 369, τούτων μὲν – τύμβῳ προσάψῃς μηδὲν 432, ὥστε μηδένα γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄφιλον δέμας 755, μηδὲν μέγ' ἀῦσῃς 830, μηδὲν ἐς κεῖνόν γ' ὅρα 925, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται 1000, σθένουσα μηδὲν, τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν 1014, τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὰ σὰ τάδε στέγη, τὴν μηδὲν, εἰς τὸ μηδὲν 1166, τῇ μεταιτίᾳ τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ, μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος Tr. 448, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ 818, κἂν τὸ μηδὲν ὦ, κἂν μηδὲν ἔρκω 1108, φείδου μηδὲν ὅσπερ ἐννοεῖς Ai. 115, ὑπέρκρυπτε μηδέν, ἀστ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος, μηδ' ὄγκον ἄρῃς (ἄρῃ) μηδένα 128, εἰ πεπαυμένος μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται 280, μηδὲν μέγ' εἴπῃς 386, κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται 474, ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος 554, ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γέλᾶν 1011, πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος 1066, ἄνδρα δημότην μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν 1072, μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων 1076, ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας 1275, ἔξεστιν οὖν – σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν; 1329, ξυμπονεῖν; καὶ μηδὲν ἐλλείπειν, ὅσον χρὴ – κοσεῖν βροτούς 1379, ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ', ὧν ἀνίστορεῖς Ph. 253, ἀφ' ἧς μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει πράσσειν 409, λόγων κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν', ὧν ἀκήκοας 588, ὦ μηδὲν ὑγιὲς, μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν 1006, μή μ' ἀντιφώνει μηδὲν 1065, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω 1394, ὁ μηδὲν εἰδὼς Oidi-pous Oid. 397, φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν 462, εἰ δὲ ξυνιεῖς μηδέν; 628, καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἰσετε; 638, ὧν ἐντρέπου σὺ μηδὲν 724, μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς 975, μηδὲν ἐντραπῇς 1056, ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ 1187,

ἵν' ἦν τυφλός τε καὶ κλύων μηδὲν 1389, μήτε μ' ἂν νόσον, μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδὲν 1456, πειστέον, κεἰ μηδὲν ἡδὺ 1516, ὥστε θνητὸν ὄντ' – μηδὲν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθὼν 1529, δέος ἴσχετε μηδὲν, ὅσ' αὐδῶ Kol. 223, ὥσπερ τις ἔν σοι – μηδὲν διδοίη, μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι 777, μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων, εἰς οὕς τ' ἔδρων 976, ὡς μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν, ὧν σὺ πυνθάνῃ 1155, ὡς μή μ' (μήτ') ἄτιμον – οὕτως μ' ἀφῇ γε, μηδὲν ἀνυσιμὸν ἔπος 1279, τρέσητε μηδὲν 1737, μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους, μητ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν θήκην ἱερὰν 1762, κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως Ant. 234, τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων 494, ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς πόδα τείνας ὑπείκει μηδὲν 716, μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον 728, βούλει λέγειν τι, καὶ λέγων μηδὲν κλύειν; 757, τὸν σὺκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα 1825, μὴ νῦν προσεύχου μηδὲν 1337, χρὴ δὲ τά τ' εἰς θεοὺς μηδὲν ἀσεπτεῖν 1350, κᾆν ἄλλο μηδὲν, ἀλλὰ τοὐκείνης κάρα Aigeus VI, 2, μηδὲν φοβεῖσθαι προσφάτους ἐπιστόλας Andromed. III, πρὸς ταῦτα κρύπτε μηδὲν Hippon. I, 1, ἐπείγου μηδὲν u. B. XXXII, 2, πάλιν διαῤῥᾷ, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται LVI, 8, χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδέν' – ποτὲ LXXVI, 2. 2.) Pluralis: οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας Ai. 1114. 3.) ὁ; ἡ μηδέν. τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος, τὴν μηδὲν, εἰς τὸ μηδὲν El. 1166, ὅτ' οὐδὲν ὤν, τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ Ai. 1231.

μηδέσθαι. πῶς ἐμήσατο πρὸς θανάτῳ θάνατον ἀνύσασα μόνα; Tr. 884, τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; 973, τὸν τάδε μησάμενον Ph. 1114, ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ' Ὀδυσεὺς 1139.

μῆδος. περιώσι', ἄφυκτά τε μήδεα παντοδαπᾶν βουλᾶν ἀδαμαντίναις ὑφαίνεται κερκίσιν Αἶσα Phaidr. I, 2.

μηκάς. κονὸς, πέλης τε μηκάδος ἰνὸν βοὸς Amphiar. VI, 4.

μηκέτι. μὴ μέ νυν μηκέτι παραγάγῃς El. 854, καὶ τῶνδε μέν τοι μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως τεύξῃ ποτὲ 963, μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ 1225, ὥστ' – μηκέτ' ἂν τέρας νομίζειν

αὐτὸ, πιστεύειν δ' ὁρᾶν 1316, μηκέτ' ἐκφοβοῦ μητρῶον ὡς σε λῇμ' ἀτιμάσει ποτὲ 1426, μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει 1474, μηκέτ' εἶναι ζῶσαν Tr. 735, ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει Ph. 415, μηκέτι μηδενὸς κρατύνων 1161, κρείσσων ἦσθα μηκέτ' ὤν, ἢ ζῶν τυφλὸς Oid. 1368, μηκέτει τοῦδ' ἀντιπέτρου βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς Kol. 192, ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω Ant. 1333.

μήκιστος. ἀλλ' ὅ τι δύναιο μάκιστον, κεῖνό μοι κείνου (κεῖνο) λάθρᾳ (ἄρ') ἐξιδοῦ Ph. 849, τίς ὁ πηδήσας μείζονα δαίμων τῶν μακίστων πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ; Oid. 1301.

μῆκος. ἐν μήκει χρόνου Ἀυδῇ γυναικὶ φασί νιν λάτριν πονεῖν Tr. 69, οὔτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον Kol. 1139, ἡ ἐκεὶς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ ἔσικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ Ant. 393, εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα 446.

μηκύνειν. μὴ πέρᾳ λέγειν ἔα, — μηδὲ μηκύνειν λόγους El. 1484, ἄπυστα φωνᾶν, μηδὲ μηκύνων βοὴν Kol. 489, τἄνω' ἐμφανέντ' ἄελπτα, μηκύνω λόγον 1120.

Μηλιάδων Νυμφῶν Ph. 725.

Μηλιεὺς ἅπας λεὼς Tr. 194, ἔνθ' — τὸν Μηλιᾶ Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγώ ποτε Ph. 4.

Μηλὶς. μέσσαν Μηλίδα παρὰ λίμναν Tr. 636.

μῆλον. ἀφ' οὗ — Ἰδαῖα (Ἰδαία) μίμνω λειμώνια (λειμανία), ποίᾳ μήλων ἀνήριθμος αἰὲν εὐνόμᾳ χρόνῳ τρυχόμενος Ai. 603, πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν 1061, γόνον τε μήλων, καφροδισίαν ἄγραν Dan. 3, ἐν τῷ Πηλίῳ πᾶν μῆλον θηρῶντα u. B. CV, 124.

μῆλον. τὸν χρυσέων δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις Tr. 1100.

μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις El. 280.

μήν. ἤδη δέκα μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει Tr. 45, ὃς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει πολλῶν μηνῶν πατρῴων ἄγει πρὸς αὐλὰν Μηλιάδων Νυμφῶν Ph. 723, οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν Oid. 1083, ταν (Διὸς δύναιαν) οὔθ' ὕπνος αἱρεῖ ποθ' ὁ παντογήρως, οὐδ' ἀκάματοι θεῶν μῆνες Ant. 608.

μήν. ἀλλ' οὔ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου ξύνοικος ἔσομαι El. 817, λόγῳ γε μὴν εὐκλείαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς 973, ἦ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι Ph. 811, οὐ μὴν ἔχειν γ' ἔτισεν Oid. 810, οὐδὲ μήν ποτε λάθρα κακακοιμάσει 870, ἀλλ' ἔστι μὴν (μὲν) οἰκητὸς Kol. 28, ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ προσθήσεις τάδ' ἀρὰς 153, ἔπειτα μὰν, ἔπειτ' ὦδ' ἀμαυρᾷ κώλῳ 182, ὅρα γε μὴν 587, τί μὰν ἀφήσει τέλος; 1468, ὅδε μὴν Ἄζηρν Ant. 626. S. auch ἦ μήν, καὶ μήν und καὶ μήν-γε.

μηνίειν. κἀκ τοῦδε μηνίσασα Λητῴα κόρη κατεῖχ' Ἀχαιούς El. 570, ἔργον ἔπαιρε τοῦδε μηνίσας ἄναξ Tr. 274, θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον, τάχ' ἄν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι Kol. 965, οὐδ' ἃ μηνίεις φράσας 1274, πατρὶ μηνίσας φόνου 1177.

μῆνις. ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς Ai. 656, ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν τῆδε θἡμέρᾳ μόνῃ δίας Ἀθάνας μῆνις 757, ὅτου ποτὲ μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις Oid. 699, μῆνιν βαρεῖαν ἐκπάθειν Kol. 1328.

μηνύειν. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην; Oid. 102, τοιάνδ' - κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν 1384, τά τοι καλῶς εὑρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται Kol. 1188.

μήποτε s. μή.

μηρίον. ἐπὶ κοδᾷ μυδῶσα κηλὶς μηρίων ἐτήκετο, κἀτύφε, κἀνέπτυε Ant. 1008, κἄτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι θεοὶ παρ' ἡμῶν, οὐδὲ μηρίων φλόγα 1020.

μηρός. καταῤῥυεῖς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο σιμελῆς Ant. 1011, ἃς ἔτ' ἄκολος χιτὼν θυραῖον ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Helen. IV, 2, μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα Koleh. II.

μηρύειν. ναῦται δ' ἐμηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα u. B. XLI, 2.

μήτε. μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου El. 177, μήτ' εἶην ἔντιμος τούτοις, μήτ' - ξυνναίοιμ' εὔκηλος 239, καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με, μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ 1289, κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ, μήτ' ἐκμάθοιμι,

σὰς. τε τολμήσας στυγεῖ Tr. 582, φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν κείνου πάροιθεν ἐμφιδύσεται χροΐ, μηδ' ἅψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου, μήθ' ἕρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέστιον εἵλας 606, καὶ τάμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς δήσαντο' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμὸς Ai. 572, οὗ μηδὲ κλῃδὼν ὦδ' ἔχοντος οἴκαδε, μήθ' (μηδ') Ἑλλάδος γῆς μηδαίμοῦ διῃλθέ που Ph. 256, ἐφίεμαι ἑκόντα, μήτ' ἄκοντα, μηδὲ τῷ τέχνῃ κείνοις μεθεῖναι ταῦτα 771, χρὴν γάρ σε μήτ' αὐτὸν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν, ἡμᾶς τ' ἀπείργειν 1363, μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα, μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν Oid. 238, μήτ' ἀρατὸν αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινὰ, μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας 270, φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν, μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδὸν 810, κρίν' ἡμέρας τῆς νῦν προσαυδᾷν μήτε νούσοδε, μήτ' ἐμὲ 852, ὥστε μήτ' ἐμὲ, μήτ' ἄλλον – βλάψαι ποτ' ἂν 874, εἴ με χρὴ φυγεῖν, καί μοι φυγάντι μήτε (μή 'στι) τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν, μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος 824, τὸ μήτε γῆ, μήτ' ὄμβρος ἱεροὺς, μήτε φῶς προσδέξεται 1427, μήτε μ' ἂν νόσον, μήτ' ἄλλο πέρασαι μηδὲν 1455, ἀλλ' οἱ θεοί σφι μήτε τὴν πεπρωμένην ἔριν καταβέσεσιν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι Kol. 421, λείπομαι γὰρ ἐν τῷ μὴ δύνασθαι μήθ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν 496, ὃν μήτ' ἀκοῦσαι, μήτ' ἀφῆτ' (ἀφεῖτ') ἔπος κακὸν 731, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ πείθειν οἷός τ' εἶ, μήτε τούσδε τοὺς πέλας 802, ὥστε μήτε δρῶντά σε τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατον, θέμις, σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς, ἀλλ' αὐτὸν 1139, μήτε γῆς ἐμφυλίου δορὶ κρατῆσαι, μήτε νοστῆσαι ποτε τὸ κοῖλον Ἄργος 1885, τοῦτον φράζε μήποτ' ἀνθρώπων τινὶ, μήθ' οὗ κέκευθε, μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις 1523, μήτ' ἐπίπονα, μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ ξένον ἐκτανύσαι μόρῳ τὰν παγκευθῆ κάτω νεκύων πλάκα 1560, ὅτῳ μήτ' Ἄρης, μήτε πόντος ἀντέκυρσεν 1679, μήτε πελάζειν ἐς τοῦσδε τόπους, μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν θήκην ἱερὰν 1761, ἀλλ' ἀποπαύεσθε, μήτ' ἐπὶ πλείω θρῆνον ἐγείρετε 1777, τοῦτον – τάφῳ μήτε κτερίζειν, μήτε

καυῦσαί τινα Ant. 204, τὸ μήτε δρᾶσαι, μήτε τῳ ξυνειδέναι τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰργασμένῳ 266, μήτε μοι παρέστιος γένοιτο, μήτ' ἴσον φρονῶν 373, μή μοι θάνῃς σὺ κοινά, μήθ' ἃ μή θίγες ποιοῦ σαυτῆς 546, ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε, οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν 686, ἥτις — μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν εἶσ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος 697, ὡς μήτε κρούσῃς, μήθ' ὑπὸ χεῖρα βάλῃς u. B. CV, 140.

μήτηρ 1.) Singularis, Nominativ: ὃν — μήτηρ δ' ἡ 'μὴ χρῶ καινολεχὴς Αἴγισθος — σχίζουσι κάρα El. 97, μάτηρ ὡσεί τις πιστὰ 234, μήτηρ με πέμπει 406, μαίνεται — μήτηρ ἀμήτωρ 1154, μήτηρ καλεῖται· μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ 1194, καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με 1289, ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται φαιδρῷ προσώπῳ 1296, ὅθ' οὕνεκ' — μήτηρ δ' ἐν οἴκοις 1309, ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν εἶσ' φράζω Tr. 526, ᾧ μ' ἐχόλωσε σὰ μάτηρ ἄθεος 1036, ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδε 1151, ἥ που παλαμᾷ μὲν ἔντροφος ἀμέρᾳ, λευκῷ δὲ γήρᾳ μάτηρ — ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς θρηνήσει Ai. 625, ὅτι χὴ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ Ph. 326, οἷς ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένηται 1361, ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος, μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρὶς Oid. 775, γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων 928, ὃν μήτηρ τέ μοι πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε κύριον τάφον 1452, ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνὴ φιλοῦν πάθος (ἔπος), πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον Ant. 53, εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν 905; Genitiv: παῖ δυστανοτάτας Ἠλέκτρα ματρὸς El. 121, τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα 125, ᾗ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς, ᾗ μ' ἐγείνατο, ἔχθισεα συμβέβηκεν 261, τὴν σὴν ὅμαιμον, ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν, Χρυσόθεμιν ἔκ τε μητρὸς 326, καλοῦ τῆς μητρὸς 367, πατρὸς καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν 541, ὅθ' ὧδ' ἔχων πρὸς τῆσδ' ὑβρίζῃ μητρὸς 790, ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ τοιαῦτα πράσσειν, οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν 913, οὔτε γάρ ποτε μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος 1146, κἀπὸ

ματρὸς ἄφαρ βέβακεν Tr. 529, καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον 1065, ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος 1105, τῆς μητρὸς ἦκω, τῆς ἐμῆς φράσων 1132, καὶ παρεμμήσω γὰρ αὖ τῆς πατροφόντου μητρὸς 1125, ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο ὑψηλ' ἐκόμπεις Ai. 1229, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγὼς 1289, αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης 1295, πρὸς σῆν σε πατρὸς, πρός τε μητρὸς, πρός τ' εἴ τί σοι κατ' εἰκόν' ἐστι προσφιλὲς, ἱκέτης ἱκνοῦμαι Ph. 468, καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἑλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρὰ Oid. 417, θἀτέρᾳ δ' ἰὼν πέλας μητρὸς πατρός τ', ἤλεγχον 783, λάθρᾳ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι Πυθῶδε 787, εἰ – γάμοις με δεῖ μητρὸς ζυγῆναι, καὶ πατέρα κατακτανεῖν Πόλυβον 826, καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ; 976, σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φόβου νυμφεύματα 980, ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς; φράσον 1037, οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τρίδουλος 1063, τῆς γὰρ πέφυκα μητρὸς 1082, τὸν πατροκτόνον, τὸν μητρὸς, αὐδᾶν ἀνόσια 1289, εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρείη λέγειν Kol. 268, αὗται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ (μοι) παῖδες, δύο δ' ἄτα, ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος 532, ὃς οὔτε βλάστας πως γενεθλίους πατρὸς, οὐ μητρὸς εἶχον 973, μητρὸς δὲ – οὐκ ἐπαισχύνῃ γάμους, οὖσης ὁμαίμου σῆς, μ' ἀναγκάζων λέγειν, οἵους ἐρῶ τάχα; 978, ἐκώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ μητρὸς λοχευθεὶς πιστὸς Ἀταλάντης γόνος 1322, πατρὸς ἐγὼ μητρός τε μιᾶς φύντε Ant. 145, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς (ματρὸς) θανόντ' ἄθαπτον ἠνεχόμην νέκυν 467, κοιμηματά τ' αὐτογέννητ' ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρὸς 865, μητρὸς ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν 911, κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν κλαῖον ματρὸς, ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν 979, σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς, ἢ σ' ἐγείνατο Alkmai. II, 2, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοὶ πανταχοῦ μητρὸς πατὴρ Achai. IX, 7, 2, ἦ βλαστὸς οὐκ ἔβλαστεν ὑπιχώριος, καὶ κάρτα φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι, χαλκηλάτοις ὅπλοισι μητρὸς ἐξέδυ (μὴ

προσεξέδυ); Koleh. IV, 8, ἐν φύλῳ ἀνθράκων μ' ἔλαχε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμέας ἐμέρα τοὺς πάντας Toreus VIII, 2; Dativ: ὅταν – ἴδω – τὸν αὐτοφόντην ἡμὶν ἐν κοίτῃ πάτρος ξὸν ἐῇ τελαίνῃ μητρὶ El. 273, πατ' οἶκον, ἠδύς, οὐδὲ μητρὶ δυσχερὴς 929, ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἐξεῖπε σῇ 1033, μήτηρ καλεῖται· μητρὶ δ' οὐδὲν ἔξισοι 1194, ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνῃ μεταίτιος Tr. 1233, μητρὶ τῇδε χαρμονὴν Ai. 559, ὅπως τὸν παῖδα τόνδε – Τελαμῶνι δείξει, μητρί τ', Ἐριβοίᾳ λέγω 569, ὡς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι Oid. 791, πολλοὶ ἤδη κἀν ὀνείρασι βροτῶν μητρὶ ξυνεννάσθησαν 982, μὲ – χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῇ 'μαυτοῦ 995, εἴ τι γᾷ ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων Kol. 1481, τὰν ἐν πασᾶν τιμᾷς ὑπερτάταν πόλεων ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ Ant. 1139, ἀλλ' εἶσι μήτρι παῖδες ἄγκυραι βίου Phaidr. IX, 1, προσῆλθε μητρὶ κἀι φυταλμίῳ πατρί u. B. CV, 174; Accusativ: ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσεῖδ' τῷδε συγκοιμωμένην El. 273, ὡς τὴν μητέρα κακοστομοῦμεν 596, καί σ' ἔγωγε δεσπότιν, ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω 598, ἄλλον κεκλῆσθαι μητέρα Tr. 736, αἴδεσαι δὲ μητέρα πολλῶν ἐτῶν κληραῦχον Ai. 507, σὺ γάρ μοι πατρὶδ' ἥστωσας δορί, καὶ μητέρ', ἀλλ' ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά με καθεῖλεν Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας 516, ὅστις – ἐμὴν ἴσχει ξύνευνον μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἦν βασίλεια, Λακεδαίμονος 1301, μὴ σὺ σέ γε καὶ πατρῴαν Οἰδίπου καὶ τροφὸν καὶ μητέρ' αὔξειν Oid. 1092, ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Ἅιδου μολὼν, οὐδ' αὖ παλαιναν μητέρα 1373, τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα, οὐ χρυσόμορφος u. B. L, 1; Vocativ: μῆτερ Tr. 64, 78, 86, 807; Ant. 899, ὦ μῆτερ Tr. 734, ὦ μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς Ai. 174, μᾶτερ αὐτοῦ Διὸς Ph. 892, μᾶτερ πότνια 394, φεῦ, φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον Ant. 1300. 2.) Pluralis: ἐν δ' ἄλοχοι, πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες ἀκτὰν παρὰ βώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πόνων ἱκτῆρες ἐπιστοναχοῦσι Oid. 183, ψακαλοῦχοι μητέρες u. B. CV, 180, κἀπεδείξατε πατέρας, ἀδελ-

φῦτε, παῖδας, αἰὲν ἀμφύλους νόμους, γυναῖκας μητέρας τε. Oid. 1407.

μῆτις. τινὰ δὴ μῆτιν ἰρέσσω; Ant. 158.

μήτις, μή τις, μή – τις s. τὶς Indefinitum.

μητρόθεν. ἢ μητρόθεν – δυσφώνοις λέκτρ' ἐκλήσω; Kol. 527.

μητρόπολις. ἄλλον δ' οἶνον ἔχω μητροπόλει τῇδε κράτιστον Kol. 708, ὦ Βακχεῦ, Βακχᾶν μητρόπολιν Θήβαν ναίων Ant. 1122.

μητρῷον – λῆμα El. 1427, ὕπνον γὰρ ἄλλως ὀνόματός τι δὴ τρέφεις μητρῷον; Tr. 818, μητρῴαν ὅπου μίχοι διπλῆν ἄρουραν οὐ τε καὶ τέκνων Oid. 1256, ὡς δ' εἰς ἐκεῖνα μὴ ταὐτὸν ἀποσκήπτει πατρῷα καὶ μητρῷα πήματ', ἄκουε Kol. 1196, ὦ ματρῷαι λέκτρων ἄταις Ant. 868.

μηχανᾷν. καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ – ἀνθρώποισι μηχανᾶται θάνατος Ai. 1037, μεμηχάνηται τοὔργον Tr. 586, τοιᾶδ' ἐκ χέρνιβος ἁγνᾶς ἐμηχανώμην Ph. 275, χὤτε ταῦτ' ἐμηχανᾶθ' Kol. 1085.

μηχανή. μηχαναῖσι μὲν καμόντες, τῶν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένοι El. 1223, κοίλαις ἐνέγκαι τόνδε μηχαναῖς πέπλον Tr. 774, ἢ τιν' Ἐνυάλιος μόμφαν ἔχων ξυνοῦ δορός, ἐννυχίοις μηχανοῖς κτίσαιτο λάβαν Ai. 181, κραιπνῇ μηχαναῖς ὠγρεύσαι θῆρας ὀρεσσιβάτας Ant. 349, μηχάνημα. κρεῖσσον τοῦδ' ἂν φέροις λόγου δικαίου μηχάνημ' ἐπεύρων Kol. 762.

μηχανόεις. σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων Ant. 365.

μηχανορράφος. ὑφεὶς μέγαν τοιόνδε μηχανορράφον Oid. 387.

μιαίνειν. ἄλλοθ' ἄλλα πρόσθεν αἵματι πεσὼν μιανθείς, χὠ ξύναιμος ἐξ ἴσου Kol. 1374, ὅτι θεοὺς μιαίνειν οὔ τις ἐνθάδ' ἁψίκορος ἔφυ Ant. 1044, τὸ καλῶς πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιαίνειν λόγος Alet. IV, 3, μιαίνεσθαι u. B. CV, 125.

μιαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα El. 493.

μιαρός. ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει Tr. 987, ὦ μιαρὸν ἦθος Ant. 746.

μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ ἐν τῇδ', ἐλαύνειν, μηδ' ἀνήκιστον τρέφειν Oid. 97, ὡς μιάσματος τοῦδ' ἡμὶν ὄντος 241, ζῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος 313, ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς; 1012, παίσαντές τε καὶ πληγέντες αὐνόχειρι σὺν μιάσματι Ant. 172, ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγοι πόλις 776, μίασμα τοῦτο μὴ τρέφωσ 1042.

μιάστωρ. ὥστε τῷ μιάστορι ξύνεσσι El. 275, ὃν πολλὰ δή με σοὶ τρέφειν μιάστορα ἐπητιάσω 608, ὦ δύστην' ἐγὼ τῇσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι Oid. 358.

μιγνύναι. τί γὰρ βροτοῖν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένον θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι; El. 1485, ὡς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι Oid. 791, εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῇ ἐμαυτοῦ 995, εἴην ὅθι δαΐων ἀνδρῶν τάχ' ἐκστροφαὶ τὸν χαλκοβόαν ἄρη μίξουσιν Kol. 1047.

μικρὰ λείψανα El. 1113, ἔγκλημα μικρὸν εἰσιδὼν δ' ἐκαι-μάσας Tr. 361, οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν Oid. 1083, ἐκὼν γ' ἐκοῦσ' οὐδὲν μικροῦ χάριν Kol. 443, εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω Aichm. VIII, 18, μικροῦ δ' ἀγῶνος σὺ μέγ' ἔρχεται κλέος u. B. XX, 2, ῥᾳστὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἔριστ' ἂν καὶ μέγας ὀρθοῖτ' ὑπὸ μικροτέρων Ai. 161. S. auch σμικρός.

μίμνειν. μίμνε Tr. 391, καὶ νῦν δύ' οὔσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα 589, θαρσῶν δὲ μίμνε Ai. 68, παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος Ἰδαῖα (Ἰδαία) μίμνω λειμῶνια (λειμωνία), πολιᾷ μήλων ἀνήριθμος αἴλη εὐνάμα χρόνῳ τρυχόμενος 601, ἐᾶτε μίμνειν Ph. 1055, ἢ χρή σε μίμνειν, ἢ πορεύεσθαι πάλιν Kol. 80, εἰ δ' ἐνθάδ' ἠδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν 638, σὺ δ' ἡμὶν ἔκηλός αὐτοῦ μίμνε 1039, σὺ δ' αὖθι μίμνων σὴν (τὴν) κατ' Ἰδαίαν χθόνα Polyx. I, 1. S. auch μένειν.

μιμνήσκεσθαι. οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτὲ, εἰ μὴ — El. 573, τόν' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών 1252, πατρῴων ὁρκίων μεμνημένος Tr. 1223, μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως Ai. 1354, ἡνίκ' ἂν μνησθῶ Ph. 310, ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα, στάντες τ' ἐς ὀρθὸν,

καὶ κρύπτεις ὕστερον Oid. 49, ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ; 564, τὰ δὲ ὀηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην 1057, ἆρά μου μεμνησθ' ὅτι 1401, σοῦ φρονίως μεμνημένος Kol. 1861, κἀπ' εὐπραξίᾳ μέμνησθέ μου θανόντος εὐσεβεῖς ἀεὶ 1555.

μίν. εἴ μιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις Tr. 388, δίστυχοι γὰρ ὀδύναι μιν ἤρικον Ἀχιλλῆος δόρατος Achill. III, 2.

μινύθειν. οὐδ' ἄϋπνοι κρῆναι μινύθουσι Κηφισοῦ νομάδες ὁσίδρομοι Kol. 686.

μινύρεσθαι. ἔνθα λίγεια μινύρεται (μύρεται) θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις Kol. 671.

μίσγει δ' ὕδασιν τοῖς Ἀχελῴου Inach. XI, 4 (s. Vorr.).

μισεῖν. σὺ δ' ἡμῖν ἡ μισοῦσα, μισεῖς μὲν λόγῳ El. 357, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατὸς Ai. 458, δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου δ' ὁρᾶν 813, μισοῦντ' ἐμίσει (ἐμίσουν) 1134, μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω τοσόνδε μισεῖν, ὥστε τὴν δίκην πατεῖν 1335, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς 1345, ἐμίσουν δ', ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν 1347, μισῶ γε μέντοι χὤταν ἐν κακοῖσί τις ἅλοὺς, ἔπειτα τοῦτο καλύνειν θέλῃ Ant. 495, μισῶ μὲν ὅστις πάρανῆ περισκοπεῖ u. B. XC, 1.

μίσημα. ὦ δύσθεον μίσημα El. 289.

μισθαρνεῖν. ὅσοι μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε Ant. 302.

μισθός. ὃς τὸν βαθύῤῥοον ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς μισθοῦ πόρευε χερσὶν Tr. 560, καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος Ant. 224, ἐκ τῶνδε τούτων ἐξεπίσταμαι καλῶς παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε 294.

μῖσος. ὡς - τὰ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν El. 384, οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχοντι μῖσος ὧν τέκῃ προσγίνεται. 771, μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐκτέτημέ μοι 1311, ὦ μῖσος Ph. 991, καλῶ δ' Ἄρη, τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα Kol. 1392, ἄγετε τὸ μῖσος Ant. 760.

μιτρώδης. βρόχῳ μιτρώδει (μιτώδει) σινδόνος καθημένην Ant. 1222.

μνᾶσθαι. ἥμαρτε χρηστὰ μνωμένη Tr. 1186.

μνεία. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις; El. 892, μνείαν Alex. IV, 4.

μνῆμα· ἐκ γοᾶς μνήματα Τρώιας Ai. 1210, μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων Ant. 1258.

μνημεῖον· τοῦ τεθνηκότος μνημεῖ' Ὀρέστου καῦπα προσθεῖναί τινα El. 933, ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοί, ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν 1126, ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ τόξων ἐμῶν μνημεῖα Ph. 1432.

μνήμη· νῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν El. 846, ἀνδρί τοι χρεὼν μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τί σου πάθοις Ai. 521, οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ἄκρα Oid. 1131, ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι 1289, μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσα 1246, οἷον εἰσέδυ μ' ἄμπ- αὐτφόν τε τῶνδ' οἰστρήμα, καὶ μνήμη κακῶν 1318, τοῖς τέκνοισι γὰρ οὐδ' εὐκονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν Kol. 509.

μνημονεύειν· οὐ μνημονεύεις οὔκ ἔτ' οὐδέν, ἡνίκα— Ai. 1283, ἢ μνημονεύεις ὧν σ' ἐγὼ παρήνεσα; Ph. 121, τὸ (σὴν) χρῄζειν δ', οὐδ' ἂν τὸν διδάσκαλον λάβῃ, ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ κέκτηταί μόλις π. B. C, 9.

μνήμων· ἐ Ἐρινύς Ai. 1390.

μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμὸς Tr. 9, τοιοῦδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη δύστηνος 15.

μνῆστις· ἀλλ' ἔσχε κἀμοῦ μνῆστιν Ai. 520, ὅτου δ' ἀνὸρὸς μνῆστις εὖ πεπονθότος 523, εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων ἔτ' ἴσχει μνῆστιν 1269.

μογερός· δυσμενεῖ – εὐναὶ μογερῶν οἴκων El. 93.

μόγος· ἔχει Kol. 1743.

μοῖρα· ἐπεὶ σ' ἐφεύρηκα μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλῇ βεβῶσαν El. 1093, νῦν σὴ (σὲ) μοῖρα καθημερὶς φθίνει 1414, εἶπε δ' ἦν τέκνοις μοῖραν πάτρῳας γῆς διαίρετον μένειν Tr. 163, ἃ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δόλιαν καὶ μεγάλαν ἄτην 850, ἀνὴρ ὅδ' ὡς ἔοικεν οὐ νέμειν ἔμοὶ φθίνοντι μοῖραν 1289, ἀλλ' ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά με καθεῖλεν Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας Ai. 516, ἐμεί- λιξε χρόνῳ στερεόφρονα ἆρ' ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων 928, ἐκεῖ ἔκαμε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν Ph. 331, μοῖρά τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα 682, ἔνθ' ἡ

μεγάλη μοῖρα κωλύει 1466, οὐ γάρ με μοῖρα πρός γε σοῦ πεσεῖν Oid. 876, ὡς αὐτὸν ἥξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν 713, εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τἀν ἐσσπτον ἀγγείαν λόγων ἔργων τε πάντων 864, κακά νιν ξίωτο μοῖρα 887, τίς ὁ πηδήσας μείζονα δαίμον τῶν μακίστων πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ; 1302, ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅπηπερ εἶσ', ἔτω 1458, οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι πρώτης Kol. 144, καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες, εἶτα τοὺς θεοὺς μοίραις (μοῖραν) ποιεῖσθε μηδαμῶς 278, ἰσοτέλεστος Ἅιδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος, ἄλυρος, ἄχορος, ἀπαπέφηνε θάνατος ἐς τελευτὰν 1222, εἴ τι μοῖρα μὴ κιχάνει 1450, ἵνα μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονὶ 1546, ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς δικλῆς μοίρας μίαν καθ' ἡμέραν ὤλοντο Ant. 170, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου 896, ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνᾳ Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον 987, στέργειν δὲ μοῖραν Thyest. III, 2, βόσκει (κοσμεῖ) δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν Terens VIII, 5, οὐ γὰρ πρὸ μοίρας ἡ τύχη βιάζεται Phaidr. X, 2.

μοιριδία τίσις Kol. 228, ἁ μοιριδία τις δύνασις δεινὰ Ant. 951.

μοιχός. ταχὺς δὲ βαθμοῖς νυμφικοῖς ἐπεστάθη ὁ μοιχὸς a. B. I, 6.

μολεῖν. μολὼν-δόμων ἔσω τῶνδε El. 39, Διὸς εὔφρονι βήματι μολόντα τἀνδε γᾶν Ὀρέσταν 163, ὅταν περ οἶκαδ' Αἴγισθος μόλῃ 386, γῆθεν εὐμενῆ ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθρούς μολεῖν 454, ἱππεία, ὡς ἔμολες αἰανῆ τᾷδε γᾷ 506, εὖτ' ἂν Αἴγισθος μόλῃ 627, νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν; 812, σὺν τάχει μολεῖν 872, μή τον τόδ' ἀγλαΐσμα, πλὴν πείνου, μολεῖν 908, ἰὼ γοναί, γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων, ἐμόλετ' ἀρτίως, ἐφεύρετ', ἤλθετ', εἰδέθ' οὓς ἐχρῄζετε 1234, ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν 1264, ὅπως-μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω 1403, καὶ πρὶν εἰς Ἅιδου μολεῖν Tr. 4, πεύθου μολοῦσα τἀνδρὸς 887, τί χρὴ μολόντα (μολοῦντά) μ' Ἡρακλεῖ λέγειν; 893, σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν 895, τίς πόθεν μολὼν σοι μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών; 421, ὅθεν

μύλῃσι πανάμερος 660, ἀνδρὸς ἀντίαν μολεῖν 785, τάδ' ἀπ' ἀλλοθρόου γυμνὰς μολόντ' ἐλεύθερίας σὺν ἀλλαγαῖς 845, σοὶ δ' ἀπαρέξαι κρᾶτα κἀρὰ βίου θέλει μολὼν τοῦ στυγεροῦ; 1016, ποῖ μολὼν μενῶ; Ai. 804, οἷόν οὔ τινα Τρωὸς στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἄκο Ἑλανίδος 425, ξῶντα πρὸς δόμους μολεῖν 509, μολών τε, χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ ἴχνη, κρύψω τόδ' ἔγγος τοὐμὸν 657, ἦν μελῇ 688, Ἰκαρίων ὑπὲρ πελαγέων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων 703, ὅρα μολοῦσα τόνδ', ὅποῖ' ἔπη θροεῖ 785, Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν 804, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολὼν 854, ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίη, μόλοι 921, ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν, εἰς ποίους βροτούς; 1006, ἔστ' ἐγὼ μόλω 1183, κοὔτε στρατηγοὺς, οὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σοῦ 1232, ὡς ὁ στρατηγὸς ὑπιβρόντητος μολὼν, αὐτός τε χὠ ξύναιμος ἠθέλησάτην λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν 1386, ὡς μᾶλλον ἂν ἕλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους μολεῖν (λαβεῖν) Ph. 47, σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν 60, κέρδος δέ μοι τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν; 112, ὁπόταν μόλῃ δεινὸς ὁδίτης τῶνδ' ἐπ μελάθρων 146, ὅταν μόλωσιν 307, ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολὼν 330, ἐὰν μόλω 'γὼ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα 479, σωτῆρας αὐτοὺς ἠπίους θ' ἡμῖν μολεῖν 738, ἢν δὲ τῷδε τῷ χρύνῳ μόλωσ' ἐκεῖνοι 770, πῶς – οὐ δύνῃ μολεῖν ποτε; 798, σοῦ μολεῖν ἄτερ 812, ἔπειτα δὲ ξὺν σοὶ τὰ Τρωίας πεδία πορθῆσαι μολὼν 920, πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς 1332, εἰς Ἄιδου μολεῖν 1349, χρὴν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν 1363, ἆστυ Καδμείων μολὼν Oid. 35, ἀλλ' ἐγὼ μολὼν – ἔπαυσά νιν 396, πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμιν ἐν τάχει πάλιν 765, οὐχὶ δεσπότῃ τάδ' ὡς τάχος μόλοῦσα λέξεις; 946, εἰ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν 1010, ὄντιν' ἀρτίως μολεῖν ἐφιέμεσθα 1055, εἰς Ἄιδου μολὼν 1372, ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος, ἢ μάθω μολοῦσά ποι; Kol. 26, ἆρ' ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι 70, ὡς πρὸς τί λέξων, ἢ καταρτύσων μολεῖν; 71, ὥς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον 415, σφῷν δ' ἡτέρα μολοῦσα

πραξάτω τάδε 497, φέλησας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν τοὺς σοὺς πατρῴους 767, μόλετε φὼν τάχος, μόλετε 885, μολὼν πρὸς τοὐσδε βωμοὺς 897, δικαίας ἀρωγῆς μολεῖν γᾷ τᾷδε καὶ πολίταις 1095, σοὶ φασιν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ', αἰτεῖν ἀπελθεῖν ἀρφαλῆ τῆς δεῦρ' ὁδοῦ 1164, καὶ νῷν ὅπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν 1184, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν 1286, οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὔτ' ἔργων μολὼν 1297, ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν ἄφακτα χώρας τῆσδέ τις πορευσάτω 1475, πεῖσ' ὅταν μόλῃς μόνος 1527, εὐκλέους Δήμητρος εἰς ἐπόψιον πάγον μολοῦσα 1601, αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄφακτα Θησέα 1630, ποῖ μόλωμεν; 1748, ἀλλ' οὐ θεμιτὸν πεῖσε μολεῖν 1758, Δικαίων ὑπὲρ ἑρέθρων μολοῦσα Ant. 105, τί χωρεῖς ἐς μολὼν δώσεις δίκην; 228, τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν σοὶ 233, μολεῖν καθαρσίῳ πρὸ Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτύν, ἢ στονόεντα πορθμὸν 1142, δεσπότῃ Κρέοντι σημαίνει μολὼν 1208, κᾆν ἐλεύθερος μόλῃ u. B. LIV, 2, οἳ ταῦτα δεχθέντες τέλη μόλωσ' ἐς Ἅιδου LVIII, 8, 3, ἐδοξάτην μοι τάδ' ἐπ' ἠπείρῳ (τάδ' ἠπείρῳ od. τὰ Διὶ πείθου μολεῖν) LXXVIII; ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους οὐκ ἔχω Kol. 1742

μόλιβος (μολιβδὶς) ὥστε δίκτυον κατῆγε (κατέσπασεν) u. B. CV, 126.

μόλις· ἀνθ' ὧν, βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβὰς, μόλις ἔθυσεν αὐτήν El. 575, χεῖρα σὴν μόλις φυγὼν 601, μόλις κατασχέθοντες ἱππικὸν δρόμον 754, μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα 1256, ὡς πολλὰ παθὸν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες 1509, πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις Tr. 804, ἔμφρων μόλις πως ἐν χρόνῳ καθίσταται Ai. 306, μόλις ἔφην' ἄφαντον φῶς Ph. 296, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ 329, τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν μόλις κατέσχον Oid. 782, ὡς ἡμᾶς μόλις εὑροῦσα, λύπῃ δεύτερον μόλις βλέπω Kol. 825, ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως ἄνδρες μόλις φέροντες ἐξῴδουν ἐμοὶ Ant. 290, μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίστασθαι τὸ δρᾶν 1105, βραδεῖα ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δ' ὠτὸς ἔρχεται τορπωμένου u. B. LXX, 1, 2, τὸ χρηστὸ κέκτηται μόλις C, 9.

μολκή. σὺ μολπᾶν σύριγγος ἔχων Ph. 213.
μορφή. ἦ τιν' – μορφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς Ai. 180.
μοναρχία. λαβών τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν Ant. 1163.
μόναυλος. λύρα μόναυλος Thâmyr. I, 2.
μόνιμος. σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος Oid. 1322.
μόνος und μοῦνος. μοῦνη γὰρ ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος El. 119, ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον βόσκημα 363, οὐκ ἐγὼ μόνη 528, μοῦνος Ἑλλήνων 531, μόνη γάρ εἰμι 813, μόνος βροτῶν νυν ἕσθ' ἑκοικτείρας ποτὲ 1200, μόνος γὰρ ἦκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς 1201, ὡς ἐγὼ μόνη οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον 1319, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων 1354, νῦν Κλυταιμήστρα μόνη 1368, ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον 1490, ὅσῳ περ καὶ φρονεῖν εἶδεν μόνη Tr. 313, μόνος θεῶν 855, μόνα δ' εὔλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει ξυνοῦσα 514, μόνη γὰρ αὐτὸν – ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ 712, πῶς ἐμήσατο πρὸς θανάτῳ θάνατον ἀνύσασα μόνα; 886, ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη 900, γυνὴ δὲ – μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα 1063, ἦ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνῃ μεταίτιος 1233, νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος Ai. 47, ὁ δ' ἐσσύθη μόνος 294, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις 467, εἰ – σοῦ διοίσεται μόνος ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων 511, μόνος παρὰ σκηναῖσιν 985, ἡνίκα – ἐν τροπῇ δορὸς ἐῤῥύσατ' ἐλθὼν μοῦνος 1276, χᾠ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου – ἦλθ' ἐναντίος; 1283, τούτῳ – μόνος παρέστης χερσὶν 1384, μόνος ἀεὶ Ph. 172, πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων 183, νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος 606, ὃς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ φάος μόνος δέδωκας 664, ἀμφικλήκτων ῥοθίων μόνος κλύζων 689, αὐανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος 954, ἐπεὶ χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος Oid. 614, ὅσπερ ἔκτ' ἐκσωθεὶς μόνος 756, καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος – μόνον 837, οὐκ ἐγὼ μόνη 850, ὧν Ὄλυμπος πατὴρ μόνος 868, ἐπεὶ χώρας λέλειπται μοῦνος ἀστὶ σοῦ φύλαξ 1418, ἐπεὶ μόνος πατὴρ τανύταιν λέλειφας 1503, κεἰ μοῦνός εἰμι Kol. 875, ἐν ᾧ τλάμων ὅδ', οὐκ

ἐγὼ μόνος 1239, ἀνδρῶν γε μοῦνός 1250, αὐτὸς μαθήσῃ, πεῖσ' ὅταν μόλῃς μόνος 1527, ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον τὰ πάντα λύει ταὔτ' ἔπος μοχθήματα 1615, ὡς μόνῃ πλοίοις Ant. 19, σὺ χὠ μόνος σῶν ἄξιος μοῦνος ἀρήγειν 308, σὺ ταῦτο μούνῃ τῶνδε Καδμείων ὁρᾷς 508, ὅστις εὐνὰς ἢ φρενᾶς μόνος δοκεῖ 707, καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος 739, ἀλλ' αὐτόνομος, ζῶσα, μόνῃ δὴ θνατῶν, Ἅιδαν καταβήσῃ 821, Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκονόμος μόνῃ γερονταγωγῶ, κἀναπαιδεύω πάλιν Peleus I, 1; τὸ σὸν μόνης δῶρημα Tr. 775, χὤτ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόναις, ἦλθ' ἑκαντίος Δι. 1288, καὶ τοὔργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔρημ' εἶναι μόνου Oid. 349, τάδ' ἐκ δυεῖν ἐξῆγαγεν, οὐ μόνου, κακὰ 1280, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας Kol. 88, ἃ πατρὸς ὕπερ τοῦ μόνου ἄντομαι 243, ὅτι μόνης τόδ' ἔστι δῆλον Ἰσμήνης κύρα 321; οὔ τοι σοὶ μούνᾳ ἄχος ἐμάνη βροτῶν El. 153, σοὶ μόνῃ πανὸν τέθνηκεν; 289, ἀλλ' αὐτοχειρὶ μοι, μόνῃ τε δρασείου πονοῦργον τόδε 1019, τῇδε θἡμέρᾳ μόνῃ Ai. 756, ᾧ νάϊη-θες ἐμπέφυκεν ἀνθρώποις μόνῳ Oid. 299, κἀμοὶ γ' ἅδοις μέτεστι τῆσδ', οὐ σοὶ μόνῳ 630, ἓν ἅπερ εἶχον ῥᾳστῶν πιστῷ μάρτυρ. Kol. 334, τῷ προφρονεστάτῳ μόνῳ σήμαινε 1531, τί γὰρ μάτην μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον; Ant. 566, μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἐξουσίᾳ ὁμάρτειν αὐτῷ Aiead. Xh, 11; ὡς ὁρᾷ μόνον σε ἐξελεγμένον El. 736, ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ μόνον προσεῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ 1352, ἀλλὰ κἀπίδειξαν, οὐ λόγῳ μόνῳ 1458, οὓς κεῖνός ποτε, γήτης ἅτ' ἄρουραν ἔκπονον λαβὼν σπείρων μόνα προσεῖδε κἠξαμῶναι ἄπαξ Tr. 33, τόνδε γὰρ μεταίτιον μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους 261, ὃθ' οἵνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ ἔκτεινεν 277, μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθα 596, μοῦνον εἰσιδοῦσα 958, κἀκ τῶνδε προσάλοι μόνον 1109, μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν 1209, αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον πηδῶντα πεδία Ai. 29, σέ τοι μόνον δέδορκα παιμένων ἐπαρκέσοντα 359, ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν 528, μηδ' ἀφιέναι μόνον 796, κοὐ λόγῳ δείξω μόνον 813, μὴ μόνον τῷ σώματι Ph. 51,

μόνην ἔχοντες τῆνδ' ἅλωσιν Ἰλίου 61, μόνον ἔρημον ὧδε πάφιλον καλούμενον 227, πᾶσα τεθραιῆ τῆδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον διοικονεῖσθαι 286, μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδε 470, μόνον θεοὶ σώζουσιν ἐκ γε τῆσδε γῆς ἡμᾶς 528, μόνην θέμιν 536, καὶ μόνον βουλεύματος; ἀλλ' ἴσχε θράσεος 555, βροτῶν ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον 669, μή με καταλίπῃς μόνον 809, τὸ - ὑμᾶν ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται μόνον καθ' αὑτόν, κοὐδέν' ἄλλον Oid. 63, ἦν εὔφημον ἔπος μόνην 68, ἥς σε προστάτην σωτῆρά τ' - μοῦνον ἐξευρήσομεν 304, ἕλκυσαν μόνην ἂν ἐλπίδ' - τοῦδε τοῦ νοσήματος 807, ὅστις ἐν τοῖς πάθεσι μόνος θέλορκε 889, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον 690, τοῦτο γάρ σ' ἔχω μόνον προσεῖπεῖν 1072, ὅπως μόνον θέλοντες. Kol. 265, μόνον δέ μ' μὴ λείπητε 500, τὸ σὸν μόνον πιστὸν φυλάσσων 625, τῆς ἐμῆς χθονὸς ἔπειθ' τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον 790, κἄτειναν ἀποκάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα 895, ἐν γάρ μ' ἄμειψαι μόθου, ὅπερ ἀνικατοῦ 991, μόνον μηδεὶς κρανεῖνα τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε 1206, Ἅιδα μόνον φεύξιν οὐκ ἐπάξεται Ant. 861, ἐπεὶ αὐτὴν εἶλεν ἐμφανῶς ἐγὼ στόλεως ἀπαστήσασαν ἐκ πάσης μόνην 656, μὴ νῦν ἐν ἡδονῇ μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει 705, φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἄγος μόνον προφεῖς 775, ὃν μόνον σέβει θεῶν 777, μόνην ἀφῆτε (ἀφεῖτε od. ἄφετε μόνην, ἅπιτε μόνην) ἔρημον 887, λεύσσετε - τὴν βασιλῆίδα νοῦνην λοιπὴν 941, κἰνεῖ, μόνον δὲ μὴ κἀπέρδεσιν λέγων 1061, ἄνθρακός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον Al. Lokr. III, εὔφημος ἔσθ' μοῦσον ἐξομωμένη Palam. III (e. Vorr.), ἐν Διὸς κήπευσ' ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους Ion I, 2, ὅσοις μόνον γ' ὡς μὴ βαρυνθήσεσθέ μου Ph. Tr. III, ἀλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κακοὶ μόνον, ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι νέμφανῆ u. B. X, 1, 1, ἦ τοι Κύπρις σὺ Κύπρις μόνον, ἀλλ' - XXIII, 1, ὃς - μόνην (μόνοι) δ' ἑστερχε τὴν ἀπλῶς δίκην LII, 3, (ἦν) μόνον θεραπεύουσιν οἱ - δημιουργοῦντες LXXII, 2, 2, οὗ δὴ μόνον φίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεούς XCIX, 2; ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν

Kol. 859, μόνα δὴ νῷ ἐπιμιμνήσκει Ant. 58; οὐ μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι El. 810, μόνοι ἐμῶν φίλων, μόνοι τ' ἐμένοντες ὀρθῷ πόδι Ai. 349, οἷσιν τὰ τόξα ταῦτα σὴν Τροίαν μόνα Ph. 118, ἐστῆς βίβασμι δ' εἰμὶ γὰρ μόνη κτήσεις μόναι Eriph. I; ἔμπρασιν μόνος μόνοις Ai. 467, τοῖς ἐν γένει τἀγγενῆ μόλις δ' ὁρῶν, μόνος τ' ἀπρύτοις αἰσθάνῃ ἔχει κακά Oid. 1431, μόνοις δὲ γίνεται θεοῖσι χῆρας Kol. 607, ἐπεὶ τό γ' ὠφελεῖν μόνοις παρ' ὑμῖν ἐστιν ἀνθρώποισιν ἐφ' 1126, τοῖς ἐμπείροις βροτῶν μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε 1136, τοῖσδε μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἔσει u. B. LVIII, 8, 3; παυλόχους λιπὼν ὕδρας μόνους τ' Ἀτρείδας Ai. 461, μόνας δὲ τὴν μαινόμενον ξένην αὐδὴν οἵας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν Kol. 261, ἵνας ὧν ὄρνις οὐ μάνους (μόνον) ἐπέρχεται, οὐδ' ὠὰ συγκίρνα, ἀλλὰ καὶ - Phaidr. IV, 1.

Μορίου Διός Kol. 705.

μόρον. ἕπτα φοινίξαντα γογγύλον (ἀρογγύλον) μόρον u. B, XL, 2.

μόρος. πῶς ὑμνοῖς ἔχω μόρος El. 860, οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος Tr. 357, εἰπὲ τῷ μόρῳ ξυστρέφει 880, ὠκυπέτᾳ μόρῳ τὸν μέλεον φθίσας 1042, ἄγγελον ἅπας τὰς ἐμὰς μόρου τ' ἐμὸν γέροντι πατρὶ Ai. 848, τὸν σὸν ὡς ἐπησθόμην μόρον 997, ἡμεῖς μὲν ἂν - προὐκρίμεθ' αἰσχίστῳ ἐχθίστῳ) μόρῳ 1059, ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ Kol. 1510, μήτ' ἐκπονε, μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ ξένον ἐκπυύσαι μόρῳ τὸν - ρευόντων πλάκα 1563, μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετο 1656, ἄσκοπος δὲ πλάκες ἔμαρψαν, ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ φαιγόμεναι 1682, μόρον κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν Ant. 56, τοῦδε σοῦ μόρου τυχεῖν 465; οὐκ ἀλύξετον μόρου κακίστου 489, κἀμπλάκημ τηνῦ σοῦ μόρου; 554, ἀφ' ἁγνίμενος τῆς μελλογάμου πάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης; 629, τὰ δ' οὖν κόρας τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου (μόρων) 769, μόρῳ δὲ πρίν καὶ αφε βουλεύσ τανεῖν; 772, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ (ξυμμόρῳ) ἔθανες 1266, σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ γυναικεῖον ὀμφικεῖσθαι μόρον; 1292, ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων πρὸς

τῆς θανούσης τῆσδ' ἐκπεπήκτου μόρῳ (μόρων) 1313, ἴτω, ἴτω, φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν ὕπατος 1329.

μόρσιμος. τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον Ant. 236, ἥξεις εἰς τὸ μόρσιμον u. B. XXXII, 2.

μορφή. δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφὰν El. 199, δς σ' ὧδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης μορφῆς σποδόν τε καὶ σπέρν ἀνωφελῆ 1159; ὃς μ' ἐν τριπλαῖν μορφαῖσιν ἐξήτει πατρὸς Tr. 10, μορφῇ μάλιστ' εἰκαστὸν, ὥστε πρίονος ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου 699, ναυκλήρων τρόποις (τρόπον) μορφὴν θαλάσσας Ph. 129, μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπιστάτει πολύ Oid. 743, τὰ δὲ κέρθη παρ' αὐτοῦ κρείσσονʼ, ἢ μορφὴ καλὴ Kol. 578, ὥσπερ σελήνης γ' ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔ ποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ u. B. LVI, 4.

μοῦνος s. μόνος.

μοῦσα. καναχὰν θέλεις ἀντίλυρον μοῦσαις Tr. 648, οὐδὲ Μουσᾶν χοροί νιν ἀπεσύγησαν Kol. 691, φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας Ant. 965, τεκτόναρχος Μοῦσα Daidal. I.

Μουσεῖον χρησμολόγον u. B. CV, 178.

μουσικός. χωρῶμεν ἤδη εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα, μουσικῆς παιδεύματα u. B. C, 3.

Μουσομανεῖ δ' ἐλάμφθην (δᾶν) u. B. LXXV, 1.

μοχθεῖν. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ καὶ χειρὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγὼ Tr. 1047, πολλὰ μὲν πὰρ' ἀγρίαν ὕλην ἔστος νηλίπους τ' ἀλωμένη, πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἡλίου τε παύμασι μοχθοῦσα πλήμων Kol. 351.

μόχθημα. ἀλλ' ἓν γὰρ μόνον τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα Kol. 1616.

μοχθηρός. ἢ ζῶ βίον μοχθηρὸν El. 599, ὦ πόλι ἐγὼ μοχθηρὸς Ph. 254.

μοχθητέος. ταῦτ' οὖν φυλαξώμεσθα, καὶ μοχθητέον u. B. C, 10.

μόχθος. ἄλλων μόχθων μυρίων ἐγευσάμην Tr. 1101, μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ λύσιν τελεῖσθαι 1170,

τοῖς θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίνεται 1173, τὸν ἔπειτον αἶνον ἐμοὶ δορυσσόντων μόχθων ἔτειν ἐπάγων Ai. 1188, ἡμίρρακ τοὶ μόχθος οὐχ ὅπως μιᾶς Rh. 480, ὦ τλήμων, τλήμων ἆρ' ἐγὼ καὶ μόχθῳ λαβρακὸς 1108, ἀλλ μόχθοις λατρεύειν τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν Kal. 105, οὐκ ἔστιν μόχθου γέ μοι 829, χρόνῳ δ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων 837, τὸ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ὄθηκας ἔντροφον 1362, εἰσῆγάγ' ἐμὲ μόχθος οὐκ ἐπαινετός· λίαν, δρᾶκόν τε, πῦρ, ὕδωρ Achill. II, 1, μόχθου γὰρ οὐδὲν τοῦ πελειάδεινος λόγος Inach. IV.

μοχλός· μέγας σοι τοῦδ' ἐγὼ πάρα μοχλὸς u. B. XLII.

μυδαλέος· δάκρυσι μυδαλέᾳ Eh. 167.

μυδᾶν· τοῦδ' ἐνίσσαν φῶτα μυδῶσας στεγάσας Oid. 1278, μυδῶν τε σάρκα πυρπάσασα τῷδε Ant. 410, ἐπὶ σκοδῷ μυδῶσα πηλὸς μηρίων ἐτύγχανε, αἷμ' ἔχρα, πρόσωπα 1008, μύδρος· μύδρους αἴρειν χεροῖν, καὶ πῦρ διέρχεσθαι Ant. 264.

μύειν· ἀντίτροφας δ' ἐς καὶ μύειν Tr. 1009, μύσαντες δ' εἶχομεν θείαν γόσον Ant. 422, μύω τε καὶ βέβαρμαι, πρόξανίσαμαι u. B. LXXXI, 1.

μυελός· κομᾷ δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκφύσει μέσον πρασὺς διασπαρέντος Tr. 781.

μυθεῖσθαι· τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἅιδου παῖς πάσα μυθήσεται Ai. 865, χρὴ τι μυθήσασθαι τάχα 1041, πλεῖστον ἀνδρὸς ματαίου, φλαῦρ' ἔπη μυθούμενον 1162, φυγῇ γὰρ οὐδὲ πολλὰ μυεῖ μυθούμενη Ant. 227,

μῦθος· ὦδε ὁ μῦθος ἑστάκει El. 50, ἡδὺς εἶμι σοῖς πόνοις μῦθος 873, οὐ γὰρ ἐν φίλοις ὁ μῦθος 689, τὰξ ἀγενήτων ἔρις μῦθοι καλῶς πίπτουσιν Tr. 62, μύθοις γ' εἴ τι πιστεύειν χρεών 67, καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος μῦθον μέτεστι ἥκουσας, οὐδὲ πῶν δοκῶ 341, εἰ δ' ὑπερβαλλόμενοι πλέκτουσι μύθους Ai. 189, ἀγγελίαν, – τὸν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει 226, τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον 770, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων ἀΐῃς μύθων Ph. 1410, σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον 1417, οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις 1447, νῦν δ' αὖ τιν' ἥκειμῦθον πατρὶ φέρουσα; Kol. 338, σοῦ χάρ – βραχὺν τιν' αὐτεῖ μῦθον, οὐκ ὄγκου

μῆνιν 162, Ἢ δ' ἤνυσε πραθέν· οὔθ' ὁ (αὖτις) μῦθος ὃν βάζει φράσαι πάρεστιν, σὺν τῷ ὃν ἦν ἐκεῖ 1581, ὅμως μὲν οὐδὲν μάθος τελῶν οὐδ' ἡδύς, οὔτ' οὖν ἐγένετ' ἐκεῖνό Ant. 11, ἦν δ' ὁ μῦθος, οὐ 272, ἀλλ' ὅσις ἦν ὁ μῦθος, ἀφθόγγῳ ἔπαπτε 1190, μῦθος γὰρ ἀμφὶ λιμνὰς ἐνετέμνετο βαζῶν Odyss. Γ, 2. Μονῆναι δ' οὐ φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ἐᾶν Elect. 69, ἐν αἷς Μονῆναι γυναῖ', ἡ δ' Ἀτρέως δόμοι Ph. 1551, Μυκηναῖος. ὃν ἀ κλεινὰ γᾶ τόκε Μυκηναίων ἔβλαστε Ἀτρείδαν Ἀγαμέμνονα, ᾧ κατέσκηπτε πᾶσα γενέσθαι τὴν Μυκηνίδα χθόνα 428, πανάφετόν σε πόλει πόνον Μυκηναίων ἀφῆκε δόμον Or. 1459, μυκτῆρας δὲ μυκτῆρι Kolch. VI, 2, ἐν δὲ μιᾷ ὑπὸ πλευρᾷ δ' ἐλίσσων κύτος πρὸς κύτος Β. μύνδος ἰχθὺς u. B. CV, 127. Μύνης Μύνῃ τε ἐπιστήμων τε Aichmak. VIII, 17, μύξας· ἔρωτα κύριον καὶ πεφυσιγγωμένον ὑπὸ ῥινῶν Alcad. XII, 3. μυξωτὴν σπόγγον, ἣν ἄβυκον Φρὺξ φυλλάδα μυριόκερων Kol. 676, μυρίᾳ· ἄλλην μάθοιμ' ἂν μυρίαν ἐγὼ σοφίαν Fr. 1168, μυρί' ἐξ ἐτῶν ἀνατέλλοντος τοῦ ἔφ' ἡμῖν ἁρπάζεται Οἰδίπου Ph. 1488, μυρίων ἔρρειν κακῶν 1164, βαιρὸν πρὸ μυρίου χρόνου Kol. 887, ἐξαίφνης τὸ μηδὲν μυρίαι μίαν ψυχὴν εὐδαιμονοῦσαν 498, μυρίων ἐπιστροφὰ κακῶν 887, μυρίας ὁ μυρίος χρόνος ἐκτεῖναι πέμπας ἡμέρας ἐτῶν 617, ὡς μυρίαις πύλαις 1534, μυρία μία τόξ' ἐστὶν Nauplr. XII, 1, μῦθον· περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ κατέγνωκα τὸ πρῶτος αὐμέρου πονέον (πλέον) Achai. II, 3, νόμα Ἰσεγαλέφ Β. CV, 117. Μυρτίλος, σὺν ὁ κονισσωθεὶς Μυρτίλος ἐκομάθη, παγχρυσέων δίφρων πρόφθιτος ἐκπεσὼν El. 508, Μυσίας. Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν Ai. 720, πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος Mys. III, 2. Μυσός· πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος Mys. III, 2.

μύσος τοῦδ' ἀποπεδᾶ μοῖρ' Oid. 138; μυσήρεων σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια u. B. CV, 158.

μυχός τὸ φάρμακον σοῦ ἔκνουν ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμέ Tr. 686; μέχρις οὗ μυχοὺς πίχωσι τοῦ πάνω θεοῦ Ai. 571; ἡ καινὴ σὴ διὲκ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ φυγή Ph. 1013; ὀρθῶ πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς δόμων Ant. 1223.

μυσάττειν μεμολυσμένην Phaidr. IX, 9.

μῶρος σὺ γάρ ἐσθ' ὅπως ἀνανδρὸς δικαίᾳ μάμῳ ἀντεκπονεῖ Thyest. II, 2.

μῶν ἀλάλημαι; Ai. 791, μῶν ἠνεξόμην; 1168, μῶν ἄβγος ἔχεις σῆς παρεστώσης κόρης; Ph. 734, μῶν σε βουλεύῃ νέον; 1229, μῶν τί μοι μέγα πάρεστε κἀδῶ κακοῖσι πλήσοντες κακόν; 1265, μῶν Ὀδυσσέως ἀκηδόμην; 1295, μῶν οὐχ ὁρᾷς; Kol. 1729.

μωρία, τοῦτ' ἐστὶ τέκη μωρίας πολλῆς πλέα Ai. 745, ἔνθ' ἡ μωρίας πλέων 1150, θεμιτὸν ἦ μωρίαν ἰδεῖν τιν' ἐν ἐμοὶ Oid. 536, σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω Ant. 470, ἡ δὲ μωρία μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ u. B. X, 3, 1.

μωρὸς und μῶρος. ὡς μαθοῦσά μου, τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν, ἢ μωρὰν λέγῃς El. 890, ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι 1326, μῶρος δ' ἦν πάλαι κλέος θέσθαι Tr. 414, εἰ τοῖσδ' ὁμοῦ πέλας μαχοῖς δ' ἄγαιὰς προσκείμεθα Ai. 407, μᾶλλόν μοι δοκεῖς φρονεῖν 594, μωρός ἐστ' ἀνὴρ 1375, μῶρα φωνήσαντε Oid. 433, ἡμεῖς τοιοίδ' ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ μῶροι· γονεῦσι δ' ὠφρόνησε 486, ἆρ' οὐχὶ μᾶρόν ἐστι τυγχείρημά σου; 540, ὦ μῶρε Kol. 592; οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὃς θανεῖν ἐρᾷ Ant. 220, σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρᾶσαι τυγχάνειν, σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω 469.

N.

ναὶ El. 845, Tr. 425, Ph. 872, Kol. 27, νάι, ναὶ 1747. S. auch ναίχι.

ναίειν. ὅσον νῦν ὑπὸ χεῖρα ναίεις El. 1092, ὡς κἀγὼ σοὶ

κάτω ναίω τὰ λοιπὰ 1167, θεῶν, ὅσοισιν πρόσπολα ναίουσιν γάδε 1375, πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως ναίουσ' ἐνὶ Πλευρῶνι Tr. 7, ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀκάστατοι ξένῳ παρ' ἑστίᾳ ναίομεν 40, πλησίον τὸν Ἀλκμήνας, πόθι μοι πόθι παῖς ναίει ποτὲ 99, τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας 1154, ὦ κλεινὲ Σαλαμὶς, σὺ μέν που ναίεις ἀλίπλαγκτος εὐδαίμων Ai. 597, σπίλας πέλας ξενδρος ναίει Ph. 153, νήσου τῆσδ', ἐφ' ἧς ναίω τανῦν 613, ὃς ἦδη μετ' οὐδενὸς ἕτερον ἀνδρῶν εἰσαπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι 1106, τὴν σὴν (ὀργὴν) δ' ὁμοῦ παίδευσιν οὐ κατεῖδες Oid. 838, κοὐ βλάπτει ξυ' αἰ κακοῦ, οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅταν ναίεις μέτα 414, ὁ Βακχεῖος θεὸς, ναίων ἐπ' ἄκραν ὄρεσιν 1105, ἀλλ' ἔκ με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλῄζεται ὀνύμα Κιθαιρὼν οὗτος 1451, ἢ γάρ τινες ναίουσι τοῦσδε τοὺς τόπους; Kyl. 64, ποῦ ναίει; 118, ποῦ μοί ποτε ναίει 137, ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμὲ 812, τοιοῦσδ' μλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει 949, ὦ Βακχεῦ, Βακχᾶν μητρόπολιν Θήβαν ναίων πρὸς ὕγρὸν Ἰσμηνοῦ ῥέεθρον Ant. 1123, Δηλῶνι ναίων Ζεὺς ὀμέστιος βροτῶν Nipt. I, 3, Βουθρίᾳ Δηλίωνος ἐπὶ προποῇσιν ἐνάσθη Iphikl. II.

ναΐος. ἰὼ γένος ναΐας ἀραγὼν τέκνας Ai. 356.

ναίχι. Oid. 684. S. auch ναί.

νᾶμα. θερμῶν ὑδάτων ἑξῆσαν θερμὰ νάματα Tr. 919, ἔνθα Κωρύκιαι, Νύμφαι σταίζουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα Ant. 1130, Τπέρεια κρήνη, νᾶμα θερφιλέστατον u. B. LXXXII, 4, 2.

ναμέρτεια. καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου τοῦ νῦν παρόντος Tr. 173.

Ναξίαις (σαῖς) ἅμα περιπόλοις θυίασιν Ant. 1150.

ναός. οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε, Ἥρας ὁ κλεινὸς ναὸς El. 8, τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον ἀγοραῖσι θακεῖ, πρός τε Παλλάδος διπλοῖς ναοῖς Oid. 21, οὐκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων, οὐδ' ἐς τὸν Ἄβαισι ναὸν 899, ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων 912, θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖσι πανυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν Ant. 152, ὅστις ἀμφικίονας ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα 286.

ναοφύλαξ. ὡς ναοφύλακες νυκτέρου ναυκληρίας πλήκτρους ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν Achai. VI, 1.
ναυκίαις ἐν Κυθαιρῶνος πτυχαῖς Oid. 1026.
νάπη. ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη Oid. 1398.
νάπος. πρὸς – τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος Διὸς καταστράπτοντος Tr. 436, τίνος βοὴ κάρανλος ἐξέβη νάπους; Ai. 892, ἵνα τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει πολέμιοι Kol. 157.
νάρκισσος. θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας ὁ καλλίβοτρυς πατ' ἦμαρ ἀεὶ νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα Kol. 683.
νᾶρός. πρὸς ναρὰ δὲ κρηναῖα χωροῦμεν ποτὰ Troil. III, 13.
ναυάγιον. πᾶν δ' ἐπίπλιτο ναυαγίων Κρισσαῖον ἱππικῶν πέδον El. 730, βίον λελοιπόδ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις 1444.
ναύκληρος. κοῦτε στρατηγοὺς, οὔτε ναύκληρους μοιεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σοῦ, δεσμόσω Ai. 1232.
ναυβάτης. ἰὼ φίλοι ναυβάται Ai. 348, οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου Ph. 246, ναυβάτῃ στόλῳ 270, ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών 301, ὁ μὲν, νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρους 540, τί με κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης; 579, ἑκόντα πλεύσαντ' ἐπτὰ ναυσὶ ναυβάτην 1027.
ναυκληρεῖν. τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληροῖς (ναυκληρεῖς) πόλιν Ant. 994.
ναυκληρία. ὡς ναοφύλακες νυκτέρου ναυκληρίας πλήκτρους ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν Achai. VI, 1.
ναυκλήρου τρόποις (τρόπον) μορφὴν δολώσας Ph. 128, πλέων, ὡς ναύκληρος; οὐ πολλῷ στόλῳ ἐξ Ἰλίου 547, ναύκληρον πλάτην Naupl. VII, 5.
ναυκράτωρ. ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς Ph. 1072.
ναῦλον. οὐ ναῦλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα φίλα u. B. LXIV.
ναύλοχα καὶ πετραῖα θερμὰ λουτρὰ Tr. 633, ναυλόχους λιμένων ἕδρας Ai. 460.
ναῦς. οὔτε πομπίμοις πνοαῖς ἐρέσσαν, οὔτε λαίφεσιν

νεώς. Tr. 561, μὴ σταίη πολύκαπνον ἄχημα νεὼς πάρεξ 656, νηὸς ἀρωγοὶ τῆς Δίαντος Ai. 201, θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐξόμενον ποντοπόρῳ ναῒ μεθεῖναι 250, νῦν πάρα λευκὰ πτερὰ σύαμερον πελάσαι, φάρος θοῶν ὠκυάλων νεῶν 710, νήμεσιν γε νηὸς κοινόπλοην ὁμιλίαν 872, πᾶν ἐσείβητος πλευρὸν ἕσπερον νεὼν 874, ἀμφὶ μὲν νεῶν ἄκρωσιν ἦβᾳ ναυτικοῖς ἐδωλίοις κυρῶ φλέγοντος 1276, κὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν Ph. 125, ἐγὼ δὲ πρὸς νᾶῦν εἶμι 132, ναὸς ἄξενον αὐγάζων ὅρμον 217, ὁρῶντα μὲν ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν, πάσας βεβώσας 279, ἦλθόν με νηῒ ποικιλοστόλῳ μέτα 343, πῶν δ' εἶμι πρὸς ναῦν 461, ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεὼς πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους 516, χἡ ναῦς γὰρ ἄξει 527, νεὼς σῆς ναυβάτης 540, ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ 543, ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἶμ' ἐπὶ ναῦν 627, νεὼς ἄγοντα 630, ὡς ἡμᾶς πολὺ πέλαγος ὁρίζει τῆς Ὀδυσσέως νεὸς 636, τί τοῦθ', ὃ μὴ νεὼς γε τῆς ἐμῆς ἔνι; 648, ἴν' – ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν 881, οὐχὶ νηῒ γὰρ ἅλις πόνος τούτοισι συννιπλεῖν ἐμοὶ 891, ἑκόντα πλεύσασθ' ἐπτὰ ναυσὶ ναυβάτην 1027, εἰς ὅσον (χρόνον) τὰ γ' ἐκ νεὼς στείλωσι ναῦται 1076, ἴωμεν ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται 1181, ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμοῦ στείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς 1218, ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος, οὔτε ναῦς, ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω Oid. 56, ἐκπεπληγμένον κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεὼς 923, ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς (ἐγκρατῆ) πόδα τείνας ὑπείκει μηδὲν Ant. 715, οὔτ' ἂν νιν ὄμβρος, οὔτ' ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ ἁλίκτυποι κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν 954, λύρα μύναυλος, ἥτε χειμώνων πλέως ναὸς στέρημα κωμάσῃς Tham. I, 3, ναῶν ποιμαντῆρσιν ἐνθαλασσαίοις Nanpl. V, 10, ναῦται δ' ἐμηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα u. B. XLI, 2.

ναυστολεῖν: ἐξ Ἴλιον τοι δῆτα νῷν γε ναυστολῶ Ph. 245, ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν, πάσας βεβώσας 279, μή μὲ ναυστολεῖν τοχὺ 849, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας, ὅτε σοὶ πάντες εἶεν οἱ νεναυστολημένοι 550, ἔκπλουσιν, ἢ κύβιστα ναυστολεῖς χθόνα; Andromed. II.

ναύτης. ναῦται ἐγαλήνισαν πεμφθέντες τὴν πόλιν Ai. 1143, φίλοι ναῦται Ph. 531, εἰ ἤκουσα τοὺς ναύτας, ὅτι καὶ λάγνους εἶεν τὰ ναυτικὰ πράσσειν 549, ὥστε μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι 901, εἰς ὅσον (χρόνον) πρὸς τὴν ἐκ νεὼς στείλασθε ναῦται 1077, ναῦται δ' ἐμηχύσαντο ταῦρε ἰσχάδα u. B. XLI, 2.

ναυτικός. ἐπὶ φιλίαις ναυτικαῖς Ai. 8, ἀμφὶ νεῶν ζήρους σὺν ναυτικοῖς ἐβόλοις 1277, εἰς ναυτικὰ σκάφη 1278, τὸ ναυτικὸν στράτευμ' Ἀχαιῶν Ph. 58, ναυτικῇ στολῇ 561.

ναυτίλλεσθαι. ὑπτίοις πάντ' στρέφειν τὸ λοιπὸν εἴλημμαιν ναυτίλλεται Ant. 717.

ναυτίλος. κόρην – παρεισαδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος λωβητὸν Tr. 537, κατεῖν πυρεῖαν τῷ θελόντι ναυτίλων (ναύτιλῳ) Ai. 1146, ναυτίλῳ πλάτῃ Ph. 220.

νεάζειν. τὸ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται χώροισιν εὐτυχῶ Tr. 144, χῷ μὲν νεάζων, καὶ χρόνῳ μείων γεγὼς Kol. 374.

νεακόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων El. 1394.

νεανίας. στρατὸς δ' – ἀπωλόλυξε τὸν νεανίαν El. 760, οἱ δ' αὐθόμαιμοι, ποῖ νεανίαι κυνῆς; Kol. 835.

νεᾶνις. τίς ποτ' εἶ νεανίδων; Tr. 307, ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις Ant. 784.

νεαρός. δεῦρ' (γε) νεαρᾶς νεοτόκῳ (οἰκόπῳ) μαλλᾷ βαλὼν Kol. 475, τὸ μέν τις οὔτε νεηρὸς (νέος), οὔτε γήρᾳ σημαίνων ἀλιώσει χειρὶ πέρσας 702, νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις Ant. 157.

νέατος. τίς ἄρα νέατος ἐς πόνε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμὸς – ἐκάγων; Ai. 1185, παίδων τῶν σῶν νέατον γέννημα Ant. 627, τὰν νεάταν ὁδὸν 807, νέατον δὲ φέγγος λεύσσουσαν ἀελίου 808.

νεηκονής. σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονῆς Ai. 820.

νεῖκος. εὖ τέ γ' – μετεγνώσθη θυμόν τ' Ἀτρείδαις παγάλων τε νεικέων Ai. 718; τί ἢ Λαβδακίδαις, ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἕκειτο Oid. 490, μεθ' ἧς τὸ νῦν παρεστὼς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών 638, λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς 702, ὃν (φῶτα) ἐφ' ἁμετέρᾳ χῇ Πολυνείκης ἀρθεὶς

νεκύων ἐξ ἀμφιλόγων ἐκτρέφετε Ant. 111, σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις ταράξας 798.

νεὶν, πέκλους τε νῆμα (τενίσαι) ἱστοπλοκεῖς θ' ἁμαδύας Naus. II, 2.

νεῖσθαι. δεῦρο νεῖσθαι τῶνδ' τοῖσι μὴ εἰδόσι σαφῆ προκηρύξοντα Ant. 33.

νεκρός. ὁρῶν νεκρὸν El. 1461, ἐν δ' ἐρικείοις νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείου φόνου Ai. 309, τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἔᾶν, ὅπως ἔχει 1047, τάφου περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ 1170, εἰ δέ τις στρατοῦ βίᾳ σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ 1176, τηλόθεν ἡσθόμην βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ 1319, οὗ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ 1326, ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν; 1364, ἵνα χρὴν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρὸν Ph. 430, ἐναίρων νεκρὸν, ἢ πανοῦ σκιὰν 946, ἐν ᾗ (ἀκτῇ) με προσβάλου – ἐκ ζῶσιν νεκρὸν 1018, καλεῖ τὸν ἤδη Λάϊον πάλαι νεκρὸν Oid. 1295, ὁρμωμένῳ νεοτέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας Kol. 1537, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς Ant. 25, εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερὶ 48, ἃ τοῖς ἀρίστοις ἕρπεται κάτω νεκροῖς 197, ἀλλ' εἰδ' ἕτοιμοι τοῦ νεκροῦ τ' ἐπίσκοποι 217, τὸν νεκρόν τις ἀρτίως θάψας βέβηκε 245, δαίμονας πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι 288, ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν, ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας 404, οὔτ' ἐν βροτοῖς, οὔτ' ἐν νεκροῖσι μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν 851, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσ' ὀλωλότων 893, ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσῃ 1067, ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρὸν 1157, κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ 1240, γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε καμπήτωρ νεκροῦ 1282, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρὸν 1298, νεκρὸς τάρβος εἰσορᾶν Λιγύπτιος Phin. III, βομβεῖ δὲ νεκρῶν ἐμῆνος, ἔρχεταί τ' ἄλη (ἄλλῃ) π. B. XXXV.

νέκυς. εἰ σοι προσφιλῶς αὖ τῇδε δοκεῖ γέρα τάδ' οὐν πάφοισι δέξασθαι νέκυς El. 443, ἐχθρὸν ὧδ' αἰδῇ νέκυν; Ai. 1356, ἵν' ὑμὸς εὐδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς ψυχρός

κατ' αὐτῶν θαμὰν αἷμα πίεται Kol. 631, τὰν πρηνεῦθη κάτω νεκύων πλάκα 1564, τὸν ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν Ant. 26, πᾶσιν πόνων αἴροντες, ἢ κατεῖχε τὸν νέκυν 410, φιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν 426, χοαῖσι κερσπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει 431, εἰ τὰν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἠναγόμην τέκνον 467, οὐ μαρυφήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν (κατὰ χθονὸς τέκνος 515, οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ' ἐς τόδ' ἀφίκτω κεῦθος νεκύων 818, ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα πέκην νεκρῶν ἀμοιβὰν ἀντιδοὺς ἔσῃ 1067, ἔχεις τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ὁσίων πέκυν 1071, ὁ πρόσθεν ἐλθὼν, ἦν ἀραῖός μοι νέκυς Polyid. VI, 2.

Νεμέας ἕνοικον, βουκόλων ἀλάστορα, λέοντα Tr. 1092.

νέμειν. σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεὸν El. 150, ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα 176, καί σ' ἔγωγε δεσπότιν, ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἥμᾶς νέμω 598, εἰ πατρὸς νέροι τιν' ὤραν τοῦ καλῶς πράσσειν Tr. 57, ἦ καὶ τὸ κιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις; 398, ἥμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις 483, βιότου τοιαῦτα νέμει Ζεὺς 1022, ἀνὴρ ὅδ' ὡς ἔοικεν· οὐ νέμειν ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν 1238, τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει Ai. 28, εἰ νέμοι τις αἴρεσιν 265, ὅσον κακὸν κείνῳ τε κἀμοὶ τοῦθ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς 513, ὡς τὰ σὰ κράτη θανόντος, καὶ δόμους νέμοιμι σοὺς 1016, ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων, οὔτε βαθείαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν, οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον δύσμορος, οὔτ' ἐννυχίαν τέρψιν ἀείδειν ἐράτων 1201, ἐπεὶ φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω 1331, ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν 1351, ὡς ἐγὼ σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν 1371, ὦ (Γᾶ) τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις Ph. 398, ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι 1020, καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἣν σ' ἔχρῃν ἔχειν 1062, ὦ (Ζεῦ), πυρφόρων ἀστραπῶν κράτη νέμων (ὦ Ζεῦ) πάτερ Oid. 201, γῆς τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω 237, μήτε χέρνιβας νέμειν 240, ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταὐτὰ, γῆς ἴσην νέμων 579, ἐμαυτὸν παῖδα

τῆς Τύχης νέμων τῆς εὖ διδούσης 1080, τάνδ' ἀφ' οὐκ ἔτι νέμω πόλιν Kol. 879, οὔτοι' Οἰδίπους τοιοῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα 1296, πρεσβεῖα νείμας τῆσδε γῆς Aigeus I, 2, τῷ δ' αὖ Λύκῳ τὸν ἀντίπλευρον πῆπον Εὐβοίας νέμων 3, νέμει, τίς (νέμει τίς;) οὐ πάρεσται, τίς ξυνώμοσεν Achai. V, 3, οἷς οὔτε δαίμων, οὔτε τις θεῶν νέμων πλούτου ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν Skyr. IV, 2, Νύσσαν, ἣν ὁ βούκερως Ἴακχος αὐτῷ μεῖζον ἠδίσην νέμει u. B. XCIV, 3, οὐ φορβὰν ἱερᾶς γῆς σπόρον, οὐκ ἄλλων ἀκρων, τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφήσταὶ Ph. 708. S. auch μένειν.

νεμεσητός. οὔ τοι νεμεσηνόν, ἀλύοντα χειμερίᾳ λάπᾳ καὶ παράνουν θροεῖν Ph. 1193.

νέμεσις. ἄκουε, Νέμεσι (Νέμεσις) τοῦ θανόντος ἀρτίως El. 792, εἰ δ' ἔκεστι Νέμεσις, οὐ λέγω 1467, τὰν ἐκ θεῶν νέμεσιν ἐκφυγών Ph. 518, τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἔκει', ἢ θεῶν βία καὶ νέμεσις, αἵπερ ἔρχ' ἀμύνουσιν κακά; 602, νέμεσις γὰρ Kol. 1753.

νέμος. πόροι ἀλίῤῥοθοι, πάραλά τ' ἔντρα, καὶ νέμος ἐπάκτιον Ai. 413.

νεόθεν. νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι Kol. 1447.

Νεοπτόλεμος. ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τροφεὺς Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε Ph. 4, αὐδῶμαι δὲ παῖς Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος 241, (Νεοπτόλεμε 1407).

νέοργος. καὶ τὰν νέοργον – Ἑρμιόναν Helen. IV, 1.

νεόῤῥαντος. σὺν νεοῤῥάντῳ ξίφει Ai. 30, τῷδε περὶ νεοῤῥάντῳ ξίφει 828.

νεόῤῥυτος. ὁρῶ κολάνης ἐξ ἄκρας νεοῤῥύτους πηγὰς γάλακτος El. 894.

νέορτος. τί δ' ἐστὶν – νέορτον αὖ; Kol. 1507. S. auch ἀνέορτος.

νέος. νέων ἀΐσσόντων γάμων Tr. 843, μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους 1276, νέον ἄλγος Ai. 259, νέας τροφῆς στερηθεὶς 510, νέαν ψυχὴν 558, νέας βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις 736, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ Ph. 96, φροντίδας νέας 211, καί τι προσδοκῶ νέον 784, μῶν τι βουλεύῃ νέον; 1239, νέον μὲν οὐδὲν

1220, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή. Oid. 1, τί μοι ἡ νέον, ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσας χρέος 155, ὃς τότ' ἦν νέος 1145, ἐξ ὅτου νέας τροφῆς ἔληξε Kol. 346, γέροντα δ' ὀρθοῦν, φλαῦρον, ὃς νέος πάρος 395, πιθοῦ μοι, κεἰ νέα παραινέσω 1181, ἐντ' ἂν τὸ νέον παρῇ, κούφας ἀφροσύνας φέρων 1229, νέα τάδε νοσεῖ ἡμῖν μια 1447, ὃς πάρ' ἐμοὶ 1775, θηλοῖς δ' ὥς τι σημαίνων νέον Ant. 242, εἰ δ' ἐγὼ νέος, οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν 728, ὁρᾷς τάδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἔχων νέος; 735, τί δ' ἔστιν - νέον; 991, νέος νέᾳ ξὺν μέρᾳ ξύναγε 1266, τίνα λέγεις μοι νέον λόγον; 1289, φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πάλαιος ἀγρεύειν νέους Skyr. III, αἱ νέαι γὰρ ἐν κακοῖς ἥδιστον ζῶμεν ἀφροσύνῃ βίᾳ Teseus VII, 3, νέου πέφυκας Phthi. II, 1, ὕβρις - ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ φθίνει πάλιν u. B. XLVII, 3, ἐξ ἑσπέρου κρῶσσον ἔρχεται νέα (σελήνης ὄψις) LXI. 5, μὴ πάσει μὲν Ἡρακλῆς ἐμὰς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀπὸ Tr. 551, τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις Ph. 560, ὧν φύσει νεώτερος Kol. 1295, νεωτέρῳ τῷ σώματι βαρύζειν πρόθες Ant. 216, γνώμῃ εἴ τις ἡμᾶς ἐμοῦ νεωτέρου πρόσεστι 719, ἵνα τὸν θυμὸν οὖρος ἐς νεωτέρους ἀφῇ 1088.

νεοσπάς. ἐν νεοσπάσι θαλλοῖς Ant. 1201, θαλλὸν χιμαίραις κρεσφέρων νεοσπάδα Poim. III, 2.

νεοσσός. ὡς ὅταν ναὸς εὐῆρες νεοσσῶν ὀρφνὸν βλέφη λέχος Ant. 425.

νεοσφαγής. τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγὴς Tr. 1130, νεοσφαγῆ - τόνδε προσλεύσσων φόνον Ai. 546, Αἴας ὃδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς κεῖται 898.

νεότοκος. ὀλοὸς (γε) νεαρᾶς νεοτόκου (οἰωνόκου) παλιγβαλεῖν Kol. 476.

νεοτόμοισι πλήγμασιν Ant. 1283.

νεοῦν. πρὶν ἡμᾶς καὶ νεώσασθαι λόγους Tr. 396.

νεοχάρακτος. ἴχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα Ai. 6.

νεοχμός. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου - ; Ph. 751, ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας Κρέων

ὁ Μενοικέως (νεοχμῶς) νεοχμὸς νεαραῖς θεῶν ἐπὶ συντυχίαις χωρεῖ Ant. 156.

νεοχμῶς Ant. 156, s. νεοχμός.

νέρθε. καὶ νέρθεν ὧν Tr. 1202, ἐρθρὸς ὢν τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, πρὸς γῆς ἄνω Oid. 416, πολὺν δ' ἔχει νέρθεν εὐσπλαστον ἀλὸς Kol. 1706.

νερτερὸς. ἥ τε νερτέρα θεὸς Kol. 1548, νερτέρας — νεκρῶν πλάκας 1576, τὸ νερτέρων εὔνουν διασκὸν γῆς ἀλύθητον βάθρον 1661, φοινία θεῶν τῶν νερτέρων πόνις Ant. 602, θεῶν τῶν νερτέρων 749.

Νέσσος. δῶρον, — ὃ — τοῦ δασσαμένου παρὰ Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην Tr. 558, Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν — 1141.

Νέστωρ. τί δ' ὃς παλαιᾶς πάγαθὸς, φίλος σ' ἐμοὶ, Νέστωρ ὁ Πύλιός, ἔστιν; Ph. 422.

νεύειν. νεῦσον, — πείσθην Ph. 484, ἀλλ' ἴτε νεύσατε πᾶν ἀδόκητον χάριν Kol. 248, ὃς πάντας ἐς κλέος κάρα νεῦσαι φόβῳ προσέτρεφεν Ant. 270, εἰ τὴν νεύσασαν ἐς κλέος κάρα 441.

νευρά. οἷα πάσχει ἐν χερὶ φίλης νευρᾶς Ph. 1005.

νευροσπαθὴς ἄτρακτος Ph. 290.

νεφέλη. εἰ γάρ σφε Κενταύρου φονία νεφέλα χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα πλευρᾷ προστακέντος ἰοῦ Tr. 831, εἰθ' ἀέλλαια ταχύῤῥωστος πελειὰς αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι Kol. 1082, νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει, τέγγουσ' εὐῶπα παρειὰν Ant. 528.

νέφος. οὕτω δὲ — σμικρὸν νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας χειμὼν καταβέσειε τὴν πολλὴν βοήν Ai. 1148, ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀκότροπον, ἐκπλήσσον ἄφατον, ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον Oid. 1313, ὄμπνιον νέφος Thes. 2, ἀπ' αἰθέρος δὲ κἀπὸ λυγαίρου νέφους Polyx. IV.

νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον El. 901, ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας φόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου Kol. 730.

νεωστί. πάλαι δέδοκται ταῦτα, καὶ νεωστί μοι Kl. 1049.

νὴ τὼ Δικτύννας, νὴ τὼν Μόιραιν ἑρίσαν, νὴ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς Lak. III.

νηδύς· ἀδελφὰ τούτοισιν φορεῖ τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια Kol. 1263; ἐλαυάσσα (ἐλαυνέουσα, λαυάσασα) νηδὺς Nipt. V, 2.

νηλεής. ἐνθ' ἔκειτο νηλεὲς λυνοσπάραγμον σῶμα Πολυνείκους ἔτι Ant. 1197.

νηλής· νηλέα δὲ γένεσθαι πρὸς πίδῳ θανατηφόρῳ κεῖσαι ἀνοίκτως' Oid. 180.

νηλίτους· πολλὰ μὲν κατ' ὠρείαν ὕλην ἄσιτος νηλίτους τ' ἀλωμένη Kol. 349.

νήπιος, ὃς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται El. 145, τὸν οὔτε πώλη νήπιον, νῶν τ' ἐν ὄρυμι μέγαν καταίδεσαι Oid. 652.

Νηρηΐς· πλάτα· τῶν ἑκατομπόδων Νηρηΐδων ἀκόλουθος Kol. 719, ὁ μὲν Νηρηΐδος τέκνον ἄρει βλαστάνεσκε Skyth. I, 2.

νησιώτης· καὶ νησιώτας, καὶ μικρᾶς Εὐρωπίας Aiolm. VI.

νησιῶτις· ναυσὶ τὴν ἔσείαν ἀμείψας Tr. 658.

νῆσος· σὺν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθῃς Ph. 800, εἰ μὴ τόνδε — ἄγουσιν νήσου τῆσδ', ἐφ' ἧς ναίει τανῦν 618, οἷον ἐγὼ γῆς Ἄσίας οὐκ ἐκκοιῶ; ἀνὸ' ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπός ποτε βλαστὰν Kol. 696, Θεανὴ νῆσος Tyro XVI, 14.

νήφειν· τὰ γὰρ ἂν ποτε πράτασιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὀδοιπορῶν νήφων ἀοίνοις Kol. 100.

νήχεσθαι· χρυσώπιδες ἕλικα νήχοντο u. B. CV, 179.

νίζειν· οὔτ' ἂν Ἴστρον, οὔτε Φᾶσιν ἂν νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα κεύθει Oid. 1228.

νικᾶν· εἰ δὲ μὴ καλῶς λέγω, σὺ νίκα El. 253, εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν Ai. 1248, μηδ' ἡ βία γε μηδαμῶς νικησάτω τοσόνδε μισεῖν, ὥστε — 1334, νικᾷ γὰρ ἡ 'ρετή με τῆς ἔχθρας πολύ 1357, βούλομαι — κακῶς δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν καλῶς Ph. 95, νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν, πλὴν εἰς σὲ 1052, ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, νίκα Kol. 849, τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ

μέγαν 980, βαρεῖαν ἡδονὴν νικητὸ μετὰ λόγου 1204, μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον 1225, οὔτε νικήσας λόγῳ, οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὔτ' ἔργου μολών 1296, τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν sol Ant. 233, καὶ ταῦτ' ἐνίκα 274, νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας 795, νικᾷ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω Aichm. VIII, 18, βοτῆρα νικᾷν ἄνδρας ἀστέας Alex. I, 2, φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοὺς εὐθυνομένους νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς, ἢ 'πὶ τοῖς καλοῖς πλέον Epig. I, 8, ὅπου νικᾷ ἐν πόλει τὰ χείρονα Eriph. III, 2, τὰ δὲ δέδοκται λίαν ἡδονῇ νικωμένην El. 1272, φίλων οἱ τοιοῖδε νικῶντες φίλοι (λόγοις) Ai. 980, κρατεῖς τοι, σῶν φίλων νικώμενος 1353, πρὸς νεᾷ παφύντος ἰμέρου νικωμένη u. B. XVI, 1, 4.

νίκη, ταῦτα φέρει νίκην τ' ἐμοὶ καὶ κράτος τῶν θρωμένων El. 85, νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας 687, μέγα τι σθένος ἀ Κύπρις ἐνφέρεται νίκας ἀεὶ Tr. 498, νίκης ἄγων τρόπαια κἀπὸ θήνει 751, ἢ νοῦ τινος νίκας ἀκέρσιον χάριν Ai. 176, ἀλλ' οὐδὲ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν Ph. 81, Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δῶλιός ἠγήσαιτο σῶν, Νίκη τ' Ἀθηνᾶ Πολιάς, ἣ σώζει μ' ἀεὶ 134, βαλβίδων ἐπ' ἄκρων ἔβη νίκην ὀρμαίνουσ' ἀλαλάξαι Ant. 138, ἀλλὰ γὰρ ἀ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ 143.

νικητήριον, τάδ' – τῷ καλλιστεφανώτατι νικητήρια τίθημι Salmon. I, 2.

νικηφόρος, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ Tr. 186.

νικομάχης, Διὸς κόσμον ἄγοι τὸν νικομάχαν, καὶ κανοσανίαν καὶ Ἀτρειδᾶν u. B. LXXXVI, 1.

νιν für αὐτὸν El. 486, 528, 736, 749, 753, 757, Tr. 43, 68, 70, 278, (nach αὐτὸν δ' ἐκεῖνον) 289, 354, 606, 755, 779, 805, (προσεστακώς – νιν) 838, 965, 969, Ai. 82, 121, 384, 625, 771, 915, 1157, Ph. 14, 159, 407, 445, 569, 722, 823, 1014, 1113, Oid. 123, (nach τὸν δεδρακότα) 248, 467, 642, (νιν ἄρθρα) 718, 763, 768, 843, 855, 887, 942, 1133, 1174, 1176, 1271, Kol. 54, 297, 638, 692, 705, 1602, Ant. 1041; für νίνῃν Tr. 312, 937, 940, 1141, Ai. 652,

1302, Oid. 1265, (προσωπέ-σιν) Kol. 314, 712, 986, Ant. 432, 491, 827, 952; für αὐτὸ El. 694, Tr. 145; für αὐτὴν oder αὐτὸ Oid. 397; für den Dualis αὐτὰ Ant. 577; für αὐτοὺς Oid. 868; für αὐτὰς 1382, Kol. 48; für αὐτὰ El. 436, (von zweien, auf τέκνα bezogen) Kol. 1123; für αὐτὴν oder αὐτὰς (von zweien) Ant. 601.

Νιόβη. *λὼ παντλάμων Νιόβα* El. 150.

Νίσῳ δὲ τὴν ἀνάμιλον ἐξαιρεῖ χθόνα Σπείροντος ἀκτῆς Aigeus I, 4.

νιφάς. *πέτρας νιφάδος* Kol. 1060.

νιφοῖς. *τοῦ πιφόντος – Παρνασσοῦ* Oid. 478.

νιφοστιβεῖς χειμῶνας Ai. 670.

νοεῖν. *εἴ τι τῶνδε δρᾷν νοεῖ* El. 389, *τελοῦμεν, ἢ νοεῖς* 1435, *σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς* Tr. 349, *εἰπὲ δ' ἢ νοεῖς* 1135, *εἰ νοὺμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς* Ai. 595, *ὡς μηκέτ' ὄντα πεῖσον ἐν φάει νόει* Ph. 415, *καί μ' ἔπαυρε, ὥσπερ νοεῖς* 889, *τί μὲ νοεῖς δρᾶσαί ποτε;* 918, *καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾷν νοεῖς;* 921, *καὶ νῦν ἔμ' – συνδήσας, νοεῖς ἄγειν σὺ' ἀκτῆς τῆσδε* 1016, *τόδε γὰρ νοῶ πρᾶιστον* 1176, *σὺ τι σαν δοῦναι νοεῖς;* 1283, *νοεῖς ἐκεῖσον, ὄφιν' ἀφεῖσας μολεῖν ἐφιέμεσθα, τὸν θ' οὗτος λέγει;* Oid. 1054, *νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην – σοι δοκεῖ λελέχθαι;* Kol. 1084, *ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπαθῆτον πάλει;* Ant. 44, *ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;* 770, *νόει πρὸς ἀνδρὶ, σῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ, τραπέσθαι γνησίου φρονήμανος* Iphig. II, 1, *νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου οἷον βιῶναι σφῷ πρὸς ἀνδρώπων χρεών* Oid. 1487, *νέωται* Helen. VII, 2.

νόθος. *τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον* Ai. 1013, *ὁ δὴ νόθος ταῖς γνησίοις ἴσον σθένει* Aload. X, 1.

νομάς. *ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν* Tr. 271, *ὃς ἀπ' ἀγρίας πέδας νομάδος ἐπιποδίας ἔλυσεν* Oid. 1350, *οὐδ' ἄϋπνοι κρῆναι μινύθουσι Κηφισοῦ νομάδες φερέθρων* Kol. 687, *νομὰς* (wenn nicht von *νομὴ*) *δέ τις κεροῦσα ἀπ' ἀρθίων πάγων καθεῖρπεν ἕλαφος* Aload. XII, 1.

νομὴν, ὡς νομὸν ἄπῃς Oid. 1118.

νομή. ἀγρούς σφε πέμψαι, πρὸς νομὰς κοιμίσων νομάς Oid. 260. S. such νομάς.

νομίζειν. ὥστ' – μηκέτ' ἂν τέρας νομίζειν αὐτὸ El. 1317, ταύτῃ νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ – ξὺν καιρὸν τῷ σῷ δουλίαν ἕξειν τροφήν Ai. 497, ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίου δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν 1082, εἰ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς τοῖς νῦν νομίζει πρός τ' ἐμοῦ πεπονθέναι λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον Oid. 516, εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν εἶναί τι σοῦ σοῦ χαρὶς 549, εἰ νοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς δρᾶν, οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην 551, σθένει τοὺς κακοὺς μάτην χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς 610, καλῶς νομίζεις 859, πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' εἰς τὰ σά, ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λέγω; Kol. 800, ἅπαν καλὸν λέγειν νομίζων 1001, μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας φίλον νομίζει Ant. 183, μὴ νόμισον Pelcus III, 4; ἐντάφια χερσὶν φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται El. 827, ἃ νομίζεται 691, προσθήκη Θεοῦ λέγῃ νομίζῃ θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον Oid. 39, τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται; Kol. 38, λουτροῖς τέ νιν ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν', ᾗ νομίζεται 1603, οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται; Ant. 738, τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ Aload. IX, 3.

νόμιμος. ἃ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα El. 1096, ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν Ant. 455.

νόμισμα. οὐδὲν, ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε Ant. 296.

νόμος. ποίῳ νόμῳ; El. 579, τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580, τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι 1043, ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει 1506, φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον, τὸ μὴ 'πιθυμεῖν – Tr. 616, νόμον κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρὶ 1177, ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ Ai. 350, ἀλλ' αὐτὸν ὡμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν 548, οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς φέροιντ'

ἐν 1073, ἐγὼ γὰρ ἐν ψιξὶν δαιμόνων νόμους 1120, ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν πρόσω οὐκ ἔστι κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου 1247, τοὺς θεῶν νόμους φθείρουσι ἐν 1343, λόγων ἔργων τε πάντων ἐν νόμοις πρόκεινται ὑψικοῦς οὐρανίαν δ' αἰθέρα κατανωθέντες Oid. 865, ἵνα πᾶσι νόμος Kol. 168, ὦ πάντ' ἐκείνα τοῖς ἐν Ἀιδώτῳ νόμοις φῶτα κατακασθέντα καὶ βίον τροφὰς 337, νόμῳ καθαρὸς 548, νῦν δ' ὥσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους σαφῶς ἔχων, τοῦτοισιν, οὐκ ἄλλοισιν, ἁρμοσθήσεται 907, πᾶσιν νόμοις ἀσκοῦσαν οὐδὲν 914, ἔπος ἐστὶν ἡ παλαίφατος ἀτὶμη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις 1332, σὺν δίκῃ χρησθαὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ Ant. 24, εἰ νόμου βίᾳ ψῆφον τιφάννων ἢ πρέπη παρίξιμεν 59, πρὶν ἂν ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ 177, τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν 191, νόμῳ δὲ χρῆσθαι πανσί σ' ἔνεστι σοι, καὶ τῶν θανόντων, χἠμοῦσι ζῶσιν πέρι 213, καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους θεοσεβῶν 287, ἀπεστυφώσαν τοῖς βασιλείοισιν νόμοις 338, καὶ δῆτ' ἐκόλασε τοὐσθ' ὑπερβαίνειν νόμους; 449, σὺ τοὐσθ' ἓν ἀνθρώποισιν ὧρισας νόμους 452, νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους 481, ὅπως ἄγ' Ἅιδης τοὺς νόμους τούτους (ἴσους) κοθεῖ 519, τέ ἐ ἔκπεσα, καὶ τὸ μέλλον, καὶ τὸ πρὶν ἐκφαίνει νόμος ὅδ' – πάμπολις 618, ὅσοις ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται, ἢ 658, οἷσιν νόμοις πρὸς ἔργμα συμβύκοσσον ἔρχεται σίφων πνευσίνιον 848, τίνας νόμους δὴ τοῦτο πρὸς χάριν λέγω; 908, τοιῶδέ – σ' ἐκφοτιμήσας ἐγὼ νόμῳ 914, μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους ἄρασσον ἢ σώζοντα τὸν βίον κλῖνῃ 1118, νόμος γάρ ἐστι τοῖσι βαρβάροις Κρόνῳ θυηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γένος Andromed. V, 2, κατὰ δὲ πεσσμὸς Ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον ἔχει νόμον πανημήνους Inach. X, ὃς θρεπτοῖσι (πρεπτοῖς) νόμοις Odyss. II, 3, νόμοις ἕπεσθαι τοῖσιν ἐγχωρίοις καλόν n. B. XIX, 2, καὶ τῷ περὶ δεισῶν ἔρχομαι (σ') ἔκ τε λόγος, ἔκ τε νόμων LXXV, 3, ὅταν τις ἄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον CV, 69.

νομός, ἢ που τὸν ἐφάμερον πέτρας νιφάδος πελῶσ'

Οδυσῆος ἐν κραδίῃ Kol. 1021, εἰσαφικόμενος Θήβηθεν κόρας αἰθομένους Ἄιδου τοὺς νόμους (νόμους) u. B. LXX, 4, 2.

νόος s. νοῦς.

νοσεῖν. τὸ νοσεῖσθαι λυγρὸν Tr. 436, θυμοῦσθαι – νοσοῦντι καὶνὰ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ 544, ἅπας δ' ἀνευφώνησεν αἰμαγῆ λαμὸς, τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διακναιομένου 784, καὶ νῦν ἐκ τῆδε νοσοῦνει οὐ πάρ – ἀπορέῃς 1013, σαγὴν παρασχὼν κλύθι μου, νοσῶ δ' ὅμως 1117, ὡς ἐγὼ νοσῶν, οὐδὲν ξυνίημι', ὧν – 1120, τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι, κακὸν 1230, ὅστις μὴ 'ξ ἀλιτηρῶν νόσοι 1235, τάχ' – ὡς νοσεῖς φρόνεις 1241, θελοιφ' ἂν εἶναι χειμῶνι νοσήσας Ai. 207, ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντας ἐκτήμεθα νῦν 269, εἰ πεπαυμένος μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται 280, ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ σοῖς πάλαι πεσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών 337, ἢν ὄντα νοσοῦντα φρενοπλῆγι λύσσῃ 625, ἡρέμασεν Ἄιδᾳ κεύθειν· ὁ (ἢ) νοσῶν μόνον 685, πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ πολὺν παλαιᾷ νόσῳ προσβαίη μακράν; Ph. 41, ὅπως – νοσεῖ μὲν πόνοι ἐρῶσιν 173, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμὲ 299, τὸ νοσοῦν παθοῦσα ξυμπαρασκευάσην λαβεῖν 675, σὺ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης 1326, εὖ μὲν οἶδ' ὅτι πολλοὶ πόνους, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ νῦν ὑμᾶς ὅσους ἐξ ἴσου νοσεῖ Oid. 60, νοσεῖ δέ μοι πρώτιστα φαῦλος 169, γῆς οὕνεκ' νοσούσης 686, ἄλις, νοσοῦσ' ἐγὼ (ἐγὰ) 1061, τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ πατ' ἄνθρωπον νοσεῖς; Kol. 598, τοῖσιν πλείοσις κακοῖς νοσοῦντα 766, καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις Ant. 1015, μόνην δὲ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἐξουσία παρέσται αὐτῷ Aiond. Kl. 11, ἐντεῦθεν ῥέπεται πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ, ὅσων – XIII, 1, ἐμοὶ δ' οὐδὲν δοκεῖ εἶναι πένης ὢν ἄσοφος, ἀλλ' ἀεὶ νοσεῖν Krems. IV, 7; ὅτι σφίσιν δὴ καὶ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖται (νοσεῖ) Ed. 1071.

νοσήλια. φάκη, βαρείας τον νοσηλείας πλέα Ph. 39.

νόσημα. τοῖς πάλαι νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρὼν Ai. 338, δεινόν γε τοὐπείσαγμα (τούπίσαγμα) τοῦ νοσήματος Ph. 755, σὺ δή σε δυσχέρειαν τοῦ νοσήματος

ἔκειτον, ὥστε – ; 200, βαλέσθαι χόνιν ἐν ἕλκεϊ τοῦδε τοῦ νοσήματος Oid. 307, τὸ πλῆμμα μεῖζον ἢ φέρειν 1293, νόσημ' ἕρωτος τοῦτ' ἐφήμερον κακόν Achill. I, 2. νόσος. ἴγωγέ τοι σφ' ἔλειπον – μοῦ νόσῳ βαρύν Tr. 985, τῇδε τῇ νόσῳ ληφθέντι 445, κοὔ τοι νόσον γ' ἑκατὸν ἐξαιρούμεθα 491, δυμοῦσθαι – νοσοῦντι κἀνοσοῦντι κἀλγοῦντι τῇδε τῇ νόσῳ 544, κέχυται πᾶσι 853, τίς Θυμός; ἢ τίνες νόσοι τάνδ' αἰχμὴν βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; 882, τοῦ μὴ – κρύπτειν κρύπτειν, κρύπτειν φοιτᾶδα δυσκλεᾶ νόσον 930, θρώσκει δ' αὖ, θρώσκει δεξιὰ δεσπόσυ ἡμῖν ἀλλοτρίβιος ἐγγὺς νοῦσος (νόσος) 1080, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἐᾷν ἔοικεν ἡ τελεία διαβοὸς νόσος 1084, πρὶν τήνδ' ἀνακτῆσαι νόσον 1260, ἐγὼ δὲ φαίνω' ἄνδρα μανίαισιν νόσου κάτοχον Ai. 59, δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε κεφαυνὴ νόσον 66, ἦκοι γὰρ ἂν θεία νόσος 186, ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ 271, ὡς ἔληξε κρύπτεσκεν τὴν νόσον 274, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον 452, νόσῳ κατασκάζοντα διαβόρῳ τῇδε Ph. 7, ὅπως – νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν 173, ἡ δ' ἐμὴ νόσος αὖ τέθηλε, κἀκεῖ μείζων ἔρχεται 258, ἀγρίᾳ νόσῳ κατακρυφθέντα 266, ὅστις νόσον. (νόσον) κάμνοντι συλλάβοιτο 284, ἔκος τόδ' ἤδη δέσπαστον ἐν λιμῷ τε καὶ κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον 313, καί σε δαίμονες νόσου μετασκήσωσιν, ὡς αὐτὸς θέλεις 468, ὕστατον πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίας 920, μᾶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου; 784, ἕως ἀνῇ τὸ κῆμα νοῦσο τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν 765, πῶς ἂν ἐν' ἐμοῦ τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον 795, ὡς πάντων ἐν νόσῳ τὸ δρᾶκοντος ὕπνος ἄϋπνος Lemnii 847, τῆς νόσου πεφευγέναι 1044, φονᾷ νόσος (νόσ) ἤδη 1209, καὶ παῖδιν ἴσθι τῇδε μή ποτ' ἐννυχεῖν νόσου βαρείας 1330, πρὶν ἂν – νόσον μελαμπόδης τῆσδε 1354, πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν πάσοντας ἄλγους, κἀποσώζοντας νόσου 1879, πόσου παύσῃ λυγρᾶς 1424, ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν πανοστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον 1438, νόσου πανοστήριος Oid. 150, τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν 217, πόλιν μὲν οὐ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως ὀλῇ νόσῳ σύνεστιν 803, πότερα δόλιον, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; 960, νόσοις – ἔφθιτο 962,

μήτε μ' ἐν νόσον, μήθ' ἅλις πίεσαι μηδὲν 1455, δεινὸν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον Kol. 544, ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς, οὐδὲ σὺν νόσοις ἐλεινὸς ἐξεπίμπετο 1663, νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται Ant. 868, μόσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον 421, οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ' ἐκείληται νόσῳ; 732, ὅτε φθινάσι πληγεῖσα νόσοις 819, ταύτης σὺ μόνος τῆς νόσου πλήρης ἔφυς 1052, ὡς βιαίως ἔχεται πάνδημος πόλις ἐπὶ νόσου 1142, ἔπειθ' ὑπείνης ὧνον ἰασῇ νόσου Eriph. VI, ὅστις ἐν κακοῖσι ξυμφοραῖς βροτῶν μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Tereus IV, 4, νίκτους γάρ τοι καὶ νόσους ὁσοσθενεῖς Tyro XII, νόσους δ' ἀνάγκη τοὺς θεηλάτους φέρειν Phaidr. VIII, 3, ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λοιδορῶν ἰατρὸς νόσων Ph. Tr. I, πενία δὲ τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ νόσος u. B. XXVI, 1.

νοσεῖν. μήτε νοσεῖσαι πώποτε τὸ κοῖλον Ἄργος Kol. 1386.

νόσος. οἰκτρὰ μὲν νόσους ἀνδρὸς, οἰκτρὰ δ', ἐν ταύταις πατρῴαις ὅτε σοι παγκάλων ἀνασία γενέων ὥρμαθη πλαγὰ El. 193, ἰώ μοι ἐμῶν νόστων Ai. 900, ἢ 'πὶ φορβᾷ νόσον ἐξελήλυθεν, ἢ Ph. 48, σὺν τοῦ σωτῆρος λύσεσθαι 1471, ἐάν τις ἔμπας ἐς δόμους νόσου γένηται Kol. 1409, Ζεὺς νόσον (ἄνοσον) ἄγοι (ἄγοι, ἀπωτέρω δὲ πομπὰν καὶ παυσανίαν καὶ Ἀτρειδῶν u. B. LXXXVI, 1.

νοσφίζειν. οὔθ' ἕρξας τιν', οὔτε νοσφίσας Ph. 684, Πάριν μὲν – τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου 1427, εἴ σε νοσφίζομαι Oid. 693.

νοῦς. ὀργὴ γέροντος, ὥστε μαλθακὴ νοῦς ἐν χειρὶ, θήγει μὲν (ἐν), τάχει δ' ἀμβλύνεται u. B. LXXXIV, 1, 1.

νότος. ἀκάμαντος ἢ Νότου ἢ Βορέα Tr. 118, λαμπρᾶς ἄτερ στεροπᾶς ὕδως ἐξὸς νότος ὡς λήγει Ai. 258, οὗ (πόντου) πολλάκι δὴ τοὐμὸν ἐτέγχθη κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγῇσι νότου Ph. 1457, τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ χωρεῖ Ant. 335, τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον – εἶλῃχε Πάλλας Aigeus I, 5.

νουθετεῖν. ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε El. 595, ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε 1025, τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρὼν Ai. 1156, κἄτα νουθε-

τοῖς ἐμὲ εἰδόσιν Ph. 1283, ἐὰν τις νουθετῇ σε εὐεύλογ' λέγων, στυγεῖς 1322, ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει Kol. 598, νουθετούμενοι φίλων ἐπῳδαῖς, ἐξιᾶσθαι φύσιν 1198.

νουθέτημα. ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα πείσομαι διδακτά El. 343.

νοῦς. μή πω νοῦ τοσόνδ' εἶην πενὴς El. 403, ἀλλ' οὐδὲ μὴν δὴ μητρὸς οὕθ' ὁ νοῦς φιλεῖ τοιαῦτα πράσσειν 913, αὐτὴ δὲ νοῦν σχὲς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ, σθένουσα μηδὲν, τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν 1013, προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ 1016, ἀλλ' ἦν φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἦσσαν τότε 1028, ἅπασι ταὐτὰ νοῦν δι' αἰῶνος μένειν 1024, ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ 1027, ᾗ νοῦς ἔνεστιν οὔ τιν' ὧν ἐγὼ ἐγγενὴς, ὅστις -; 1328, τῷ γὰρ χρόνῳ νοῦν ἴσχουσ', ὥστε - 1465, ἄλλου αὐτὸν ὄμμα, θητέρᾳ δὲ νοῦν ἔχοντα Tr. 272, γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν 553, εἰ μὴ νοῦν κατασκήψας τινὶ Ai. 1256, εἰθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν 1264, ἐπεὶ τυφλὸς τά τ' ὄντα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ Oid. 371, εἴ τοι νομίζεις κεῖμα τὴν αὐθαδίαν εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρὶς 550, οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν 600, δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον 1347, ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται Kol. 659, οὐ δῆθ', ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα 810, καὶ ἃ ὁ πληθύων χρόνος γέρουθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενὸν 931, καὶ ταῦτά σοι τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω 936, εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ 1768, τὸ περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα Ant. 68, οὐ γάρ ποτ' οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται 564, νοῦς δ' ἔστι τηλικοῦτος ἀληθείᾳ, βαρὺς 767, τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν, τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει 1090, τίνα νοῦν ἔσχες; 1229, ὁ ἀλιτὼς πλησίος νοῦν φύσει Amphia. V, τῷ γήρᾳ φιλεῖ χῷ νοῦς ὁμαρτεῖν, καὶ τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ Thyest. V, 2, πράξεως κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν Iola. 2, ὑρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστὶν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς Kreus. I, 2, νοῦς φρονοῦσος, ἔρν' ἀχρεῖα, φρενώδης κενὰ Skyr. V, 3, πᾶς οἰνωθεὶς ἀνὴρ ἦσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενὸς

u. B. XIV, 2, εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος XXII, τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς θεία ξύνεστιν ἡμέρᾳ πεθραμμένος XXX, 1.

νοῦσος s. νόσος.

νυκτερὶς· ἀντάρης νυκτερὶς ὄφεσι u. B. CV, 46.

νύκτερος· ἐκ δείματός σου νυκτέρου El. 410, μανίᾳ γὰρ ἅλους ἦμιν ὁ πλεινὸς νύκτερος Αἴας ἀκεσιβήθη Ai. 217, νυκτέρου ναυλιηρίας Achai. VI, 1.

νύμφαρ· ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος Ai. 47, ὅστις νύμφαρ ἐκπατράσευσεν 1056.

νυμφεῖον· ἤτις - νυμφείων ἄκναν ἄλιγιστον ἔσχον Tr. 7, ὦ λέχη τε, καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ 920, ἀλλὰ πτανῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου; Ant. 568, ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς οἴκησις αἰείφρουρος 891, αὐθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης νυμφεῖον Ἄιδου κοῖλον εἰσβαίνομεν 1205.

νυμφεύειν· μίαν τὴν καὶδ' ἐν Ἄιδου τήνδε νυμφεύειν τινί Ant. 654, Ἀχέροντι νυμφεύσω 816.

νύμφευμα· σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα Oid. 980.

νύμφη· βοᾶτε τὰν ὁμόστορον Ἄρτεμιν, - γειτονάς τε Νύμφας Tr. 215, τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας ἑλεινὸν ἀμένει 527, ἰὼ κέλαινα λόγχα προμάχου δορὸς, ἃ τότε θοὰν νύμφαν ἄγαγες ἀὸς αἰκεινᾶς τανὸ' Οἰχαλίας αἰχμᾷ 857, ἔτεκεν μεγάλαν ἀείορτος (ἀ νείορτος) ἅδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' ἐριανὺν 894, τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρᾷ Τέκμησσαν, οἴκῳ τῷδε συγκεκραμένην Ai. 894, ὃς νιν - πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλὰν Μηλιάδων Νυμφᾶν Ph. 725, Νύμφαι τ' ἔννδροι λιμνιάδες 1454, Νύμφαις ἁλίαισιν ἐπευξάμενοι, γόστου σωτῆρας ἰκέσθαι 1470, εἰδ' ὁ Βακχεῖος θεὸς - εὕρημα δέξασθ' ἐκ τοῦ Νυμφᾶν Ἑλικωνιάδων, αἷς πλεῖστα συμπαίζει Oid. 1108, ὑφεσθείξατε πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον, νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε 1407, νικᾷ δ' ἀναργὴς βλεφάρων ἵμερος αὐλήτρου νύμφας Ant. 797, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα 1116, ἔνθα Κασσώπαι Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες 1128.

νυμφικός. πρὸς τὰ νυμφικὰ λέγε Oid. 1283, τὰ νυμφικὰ πέλη λαχὼν δείλαιος εἰν Ἅιδου δόμοις Ant. 1240, νυμφικὸν Ἐλόμενον Naupl. VII, 2, βυθμοῖς νυμφικοῖς (ποιμενικοῖς, μυθικοῖς) u. B. L, 5.

νυμφίος. σὺν δ' ἐκτορόνυμφον πάλας ὁ κλεινὸς ἀνὴρ τεῦτα νυμφίος κεκλὼν El. 309, οὐδὲ νυμφίος βροτοῖς ἐλπίδην ἐν ἔρωτι ἔκτο Oid. 1358, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα κεκόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ Ant. 761.

νῦν 1.) mit dem Praesens; Indicativ: El. 2, 313, 335, 360, 428, 519, 536, 652, 676, 738, 794, 812, 839, 907, 936, 954, 1092, 1129, 1168, 1285, 1344, 1379, 1403, 1413, 1492, Tr. 52, 73, 143, 204, 291, 341, 365, 441, 539, 1123, 1193, Ant. 3, 65, 150, 205, 259, 269, 291, 323, 432, 457, 489, 562, 692, 701, 707, 708, 1001, 1088, 1306, 1376, Ph. 98, 195, 245, 366, 420, 424, 440, 461, 640, 654, 803, 1011, 1016, 1029, 1031, 1048, 1461, Oid. 40, 47, 106, 191, 222, 240, 557, 575, 590, 596, 597, 922, 1286, 1360, 1397, Kol. 203, 257, 366, 394, 424, 425, 721, 772, 853, 932, 1010, 1208, 1333, 1352, 1355, 1358, 1367, 1376, 1550, Ant. 7, 161, 192, 456, 469, 801, 902, 916, 1090, Ai. Lok. IV, 2, Lauk. III, 1, Skyr. VI, 4, Teucus VII, 1; mit fehlendem Indicativ: El. 15, 884, 1368, Ai. 274, 1359, Ph. 1165, 1313, Oid. 575, 985, 1283, (πρὸς τῶν θεῶν) Kol. 49, 565, Ant. 484, Brig. 2, 1; Conjunctiv: El. 1461, Ant. 215; Optativ: Ant. 552; Imperativ: El. 865, 616, 947, 1485, Tr. 178, 1259, Ai. 530, 1161, 1332, Ph. 123, 144, 152, 300, 886, 972, 1177, 1240, 1403, 1452, Oid. 658, 1512, 1521, Kol. 21, 188, 575, 1033, 1398, Ant. 58, 524, 598, 1107; Infinitiv: Kol. 36, Ant. 469; Participium, mit oder ohne Artikel: El. 316, 939, 1293, 1461, Tr. 161, 174, 886, 787, 1169, Ai. 323, 1001, Ph. 123, 765, Oid. 419, Kol. 465, 907, Ant. 469, 902. 2.) mit dem Imperfectum: Tr. 347. 3.) mit dem Perfectum; Indicativ: El. 73, 1149, Tr. 1075, 1103, Ai. 615, 1214, Ph. 634, 949, 966, Oid. 948, Kol. 96, 1311, Ant. 316, 1165; Imperativ: El. 1200, Ai. 1308; Participium, mit oder ohne Artikel: El. 1289, Tr. 1271, Oid. 635, Kol. 257, 1303, Ant. 53, 996. 4.) mit

dem Plusquamperfectum: Ant. 599. 5.) mit dem Aoriste, Indicativ: El. 1136, 1256, 1262, 1384, Tr. 36, 161, 653, 688, Ai. 18, 445, 450, 995, 1060, Oid. 258–263, Kol. 24, 273, 371, 907; Coniunctiv: Ai. 83, Ph. 800, *οἷσθ' ὡς νῦν μὴ σφαλῇς*; Kol. 75; Optativ: (Ai. 384), Oid. 1188, Nipt. 1, 1; Imperativ: El. 411, 889, 1119, 1205, 1335, Tr. 1076, 1185, Ai. 354, Ph. 83, 500, 814, 877, 950, Oid. 166, 547, 707, 1142, Kol. 173, 466, 765; Participium, mit oder ohne Artikel: El. 1385, 1434, Tr. 858, 1076, Ai. 141, Ph. 718, 972, 1016, Oid. 707, Kol. 755, Ant. 192, 330, 398. 6.) mit dem Indicativ Futuri: El. 552, 783–786, Tr. 88–90, 1018, Ph. 718, 958, 1053, Kol. 907. 7.) mit dem Indicativ Futuri III: Kol. 861. 8.) mit dem Artikel; mit oder ohne Nomen: *ἐκ γάων τῶν νῦν* El. 292, *τῷ νῦν λόγῳ* 769, *ἡ δὲ νῦν – ἡμέρα* 218, *τῇ νῦν ὁδῷ* 1295, *τῇ νῦν ὁρμῇ* 1510, *κατ' ἦμαρ πανύμφανὲς τὸ νῦν τόδε* Ai. 753, *καθ' ἡμέραν τὴν νῦν* 802, Kol. 4, *ὦ φασννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας* Ai. 856, *τῷ γε νῦν λόγῳ* Oid. 90, *τῷ πότμῳ τῷ νῦν* 272, *ἀφ' ἡμέρας τῆς νὺν* 852, *ἐν ταῖς ξυμφοραῖς ταῖς νῦν* 516, *τὸν οὔτε πρὶν πήπινον, νῦν τ' ἐν ἄρκυ μέγαν* 653, *τὰ δὲ νῦν* Kol. 133, *τὰ νῦν* 336, 824, *τοῖς νῦν γε – μαντεύμασι* 387, *τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα* 619, *ἐν τῷ νῦν λόγῳ* 801, *ὁ νῦν ἔπαινος* 1411, *ἐν νυκτὶ τῇ νῦν* Ant. 16, *ἐκ μὲν δὴ πολέμων τῶν νῦν θέσθε ληστοσύνην* 151, *καὶ τὰς τε πρόσθεν, τάς τε νῦν ἐλέγχομεν πράξεις* 434. 9.) in besonderen Verbindungen: *ἀλλὰ νῦν* El. 411, 986, Ai. 291, Ph. 950, Ant. 552, *ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας* Ai. 83, *ἀλλ' οὔ τι μὴ νῦν* Ph. 1273, *αὖ νῦν* Ant. 996, *δὴ νῦν* El. 947, Ai. 995, *καὶ νῦν* El. 839, 907, 1168, 1335, Tr. 365, 539, 1013, 1076, Ai. 3, 18, 65, 259, 457, 552, 1376, Ph. 195, 684, 877, 1011, 1016, 1029, Oid. 166, 948, Ant. 7, 192, 316, 330, 398, 916, 1165, *μὴ νῦν* mit dem Conjunctiv El. 824, 854, Ph. 519, 676, Oid. 975, mit dem Optativ Oid. 644, mit dem Imperativ Ai. 1139, Ph. 1449, Ant. 705, 1337, *νῦν γε* El. 552, Ai. 291, 1376, Ph. 245, Kol. 887, Ant. 456, *νῦν δὲ* El.

312, 335, 365, 519, 783, 786, 812, 954, 1136, 1149, 1229, 1285, 1334, 1379, Tr. 86, 52, 88, 90, 143, 161, 653, 688, 1075, 1103, Ai. 323, 445, 450, 489, 615, 1001, 1060, 1088, 1214, Ph. 85, 98, 152, 461, 500, 718, 886, 949, 972, 1048, 1053, 1313, 1461, Oid. 222, 258, 263, 985, 1283, 1286, 1369, 1512, Kol. 273, 357, 371, 907, 1367, 1550, Ant. 58, 801, 902, Frg. 2, 1; Laok. III, 1, Nipt. I, 1; Skyr. VI, 4; Tereus VII, 1, *νῦν ἔτι* s. *ἔτι*; *νῦν ἤδη* s. *ἤδη*, *νῦν οὖν* El. 15, *νῦν τε* El. 676; Oid. 40, 653, Kol. 772, 1376, 1398, Ant. 181, *οὐ νῦν πρῶτον* Ph. 966; *τανῦν* mit dem Indicativ Praesentis El. 458, 562, 585, Tr. 302, Ai. 426, 563, Ph. 613, 1152, Oid. 757; Kol. 553, 616, 1750, Perfecti Ph. 831, Aoristi Oid. 492, ohne Indicativ El. 421, Ai. 78, Oid. 1204, Kol. 133; mit dem Imperativ Praesentis (Oid. 697), Kol. 593; (*μὴ τανῦν*) 1195, Aoristi Oid. 53, mit dem Infinitiv Perfecti Kol. 1034; mit dem Participium Perfecti Kol. 1030, in besonderen Verbindungen: *καὶ τανῦν* Oid. 53, *καὶ τανῦν ἔτι* Ai. 78, *πῶς δ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι*; Tr. 835, *τὰ δὲ νῦν* Kol. 133, *τὰ νῦν* s. *νῦν* no. 8, *τανῦν γε* Kol. 1750, *τανῦν δὲ* El. 421, Tr. 302, Ai. 426, Kol. 593, *τανῦν τε* Oid. 697, Kol. 553, 1034. S. auch *νύν*.

νῦν s. *χώρει νυν* (*νῦν*) Tr. 92; *σίγα νυν ἑστῶς* Ai. 87, *βᾶθί νυν* (*βᾶθι νῦν*) Ph. 1196, *θεοῖσι μέν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγώ*; *οὐδ' οἶδε παῖδες*; *ἐξόμεσθ' ἐφέσιοι*; *ἀνδρῶν δὲ πρῶτον – κρίνοντες* Oid. 31; *κάτω νυν* (*νῦν*) *ἐλθοῦσ' – φίλει κείνους* Ant. 524; *μή νύν ποτ' – τὰς φρένας γ' = ἐκβάλῃς* 648; *καί νιν* (*νῦν*) *= μολεῖν* 1140; *ὡς νῦν τάφος στείχωμεν* Thyest. II, 1. Oft statt *νῦν* eingesetzt; z. B. El. 73, 428, 854, 889, 1200, 1435, Tr. 441, 1193, Oid. 1521; Kol. 755.

νύξ: *ὁπόταν θνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ* El. 91, *ὦ νὺξ* 203, *εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὐ κατασχήσει* 502; *ἃ προσείδον νυκτὶ τῇδε φάσματα δισσῶν ὀνείρων* 644, *ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον, οὔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν ἡδὺν* 780, *πολλαὶ κυκλοῦσαι νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι* 1365, *νὺξ γὰρ ἐλάγει, καὶ νὺξ ἀπαθὲς διαδεδεγμένη πόνον* Tr. 29,

ὃν αἰόλα νυξὶ ἐναριζομένα τίκτει κατεννάξει τε, φλογιζόμενον Ἅλιον 94, μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νυξὶ βροτοῖσιν, οὔτε Κῆρες, οὔτε πλοῦτος 132, ἕως τις – λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος 149, νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει περάνας Ai. 21, ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ 141, τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας νυξὶ ἥδε βάρος; 209, κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτὸς, ἡνίχ' ἕσπεροι λαμπτῆρες οὐκ ἔτ' ἦθον, – ἐμαίετο – 285, ἀλλ' αὐτὸ νυξὶ Ἄιδης τε σωζόντων κάτω 660, ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς (αἰανῆς) κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν 672, νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος Ph. 606, τέλει γὰρ εἴ τι νυξὶ ἀφῇ, τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται Oid. 198, μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτὸς, ὥστε μητ' ἐμὲ, μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, βλάψαι ποτ' ἂν 374, μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας, ἡμέρας τ' ἰὼν Kol. 618, νῷν δ' ὁλεθρία νυξὶ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκε 1684, ἐπεὶ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς ἐν νυκτὶ τῇ νῦν Ant. 16, τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν ὄναρ πνεύσαντα νυκτὸς ἡμέρας μαλάσσεται Akris. VI, 2, τῷ κακῶς πράσσοντι μυρία μία νύξ ἐστιν, εὖ παθόντα δ', εἶθ' ἕτερα θανεῖν Naupl. III, 2, ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι VII, 4, πόνῳ πόνον ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν Niob. VI, 3, ὑπέρ τε πόντου πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονὸς, νυκτός τε πηγὰς, οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχὰς, Φοίβου τε παλαιὸν κῆπον u. B. XCIII, 2.

Νύσσα. ὅθεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην βροτοῖσι κλεινὴν Νύσσαν u. B. XCIV, 2.

Νυσσαίων (*Νυσαίων*, *Νυσέων*, *Νισαίων*) ὀρέων κισσήρεις ὄχθαι Ant. 1131.

Νύσσια (*Νύσια*) *Κνώσσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ* Ai. 699.

νύχιος. ἀνὴρ δ' ἀνόμματος – ἐκτέταται νύχιος Ph. 858, αἱ δὲ νυχίαν ἀπὸ ῥιπᾶν Kol. 1248, νυχίων φθεγμάτων ἐπίσκοπε Ant. 1147.

νώδυνος. ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που Ph. 44.

νωμᾶν. ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε, ἄῤῥητά τ', οὐράνιά τε, καὶ χθονοστιβῆ Oid. 300, ὥρα νιν

ἀελλάδων ἵππων σθεναρώτερον φύγᾳ πόδα νωμᾷν 468, νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερὸν, ἐν θηρσὶν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω u. B. XXIII, 11.

νώνυμος. οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν, ζῶν κακῶς, εὔκλειαν αἰσχύνειν θέλει νώνυμος El. 1084.

νωτίζειν. παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας ἄπουρον, εἶτ' ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας, εἶτ' ἐς τὸν-Θρῄκιον κλύδωνα Oid. 193.

νῶτον. ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις ἤφριξον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαὶ El. 718, ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ καὶ χειρὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγὼ Tr. 1047, ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες 1090, πρὶν ἂν-μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ Ai. 110, τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη πάταγος Ἄρεος ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι Ant. 124, τετράπτεροι νῶτον Aithi. II, 1, ἐπ' ὤμων κατέχ' ἔχων κεραυνίου νώτου (μότου) καταστάζοντα βύσσινον φάρος Laok. III, 3, Ἄθως σκιάζει νῶτα (πλευρὰ s. Vorr.) Λημνίας βοός Lemn. IV.

Ξ.

ξαίνειν. σὺ δ', ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γένους, ξαίνεις Skyr. II, 2.

ξανθός. ἡδὺ ξανῆσαι, καὶ προγυμνάσαι χέρα Polmen. VI, 9.

ξανθαῖσι πώλοις El. 705, ξανθὴ Ἀφροδίσια λάταξ Inach. III, 1, ξανθὴν-ἵππον Oinom. VI, 2, θέρος-ξανθὸν Tyro XV, 4. S. auch ξουθός.

ξάσμα u. B. CV, 128.

ξεινίζειν s. ξενίζειν. — ξεῖνος s. ξένος.

ξενία. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς τᾶς σᾶς πέπον' ἔργ' ἀναιδῆ Kol. 515.

ξενίζειν. ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξείνισε (ἐξένισεν) El. 96, οἳ τοῖσι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν Tyro VII.

ξένος und ξεῖνος. ὅτι ξένος μὲν εἶ Φωκεὺς El. 44, εἰ ξένος ἄτερ ἐμᾶν χερῶν-κέκευθεν 865, τίνος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν; Tr. 310, φράσον-τόνδε, τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος

480, ἥμος κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ 531, βαρύς τε, καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν τήνδ' εἶπε Ph. 1045, ἆγω ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ, ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος Oid. 219, ξένος λόγῳ μέτοικος, εἶτα δ' ἐγγενὴς φανήσεται Θηβαῖος 452, ἦ βέβηκεν ἥμιν ὁ ξένος; Kol. 81, τόλμα, ξεῖνος ἐπὶ ξείνης – ἀποστυγεῖν 184, ὡς ἐπαιδεύθην ξένος, ὥσπερ σὺ 562, ὁ ξεῖνος – χρηστὸς 1014, καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος ἀνδρῶν γε μοῦνος, δι' ὄμματος ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ 1249, ἐπεὶ πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σὺ 1335, ὁ γὰρ ξένος σὲ καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ, δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθῶν 1496, οὐδ' ὡς ὁ Τυδεὺς – ἦν Ἄργει ξεῖνος ὧν οἰκίζεται Achai. VIII, 4, ἄμισθος ὁ ξένος πορεύεται u. B. CV, 38; ἐπείπερ οὔτ' ἐμοῦ καταξίως πράξειας, οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου El. 801, ἐπὶ ξένης χώρας Tr. 299, τὰ τῆς ξένης ὁρῶν πρασσέγματα 627, ξεῖνος ἐπὶ ξείνης Kol. 184, ὡς – ἐπὶ ξένης ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷ 'μῷ κάρᾳ 563, ξένης ἐπὶ χθονός 1256, βαρύποτμα κακὰ (τὰ) παρ' ἀλαοῦ ξένου 1449, τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἡχεῖται κτύπος, σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου; 1501, ἅς ἔχρηζε γᾶς ἐπὶ ξένας ἔθανε 1705, γᾶς ἐπὶ ξένας 1713, εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης Tereus VI, 2; ξένῳ παρ' ἀνδρὶ Tr. 40, τί χρή – μ' ἐν ξένᾳ ξένον στέγειν; Ph. 135, σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν 525, εἰ τῷ ξένῳ τούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενὲς Oid. 813, εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν Kol. 638, ὡς μὴ – γέλως ἐμῷ (ἐγὼ) ξένῳ γένωμαι τῷδε 903, ὁρμωμένῳ νεφτέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας 1577, ὁ δ' – κατῆνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ 1637; ἐς ξένην – γαῖαν El. 1132, ξένον παλαιὸν ὄντα Tr. 263, τί χρή – μ' ἐν ξένᾳ ξένον στέγειν Ph. 135, εἴ τι σέβῃ ξένον 1163, ξένην ἐπὶ – γαῖαν ἐμπορεύσεται Oid. 455, τὸν Κορίνθιον ξένον 1119, τὸν κακούμενον ξένον σώζειν Kol. 261, ὥστε ξένον γὰρ οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν, ὑπεκτραπόμην μὴ οὐ συνεκσώζειν 565, ὁρῶν σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον, ἀεὶ δ' ἀλήτην 745, ξεῖνον

παρ' ἄστεϊς ὡς διακτᾶσθαι χρεών 928, μήτ' ἐπίκουρα, μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ ξένον ἐκτανύσαι μόρῳ τὰν - νεπύων πλάκα 1562, λυγροτάταν ὀλέσθαι τὰν Φρυγίαν ξέναν Ταντάλου Ant. 824; ξένε El. 678, 1182, 1206, Ph. 557, 575, Oid. 957, Kol. 518, 668, 824, 829, 877, 1206, Mys. III, 1, ξένε πάμμορε Kol. 161, ὦ ξένε El. 662, 671, 797, 1112, 1180, 1184, Ph. 232, 348, 412, 923, Oid. 927, 931, 992, Kol. 62, 75, 492, 831, 834, 957, ὦ ξένε Κεφαλλὴν Ph. 791, ὦ ξένη Kol. 505, ξεῖνε Kol. 215, 856, ὦ ξεῖνε El. 675, 1119, Kol. 33, 49, 511, 530, 1119, ὦ ξεῖν' ἀλῆτα Kol. 1096. τίς οἶδεν ὑμῶν, ποῦ ποθ' οἱ Φωκεῖς ξένοι; El. 1442, ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; 1450, (Tr. 968,) ξένοι - λησταὶ Oid. 715, μανθάνειν γὰρ ἥκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν Kol. 13, ἐπεὶ πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σὺ 1335; καὶ σὺ φίλτατε ξένων Πυλάδη El. 15, τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν τοιοῖσδ' ἐπαίνοις σὺχὶ δεξιώσεται; 975, καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις; Tr. 187, ξέναν γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις 964, δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος ξέναν ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου θ' ὁρᾶν Ai. 817, τά τ' ἐλπίδων ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων Ph. 868, ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινα δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινα Oid. 817, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων; Kol. 493, φίλτατε ξένων 1552; ἐν ξένῃσι χερσὶ El. 1141, ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξέναις Tr. 601, ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα ξένοις ἐποικτίρειν σε Ph. 318; αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἱ δὲ βαρβάρους Tereus VII, 9; ξένοι Ph. 1264, Kol. 275, 296, ξέναι γυναῖκες El. 660, ὦ ξένοι El. 1323, Ph. 404, 1070, 1184, 1190, 1202, Oid. 924, Kol. 207, 237, 242, 457, 468, 521, 1239, ὦ ξένοι, ξένοι Kol. 844, ἰὼ ξένοι Ph. 219, Kol. 822, ὦ ξεῖνοι Kol. 174.

ξενόστασις. ὅπου θεῶν σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν Kol. 90, πανδόκος ξενόστασις Inach. IV.

ξενοῦσθαι. πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου Tr. 65, οὐ γάρ τις ὅρμος ἐστὶν, οὐδ' ὅποι πλέων ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται Ph. 303.

ξηραλοιφεῖν. καὶ ξηραλοιφὲν αἵματος διὰ πτυχῶν Peleus III, 5.

ξιφοκτόνος. χέρας ξιφοκτόνους Ai. 10.

ξίφος. πηδῶντα πεδία σὺν νεοῤῥάντῳ ξίφει Ai. 30, παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱπποκόμους 231, ὥστε καὶ χεροῖν κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη 750, πεπτῶτα τῷδε περὶ νεοῤῥάντῳ ξίφει 828, ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος, κἀκεῖνον Ἅιδης δημιουργὸς ἄγριος; 1034, πρόχειρον εἴ τι σοὶ πάρα ξίφος χεροῖν Ph. 748, ξίφος, εἴ πόθεν, ἢ γένυν, ἢ βελέων τι, προσέμψατε 1204, οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσα Ant. 820, ξίφους ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας 1232, τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει; 1309.

ξόανον. τά τ' ἐν Ἕλλησι ξόαν' ἡδυμελῆ Tham. II, 2.

ξουθῆς (ξανθῆς, ξουθά, ξουθοῦ, ἑλαίου) μελίσσης Polyid. IV, 5.

ξύλον. ὥστε πρίονος ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου Tr. 700, εἴ τ' ἴδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν, καί που πάγου κνυθέντος, οἷα χείματι, ξύλον τι θραῦσαι Ph. 294, συνέλεγον τὰ ξύλα Herakl. II, 1, ἐνήλατα ξύλα τρίγωμφα διαπορεύσασθαί σε δεῖ Ichneut. 1.

ξὺν und dessen Zusammensetzungen s. unter σὺν und dessen Zusammensetzungen.

ξυνοῦ δορὸς Ai. 181, ἐν οἷς χάρις ἡ κθονία ξύν' ἀπόκειται (ξυναπόκειται) Kol. 1752.

ξυνῶνα u. B. CV, 129.

ξυρεῖν. ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο Ai. 786.

ξυρόν. φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης Ant. 996.

Ο.

ὁ. I.) Formeln: ἁ, τᾶς, τᾷ, τὰν häufig, τὼ El. 977, 1401, Kol. 448, Ant. 21, 561, Lak. III, 1, τὰ Kol. 1600, τοῖν Oid. 1472, ταῖν 1462, τοὶ Ai. 1404 u. a. II.) Gebrauch, 1.) als eigentlicher Artikel, a.) vor Eigennamen: τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου Ph. 1357, ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὅ τ' Ἀπόλλων Oid. 498, τὰς γοῦν Ἀθήνας Kol. 24,

τῷ δ' αὖ Λύκῳ Aig. I, 2, (ὁ) Τυδεὺς Achai. VIII, 3, ὁ Σίσυφος IX, 7, νὴ τὼ Λαπέρσω, νὴ τὸν Εὐρώταν Lak. III, 1, ἦ τοι (ἤτοι) Κύπρις u. B. XXIII, 1, τῷ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένῳ XXXVII, 1 und oft. b.) mit Genitiven: τὰ Δοξίου El. 82, τὰ δὲ παννυχίδων 92, τὰ μητρὸς 261, τὰ σαυτῆς 678, τοῖς τοῦ; 1191, τοῖς πατρὸς 1192, τὸ τῶνδε 1203, τὰ κείνων 1845, τὸν Ἀλκμήνης, πόθι μοι, πόθι παῖς, ναίει ποτὲ Tr. 97, τὰ μὲν θεῶν 498, τὰ κείνου (τ' ἐκεῖνα) Ai. 1039, τὸ τῆς νόσου Ph. 300, τὰ τῶν πέλας 340, τῷ Λαερτίου 402, τὰ τῶν διακόνων 497, τῷ Πολύβου Oid. 489, τὰ βροτῶν 499, τὰ τοῦδε 620, τὰ μὲν κείνων 785, τὰ τῆς τύχης 977, τῶν Λαΐου-τις 1042, τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς Kol. 268, τὰ τῆς οἴκοι διαίτης 351, οἱ τοῦ πατρὸς 442, τῷ τοῦδέ γ' ἀνδρὸς 649, τὰ τῶν θεῶν 922, τὰ τοῦδ'-τἀνδρὸς 1428, Κρέων, ὁ Μενοικέως Ant. 156, τὰ-πόλεως 162, τἀμαυτοῦ 238, πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς 893, τῶν δ' (τῶνδ') ὑπαὶ χένους 1035, πάντα τ' ἀνθρώπων Aload. XIII, 1, ὁ τῆς θεοῦ Lak. III, 1, τἀμφοῖν u. B. LXXIV, 2, 2, πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ C, 1. c.) mit Praepositionen: τοὺς ἐκ Διὸς El. 659, τὰ μὲν ἐκ δόμων 1070, τὰ δὲ πρὸς τέκνων 1071, οἱ κατ' οἶκον 1147, εἰς τῶν ἐν Ἅιδου 1342, τἀν δόμοισι μὲν 1424, τἀπ' ἐμοῦ 1464, τά γ' ἐν δόμοισιν Tr. 625, οἵ τε μέσαν Μηλίδα παρὰ λίμναν 635, πάντων-τῶν ἐπὶ χθονὶ 811, τῶν κατ' οἶκον 934, τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν 1128, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος Ai. 1228, τοὺς πρὸς αἵματος 1305, τῶν ἐν τέλει 1352, τἀπὸ τοῦδε 1376, τοὺς ἐν τέλει Ph. 385, οὐδὲν-τῶν σαυτοῦ πέρι 553, τῶν-ἐν τέλει 925, τὰ ἐκ νεὸς 1076, τὸ κατ' ἦμαρ 1089, οἵ δ' ὑπ' ἐκείνῳ πάντες 1200, τὰ πρὸς θεοὺς 1441, τὰ πρὸς ποσὶ Oid. 130, τό γ' εἰς ἑαυτὸν 706, τὸν ἐξ ἀγρῶν 1051, τοῖς ἐν γένει 1430, τῆς μὲν κατ' οἴκους 1447, τὰ δ' ἐκ θεῶν Kol. 256, τὰ δ' ἐν μέσῳ 583, τἀν Θήβαις 791, τἀπὸ σοῦ 1628, τῷ κατὰ γῆς 1775, τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς Ant. 466, τοὺς ἔξω γένους 660, τἀν Ἅιδου 780, τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην 889, τὸ δ' ἐκ τυράννων 1056, τὰ δ' ἐν δόμοις 1279, τὰ δ' ἐπὶ κρατὶ 1345, τά τ' (γ') εἰς

θεούς 1349, τὸ πρὸς νότον Aig. I, 5, τὸ κατ' ἦμαρ – τὸ δ' ἐς αὔριον u. B. XXVII, 4, d.) mit Infinitiven: τὸ κρῖναι ταῦτα El. 1030, τό τε μὴ βλέπειν ἑτοῖμα 1079, σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένον, τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ ποτ' ἐστιν Tr. 66, τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ σμικροῖς ἀπιστεῖν 1228, τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι 1230, τὸ δ' ὦδ' ὁρᾶν φρονοῦντα 1231, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορρεῖν ἔχω 1243, τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη Ai. 260, τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ τεῖναι τὰ – βέλη Ph. 197, φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν πρόσφθεγμα 234, πλήν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμὲ 299, καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, – καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις 963, τὸ γρῦν ἴσ' ἀντιλέξαι Oid. 408, τὰ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐγταῦθ' ἔνι 598, τὸ μὴ οὐ παρύστον' εἶναι 1232, τὸ μὴ ἀποκλεῖσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας 1388, τὸ γὰρ τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ 1389, ἀλλ' ὧν ἐπαιτεῖς ἐς θέον πάρεσθ' ὅδε Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν 1417, τοὐξανιστάναι πάλεως δίχα Kol. 47, ὧν προπάθῃ τὸ τίνειν 229, τὸ κατθανεῖν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις 435, τὸ δρᾶν οὐκ ἠθέλησαν 442, ἐν τῷ μὴ δύνασθαι μήθ' ὁρᾶν 496, τοὐν δόμοισιν – διαιτᾶσθαι 769, τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια 808, τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ οὕτω γελᾶσθαι 1422, σφῶν τὸ μὴ πιτνεῖν κακῶς 1740, τὸ δὲ βίᾳ πολιτῶν δρᾶν Ant. 78, τὸ μὴ 'πιχωρεῖν 219, τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο 236, τὸ μὴ εἰδέναι 263, 535, τὸ μήτε δρᾶσαι, μήτε τῳ ξυνειδέναι 266, τὸ – αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι 437, τὸ μὴ οὐ θανεῖν τε σὺν σοί, τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι 544, ἄνδρα – τὸ μανθάνειν πόλλ' – καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν 710, τὸ μὴ θανεῖν 778, τούτων τὸ χαίρειν 1170, τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς Peleus IV, τοῦ γῆς ἐπιψαύσαντα – ἀκοῦσαι Tympan. I, 2, τὸ δ' εὐτυχοῦντα πάντ' ἀριθμῆσαι βροτῶν Phaidr. VII, 1, τὸ πρὸς βίαν πιεῖν – τῷ διψῇ βίᾳ u. B. XLIII, e.) mit andern Redetheilen, und über die Stellung s. das Sachregister unter: Artikel. 2.) als Demonstrativum: ὁ γὰρ El. 45, ὁ δὲ El. 736, Ai. 292, 294, 317, Oid. 1264, Ant. 518, 1226, ὁ δὲ – Τεῦκρος Ai. 780, ὃ δ'

εἶτ' Ὀδυσσεὺς Ph. 371, ὁ μὲν – ὁ δὲ Ai. 764, Ph. 540, ὁ μὲν – ἐγὼ δὲ Oid. 1135, ὁ μὲν – τὴν δὲ Skyth. 1, 1, ἡ δὲ Tr. 327, Ant. 1301, ἃ δὲ 980, ἡ δ' ἔσω – σὴ γυνή Oid. 1171, ἡ μὲν – σὺ δὲ Kol. 345 – 353, ἡ μὲν – τὸ δὲ El. 1400, τὸ γὰρ El. 4, τὸ δὲ Tr. 117, Ph. 863, Kol. 1226, τοῦ μὲν – τὸν δὲ Ai. 238, τῆς γὰρ πέφυκα μητρὸς Oid. 1082, τῷ γὰρ 1102, τῷ δὲ Tr. 135, Ant. 1209, τῇ δὲ Thyest. VI, 2, τῷ (darum) Oid. 511, καὶ τῷ u. B. LXXV, 2, τὸν Oid. 200, τόν γε – πατέρα El. 137, τὸν δὲ Ant. 1231, 1298, τὸν μὲν 1199, τὸν μὲν – δὲ Oid. 715, καὶ τὸν Kol. 1699, τὴν δέ γε 821, τὴν μὲν – τὴν δὲ 818, τὴν μὲν – τὰ δὲ Ai. 235, τὴν μὲν – τὸν δὲ Ant. 1221, τὸ (darum) Ph. 142, τὸ γὰρ 154, τὸ μὲν Kol. 702, τὸ μὲν – τὸ δὲ 189, οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μή 1671, τὼ δὲ El. 1401, Kol. 448, τὰ δὲ 1600, οἱ δὲ El. 711, Oid. 108, 783, οἱ μὲν – τοὶ δὲ Ai. 1403, οἱ μὲν – οἱ δὲ – οἱ δὲ 804, οἱ μὲν – οἱ δὲ – οἵδε τε (οἱ δέ τε) Oid. 16, οἱ μὲν – ἡμεῖς δὲ Kol. 1016, αἱ μὲν – αἱ δὲ – αἱ δὲ – αἱ δὲ 1245, Tereus VII, 9, τὰ δὲ Oid. 481, 1229, τὰ μὲν – δὲ Ai. 405, ἐκ δὲ τῶν Kol. 742, τῶν 161, τῶν δὲ Tr. 549, τοῖς μὲν – ἡμῖν δὲ El. 999, τοῖς μὲν – τοῖς δὲ Kol. 614, μὲν τοῖς – τοῖς δὲ Ant. 557, σὺν ταῖσι ταῖς – Kol. 458, τοὺς – θανόντους El. 205, τοὺς δὲ Ant. 202, τοὺς μὲν – τοὺς δὲ Ai. 302, τοὺς μὲν – τοὺς δὲ – τοὺς δὲ Ai. 298, Tereus VIII, 5, τὰ δὲ El. 219, Kol. 133, Ant. 1345, τὰ δὲ – τὰ δὲ El. 1288, τὰ μὲν Tr. 844, τὰ μὲν – τὰ δὲ El. 1271, Tr. 534, Ai. 32, Ant. 138, 1279, καὶ τὰ καὶ τὰ u. B. LXXXII, 3, 3; ἦβην, τὴν μὲν – τὴν δὲ Tr. 547, τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν – δὲ Kol. 1649, τὼ κασιγνήτω, τὸν μὲν – τὸν δὲ Ant. 22, τὼ παῖδε – τώδε, τὴν μὲν – τὴν δὲ 561. 3.) als Relativum: τῆς Tr. 381, 728, Kol. 1258, τῷ Ph. 14, τὸν Ai. 256, τόν τε Oid. 1055, τὴν El. 1144, Tr. 47, Kol. 747, τὰν Ai. 226, Ph. 1127, Ant. 606, 826, 1137, τὸ Oid. 1427, Kol. 702, Rizot. II, 3, τῶν Ph. 708, Oid. 1379, Kol. 35, 304, Ant. 1086, τά γε Kol. 881.

ὀβελός, τὸ Θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ u. B. CV, 166.

ὄγδοος, ὁ δ' ὄγδοος, λευκιππος El. 706.

ὄγκος. σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει El. 1142, ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον; Tr. 817, μηδ' ὄγκον ἄρῃς μηδένα Ai. 129, σοῦ γὰρ – βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον, οὐκ ὄγκου πλέον Kol. 1162, ὃν – βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ πόνῳ (χρόνῳ) διασκεδῶ 1341.

ὀγκοῦν. οἶκος – ὀγκωθεὶς χλιδῇ u. B. XXIV, 2.

ὀγμεύειν. ὡς φορβῆς χρεία στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας πον Ph. 168.

ὀδαγμός. ἦλθε δ' ὀστέων ὀδαγμὸς (ἀδαγμὸς) ἀντίσπαστος Tr. 770.

ὀδάζειν. καρδίαν ὠδαγμένος u. B. L, 8.

ὅδε 1.) Singularis, Nominativ: οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε, Ἥρας ὁ κλεινὸς ναὸς El. 7, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν 541, ὅδ' ἔστι 1353, ὅπως ὅδ' οὐκ Ὀρέστης ἐστὶ 1480, ὅστις –, ὅδ' ἂν λέγοι Tr. 23, ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς θρώσκει 58, ὅδε – ἰὼ 716, πᾶς ὅδ' ἂν – ἴδοι; 835, ὅδ' ἀνανδρος φέρεται 968, ὅδ' αὖ διῆξε 1082, ὅδ' οὖν ὁ θὴρ Κένταυρος 1162, πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὅδ' ἦν; Ai. 77, προσπόλων ὅδε 544, Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς κεῖται 898, ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν 1355, πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ – Ph. 199, ὅδ' εἰμ' ἐγώ σοι κεῖνος, ὃν – 261, ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης 575, ὅδ' ἐστὶν ἡμῖν ναυκράτωρ ὁ παῖς 1072, ὅδ' – χῶρος οὐρεσιβώτας 1147, ὅδε χῶρος 1153, ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμναν 1451, αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ Oid. 531, ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε – 968, ὅδ' ἐστὶν κεῖνος, ὃν – 1145, ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε Κρέων τὸ πράσσειν 1416, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε, ὃς – ὅστις – 1524, χῶρος δ' ὅδ' ἱερὸς Kol. 16, ὡς ἀνὴρ ὅδε 32, χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἐστὶ 54, ὅδ' ἐκεῖνος ἐγὼ 138, σὺ γὰρ ὅδ' εἶ; 222, οὐ σμικρὸς, οὔκ, ἀγὼν ὅδε 587, ἀλλ' ὁ χῶρος ἔσθ' ὅδε, ἐν ᾧ – 644, ὅσσον ἔρχεται Κρέων ὅδ' ἡμῖν 723, Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται – 894, ἐν ᾧ πλάμων ὅδε 1239, ὃν –, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε 1253, ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται κτύπος ἄφατος ὅδε Διόβολος 1463, ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας – χωρεῖ Ant. 155, ὅδ' ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς δέον περᾷ 386, ὅστις –, πῶς ὅδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;

464, νομος ὅδε 618, ὅδε μὴν Ἄκμων 636, ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε; 748, ὅδε (dieser) absolut: Ai. 1058, 1101, 1238, 1280, 1288, Ph. 839, 978, Oid. 148, 669, 948, Kol. 905, 1117, 1524, Ant. 740, Al. Lokr. IV, 2, καὶ μὴν ὅδε – Kol. 549, 1249, Ant. 1257, ἀνὴρ ὅδε, ὅδ' ἀνὴρ, ὅδε γ' ἀνὴρ s. ἀνήρ; ἥδε σοι κείνη πάρα El. 665, ἥδε γὰρ μείζων βλάβη ξύνοικος ἦν μοι 784, ἥδε – γυνὴ Tr. 62, ἅδ' ἀ τλάμων 841, ἀνέορτος ἅδε νόμφα, ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις 964, ἐπειδὴ τέρψις ἥδε (ᾥδέ) σοι τὸ δρᾶν Ai. 114, νυὲ ἥδε 209, ἀκτὴ μὲν ἥδε τῆς περιῤῥύτου χθονὸς Λήμνου Ph. 1, ἄλγησις ἥδε 792, ἥδε γῆ Oid. 47, ἥδ' ἡμέρα 438, γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων 928, ἥδ' – Ἰοκάστη 1053, ἥδε (ἥδ' ἡ) δύσμορος Kol. 749, ἥδε – πόλις 1013, ἥδ' ἕδρα 1163, ἥδ' ὁδὸς 1432, Διὸς πτερωτὸς ἥδε – βροντὴ 1460, χώρα Θ' ἥδε 1553, ἥδ' ἔστ' ἐκεῖν' ἡ (ἐκεῖν' ἡ, ἐκείνη) τοὔρχον ἐξειργασμένη Ant. 384, ὕβρις δ' – ἥδε δευτέρα 482, καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη 526, ἀλλ' ἥδε μέν τοι μὴ λέγε 567, ἅδ' ἐγὼ 868, ἡ δ' ὀξύθηκτος ἥδε βωμία πέριξ λύει κελαινὰ βλέφαρα 1301, γυνὴ τίς ἥδε κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς; Inach. VIII, ἥδε absolut El. 1105, Tr. 329, 462, 1010, Ph. 807, Oid. 1173, Kol. 1007, Ant. 189, 536, 673, 674, 699, 732, 751, 768, Rizot. I, 6; τόδε – ἄλγος El. 4, τόδε φάσμα νυκτὸς 502, τόδε – τεῦχος 1119, ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε; 1177, τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο 1178, τόδ' εἰ κἀγὼ τοὔργον 1373, τόδ' εἰ καλὸν τοὔργον 1493, τοὔργον τόδε Tr. 1018, τόδ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν Θανεῖν ἐμὲ 1172, τὸ βούλευμ' – τόδε Ai. 44, τάδ' ὄμμα 447, τόδ' ἔγχος 907, τόδ' ἐξύπερθε Ph. 29, τόδ' – πᾶν κράτος ὠγύγιον 141, τί τόδε; 201, τόξον τόδε 288, τάδε Θαῦμ' ἔχει με 687, τὸ κακὸν – τόδε 767, στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα 783, προσέρχεται τόδ' ἔγγυς 788, τὸ κακὸν τόδε 820, κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε 822, γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον 1000, τόδ' – βέλος 1299, ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν (od. Acc.) Oid. 101, ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας; 108, ποῖον τόδε (od. Accus.); 571, οὗ τόδ' ἦν

πάθος 782, τόδε πατρῷον ἔστω 1449, ἐμὸν τόδε Kol. 197, τί τόδε; 212, σημαίνει δ' ὅτι μόνης τόδ' ἔστι δῆλον Ἰσμήνης κάρα 321, ὅμμα – τόδ' – ἐμὸν 1709, τοὔργον τόδε Ant 279, οὔκουν τόδ' (od. Acc.) ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτὲ 821, ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοὔρμαιον, οὐκ ἄλλου τόδε 397, τόδε absolut El. 909, 1470, 1489, Tr. 1031, 1186, Ai. 534, 1136, Ph. 1304 (τοῦτ'), Kol. 640, Ant. 297, 298. Genitiv: τοῦδε absolut Tr. 189, 370, 716, Ai. 255, 347, 645, 962, 969, 984, 1029, 1033, 1061, 1100, 1310, 1346, 1376, Ph. 68, 598, 683, 840, 841, 964, 1047, 1075, 1144, 1351, 1434, Oid. 242, 272, 404, 620, 671, 949, 1148, 1154, Kol. 61, 637, 739, 1117, 1358, 1405, 1424, 1434, Ant. 198, 549, 666, 725, 910, 1304, u. B. L, 1, LIII, 2, τοῦδ' ἀνδρός, τοῦδ' – ἀνδρός u. a. Tr. 1018, 1201, Ai. 61, 1321, Ph. 966, Oid. 1464, Kol. 450, 830, 889, 892, 1407, 1412, 1434, Ant. 414, 490, 1282, Aload. IX, 1, u. B. XLI, 1, τοῦδέ γ' ἀνδρὸς Oid. 815, Kol. 649, τοῦδε τοῦ –, τοῦδε – τοῦ – El. 427, Tr. 1256, Ai. 789, 1176, Ph. 248, 1431, Oid. 534, 1002, 1018, Kol. 65, 1428, 1618, Ant. 283, 306, 465, 534, ἀνδρὸς τοῦδε, ἀνδρὸς – τοῦδε u. a. El. 1461, Tr. 1113, Ai. 89, 446, 1169, 1389, 1394, Ph. 1005, 1375, Kol. 436, 1275, Ant. 1012, 1034, τοῦ λόγου τοῦδε u. a. Oid. 219, 952, Dan. 1, 2, πικροῦ τοῦδ' αἰόλου κυώδοντος, τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου u. a. Ai. 1025, Ph. 1375, Kol. 19, 1255, 1406, Amphia. II; τῆσδε absolut El. 371, 373, 540, 640, 784, 787, Tr. 305, 364, 433, 477, 489, Ai. 526, 1174, 1371, Oid. 764, Kol. 331, Ant. 566, 574, τῆσδέ γ' absolut, τῆσδέ γ' ἀρχῆς u. a. Tr. 305, Oid. 383, Kol. 452, τῆσδε γῆς, τῆσδε – γῆς u. a. El. 71, 777, 790, 912, Tr. 17, 801, Ai. 11, 434, Ph. 528, 577, 989, 1375, Oid. 54, 210, 253, 659, 736, 811, 1043, Kol. 36, 85, 145, 294, 462, 727, 823, 862, 865, 871, 1348, Ant. 736, Aig. I, 2, Phrix. I, u. B. XCVI, τῆσδε τῆς –, τῆσδε – τῆς – El. 65, Tr. 77, Ai. 93, 652, Oid. 601, 1478, Kol. 33, 296, 423, 909, 915, 934, 1287, u. B. XXIII, 8, 1506, χθονὸς τῆσδε, χθονὸς – τῆσδε u. a. El. 882, Tr. 204, Ai. 21, 740, 976, Ph. 613, 1017, 1334, 1463, Oid. 104, 237, 353, 418,

670, 801, 1223, 1436, Kol. 43, 57, 728, 1024, 1087, 1476, Ant. 195, 733, τῆς – τῆσδε Oid. 1075, Ant. 1313, οἵ μοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς El. 1179, τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς 1336, τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονός Ai. 434, τῆσδ' ἀνδροφθόρου – ἐχίδνης Ph. 266, τῆσδε – νόσου βαρείας 1329, ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας Kol. 451, εὐίππου – τᾶσδε χώρας 668, μακαίου τῆσδ' ἂν (τῆσδέ γ') ἡδονῆς 780, ἁλίας στραβήλου τῆσδε Kamik. I, 1; τοῦδε (Neutr.) absolut El. 611, 850, (ὡς ἄδε τοῦδ' ἔχοντος) Ai. 904, 990, Oid. 409, Kol. 1005, 1007, (τοῦδ' ἀπαλλαγέντος) Ant. 422, Tympan. I, 1, τοῦδέ γε Tr. 72, τοῦδ' οὕνεκα Ant. 19, τοῦδέ γ' οὕνεκα El. 387, 605, ἐκ – τοῦδε El. 421, Ant. 578, τοῦδε πάθους, τοῦδε – πάθους u. a. Tr. 261, Ai. 747, Oid. 762, Kol. 355, 1722, τοῦδε τοῦ –, τοῦδε – τοῦ – El. 412, Tr. 256, Ph. 474, 877, 899, Oid. 307, Chrys. I, 1, θράσους τοῦδε, ἔργου – τοῦδε u. a. El. 627, Tr. 274, Ph. 919, Kol. 505, τοῦδ' ἀντιπέρου βήματος ἔξω Kol. 192. Dativ: τῷδε absolut El. 274, 441, Tr. 20, 990, (ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι) 1013, Ai. 1104, 1128, 1166, 1184, (θανόντι τῷδε) 1385, Ph. 513, 1003, Oid. 1156, Kol. 1633, Ant. 623, Poimen. IV, 3, τῷδε λόγῳ, τῷδε – λόγῳ u. a. El. 886, Ai. 24, 822, 1415, Ph. 1423, Oid. 113, Kol. 463, 1329, 1472, τῷδε τῷ –, τῷδε τῷ – Tr. 166, 1175, Ai. 78, Ph. 769, Oid. 1113, 1136, ἄνακτι τῷδε, ἀνδρὶ – τῷδε u. a. El. 635, Tr. 612, Ai. 895, Oid. 829, Kol. 1362, 1546, τῷ γέροντι τῷδε Oid. 1177, τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ Ai. 1319, τῷδε δυστήνῳ ποδὶ Ph. 1377, ἐμῷ (ἐγώ) ξένῳ – τῷδε Kol. 905, ὁρμαμένῳ τῷδ' ἀνδρὶ 1329; τῇδε absolut El. 643, 1302, Tr. 295, 545, 554, 1024, Ai. 687, 950, Ph. 204, 1331, 1336, Oid. 857, 858, 1128, Kol. 641, 1444, 1547, 1703, Ant. 43, 485, 570, 1111, Kolch. V, 4, τῇδε γῇ, τῇδε – γῇ u. a. El. 507, 674, 818, 956, 1122, Tr. 740, 1057, Oid. 110, 1157, Kol. 605, 700, 949, 1404, 1519, 1546, 1612, Ant. 43, 212, τῇδε τῇ –, τῇδε – τῇ – Tr. 445, 447, 544, Ai. 756, 778, 1362, Oid. 1283, Kol. 459, Ant. 209, νυκτὶ τῇδε, γυναικὶ – τῇδε u. a. El. 644, 783, 1193, Tr. 89, 471,

Ai. 559, Ph. 1097, Oid. 98, 186, 323, Kol. 630, 635, 708, 1095, 1125, Ant. 203, μιᾷ τῇδ' ὁδῷ El. 1314, μακραίωνι – τῷδ' ἀγωνίῳ σχολῇ Ai. 195, βαιῇ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ Ph. 286; τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρὶ El. 888, ἕρπει τῷδε Tr. 615, τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει Ai. 828, τῷδε φασγάνῳ 834, περιπτύχεῖ φάρει – τῷδε 916, τῷδ' ἄχει 948, τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ Ph. 800, τῷδ' ἐν αὐλίῳ 954, τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ – πάπει ποιάεντι Kol. 156, φάρει τῷδε Kris. II, 2. Accusativ: τόνδε absolut El. 419, 1356, 1488, Tr. 260, 594, 604, 718, Ai. 785, 1080, 1089, 1090, 1103, 1108, 1126, 1140, Ph. 71, 197, 396, 573, 612, 1437, Oid. 679, 1120, 1130, 1147, 1419, Kol. 255, 480, 860, 875, 1242, Ant. 646, Phaidr. IV, 4, τόνδ' ἄνδρα, τόνδε – πέπλον u. a. Tr. 225, 774, 1073, Ai. 902, 1045, 1179, Oid. 647, Ant. 758, 907, τόνδε τὸν –, τόνδε – τὸν – El. 580, Ai. 1047, 1326, Ph. 542, λόγον τόνδε, ἄνδρα – τόνδε u. a. El. 884, 1228, 1439, Tr. 580, Ai. 422, 922, Ph. 1038, Kol. 29, 508, Palam. I, 1, τὸν παῖδα τόνδε, τὸν ἄνδρα – τόνδε u. a. Ai. 568, 578, 1332, 1378, Ph. 616, 1036, Oid. 1128, Kol. 1182, τίνα τόνδ' ἐπηράσω λόγον; El. 388, τίν' εἶπας τόνδε μοι λόγον; Tr. 184, φράσον τόνδε, τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος 430, τόνδε γ' εὐθρῆ πέπλον 602, νεοσφαγῆ – τόνδε (τοῦτόν γε) – φόνον Ai. 546, τὸν στρατηλάτην Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρ' ὁρμώμενον 1224, χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γε Ph. 23, οἶκον – τόνδ' ἀμφίθυρον 159, ὡς – στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που 163, πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' – ἔπλει; 572, παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοὶ 1008, τόνδ' ἱππότην Κόλωνόν Kol. 59, γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμὸν 238, ἄνδρα τόνδε τηλικόνδε 735, τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν 1100, τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας 1356; τήνδε absolut El. 663, 798, 802, Tr. 411, 483, 487, Kol. 826, Ant. 385, 898, 401, 576, 930, τήνδε γῆν, τήνδε – φάτιν u. a. El. 163, 1213, 1222, 1505, Tr. 339, 483, 503, 657, 883, 888, 1002, 1259, 1274, Ai. 28, 42, 113, 289, 798, 850, 1032, 1057, Ph. 244, 830, 1057, Oid. 51, 72, 102, 104, 134, 323, 340, 519, Kol. 586, 879, 950, 1166, 1533, Ant. 191, 237,

309, 518, 805, 994, 1058, *τήνδε τὴν* –, *τήνδε* – *τὴν* – El. 1497, Tr. 584, Ai. 583, 788, Ph. 795, Oid. 1228, Kol. 96, 758, 939, 1032, Ant. 889, *γῆν τήνδε*, *σπουδὴν* – *τήνδε* u. a. Tr. 804, Ai. 13, Ph. 220, 840, 1045, 1166, Oid. 443, 664, Kol. 1509, Ant. 395, *τὴν παῖδα* – *τήνδε* Ant. 654, *τίν' αὖ τήνδε* – *φωνεῖς* – *φάτιν*; El. 328, *τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα* 451, *πικρὰν* – *πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι* 471, *ἀνδρὸς εὐτυχῆ κλύουδα πρᾶξιν τήνδε* Tr. 294, *δέσποιναν εἶναι τήνδε σὴν* 409, *εἶπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον* 620, *τὴν δὲ τέρψιν*, *ἣν* – *δίδωσι*, *τήνδ' αὐτὴ λάβοι* 820, *θοὰν νύμφαν* – *τάνδε* 859, *ξύνες δὲ τήνδ'*, *ὡς ἀήθης* – *χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημαίνουσά τι* 869, *πίστιν τήνδ' ἄγαν* 1182, *τήνδε περιφανῆ νόσον* Ai. 66, *σῖαν τήνδε θωΰσσει βοὴν* 335, *ὑμῖν κοινὴν* (*κοινῇ*) *τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν* 566, *τήνδ' ἣν εἵλητεν τύχην* 1058, *μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου* Ph. 61, *βαρεῖαν* – *φάτιν τήνδ' εἶπε* 1046, *τήνδε τ' ἔμπνουν βάσιν* 1378, *καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην* Oid. 632, *πόλιν μοι ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε* Kol. 773, *τήνδε σὴν ἐς τάδε μοι τέρψιν* – *πεφασμένην* 1121, *σύγκλητον τήνδε γερόντων* – *λέσχην* Ant. 159, *τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην* 378, *τάνδ' ἑτοίμαν ὁδὸν* 877, *λευκὴν* – *τήνδ'* – *τρίχα* 1093, *τήνδε Καδμείαν γυῖνα* 1162; *τόδε* absolut El. 132, 604, 1029, 1240, 1257, Tr. 187, 367, 1072, 1107, Ai. 1308, Ph. 6, 57, 333, 1019, 1176, 1197, (*τάδε*) 1362, Oid. 279, 407, 729, 1158, Kol. 6, 22, 480, 507, 548, 961, 1028, (*τάδε*) 1081, 1469, 1730, 1731, Ant. 785, *τόδ' ἦμαρ*, *τόδε* – *φάος* u. a. El. 106, 908, 1118, 1205, Tr. 622, Ph. 650, 663, 1201, 1326, Oid. 101 (od. Nom.), Kol. 98, 718, Ant. 818, *τόδε τὸ ῥῆμα* Oid. 354, *τοὔργον τόδε*, *τοὔργον* – *τόδε* El. 1020, Oid. 538, *κακὸν τόδε*, *πρᾶγμα* – *τόδε* u. a. El. 1216, Tr. 992, u. B. XXXVIII, 2, *τὸ ὕησαύρισμα* – *τόδε* u. a. Ph. 37, Oid. 234, *πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε* El. 10, *ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος* 1165, *τόδ' ἀκήλητον μανίας ἄνθος* Tr. 999, *σῖον τόδ'* – *καθῆφεν ὦμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον*

1050, τῷδ' ἔγχος τοὐμόν Ai. 668, κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε 753, ἕτος τόδ' ἤδη δέκατον Ph. 312, κρᾶτ' ἐμὸν τόδε 1001, ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος; 1204, ταὐτὸν τόδε 1256, ἐς τῷδ' - τόλμης Oid. 125, ποῖον τόδε (od. Nom.); 571, ἐπὶ σεμνὸν - βάθρον τόδ' ἀσχέπαρνον Kol. 101, τόδ' ἄθλιον εἴδωλον 109, τὶ τόδ' ἀπεννέπεις; 208, εἰς τόδ' - ἀνόσιον στόμα 981, ἐς τόδ' ἡμέρας 1138, οὔκουν τόδ' (od. Nom.), ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτὲ Ant. 321, ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε 877, τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον 798, τόδε λαμπάδος ἱερὸν ἄμμα 879, τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων 1172, κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω 1295, τόδ' ὀξυκώκυτον πάθος 1316. 2.) Dualis: τώδε τὼ πασιγνήτω El. 977, τώδε χρὴ πάντας σέβειν 921, τώδ' - τιμᾶν ἅπαντας - χρεών 982, χεροῖν - ταῖνδε 1139, ἄνδρε τώδ', ὥπερ πλέεις Ph. 591, ἐκ ταῖνδε δ', οὖσαιν παρθένοιν - ἔχω Kol. 445, ἐς τάδε 1121, ἀφ' ὑμῶν, - καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν 1290, τὼ παῖδε - τώδε Ant. 561, τὰ - κόρα τάδε 769, ἐδοξάτην μοι τάδ' ἐπ' ἠπείρῳ (ἠπείρῳ, od. τὰ Διὶ πειθόν) μολεῖν u. B. LXXXIII. 3.) Pluralis, Nominativ: οἵδε absolut El. 1422, (οἵδ') Ai. 98, 961, Ph. 428, 887, 985, (οἱ δὲ) Oid. 18, 78, 297, Kol. 79, Ant. 509, 927, οἵδε παῖδες Oid. 32, οἵδε λόχοι Kol. 1371, ποταμοί θ' οἵδε Ai. 862, καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίον (πλησίοι) πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή Ai. 1168, ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι Oid. 41, ἐπεὶ πάντες δὲ προσπτυσσόμεν οἵδ' ἱκτήριοι 327, πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες χρόνῳ παλαιοὶ Kol. 111; αἵδε Kol. 1379, 1668, Tereus IV, 1, αἵδ' ὁμοῦ πελάζομεν Kol. 1107, αἵδε μ' ἐκσώζουσιν, αἵδ' ἐμαὶ τροφοί, αἵδ' ἄνδρες 1367, αἵδε δαίμονες 864, αἵδε - χέρες 1102, στέγαι μὲν αἵδε Oid. 927, παῖδές θ' αἵδε Kol. 462; τάδε absolut El. 230, 662, 799, 1457, Tr. 581, 684, 826, Ai. 950, 1038, Ph. 305, 628, 893, 1003, 1246, Oid. 274, (od. Acc.) 527, 754, 901, (od. Acc.) 1172, 1329, 1369, Kol. 67, 787, 883, 1447, 1729, 1768, 1779, Ant. 39, 415, 521, 925, 1317, Kreus. VII, 2, Tyndar. 6, τάδε - κατὰ Oid. 667, 1280, πεδία τάδε,

δείματος τάδε u. a. El. 661, Ai. 439, Ph. 36, Oid. 1294, φ', γὰρ δὴ πάδ' (pd. Acc., and. τά γ') ἐγγενῆ φῦσαι ἄκοσμα Ant. 659, πάντα γὰρ λέχρια τάδ' ἐν χεροῖν 1345. Genitiv: τῶνδε (Mascul.) absolut El. 264, Tr. 336, Oid. 10, 91, 93, 373, 700, Kol. 114, 786, 811, 1002, Ant. 293, 510, 1335, (τοῦσδε) Alet. VII, 8, Helen. VI, 2, Niob. VII, 4, Poimen. V, 2, τῶνδε γεννητῶν, τῶνδε – γάων u. a. El. 353, 879, Oid. 1015, Kol. 815, Ant. 508, τῶνδε τῶν –, τῶνδε – τῶν – Ai. 1246, Ph. 868, τῶν πόνων τῶνδε Ph. 1422, ἄδλων τῶνδε, τόκων – τῶνδε u. a. Tr. 36, Oid. 431, (τόνδε) 1164, Kol. 1326, 1528, 1641, τῶν Εὐρύτου (τὰν Εὔρυτον) τῶνδ' – δεσπόζειν θρόνων Tr. 353, τῶνδε προσχώρων ξένων Kol. 493; τῶνδε (Femin.) absolut Tr. 312, Kol. 857, 1171, τῶνδε δαιμόνων, τῶνδε – θυρῶν u. a. El. 108, Tr. 240, Kol. 466, τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδε Tr. 737, τᾶνδ' ἀμαιμακέταν κορᾶν Kol. 127; τῶνδε (Neutr.) absolut El. 83, 295, 303, 376, 389, 527, 538, 616, 963, 1096, 1189, 1334, 1499, Tr. 91, 173, 614, 862, 912, 1109, Ai. 537, 823, Ph. 200, 590, 669, Oid. 147, 235, 282, 603, 710, 1010, 1251, 1465, Kol. 94, 418, 816, 1141, Ant. 64, 192, 1312, Naupl. V, 5, τῶνδε δωμάτων, τῶνδε – κακῶν u. a. Ai. 558, Ph. 147, 1426, Oid. 951, Kol. 176, 233, Ant. 400, τῶνδε τῶν – El. 468, 608, 1381, Ph. 802, ἔργων τῶνδε, θεσφάτων – τῶνδε u. a. El. 1252, Tr. 87, 809, Ph. 652, Oid. 1318, 1465, Kol. 264, ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδε Ai. 281. Dativ: τοῖσδε absolut El. 1192, Ph. 1243, 1365, Oid. 251, 677, 892, Kol. 653, 783, 1306, 1332, u. B. LVIII, 8, 3, τοῖσδ' ἀστοῖσιν, τοῖσδε – λόγοις u. a. Ph. 319, Oid. 392, Kol. 478, 988, τοῖσδε τοῖς – Tr. 482, Ph. 1388, Kol. 1128, δόμοισι τοῖσδε, τέκνοισι – τοῖσδε u. a. Tr. 895, Kol. 288, 1140, τοῖσδ' ἐνθάδ' αὖτοῦ, μὴ κατ' ἄστυ, δημόταις Kol. 78, ἐν τόποισι τοῖσδ' – ἡμῶν 1020, τοῖσδ' (τοῖς δ') ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν Laok. III, 6; ταῖσδε absolut Tr. 343, 344, ταῖσδε ταῖς – El. 68, κοίταισι ταῖσδε, ὁδοῖς – ταῖσδε Tr. 922, Kol. 554, κοίαισι τύλμαις ταῖσδε; Ai. 46, σὺν ταῖσδε (ταῖσι) τοῖς σεμναῖσι

δημούχοις θεαῖς Kol. 458, πρώταισιν (ἐν) ταῖσδε - ἀγνιαῖς 715; τοῖσδε (Neutr.) absolut Tr. 1252, Ph. 1339, (s e i t d e m) Oid. 735, Ant. 468, τοῖσδε τόξοις, τοῖσδε - κατεύγμασιν Ph. 1335, Oid. 920, τοῖσδε τοῖς - Ai. 532, σταθμοῖσι τοῖσδε, τόξοις - τοισίδε u. a. El. 1331, Ph. 471, 956, τοῖσδ' ὁμοῦ πέλας Ai. 406, ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε - κακοῖς Ant. 1076. Accusativ: τούσδε absolut Ph. 87, 418, 581, Oid. 352, 648, Kol. 813, Alet. VII, 2, τούσδε βωμοὺς, τούσδε - λόγους u. a. El. 1004, Kol. 898, 1058, 1761, Ant. 449, 452, τούσδε τοὺς -, τοὺσδε - τοὺς - Ph. 40, Oid. 755, 798, 1027, Kol. 64, 803, Ant. 575, δόμους ὡς τούσδε Tr. 366, τούσδ' - ἰκτῆρας κλάδους Oid. 143; τάσδε absolut Tr. 306, Oid. 1507, Kol. 1146, 1634, Ant. 579, τάσδε συμφορὰς, τάσδε - λιτὰς u. a. Tr. 1044, Ai. 484, 781, Oid. 149, 820, Kol. 154, 484, 1384, 1391, 1601, τάσδε τὰς -, τάσδε - τὰς - Kol. 1010, 1365, πλευρὰς - τάσδε Ai. 1411, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς El. 440, τάσδε δ' ὥσπερ εἰσορᾷς Tr. 283, τάσδε πετρήρεις στέγας Ph. 1262, τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι δοάζετε; Oid. 2, ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας 1481, τὰς κόρας εἰσορῶ τάσδ' ἄνσον ἀνθὶς ὧδε προσπολουμένας Kol. 1098; τάδε absolut El. 125, 126, 131, 258, 293, 311, 450, 465, 470, 553, 795, 882, 921, 926, 1025, 1062, 1124, 1180, 1255, 1434, Tr. 138, 190, 355, (τὰ δ') 844, 891, 928, 935, 950, 951, 1078, 1108, 1247, 1257, Ai. 22, 368, 733, 797, 1039, 1250, 1280, 1401, Ph. 132, 572, 537, 538, 568, 597, 843, 889, 898, 938, 980, 994, 1114, 1116, 1235, 1242, 1250, 1258, 1342, 1353, 1366, 1384, Oid. 223, 264, 286, 343, 377, 401, (od. Nom.) 527, 568, 574, 599, 613, 646, (od. Nom.) 667, 819, 850, 945, 1000, 1050, 1053, 1064, 1065, (od. Nom.) 1172, 1476, 1520, Kol. 79, 342, 416, 478, 497, 499, 529, 820, (τάδε γε) 836, 851, 852, 878, 953, 968, 987, 1128, 1136, 1178, 1307, (od. Nom.) 1351, 1379, 1435, 1513, 1637, 1773, Ant. 66, 80, 87, 219, 229, 248, 294, 302, 375, 442, 447, 450, (od. Nom.) 659, 685, 692, 802, 936, 1073, 1107, 1219, Alet. VII, 5, Aload. VII, 4, Salmon. I, 1, τάδ' ἔμπυρα, τάδε - ἀρωγὰ u. a. El. 405,

461, 1255, Oid. 912, Ant. 1280, τάδε τὰ – Ph. 1232, γέρα τάδε, σκῆπτρα – τάδε u. a. El. 443, 651, 1375, Ph. 1287, τὰ τόξα – τάδε Ph. 764, τάδ' – δυσπρόσοπτ' ὀνείρατα El. 460, τάδ' ἀντίπρῳρα δή σοι βλέπειν ἐναφγῆ Tr. 223, ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε τιμᾶτέ Ai. 687, ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα Oid. 1331, τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων Ant. 1279.

ὁδίτης. ὁπόταν μόλῃ δεινὸς ὁδίτης τῶνδ' ἐκ μελάθρων Ph. 147.

ὁδοιπορεῖν. ἀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν; El. 1099, ἦ που – ὑψηλ' ἐκόμπεις, κἀπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις Ai. 1230, τριπλῆς ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας Oid. 801, ὡδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους; 1027, οὐ γὰρ ἄν ποτε πρώταισιν ὑμῖν (ὑμῶν) ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν νήφων ἀοίνοις Kol. 99, σοὶ δ' ἔγωγ' ὁδοιπορεῖν 840, οὔκουν ποτ' ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι ὁδοιπορήσῃς (ὁδοιπορήσεις) 849, καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος ἀνδρῶν γε μοῦνος, δι' ὄμματος ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ 1251, ταχεῖα πειθὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ u. B. LVII.

ὁδοιπόρος. θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων Oid. 292.

ὁδός. οἵπερ ἐστάλην ὁδοῦ El. 404, φιλτάταν ὁδὸν – ὧδέ μοι φανῆναι 1278, ὅπου φανέντες – γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ 1295, ἥτις μιᾷ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον 1314, ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμὶν ἐξήκεις ὁδὸν 1318, ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται 1501, εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ Tr. 108, ὁδὸν ἦμος τὴν τελευτάίαν – ὡρμᾶτ' ἂπ' οἴκων 155, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ Ai. 37, βραδεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν πέμπων ἔπεμψεν 738, ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην 994, ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται 1254, ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα Ph. 993, κατερητύσων θ' ὁδὸν, ἣν στέλλῃ 1416, συμπράκτωρ ὁδοῦ Oid. 116, εἴ τιν' ἄλλην μαντικὴν ἔχεις ὁδὸν 311, σχιστὴ δ' ὁδὸς ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει 733, κἀξ ὁδοῦ μ' – πρὸς βίαν ἠλαυνέτην 804, καί σε τῇδε τῆς ὁδοῦ

δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας πύχοι 1478, μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προὐστάλης ὁδὸν Kol. 20, ἣν δ' ἐπιστείβεις τόπον, χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός 57, ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν οὐκ ἔφθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος 96, καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος 113, ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ 1019, ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ 1165, οἷον ἆρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν 1400, ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ 1432, καί σοι θεῶν τύχην τις ἐσθλὴν δῆκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ 1506, χ' οὕτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρὰ Ant. 232, τὰν νεάταν ὁδὸν στείχουσαν 807, ἄκλαυτος – ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδὸν 878, ἥξομεν κοινὴν ὁδὸν 988, ὁδὸς Eumel. 2, ὃς παρακτίαν στείχων ἀνημέρωσα κωδάλων ὁδὸν Thes. 1, 2, βᾶτ' εἰς ὁδὸν u. B. LX, 2, 1; δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδαῖς El. 68, βέβηκε – τὴν πανυστάτην ὁδῶν ἁπασῶν Tr. 875, ὁδὸς δ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην Ai. 994, πολλὰς ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάναις Oid. 67, ὥ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη, δρυμός τε, καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς 1399, ὁδοῖς ἐν ταῖσδ' ἀκρούων Kol. 553, ἔνθα δίστομοι μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοὶ 901, τὰ πρῶτα μὲν δορὶ κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς 1314, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς ξυνήδομαί σοι 1397, ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν Ant. 226, ἆρα δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν; 1213, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς 1274, φθονεραὶ γὰρ ὁδοὶ Kreus. III, 4.

ὁδός. ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταῤῥάκτην ὁδὸν χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐῤῥιζωμένον Kol. 1590.

ὁδοῦρός. πῶς δῆθ' ὁδοῦρὸν οἷος (ὅμοιος) ἐξέβης λαθών; Aig. V.

ὁδούς. δάφνην φαγὼν ὀδόντι πρῖε τὸ (πρίετο) στόμα u. B. XCVIII.

ὀδυνᾶν. ὡς ἀλγοῦσα κἀδυνωμένη δεινῶς El. 804.

ὀδύνη. ἐν δυσπαλλάκτοις ὀδύναις χωρεῖν πρὸ δόμων Tr. 959, μὴ κινήσῃς ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ἁμόφρονος

973, πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀδύναις 986, λαθίκηδον δ' ὀδυνᾶν (ὀδύναν) οὔτ' ἔνδοθεν', οὔτε θύραζ' ἕνεστί μοι ἐξανύσαι 1021, τὸ γὰρ ἐπίλευσσειν οἰκεῖα πάθη – μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει Ai. 262, πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται – ἓν δ' ὀδύναις ἁμοῦ λιμῷ τ' οἰκτρὸς Ph. 185, ὕπνῳ ὀδύνας ἀδαὴς 827, μὴ φθονερὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν 1142, δίκτυχοι γὰρ ὀδύναι μιν ἥρικον Ἀχιλληίου δόρατος Achill. III, 2.

ὀδύρεσθαι. τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει κἀδύρεται Ai. 327, ξὺν τῷ θεῷ πᾶς κἀγελᾷ κἀδύρεται 883, μὴ τοι μ' ὀδύρου Kol. 1439, τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις Ant. 693. S. auch δύρεσθαι.

ὄδυρμα. πολλὰ μέν σ' ἐγὼ κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην Tr. 50, οὔτ' ὀδυρμάτων ἐλείπετ' οὐδὲν ἀμφὶ νιν γοώμενος 936.

ὀδύσασθαι. πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντό θυσιβεῖς ἐμοὶ Nipt. IV, 2.

Ὀδυσσεύς. Ὀδυσσέα, τὸν ὀδὸν ἐνθάκητην λέγω Ai. 104, τοιούσδε λόγους φιδύρους πλάσσων εἰς ὦτα φέρει παῖδιν Ὀδυσσεύς 149, σκιᾷ τινι λόγους ἀνύσπα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν πάπαι, τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ 303, Ὀδυσσέως χάριν 953, πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν πενοῖς ὑβριζέτω 971, ἀλλ' αὖθ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν Ph. 64, ἦ τ' Ὀδυσσέως βία 314, 592, τῆς θ' Ὀδυσσέως βίας 321, ἦλθόν μι – μέτα δίος τ' Ὀδυσσεὺς χὠ τροφεὺς τοὐμοῦ πατρὸς 344, ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεὺς 371, τῶν ἐμῶν τητώμενος πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως 384, ὅτι ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ Ὀδυσσέως 406, δῦ' – Ὀδυσσεὺς δ' ἐστὶν αὖ κἀντα῀θα 429, πλὴν γ' Ὀδυσσέως 441, πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ ἀνταγγελὸς πλεῖν ἦν ἕτοιμος; 568, πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' αὐτὸς Ὀδυσσεὺς ἔπλει; 572, καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς Ὀδυσσέως λέγοντος 596, ὃν οὗτος – ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβητ' ἐπὴ δόλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε 608, τῆς Ὀδυσσέως νεὼς 636, ἆρ' Ὀδυσσέως κλύω; 976, Ὀδυσσέως – ἐμοῦγ', ὃν εἰσορᾷς 977, μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κἀπ' ἐμῆσαι' Ὀδυσσεὺς (Ὀδυσσεὺς) 1139, εἰ μὴ κέλας Ὀδυσσέα

στείχοντα – ἐλεύσομαι 1220, μᾶν Ὀδυσσέως ἐπηθόμην; 1295, οὐ τὸν ὥθλιον Αἴανθ' ἅλιον σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκῃ Ὀδυσσέως ἔκρινεν 1365, ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεὺς εἶμ' ἐπώνυμος κακοῖς Nipt. IV, 1, Ὀδυσσεῦ Ai. 36, 118, 1346, 1374, Ph. 1046, ἄναξ Ὀδυσσεῦ Ai. 1316, 1321, Ph. 26, ἄρισθ' Ὀδυσσεῦ Ai. 1331.

ὀδωτός. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὀδωτὰ Kol. 495.

ὅθεν. δῶμα Πελοπιδῶν –, ὅθεν σε – ἦνεγκα, κἀξέσωσα El. 11, νασιῶτιν ἑστίαν –, ὅθεν μόλις πανάμερος Tr. 660, ἐκ γῆς, ὅθεν προὔκειτο 701, παῖς ἄτερ ὧς φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχει πόρων Ph. 704, τὸν πατέρα πατὴρ ὑμῶν ἔπεφνε, τὴν τεκοῦσαν ἤρασεν, ὅθεν περ αὐτὰς ἐσπάρη Oid. 1498, τὸ δ' ἐκεῖ φανῇ, βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει, πολὺ δεύτερον Kol. 1227, ὅθεν κατεῖδον τὴν – Νύσσαν u. B. XCIV, 1.

ὅθι. στάντες, ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβεῖς κλήροις ἔκριναν, καὶ κατέστησαν δίφρους El. 709, εἶην ὅθι δαΐων ἀνδρῶν τάχ' ἐκπατρωθεὶς τὸν χαλκοβόαν ἄρῃ μίξοσιν Kol. 1044.

ὅθ' οὕνεκα 1.) weil, da mit dem Indicativ: El. 1190, Tr. 277, 571, Ai. 123, 553, 1052, Oid. 1016, mit dem Optativ: Oid. 1271; 2.) daſs mit dem Indicativ: El. 47, 617, Tr. 813, Ph. 634, Oid. 572, Kol. 853, 1006, mit dem Optativ: 944, ohne Verbum: El. 1308.

οἴ. οἴ ἐγὼ Ai. 803, οἴ ἐγὼ τάλαινα El. 674, 1115, οἴ ἐγὼ τλήμων Tr. 986, οἴ μοι od. οἴμοι El. 1475, 1479, Tr. 761, 973, 1133, 1145, 1230, 1241, Ai. 791, 809, 920, 944, 1002, 1024, Ph. 382, 863, 426, 917, 969, 976, 978, 1063, 1350, Oid. 1033, 1169, 1419, Kol. 1254, Ant. 49, 86, 838, 933, 1105, 1271, 1275, 1294, mit dem Genitiv: οἴ μοι ταλαίνης ἆρα τῆσδε συμφορᾶς El. 1179, οἴ μοι (ᾧ μοι) γέλωτος Ai. 367, οἴ μοι κελεύθου, τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας, οἴ μοι δ' ἑταίρων Kol. 1399, οἴ μοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου Ant. 82, οἴ μοι μάλ' αὖθις Tr. 1206, οἴ μοι, οἴ μοι μάλ' αὖθις Oid. 1316, οἴ μοι μοι El. 1160, 1162, Ph. 1123, οἴ μοι μοι τάλας Ph. 788, οἴ μοι μοί μοι Ph. 1086, οἴ μοι πάτερ Tr. 1203, οἴ μοι τάλαινα El. 788, 883, 926,

980, 1108, 1403, Tr. 825; Ai. 802, Eur. 999, 1427, πάλαι 554; οἳ πολιτόμενοι τῆσδε πάλαι πρασσῆς ἀναρελίπτου Il. 1143, φ' ἵππων πάρος Ph. 415, 682, 995; Oid. 744, πεδ', ὡς – Ai. 354, 527; Ant. 320, 1270. πυθοῦ τὰ χρώμενος οἱ δ' ἱκάνουσιν Eur. Ph. καὶ μὲ ἀνιμᾶς ἄγειν 1085, ὡς σὺ θὲλεις σπεύδεις Ar. 382, τί χαρεῖσ' οὐκ ἐᾷς Ant. 223, αἰκάσουσιν πρὸς πύας ἀμείνεσ 892. ἔλαβε οἶκας. πολλῶν χιλιῶν ἔχον ὀλίγον δ' ἄμε Ba. LV. Οἰάτιδες ἐκ χορῶν Kab. 1064. Οἰδιπόδης ἐπὶ τῶν ἐπιθυμιῶν φάτις – Οἰδιπόδα Oid. 495, τὰ πάρος Οἰδιπόδα 1195, ὄθλιον Οἰδιπόδαν Kol. 832, δυσμήνων πατρὸς Οἰδιπόδα Ant. 880. Οἰδίπουσι. ἐπιτάσσοντος Οἰδίποδι καλούμενος Oid. 8, ἐκ προτέρου Οἰδίπουν χώρας ἐμῆς 14, ὦ πρόσθεν πᾶσιν Οἰδίπου γόνος 40, ἐ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους 397, τὸν εὔφρονα Οἰδίποδα 614, Οἰδίπου ἐ σὸς πόσις 689, τόθ' ὧδε αἰδὼς ἔσχεν Οἰδίπουν ἄγαν λάκοις, πυνθάνεσθαι 914, ἔσπευ τὸ τοῦ πυθέσθαι δώμασιν. ἐστὶν Οἰδίπου 985, τοῦ τὸν Οἰδίπουν πάλαι κρέμων τὸν ἄνδρ' ἔρευνα ἀβρώσουσ' 947, καὶ πατρὸς Οἰδίπου καὶ τροφεῖ καὶ μητρὸς 1091, ἐκ πλευρᾶν Οἰδίπου πάρα 1207, βοᾶν ἐλαίπαιον Οἰδίπουν 1252, πόσις ἔλαχ' Οἰδίπου 1366, λαγόσας. Οἰδίπου ὅδε, ὃς πρὶν 1524, τὸν πλαγκτὸν Οἰδίπουν Kol. 3, πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπου 14, οἰκτίσεται ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον εἴδωλον 109, τέκνον Οἰδίπου 254, θύσμορ' Οἰδίπου 557, ποῦποτ' Οἰδίπουν ἀρεῖσθ' ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι πάλιν πῶν. ἀνάξει 626, ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους 740, ὦ ξεῖν' Οἰδίπους ποτ' ἦν ἔνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα 1295, Οἰδίπουν ὀλωλότα 1580, εὐθὺς Οἰδίπου φανεῖσι ἀμετραῖς χερσὶν ὦ παίδων λέγει 1638, τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν Ant. 2, ἠνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν 167, παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι 193, ἐν Οἰδίπου δόμοις 600, τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου 1018, Οἰδίπου Oid. 405, Kol. 1346, Οἰδίπους Oid. 646, 789, 1078, 1422, Kol. 461, 640, 756, 1038, 1627.

οἶδμα. παφλάζοντι θοῶς (ἄφαρ) φλοῖσβον ἀθρήσας Ant. 827; ἦστο κραναίης ἐπὶ πρῳρέων οἴδματι κυλίνδων βυσσόθεν ἀενάου Ὀδυσ. 588, ὡς ὅτε κύματος ὄρνις ἀλεξήτιλον πλανᾶται ἐπ' οἴδματι λίμνης Oinom. [V] 8.

οἰδάω. οἰμᾷ δὲ νῦν, ὀἰμᾷ τε μηκέτ' ἐμπίπλαμεν πόνων Ek. 459, οἴμαι μάτην σε ἔγωγε προσδέξεσθ' ἔτι 932, ὡς μάλιστά σοι μέλειν οἴμαι, μάλιστα δ' ἐνθάδ' ἐστὶ δοῦλα φράσαι 1447, πόρην γὰρ, οἶμαι δ' οὐκ ἔν', ἀλλ' ἠφανισμένην ἀκριβοδίκαιος εἶ Hr. 586, πῶς ἂν σοὶ φίλος ἐνθάδ' ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς πόνοις; Ai. 428, οἶμαι μὲν ἀρχὴν καὶ γε καὶ τὸ σ' ἐκφήνασα Ph. 289, οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ἔμμοιον μόνῳ θέλειν ἔλλον λαβόντα – τλῆναι τάδε 586, οἶδ' ἐγὼ μὲν μάτηρ ἐκοῦσαν Ἑλένην λαβεῖν 617, ἐμοὶ δ', ἐμοὶ γὰρ οἶμαι σοῦ πλέον οὐδὲν δὲ τοῦδ' ἐστὶν κρανοῦντι; μηδ' ἐπιθύνου χρὴ 1053, οἶμαι γὰρ οὐδὲν ἧσσον, ἢ τὸν ἐξ ἀγορᾶς, ὃν πρόσθεν ἐκπέμπουσας ἐκτείνειν Oid. 1051, οἶμαι γὰρ οὐ τὸν τυχόντ', οὗτος θέσιν ἐν νῷ σοὶ καθορμᾷ τήνδε τὴν στέγην, ἵνα κρύβδ[ην] 1287, οἶμαι δὲ δεῖ σοῦ δεῖν Kol. 28, ἀρχὴν οἶμαι τινὰ πορεῖν μίαν φυγῆς πρὸ ἐκπεύσεσθαι 498, ὡς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρῴαν φυγὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀνεπίφθονα ἄμ' 990, ἐγὼ δ' οἶμαι τόν – θρόνον καὶ τὰν – ἀδελφὰν ἀνέξεσθαι τάχ' ἐμοὶ ζείειν βοᾷ 1054, οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον οἶμαί τι καὶ ἡφῳχῆσθαι, ὥστε – Ant. 453, οἶμαι Ph. 498, Ant. 1051; Teneus VII, 4.

οἰήτης (οἴησις). Andromed. VII, 5.

οἰκεῖν. ὅταν νεὸς οἰκεῖ Λῆμνόθεν πόλιν Ek. 886, οὗ μηδὲ κλῄζειν ὦθ' Ἕλενος οἰκεῖν, μηθ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ θιγεῖν σέθεν Ph. 256, τὸν οἰκεῖν ἡνίκ' ἐγὼ στόλον Ph. 490, ὁμόσαι ἀπέχειν οἰκεῖν δὲ 941.

οἰκεῖν. ἐνθ' ἔμιμνον Ek. 1101, ἀνὴρ – βροτοῖς ἄστεισνος, οὐδ' οἰκουμένῃ Ph. 2, ἐς γῆν τήνδε – οὔτ' εὔορμον, οὔτ' οἰκουμένην 224, οἰκουμένη – σκέπῃ πορὸς μένα κάπι' ἐκποιζει 298, οὐδ' ὅταν οἰκεῖς μένε Oid. 414, Μερόπης; Πόλυβος ἧς ἔφευ μέτα 990, τὸ τὴν φρονοῦσ' ἔχω τῶν κακῶν οἰκεῖν, ἥκιστ' 1390; κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις, ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν Kol. 92, οἵτ'

οἰκεῖν ἄμεινον 802, ἄλλους δὲ θνητοὺς οἰκοῦμεν 1386, αἱ δὲ μυρίαι πόλεις, πᾶν δ' ὃ τις οἰκῇ, ἡσύχως κυθόμεθ' ἂν 1385.

οἰκεῖος. οἰκείας εἰς ἄτας El. 215, πήρυξ – οἰκεῖος Λίγισθος Tr. 787, οἰκεῖα κύθη Ai. 260, ὦ γῆς ἱερὸν ὄμμ' οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος 859, ὦ οἰκείας σφαγῆς 919, θεῖνον οἰκεῖον τέκνων 1294, πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἢ 'ξ ἄλλου τινός; Oid. 1162, τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς Kol. 765, ἐν τοῖς οἰκείοισιν ὅστις ἐστ' ἀνὴρ χρηστός Ant. 661, πότερα πατρῴας, ἢ πρὸς οἰκείας χερός; 1176, φθόγγος οἰκεῖον κακόν 1187, οἰκείας χθονὸς 1205, πένθος οἰκεῖον 1240.

οἰκέτης. εἴ που φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας Tr. 908, ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ Oid. 1114, ξὺν ὥπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ Kol. 934, πολλοὶ δὲ κἄσαν οἰκετῶν παμπληθίαν Laok. III, 4.

οἰκέτις. πιθοτενῆ ἐφέστιον οἰκέτιν τε u. B. LXXIV, 1, 2.

οἰκεῖν. ἕξις, ὅσπερ ἴκετ' ἐκδώσεις μόνος Oid. 756.

οἰκήσις. οὐδὲ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων ὄλλυ Ph. 31, ὃ κατασκαφῆς οἴκησις ἀλιφρόνων Ant. 892.

οἰκητήρ. ἄχρεῖον οἰκητῆρα – τόκμην τῶν ἐνθάδε Kol. 627.

οἰκητής. ἐμοῦ – ξώντος οἰκητοῦ τυγχάνει Oid. 1450.

οἰκητός. κἀγὼ μὲν οἰκητὸς Kol. 28, ἄθικτος, οὐδ' οἰκητὸς 39.

οἰκήτωρ. κεῖνοι δ' – αὐτοὶ μὲν Ἅιδου πάντες εἰσὶ οἰκήτορες Tr. 282, ὅστις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ κέλει 1161, ἕως σύνοιδ', ἐλεσθέ μ' οἰκήτορα Ai. 396, ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά με κατθέλλει Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας 517, ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες Kol. 728.

οἰκίζειν. ὡς πάραυλον οἰκίσῃς Kol. 735, οὐδ' ὡς ὁ Τυδεὺς – ἐν Ἄργει ξεῖνος ὢν οἰκίζεται Achai. VIII, 4.

οἴκοθεν. αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχον Ai. 1052, ὧν ὅθ' ἡγεῖτ' οἴκοθεν 1161, τίς σ' ἐπῆρεν οἴκοθεν στόλος; Kol. 358.

οἰκοτραφεῖς Oid. 1123, τὰ τῆς οἰκοι διαίτης Kol. 352, ἡ δ' οἴκοι (πόλις) πλέον δίκη (δίκη) σέβοιτ' ἂν 759, οἴκοι δὲ χ' ἡμεῖς εἰσόμεσθ' ἃ χρὴ ποιεῖν 1037.

οἰκονομεῖ Θηλάμους πατρὸς El. 190.

οἰκεταιούς· οὐδ' ἔσθον οἰκοπόρ' ἐστί τῆ προφῆ; Ph. 82.
οἶκας· οὔ τις πω ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου πολίπορος ἀκμή
El. 514, οὐ γὰρ ἦν λύσις ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον 574,
κατ' οἶκον 929, ὦ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσαράτην 978,
οἱ κατ' οἶκον 1147, εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα
1473, ἦμος κατ' οἶκον ὁ ξένος θρασεῖ - Tr. 531, ἔμοιγε
μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ μαλλῷ 689, ὅσ' ἐκδι-
δαχθεῖς τῶν κατ' οἶκον 934, αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
1066, οἱ κτδόμενοι τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου Ai.
204, ὅτου πατὴρ - πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν ὑκλιμιαν
φέρων 436, τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον 1021, πρὶν δ' ὡς
πρὸς οἶκον Ph. 58, οἶκον μὲν ὁρᾷς τόνδ' ἀμφίπυρον
πετρίνης κοίτης 159, πλέω δ' ἐς οἶκον 240, πρός τ' εἴ
τί σοι κατ' οἰκόν ἐστι πρασφιλὲς 469, πρὸς οἶκον τὸν
σόν, ἔκπεμψόν μ' ἄγαν 488, πλέων - ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον
ἐς τὴν εὔβοτρυν Πεκάρηθον 548, πάλιν πρὸς οἶκον τὸν
ἐθ' ἵκετο Oid. 115, ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐκπομίζετε
1429, ἔνθα οὐ κεκλαγμέναι πρὸς οἶκον ἕξεσθ' ἀπὶ τῆς
θεωρίας 1491, κατ' οἶκον οἰκουρὸν ἕζομαι Col. 348, πλησίον
κατ' οἶκον - μέγα Ant. 1168, εἰς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν
ὠλβίσθη ποτὲ, γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς, ὑγιῶς εἰδυῖα
u. B. XXIV. 1, κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρονα
γυνὴ XXV, σπονδὴ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη CV. 30. 1;
ἦλθ' ἀπ' ὀμφαὶ ξυνίασαν εὐναῖ μοχθερῶν οἴκων El. 93, ἑστὼς
οἴκων, κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς, κακῶς ἀπώλου 1136,
ὅθ' οὕνεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας, μήτηρ δ' ἐν
οἴκοις 1309, ὁδὸν ἦμος τὴν τελευταίαν ἄναξ ὥρμᾶτ' ἀπ'
οἴκων Ἡρακλῆς Tr. 166, σεῦται - ἐπ' οἴκους 646, ὦ
μηδὲν ἐσθ' οἴκοις βαρὺ 730, μέλλοντι δ' αὐτῷ κολυ-
θύτους τεύχειν σφαγὰς κήρυξ ἀπ' οἴκων ἵκατ' οἰκείος
Αἴας 757, ἢ κλύω τινὸς οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμω-
μένου; 864, λείπου μηδὲ σὺ, παρθέν' ἀπ' οἴκων 1275,
κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται Ai. 65, πότερα πρὸς
οἴκους - πέλαγος Αἰγαῖον περᾷ; 460, ἀπ' οἴκων εὐθὺς
ἐξορμώμενος 762, ἐξ οἴκων μολεῖν Ph. 60, πρωτογόνων
ἴσως οἴκων (ἦκων) οὐδενὸς ὕστερος 181, σῶσαί μ' ἐς
οἴκους 311, πλέω πρὸς οἴκους 383, πέμψον πρὸς οἴκους

1268, πέμπειν πρὸς οἴκους 1399, πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λάϊος, ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ; Oid. 112, ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας 241, οἰκοφθορεῖ εἰ ξυνέστιος ἐν τοῖς ἐμοῖς γέγονεν 249, ἄφες μ' ἐς οἴκους 820, οὐ πάλιν ἄψορρός οἴκων τῶνδ' ἀποστρέψεις ἄπει; 431, ἐπεὶ σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην 434, οὐκ εἰ σύ τ' οἴκους, σύ τε Κρέων, κατὰ στέγας; 637, ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων 819, εἰς οἴκους μολεῖν 1010, τῆς μὲν κατ' οἶκους 1447, γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἀπ' οἴκων (ἄποικον) 1518, ἵκου πρὸς οἴκους Kol. 741, ἢ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη λήθουσά μ' ἐξέπινες Ant. 531, ἀρχαῖα τἀ Λαβδακιδῶν οἴκων ἀρῶμαι πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντα 594, ἦδ' ἀναστάτους οἴκους τίθησιν 674.

οἰκουρεῖν. Χρύσης πελασθεὶς φύλακας, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις Ph. 1328, ἀφῶν δ', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν κομεῖν τάδε, κατ' οἶκον οἰκουρεῖσιν, ὥστε παρθένοι Kol. 348.

οἰκούρημα, τό τ' ἐλπίδων ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων Ph. 868.

οἰκούρια. τοιάδ' - οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου Tr. 542.

οἰκουρός. Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκουρὸν μόνη γεροντα-γαγῶ, νηπαιδεύω πάλιν Peleus I, 1.

οἰκτείρω τὴν τεκοῦσαν El. 1411, ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν ᾠκτείρεθ' οὗνος 1412, ἐπεί σφ' ἐγὼ ᾠκτειρα δὴ μάλιστα Tr. 464, φύσαντ' οἰκτείρας 1032, οἰκτειρόν τέ με πολλοῖσιν οἰκτρὸν 1070, οἰκτειρε - παῖδα τὸν σὸν, εἰ - σοῦ διοίσεται μόνος Ai. 510, οἰκτείρω δέ νιν χήραν παρ' ἐχθροῖς, παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν 652, οἰκτείρω νιν ἔγωγ', ὅπως - νοσεῖ Ph. 169, λόγοις ἐλεοῦσι μὲν, καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος προσέδοσαν οἰκτείραντες, ἢ τινα στολὴν 309, οἰκτειρ', ἄναξ 507, ἀλλ' οἰκτειρέ με 756, εἴ τι κἄμ' οἰκτείρετε 1042, οἰκτείρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον εἴδωλον Kol. 109, ἀλλ' ἐμὲ τὸν μελέαν - οἰκτείρατε 242, σέ τ' ἐξ ἴσου οἰκτείρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν 255, κείνην ἀνοικτίρμων τις οἰκτείρειεν ἂν οἵαισιν

αἰσχύνησιν οἷα μαίνεται πενθοῦσα Tyro XV, 8, Ἥλιος οἰκτείρειέ μὲ (ἠελίοιο κτείρειε ἐμὲ) u. B. XCI, 1.

οἰκείζειν. ἐπεὶ νιν τῶνδε πλεῖστον ᾠκτισα Tr. 312, οἷον ἀναρσίων οὔπω ἀγακλειτὸν Ἡρακλέους ἀπέρυσε πάθος οἰκτίσαι 855, μᾶλλον δ' εἰ παροῦσα πλησία ἔλευσσες οἷ' ἔδρασε, πάρτ' ἂν ᾠκτισας 897, οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον Ph. 227, ἀλλ' οἰκτισον σφᾶς Oid. 1508, καί σ' οἰκτίσας θέλω περᾶσθαι Kol. 556.

οἶκτος. κοὐδεὶς τοὐτῶν οἶκτος ἀπ' ἄλλης ἢ μοῦ φέρεται El. 100, ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη Tr. 298, εἰ δ' οἰκτον ἔσχεις 801, ἢ κλύω τινὸς οἴκτου δι' οἰκιῶν ἀρτίως ὁρμωμένου; 864, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον, ὡς κἀγώ; φρενὶ θέλοιμ' ἄν Ai. 525, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην 895, ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις τοὐμὸν ἀνδρός Ph. 965, ὡς ἔφυν οἰκτόν πλέως 1074, ὁ δ'; ὡς ἄνηβ' γέννα[illegible], οὐκ οἶκτον μέτα κατήνεσεν τάδ' ὅρκιος δρᾶσειν ξένῳ Kol. 1636, ἔφασας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας πατρὸς, τριπόλιστον οἶκτον (οἶκον) Ant. 859.

οἰκτρὸς μὲν νόστοις αὐδᾷ, οἰκτρὰ δ', ἐν κοίταις κυναγίαις ὅτε – El. 193, οἰκτρὰν ὅπα 1067, ὦ δέρας ὀκτρὸν 1161, οἰκτραὶ γὰρ Tr. 243, οἰκτείρόν τέ με πολλοῖσιν οἰκτρὸν 1071, τὰ δὲ νῦν ἑστῶτ', οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν, αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις 1271, οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς Ai. 628, ἔν τ' ὀδύναις ὀμῷ λιμῷ τ' οἰκτρὸς Ph. 186, οἰκτρὰ (κλὴρ) γὰρ βόσκειν 1167, ὦ παῖδες οἰκτροὶ Oid. 58, ταῖν ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν 1462.

οἰκτρῶς. σοῦ, πάτερ, οὕτως ἀθλίως οἰκτρῶς τε θανόντος El. 102, τῶν οἰκτρῶς ὀλομένων γονέων 145, ὡς οἰκτρῶς ἔχω Tr. 1080, ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς Ph. 1043.

οἰμωγή. τίν' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν τὸν – Ἀγαμέμνονα El. 123, ἅπας δ' ἀνευφώνησεν οἰμωγῇ λεὼς Tr. 783, πολλὰ οἰμωγῇ βοῶν 790, ἐξώμωξεν σἰμωγὰς ἰυγρὰς Ai. 317, βαρείας (βαρεῖα) δ' ἀθρύστομος ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς οἰμωγᾶς ὑπόκειται Ph. 190.

οἰμωγμός. ἔστ' οἰμωγμὸς u. B. XXIII, 5.

οἰμώζειν. νῦν οἰμῶξαι πάρα τὴν σὴν ξυμφορὰν El. 788, ἰδὼν δ' ὁ παῖς ὤμωξεν Tr. 932, οὐδέν σ' ἀπισπῶ καὶ

δὶς οἰμῶξαι Ai. 940, ἴσως τοι—θανόντ' ἂν οἰμῶξειαν ἐν χρείᾳ δορός 963, τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμώξειν τάδε Kol. 820, οἰμώξας δ' ἥκος ἴησι δυσθρήνητον Apt. 1210, στυγνὸν οἰμώξας 1226.

Οἰνεύς. πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως ναίουσ' ἐνὶ Πλευρῶνι Tr. 6, πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν, Οἰνέως κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους 405, παῖ γέροντος Οἰνέως 569, τέκνον Οἰνέως 598, 665, τὸν Οἰνέως γάμον 792, ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050, ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος Τυδεὺς Kol. 1315, συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύαις ἀνῆκε Δητοῦς παῖς ἐκηβόλος θεὰ Meleag. I, 1.

οἴνη. ἔστι γάρ τις ἐναλία Εὐβοιὶς οἴνη (Εὐβοίας) Thyest. VI, 2.

Οἰνιάδαι. ὁ μὲν ἦν—Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδῶν Tr. 509.

οἶνος. φανὴρ γὰρ ἐν δείπνοις—καλεῖ παρ' οἴνῳ Oid. 780, ἴσως ἄτον κριθώσης οἴνου u. B. CV, 113, b (s. Verr.).

οἰνοῦν. δείπνοις ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος Tr. 268, πᾶς οἰνωθεὶς φανὴρ ἦσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός u. B. XIV, 1.

οἰνοχύτευα πώματος Ph. 714.

Οἰνωπία τε πᾶσά—σε δέξεται Triptol. I, 2.

οἰνώψ. οἰνῶπα (οἴνωπα, οἴνοπα) Βάκχον εὔϊον Oid. 211, τὸν οἰνῶπ' (οἴνωπ') ἀνέχουσα κισσὸν Kol. 674.

οἰοβώτης. φρενὸς οἰοβώτας (οἰοβότας) Ai. 615.

οἰόζωνος. εἰ δ' ἄνδ' ἓν' οἰόζωνον αὐδήσει Oid. 846.

οἷος. οἷα (οἰα) Χρυσόθεμις ζώει El. 157, ἐξ οἵων—οἰκείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις 214, ἐπάφια—, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται 327, οἵ' αὐτοῖς φρονῶ 384, οἵ' ἔργα δρώσας οἷα λαγχάνει κακὰ 751, οὐδέποτε λησόμενον ἀμέτερον οἷον ἔφυ κακὸν 1250, φέροντες οἵ' ἂν οὔτε τις δόμων ἀπώσαιτ', οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών 1324, ἐξ οἵων ἔχω, αἰτῶ 1379, τἀπιεί μια τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοὶ 1383, οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν Tr. 105, οἷον ἄρκτου στρυφάδες κέλευθοι 130, ἓν δ', οἷον οὔπω πρόσθεν, ὠτίτ' ἐξερῶ 154, πῶς δ' οὐ χἀτέρας, οἵας γ' ἐμοῦ; 444, ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἷα φράζω 526, οἷα πάσχω,

συγκατοικτιουμένη 535, τριόδτου ἐκβέβηκεν, οἷόν ἂν φράσω, ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν 672, ἂν σὺχ οἷόν τε μὴ τελεσθῆναι 742, τὸν Οἰνέως γάμον, οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου 793, ἓδ' οἷον προσέμιξεν ἅφαρ τοὖπος τὸ θεόπροπον ἡμῖν 821, πέφυται νόσος, οἷον ἀναρσίων οὔπω ἀγακλειτὸν Ἡρακλέους ἀπέμολε πάθος οἰκτίσαι 853, εἰ – ἔλευσσες οἷ' ἔδρασε 897, ῥᾶον ἀνθ' οἷων θυμάτων ἐπί μοι μελέῳ χάριν ἠνύσω 994, οἷαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἵαν 997, τάσδε συμφορὰς ἄνακτος, οἵας οἷος ὢν ἐλαύνεται 1045, κοὔπω τοιοῦτον – προὔθηκεν, – οἷον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐριννύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον 1050, πένθος οἷον εἰσορῶ ἕξουσαν 1112, οἷά μ' εἰργασαι; 1203, οἷά μ' ἐκπαλῇ, φονέα γενέσθαι –; 1206, οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἰθοπος ἀγγελίαν ἄτλατον, οὐδὲ φενκτὰν, Ai. 221, οἵαν τήνδε θωῦσσει βοὴν 335, ἔπεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα – ἀμφίδρομον κυκλεῖται 351, οἷον ὑβρίσθην ἄρα 367, ἄνδρα –, οἷον οὔ τινα Τροίας στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπο Ἑλλανίδος 423, οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει 503, οἷος ἐξ οἷου τράφης 557, οἵαν σε μένει κυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν 641, οἷος ὢν οἷως ἔχεις 923, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμεν 944, οἷοι νῷν ἐφεστᾶσι σκοποὶ 945, ὡς ἂν ᾖς, οἷός περ εἶ 1117, δοκῶ γὰρ οἷον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν Ph. 27, οἷα φωτὶ δυσμόρῳ ῥάκη προθέντες βαιὰ, καί τι καὶ βορᾶς ἐπωφέλημα σμικρὸν, οἵ' αὐτοῖς τύχοι 273, πάγου χυθέντος, οἷα χείματι 293, ἐν κακοῖσι τοῖσδ', οἵσις ὁρᾷς – ἐναλονταί με 471, οἵ' ἀνὴρ πένης 584, οἷά μ' ἐργάσῃ κακὰ 786, ἀλλ' οὐχ οἷόν τε 925, οἷά μ' εἰργάσω, οἵ' ἠπάτηκας 928, οἵ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως 940, οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν 991, οἷα πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης νεφρᾶς 1004, οἵᾳ (οἷός) μ' ὑπῆλθες 1007, οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι δοκῶ προλεύσσειν 1359, κἀνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷα τε φοινίου σάλου Oid. 24, λέγοιμ' ἂν οἵ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα 95, οἵᾳ νόσῳ σύνεστιν 303, καθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς 403, ὅταν προδείξῃς, οἷόν

ἐστι τὸ φθονεῖν 624, Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει 701, οἷόν μ' – ἔχει ψυχῆς πλάνημα 726, οἳ' ἀνὴρ ἀγχηγέτης 751, ἀνὴρ –, οἷον σὺ φῂς 803, οἳ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθε 1224, οὔθ' οἳ' ἔπασχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακὰ 1272, θέαμα δ' εἰσόψει τάχα τοιοῦτον, οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι 1296, οἷον εἰσέδυ μ' ἅμα πέτρων τε τῶνδ' οἴστρημα, καὶ μνήμη κακῶν 1317, οἷον ἆρά με κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε; 1395, οἳ' ἔργα δράσας ὑμιν, εἶτα δεῦρ' ἰὼν ὁποῖ' ἔπρασσον αὖθις; 1402, τἀμὰ κακὰ οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν 1415, νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου, οἷον βιῶναι σφῷ πρὸς ἀνθρώπων χρεών 1488, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον σώζειν οἵας τε Kol. 262, τὴν πάλαι γένους φθορὰν, οἵα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον 370, ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀθίας οὐκ ἐπακτύνω; οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωριδι νάσῳ Πέλοπός ποτε βλαστὸν, φύτευμ' ἀχείρωτον 694, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ πείθειν οἷός τ' εἶ, μήτε τούσδε τοὺς πέλας 803, μαρτύρομαι τούσδ', οὐ σὲ, πρὸς δὲ τοὺς φίλους, οἳ' ἀνταμείβη ῥήματ' ἤν σ' ἔλω ποτὲ 814, τοιγὰρ σὲ καὐτὸν, καὶ γένος τὸ σὸν – δοίη βίον τοιοῦτον, οἷον κἀμὲ, γηρᾶναί ποτε 870, ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται; 881, οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας 896, πράξεις οἷον ἂν θέλῃς 956, μητρὸς – οὐκ ἐπαισχύνῃ γάμους – μ' ἀναγκάζων λέγειν, οἵους ἐρῶ τάχα; 980, ἵν' ἐκμάθῃς οἷον ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις 1013, τοῖς ἐμπείροις βροτῶν μόνοις οἷόν τε συνπαλαιπωρεῖν τάδε 1136, οἷος δορύσσους Ἀμφιάρεως 1313, οἷον ἀρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν· τοιοῦτον, οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα ξένοισθ' ἑταίρων 1400, ἀλλ' οὐχ οἷόν γε (τε) 1418, κλύων τὰ τοῦδ' – τἀνδρὸς, οἳ' ἐθέσπισεν 1428, ἐξέπραξεν οἷον ἤθελε 1704, οὐδὲν ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε Ant. 295, τὴν παῖδα ταύτην οἳ' ὀδύρεται πόλις 693, οἷα φίλων ἄκλαυτος, οἷοις νόμοις πρὸς ἔργμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου κοταινίου 847, ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἄται –, οἷων ἐγώ ποθ' – ἔφυν 866, οἷα πρὸς οἷον ἀνδρῶν πάσχω 942, οἷον ἔργον εἴργασαι; 1228, τοιοῦδ'

ἴδοις ἄν, οἷός ἐστι νῦν ὅδε Ai. Lokr. IV, β, οὐδὲν ἄλγος, οἷον ἡ πολλὴ ζόη Skyr. V, 1, οἵαισιν μαχύνησιν οἷα μαίνεται πενθοῦσα Tyro XV, 9, πρὸς ἃ οἷον ἤξεις δαίμονα, ὃς — u. B. LII, 1, φίλος γὰρ ἡμῖν ἡμόκοιτος οἴχεται CV, 81.

οἷος. ἐκ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου Κάλχας μεταστὰς οἷος Ἀτρειδῶν δίχα Ai. 750, οἷος (οἷος) ἄρ' αἱμάχθης, ἄφρακτος φίλων 909, πῶς δῆθ' ὁδαυλὸν οἷος (ὅμοιος) ἐξέβης λαθών; Aigeus V.

οἷπερ. χωρήσομαί τἄρ', οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ El. 404.

οἷς. ᾠρχῆτ' οἷός εὐείρῳ πόκῳ Tr. 675, τὸ κάταγμα — τῆς οἷὸς 696, οἷός (γε) νεαρᾶς νεοτόκῳ (οἱαπάκῳ) μαλλῷ βαλὼν Kol. 475, ἦν μὲν γὰρ οἷὸς μαλλὸς Polyid. IV, 1.

οἰστέον. ἐμοὶ μὲν οἰστέα τάδε Kol. 1360, τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον Ant. 310.

οἰστρᾷν. νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς ἐξέλυσ' ἐπίκουρον ἀμέραν Tr. 653.

οἴστρημα. οἷον εἰσέδυ μ' ἅμα κέντρων τε τῶνδ' οἴστρημα, καὶ μνήμη κακῶν Oid. 1318.

οἰστροπλήξ. τῆς οἰστροπλήγος ἅλσος Ἰνάχου κόρης El. 5.

οἶστρος. πρὶν ἐμπεσεῖν σπαραγμὸν ἤ τιν' οἶστρον Tr. 1254, ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ Ant. 1002.

Οἰταῖος. κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος Tr. 436, ὦ γενέθλον Οἰταίου πατρὸς Ph. 453, πρὸς Οἰταίαν χθόνα 479, χθόν' Οἰταίαν 664.

Οἴτη. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις Tr. 200, ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα θερμὰ λουτρά, καὶ πάγους Οἴτας παραναιετάοντες 635, οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον; 1191, κἀκεῖθεν οὖ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος — ἔσται Ph. 490, Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων 729, πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκας 1430.

οἶτος. τὸν ἀνήνυτον οἶτον ἔχουσα κακῶν El. 168.

Οἰχαλία. ὡς τῆς κόρης ταύτης ἕκατι κεῖνος Εὔρυτόν θ' ἕλοι, τὴν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν Tr. 354, τῆσδ' οὕνεχ' ἡ πολύφθορος καθῃρέθη πατρῷος Οἰχαλία δορὶ 478,

Αἰ κλαυτὰ λόγχα κρυπάχου δορός, ἃ τότε Θεὰν νόμψαν ἄγαγες ἀπ' ἀκταίνας τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾷ 359.

οἴχεσθαι. δς τῶν ὑπερφῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται El. 146, ἀκοσπάσας τῆς ἐμῆς ψυχῆ φρενός, αἰ - 809, εἰ τῶν φανερῶς οἰχομένων εἰς Ἅιδαν ἐλπὶς ὑπόκεισις 888, οἴχεται πατὴρ 1151, ἡνίκ' ἦ σεσώσμεθα, ἢ πίπτομεν, - ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα Tr. 85, πατρὸς, ὃς πρὶν ᾤχετο 733, οἴχομαι τάλας 1143, ἀλλ' οἴχεταί τοι, πρὸς τῶ κέρδιστον τυγκτὸς γνώμης Ai. 743, οἴχω', ὀλωλὰς διακεπόρθημαι 896, ὡς οἴχῃ θανὼν 999, θεὸς γὰρ ἐκσώζει με, τῶδε δ' οἴχομαι 1128, ἀλλ' οἴχεται δὴ κἄννα ταῦτ' ἐῤῥιμμένα 1271, ξὺν ᾗ μ' ἐκεῖνοι προθέντες ἐνθάδε, ᾤχοντ', ἔρημον Ph. 269, τότ' ἄσαρκοί μ' - λιπόντες ᾤχοντο 273, ἀλλ' ἦ χοὖτος οἴχεται θανών; 414, σκυτὸς δέ γιν - οἴχεται στείλῶν Kol. 298, Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα 894, ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ, αὐτόν τ' ἐχειροῦ, τὰς κόρας τ' οἴχῃ λαβών 1009, ᾤχετο γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη Tham. I, 1, ἔζης ἄρ', οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾤχου θανών; Phaidr. X, 1, νίος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἴχεται u. B. CV, 81.

οἰχνεῖν. ἄτεκνος, τάλαιν', ἀνύμφευτος πέλεν οἴχνῶ El. 166, μὴ δῦναι μ' ἂν - θυραῖον οἰχνεῖν 513, πέλ ταχῦν τηλωπὸς οἰχνεῖ Ai. 564.

οἰωνοθέτης. δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας Oid. 484.

οἰωνός. τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς ἐσορώμενοι τροφᾶς κηδομένους El. 1059, μὴ - φίφθῶ κυσὶ πρόβλητος, οἰωνοῖς δ' ἕλωρ Ai. 830, φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν Oid. 310, ἦν (μαντείαν) οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων, οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτὸν 395, γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών 398, τὰ πρῶτα μὲν δορὶ κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὄδοῖς Kol. 1314, οἰωνοῖς γλυκὺν θησαυρὸν, εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς Ant. 29, ἐᾷν δ' ἄθαπτον, καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέν τ' ἰδεῖν 205, ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον - μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν εἶσθ' ὁλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος 698, ἵν' ἦν μοι

παντὸς οἰωνοῦ λιμὴν 1000, βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἑσχάραι τε παντελεῖς πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς τοῦ-Οἰδίπου γόνου 1017, ὅσων στραφθεὶς ἢ κύκλος καθῆκεν, ἢ θῆρες, ἢ τις πτηνὸς οἰωνός. φέρων ἀνόσιον ὀσμὴν ἐστίουχον ἐς πόλιν 1082, νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερὸν, ἐν θηρσὶν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω μ. Β. XXIII, 11.

οἷος. οἷος ὢν οἷος ἔχεις Ai. 923.

ὀκλάζειν. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου λάου βραχὺς, ὀκλάσας Kol. 196.

ὀκνεῖν. ἵν' οὐκ ἔτ' ὀκνεῖν καιρὸς El. 22, φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα 320, τά μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργάθειν 1271, μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν; Ai. 81, σὲ – τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἔτι 1394, ὀκνῶ προδότης καλεῖσθαι Ph. 93, ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει 111, οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς· ἐν οἷς δ' αὐδᾷς, ὀκνῶ 907, ὀκνῶ τοι πρός σ' ἀποσκοποῦσα Oid. 746, καὶ μὴν ὀκνῶ μὲν 749, ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες, ἐκπεπληγμένον κεῖνον βλέπουτες ὡς κυβερνήτην νεώς 922, καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ; 976, νῦν δ' – πᾶσ' ἀνάγκη – ὀκνεῖν 986, ἦ γὰρ τάδ' ὀκνῶν, κεῖθεν ἦσθ' ἀπόπτολις; 1000, ὀκνοῦντ' ἀνάγκη. – τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ Kol. 655, ὃν μήτ' ὀκνεῖτε 731.

ὀκνηρός. ἡμῖν μὲν ταῦτ' ὀκνηρὰ Oid. 854.

ὄκνος. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ El. 321, ἥτις – νυμφείων ὄκνον (ὅτλον) ἄλγιστον ἔσχον Tr. 7, πρῶτος ἀγγέλων ὄκνον σε λύσω 181, φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ (ἰδεῖν) Ai. 82, μέγαν ὄκνον ἔχω 139, καὶ μή μ' ὄκνῳ δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον Ph. 225, τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος 887, θεσφάτων γ' ὄκνῳ κακῶν Oid. 1175, τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει; Kol. 652, τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολὺν Ant. 243.

ὀκριάζων u. Β. CV, 130.

ὀλαί. ἐνῆν δὲ συμμιγὴς ὀλαῖς παγκαρπία Polyid. IV, 3.

ὀλβίζειν. τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια ὠλβίζετο El.

693, ὥστε θνητὸν ὄντ' - μηδὲν' ὀλβίζειν; πρὶν ἂν - Oid. 1529, οὐ χρή ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας ἀνδρὸς, πρὶν - Tyndr. 1, τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ἐξέβλαθη ποτὲ, γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς, ὀγκωθεὶς χλιδῇ; u. B. XXIV, 1.

ὄλβιός. κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ ὄλβιος El. 160, ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐροῦσαι βίον Tr. 284, ἀλλ' ὄλβια τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ γένοιτο Oid. 929.

ὀλβίως. ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσε τὸ τέλος βίου Kol. 1720.

ὄλβος. ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας ἐκράτησας τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου. Oid. 1197, ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν ὄλβος δικαίως 1282, τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτοῦ, ἢ μικρὸν, ἥτοι μηδαμοῦ τιμώμενον; Alet. VI, 1, ἐν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους Ion I, 2, οὔτε γὰρ γάμον, οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν Kreus. III, 2, βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυναμερίας, τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν Tereus VIII, 6, ἐν βραχεῖ καθεῖλε κἀλίγῳ χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Tyndar. 5, οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀποβλέψαι u. B. XXXIV, 2.

ὀλεθρίαισι συναλλαγαῖς Tr. 845, τάλαιν' ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῄς; 878, ἀλλά μ' - ὀλέθριον αἰκίζει Ai. 402, τήνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Ἄλαντος ἐλπίζει φέρειν 799, ἀπάγετ' - τὸν ὀλέθριον μέγαν Oid. 1343, νῷν δ' ὀλεθρία νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκε Kol. 1683.

ὄλεθρος. οὐκ εἰς ὄλεθρον; Oid. 430, 1146, ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς 659, σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον; Ant. 1291, ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἡ 'λήθει' ἄγει Kreus. II, 2.

ὀλέκειν. οὔς - καθαίρων, ὠλεκόμαν ὁ τάλας Tr. 1013, τί μ' ἄρα, τί μ' ὀλέκεις; Ant. 1286.

ὀλίγος. ἐν βραχεῖ - κἀλίγῳ χρόνῳ Tynd. 4.

ὀλιγοστός. πράσσει δ' ὀλιγοστὸν χρόνον ἐκτὸς ἄτας Ant. 625.

ὀλισθάνω. καὶξ ἀντύγων ἅλισθε El. 746, θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει u. B. CV, 181.

ὁλκία Naupl. VII, 6.

ὁλκός. τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύψαι El. 863.

ὄλλυναι. ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν El. 270, ὄλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ 674, τὸν πλέον - ὧδ' ὀλωλότα 806, ὄλωλα δὴ δείλαιος 1482, πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; Tr. 718, ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν αὖτως, ὧδ' αὖτως, ὡς μ' ὤλεσεν 1088, ὄλωλ', ὄλωλα 1144, σὲ - ὀλέσαι Δαναῶν βοτὰ καὶ λείαν Ai. 144, τούς τε δισσάρχας ὀλέσσας (ὀλέσας) βασιλεῖς 390, μῶν ὀλώλαμεν; 791, οἴχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι 896, ὄλωλεν ἀνὴρ 979, οὗτος - πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι 1033, ὥστ' - ὄλωλα, καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνῶν Ph. 76, οἳν ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν 427, ἀπό μ' ὀλεῖς, ἣν προσθίγῃς 817, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας τούτους 1043, τί μ' ἔδρασας; τί μ' ἐργασαι; 1172, ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις 1388, Λαΐου δ' ὄλωλότος οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίνετο Oid. 126, ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος 257, σὺ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς 448, ἀφ' οὗ - πράτη σέ τ' εἶδ' ἔχουσα, Λαΐόν τ' ὀλωλότα 759, καὶ νῦν ὅδε πρὸς (πρὸ) τῆς τύχης ὄλωλεν, οὐδὲ τοῦδ' ὕπο 949, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν ὡς οὐκ ἔτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα 956, ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν 1166, νῷ γὰρ - ὀλώλαμεν δύ' ὄντε 1505, νῦν γὰρ θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν Kol. 894, καὶ γὰρ ἀλὸς (ἄλλους) ἐφόνευσα, καὶ ὤλεσα (κἀπώλεσα, καὶ ἀπώλεσα) 547, ξυντομωτάτως μὲν ἂν τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα 1580, ὄλωλε γὰρ δύστηνος; 1583, ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμὰ 1613, γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων Ant. 174, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν ὄλωλε τῆσδε 195, αὕτη (ἀναρχία) πόλεις ὄλλυσιν 673, ἦδ' οὖν θανεῖται, καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα 751, σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργὰ 875, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖσον δέδεκται Περσέφασσ' ὄλωλότων 894, ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι, μηδ' ὀλωλότα κέντει 1029, Αἵμων ὄλωλεν, αὐτόχειρ δ' ἁμάσσεται 1175, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξεργάσω 1288; ὡς ὁ τάδε κοιρανῶν ὄλοιτο El. 127, κακῶς ὄλοιο 291, ἡνίκ' ὤλλυτο 927, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κἀξερη-

μᾶσαι γένος 1010, ὄλοιντο ἦ τι πάσης αἰ πικρὰ, καὶ δὶ λαθραῖ' ὃς μόχθ- κακὰ Tr. 223, ὁ δὲ οἱ φίλα φάρη τάλαινα - πάγκλαυτος αἰὲν ἄλλυσι 652, τοὺς αὐτεπαρχεῖς πρὸς τὰν φιλίστων ἐκφύσιν ὀλοίατο Ai. 842, ὃς - (ὧδ') ἄλλωδ' ὧδ' ἀνάξιος Ph. 636, ἔλσαι μή πω, πρὶν μάθοιμ', εἰ - 961, ὄλοιο 1019, κακῶς ὄλοισθ' · ὄλοισθε δ' ἠθικωτάτης τὸν ἄνδρα τόνδε 1035, ὃς ἤδη μεν' αὐδᾶ νὸς ὕστερον ἀνδρῶν εἰσεπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῖμαι 1106, ὄλοισθ', Ἀτρεῖδαι μὲν μάλισθ', ἔπειτα δὲ ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σὺ 1285, ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται Oid. 179, ἀφαῖας - ὀλοίμην 645, ἐπεὶ ἄθεος, ἄφιλος, ὃ τε πάμπαν ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω 663, ἐν νὶξ (χάραις) σὲ τὸν νόμωνον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις 799, δι' ὤκυπα (χερῶν) ὄλεσο 822, αὐτὸς πάρεσθον ὄλεσο 856, ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῇδ' ἡμέρᾳ 1157, ὄλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς - 1349, μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετ', φύδ' ἂν εἰς θνητῶν φράσειε Kol. 1656, σκάπτει ὅδε κάπισε' ὀλούμεθ', εἰ - Ant. 59; ὅτ' οὖν ἐκεῖνος πρὸς δικλῆς μοίρας μίαν καθ' ἡμέραν ὤλεσσο 171, οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο 517, ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φονικῷ κείμενον ἄθαπτον, μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν πίεσθ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος 698, οὐ δῆτ' ἔμοιγε - οὐδ' ἦθ' ὀλέσσαι πλησίον 763, ἥκουσα δὴ λυγρευόσαις ἔλεσθαι τὸν θρηνῶν ξένον Ταντάλου, Σιπύλῳ πρὸς ὄρει 823, ὀλόμενε παῖδων Epig. IV, κακῶς αὖ πρὸς θεῶν ὀλουμένη, ἢ - u. B. XLV, 1, ἀμνήμονος ἀνδρὸς ὄλλυται (ἀπόλλυται) χάρις CII. 3. auch φθίμενος.

ὀλόεις. ἦ δὲ μεταίχμιον ὀλάεντα πλήγματα Tr. 521.

ὀλοός. ὀλοὸ γὰρ El. 843, ἦ που ὀλοὰ στένει Tr. 846.

ὄλος. ὕπαυχος ἄλλων δεῦρ' ἐκλευσας, οὐχ ὅλων στρατηγὸς Ai. 1105, ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς Ph. 480, τρεῖς ὅλους ἐξ ἦρος εἰς ὀρκυοῦρον ἐμμήνους χρόνους Oid. 1126, τὸν τελεσταῖον δ' ὅλον Kol. 479, ὅλην ἐκείνην εὐφρόνην u. B. L, 9.

ὁλοσαίδες. u. B. CV, 131.

ὁλοστημόνους τολύπας u. B. CV, 132.

ὀλοχερὴς ἀσπὶς a. B. I, 4.
ὀλοφύρεσθαι ἀ στονάεσσ' – ἀ Ἴλην μέλλω Ἴλην ὀλοφύρεσθαι, ὄρνις ἀνυζομένη El. 148.
Ὀλυμπία. οὐκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων, οὐδ' ἐς τὸν Ἄβαεως ναόν, οὐδὲ τὸν Ὀλυμπίαν Oid. 900.
Ὀλυμπιάς. τίς Ὀλυμπιάδων θεῶν – ἀπύει; Ai. 833.
Ὀλύμπιος. Θεὸς ὁ μάγας Ὀλύμπιος El. 209, ὁ κῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος. Tr. 275, Ὀλύμπιοι θεοί Ph. 315.
ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ Ai. 1289, ὧν (νόμων) Ὄλυμπος πατὴρ μόνος Oid. 867, οὐ τὸν Ὄλυμπον, ἀπείρων – οὐκ ἔσῃ – 1088, ὁρᾶμεν αὐχὲν' γῆν τε πρασυνοῦνθ' ἅμα, καὶ τὸν θεῶν ὄλυμπον ἐν βαιτῷ λόγῳ Kol. 1655, ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας κατέχειν ὀλύμπου μαρμαρόεσσαν αἴγλαν Ant. 609, ἀλλ' οὔ, τόνδ' ὄλυμπον, ἴσθ' ὅτι χαίρων ἐπὶ φάγοισι δυνάσειε ἐμὲ 758, κοίμας Ὀλύμπου συναγαγὼν Polyxen. I, 2, τὸ (νῦν) δι' οὐλύμπου (ὀλύμπου) πολλοῦ τε (πολλὸν) φέρει, καὶ γῆς Rixot. II, 3.
ὄμαιμος. πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν El. 12, τὴν σὴν ὄμαιμον 825, 531, ὄμαιμε Oid. 639, παῖδα σὴν, ἐμὴν δ' ὁρᾷς ὄμαιμον Kol. 323, ὦ σπέρμ' ὄμαιμον 328, μητρὸς –, οὔσης ὁμαίμου σῆς 979, ὦ τοῦδ' ὄμαιμοι παῖδες 1405, ἰάνται φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις 1772, οὔπουν ὄμαιμος χὠ καταντίον θανών; Ant. 512, ὄμαιμός τε ἐκ μιᾶς τε, καὶ ταὐτοῦ πατρὸς 513.
ὁμαίμων. κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων Tr. 1147, τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικὸς, ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος Ai. 1312, ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες Kol. 1275, εἴτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ὁμαιμονεστέρας τοῦ παντὸς ἡμὶν Ζηνὸς ἑρκίου κυρεῖ Ant. 486.
ὁμαρτεῖν. ἀστακτὶ σὺν ταῖς παρθένοις στένοντες ὁμαρτοῦμεν Kol. 1647, τῷ γήρᾳ φιλεῖ χὠ ναῦς ὁμαρτεῖν Thyest. V, 2.
ὅμαυλος. παιὰν λάμπει, στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος Oid. 187.

ὄμβριος. ἤ τις ὀμβρία χάλαζ' ἐπιβρέξασα Kol. 1502.
ὄμβρος. τὸ νοσοῦν δ' οὐ θάλπος θεοῦ, οὐδ' ἄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ Tr. 146, ὀμοῦ μέλας ὄμβρος χαλάζης αἱματόεις ἐτέγγετο Oid. 1279, τὸ (ἄγος) μήτε γῆ, μήτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε φῶς προσδέξεται 1428, πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἡλίου τε καύμασι μυχθοῦσα Kol. 850, ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ στερνούχον χθονὸς 690, καὶ νιν ὄμβρῳ τακομένην - χιὼν οὐδαμὰ λείπει Ant. 828, οὔτ' ἂν νιν (μοιριδίαν δύνασιν) ὄμβρος, οὔτ' ἄρης, σὺ πύργος, οὐχ ἁλίκτυποι πελαναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν 952.
ὀμέστιος. Διοδῶνι ναίων Ζεὺς ὀμέστιος βροτῶν Nipt. I, 3.
ὀμευνέτις. ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν Αἴαντος Ai. 501.
ὁμιλεῖν. ὃς - οὔκ ἔτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ Ai. 640, ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων, οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖρεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν 1201, σὺν τοῖς φιλτάτοις αἰσχιστ' ὁμιλοῦντα Oid. 367, ξὺν οἷς οὐ χρῆν μ', ὁμιλῶν 1185.
ὁμιλία. εἰσιδεῖν πατρὸς - δεύτεραν ὁμιλίαν, ἐλθόντος ἐς φῶς El. 418, ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν Ai. 872, ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμιλία πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκραθε Ph. 70, ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας, ποίας δ' ἑορτὰς, ἔνθεν οὐ - ; Oid. 1489.
ὅμμα. ἐμπαίει τί μοι ψυχῇ σύνηθες ὄμμα El. 903, χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων 906, ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα Tr. 102, ὡς ἔκπτον ὄμμ' ἐμοὶ φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα 203, ὁρῶ, - οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε 225, ἄλλος αὐτὸν ὄμμα, θητέρα δὲ νοῦν ἔχοντα 272, καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν 879, τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας ἐλεεινὸν ἀμμένει 527, καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ' ὃ κεῖνος εὐμαθὲς σφραγῖδος ἔρκει τῇδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται 615, κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη φρούρουν 914, σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν 1019, πεφόβημαι, πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας Ai. 140, ὅτε τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν 167, μή μ' ἔθ' ὧδ' ὀφάλοις κλισίαις ὄμμ' ἔχων, κακὰν φάτιν ἄρῃ 193, εἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι γνώ-

μηδ ἀπόβλητον ἐμῆς 447, καὶ πρέσβυν ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανείς. Τελαμῶνι; 462, ὦ ξύναιμον ὄμμ', ἐμοὶ 977, ὦ δυσθέατον ὄμμα, καὶ τόλμης πικρᾶς 1004, τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ Ph. 151, μηδὲ σύντροφον ὄμμ' ἔχων 171, κινεῖ γὰρ ἀτὸς ὄμμα, κἀγάγει κάρα 866, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη, λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι Oid. 81, ἀνέπτυχά τ' ἐκ εἴδεν, καὶ κατεκοίμησα τοὐμὸν ὄμμα 1222, οὐκ ἀλαοῖς προσφερωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν Kol. 244, ὃς μ' - φιλὴν ὄμμ' ἀποσπάσας πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξείχῃ βία 866, αὐτὸς δ' ἀγώνων θεωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα 1084, δι' ὄμματος ἀστακτὶ λείβων δάκρυον 1250, ἀεὶ γὰρ ὄμμα σε τόδ' ἐμὸν στένει δακρῦσαν 1709, πρὸ αὐτῶν ὄμμα δειρὰν ἀνδρὶ δημότῃ λόγοις τοιούτοις Ant. 699, οὐκ ἔτι μοι τῷδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα θέμις ὁρᾶν τελοίᾳ 879, τὸ χρύσεον τῆς Δίκης δέδορκεν ὄμμα, τὸν δ' ἄδικον ἀμείβεται. Ai. Lyric. I, 4, ἐξαπίνας χερὸς ὄμμα τρέπουσα Rizot. I, 1, ἀρόμαγες ὄμμα n. B. CV, 57; κρὶ συμφορᾶσί μοι γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο El. 1231, γυναικῶν, ᾗ ἀρᾷς ἐν ὄμμασιν Tr. 241, αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι πατρὸς δεδορκὼς, καὶ κατὰ γλῶσσαν κλίων 746, ἀναφόρους ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα. Ai. 51, ὀμμάτων ἀποστρόφους αὐγὰς ἀπείρξω 69, λύσσης αἵρων ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης 706, οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην Θέαν ἄλλον λαβόντα, πλὴν ἐμοῦ, τλῆναι τάδε Ph. 536, ὄμμασι δ' ἀντέχοις τάχ' ἂν αἴγλαν 830, ἔπει τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε ναὸν, τά τ' ὄμματ' εἶ Oid. 371, ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ κἀξ ὀρθῆς φρενὸς κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου; 528, τὰ τῶν τεκόντων ἄμμαθ' ἥδιστα βλέπειν 999, οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Ἅιδαν μολὼν 1371, ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν ταύτας ὁρᾶν; 1385, αἱ (χέρες) τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμιν ὧδ' ὁρᾶν τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὐξένησαν ὄμματα 1483, πύργοι μὲν, - ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω Kol. 15, αἱ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλαγίαις ὄμμασιν εἰρπον 147, ἀλαῶν ὀμμάτων ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων 150, οὐκ ἀλαοῖς προσφερωμένα

ὄμμα σὸν ὄμμασιν 244, πικρὸν γαῖαν ἐπ' ὀμμάτων καίνει με προσπίπτουσα 819, τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς 552, ὁρᾶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων ἀλιγκότος φόβον πεσεῖν τῆς ἐμῆς ἐπιῳδοῦ 729, ὃς μ' - φιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχῃ βίᾳ 867, τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος 1200, ὀμμάτων ἐπίσκιον χαλὸν ἀντίσχεσα κρατὸς 1650, νῷν δ' ἀληθρίας νυξ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκε 1684, ὡς κατ' ὄμμα· ἀντίκα παρόντα θηήσῃ πλησία τῷ τυμβίῳ Ant. 760, Ἔπος - ἀλαῶν (ἀλαὸν) ἀληκτάροισιν ὠμάτων πώλοις ἀραχθὲν 974, ἀπαραπὴν τιν' ὀμμάτων Oinom. III, 2, οὐχ ὅπου λαμπάδες (ἐν) εὐνούχοισιν ὄμμασιν u. B. CV, 91.

ὀμματοφερής, κρυπτὰ ὀμματοφερῆ Kol. 1260.

ὀμματωπὰ λόγχα (ὀμματοπάλογχα) Achill. VI, 8.

ὀμνύναι. ὄμνυ Διὸς νῦν τοῦ με φύσαντος κάρα Tr. 1185, ὄμνυμ' ἐγώ. Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον 1188, ὀμνύντες βλέπειν τὸν αὐτὸ ἔντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν Ph. 357, ἦ πεῖνος - ἐμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν; 623, ὀμόσας ἀπάξειν οἴκαδε 941, ὧν ἅμοσ', οὐκ ἐφευσάμην οὐδέν σε Kol. 1145.

ὁμογενὴς ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας Oid. 1362, ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς Alkmai. II, 1.

ὁμόγνιος. πρὸς νῦν σε κρηνῶν, πρὸς θεῶν ὁμογνίων αἰτῶ - Kol. 1333.

ὁμόθεν. οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονῇ ξύναιμος El. 156.

ὅμοιος. γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος, τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος Ai. 551, ὀργὴν ὁμοῖος 1153, ἦ πάνθ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πρέπει 1366, ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν Ph. 997, κοὐ κακοὺς ἐπωφελῶν δήξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι 1372, (ὅμοιον) ἅστε πόντίας ἁλὸς οἶδμα - κυλίνδει - Ant. 587, ᾗ μὴ δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει 833, ὁμοῖα καὶ βοῦς ἐργάτης Achai. IV, 3.

ὁμοίως. κἀκ τῶνδέ μοι λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει El. 265, καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι 907, ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος Ai. 276, ὁ δ' Ἀτρείδας στυγῶν ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος Ph. 390, σοφός γ' ὁμοίως, κἀξ ἴσου τιμώμενος Oid. 563,

ἄμφω δ' (γ') ὁμοίως, κἀξεπίστασθον κἄσθ' Kol. 417, καὶ ταῦτά σοι τῷ νῷ δ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω 936, θανὼν καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται Ant. 210.

ὁμοκλεῖν. οἱ δ' ἅμα ἵπποις ὁμοκλήσαντες, ἡνίας χεῦσῖν ἔσεισαν El. 712.

ὁμολογῶ τάδε Ph. 980.

ὁμόπτολις. οὗ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεὼς Ant. 733.

ὁμόῤῥοθεῖν. εἴπερ ἦδ' ὁμόῤῥοθεῖ Ant. 536, ὁμοῤῥοθῶ, συνθέλω, συμπαραινέσας ἔχω Peleus II, 1.

ὁμόσκληγγος. οὐδὲν αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσκλήγγους σέβειν Ant. 511.

ὁμόσπορος. τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν Tr. 212, γυναῖχ' ὁμόσπορον Oid. 260, τοῦ πατρὸς ὁμοσπόρου τε καὶ φονεὺς 460.

ὁμόστολος. Μαινάδων ὁμόστολον (μονόστολον) Oid. 212.

ὁμοῦ. τοῦ τεθνηκότος γ' ὕπερ λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς, τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ El. 555, σοὶ φέρων ἥκω λύγους ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρός, Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ 667, ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι φείδαντο κέντρων σθένει 715, ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαὶ 718, ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ ξὺν τῇδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῷ 1121, εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ 1416, ὁμοῦ δὲ παιᾶνα, παιᾶν' ἀνάγετ', ὦ παρθένοι Tr. 210, τὸ-ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ 545, τὰ πάνθ' ὁμοῦ ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα 761, κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσου κράτος διασπαρέντος, αἵματός θ' ὁμοῦ 782, πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυῤῥίζου δρυὸς κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόντ' ὁμοῦ ἄγριον ἔλαιον 1196, τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ κλιθεῖσαν 1225, τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ 1237, συνδέτους ἄγων ὁμοῦ ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὔκερῳ τ' ἄγραν Ai. 296, ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν εὔχου 392, εἰ-τοῖσδ' ὁμοῦ πέλας μωραῖς δ' ἄγραις προσκείμεθα 406, κνδᾶζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ 722, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ κράτος κατακτήσαιτο 767, δέος ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ 1079, βαλεῖτε χ' ἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ

συγκεράσαντες 1209, αὐτάξιόν γ' ἔκπεμμα, — καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε Ph. 36, ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ λιμῷ τ' οἰκτρὸς 185, ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμοῦ στείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς 1218, πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων Oid. 4, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καί σ' ὁμοῦ στένει 64, τὴν μὴν (ὀργὴν) δ' ὁμοῦ ναίουσαν οὐ κατείδες 387, ἀλλ' οὔποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ 1007, φοίνια δ' ὁμοῦ γλήνας γένει' ἔτεγγον 1276, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας ὄμβρος χαλάζης αἵματός τ' ἐτέγγετο 1278, ἃ τοῖς ἐμοῖς γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα 1495, θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ Kol. 880, καί σ' ὁ πληθύων χρόνος γέροντ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενὸν 931, ὃς οὐκ ἐᾷ τοιοῦτ' ἀλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει 949, αἰδ' ὁμοῦ πελάζομεν 1107, καὶ μὴν ὁρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ Ant. 1180.

ὄμπνιον (ὄπνιον) νέφος Thes. 2.

Ὀμφάλη. παρθὲς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ Tr. 252, οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων λατρεύματα 356.

ὀμφαλός: οὐκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων Oid. 898.

ὄμφαξ. εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον Thyest. VI, 5.

ὀμφή. κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος Kol. 102, κατ' ὀμφὴν σὴν ἀπειτάλη 550, οὔτ' ἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐκὼν σθένοι 1351.

ὅμως. σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως ἄχω, δὸς αὐτῷ τήνδ' ἡλίκαρῆ τρίχα El. 460, ὅμως δ' – σοὶ θ' ὑπουργήσουσι τάδε ἐμοί τ' ἀρωγὰ 461, ὅμως δ' ἔνεστι – ταρβεῖν Tr. 296, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως 374, νοσῶν ὅμως 1115, εὔχομαι δ' ὅμως 1190, κἂν ἄποπτος ᾖς ὅμως Ai. 15, μέγας δὲ πλευρὰς βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται 1258, ὅμως δὲ τλῆθι Ph. 475, νῖν ἀφυῆ τ' ὄντα, κοὐ θέλοντ', ὅμως εὖ προὐδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφὸν 1014, ὅμως δὲ μείνατε 1075, ὅμως δὲ λέξω 1324, ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι – τῆσδ' ἐκπλαῖν χθονὸς 1373, πόλιν μὲν εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς

δ' ὅμως οἷά τόσφ σύνεσσιν Oid. 302, ἀρκεῖσθον γ' ὅμως 628, κἀγὼ τὰ μὲν πείνων ἐτεροκόμην, ἅμως δ' ἔμοιγέ μ' αἰεὶ τοῦτο 785, ἀλλ' ὅμως - πέμψον 859, εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως τὰ τῶν τεκόντων ὅμμαθ' ἥδιστον βλέπειν 998, ὅμως πιθοῦ μοι 1064, ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον 1170, ὅμως δ' - πεύσῃ 1239, γινώσκω σαφῶς, καίπερ σκοτεινὸς τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως 1326, ὅμως δ' ἵν' ἕσταμεν χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δρωμένων 1442, φέρω δ' ὅμως Kol. 420, ὅμως δ' ἔοικαι πυθέσθαι 512, ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρόντος, οἶδ' ὅτι - 666, καὶ τύραννος ὢν ὅμως 851, κεἰ δίκαι' ὅμως λέγω 957, πρὸς δὲ τοῖς πρόξεις ὅμως, καὶ τηλικόσδ' ὤν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι 958, στέργων ὅμως 1529, κεἰ τὰ μηδὲν ἐξρῶ, φρονῶ δ' ὅμως Ant. 284, ὅμως ὅ γ' Αἰδης τοὺς νόμους τούτους νοθεῖ 519, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως ἀπειλῆ ἔχουσαι Kreus. IV, 3, ἀλλ' ὅμως χρεὼν τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν Tereus XI, 1.

ὁμῶς. οὗτος δὲ κἀκεῖ κἀνθάδ' ὤν, ἔμοιγ' ὁμῶς ἔχθιστος ἔσται Ai. 1372.

ὄναρ. ἡνίχ' Ἥλιος δείκνυσι τοὔναρ El. 425, τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν ὄναρ πνεύσαντα νυκτὸς ἡμέρας μαλάσσεται Akris. VI, 1.

ὀνειδίζειν. τοιοῦτος ὤν, τοιῷδ' ὀνειδίζεις σποράς; Ai. 1298, τοῦτ' οὐκ ἴσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ ποῦνειδος ἔξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι Ph. 523, σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοι οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα Oid. 372, ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ' ὠνείδισας 412, τοιαῦτ' ἀνείδιζ', οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν 441, οὐχ ὡς γελαστὴς ἐλήλυθα, οὐδ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν 1423, τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε 1500, ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος ὀνείδισ' εἰς σὲ, κἀμὲ, καὶ τὸ πᾶν γένος; Kol. 754, πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοὶ, ὃς - ; 971, σὺ δ' - τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον 1092.

ὄνειδος. φάσμα - ἀχάρεντα φέρουσ' ὀνείδη El. 1069, χ' οὕτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβὼν, ὥσθ' - Tr. 254, κοὔπω τις αὐτῶν ἓκ γ' ἐμοῦ λόγου κακὸν ἠνέγκατ', οὐδ' ὄνειδος 462, εἶτ' ὀνείδεσιν ἥρασσον ἔνθεν κἄνθεν

οὔ τις ἔσθ' ὃς σῷ Ai. 724, Τρωΐαν, δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων 1191, σοὶ δ' ἐκλιπόντι, τοῦτ' ὄνειδος οὐ παλὸν Ph. 477, τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως κοτ' εἰς ἐμὲ τοὐνείδους ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι 523, κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος 842, μὴ παρῇς σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος 968, ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος τάχ' ἂν ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν Oid. 523, οἱ δὲ δυσφόρως τοὔνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον 784, ἔνθα μήποτ' ὀφελμην κακῶν χρησμῶν γ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα 797, δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην 1035, τίς παραῤῥίφει τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων, ἀ-; 1494, ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος ἀνείδισ' εἰς σὲ, κἀμὲ, καὶ τὸ πᾶν γένος; Kol. 753, ἐκεῖ καθ' αὑτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδέν 967, καὶ τακοῦσά με, αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι 984.

ὀνείρασα. πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνείρατα El. 460, ἀδυπνόων κλύουσαν ἀρτίως ὀνειράτων 481, πολλοί γὰρ ἤδη πρὶν ὀνείρασι βροτῶν μητρὶ ξυνευνάσθησαν Oid. 981.

ὄνειρον and **ὄνειρος.** ἦ τοι μαντεῖαι βροτῶν οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις, οὐδ' ἐν θεσφάτοις El. 500, ἃ προσεῖδον πρωΐ τῇδε φάσματα δισσῶν ὀνείρων 645, ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει τυράννου φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον 1390.

ὀνήσιμος. καὶ νῦν-οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον ψυχὴ ἀποτρέψει; Tr. 1014, ἐκθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα Ai. 665, ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα Ant. 995.

ὄνησις. ἀφ' ὧν ὄνησιν εὕρασι El. 1061, οὔτε θεῶν γένος, οὔθ' ἁμερίων ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνησιν ἀνθρώποις Ai. 400, φέρων ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδε Kol. 238, οὔτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ ὄνησις ἥξει 452, ἃ πολύπλαγκτος ἐλπὶς πολλοῖς μὲν ὄνησις ἀνδρῶν, πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων Ant. 616.

ὀνινάναι. τοσόνδ' ὀνήσῃ τῶν ἐμῶν πορθμῶν Tr. 570, μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἡραῖος-ὁλοίμην Oid. 644, ὄναιο

τοῦ τι γενναῖον χάριν, καὶ τῆς κρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας Kol. 1042.

ὄνομα und οὔνομα. Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος, ὄνομα δ' Ὀρέστης El. 694, οὐδ' ὄνομα πρὸς τον τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις; Tr. 318, ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον, ἥτις– 817, καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον 1065, τίς ἂν ποτ' ὤφθ' ὧδ' ἐπώνυμον τούμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς; Ai. 431, οὐδ' οὔνομ' (ὄνομ') οὐδὲν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην; Ph. 251, ὄνομα δ' ὠνομάζετο Ἕλενος 605, κακῶν ὅσ' ἐστὶ πρώτων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπὸν Oid. 1285, τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλύων Kol. 41, φέρουσι τοὔνομα τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένον 60, ὄναμα μόνον δείσαντες 265, ὅταν περ τοὔνομ' αἴσθηται τὸ σὸν 301, πολὺ–τὸ σὸν ὄνομα διήκει πάντας 306, οἶδ' ὅτι τούμὸν φυλάξει σ' ὄνομα, μὴ πάσχειν κακῶς 667, καί σοι τὸ θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλὸν 1003, σαφῶς Σιδηρῶ καὶ φορεῦσα τοὔνομα Tyro I, ἥ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, ἀλλ' ἔστι πάντων ὀνομάτων ἐπώνυμος u. B. XXIII, 2.

ὀνομάζειν. ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος, ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος Tr. 1105, ὄνομα δ' ὠνομάζετο Ἕλενος Ph. 605, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο; Oid. 1021, ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὃς εἶ 1036, τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο 1042, φέρουσι τοὔνομα τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένον (ὠνομασμένοι) Kol. 61, λόγοισι γὰρ οὐκ ὠνόμασται βραχέσι 294.

ὅνος. ὅ τι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιὰ Kedal. II, κυλισθεὶς ὥς τις ὄνος ἰσόσπριος Koph. II.

ὄντως. εἰ δὴ (δὲ) ὄντως ἔρασαι (ἐρᾷ) u. B. CV, 110, 3.

ὄνυξ. κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερὶ Ai. 310.

ὀξύθηκτος. ἡ δ' ὀξύθηκτος ἥδε βωμία πέριξ λύει κελαινὰ βλέφαρα Ant. 1301.

ὀξυκώκυτον πάθος Ant. 1316.

ὀξύνειν. μὴ 'πιμεῖναι τούμὸν ὀξῦναι στόμα Tr. 1176.

ὀξυπλήξ· ἦλθον ἠχοῦσας γόους Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας ἄρσενας χοάς. Polyy. II, 3.

ὀξύς. ὀξείαν ἀκοὴν El. 80, ὀξὺν – πέλαδον 737, ὀξὺς νότος Ai. 258, ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων 321, ὀξεῖα γάρ σου βάξις 998, ὡς ἥδε μοι ὀξεῖα φοιτᾷ, καὶ ταχεῖ' ἀκέρχεται Ph. 808, θυμὸς ὀξὺς Kol. 1193, ὀξέα κλάζων αἰετός Ant. 112, πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον 424, ὀξείαν – πνοὴν 1238.

ὀξυτόνων γόων El. 243, ὀξυτόνους ᾠδὰς Ai. 629, ὀξυτόνῳ διὰ πνεύματος Ph. 1033.

ὀξυτόρῳ (ὀξυτόρῳ) – χαλκῷ Ant. 108.

ὀξύφωνος ὡς ἀηδὼν Tr. 963.

ὀξυχόλως. ξεύχθη δ' ὀξυχόλως – πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ Ant. 955.

ὀπαδός, αἶρε' ὀπαδοὶ Tr. 1264, κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὀπαδὸν ὠκυπόδων ἐλάφων Kol. 1092.

ὀπάων. αἶδε χέρες Θησέως ἔσωσαν, φιλτάτων τ' ὀπαόνων Kol. 1103, οἵ τ' ὀπάονες, οἵ τ' ὄντες, οἵ τ' ἀπόντες, – ὁρμᾶσθε Ant. 1108.

ὄπη. ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἀγών Ph. 481, οὐδ' ἔχω ὅπᾳ (ὅπα, πᾶ) πρὸς πότερον ἴδω Ant. 1342.

ὀπηνίκα. ὡς ὀπηνίκ' ἂν θεὸς πλοῦν ἡμὶν εἴκῃ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα Ph. 464, ὀπηνίκ' ἔχει θυμὸς Kol. 434.

ὅπῃπερ. ἀλλ' ἢ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅπῃπερ (ὅποιπερ) εἶσ', ἴτω Oid. 1458.

ὀπισαμβών (ὀπισάμβων) u. B. CV, 133.

ὄπισθεν. εἰ – τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν Ai. 1249, γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι Ant. 640.

ὀπίσω. οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν, οὔτ' ὀπίσω Oid. 488.

ὑπλίζειν. ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα, τοιοῦτον θράσος αὐτή θ' ὑπλίζῃ, κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς; El. 996, κἂν φιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ Ai. 1123.

ὅπλον. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων Ai. 41, θανόντες ἤδη τἄμ' ἀφαιρεῖσθων ὅπλα 100, εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι κρίνειν ἔμελλε, κράτος ἀριστείας τινὶ 442, ἥμος ἀριστόχειρ ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι 936, ὃς στυγερῶν ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλασι

κοινὸν ἄρην 1198, πικροδὲ δοιμεν τῶν Ἀχαϊκῶν ὅπλων ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρύξαι τότε 1239, ἓξ οὐ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων 1337, οἳ δ' – οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων, ἐλόντι δοῦναι κυρίως κἀτωμένῳ Ph. 62, κλοπεὺς ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικήτων ὅπλων 78, ὃν κλύεις ἰὼν τῶν Ἡρακλείων ὑπὲκ θεσπότην ὅπλων 262, τὰ δ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρός, τὰ τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν 362, τῶν δ' ὅπλων κεἴνων ἀνὴρ ἄλλος κρατύνει νῦν 365, εἰ τἀμὰ κεἶνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό μὲ 376, ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων, ἃ νῦν σὺ σώζεις 802, τἀμά μοι μεθεὶς ὅπλα 973, ὅθ' ἦν ἄρα δ' ξυλλαβών με, κἀπονοσφίσας ὅπλων 979, τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτα 1056, τοῖς ἐμοῖς ὅπλοισι κοσμηθεὶς 1064, οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων, οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων πραταιὰς μετὰ χερσὶν ἴσχων 1109, κράτει τῶν σῶν ὅπλων 1292, οἳ τὴν ἄθλιον Αἴανθ' ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκῃ Ὀδυσσέως ἐκρίναν 1365, πολλῶν μεθ' ὅπλων Ant. 115, ἔδέξατο ᾠκεῖσα Θηβαία πόλις αὐτοῖσιν ὅπλοις καὶ τετρωρίσιν δίφροις Amphia. IV, 2, ὁ δ' ἐν ὅ' (ἐνθ') ὅπλοις ἀρρῶξιν Ἡφαίστου τεχνήτου Achill. VI, 1, ἡ βλαστὸς οὐκ ἔβλαστεν ὑπιχώριος, καὶ πάρεστ φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι, χαλκηλάτοις ὅπλοισι μητρὸς ἐξόδους; Kolch. IV, 3, ἐρρηξάτην ἐς πύλα χαλκέων ὅπλων u. B. LXVI, 1, 2.

ὁπόθεν. δεινὸς ἔρπειν πλοῦτος – χῴπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Alcad. XI, 7.

ὅποι. οὐκ οἶδ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρῃ El. 922, ἐγὼ γὰρ εἰμ' ἐκεῖσ', ὅποι πορευτέον Ai. 690, οὐ γάρ τις ὅρμος ἐστὶν, οὐδ' ὅποι πλέων ἐξεμπολήσει κέρδος Ph. 302, ἐμβαλοῦ μ' – ὅποι ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν 482, μόνον θεοὶ σώζοιεν ἐκ γε τῆσδε γῆς ἡμᾶς, ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν 529, γένοιτο δὲ πλοῦς οὔριός τε νεὸς ταλὴς, ὅποι ποτὲ θεὸς δικαίοι, χῷ στόλος πορεύνεται 780, οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος 897, ἔχεις διδάξαι δή μ', ὅποι καθέστάμεν; Kol. 23, τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ πόνους κατοικιοῦσιν, οὐκ ἔχω μαθεῖν 383. S. auch ὁπουπερ.

ὁποῖος. πάσχειν ἄρματην ἄπαρα τῶν ἐπὶ χθονὶ κτήσεσ', ὁποῖον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτὲ Tr. 812, σκέψαι δ' ὑποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο πέπονθα 1077, ὁποῖος ὢν ἐμὴν ἐμὲς καλῇ 1158, ὁποῖα δραστέ' ἐστὶν 1204, ὁποῖ' ἔπη θροεῖ Ai. 785, μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως 1354, σοί γ' — καὶ κοὔνο, κἄλλο τῶν ἐμῶν ὁποῖον ἄν σοι ξυμφέρῃ, γενήσεται Ph. 659, τὸ πάθημ', ὁποῖον φῂς παθεῖν, δίδασκέ με Oid. 554, ὁποῖ' ἀνὴρ ἔννους 915, ὁποῖα χρῄζει ζημιούτω 1076, ὅθ' οὔνεκ' οὐκ ὄφειτόνειν, οὔθ' οἷ' ἔπαρχεῖν, οὔθ' ὁποῖ' ἕδρα πανὰ 1272, οἷ' ἔργα δρώσας ὑμὲν, ἔτλα δεῦρ' ἰὼν ὁποῖ' ἔπρασσον αὐθις 1403, δεινὰ γὰρ τἀν πρᾶξιν νύχοις λέξας, ὁποίας ἐξαφισαίμην ἐγὼ Kol. 561, γῆς ὁποίας ἦλθον 572, εἰκὼν ὁποῖα ξύμφορα 1347, μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετ', οὐδ' ἂν εἷς θνητῶν φράσειε 1656, ἆρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τὸν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν ὁποῖον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ; Ant. 3, οὐδὲν οὔτ' ἀλγεινὸν, οὔτ' ἄτης ἄπερ, οὔτ' αἰσχρὸν, οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὁποῖον οὐ τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν 5, ἀλλ' ἴσθ' ὁποῖά (ὁποία) σοι δοκεῖ 71, οὐκ ἴσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον οὔτ' αἰνέσαιμ' ἄν, οὔτε μεμψαίμην πάρα 1156.

ὁποιπερ. ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κεῖσ', ὅποιπερ ἂν σθένω Ai. 810. s. auch ὅπηπερ.

ὀπὸν ἀργινεφῆ στάζοντα τομῆς χαλκέοισι κάδοις δέχεται Rizot. I, 2.

ὁπόσος. χὠπόσα αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίνεται Oid. 1407, καὶ τῶν θανόντων, χὠπόσοι ζῶμεν πέρι Ant. 214.

ὁπόταν ὄνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ El. 91, ὁπόταν μόλῃ δεινὸς ὀδίτης τῶνδ' ἐκ μελάθρων Ph. 146.

ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι δωδέκατος ἄροτος Tr. 824, ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον Kol. 1699.

ὅπου φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι, γελῶντας ἐχθρούς παύσομεν El. 1294, ἴδεθ' ὅπου προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης 1384, κεῖνος δ' ὅπου βέβηκεν, οὐδεὶς οἶδε Tr. 40, μάθες ἐνταῦθ', ὅπου με μήτις ὄψεται βροτῶν

800, ἦ τοὐπίκρυπτον κίναδος ἐξήφανε μ', ὅπου; Ai. 103, ἀλλ' ἄνα, ἐξ ἑδράνων, ὅπου μακραίωνι στηρίζῃ ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίᾳ σχολᾷ 194, ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου 890, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν 1069, ὅπου δ' ὑβρίζειν – πάρα, ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν – πεσεῖν 1081, οὐδ' ἔσθ' ὅπᾳ σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός, ἢ καὶ τῷδε σὲ 1103, σκοπεῖν δ', ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα τοιάδ', ἵνα – Ph. 16, ὃς οὐκ ἂν εἴξειέ' εἰσάπαξ ἐκεῖν, ὅπου μηδεὶς ἐφῇ 443, ὅπου δ' (γ') ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει, – τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτὲ 456, λεύσσων δ', ὅπου γνοίη, στατὸν εἰς ὕδωρ, ἀεὶ προσενώρα 716, χῶπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν πρίσις, οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ 1050, κοὐκ ἔσθ' ὅπου (ὅτου) ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμὲ 1308, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς Oid. 448, ὅπου τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου 924, μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου 926, μητρῴαν δ' ὅπου κίχοι δικλῆν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων 1256, ᾗ ψέγω μ' ἐγὼ ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχιστ', ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος 1486, ὡς πυθοίμεθα ὅπου ποτ' ἐσμὲν Kol. 12, ὅπου θεῶν σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν, ἐνταῦθα – 89, τί δαὶ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου; Ant. 818, ὅπαν δὲ μὴ τὰ ῥᾴστ' ἐλευθέρως λέγειν ἔξεστι Eriph. III, 1, πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ, ὅπου τὸ δεινὸν ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ; IV, 2, γλῶσσ' (ἦν), ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις, ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον VIII, 2, οὐ γὰρ δίκαιον, ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν, ὅπου μὴ καὶ δίκαια τέρψεται Phaidr. II, 2, ὅπου γὰρ οἱ φύσαντες ἠσᾶνται τέκνων, οὐκ ἔστιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις u. B. XIX, 1, 1, χῶρος γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν, ὅπου τὸ τερπνὸν καὶ τὸ πημαῖνον φύει LXXXII, 3, 2, Νύσσαν, – ὅπου τὶς ὄρνις νυχὶ κλαγγάνει XCIV, 4, οὐχ ὅπου λαμπάδες (ἐν) εὐνούχοισιν ὄμμασιν CV, 91.

ὀπτήρ. καί μοί τις ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον πηδῶντα – φράζει τε καὶ ἡδήλωσεν Ai. 29.

ὀπτός. τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ Ant. 475.

ὄπωπα s. ὁράω.

ὀπώρα. γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε κίσσος ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν Βακχείας ἀπ' ἀμπέλου Tr. 703, δείλη δὲ πᾶσα τέμνεται βλαστουμένη καλῶς ὀπώρα Thyest. VI, 8.

ὅπως 1.) wie u. quam: χὤπως – λέγω οὐκ οἶδα El. 688, ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον, καὶ τοὐμὸν ἔσται τῇδε 1301, οὕτως ὅπως ἥδιστα Tr. 330, ὅπως θέλει 443, ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν, οὐ λέγω 499, οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις Ai. 270, ὅπως κρύψεις τάφῳ φράζου τὸν ἄνδρα 1040, ἐᾷν ὅπως ἔχει 1048, σφῷν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεὸς Ph. 627, μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐνά, μηδ' ὅπως ἐμοὶ 777, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω 819, εἰκῇ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις Oid. 979, χὤπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκ ἔτ' οἶδ' ἀπόλλυται 1251, οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς 1367, βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε 1376, ὅπως τάχιστα – ἔξω μέ που καλύψατε 1410, χὤπως μὲν ἀγὼν ἠρέθη, τί δεῖ μάτην κομπεῖν; Kol. 1148, ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον 1205, ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους οὐκ ἔχω 1742, οὐ γὰρ εἴχομεν οὔτ' ἀντιφωνεῖν, οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς πράξαιμεν Ant. 271, τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων u. B. XXVII, 4, 1. 2) wie od. dafs: οὗτοι σ' ἀπείργειν, οὔθ' ὅπως ἐῶ λέγειν ἔχω Ai. 428, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικήτων ὅπλων Ph. 78, ὅπως τὰ – μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν Oid. 406, τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακὸς 548, ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις (λέγῃς) ὀρθῶς τάδε, οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν Ant. 685, ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδέν, ἀλλ' ὅπως φυγὰς πατρῴας ἐξελήλασαι χθονός Achai. VIII, 1. 3.) wie (vergleichend): ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι u. a. El. 98, 1076, 1151, Tr. 32, 442, 683, Iphig. H, 1. 4.) als, da: ὅπως ὁρᾷ νιν El. 749, Oid. 1265, ὅπως δὲ – ἐδαίετο Tr. 765, ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτο 917, καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' – τὸν μάντιν εἰπόντα Ph. 614, ὅπως γὰρ – παρῆλθε Oid. 1241,

ὅπως εἰσῆλθε 1244, ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν Kol. 1638, ὅπως δ' - δείκνυσι Ant. 253, ὅπως γὰρ ἤκομεν 407, ὅπως - ἥσθετο 1315. 5.) da, weil: οἰκτείρω νιν ἔγωγ', ὅπως - μόνος ἀεί, νοσεῖ - Ph. 169. 6.) dafs, a.) ὅπως nach dem Praesens mit dem Indicat. Futuri Tr. 455, (δεῖ δ' ὅπως - δείξεις od. δείξῃς) Ai. 556, mit dem Coniunct. Praes. Tr. 602, Perfecti Ph. 238, Aoristi El. 635, 1468, Ai. 6, (σὲ δεῖ - ὅπως - ἐκκλέψῃς) Ph. 55, (οὐδ' ὅπως ἀφῇ θέλει, οὔτ' - μένειν) Achill. I, 6, mit dem Optativ El. 760, Tr. 902, Ant. 1185; nach dem Futurum mit d. Coniunct. Praes. Ant. 223; nach Praeteritis (wenigstens der Form nach) mit dem Indicat. Imperfecti El. 1134, Futuri El. 963, (ἀγγείλατ' - ὅπως - δείξει od. δείξῃ) Ai. 567, mit dem Coniunct. Praes. El. 457, 1121, Kol. 399, Aoristi El. 1121, 1205, Tr. 335, (ὅπως - λάψῃ) Ai. 698, (ὅπως - πόρῃς, and. πόροις) Oid. 921, mit dem Optativ El. 56, Tr. 190, Ai. 1221, Ph. 851, Oid. 1005, Kol. 1305, (ὅπως - ὑπεκφύγοι, and. ὑπεκφύγῃ) Ant. 776; in selbstständigen od. scheinbar selbstständigen Sätzen: ὅπως - ἐκφύγω El. 891, γῆς μ' ὅπως πέμψεις (πέμψῃς) ἀπ' οἴκων Oid. 1518, ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; El. 890, ὅπως τί δράσῃ; Kol. 398. b.) ὅπως ἄν mit dem Coniunctiv Aoristi nach dem Imperat. Praesent. Tr. 618, Kol. 575, (ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, ὅπως ἄν - ἀγγείλῃς) El. 41. c.) ὅπως μή, ὅπως - μή, ὅπως μηδείς, ὅπως μηκέτι mit dem Indicat. Futuri nach dem Praesens: (ὅπως - μὴ κατοκνήσεις, and. κατοκνήσῃς) El. 955, 1296, Tr. 604, Ph. 1069; mit dem Coniunct. Aoristi nach dem Praesens: Ai. 1089, Ant. 1333, nach dem Futurum El. 1402, nach Praeteritis: (δέδοιχ' ὅπως μὴ - ἀναῤῥήξῃ, and. ἀναῤῥήξει) Oid. 1074; mit dem Optativ nach einem Optativ Tr. 955. d.) ὅπως nach Negationen: οὐχ ὅπως σε παύσομεν El. 796, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ὅδ' οὐκ Ὀρέστης ἔστι 1479, οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν Ai. 378, τότ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' - ἔξεις Ph. 522, οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως - οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος Oid. 1058, ὡς με τήνδε τὴν ὁδὸν οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν

πτερὸν ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος Kol. 97, οὐ γὰρ ἴσθ' ὅπως πόλιν κεῖνη ἐρεῖ τις (ἐρείψεις) 1372, ὁρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο δύσκνους ἱκάνω Ant. 223, οὐκ ἴσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με 329, οὐ γὰρ ἴσθ' ὅπως σπουδῆς δικαίας μῶμος ἅπτεταί ποτε Thyest. II, 1.

ὅπωσπερ. γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος αὖτως, ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον Ai. 1179, ἣν ταῦθ', ὅπωσπερ καὶ σὺ φῂς Oid. 1336.

ὁρᾶν. φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν El. 9, αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτ', (ἐς) τοὺς σύνας ὑποκλεπτομένους 114, πατρῷ' ὁρῶσα πήματα 258, ἀγὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ 260, ἐγὼ δ' ὁρῶσ' - κλαίω 282, ὡς δόμων ὁρῶ τὴν σὴν ὕμαιμον - ἐντάφια χεροῖν φέρουσαν 324, ὅρα, - μὴ πῆμα - τίθης (τίθῃς) 580, ὁρῶ μένος πνέουσαν 610, ὁρᾷς; 628, τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὁρᾶν 659, ὡς ὁρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον 736, ὅπως ὁρᾷ νιν ἐκπεπτωκότα δίφρων 749, ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεοῤῥύτους πηγὰς γάλακτος 894, ἐσχάτης δ' ὁρῶ πυρᾶς πευρῇ βόστρυχον τετμημένον 900, Ὀρέστου ταῦθ' ὁρᾶν τεκμήριον 904, μηδὲν ἐς κεῖνόν γ' ὅρα 925, ὅρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ 945, ὁρῶ 946, φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν 972, λόγῳ γε μὴν εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην - προσβαλεῖς; 973, ὅρα, - μὴ μείζω κακὰ κτησώμεθα 1003, ὡς ὁρᾷς 1114, τοὺς θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμένους 1170, ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσι 1187, καὶ μὴν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν 1188, ὡς ὁρῶν ἐ ἐποικτείρω πάλαι 1199, ὁρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε 1228, ὁρῶμεν 1230, ὅρα γε μὲν δὴ, κοὐ γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔνεστιν 1243, ὥστ' - πιστεύειν δ' ὁρᾶν 1317, σιγᾶν ἄνωγα, κἀναδεικνύναι πύλας πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὁρᾶν 1459, ὁρῶν νεκρὸν 1461, τὸ ταῦθ' ὁρᾶν 1471, ἐπεὶ κατασταθῇ στείχοντ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων Tr. 179, ὁρῶ, οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε 225, γυναικῶν, ὧν ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν 241, ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους - ἁλωμένας 299, ὡς ὁρᾷς 365, ἢν ἐπ' ἀγνοίας ὁρᾷς 419, ὁρῶ γὰρ ἥβην,

ἀρὴ δ' ἀλήτην 745, ὁρᾶσε τεῦτα; 871, ὁρᾶσι κἀμὲ καὶ σὲ 872, ὁρᾷς ὃν' ἥκεις; 937, ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμιν ἐγγενὴς ἔσθ', ὅστις ἂν – 1167, πότερα τἀμαυτοῦ κακὰ πρόσθεν θαμνόνω, ἢ τὰ τοῦδ' ὁρῶν πατρὸς γέροντος; 1256, ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μανικεύματα; 1424, ὁρᾷ, ὁρᾷ ταῦτ' ἀεὶ χρόνος 1453, πολλὰ γάρ σε θεσπίζανθ' ὁρῶ, καὐ ψευδόφημα 1516, ἔπεινα μέν τοι βαιὸν· οὐδὲ σὺν χρόνῳ, ὁρῶμεν αὐτὸν – προσκυνοῦντα 1654, μῶν φύγ' ὁρᾷς; 1729, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεὶ Ant. 184, τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν ἐστοῖς ἐνοι τῆς φατρίας 185, ψιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν 426, σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾷς 508, ὁρᾶσι χ' οἵδε 509, ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάῤῥοις ὅσα δένδρων ὑπείνει, κλῶπας ὡς ἐπσώζεται 712, ὁρᾷς τόδ' ὡς εἰρῆνας ὡς ἄγαν νέας; 735, οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνανθ' ὁρῶ 743, σύ τ' οὐδαμᾷ τούμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν 764, νῦν δ' ἦδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν ἔξω φέρομαι τάδ' ὁρῶν 802, τὸν παγκοίταν ὅδ' ὁρᾷ Θαλάμον τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν 804, ὁρᾶτέ μ' – παῖ νεάταν ὁδὸν στείχουσαν 806, οὐκ ἔτι μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα Θέμις ὁρᾷν· ταλύπνα 880, καὶ μὴν ὁρᾷ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ 1180, ὡς ὁρᾷ σφε 1226, ὁρᾷν πάρεστιν 1293, οὐκ ἔγνως χωρίτην γ' ὁρῶ; Aigeus IV, ἀλλ' ὅρα, μὴ κρεῖσσον ἦ – Aload. VIII, 1, ὡς ὁρᾷς Achill. IV, καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρῶ Eriph. VII, ὁ πάνθ' ὁρῶν καὶ πάνθ' ἀκούων – χρόνος Hippon. I, 1, τὸν δ' ἀνταῖαν περιδνέοντ' οὐχ ὁρᾶτε, καὶ δεῖμα προσπνέοντ' ἀντίαν θεοῦ; Klytaim. 2, σ' ὁρῶ – καθαίροντα Oinom. VI, 1, πρίν τιν' αὐλητῶν ὁρᾶν Poimen. III, 1, ὁρῶ (ὅρα) πράγματον Πολυΐδου νοῦ μάντεως Polyid. I, 1, πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθὲς ὁρᾷ Tyro IX, οὐδ' ὁρῶντες εἰσορᾶσι τἀμφανῆ u. B. X, 1, 2, τυφλὸς, οὐδ' ὁρῶν ἄρης συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακὰ LVIII, 9, 1; μέγιστα πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν El. 763, ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὅπωπα μοιρίας πλέον Ai. 1150, λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μάλα, τὸν – Ἰξίονα – δέσμιον Ph. 676, ὁποῖον οὐ τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὅπωπ' ἐγὼ

κακῶν Ant. 6, σὲ δ' ὑπὲρ ἀλόφου πέτρας στέρνῳ ὄπωπα λιγυὺς 1127; ὡς γέλωτι φαιδρὸν τοὐμὸν ὄψεται κάρα El. 1310, ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ Tr. 199, ὅπως – μηδ' ὄψεταί νιν (πέπλον) μήτε φέγγος ἡλίου, μήθ' ἕρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέστιον σέλας 606, ὅπου μὲ μήτις ὄψεται βροτῶν 800, ὁποῖον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτὲ 812, ἔνθα μή τις ὄψεται Ai. 659, ἀλλὰ τάδε μὲν θεὸς ὄψεται Ph. 843, ἀλλὰ κἀμέ τοι ταὐτὸν τόδ' ὄψει δρῶντα, κοὐ μέλλοντ' ἔτι 1256, ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον Oid. 135, ἔνθα μήποτ' ὀφρίμην κακῶν χρησμῶν γ' ὀφείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα 796, ὅθ' οὔνεκ' οὐκ ὄψοιτό (ὄψοιντό) νιν, οὔθ' οἵ' ἔπασχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακά, ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει ὀψοίαθ', οὓς δ' ἔχρῃζεν σὐ γνωσοίατο 1271, οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με Ant. 329, καὶ τάδ' ὄψεσθαι κακὴ 1280, πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν, ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον u. B. XL, 1; τάσδ' ὁρωμένη Tr. 306, καὶ πῶς ὁρᾶται, κἀπίληπτος εὑρέθη; Ant. 406, ἣ παῖς ὁρᾶται 423, ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντα 594; ὀφθήσῃ κακὸς Tr. 452; καὶ σοφὸς ὤφθη, βασάνῳ θ' ἡδύπολις Oid. 509, αὖτοι διαπτυχθέντες, ὤφθησαν κενοὶ Ant. 709.

ὀργάζειν. καὶ πρῶτον ἄρχων (ἄρχον) πλὸν ὀργάζειν (ὀργάσαι) χεροῖν Pandor. II, 3.

ὀργαίνειν. ἀλλ' οὐ γὰρ ὀργαίνειν καλὸν γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν Tr. 552, καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνεις Oid. 335.

ὄργανον. κλαῖε δ' ὀργάνων ὕτου ψαύσειεν, οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος Tr. 905, ἰὼ πάνθ' ὁρῶν, ἁπάντων τ' ἀεὶ κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου Ai. 380, ὥμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων Nipt. V, 1, ἐνῆν – τὸ ποικιλώτατον ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον Polyid. IV, 5.

ὀργή. οὐ λάθει μ' ὀργὰ El. 222, μηδὲν πρὸς ὀργὴν 369, πρὸς ὀργὴν ἐκφέρῃ 628, κατάσχες ὀργὴν 1011, ἔσχον ὀργὰν 1233, ταύτῃ σὺν ὀργῇ (ὁρμῇ) κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα Tr. 720, ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας ὀργῆ

πέπειρα 728, τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε 933; ὃς – οὐκ ἔτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἑκτὸς ὁμιλεῖ Ai. 640, τοιοῖσδε τοῖς λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς ἐκτήσατ' ὀργὴν 777, τίς ἐμφερὴς ἐμοὶ, ὀργήν θ' ὁμοῖος 1153, εὐθὺς ἐξανίσταμαι ὀργῇ βαρείᾳ Ph. 368, κοὐκ ἔσθ' ὅπου (ὅτου) ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμὲ 1309, ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν· τὴν σὴν δ' ὁμοῦ ναίουσαν οὐ κατεῖδες Oid. 337, θυμοῦ δι' ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη 844, ὡς ὀργῆς ἔχω 345, καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σὰ 405, ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὐνειδος τάχ' ἂν ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν 524, κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα – παίω δι' ὀργῆς 807, ὅπως ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος 1241, τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις Kol. 411, ὀργῇ χάριν δοὺς ἢ σ' ἀεὶ λυμαίνεται 855, εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον, ἧς δ' ἄξιος 905, παῦσαι, πρὶν ὀργῆς κἀμὲ μεστῶσαι λέγων Ant. 280, ἀστυνόμους ὀργὰς ἐθείσατο 856, ἀνὴρ βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχὺς 766, σὲ δ' αὐτόγνωτος ὧλεσ' ὀργὰ 875, ξεύχθη δ' ὀξυχόλως – πετρομίοις ὀργαῖς ἐκ Διονύσου, πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ 957, ὀργὰς ἐνεγκεῖν κατασχεῖν 1200, παῖς οἰνωθεὶς ἀνὴρ ἥσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ πενὸς u. B. XIV, 2, ὀργὴ γέροντος, ὥστε μαλθακὴ νοτὶς ἐν χειρὶ, θήγει μὲν (θήγει, ἐν), τάχει δ' ἀμβλύνεται LXXXIV, 1, 1.

ὄργια. ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο φλὸξ αἱματηρὰ Tr. 765, τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα Ant. 1013.

ὀργίζειν. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη κλύων; Oid. 339, εἶπω τι δῆτα κἄλλ', ἵν' ὀργίζῃ πλέον; 364.

ὀρέγειν. ἀλλ' ἔν γέ μοι εὐχος ὀρέξατε Ph. 1203, ὄρεξον χεῖρας Kol. 846, καί μοι χέρ' – δεξιὰν ὄρεξον 1130.

ὀρειβάτης. θῆρ' ὀρειβάτην Ph. 955, τὸν ὀρειβάτην (ἐγρεμάχαν) Θησέα Kol. 1054.

ὄρειος. λοιμῶν ὄρειοι πρῶνες Tr. 788, τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν Σελλῶν 1166, θηρῶν ὀρείων Ph. 937, ὀρείοις ποιμνίοις Oid. 1028.

ὀρεσσιβάτης. Πανὸς ὀρεσσιβάτα (ὀρεσιβάτα) Oid. 1100, ἀγραύλου θηρὸς ὀρεσσιβάτα Ant. 350.
Ὀρέστειος. τῶν Ὀρεστείων κακῶν El. 1117.
ὀρεστέρα παμβῶτι Γᾶ Ph. 391.
Ὀρέστης. ὅθ' οὕνεκα τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης El. 48, κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἤβᾳ ὄλβιος, ὃν ἃ κλεινὰ γᾶ ποτε Μυκηναίων δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὔφρονι βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν 163, ὅταν κλύῃ τινὸς ἥξοντ' Ὀρέστην 294, ἥτις ἐκ' χερῶν κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου 297, Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ παυστῆρ' ἐφήξειν 803, καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδὶ 455, ὁ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγών, τλήμων Ὀρέστης, δυστυχῆ τρίβει βίον 602, τέθνηκ' Ὀρέστης 673, θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ τὸν ἔννεπεν 676, Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος, ὄνομα δ' Ὀρέστης 694, ἤλαυνε δ' ἕσχατος μὲν, ὑστέρας δ' ἔχων πώλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων 735, οὔκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε 795, Ὀρέστα φίλτατε 808, πάρεστ' Ὀρέστης ἡμὶν - ἐναργῶς 877, φιλτάτου βροτῶν πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾶν τεκμήριον 904, ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτίμια 915, τοῦ τεθνηκότος μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα 983, ἀλλά μοι γέρων ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι 1111, ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ, ψυχῆς Ὀρέστου λοιπὰν 1127, θνητὸς δ' Ὀρέστης 1172, εἴπερ γ' Ὀρέστου σᾶμα βαστάζω τόδε 1216, ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσημένον 1217, ὁρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον 1228, οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμὶν ἀγγεῖλαι βίον λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις 1443, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ὅδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ', ὁ προσφωνῶν ἐμὲ 1480, Ὀρέστα 6, 15, 789, 1210, 1424.
ὀρθίων κηρυγμάτων El. 683, ὥστε πάντας ὀρθίας στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας Kol. 1624, φωνῆς - ὀρθίων κακυμάτων Ant. 1206, ἀπ' ὀρθίων πάγων Aload. XII, 1.

ὀρθόκιρως φρίκη u. B. CV, 134.
ὀρθόκρανος. τύμβον ὀρθόκρανον Ant. 1203.
ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου Ant. 985.
ὀρθόπτερον Aith. III, 4.
ὀρθός. ὥσπερ ἵππος εὐγενὴς – ὀρθὸν οὐς ἵστησιν El. 27, καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι 723, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων 742, εἰς τίν' ἐλπίδων βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; 959, ἀρ' – ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν, ὀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν; 1098, οὐδὲν – φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθὸν Tr. 347, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως 374, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω κίονι δήσας Ai. 239, ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ 350, ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν 354, μέγας πλευρὰς βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται 1254, στάντες τ' ἐς ὀρθὸν, καὶ πεσόντες ὕστερον Oid. 50, εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα 88, βλέποντα νῦν μὲν ὀρθ', ἔπειτα δὲ σκότον 419, πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔπος 506, ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ κἀξ ὀρθῆς φρενὸς κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου; 528, ὅστ' ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐν πόνοις ἀλύουσαν κατ' ὀρθὴν οὔρισας 696, οὗτοι ποτ' – τήν γε Λαΐου φόνον φανεῖ δικαίως ὀρθὸν 853, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις – πάντ' ἀνάσσων 903, τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν 1220, ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν; 1385, τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον χρῄζω ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι Kol. 518, ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα; 1424, ταύτης (χθονὸς) ἔκπλεόντες ὀρθῆς Ant. 190, τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τῆνδε ναυκληροῖς πόλιν 994, τοὔπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἦνυσας 1178, ὀρθὸν ἡ 'λήθει' ἀεὶ 1195, ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστὶν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς Kreus. I, 2, εἰς ὀρθὸν φρονεῖν Tript. IX, 7.
ὀρθοῦν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων El. 742, μετὰ μεγάλων βαιὸς ἄρισθ' ἂν καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων Ai. 161, τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκ ἔτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ Ph. 820, τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος 894, ἦν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος 1299, προσθήκῃ θεοῦ λέγῃ

νομίζῃ δ' ἡμιν ὀρθῶσαι βίον Oid. 59, νῦν γὰρ θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν Kol. 394, γέροντα δ' ὀρθοῦν, φλαῦρον, ὃς νέος πέσῃ 395, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ, πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὤρθωσαν πάλιν Ant. 163, ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν 167, τῶν δ' ὀρθουμένων σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία 675, τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταῤῥέπει τὸν εὐτυχοῦντα, τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεὶ 1158, ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανὼν Oinom. III, 5.

ὀρθόφρων u. B. CV, 135.

ὀρθῶς. τοῦ τεθνηκότος γ' ὕπερ λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς El. 555, εἴρηκας ὀρθῶς 1040, ἆρ' ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν, ὀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν; 1099, καὶ τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει Tr. 826, ὀρθῶς ἔλεξας Ph. 341, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς Oid. 550, ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ 1448, ὅτι ἄνους μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλῃ Ant. 99, ἦ καὶ ξυνιεῖς, καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῄς; 403, τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων 494, ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε 685, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν 706, ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεὺς εἶμ' ἐπώνυμος κακοῖς Nipt. IV, 1.

ὀρίζειν. ἔνθ' ὁρίζεται βωμοὺς, τελεῖ τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διὶ Tr. 237, ἔνθα πατρῴῳ Διὶ βωμοὺς ὁρίζει, τεμενίαν τε φυλλάδα 754, ὡς ἡμᾶς πολὺ πέλαγος ὁρίζει τῆς Ὀδυσσέως νεὼς Ph. 636, οἳ τούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους Ant. 452, πατὴρ ἀπειθεῖν ὥρισ' εἰς ἀκτὰς ἐμοὶ, πρεσβεῖα νείμας τῇσδε γῆς Aig. I, 1.

ὀρίνδου ἄρτου Tript. V.

ὅριον. ὅρια κελεύθου τῇσδε γῆς προαστίας Phrix. I.

ὅρκιον. πατρῴων ὁρκίων μεμνημένος Tr. 1223.

ὅρκιος. Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ Ph. 1324, οὐκ οἰκτον μέτα κατῄνεσεν τάδ' ὅρκιος θράσειν ξένῳ Kol. 1637, ὅρκιος δέ σοι λέγω Ant. 805.

ὅρκος. ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθεὶς El. 47, ὥσθ' ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν Tr. 255, ἁλίσκεται χῷ δεινὸς ὅρκος καὶ περισκελεῖς φρένες Ai. 649, ἐστρατεύσατο - οὔνεχ' ὅρκων, οἷσιν ἦν ἐπώμοτος 1113, τόνδ'

ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν Oid. 647, τὸν οὔτε πρὶν πάπιον, νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν καταίδεσαι 653, οὔ τοι σ' ὑφ' ὅρκου γ', ὡς κακὸν, πιστώσομαι Kol. 650, ταῦτ' οὖν ἔκλυε δαίμων ἡμῶν, χῷ πάντ' ἄϊων Διὸς Ὅρκος 1767, δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος Ant. 394, ὅρκου δὲ προστεθέντος, ἐπιμελεστέρα ψυχὴ κατέστη Oinom. I, 1, ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων u. B. XVI, 1, 1, ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φιλήτῃ βαρὺς 2, ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω XXXVI.

ὁρκωμοτεῖν. θεοὺς ὁρκωμοτεῖν Ant. 285.

ὁρμᾶν. ἦ ῥά σε — Ἄρτεμις — ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας Ai. 175, βαλβίδων ἐπ' ἄκρων ἤδη νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι Ant. 133; πρὸς θεῶν ὡρμημένος El. 70, ἐν κοίταις πατρῴαις ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία γενύων ὡρμᾶθη πλαγὰ 196, ὁδὸν ἧμος τὴν τελευταίαν — ὥρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Tr. 156, κλύω τινὸς οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου; 864, νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόθος Ai. 47, ἐχθρῶν ὕβρις ὥδ' ἀτάρβητα ὁρμᾶτ' ἐν εὐανέμοις βάσσαις 198, ἰδὼν — τὸν στρατηλάτην Ἀγαμέμνον' ἡμῖν θεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον 1224, ὡς ὁπηνίκ' ἂν θεὸς πλοῦν ἡμὶν εἴκῃ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα Ph. 465, ὁρμάσθω ταχὺς 526, ἵν', ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ, ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν, μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν 881, νῷ μὲν οὖν ὁρμώμεθα 1079, ὑμεῖς δ', ὅταν παλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς 1080, πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων ἄμβασις Kol. 1068, ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγὼ 1159, ὁρμωμένῳ τῷδ' ἀνδρὶ τούμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν 1328, καὶ τίς ἂν σ' ὁρμώμενον εἰς προὔπτον ᾅδην οὐ καταστένοι; 1439, ὁρμωμένῳ νερτέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας 1576, γόων — φθόγγοι σφε σημαίνουσι θεῦρ' ὁρμωμένας 1669, ἀξίνας χεροῖν ὁρμᾶσθ' ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον Ant. 1110, ἐκ δ' ὁρμωμένου πατρὸς φυγαῖσιν, ἥμπλακε 1233.

ὁρμεῖν. οὐ γὰρ ἂν — κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν Kol. 148.

ὁρμή. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὼν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες, τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθὲν El. 1510, τίς

προσήγαγε χρεία; τίς ὁρμή; Ph. 237, ἦ ταῦτα δὴ - οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδᾶν χάριν; 566, ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βακχεύων ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων Ant. 135. S. auch ὀργή.

ὁρμίζειν. τύχῃ πως πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον Ph. 546.

ὅρμος. ναὸς ἄξενον αὐγάζων ὅρμον Ph. 217, οὐ γάρ τις ὅρμος ἐστὶν 302, ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμον Θρῄκιον κλύδωνα Oid. 196.

ὀρνιθοσκόπος. εἰς παλαιὸν θῶκον ὀρνιθοσκόπον Ant. 999.

ὄρνις. ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας ἐᾷ κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ El. 18, ἀλλ' ἐμέ γ' ἀ στονόεσσ' ἄραρε φρένας, ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται, ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος 149, οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν Tr. 105, οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς ἥσει Ai. 628, ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται 1065, οὐ πτηνὴν ὄρνιν, οὐδὲ θὴρ' ὀρειβάτην τόξοις ἐναίρων τοισίδε Ph. 955, ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην παρέσχες ἡμῖν Oid. 52, ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν - ὄρμενον 176, τί δῆτ' ἂν σκοποῖτό τις - τοὺς ἄνω κλάζοντας ὄρνις 966, κουφονέων τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει Ant. 343, κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον 424, ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ 1001, οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀποῤῥοιβδεῖ βοάς, ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος 1021, ὄρνιθα, καὶ κήρυκα καὶ διάκονον Anten. II, ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Kamik. II, 1, λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ Oinom. V, 2, τίς ὄρνις οὗτος, ἔξεδρον χώραν ἔχων; Tyro VI, ὅπου τις ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει, u. B. XCIV, 4, κοκκοβόας ὄρνις CV, 112.

ὀρνύναι. προτέρας ἄτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει Oid. 165, ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις, ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν, κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ 177, ἔκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται

ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν Oid. 647, τὸν οὔτε πρὶν πήπιον, νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν καταίδεσαι 658, οὔ τοι σ' ὑφ' ὅρκου γ', ὡς κακὸν, πιστώσομαι Kol. 650, ταῦτ' οὖν ἔκλυε δαίμων ἡμῶν, χῷ πάντ' ἄϊων Διὸς Ὅρκος 1767, δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος Ant. 394, ὅρκου δὲ προστεθέντος, ἐπιμελεστέρα ψυχὴ κατέστη Oinom. I, 1, ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων u. B. XVI, 1, 1, ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φιλήτῃ βαρὺς 2, ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω XXXVI.

ὁρκωμοτεῖν. θεοὺς ὁρκωμοτεῖν Ant. 265.

ὁρμᾷν. ἦ ῥά σε – Ἄρτεμις – ὧρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας Ai. 175, βαλβίδων ἐπ' ἄκρων ἤδη νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι Ant. 133; πρὸς θεῶν ὡρμημένος El. 70, ἐν' οἱ σταῖς πατρῴαις ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία γενύων ὡρμᾶθη πλαγὰ 196, ὁδὸν ἥμος τὴν τελευταίαν – ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Tr. 156, κλύω τινὸς οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου; 864, νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος Ai. 47, ἐγθρῶν ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητα ὁρμᾶτ' ἐν εὐανέμοις βάσσαις 198, ἰδὼν – τὸν στρατηλάτην Ἀγαμέμνον' ἡμῖν θεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον 1224, ὡς ὁπηνίκ' ἂν θεὸς πλοῦν ἡμὶν εἴκῃ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα Ph. 465, ὁρμάσθω ταχὺς 526, ἵν', ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ, ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν, μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν 881, νῷ μὲν οὖν ὁρμώμεθα 1079, ὑμεῖς δ', ὅταν παλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς 1080, πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων ἅμβασις Kol. 1068, ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγὼ 1159, ὁρμωμένῳ τῷδ' ἀνδρὶ τοὐμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν 1328, καὶ τίς ἂν σ' ὁρμώμενον εἰς προὔπτου ᾅδην οὐ καταστένοι; 1439, ὁρμωμένῳ νεητέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας 1576, γόων – φθόγγοι σφε σημαίνουσι θεῦρ' ὁρμωμένας 1669, ἀξίνας χεροῖν ὁρμᾶσθ' ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον Ant. 1110, ἐκ δ' ὁρμωμένου πατρὸς φυγαῖσιν, ἤμπλακε 1233.

ὁρμεῖν. οὐ γὰρ ἂν – κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὤρμουν Kol. 148.

ὁρμή. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες, τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθὲν El. 1510, τίς

προσήγαγε χρεία; τίς δρμή; Ph. 237, ἦ ταῦτα δὴ – οὕτω καθ' ὁρμὴν θρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν; 566, ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βακχεύων ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων Ant. 135. S. auch ὀργή.

ὁρμίζειν. τύχῃ πως πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον Ph. 546.

ὅρμος. ναὸς ἄξενον αὐγάζων ὅρμον Ph. 217, οὐ γάρ τις ὅρμος ἐστὶν 302, ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμον Θρῄκιον κλύδωνα Oid. 196.

ὀρνιθοσκόπος. εἰς παλαιὸν θῶκον ὀρνιθοσκόπον Ant. 999.

ὄρνις. ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας ἐῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ El. 18, ἀλλ' ἐμέ γ' ἃ στονόεσσ' ἄραρε φρένας, ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται, ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος 149, οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν Tr. 105, οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς ἥσει Ai. 628, ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται 1065, οὐ πτηνὴν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην τόξοις ἐναίρων τοισίδε Ph. 955, ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίᾳ τύχην παρέσχες ἡμῖν Oid. 52, ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν – ὅρμενον 176, τί δῆτ' ἂν σκοποῖτό τις – τοὺς ἄνω κλάζοντας ὄρνις 966, κουφονέων τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει Ant. 343, κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον 424, ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ 1001, οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀποῤῥοιβδεῖ βοάς, ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος 1021, ὄρνιθα, καὶ κήρυκα καὶ διάκονον Anten. II, ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Kamik. II, 1, λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ Oinom. V, 2, τίς ὄρνις οὗτος, ἔξεδρον χώραν ἔχων; Tyro VI, ὅπου τις ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει, u. B. XCIV, 4, κοκκοβόας ὄρνις CV, 112.

ὀρνύναι. προτέρας ἄτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει Oid. 165, ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις, ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν, κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὅρμενον ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ 177, ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται

Kol. 1220, ὡς - οὐδ' ἔτ' ἀρώρει βοὴ 1662, ὄρεσιν με τάχίστητα διὰ φρενῶν φράσαι Ant. 1060.

ὄρος. πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας ἔρμαιον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ Ph. 1459, ξὺν αἷς (αἰγλαις) λύκει' ὄρεα διάσσει Oid. 208, καί νιν - ἐξέλιψεν - εἰς ἄβατον ὄρος 719, ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων 1106, ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλῄζεται ὑμὸς Κιθαιρὼν οὗτος 1451, καί σε Νυσσαίων ὀρέων κισσήρεις ἄχθαι - πέμπει Ant. 1131.

ὄρος. γῆς δὲ μὴ 'μβαίνῃς ὅρων Kol. 400.

ὀροσάγγαι Helen. und Troil., s. Helen. VII, 3.

ὀρούειν. λαθραῖον ὡς ὀρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα El. 1440, ὕβρις - ὥρουσεν εἰς ἀνάγκαν Oid. 877.

ὀρτάλιχος. φακαλοῦχοι μητέρες, αἳγές τ' ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνοιεν u. B. CV, 180, 8.

'Ορτύγιος. τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν 'Ορτυγίαν Tr. 213.

ὀρύσσειν. κρύφα τόδ' ἔγχος τουμὸν, - γαίας ὀρύξας, ἔνθα μή τις ὄψεται Ai. 659.

ὀρφανίζειν. ὄθ' οὕνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα πατρός τ' ἐκείνης τ' ὠρφανισμένος βίου Tr. 942.

ὀρφανιστής. εἰ - σοῦ διοίσεται μόνος ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων Ai. 512.

ὀρφανός. παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν Ai. 653, ὡς ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος Ant. 425, κατ' ὀρφανὸν οἶκον u. B. XXV.

ὀρχάς. φάχοισιν ὀρχήδος στέγης u. B. CV, 150.

ὄρχημα. ὅπως μοι Νύσσια Κνώσσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψῃς Ai. 699.

ὄρχις. σκαλμῇ ὄρχεις βασιλῆς ἐκτέμνουσ' ἐμοὺς Troil. II.

ὅς (Relativum) El. 175, 517, 848, 1158, 1198, 1356, Tr. 10, 20, 200, 262, 384, 431, 559, 562, 733, 1002, Ai. 358, 372, 502, 636, 650, 725, 812, 1050, 1094, 1151, 1172, 1194, 1257, 1259, 1286, 1291, 1298, 1299, Ph. 421, 434, 443, 543, 610, 663, 664, 665, 684, 696, 714, 722, 1010, 1030, 1058, 1103, 1215, 1241, 1258, 1297, 1312, 1327, 1338, 1351, 1386, 1426, 1468, Oid. 35, 118, 191, 373, 827, 1086, 1068, 1130, 1146, 1349, 1484, 1525, Kol. 87, 298, 395, 425, 506,

556, 571, 793, 866, 948, 972, 1150, 1171, 1330, 1354, 1425, 1775, Ant. 35, 135, 194, 199, 220, 269, 375, 563, 782, 783, 1118, 1340, Thes. I, 1; Lack. II, 1, u. B. LII, 2; ἥ und ἅ El. 148, 261, 486, 596, 599, 1377, Tr. 857, 1169, 1233, Ai. 508, 1301, Ph. 134, 393, 632, 831, Oid. 161, 323, (ἣν) 1477, Kol. 242, 855, Ant. 395, 409, 531, Alkm. II, 2, Helen. II, 1, u. B. XLV, 2; ὃ El. 375, Ph. 297, 648, Oid. 542, Kol. 700, 1698, Ant. 1202; οὗ (Masc.) El. 341, 568, 684, 1349, Ai. 1269, Ph. 130, 255, 1456, Oid. 562, Kol. 1173, 1618, ἀφ' οὗ Ai. 600, ἐφ' οὗ Kol. 1595, παρ' οὗ Oid. 235, ὑφ' οὗ Ai. 1025, Oid. 29, 1252; ἧς und ἅς El. 188, 541, 1108, 1154, 1287, Tr. 708, Oid. 257, 303, 458, Kol. 424, 905, 1705, (ἅς) Helen. IV, 1, ἀφ' ἧς Ai. 471, Ph. 408, Kol. 1008, ἐξ ἧς Ph. 1311, ἐφ' ἧς Ph. 613, μεθ' ἧς Oid. 632, ἧς – μέτα 990, ὑφ' ἧς u. B. XXXVIII, 4; οὗ (Neutr.) wo El. 1259, Tr. 755, Oid. 732, 1263, 1513, Kol. 19, 158, 1049, 1521, 1523, 1593, u. B. XCIX, 2, wann Ph. 1049, ἀνθ' οὗ weswegen Ant. 237, ἀφ' οὗ seitdem Oid. 758, Ant. 562, ἐξ οὗ seitdem Tr. 38, Ai. 661, 1337, Oid. 1201, οὗ χάριν Kol. 890, μέχρις οὗ (ἄν) Ai. 571; ᾧ (Masc.) El. 176, 422, 562, Tr. 730, 924, Ai. 1029, 1045, 1079, 1144, 1160, Ph. 199, 990, Oid. 296, 298, 377, 817, 977, 1208, Kol. 950, 1133, Phaidr. VIII, 2, u. B. CV, 107, ἐν ᾧ Kol. 52, 645, 646, παρ' ᾧ Ph. 693, Kol. 1158; ᾗ und ᾇ El. 261, 529, 911, 959, (ἧς) Ai. 493, Kol. 514, Ant. 852, Atreus I, 1, ἐν ᾗ El. 278, Tr. 362, Ph. 1017, Phaidr. III, 2, ἐφ' ᾗ Ai. 1295, ξὺν ᾗ Ph. 268, ᾗ wie El. 338, 339, 947, 1435, Tr. 553, 679, 1135, Ai. 815, Kol. 1603, wo Tr. 573, 779, wohin Kol. 183, Ant. 444; ᾧ (Neutr.) El. 1040, Tr. 674, 696, 1035, 1052, Ph. 649, 1168, Oid. 171, ἐν ᾧ Tr. 929, Kol. 1239, ἐφ' ᾧ 1459; ὅν El. 160, 164, 408, 441, 530, 603, 1351, Tr. 94, 358, 647, 742, 759, 834, Ai. 612, 1281, Ph. 250, 261, 263, 493, 606, 852, 977, Oid. 36, 399, 422, 449, 612, 853, 1048, 1052, 1150, 1156, 1181, 1447, 1452, Kol. 56, 135, 731, 894, 1172, 1256, 1340, 1411, 1569, 1574, Ant. 75, 110, (351), 404, 666, 777; (u. B. XCI, 2); ἣν

und ἄν El. 1281, 1309, Tr. 162, 400, 417, 419, 819, 998, 1037, Ai. 536, 644, 790, 995, 1058, Ph. 1062, 1226, 1416, Oid. 68, 383, 395, Kol. 1763, Ant. 708, (u. B. LXXII, 2, 2) XCIV, 2, CIV; ὃ El. 4, 420, 941, Tr. 370, 404, 557, 614, 1120, Ph. 289, 581, Oid. 722, 936, Kol. 540, 1538, Achai. VII, 3. — ὦ (Nomin.) El. 978, 979, Oid. 1504, Ant. 144, οἷν (Gen.) Ph. 426, (Dat.) Oid. 1373, αἷν (Gen.) 1466, (Dat.) 1463. — αἳ Tr. 456, 513, 1091, 1268, Ph. 60, 1356, 1364, 1365, Oid. 436, 648, 1259, 1454, Kol. 14, 93, 427, 1070, 1311, 1326, Ant. 452, Kreus. IV, 2, Tyro VII, u. B. LVIII, 8, 2, LX, 2, 2; αἳ El. 207, 208, 810, 1366, Tr. 301, Oid. 1231, 1400, 1482, Ant. 1152; ἃ El. 691, 1095, 1293, Tr. 1180, Ai. 1243, Ph. 554, Oid. 282, 342, 425, 875, 1494, Kol. 355, 365, 1186, 1353, 1518, 1526, 1581, 1641, Ant. 197; οἵν (Masc.) El. 771, 1488, Tr. 401, 623, 680, Ai. 1101, Ph. 541, 588, 844, Oid. 179, 415, 865, 867, 966, Kol. 473, 912, Ant. 542, 893, 895, ἀφ' οἵν El. 1060, 1061, Oid. 415, 1184, 1362, Kol. 937, οἵν – ἄπο Oid. 1359, μεθ' οἵν Ph. 997, ὑφ' οἵν Ph. 957, Kol. 274, 850; οἵν (Femin.) Tr. 241, 548, Ai. 235, Ph. 1192; οἵν (Neutr.) El. 169, 319, 431, 636, 763, 793, 873, 942, 1048, 1220, Tr. 122, 269, 337, 346, 399, 548, 680, 710, 808, 841, 1116, 1121, 1208, 1232, Ai. 235, 465, 686, 967, 993, 1062, Ph. 52, 647, 1192, 1227, 1315, 1394, Oid. 119, 148, 188, 447, 578, 645, 724, 788, 862, 865, 997, 1416, Kol. 50, 229, 269, 788, 976, 991, 1051, 1145, 1155, 1280, 1298, Ant. 1072, 1194, 1336, Aload. XI, 8, Kreus. V, 3, Phaidr. V, 3, ἀνθ' οἵν El. 575, Oid. 264, Kol. 275, 953, 1010, 1295, 1489, Ant. 1068, ἀφ' οἵν El. 1378, Ph. 535, Oid. 314, οἵν περι Oid. 707, Ant. 682, ὑφ' οἵν Oid. 1246; οἷς, οἷσι, οἷσιν (Masc.) El. 156, 177, 209, 494, 652, Tr. 456, 1194, Ai. 1113, Ph. 315, 973, 1024, 1360, Kol. 478, 1332, 1666, Ant. 89, 582, 583, 691, Skyr. IV, 2, ἐν οἷς Oid. 798, Kol. 1523, 1751, Ant. 1066, Eriph. VIII, 1, u. B. XXX, 1, ξὺν οἷς Oid. 1184, Kol. 282; αἷς, αἷσι, αἷσιν Oid. 1109, 1269, Ant. 391, 686, Akris. IV, 2, ἐν αἷς Kol. 619, ξὺν αἷς Oid. 207; οἷς, οἷσι, οἷσιν (Neutr.) El. 876, Tr. 152,

906, 1123, Ai. 272, Ph. 179, 252, 1012, Oid. 441, Kol. 998, 1412, ἐν οἷς El. 142, Tr. 1118, 1122, Ph. 907, Kol. 625, 764, ἐφ' οἷς El. 360, Ph. 50, Oid. 569, 1517; οὗς El. 540, 1235, 1443, Tr. 31, 487, 1011, Ai. 1306, Ph. 86, 956, 1147, 1267, Oid. 1185, 1273, 1274, Kol. 542, 989, 1023, u. B. XIV, 4, LXXXV, 1; εἷς οὕς Kol. 976; πρὸς οὕς Ant. 867; ᾧς Ai. 918, Ph. 279, Oid. 259, Kol. 128, 963, 1358, 1385, Rizot. I, 6; ἐφ' ᾧς Kol. 466; ἃ El. 259, 451, 629, 644, 853, 923, 943, 1018, Tr. 158, 232, 337, 350, 494, 534, 1166, 1180, Ai. 243, 441, 691, 1000, 1081, 1085, 1086, 1273, Ph. 22, 121, 195, 530, 583, 655, 803, 909, 1247, 1270, 1367, 1381, 1398, 1431, Oid. 6, 216, 219, 235, 346, 372, 580, 580, 685, 749, 1232, 1409, 1520, 1523, Kol. 13, 172, 227, 361, 412, 454, 574, 636, 654, 825, 889, 916, 1032, 1037, 1106, 1129, 1149, 1175, 1183, 1196, 1264, 1274, 1291, 1355, 1442, 1641, Ant. 247, 403, 507, 546, 734, 1057, Erig. I, 1; Thyest. V; 2; ὅτ' ἃ Oid. 768, ἃ weshalb Tr. 137, Kol. 1291, ἃ δή eben wie Ai. 1043. — ὅς u. s. w. auf ein vorhergehendes od. folgendes Demonstrativum bezogen: El. 431, 441, 636, 763, 1095, 1351, Tr. 301, 419, 494, 553, 674, 819, 1091, Ai. 1058, 1079, 1194, 1281, 1299, Ph. 86, 261, 269, 648, 655, 684, 1247, 1351, 1364, 1365, 1398, Oid. 68, 148, 235, 372, 441, 648, 724, 1130, 1145, 1181, 1454, Kol. 764, 1332, 1353, 1425, Ant. 666, 691, 1336, Erigon. 1, 1, u. B. LVIII, 8, 2 u. a.; ohne Wort, worauf es sich bezieht: El. 169, 177, 810, 848, 942, 1060, 1198, 1235, 1349, Tr. 337, 346, 350, 384, 399, 404, 431, 730, 808, 1116, 1120, 1180, 1232, 1233, Ai. 1050, 1160, 1243, 1286, Ph. 52, 121, 195, 250, 588, 663, 696, 907, 957, 958, 1227, 1297, 1360, 1386, 1394, Oid. 119, 296, 342, 550, 645, 724, 788, 862, 1231, 1349, 1520, 1523, Kol. 50, 56, 227, 274, 342, 412, 425, 912, 976, 991, 1145, 1195, 1186, 1412, 1666, 1751, Ant. 35, 89, 582, 583, 682, 1057, 1194, Kreus. IV, 2, V, 3, Phaidr. V, 3, u. B. XIV, 4, u. a.; macht Attraction, indem es entweder den Casus des Nomen oder Pronomen annimmt, während es in einem andern stehen sollte: El. 431,

873, 1108, Tr. 241, 623, 680, 1208, Ai. 493, 998, Ph. 844, 1192, Oid. 148, 340, Kol. 478, oder indem das Nomen den Casus des Relativi annimmt El. 160, 644, 1040, 1095, 1281, Tr. 152, 162, Ai. 272, 1058, Ph. 1327, Oid. 722, Kol. 56, 989, (1150), 1523, 1705, Ant. (351), 404, Eriph. VIII, 1, oder indem es den Casus des ausgelassenen Demonstrativi annimmt, u. a.: El. 169, 319, 771, 793, 1048, 1220, Tr. 346, 899, 1121, 1194, 1232, Ph. 588, 907, 957, 1012, 1227, 1394, Oid. 119, 569, 578, 645, 788, 862, 1416, Kol. 50, 229, 778, 976, 991, 1145, 1155, 1274, 1412, u. a; für das Demonstrativum: τῶν für τῶν μὲν Tr. 548, im Neutrum auf ein anderes Genus bezogen: Oid. 542; dem Sinne nach bezogen: El. 209, Tr. 548, Ai. 235, 368, Ph. 714, Kol. 731, 1070, 1326, u. B. LX, 2, 2; nur auf ein Nomen von mehreren, oder auf ein entfernteres bezogen: El. 541, Tr. 358, Ph. 268, Oid. 303, 1400, Kol. 87, 1051, Ant. 110; zu Anfang eines Satzes: El. 164, 176, 408, 1349, Tr. 94, 122, 269, 350, 431, 548, 647, 710, 742, 759, 841, Ai. 1062, Ph. 22, 610, 1226, 1381, Oid. 179, 188, Kol. 1239, Ant. 110 u. a.; nach einem Zwischensatze: Tr. 562, Ph. 610, Kol. 1574; zwischen ein Adiectivum und Substantivum gesetzt El. 148; ohne Verbum: Tr. 513, Ph. 1226, Oid. 875, Kol. 793, 1526, Ant. 708; scheinbar für τίς: Tr. 162, Ai. 1259, Oid. 1036, 1068, Kol. 571, 1171; mit dem Genitiv: El. 810, Tr. 1194, Ph. 86, Kreus. IV, 2, u. a.; mit ἄν und dem Coniunctiv: El. 948, Tr. 899, Ai. 1085, 1086, Ph. 86, 844, 1276, 1431, Oid. 580, 749, 1231, Kol. 13, Ant. 35, 563, 1057, vielleicht auch mit dem Indicativ 784; mit αὐτός in einem Satze: Ph. 315; mit γὰ s. γέ; mit δὲ, καὶ u. a. im zweiten Gliede: Ph. 1456, Oid. 1246, Kol. 424, 466, 731, 1032, Ant. 1118; mit δή Tr. 1011, Ai. 995, 1029, 1043, 1045, Ph. 493, 610, Oid. 399, 1263, Ant. 1202, u. B. XCIX, 2; mit καὶ Ph. 297, Oid. 1052, Kol. 1051, Phaidr. VIII, 2.

ὅς (Possessivum): τῶν ὧν τέκνων Tr. 266, τὸν ὃν προσμένουσ' ἀκοίταν 525, τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι Ai. 442, τοῖς οἵοιν αὐτοῦ Oid. 1248, ὧν παίδων Kol. 1639.

ὅσιος. οὐ γὰρ σοὶ θέμις, οὐδ' ὅσιόν – ἑστάναι El. 433, λουτρῶν ὁσίων A. 1405, ὅσιά τε φωνεῖς, ἔστι τ' – θέμις Ph. 662, δι' ὁσίων χειρῶν θιγών Kol. 470, ὅσια πανουργήσασα Ant. 74, Δίκας δ' ἐξέλαμψεν ὅσιον φάος Ai. Lokr. I, 2.

ὁσμᾶσθαι. μὲ – Λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγον Helen. I, 2.

ὀσμή. μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ ὀσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος Ph. 891, ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ, μὴ βάλῃ πεφευγότες Ant. 412, οἰωνὸς, φέρων ἀνόσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πόλιν 1083, ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο Achai. II, 4, ὀσμῆς μόνον γ' ὡς μὴ βαρυνθήσεσθέ μου Ph. Tr. III.

ὅσος und ὅσσος. οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα τοσόνδ', ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει El. 286, πᾶν, ὅσον κάτοιδ' ἐγὼ 378, πᾶν, ὅσον κατειδόμην 892, εὐκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην – προσβαλεῖς 973, ὅσον νῦν ὑπὸ χεῖρας ναίεις 1091, ὅσον τάχος χωρεῖν ἔσω 1373, βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα 1433, πᾶν, ὅσον νοεῖς Tr. 349, ὅσον ἦν κέρδος σιγῇ κεύθειν 988, οὔθ' ὅσην ἐγὼ γαῖαν καθαίρων ἱκόμην 1060, ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν 1214, ὁρᾷς τὴν θεῶν ἰσχύν, ὅση; Ai. 118, ὅσην κατ' αὐτὰν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰὼν 304, οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει 503, ὅσον κακὸν – τοῦδ' – νεμεῖς 512, οὐχ ὅσον τάχος δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο; 985, ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' εἶναι φίλος 1377, μηδὲν ἐλλείπειν, ὅσον χρὴ – πονεῖν βροτούς 1379, ὅσον ἰσχύεις 1409, ὅσον τάχος ἔκπλει Ph. 576, χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς στείλωσι ναῦται 1076, εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω 1403, ὅσον μὴ χερσὶ καινοῖν Oid. 347, ὅσσον γε χρῄζεις 365, ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται 382, πλέον – ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν 1191, ὅσον δ' ἀρεῖσθε πένθος 1224, ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι 1239, ὄἶψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχιστα 1436, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος 1509, εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν 1527, ὅσον φύσις δίδωσιν αὐταῖν Kol. 445, ὅσον σὺ προσχρῄζεις 520, ἐς τοσοῦτον ἀκίας πεσεῖν –, ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος 749, ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου 877, ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθα Ant. 59, ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία;

1050, ὅσαι χ', ἅπαξ, τάχιστα 1103, τὴν εὐβουλίαν, ᾧσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πράσσειται κακὸν 1243, πλῆθος, οὐχ ὅσον δρκεῖ σοι Isock. III, 5; ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ πατέρα El. 94, τέκνων ὅσων ἐμοὶ δύσφορα μὴ πρόσεστιν 653, ὅσων εἰσεκήρυξαν βραβεῖς δρόμων διαύλων πεντάεθλ', – τούτων = 690, πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων 896, προσβαλοῦσ' ὅσα ζῶν κεῖνος εἶπε Tr. 580, πάνθ', ὅσ' ἀρτίως ἔδρων 664, θεσφάτων, ὧν' οἶδ' ἐγὼ 1150, ἡμεῖς, ὅσοι πάρεσμεν 1155, ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις Ai. 1005, ὅσοι Τροίαν ἀφικόμεσθα 1340, λέγων ὅσ' ἂν θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά Ph. 64, τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν 362, ἐν κακοῖσι τοῖσδ', οἷοις ὀργᾷς, ὅσοισί τ' ἐξήκανσας ἐγκαίοντά με 472, πολλῶν ἔλεξεν ἡνσοίστατ πόνων ἄθλ', ὅσαι μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων 509, ὅσ' ἄν οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χἠμεῖς φαμεν 1072, μυρί' ἀπ' αἰχρῶν ἀνατέλλοντ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάπ' ἐμήσατ' Ὀδυσεὺς 1138, μηκέτι μηδενὸς κρατύνων, ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα 1162, οἵ δ' ὑπ' ἐκείνῳ πάντες, ὅσοι τόδ' ἔτλαμεν ἐμοῦ ποδὸς ἄρρον ἀπῶσαι 1201, λύσῃ ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ 1224, ὅσοι δ' ἐκομεῖσθε, ἔγκεινται βλάβαις, – τούτοις – 1318, ὅσους ἀκούσας καὶ διεξελθὼν πόνους, ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον 1419, πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεὸς Oid. 77, ὅσοις τάδ' ἔστ' ἀρέσκοντα 273, ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ 1122, ὅσα κεύθει 1228, κἀμοῦ ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἐπαγ 1285, πάντων, ὅσ' ἐγὼ προσέκυρσ' ἤδη 1298, ὅσων ἐγὼ ψαύομι, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην 1464, ὅσ' οἶδα κἀγώ, πάντ' ἐπιστήσῃ κλύων Kol. 53, ὅσ' ἂν λέγωμεν, πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν 74, δέος ἔσχετε μηδὲν, ὅσ' αὐδᾶ 223, οὔτε τἄρχ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ 1582, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεὶ 1634, δράσω καὶ τάδε, κοὐ πάνθ' ὅσα (ὅσα), ἃν μέλλω πράσσειν 1773, ὅσαι μιαθρονᾶῆκες ἦνυσαν τάδε Ant. 392, πάντων, ὅσ' ἐστὶ, χρημάτων ὑπέρκαιτον 684, πάντα προσκοπεῖν, ὅσα λέγει τις 688, ὅσα δένδρων ὑπείκει 712, ὅσων σπαράγματ' ἦκύνες καθήγνισαν 1084, ἐντήκεται πλευμόνων ὅσοις ἔνι ψυχή u. R. XXIII, 7, ὅσ' ἂν θερὶ διδῷσι LXXVI, 1. S. auch ὅσοσπερ.

ὅσοσπερ oder ὅσος περ. ξυνοίσω πᾶν ὅδὔπερ ἂν σθένω El. 946, θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε 1375, ἐπεί νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα, βλέπουσ', ὅσῳ περ καὶ φρονεῖν δίδεν μόνη Tr. 313, ὅσυνπερ ἔσθενον 927, ὅσοιπερ ζῶμεν Ai. 125, πᾶν, ὅσσυπερ ἐξηπιστάμην 316, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ, ὅσῳ περ – ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς Kol. 743, πολλῷ γ' (ἄμεινον φρονῶ), ὅσῳ περ καὶ σαφεστέρων κλύω 792, γῆς ὅσοιπερ Ἄπιας πρῶτοι καλοῦνται 1303, ὅσῳπερ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν, πλείστη βλάβη Ant. 1051.

ὅσπερ. καιρὸς γὰρ, ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος ἔργου παντὸς ἐστ' ἐπιστάτης El. 75, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἶδομεν 762, ὡς ἀπ' ἐλπίδων σὺχ ὥνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην 1128, μάλιστα δ' ὄνπερ εἰκὸς Τίλον Tr. 56, τάσδε δ' ἅσπερ εἰσορᾷς, – χωροῦσι πρὸς σὲ 283, φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς Ai. 115, λείαν, ἥπερ δορίληπτος ἐς' ἦν λοιπὴ 146, δεῦρο προσπόλων ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθὺνων κορεῖς 542, θάνατον, ὄνπερ ἤθελεν 968, ἀλλ' ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε 1107, ἐπεὶ θανὼν Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὅσπερ ἦν γόνος (μόνος) Ph. 425, φράσόν θ' ἅπερ γ' ἔλεξας 559, θεῶν –, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά 602, παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξα 1232, ταῦθ', ἅπερ παθεῖν με δεῖ 1297, ἅπερ (ἅπερ) εὔπτερον ὄρνιν Oid. 176, πᾶθεῖν, ᾧπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην 251, οὐδὲν – ἅπερ ξυνίημι 346, τῷ κηρύγματι, ᾧπερ προσεῖπας, ἐμμένειν 351, ἐγὼ δὲ σον μαθεῖν δικαιῶ ταῦθ', ἅπερ κἄμοῦ σὺ νῦν 575, οἰκεύς τις, ὅσπερ ἴκετ' ἐκσωθεὶς μόνος 756, λέχη τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν χραίνω, δι' ὧνπερ ὤλετο 822, τὸν βοτῆρ' ὁρᾶν δοκῶ, ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν 1112, τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾷς 1120, κἀκ τῶν ἴσων ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ 1499, ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ Kol. 334, εἰ σοί γ' ἅπερ φῂς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι 648, ὅνπερ καὶ πάλαι κατείκομεν γνώμῃ, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε 1252, συγγενεῖ χερὶ θανεῖν, κτανεῖν δ' ὑφ' οὗπερ ἐξελήλασαι 1388, τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχάμην 1490, καί σ', ἅπερ ξυνήνεσα,

θέλω, πόλιν τε τήνδε μὴ φεύσας θανεῖν 1508, πρὸς (ἅπερ) οἱ μαργῶντες ἐντομώτατοι u. B. LIX, 2. S. auch οὔπερ.

ὄσσε. ἦν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας ὤφελον ὄσσοις Tr. 999, τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας Ant. 1231.

ὅστε. σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεὸν, ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ δακρύεις El. 151, ἴδ' οἷον προσέμιξεν ἄφαρ τοὔπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν τᾶς παλαιφάτου προνοίας, ὅ, τ' ἔλακεν Tr. 824, παταγοῦσιν, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι Ai. 168, τοῦδ' –, ὅντ' (ὄν τ') εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες Ph. 600, εἴ σε νοσφίζομαι, ὅστ' ἐμὰν γᾶν φίλαν – κατ' ὀρθὸν οὖρισας Oid. 694, λύρα μόναυλος, ἥτε χειμώνων πλέως ναὸς στέρημα κώμασης Tham. I, 2.

ὀστέον. ἦλθε δ' ὀστέων ὀδαγμὸς ἀντίσπαστος Tr. 769.

ὅστις 1.) Singularis: θανάντος –, ὅστις – φυγὰς ἀπεξενοῦτο El. 775, τοῖς πᾶσιν –, ὅστις – θέλει 1506, ὅστις ἦν θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας, ὃδ' ἂν λέγοι Tr. 22, ὅστις ἀντανίσταται –, οὐ καλῶς φρονεῖ 441, οἰκτειρόν τέ με –, ὅστις – βέβρυχα 1071, πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο, ἀλλ' ὅστις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλει 1161, τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ, ἕλοιτο; 1235, ὅστις – ἐχθαίρομαι Ai. 457, ἄνδρα –, κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται 474, βροτὸν, ὅστις – θεομαίνεται 478, τὰ – σώματα, – ὅστις – μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ 760, οὐδεὶς ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη – 917, ὅστις – νύκτωρ ἐπεστράτευσεν 1055, οὐ – ἄλλην τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον, ὅστις – λέξει τὰ σά; 1261, Τελαμῶνος, ὅστις – ἴσχει 1300, ὅστις σ' – μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν φῦναι, – μῶρός ἐσ' ἀνὴρ 1374, ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνὴρ φησὶ παρεῖναι, σούσθω 1413, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον, οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδ' ὅστις – συλλάβοιτο Ph. 281, ὅστις γὰρ εὖ δρᾷν – ἐπίσταται, παντὸς γέγοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φίλος 672, οὐ – κτήσῃ, ῥᾳστις γ' – ἀπεστέρηκας 1282, ὅτι – ὡς ἐγὼ οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ Oid. 61, ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανών, τάχ' ἂν – θέλοι 139, ὅστις πρὸ' ὑμῶν – κάτοιδεν –, τοῦτον – 224, τὸν ἄνδρ' – τοῦ-

τον, ὅστις ἐστὶ 236, εἰκεῖν, ὅστις εἴργασται κακὰ 279, μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ 375, ὑφεὶς μάγαν τοιάνδε μηχανορράφον, δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι μόνον δέδορκε 388, σοῦ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκπεριβήσεταί ποτε 428, οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται 589, πρὸς παιδὸς θανεῖν, ὅστις γένοιτο 714, ἔστιν τις ὑμῶν -, ὅστις κάποιδε -; 1048, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν, ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν 1184, ὦ τλᾶμον Οἰδιπόδα -, ὅστις - ἐκράτησας 1196, ὅλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς - 1349, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε, ἃς - κράτιστος ἦν ἀνήρ, ὅστις οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων, εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν 1526, ἀλλ', ὅστις ὁ τόπος, ἢ μάθω μολοῦσά σοι; Kol. 26, βροτὸν (βροτῶν), ὅστις ἂν - ἐκφυγεῖν δύναιτο 252, καί τοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν; ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρων 271, ὅταν ὁ κύριος παρῇ τις ὑμῶν, ὅστις ἐστὶν ἡγεμὼν 289, ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ δίκαιον, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει 807, ἐπεὶ δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως, - ὅστις - ἄγεις 913, ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονὸς 926, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς -; ὅστις - διῆκας 962, ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενὴς ἔσθ', ὅστις ἂν - προσχρῄζοι 1168, ὅστις - χρῄζει, σκαιοσύναν σ' ἀάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται 1211, ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων -, κάκιστος εἶναι δοκεῖ Ant. 178, ὅστις - νομίζει, τοῦτον - 182, ἀλλ' ὅστις εὔνους κῆδε τῇ πόλει, - τιμήσεται 209, οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν 239, αὐτὸν, ὅστις - ἦλθε 285, ὅστις γὰρ - ζῇ, πῶς ὅδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; 463, οὐ γὰρ ἐκπέλει φρονεῖν μέγ', ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας 479, ὅστις δ', - φιτύει, τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο - φῦσαι; 645, ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ χρηστός, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν 661, ὅστις δ' ὑπερβὰς νόμους βιάζεται -, οὐκ ἔστ' ἐπαινον τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν 663; ὅστις γὰρ αὐτὸς φρονεῖν μόνος δοκεῖ -, οὗτοι διαπτυχθέντες, ὥφθησαν κενοί 707, αὕτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς - ὑπείκει μηδὲν, ὑπτίοις κάτω στρέψας

τὸ λοιπὸν σίλφασιν ναυτίλλεται 715, οὐκ ἔστ' ἀδελφός, ὅστις ἂν βλάστοι ποτὲ 912, κεῖνος οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀνὴρ ἄβουλος –, ὅστις – ἀκεῖται, μηδ' ἀκίνητος κέλει (κέλη) 1026, ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὖθις εἶκατε 1190, ἀνὴρ γὰρ ὅστις ἤδεταί λέγων ἐπὶ, λέληθεν αὑτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρὺς Alct. III, 1, ὅστις δὲ τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται, ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστὶν Kreus. I, 1, ὅστις γὰρ – προσάπτει, ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων κακῶν Tereus IV, 3, ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἡμείρει βίου, ἢ δειλός ἐστιν, ἢ – π. B. XXXI, 2, 1, ταυφιλεῖον γὰρ ἰσαμέριος ὅστις αἰγείρου, βοτὰν ἀποβάλλει XXXIV, 4, ὅστις δὲ πρὸς τύραννον ἁρπαρνέται, κείνου ὅτι δοῦλος LIV, 1, μισῶ μὲν ἅστις τἀφανῆ περισκοπεῖ XC, 1; οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ· ἅστις – κατατάκομαι, ὡς – El. 187, ἥτις εὐγενὴς γυνὴ 257, οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοὔργον, ἥτις – ὑπεξέδυν; 296, ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως, ὡς – 347, δίδαξον ἀνθ' ὅτου – θρῶσα τυγχάνεις, ἥτις ξυνεύδεις – 587, πρός γε τήνδε –, ἥτις – ὕβρισε 613, δόθ', ἥτις ἐστὶ, προσφέροντες 1128, ἐγὼ, ἥτις – ἐσεῖδον 1314, ἐγὼ δὲ – ἔξοιδ' –, ἥτις – ἔσχον Tr. 6, μὴ εἰδέναι σέ γ', ἥτις εἶ 321, οὔτ' ἄρα – θεὶσαι γλῶσσαν, ἥτις οὐδαμῇ προὔφηνεν – 329, σὺ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἰρεῖς κακῇ, οὐδ' ἥτις σὺ πάσχειδε – 439, ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετόν, ἥτις προτιμᾷ – 722, σὺν ἔστιν – οὐδ' ἐλπὶς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ 736, ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ; 818, εἰθ' ἀνεμάεσσά τις γένοιτ' ἔπουρος ἐστιῶτις αὔρα, ἥτις μ' ἐποικίσειεν 965, δι' ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη Oid. 344, μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη 680, τὴν παῖδα ταύτην –, ἥτις – ἐλάσα Ant. 696, πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ', ἥτις ἀνδρός ἐσθ' ἑνός 737, πώλου δίκην, ἥτις – θέρος θεριεῖ ξανθὸν Tyro XV, 2; ἀντέτροφας ὃ τι καὶ μύσῃ Tr. 1006, κοὐδὲν τούτων, ὅ τι μὴ Ζεὺς 1278, χῷ τι σοι λέγειν εὐκαιρόν ἐστιν, ἔννεπε Kol. 31, πρός σ' ὅ τι σοὶ φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι 250, ὅ τι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιὰ Kedal. II; τοῦ λόγου –, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ Tr. 251, νοὺν ἔχω μαθεῖν ὅτου Ai. 33, ἐνεγκάμενο·

ἔτου πατὴρ – ἦλθε 484, ὅτου δ' ἀποφθεῖ μηδ' ὅτου τὸ πεπονθότος, φύη ἂν γένοιτ' ἔθ' οὕτως εὐγενὴς ἀνὴρ 523, φύδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ φόνου κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν; Oid. 117, οὔτε ταυτὸν πω ἔμαθον πρὸς ὅτου δὴ (βαπάνευμαι) βασάνῳ – εἶμι 492, ἀνδρὸς – τοιοῦδ', ὅταν (ὅτῳ) πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἑστὸν ἑστία, ἔπειτα δ' – τίνει Kol. 632, τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον ἢ τοῦδε τἀνδρὸς ἴσχυθ', οὐ – 1617, κούδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου (sc. Neutr.) φάνη Ant. 457, σήμαιν' ὅτου τ' εἰ καὶ πόθεν Alc. IV, 2; δίδαξον ἀνθ' ὅτου – δρᾶσα τυγχάνεις El. 585, ἐξ ὅτου πάτραν διήμεμον λέλοιπεν Tr. 326, δίδαξον, ἐξ ὅτου φοβῇ 671, κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου φανεῖεν, οἷς – 905, ὅτου χάριν σκοπεῖν ἔθου τήνδε Ai. 12, ὧν δὴ παλαί' ἂν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ μή μοι βεβήκοι Ph. 493, ἔνδοθεν λαβὼν ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει 646, τί δ' ἐστὶν οὗτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου τοσήνδ' ἰυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς; 751, ὅτου ποτὲ μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις Oid. 698, ἀλλὰ φράζ' ὅτου χρῄζων ἀφῖξαι 932, ἐξ ὅτου νέας προφῆς ἔλιξε Kol. 345, ἀνθ' ὅτου κάδ' – ἡμίκραιπον 967, ἐξ ὅτου – ἀστερήθημεν Ant. 12, ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα 1092, ἕως ὅτου κριθάσας οἶνου u. R. CV, 113, b (s. Vorr.); ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ – ἐφείμην El. 33, φύη οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔθωκας εἰς χεῖρας ποτε; 1348, ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν Ai. 1040, ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐσθὴς – φίλα, κεῖνος τὰ κείνου σκαρῴτω 1038, τέκνα γὰρ τέκνας ἑτέρας προὔχει, καὶ γνώμας, παρ' ὅτῳ τὰ θεῖον Διὸς σκῆπτον ἀνάσσεται Ph. 139, σὺ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω 938, ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ παρ' οὐδὲν ἔστι, ῥᾷσα τὸν βίον φέρει Oid. 982, τί γὰρ ἴδοι μ' ὀρᾶν, ὅτῳ γ' ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ; 1336, φύ δῆθ', ὅτῳ γε καῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα Kol. 810, ὅθ' οὗνεκ' ἄνδρα – ῥύ δεξαίατ', οὐδ' ὅτῳ γάμοι ξυνόντες εὐρίθμησαν ἀνόσιοι τέκνων 945, πατρὸς –, φίτυνε τὸν πολλὴν ὄλλυτε μὲν πόνον ἐμαθον εἶχομεν 1628, ὅτῳ

μήτ' Ἄρης, μήτε πόνος ἀντέκυρσεν, ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν 1679, ἄπολις, ὅτῳ τὰ μὴ κάλὸν ξύνεστι Ant. 371, τῷδ', ὅτῳ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν 623, κράτος δ', ὅτῳ κράτος μέλει, παραβατὸν οὐδαμῆ πέλει 873, ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἡ λήθη ἄγει, συγγνωτὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλὸν Kreus. II, 2, ἥδιστον δ' ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν V, 2, ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικὸν προσῇ (πρόσεστι) u. B. LIX, 1, 1; τὸ σὸν – πρᾶγμ'; ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν Ph. 342, ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τόδε Kol. 1031; τίς δ' ἔστιν, ὅντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ; Ai. 1044, τόπον –, ὄντινα κεῖται Ph. 145, οὐ γὰρ οἶσθά μ', ὅντιν' εἰσορᾷς; 249, τίς, ὅντιν' – εἶπε – τελέσαντα; Oid. 463, νοεῖς ἐκεῖνον, ὅντιν' ἀρτίως μολεῖν ἐφιέμεσθα, τόν δ' οὗτος λέγει; 1054, τίς δ', ὅντιν' εἶπε; 1056, οὐκ ἔστιν οὕτως ὅντιν' εὑρήσεις ἕνα Phaidr. VII, 2; οὔκουν ἂν εἴκοις, ἥντιν' αἰτίαν προθεὶς; Ai. 1051; ἄχος –, πρὸς ἅ τι θὺ τῶν ἔνδον εἰ περισσὰ El. 155, ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστὶν εἰς ὅ τι βλέπω, πλὴν σοῦ Ai. 514, χῷ τι μυθήσῃ τάχα 1041, οὐδεὶς μάντις τῶν μελλόντων ὅ τι πράξει 1420, λέγ' ὅ τι Ph. 210, ὅ τι δύναιο μάκιστον 849, ὅ τι πράξεις 851, ὡς πύθοισθ', ὅ τι δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν Oid. 71, ὅ τι λέξω δ' ἀπορῶ 486, ἐπεὶ ἄθεος, ἄφιλος, ὅ τι πύματον ὀλοίμην 663, ἀλλὰ φράζ' ὅτου χρῄζων ἀφῖξαι, χῷ τι σημῆναι θέλων 933, ἄπαγε' ἐκτόπιόν ὅ τι τάχιστά με 1341, τόλμα – ὅ τι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον, ἀποσυγεῖν Kol. 185, χῷ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν 494, χῷ τι χρὴ ποιεῖν λέγε 1517, ἆρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν ὁποῖον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ; Ant. 2, ἄγετέ μ' ὅ τι τάχος 1323, κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν Aload. VII, 1, ὡς οὐκ ἔστι – οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας, ὅ τι χρὴ τετελέσθαι Tereus V, 4. 2.) Dualis: ἄνδρε τῶδ', ὥπερ κλύεις Ph. 591. 3.) Pluralis: οἵτινες βάθρων ἐκ τῶνδέ μ' ἐξόραντες, εἴτ' ἐλαύνετε Kol. 263, εἰσὶ δ' οἵτινες αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρα Kreus. IV, 5; οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα Oid. 414; μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν Ant.

1335; πρὶν ὅτοις ἀλγεῖν φάτην Tr. 1119; ὅπως μάθῃς –, οὔστινές γ' ἄγεις ἔσω Tr. 336.

ὅταν mit dem Conjunctiv.: El. 59, 63, 267, 293, 386, 487, 696, 1007, 1028, 1038, 1056, 1251, 1299, Tr. 451, Ai. 137, 392, 518, 556, 625, 846, 850, Ph. 56, 111, 307, 451, 505, 520, 641, 644, 767, 903, 1080, 1440, Oid. 76, 422, 618, 624, 658, 673, Kol. 288, 301, 411, 471, 482, 582, 593, 659, (ἀπό' ἄν) 1219, 1527, 1530, 1536, Ant. 91, 424, 522, 580, 588, 1046, 1166, Ai. Lokr. IV, 4, Aload. VII, 2, XIII, 2, Achill. I, 3, Thyest. IV, 2, Oinom. V, 2, Tereus VII, 6, Tyndar. 6, u. B. XV, 1, 1, LVI, 7, CV, 02, ἐνταῦθα – ὅταν Aload. XIII, 2, ὅταν γὰρ El. 1038, 1056, 1299, ὅταν δὲ El. 696, Ai. 556, Ph. 520, Oid. 76, Kol. 288, 471, 482, Ai. Lokr. IV, 4, Tereus VII, 6, ὅταν δὴ Ant. 91, ὅταν περ El. 386, Ph. 767, Kol. 301, u. B. LVI, 7, ὅταν – τηνικαῦτα Ph. 505, Oid. 76, ὅταν – τηνικαῦτα δὲ El. 293, ὅταν – τότε El. 1038, 1251, 1299, Ph. 520, Kol. 288, οὔθ' ὅταν Ant. 522, πλὴν ὅταν El. 293, Oinom. V, 2, χὅταν El. 1028, Ph. 505, Kol. 1530, u. B. LVI, 7, ὡς ὅταν Ant. 424, nachgebildet: Ai. 137, 625, 846, 850, Ph. 903, Oid. 658, Kol. 411, 659, 1527, Ant. 588, 1166, Aload. XIII, 2, Thyest. IV, 2, u. B. XV, 1, 1.

ὅτε. ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν El. 38, ἐν κοίταις πατρῴαις ὅτε σοι καγχάλων ἀνταίαι πενθεῖν ὡρμάθη κλαγὰ 195, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγὼ 533, ὅτ' ἦσθεν' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων δρόμον προκηρύξαντος 683, ὅθ' ἱππικῶν ἦν – ὠκύπους ἀγὼν 698, ὅθ' ὧδ ἔχων – ὑβρίζῃ 789, νῦν, ὅθ' ἱκάμην 936, τότ' εἶδες, ὅτε θεοί μ' ἐπῶτρυναν μολεῖν 1264, ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμὶν ἐξήκεις ὁδὸν 1318, ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς τοῖσιν μιγίστοις ὄντες οὐ γινώσκετε 1329, ὅθ' ἥρει – χώραν Tr. 240, ὅθ' ἀγνὸς ἦν 258, νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον, ἔχρισα – 688, μεθύστερον, ὅτ' οὐκ ἔτ' ἀρκεῖ 711, ὅθ' εἷρπε – πέρσας, ἀκτή τις – ἐστὶν, ἔνθα – 750, κἀβάκευε μὲν ἓν' ὅτε διεσώς. Ἀτρείδας αὐτοχειρ κτείνειν

ἔχοιδ', ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλόν, ἐρπετῶν στρατηλατῶν Al. 56, ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν, παταγοῦσιν 167, ὅτι θ' ἑκόντες ἥμην, ἐς τοσόνδ' ἐχθραντέος 679, ὅτ' Αἴας λαθίκοπος πάλιν, θεῶν δ' αὖ πάνθυτα θέσφαθ' ἑξήνυσε 710, καθ' ἡμέραν τὴν νῦν ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει 802, ὅθ' - τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη 1095, ὅτ' οὐδὲν ὤν, τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ 1281, χὤτ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου - ἦλθ' ἀνεντίος; 1283, τῷδ' ἀνδρὶ πόνων τῷ πάντ' ἀγαθῷ, κοὐδενί (τῷ) πω λοίσθιον θνητῶν Ἀίαντος, ὅτ' ἦν, τότε φανῶ 1417, ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἥμιν, οὔτε θυμάτων καρπὸν ἐκήλους προσθιγεῖν Ph. 6, κἀκεῖ -, ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει, ὅτε - παρεδίδοσαν 396, τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' εἷδε μὲν τεθνᾶσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἐστὶν αὖ κἀνταῦθ', ἵνα -; 423, χὤτε μοὐ τὰ τόξ' ἔκλεπτες 1271, ὃς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ἦν ἥκουˑ ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων 1312, ὅθ' ἡ ἀφαφθὸς ἐνθάδ' ἦν κόων Oid. 231, τριπλῆς ὅτ' ἦν πελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας, ἑστῶσθα - 801, ὅτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον κύκλῳ 918, τὰ πάλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακά Kol. 87, ὅτε νῦν χαλᾷς 203, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην 356, ὅτ' οὐκ ἔτ' εἰμί, τηνικαῦτ' ἄρ' εἰμὶ ἄνηρ; 393, χρόνῳ δ' ὅτ' ἤδη κἄξ ὁ μόχθος ἦν πέπων -, τοτηνίκ' ἤδη - 437, ἄλλ' ὀΐσθ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν 591, πρόσθεν τε γάρ μι τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς νοσοῦνθ' ὅτ' ἦν μοι πέρφις ἐκπεύσειν χθονὸς, οὐκ ἤθελες - 766, εἰ - τότε δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέρει 779, ἢ μάτην τανῦν τέ σοι θυκεῖ λελέχθαι, χὤτε ταῦτ' ἐμηχανῶ; 1035, ὅτε - ἀνακέφηνε Θάνατος ἐς τελευτὰν 1222, νῦν -, ὅτ' ἐν πόνῳ ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοὶ 1358, ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι - ὤλοντο Ant. 170, τέλος δ', ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνᾶσι πλέον 268, ὅθ' εἷλον σὺν κακῷ πράσσειν κακὰ 565, τὰν παγκοίναν ὅθ' ὁρῶ θάλαμον τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν 804.

Ὅτι 1.) dafs: λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ Φωκεὺς El. 44, καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαθόμην, ὅτι φίλῳ 'πὶ τοῖς παροῦσιν 352, πλεῖν δὲ τούτων οὐ πάν-

οιδα, πλὴν ὅτι πέμπει μὰ πείνη 426, τοῦτο γινώσκουσ', ὅτι - αἰσχρὸν 988, δήλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Λίγισθόν τινες 1106, ἐννέπω +, ὅτι σὺν καιρὸς ἔρδειν 1367, εἶπε μὲν λέχους ὅτι χρείᾳ 'μ' ἐλίσσεται κτῆσιν Tr. 161, οὐδ' ἥτις οὐ κάτοιδε τἀνθρώπων ὅτι χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ 439, προβλέψασ' ὅτι τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν 464, βρυχᾶτο -, ὅτι γένοιτ' ἐρήμη 904, ἀγγέλλειν, ὅτι καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην 1110, ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι ὅτ' ἔχθρὸς ἦμην, ἐς τοσόνδ' ἐχθραντέος Ai. 678, οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Αἴαντος δ' ὅτι, θνραῖος εἶπερ ἐστὶν, οὐ θαρσῶ πέρι 792, ἵν' - γνοῖεν, ὅτι μὴ Σκύρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ Ph. 325, ὥστε γιγνώσκειν, ὅτι ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ Ὀδυσσέως 405, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας, ὅτι σοὶ πάντες εἶεν οἱ νεανιστολικότες 549, γνῶθ', ὅτι σοὶ κἄρα τἀγὼ ἅμα φεύξομαι 1165, εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι νοσεῖτε πάντες Oid. 59, πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι πειθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι (λέγει); 521, εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι κάτοιδεν 1138, ἆρά μου μέμνησθ' ὅτι, οἷ' ἔργα δράσας - 1401, σημαίνει δ' ὅτι μόνῃ τόδ' ἐστὶ θῆλυν Ἰσμήνης κάρα Kol. 320, ὅτι σφ' ἀνέγκῃ τῇδε πλησσῆναι χθονὶ 605, οἶδ' ὅτι τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα, μὴ πάσχειν κακῶς 666, καὶ φρονοῦσ' ὅτι ἔρχομαι πεπονθώς, ἐπαισίαν σ' ἀμύνομαι 872, γιγνώσκων δ' ὅτι οὐδεὶς πρὸ αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων 941, πιστωθεὶς ὅτι - οὐχὶ παύσομαι 1039, ἀλλ' ἐνοεῖν χρὴ τοῦτο μέν, γυναῖκ' ὄντ', ἐξυμνεῖν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα Ant. 61, τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτι ἄνους μὲν ἔρχῃ 98, τοῦτο γινώσκων, ὅτι ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα 188, πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν, οἶδ' ὅτι 276, ἵν' - μάθῃθ', ὅτι νὺξ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν 311, ἐξεφεῦρε δ' ὅτι τὰ δεινὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται 325, εἰδὼς ὅτι ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται 649, ἀλλ' οὖ, τόσδ' ὄλεμπον, ἴσθ' ὅτι χαίρων ἐπὶ φόγοισι δεννάσεις ἐμὲ 758, γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ', ὅτι πόνος παρῆσός ἐστι τὴν Ἅιδου σέβειν 779, εἰ γὰρ οἶδ' ὅτι

θεοὺς μαίνειν οὔ τις ἀνθρώπων σθένει 1043. 2.) weil: ὅτε σφίσιν δὴ τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖται (νοσεῖ) El. 1070, ἀλγύνομαι τοῦτ' αὖθ', ὅτι ζῶ Ph. 1022, ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ γὼ φέρεταί, κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθὴς Oid. 500, ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ γαμεῖ, τινα δὴ μῆτιν ἐρέσσων, ὅτι σάμαινον τήνδε γερόντων προὔθετο λέσχην Ant. 159, ὅτι τάχος u. a. s. unter ὅστις. S. auch ὅθ' οὕνεκα.

ὄτοβος. κεῖνος – νεῖμεν ἐμοὶ – οὔτε γλυκινὸν αὐλῶν ὄτοβον (ὄττοβον) Ai. 1202, ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίστασαι διαπρύσιος ὄτοβος Kol. 1479.

ὀτρύνειν. ὡσαύτως δὲ σὺ ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις, καὐτὸς ἐν πρώτοις ἕπῃ El. 28, ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν ὠσοῖς ὦτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακά Ai. 60, ὀτρύνουσά νιν 771.

ὀττοτοῖ, ὀτοτοῖ (ὀττοτοῖ) El. 1245.

οὗ (Reflexivum). μητρῴαν δ' ὅπου κίχοι διπλῆν ἔρουραν οὗ τε καὶ τέκνων Oid. 1257; ἃ δέ οἱ φίλα δάμαρ – πάγκλαυτος αἰὲν ὤλλυτο Tr. 650, ἐν γάρ οἱ χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ Ai. 906, ὃ δ' – αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα Kol. 1630; σφὲ für αὐτόν Tr. 121, 166, 234, 804, 831, Ai. 51, 74, Oid. 761, Kol. 40, Ant. 44, 516, 1226; für αὐτήν Tr. 463, 878, 912, 1183, Ph. 200, Ant. 772; für αὐτοὺς Ai. 1389, Kol. 605; für αὐτάς Oid. 1505, Kol. 1669; σφι für αὐτοῖς Kol. 421; σφιν für αὐτοῖς Ai. 370, Kol. 444, 451; für αὐτῷ 1490; σφίσιν El. 1070, Kol. 59; σφᾶς oder σφὰς für αὐτοὺς Ai. 839, Ant. 126; für αὐτὰς Oid. 1470, 1508, Kol. 486.

οὗ (wo) s. ὅς (Relativum).

οὐ, οὐκ, οὐχ, οὐχὶ (El. 402, 552, 576, 976, 994, 1025, 1215, 1347, 1448, Tr. 44, 425, 435, 440, 459, Ai. 592, 1140, Ph. 57, 70, 99, 1311, Oid. 137, 360, 373, 393, 421, 430, 540, 567, 823, 857, 945, 993, 1002, 1015, Kol. 360, 363, 397, 580, 1027, 1040, 1119, 1208, 1209, 1426, Ant. 3, 273, 464, 1039, 1106, u. B. XCIV, 4), in der Frage: El. 295, 296, 351, 354, 392, 538, 921, 978, 997,

1041, 1343, 1406, 1430, 1477, Tr. 88, 427, 1183, Ai. 75, 77, 869, 886, 593, 985, 1099, 1235, 1259, 1273, 1280, 1291, 1320, 1348, Ph. 740, 975, 1071, 1222, 1250, 1349, 1382, Oid. 334, 430, 566, 637, 941, 1017, 1146, 1154, Kol. 823, 834, 838, 847, 978, 1199, Ant. 510, 699, 732, 788, 885 u. a.; in der Antwort: El. 1453, Tr. 248, 415, Ph. 107, 109, 631, 642, 993, 997, Oid. 583, 1040; in der Entgegensetzung: Tr. 962, Ai. 1368, Ph. 556, 567, 980, Oid. 58, 334, 623, 850, 1230, 1280, Kol. 172, 232, 897, 908, 1123, 1129, 1208, 1239, 1369, Ant. 273, 397, Lak. I, u. a.; vor Adiectivis: Tr. 348, Ph. 477, Oid. 548, Kol. 87, 831, 1000, 1201, 1668, Achai. II, 4, u. a.; vor Adverbiis Ph. 676, Kol. 144, Ant. 755 u. a.; vor Praepositionen: Tr. 389, Ai. 777, Kol. 723, 1470, 1686, Ant. 312, 556, u. a.; vor Participiis: Ai. 682, Ph. 691, 912, 1227, 1256, 1299 u. a., vor Zahlwörtern: *οὐ δυοῖν* Tript. VI; vor Accusativen der Betheuerung: El. 1063, 1239, Oid. 660, 1088, Ant. 758; seinem Worte nachgesetzt: El. 905, Tr. 161, Ai. 545, Ph. 545, 676, 912, 1389, Oid. 24, 527, Kol. 24, 836, 882, 1133, 1199, Ant. 223, 255, u. B. XCIV, 4, u. a.; zweimal in einem Gliede: Tr. 1014, Ai. 970, Oid. 1088, Kol. 587, Ant. 5, u. B. LXII, 1; mehrmals auf einander folgend: Ph. 860, Ant. 852, 953, u. B. LXIV, u. a.; in besonderen Verbindungen: *ἆρ' οὐ, ἢ οὐ, μὴ οὐ, μῶν οὐ* s. *ἆρα, ἦ, μὴ, μῶν; οὐ γὰρ* Ai. 1320, 1348, Ph. 1212 und oft, *οὐ γὰρ ἄν* und *οὐ γὰρ - ἄν* Tr. 1118, Oid. 82, 220, 318, 338, Kol. 146, 252, 501, 798, u. B. VI, 1, *οὐ γὰρ ἄν - γε* Ph. 947, Oid. 845, *οὐ γὰρ ἄν ποτε* Tr. 1250, Oid. 1456, Kol. 98, *οὐ γὰρ ἄν ποτέ - γε* Ph. 412, *οὐ γάρ - γε* Tr. 945, Oid. 857, *οὐ γάρ - γέ πω* Oid. 105, *οὐ γὰρ δὴ* und *οὐ γὰρ δή - γε* El. 1020, Ph. 246, Oid. 576, Kol. 110, 265, Ant. 46, *οὐ γάρ ποτε* und *οὐ γάρ ποτ' ἄν* Ph. 869, 1281, Kol. 909, Ant. 563, Alet. VI, 3, Phaidr. III, 1, *οὐ γάρ ποτέ - γε* El. 482, *οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἄν* Ai. 1073, Ant. 905, *οὐ γάρ τι* Ai. 1111, 1343, Oid. 410, 433, Ant. 450, 517, Alex. I, u. B. LXVIII, 2, *οὐ γάρ τί - γε* Kol. 456, Ant. 496, *οὐ γάρ τις* Ph. 802,

Kol. 1658, Polyx. III, 1, οὔ – γε Ph. 812, Oid. 861, 855, 1131, Kol. 329, 359, Ant. 570, 771, οὐ δὲ El. 182, Ant. 261, u. a., οὐ δή –; Ph. 900, οὐ δή ποτε El. 1108, 1202, Tr. 876, οὐ δή – που –; Oid. 1472, οὐ δή που – γε; Ant. 380, οὐ δή τι Tr. 668, οὐ δῆτα und οὐ δῆτά – γε El. 403, 1198, Tr. 1127, 1208, Ph. 419, 735, Oid. 758, 942, 1161, 1377, Kol. 433, 597, 810, Ant. 762, οὐκ ἄν Tr. 2, 22, 197, Ai. 82, 155, 156, 213, 444, 477, 950, 1117, 1144, 1330, 1342 u. a., οὐκ ἄν γε und οὐκ ἄν – γε Ai. 1342, Ant. 747, οὐκ ἄν ποτε El. 359, 441, Ai. 448, 1093, 1246, Oid. 573, Kol. 125, 748, οὐκ ἄρα u. οὐκ ἀρά – γε Ai. 1238, Ph. 106, 114, Kol. 408, οὐκ ἄρα El. 1185, Ph. 1288, Kolch. V, 2, οὐκ – ἄρα El. 935, Ph. 1083, οὐκ ἔστι – s. εἶναι, no. 12, ὅπως, ὅστις u. a., οὐκ ἔτι s. a. s. O., οὐκ – ἔτι s. ἔτι, οὐκ – οὐδὲ s. οὐδὲ, οὐκ – οὐδείς u. a. s. οὐδείς, οὐκ – οὐκέτ' οὐδέν Ai. 1273, οὐκ – οὔτε s. οὔτε, οὔκουν u. οὐκοῦν s. a. s. O., οὐ μά – El. 626, οὐ μή, οὐ – μή u. a. mit dem Indicativ Futuri: (οὔ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε) El. 1052, (οὔ τοι μήποτέ σ' – τις ἄξει) Kol. 176, mit dem Coniunctiv Praesentis: (οὐ μή ποτε – ἐπεύχωνται) Kol. 1023, Aoristi I: (οὐ μὴ 'ξεγείρῃς – viell. 'ξεγέρῃς od. 'γείρῃς – κἀκινήσῃς, κἀναστήσῃς) Tr. 978, (οὔτοι σ' – μή τις ὑβρίσῃ od. ὑβρίσει) Ai. 560, (οὐ μή ποτ' – ἐκπλεύσῃς) Ph. 381, (κοὐ μὴ στερηθῇς γε) Oid. 771, (οὐκ ἀρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσίν ποτε) Kol. 408, Aoristi II: El. 42, 1029, Tr. 621, 1190, Ai. 421, Ph. 103, 418, Kol. 450, 649, mit dem Optativ: ὡς οὐ μή ποτε πέρσοιεν Ph. 611, mit dem Participium: οὔ, μὴ δόλῳ λαβόντα γε Ph. 107, in anderen Verbindungen: οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῇδε, μὴ θεῶν μέτα Ai. 950, ἀλλ' οὔ τι μὴ νῦν Ph. 1273, ἐγὼ δ' οὐ μήποτε, τἄμ' ὡς ἂν εἴπω, μὴ τὰ σ' ἐκφῄνω κακά Oid. 328, οὐ γὰρ ἂν ποτε θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πὶ τῳ δεινῷ κακῷ 1456, οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ Kol. 1671, οὐ μήν, οὐ μήν – γε s. μήν, οὔ ποτε, οὔποτε, οὔποτέ – γε El. 1029, 1240, 1247, 1312, Tr. 106, 597, 921, Ai. 98, 183, 818, 775, 858, Ph. 1037, 1463, Oid.

504, 511, 1007, 1072, 1463, Kol. 612, 626, 636, 1355, Ant. 207, 810, Lak. II, 1, u. B. LVI; 4, οὔ-ποτε s. πότε, οὔ πω, οὔπω s. a. s. O., οὔ-κω s. πώ, οὐ κώποτε u. B. XLVII, 2, οὔτε-οὐ s. οὔτε, οὔ τι, οὔ τι πω, οὔ τινα, οὔ τινός, οὔ τις, οὔ-τις, οὔ τις πω u. a. s. τίς, (ἀλλ') οὔ τι μή Kol. 450, οὔ τι μή-γέ-ποτε Tr. 621, (ἀλλ') οὔ τι μή νῦν Ph. 1278, οὔ τι που Ph. 1233, οὔ τοι, οὔ τοι-γε, οὔ τοι μήποτε, οὔ τοί-μή τις, οὔτοι-οὐδαμῶς, οὔ τοί ποτε, οὔ τοί ποτέ-γε s. τοί, οὐχ ὅπως s. ὅπως, πῇ γάρ οὔ; s. πῇ, πῶς γὰρ οὔ; πῶς δ' οὔ; πῶς δ' οὐκ ἄν; πῶς δ' οὐχί; πῶς οὔ; u. a. s. πῶς, τί δ' οὔ; τί μὴ οὔ; u. a. s. τίς. Andere Verbindungen s. a. i. O.

οὐδαμᾷ, οὐδαμά, οὐδαμῇ. ἥτις οὐδαμᾷ προὔφηνεν οὔτε μεῖζον', οὔτ' ἐλάσσονα Tr. 323, τῆς ἐκείνος οὐδαμᾷ βλάστας ἐφώνει δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν 381, σύ τ' οὐδαμᾷ τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν Ant. 763, καί νιν-χιών τ' οὐδαμά (οὐδαμᾷ) λείπει 330, κράτος-παραβάτον οὐδάμῃ (οὐδαμῇ) πέλει 874.

οὐδαμοῦ: ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς Ant. 878, ὃν οὐδαμοῦ φῄς, οὐδὲ συμβῆναι ποδὶ 1281, οὔκουν, ἐμοῦ γ' ἐκατὸν ὀδαμοῦ πέλας Oid. 565, κοὐδαμοῦ τιμᾶις Ἀπόλλων ἐμφανὴς 908, οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι Kol. 1649, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω Ant. 188.

οὐδαμῶς: οὐδέ σοι τὸ συγγενὲς ταῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον Kol. 771, κοὔ τοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα Ant. 678, σπουδὴ γὰρ-οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη ü. B. CV, 30, 2.

οὐδας: φοροῦμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ σκέλη προφαίνων El. 752.

οὐδὲ 1.) aber nicht, nicht aber El. 929, 1034, Ai. 628, Kol. 1429; 2.) und nicht, auch nicht El. 45, 186, 365, 373, 629, 913, 929, 997, 1005, 1016, 1046, 1284, 1359, 1423, Tr. 195, 216, 225, 276, 317, 368, 462, 474, 501, 1015, 1083, Ai. 223, 676, 877, 1103, 1307, 1384, Ph. 2, 32, 167, 207, 756, 857, 905, 929, 996, 1065, 1117, 1309,

Oid. 170, 296, 324, 367, 398, 432, 458, 635, 731, 872, 885, 915, 949, 1039, 1277, 1289, 1290, 1373, 1434, Kol. 124, 590, 591, 663, 685, 691, 692, 770, 921, 996, 1110, 1220, 1273, 1274, 1622, 1652, 1653, 1707, 1710, Ant. 240, 251, 291, 458, 492, 532, 596, 598, 731, 1021, 1026, 1269, 1841, Alet. V, 1, Achai. II, 2, Tript. IV, Phaidr. X, 1, u. B. LVIII, 9, 1; 8.) nicht einmal, zu Anfang El. 285, 359, 770, Tr. 318, 455, 462, Ai. 561, 1242, 1345, Ph. 982, 999, 1066, 1198, Oid. 255, 1062, Kol. 590, 799, 804, 925, 1345, 1656, 1702, u. B. C, 8, in der Mitte El. 630, 697, 1282, 1287, 1304, Tr. 126, 317, 592, 1072, 1128, Ai. 83, 1268, 1281, Ph. 106, 536, 934, 948, 1239, 1252, Oid. 281, 1232, 1303, Kol. 47, 272, 509, 591, 998, Ant. 884, 1034, Thyest. I, Iobat. I, 1, Polyx. III, 3, Phaidr. IV, 4, u. B. X, 1, 2; 4.) geschweige El. 929, Tr. 280, Ph. 2, Oid. 296, Kol. 89; 5.) in besonderen Verbindungen: *οὐ - οὐδὲ* El. 482, 500, 573, 638, 922, 1052, Tr. 88, 145, 360, 438, 501, Ai. 1250, Ph. 281, 802, 417, 682, 692, 955, 1309, Oid. 32, 625, 1355, 1423, Kol. 266, 429, 502, 608, 696, 945, 1029, 1135, 1202, 1663, Ant. 451, 1020, 1026, Epig. II, 2, Phaidr. IV, 2, u. B. VI, 2, L, 2, in einem Satze El. 595, Tr. 280, 725, Ph. 1084, Oid. 287, Kol. 1134, Ant. 563, *οὐ - οὐδὲ - οὐδὲ* El. 482, Tr. 145, 366, Ph. 692, Oid. 414, 899, Ant. 1020, *οὐ - οὐδ' ἀν* El. 911, *οὐ - μὴ - οὐδὲ* El. 43, 1052, *κουδ' ἄν* El. 1304, *κουδὲ* Ant. 1034, *οὐδ' ἄν* El. 365, 697, 1282, 1287, Ph. 536, 948, Kol. 272, 921, Ant. 240, 731, Phineus IV, *οὐδ' ἄν* (d. i. *ἐὰν*) Oid. 1062, u. B. C, 8, *οὐδ' ἄν εἷς* Kol. 1656, Ant. 884, Phaidr. VIII, 1, *οὐδ' ἄν εἷς ποτε* Tr. 1072, *οὐδ' ἄν - ποτε* El. 373, *οὐδ' ἀν* El. 911, 1034, Ai. 1118, Oid. 1373, Phaidr. IV, 2, *οὐδὲ - οὐδὲ* Tr. 340, Ph. 251, Oid. 116, 868, 1312, Kol. 691, 1402, 1608, Ant. 1040, Achai. VIII, 3, *οὐδὲ - οὐδὲ - οὐδὲ* Oid. 1378, *οὐδ' - οὐδαμοῦ* in einem Satze Ai. 877, *οὐδ' - οὐδαμῶς* in einem Satze Kol. 770, *οὐδ' - οὐδὲν* in einem Satze Kol. 1273, *οὐδὲ - οὔτε* (*οὐδὲ*) El. 1197, Achill. I, 6, *οὐδὲ - οὔτε - οὔτε* El. 913, Kol. 925, Polyx. III, 3, *οὐδὲ γὰρ* El.

285, 770, οὐδέ γε El. 1347, οὐδέ (γ') εἷς Oid. 281, οὐδέ - γε Oid. 1378, Kol. 502, οὐδ' ἐὰν Ai. 1345, οὐδ' εἰ El. 359, Tr. 592, Ph. 1198, Oid. 256, Kol. 509, 925, 1141, Ant. 1040, n. B. VI, 2, οὐδὲ μὲν Alet. V, 1, (ἀλλ') οὐδὲ μὲν δὴ El. 913, (ἀλλ') οὐδὲ μέν τοι Kol. 47, οὐδὲ - μὴ Ai. 83, Kol. 1702, οὐδὲ μήν ποτε Oid. 869, οὐδὲν - οὐδὲ Oid. 38, Phaidr. V, 2, οὐδέποτε und οὐδέκοτέ γε El. 231, 1248, Ph. 999, 1084, 1197, 1892, οὐδέπω Ph. 446, Oid. 16, 731, οὐδεπώποτε Ph. 250, οὐδ' ἔσθ' ὅπου - Ai. 1103, οὐδ' ἔτ' ἄν Kol. 1110, οὐδ' ἔτι El. 186, Oid. 1290, Kol. 1622, (ἀλλ') οὐδέ τοι Ph. 1252, οὐδ' ἦν Ph. 982, 999, οὐδ' οὖν Kol. 1135, οὔκουν - οὐδὲ Oid. 1358, in einem Satze El. 630, κοὔπω τις - λόγον κακὸν ἠνέγκατ', οὐδ' ὄνειδος Tr. 462, οὔτε - οὐδὲ Ant. 607, n. B. I, 7, οὔτ' εἰ - οὐδ' εἰ Kol. 1141.

οὐδείς. κοὐδεὶς τρύτων οἵκτος ἀπ' ἄλλης ἢ μοῦ φέρεται El. 100, τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος 822, οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν 1082, οὐδεὶς οἶδε Tr. 41, κοὐδεὶς ἐτόλμα - μολεῖν 785, κοὐδεὶς τρόπαι' ἔστησε 1102, τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ 1270, ἃ δαίμων, κοὐδεὶς ἀνθρῶν ἐδίδαξεν Ai. 244, οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ', ὡς - 481, κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος 869, ἐπεὶ οὐδεὶς ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν 917, κᾆστιν - οὐδεὶς ποτ' ἄλλος ἢ σύ 1158, οὐδεὶς μάντις τῶν μελλόντων ὅ τι πράξει 1419, καὶ στίβου τ' οὐδεὶς τύπος Ph. 29, ναυβάτης οὐδεὶς 301, ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς - θέλει 310, τροφὰν, τὰν οὐδείς ποτ' ἐβάστασεν 1127, οὐδεὶς ἀρωγὸς - ἐγίνετο Oid. 127, τὸν δ' ἰδόντ' οὐδεὶς ὁρᾷ 293, ἃ σοι οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα 373, οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν 1259, οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν 1415, οὐκ ἔστιν οὐδεὶς 1501, οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν Kol. 436, ὅτι οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων 942, κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδεὶς 1723, οὐδεὶς μῦθος Ant. 11, κοὐδεὶς ἐναργὴς 263, στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν 277, κοὐδεὶς οἶδεν 457, οὐδεὶς - γάμος 637, καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς 788, οὐδεὶς φίλων 882, μάν-

εἰς οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς 1160, τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ Akris. VII, οὐδεὶς - λόγος Alet. IV, 8, κοὐδεὶς ἂν ῥᾳθυμῶν ἐφύτευε κακὸς γεγὼς VII, 10, οὐδεὶς Alcad. VIII, 1, οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται XI, 4, ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι πένης ὢν ἄνοσος Kreus. IV, 6, οὐδεὶς - λόγος Laok. IV, ἄμοχθος γὰρ οὐδεὶς Mys. II, 1, εἰ μὴ ἔστι πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας Tereus V, 3, οὐδεὶς ἔξοχος ἄλλος ἔβλαστεν ἄλλου VIII, 4, ὅρκος - οὐδεὶς u. B. XVI, 2, πενίας γὰρ οὐδὲν ἔστι μεῖζον πολέμιος XXVI, 2, θεὸς ἐμοὶ ἄρχων, θνητῶν δ' οὐδεὶς LXXXIX; ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν El. 145; γέ τε, καὶ οὐδὲν ὧν El. 245, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' ἀεὶ 525, οὐδέν εἰμ' ἔτι 677, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ 945, προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον 1015, βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς 1047, ψεῦδος οὐδὲν ὧν λέγω 1220, οὐκ ἂν μακρῶν ξθ' ἡμὶν οὐδὲν ἂν λόγων τόδ' εἴη τοὔργον 1372, τόδ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμὲ Tr. 1172, κοὐδὲν ἀντειρήσεταί 1184, ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε 1257, κοὐδὲν τούτων, ὅ τι μὴ Ζεὺς 1278, καί ῥ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης ἔτ' ἔργον ἐστὶν Ai. 11, τῆς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν οὐδὲν ῥᾴζιον ἀνθρώποις κακόν 486, κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδὲν 648, ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην 852, οὐδὲν ὧν 1231, κοὐδέν ἐσθ' ὑπόστεγον; Ph. 34, ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐστ' ἀρνήσιμον 74, οὐδὲν τούτων θαυμαστόν ἐμοὶ 191, οὐδὲν δεινὸν 733, οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος 951, ὃς οὐδέν εἰμι 1030, ἔτ' οὐδέν εἰμι 1217, ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος, οὔτε ναῦς Oid. 56, Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδὲν 379, βρότειον οὐδὲν 709, κοὐδέν γε θαῦμα 1132, κακῶν ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπὸν 1285, καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν 1319, τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδὲν Kol. 523, χὤτι τῆς ἐς αὖριον οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας 568, ὥστ' ἔστι μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν - 578, θνμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρᾳς ἐστιν ἄλλο πλὴν - 964, οὐδὲν ἄλγος 955, βάρος - οὐδὲν 1142, κοὐκ

ἦν ἔτ' ἀρχὸν οὐδὲν ὧν ἐφίετο 1505, οὐδὲν γὰρ οὔτ' αἰνεινὸν, οὔτ' ἄτης ἄτερ, οὔτ' αἰσχρὸν, οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὁποῖον οὐ - Ant. 4, ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσι πλέον 268, οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε 295, κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει 332, βροτοῖσιν οὐδὲν ἐστ' ἀπώμοτον 388, ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἀρεστὸν οὐδὲν 500, ἄτας οὐδὲν ἐλλείπει 585, οὐδὲν ἕρπει - ἐκτὸς ἄτας 613, οὐδὲν κτῆμα 702, οὐδὲν - ψεῦδος Akris. II, οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Alet. VI, 3, οὐδὲν γὰρ ἄλγος Skyr. V, 1, νῦν δ' οὐδέν εἰμι Tereus VII, 1, ὡς οὐδέν' ἐσμεν 3, βροτῷ δὲ πιστὸν οὐδὲν Tyro XI, 3, κλεῖθρον γὰρ οὐδὲν XVIII, 2, γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται 3, ὡς οὐδὲν ἐσμὲν, πλὴν - XXVII, 1, 2, ἡ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον XXXVIII, 3; οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου Tr. 1132, οὐδενὸς λόγου Ai. 477, οὐδενὸς νόμου 1247, πρωτογόνων ἴσως ὀΐκων οὐδενὸς ὕστερος Ph. 181, τέθνηκεν ἀνδρὸς οὐδενὸς 334, ἐξ οὐδενὸς λόγου 730, μετ' οὐδενὸς - ἀνδρῶν 1104, ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων Kol. 1588, ἀνδρὸς οὐδενὸς φρόνημα δείσας Ant. 458; ἄτιμος οὐδενὸς σὺ El. 1215, διάφορον πρὸς οὐδενὸς τῶν ἔνδον Tr. 676, ἄξι' οὐδενὸς Oid. 972, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφὴς 978, δι' οὐδενὸς ποιῇ Kol. 584, ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο Ant. 435; κοὐδενί (τῷ) πω λώνει θνητῶν Αἴαντος Ai. 1416, οὔτ' ἔνορκος οὐδενὶ Ph. 72, οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται Kol. 228; κεῖνον γὰρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι Ai. 20, ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδα 121, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον Ph. 280, οὐδέν' ἄνδρ' - πονηρὸν 436, οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ 1051, εἰς ἕν' ἔρχεται μόνον καθ' αὑτὸν, κοὐδέν' ἄλλον Oid. 63, οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον 1051, βροτῶν οὐδένα μακαρίζω 1195, ξένον - οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν Kol. 565, ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ δίκαιον, ὅστις - 806, πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδέν' ἀνθρώπων' (οὐδὲν ἄνθρωπον) χρεὼν 1153, οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα Ant. 68; οὐδὲν ῥῆμα El. 61, οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ 319, κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις 344, οὐδὲν ἐντρέπῃ ἐμοῦ γε 519, φείδοντο κέν-

ερων οὐδὲν 716, οὐδὲν γάρ σε δεῖ πρόσεστιν μ' ἔτι 957, λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν, οὐδ' ἐπωφελεῖ 1006, ἀκροσθύνητον οὐδὲν εἰρηκας 1017, οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε 1045, φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω 1048, οὐδὲν ὅτε 1129, ὡς οὐκ ἄρ' ἤδειν τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν 1185, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ 1194, πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι 1327, οὐδὲν ἐλλείφω τὸ μή - Tr. 90, οὔτ' ἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν 322, ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας 387, οὐδὲν εἴργεται 344, οὐδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως, φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθὸν 346, οὐδὲν ἱστορῶν 332, οὐδὲν 413, ἴδριες οὐδὲν 549, παρῆκα θεσμῶν οὐδὲν 682, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ 773, ὁ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος 775, οὔτ' ὀδυρμάτων ἐλείπετ' οὐδὲν ἀμφί νιν γοώμενος 957, οὐδὲν ξυνίημ', ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι 1121, ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω 1232, ἴσμεν οὐδὲν τρανὲς Ai. 23, οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπῶν 124, οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν - 125, οὐδὲν σθένομεν 165, οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος 276, ὅθ' οὕνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνῃ κακῶν 583, θεοῖς ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι 590, κοὐδὲν ἀνανδύητον φατίξαιμ' ἂν 715, κοὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον 876, οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δὶς οἰμῶξαι 940, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος 1018, ἐστρατεύσατο - οὔνεχ' ὅρκων, - σοῦ δ' οὐδὲν 1114, τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι 1265, οὐ μνημονεύεις οὐκ ἔτ' οὐδὲν, ἡνίκα -; 1273, οὐδὲν ἄλγος ἔξομεν 1397, τούτων γὰρ οὐδέν μ' ἀλγυνεῖς Ph. 66, ἔφυν οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς 88, οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος ἦσθου ποτ' οὐδέν; 252, εὕριχον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρὸν 283, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος 375, οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι 553, πλύει οὐδὲν 839, οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε δρᾷς, οὐδὲ φωνεῖς 904, οὐδέν σε κρύψω 915, οὐδὲν εἰδέναι κακὸν 960, ὃς οὐδὲν ἤδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν 1010, ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι 1020, σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν τούτων κρατύνειεν 1058, νέον μὲν οὐδὲν 1230, οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφὸν 1244, ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον Oid. 37, ὃς - ὧν εἶδε, πλὴν

ἓν, οὐδὲν εἰς εἰδὼς φρένας 119, πείσεται γὰρ ἄλλὰ μὲν ἀστοργὲς οὐδὲν 229, καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδὲν, ὡς ὀργῆς ἔχω, ἅπερ ξυνίημι 345, οὐδὲν ἂν πράξαιμ' ἄν, ὧν οὐ σοὶ φίλον 862, ὅτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ 918, ταῦθ' ὅπῃ παρ' οὐδὲν ἐστι 988, πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων 1014, ὅθ' οὔτε' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει 1016, οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τἀνδρὸς, ἀλλ' ἴσον 1018, εἰδὼς οὐδὲν 1151, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων 1353, οἶμαι δὲ δεῖν οὐδὲν Kol. 29, οὐδὲν ἄξοντα 184, οὐδὲν εἰδὼς 273, οὐδὲν ἴδρις 525, οὔκουν πέρᾳ γ' ἂν οὐδὲν ἢ λέγω φέροις 651, ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέρει 779, οὐδὲν σθένω 846, κἄνευ μύμου κραίνουσαν οὐδὲν 914, οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν 967, οὐδὲν δεῖ πονεῖν 1022, οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὢν ἐρεῖς ἐμοὶ 1036, ὧν ὤμοσ', οὐκ ἐψευσάμην οὐδέν σε 1146, οὐδ' ἀνταμείβῃ μ' οὐδὲν 1273, οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων 1451, φεύδοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων 1512, οὐδὲν εἰδ' ὑπέρτερον Ant. 16, τὸ πᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδὲν 35, οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν εἴργειν μέτα 48, πείσομαι γὰρ οὐ τοσοῦτον οὐδὲν, ὥστε - 97, οὐδὲν ἠφάνιστο, συμβήρης μὲν οὔ 255, ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον 360, ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ 393, οὐδὲν ἐκπεπληγμένην 433, παρ' οὐδὲν ἄλγος 466, ἐγὼ μὲν οὐδὲν 498, οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν 511, οὐδὲν ὠφελουμένη 550, εἰδότι δ' οὐδὲν ἔρχει 618, ὡς φῂς σὺ, κοὐδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν 706, ἄνδρα - τὸ μανθάνειν πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν 711, θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι 935, κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος 1193, κοὐδὲν ἀντειπὼν 1232, ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδὲν Achai VIII, 1, ὅπου τὸ δεινὸν ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ Eriph. IV, 2, τίκτει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαίᾳ σχολῇ Iphig. I, 1, λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἕλκος οἶδά που χαυὸν Poimen. VI, 6, οὐδὲν - μεῖζον κακὸν Phaidr. V, 1, οὐδὲν τῶν κακῶν λογίζεται Phryg. I, 4, οὐδὲν ὠφελεῖ u. B. XIII, 1, μή μοι κρυφαῖον οὐδὲν (μηδὲν) ἐξείπῃς ἔπος XVIII, 1, οὐδὲν κακίων πτωχὸς LVIII, 6, εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει LXI, 3.

οὐκ ἔτι, ἵν' οὐκ ἔτ' ἀκμεῖν καιρὸς El. 22, ἄγειν οὐκ ἔτι σωμῶ 119, τοῦδε φροντίδ' οὐκ ἔτ' εἰσορῶ 611, καί μ' – οὐκ ἔτ' εἶδεν 778, ἡνίκ' οὐκ ἔτ' ἐστὶν 954, οὐκ ἔτ' ἐξισοῦται 1072, κρατεῖν γὰρ οὐκ ἔτι γλώσσης σθένω 1175, κοὐκ ἔτ' ἀμμένει 1397, κόρην γὰρ, οἶμαι δ' οὐκ ἔτ', ἀλλ' ἐξενγμένην, παρειοδέδεγμαι Tr. 536, ὅτ' οὐκ ἔτ' ἀρκεῖ 711, φέγγος οὐκ ἔτ' ἐστί μοι 1144, πατὴρ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστί σοι 1146, οὐκ ἔτι Ai. 257, ἡνίχ' ἕσπεροι λαμπτῆρες οὐκ ἔτ' ἦθον 286, οὐκ ἔτι μ', οὐκ ἔτι ἀμπνοὰς ἔχοντα 416, οὐκ ἔτ' ἄνδρα μὴ τόνδ' ἴδητε 421, ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστὶν εἰς ὅ τι βλέπω 514, οὐκ ἔτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος 639, Δίας γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἔτ' ἐστὶν 972, ἀνδρὸς οὐκ ἔτ' ὄντος 1257, σοῦ λέγοντος οὐκ ἔτ' ἂν μάθοιμ' ἐγὼ 1262, οὐ μνημονεύεις οὐκ ἔτ' οὐδὲν, ἡνίκα – ; 1273, τὸν οὐκ ἔτ' ὄντα – Ἀχιλλέα Ph. 358, οὐκ ἔθ' αὐτὸς 521, οὐκ ἔτ' ἐξαργούμενα 556, οὐκ ἔτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ 820, ὡς οὐκ ἔτ' ὄντος 884, οὐκ (γὰρ) ἔτ' ἴσχω (ἰσχύω) 1094, σοὶ οὐκ ἔτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον 1133, φυγεῖ μ' οὐκ ἔτ' ἀπ' αὐλίων πελᾶτε 1149, οὐκ ἔτι φοβητὸς ὑμῖν 1154, πάλιν πρὸς οἶκον οὐκ ἔθ' ἵκετο Oid. 115, οὐκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν 897, ὡς οὐκ ἔτ' ὄντα Πόλυβον 956, οὐκ ἔτ' οἶδα 1251, ὅτ' οὐκ ἔτ' εἰμὶ Kol. 893, τάνδ' ἄρ' οὐκ ἔτι νέμω πόλιν 879, κοὐκ ἔτ' ἔστ' ἀποστροφὴ 1478, κοὐκ ἔτι τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφὴν 1613, ἴσχειν δ' οὐκ ἔτι πηγὰς δύναμαι δακρύων Ant. 803, οὐκ ἔτι μοι τάδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα Θέμις ὁρᾷν 878, κοὐκ ἔτι μέλλω 939, κεῖνος οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀνὴρ ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος 1025, θυμῷ δ' οὐκ ἔτι (οὔτι) φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ p. B. XLVI, 1, οὐκ – ἔτι s. ἔτι.

οὔκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς θῦσαί με; El. 680, οὔκουν Ὀρέστης καὶ σὺ πεύσετον τάδε 795, οὔκουν σὺ ταύτην – Ἰάλην ἔφασκες Εὐρύτου σποράν ἄγειν; Tr. 419, οὔκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν; Ai. 79, οὔκουν ἂν ἔχοις, – ; 1051, ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ οὔκουν (οὐκ ἄν γ') ἀτιμάσαιμ' ἂν 1339, οὔκουν τάδ' – δεινά; Ph. 628, οὔκουν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν

εὐκόρως οὕτως ἐνέγκειν 872, οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς, ἐν οἷς δ' αὐδᾷς, ὀκνῶ 967, οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν; 1270, οὔκουν ἔγωγε 1389, οὔκουν, ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας Oid. 585, οὔκουν μ' ἐάσεις, κἀκτὸς εἶ; 676, οὔκουν ἐγὼ στε ταῦτα προὔλεγον πάλαι; 973, οὔκουν πατρός γ' ἂν φονεὺς ἦλθον 1357, οὔκουν πέφυκ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις Kol. 651, οὔκουν ποτ' ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι ὁδοιπορήσῃς 848, οὔκουν τις – πάντ' ἀναγκάσει λεών –; 897, οὔκουν ἔγωγ' ἂν – οὔθ' εἷλκον, οὔτ' ἂν ἦγον 924, οὔκουν ἐρεῖς ποτ', εἶτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει; Ant. 244, οὔκουν τόδ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτὲ 321, οὔκουν ὄμαιμος χὠ καταντίον θανών; 512, οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενὸς 993.

οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἄν El. 799, οὐκοῦν ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρώρας ἀγῇ, τότε στελοῦμεν Ph. 639, οὐκοῦν ἃ γ' ἦξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοὶ Oid. 342, οὐκοῦν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἑφὸς 440, οὐκοῦν ἰσοῦμαι σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος; 581, οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι Ant. 91, οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ' ἐς τόδ' ἀπέρχῃ κεῦθος νεκύων 817.

οὐλίῳ σὺν πάθει Ai. 933.

οὐλόμενος. τί με – οὐκ οὐλομέναν (ὀλομέναν) ὑβρίζεις; Ant. 840.

οὖν. νῦν οὖν – βουλευτέον El. 15, πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης, ξυνάπτετον λόγοισιν 29, ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν 307, τίς οὖν – ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται; 1091, τίς ἂν (οὖν) εὔπατρις ὧδε βλάστοι; 1081, πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιόντι μοι; 1339, χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; 1343, ἐν οὖν ροπῇ τοιᾷδε κειμένῳ – οὐκ εἶ ξυνέρξων; Tr. 82, ἦδ' οὖν ἐάσθω 329, ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν 369, ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ – 550, ὅθ' οὖν ὁ Θὴρ Κένταυρος – ζῶντά μ' ἔκτεινεν φανὼν 1162, ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει 1174, οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον; 1191, πράσσειν ἄνωγας οὖν με παιδίκως κάδε; 1247, τήνδ' οὖν ἐκείνῳ

πᾶς τις αἰτίαν νέμει Ai. 23, πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος, τά τ' εἰσέπειτα, σῇ κυβερνᾶται χερὶ 34, ποῖ τις οὖν φύγῃ; 403, ἀλλ' οὖν ἐγὼ φύλαξα 535, τί οὖν δή; 873, ἔχεις οὖν; 875, οἷδ' οὖν γελῶντων 961, ὥσκερ οὖν μέλει 991, τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν τέρψις ἐπέσται; 1215, ἔξεστιν οὖν - ξυνηρετμεῖν; 1328, ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν; 1364, τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν Ph. 45, τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100, πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν; 110, ἡ μηρονεύεις οὖν ἃ σοι παρῆνεσα; 121, οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μᾶτα πάντ' ἐκπορίζει 298, τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε 305, λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην, ὡς - 845, πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος πλεῖν ἦν ἕτοιμος; 568, λαμβάνει γὰρ οὖν ὕπνος με 766, ἀλλ' οὖν (ἀλλὰ) δέδοικα 782, ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι 1305, ταῦτ' οὖν ἐκεῖ κάτοισθα, συγχώρει θέλων 1343, οὔτε γὰρ θρασὺς, οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ Oid. 90, πῶς οὖν ὁ λῃστὴς - ἐς τόδ' ἦν τόλμης ἔβη; 124, κείνῳ προσαρκῶν οὖν, ἐμαυτὸν ὠφελῶ 141, μήτ' ἄρρητὸν αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινὰ, μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας 271, ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταὐτὸν πάθω 325, τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ; 562, ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ; 564, πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὖδα τάδε; 568, οἶσθ' οὖν ἃ χρῄζεις; 655, ὅθ' οὖν ἔτω 669, ἕως δ' ἂν σὸν πρᾶς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα 834, τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθών; 1128, οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι; 1517, φῇς τάδ' οὖν; 1520, καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα Kol. 31, ἔτ' οὖν (ἔτι προβῶ); 178, παίδων τις οὖν ἥκουσε τῶν ἐμῶν τάδε; 416, πῶς οὖν ποιήσεις; 652, οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι 980, ἀλλ' ἓν γὰρ οὖν ἔξοιδα 985, οὐκ ἔγωγέ σε, οὐδ' οὖν ἐάσω 1135, ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα; 1424, τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν 1539, οὔ τητώμεναι τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον (οὖν) διάξετον 1619, ταῦτ' οὖν ἔκλυε δαίμων ἠμῶν 1766, ἀλλ' οὖν προμηνύσεις γε τοῦτο μηδενὶ τοὔργον Ant. 84, καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον ἐκαι-

τιεῖμαι 489, σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι 741, ἦδ' οὖν θανεῖται 751, εὖ γὰρ οὖν λέγεις 771, 1253, ταῦτ' οὖν φρόνησον 1023, πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ; Eriph. IV, 1, εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν, εἰ δὲ μή, λέγε Nipt. II, ταῦτ' οὖν φυλαξώμεσθα u. B. C, 10; δ' οὖν El. 891, Tr. 1157, 1273, Ai. 114, Oid. 310, 851, 971, Kol. 1205, 1444, Ant. 688, 722, 769, 890, 1251, εἴτ' οὖν El. 199, 560, Oid. 1049, μὲν οὖν und μὲν οὖν δὴ s. μὲν, ὅτ' οὖν El. 38, 1318, Oid. 918, Ant. 170, τίς οὖν ἂν El. 1103, 1260.

οὕνεκα 1.) als Coniunction: οὐ γὰρ αἰσθάνῃ πάλαι, ζῶν τοῖς θανοῦσιν οὕνεκ' ἀντανδᾷς ἴσα; El. 1478, ὅψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον, οὕνεκα ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε Tr. 934, ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὕνεκα Ἕλληνές ἐσμεν Ph. 232, οὗτος δέ μοι φίλος μέγιστος, οὕνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ 586, ἐγὼ δ' ὁρῶ, οὕνεκα θήραν τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων 839, καὶ μάθ', οὕνεκ' ἐστί σοι βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης Oid. 708, ἀκούων –, οὕνεχ' ἡμιν αἴσιος σκοπὸς προσήκεις Kol. 34, ἀπεστάλην – ἀνδρῶν ὕπο πάντων κελευσθεὶς, οὕνεχ' ἥκέ μοι γένει τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' ἐς πλεῖστον πόλεως 738, γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς, τοῖς σοῖς πανάρχοις οὕνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις γονῇ πεφυκὼς ἡξίουν γεραιτέρᾳ 1293, κἀξάγγελλ' – οὕνεκ' Οἰδίπους τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὑτοῦ γέρα 1395, οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων Ant. 63. 2.) als Praeposition: ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' οὕνεκ' ἐν τάχει El. 387, τούτου θανεῖν χρὴν αὐτὸν οὕνεκ' ἐκ σέθεν; 579, ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς οὕνεκα 594, τοῦδέ γ' οὕνεκα κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας 605, νῦν δ' ἕκηλά που τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὕνεχ' ἡμερεύσομεν 787, τώδ' – τιμᾷν ἅπαντας οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών 983, καὶ τῆσδ' οὕνεχ' ἡ πολύφθορος καθηρέθη πατρῷος Οἰχαλία δορὶ Tr. 477, τούτων γὰρ οὕνεκ' ἐστάλην Ai. 328, ὧν οὕνεκ' – οὔ τις ἔστ' ἀνὴρ σθένων τοσοῦτον 1062, οὐ γάρ τι τῆς σῆς οὕνεκ' ἐστρατεύσατο γυναικὸς, – ἀλλ' οὕνεχ' ὅρκων 1111, προνοίας οὕνεκ' οὐ δοθήσεται πλὴν σοί τε κἀμοί Ph.

774, ἐπεὶ οὔποτ' ἂν στόλον ἐκλεύσατ' ἂν τόνδ' οὕνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου 1038, εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεχ' - λάθρᾳ μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται Oid. 383, ὧν οὕνεκ' ἦλθον 447, ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ', οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον 858, ἄξιος γὰρ εἶ τῆς εὐπειθείας οὕνεκά 932, ὧν οὕνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀφῳκεῖτο 997, εἰ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν 1010, χρόνου μὲν οὕνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε Kol. 22, ὧν οὕνεκ' ἐκφοβῇ με 269, τοῦ πέμψαντος οὕνεκ' ἀπωθῇ ὁποῖα ξύμφορα 1346, καί σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν τοῦδ' οὕνεκ' ἐξέπεμπον Ant. 19, τούτου γὰρ οὕνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονὰς κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν 641, μή νύν ποτ' - τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς γυναικὸς οὕνεκ' ἐκβάλῃς 649. ὅθ' οὕνεκά s. a. s. O.

οὔνομα s. ὄνομα.

οὔπερ. ποῦ βάντος, ἢ ποῦ στάντος, οὔπερ οὐκ ἐγώ; Ai. 1237, αὐτοῦ μέν', οὔπερ κἀφάνης Kol. 77, εἴσ' οὔπερ εἰσὶ 336, σχὲς οὔπερ εἶ 1169.

οὔπω. Ἐν δ', οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτὶκ' ἐξερῶ Tr. 154, ἄμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ - οὔπω φράσαι 159, κοὔπω τις αὐτῶν ἐκ γ' ἐμοῦ λόγου κακὸν ἠνέγκατ', οὐδ' ὄνειδος 461, οἷον ἀναρσίων οὔπω ἀγακλειτὸν Ἡρακλέους ἀπέμολε πάθος οἰκτίσαι 854, κοὔπω τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτις ἡ Διὸς προὔθηκεν, οὔθ' ὁ συγγνὺς Εὐρυσθεὺς ἐμοὶ 1048, ἅταν, ἣν οὔπω τις ἔθρεψεν αἰὼν Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε Ai. 644, οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα 663, οὔπω τοσοῦτον ἡπατημένος κυρῶ Oid. 594, ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὔπω δύναμαι τέμενος γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει Kol. 135, οὔπω δέος ü. B. LXXVIII, 1.

οὐρά: ἔσαινεν οὐρὰν ὥτα κυλλαίνων κάτω Phaidr. IX, 8, οὐρὰν ü. B. CV, 137.

οὔραιον: χορὸς δ' ἀναύδων ἐχθύων ἐπερρόθει σαίνουσιν οὐραίοισι τὴν κεκτημένην ü. B. XLII, 2.

οὐράνη. ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκωσιν οὐράνην ἔρριψεν Achai. II, 1.

οὐράνιος. τὰν οὐρανίαν Θέμιν El. 1064, ἅταν οὐρανίαν φλέγων Ai. 196, οὐρανίας ἕδρας προλιπὼν Ph. 1413, ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε, ἄῤῥητά τ', οὐράνιά τε, καὶ χθονοστιβῆ Oid. 301, σύρανίαν δι' αἰθέρα 866, οὐρανίας ὑπ' ἄχνας Kol. 681, οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν 1466, οὐράνιον ἄχος Aut. 418, οὐράνιον φῶς 944, οὐράνια σήματα Naupl. V, 2.

οὐρανός. ἔστι μέγας (ἐν) οὐρανῷ Ζεὺς El. 174, οὐρανῷ σκέλη προφαίνων 752, ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν Ai. 845, ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν Kol. 381, οὐρανοῦ δ' ἄπο ἤστραψε, βροντὴ δ' ἐῤῥάγη δι' ἀστραπῆς Teukr. II, 1, ὑπέρ τε πόντου πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονὸς, νυκτός τε πηγὰς, οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχὰς, Φοίβου τε παλαιὸν κῆπον ü. B. XCIII, 2.

οὖρειόν τ' ἀδμῆτα ταῦρόν Ant. 352.

οὐρεσιβώτης. οὔς δ' ἔχει χῶρος οὐρεσιβώτας Ph. 1148.

οὐρίζειν. ὅστ' ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐν πόνοις ἀλύουσαν κατ' ὀρθὸν οὖρισας (οὔρησας) Oid. 696.

οὐρίζω - δρόμῳ Ai. 889, ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν 1083, οὐρίῳ πλάτῃ Ph. 355, γένοιτο δὲ πλοῦς οὐρίός τε καὶ σταλὴς 780, οὐρίαν τρόπιν Achai. VI, 2.

οὖρος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ῥείτω κατ' οὖρον Tr. 468, οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἑρπούσῃ καλῶς 815, οὐρός τοι, τέκνον, οὖρος Ph. 855.

οὖς. ὀρθὸν οὖς ἵστησιν El. 27, ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνδείσας θοαῖς πώλοις 737, δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γ' ὡς ἥπιος ἐνηέπειν πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι 1437, τοιοῦσδε λόγους ψιθύρους πλάσας εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς Ai. 149, ἐπεὶ τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ Oid. 371, εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν πηγῆς δι' ὤτων φραγμὸς 1387, ἐν τοῖσιν ὠσὶν, ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ θάκῃ Ant. 317, ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγὼ 319, καί μ' ἐφθόγγου οἰκείου κακοῦ βάλλει δι' ὤτων 1188, ἔσαινεν οὐρᾷ ὦτα κυλλαίνων κάτω Phaidr. IX, 8, βραδεῖα - ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται

τρυπωμένου u. B. LXX, 1, 2, ὄψις γὰρ ὧτων κριτικωτέρα πάντως LXXVII.

οὐσία. τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας Tr. 911.

οὔτε (οὔτ' ἄν) – οὔτε (οὔτ' ἄν) El. 199, 180, 807, 780, 800, 868, 913, 1050, (κοὔτε) 1138, 1145, 1324, Tr. 3, 324, 480, 560, 936, 1021, 1048, Ai. 289, 397, Ph. 8, 89, 115, 221, 684, 1245, 1304, 1319, 1434, Oid. 56, (οὔτε – οὔτ' οὖν) 89, 171, 277, 322, 395, 485, 488, 491, 587, 601, 609, 720, 857, 1020, 1227, 1272, 1484, Kol. 425, 612, 702, 824, 853, 927, 939, 988, 1528, 1581, Ant. 12, 17, 69, 185, 239, 257, 271, 539, 787, 813, 819, 851, 905, 917, 1072, 1157, Kreus. III, 1, Nipt. I, 1, Polyx. III, 4, Skyr. IV, 2, Tyro XI, 2, u. B. LII, 2; οὔτε – οὔτε – οὔτε Tr. 132, (κοὔτε) Ai. 1232, Ph. 72, Kol. 911, 1296; οὔτε – οὔτε – οὔτε – οὔτε Ai. 1199, Ant. 4; οὔτε – οὔτε – οὔτε – οὔτε – οὔτε Tr. 1058; οὔτε – οὐ Kol. 972, Ant. 249, οὔτε – οὔτε – οὐ 257, οὔτε – οὔτε – οὐ – οὐ 851, 952; οὐ – οὔτε El. 1411, κοὐ – οὔτε – οὔτε – οὔτε – οὔτε – οὔτε Tr. 1058, οὔ τοι – οὔτε Ai. 428, οὔ τι μὴ – οὔτε Kol. 450, οὔ τοι ποθ' ὑχθρὸς, οὔθ' ὅταν θάνῃ, φίλος Ant. 522, οὐ – οὔτε – οὔτε u. a. mit überflüssiger Negation Ai. 1073, Ph. 72, 230, Oid. 609, 857, 1020, 1272, Kol. 612, 988, 1658, Ant. 4, 12, 271, 763, 787, 905, Aload. XI, 4; οὔτε – δὲ Tr. 1151, οὔτ' (οὔτε od. οὔτοι) – οὐδὲ Kol. 1139, Ant. 606, u. B. L, 7, οὔτε – τε El. 350, 1078, Ph. 1321, Oid. 652, Kol. 1397, Ant. 763, Aload. XI, 4, οὔτ' ἄν – μήτε Ant. 686, οὔτ' ἄν – γε Ai. 1075, οὐδὲ – οὔτε und οὐδὲ – οὔτε – οὔτε s. οὐδὲ, κοὔτε Ph. 1321, τ' (τὲ od. τοὶ, and. οὔτ') – οὔτε Oid. 382.

οὗτος 1.) Singularis, Nominativ: ὁ πάντ' ἄναλτις οὗτος El. 301, πατὴρ οὗτος σός 530, καὶ πόθ' ἔστιν οὗτος; 928, τίς οὗτος ἔστι; 1346, ἦ κεῖνος οὗτος; 1351, ἀλλ' οὐκ ἐκ ἀέθεν φήτειρεθ' οὗτος 1412, οὗτος ἐκ κρυστείου χωρεῖ γεγηθὼς 1431, ὃν νῦν παρώσας οὗτος, ἔμπαλιν λέγει Tr. 358, οὗτος, βλέψ' ὧδε 402, οὗτος γὰρ ἄρχει – 443, ὥσπερ οὗτος ἐννέπει 475, σὺ οὗτος, σὲ

-προσβολεῖν παλῶ Ai. 71, ὦ οὗτος, Αἴαν 89, ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἂν 411, ὕτου-, οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνὴρ 524, θεοῖς τέθνηκεν οὗτος 970, οὗτος εἰ κρύψει; 1012, οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε θωρᾶν ἕξιν, πρὸς τοῦθ' ὅλωλε 1032, οὗτος, σὲ φωνῶ - 1047, οὗτος θ' ἅν ἔζη 1060, πρόσθεν οὗτος ἦν αἴθων ὑβριστής 1087, νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερῷ δαίμονι 1214, ἡνίκα ὑμᾶς οὗτος - ἐξέρυσατ' ἐλθὼν μοῦνος 1274, ἐρ' ὅμιν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἕνδικα; 1282, καμοὶ γὰρ ἦν πυθ' οὗτος ἔμθιστος στρατοῦ 1336, οὗτος δὲ - ἔμθιστος ἔσται 1372, οὗτος - πάντων ἄμμορος ἓν βίῳ κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων Ph. 180, ἀλλ' ἢ χοὗτος οἴχεται θανών; 414, οὗτος γὰρ τά γε κείνων κάκ' ἐξήρκεσε 422, χοὗτος πεθνηκὼς ἦν 435, οὗτος δέ μοι φίλος μέγιστος 585, οὗτος γὰρ πλέον τὸ θάρσος εἶχε θατέρου 596, ὃν οὗτος, νοτιὸς ἐξελθὼν μόνος, ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβῆτ' ἔπη δόλιος Ὀδυσσεὺς ἔλῃ 606, εἰ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ 988, ὅσ' ἂν οὗτος λέγῃ σοι 1073, χοὗτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι λόγῳ τιν' ἡμῖν 1078, οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένοις ἑλεῖν τὸ Τροίας πεδίον, οὔθ' οὗτος σέθεν 1485, φυλάσσετον, οὗτος σὲ, καὶ σὺ τόνδε 1437, τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι ζητεῖς-, οὗτος ἐστιν ἐνθάδε Oid. 451, οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; 532, ὁ μάντις οὗτος 562, οὗτος ὁ σοφὸς 568, οὗτος θ', ἐνθ' ἂν ᾖ, στυγήσεται 672, ὁ χῶρος οὗτος 732, οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστί; 954, τίς οὗτος; 1041, τούτου τάνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ 1044, ἢ κἄστ' ἔτι ζῶν οὗτος; 1045, τόν θ' οὗτος λέγει 1055, οὗτος σύ, πρέσβυ 1121, τἀμά τ' εἰς ἔκανἐγὼ ἤλασσον, οὗτός τ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμὰ 1139, ὃν οὗτος ἱστορεῖ 1150, 1156, εἰ γὰρ οὗτος εἶ, ὃν φησιν οὗτος 1180, ὑμοῦ Κιθαιρὼν οὗτος 1452, τίς οὗτος ἔσται; 1493, οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ; Kol. 68, τίς οὗτος 1252, ὦ οὗτος, οὗτος, Οἰδίπους 1627, καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος Ant. 221, ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμὼν, ἄλλοις δ' ἐγὼ 1014, ἵνα τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ 1088, ὁ σκληρὸς οὗτος - Ἥλλας Aig. I, 6, οὗτος δ' ἐφεῦρε τεῖχος Ἀργείων

στρατῷ Naupl. V, 1, οὐ λιμὸν οὗτος τόνδ' ἀπῶσε; Palam. I, 1, τίς ὄρνις οὗτος; Tyro VI, χῶρος γὰρ οὑτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν u. B. LXXXII, 3, 1; αὕτη δ' – τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ ἀγορὰ Λύκειος El. 6, αὕτη – ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ 287, εἰ σὺ μὲν μάθοις τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν 371, εἰ φρενῶν ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν 993, αὕτη πέλας σοῦ 1474, παῦλά τοι κακῶν αὕτη τελευτὴ τοῦδε τάνδρὸς ὑστάτη Tr. 1256, ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου Ph. 758, αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμὲ 1034, αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν Oid. 442, αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε Ant. 402, οὕτω δὲ χ' αὕτη – γόοισιν ἐξῴμωξεν 426, αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο 480, αὕτη πόλεις τ' ὄλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους οἴκους τίθησιν 673, τοῖς τυφλοῖσι γὰρ αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει 990, οὐκ ἔστιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις u. B. XIX, 1, 2; τοῦτο ohne Nomen das Folgende vorbereitend El. 59, Ph. 522, 1121, Oid. 1058, Kol. 1176, 1586, Ant. 650, sich auf das Vorhergehende beziehend El. 238, 409, 1215, Tr. 289, 575, 679, Ai. 786, Ph. 410, 658, Oid. 199, 370, 789, 786, 1356, Kol. 409, 861, 1586, Ant. 296, 334, 722, τί δ' ἔστι τοῦτο; Kol. 46, τί τοῦτο; 513, 543, 546, nachdrücklich hinter seinem Satze oder Worte Tr. 455, 458, Ph. 477, sich auf ein Relativum beziehend Tr. 676, Ph. 648, doppelt: τοῦτ' αὐτό, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ Oid. 1013; mit einem Nomen: φθέγμα τοῦτο Kol. 1177, νόσημ' ἕρωτος τοῦτο Achill. I, 1, τοῦτο τοὔνειδος Oid. 523, τοῦτο – τοὔπος Ai. 1138, Ant. 933, τοῦτο – τοὔργον Oid. 847, τοὐπίκλημα τοῦτο 529, τὸ συγγενὲς τοῦτο Kol. 771, τοὔργον – τοῦτο Ant. 273, θεοῦ τὸ δῶρον τοῦτο u. B. LXXVI, 1, τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν Ph. 765. Genitiv: τίς ἂν τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι; El. 559, τούτου λέγοντος τάνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγὼ Tr. 351, τούτου – τάνδρὸς Ai. 119, τὸ τούτου 124, ποίου τε τούτου, πλὴν γ' Ὀδυσσέως, ἐρεῖς; Ph. 441, τούτου θανόντος Oid. 106, πρὸς ταύτου 429, τοῦ λόγου τούτου 520, τούτου τἀνδρὸς 1044;

μὴ ταύτης κλύε El. 675, τῆς κόρης ταύτης ἑκάτι Tr. 853, πατρίδα τὴν ταύτης 862, ταύτης πόθῳ 431, ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερος 476, εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὔνεχ', ἣν -εἰσεχείρισε, ταύτης- ἐκβαλεῖν ἱμείρεται Oid. 385, ἐκ τύχης ταύτης 1036, ταύτης ἔπι πλέοντες ὀρθῆς Ant. 189, ταύτης- τῆς νόσου 1052; τούτου - οὕνεκα El. 578, Ant. 641, τοῦτο γὰρ οὐδὲν ὀφῶν ἔχω λῷον φράσαι Ai. 1265, τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν Ph. 284, τὰ δὲ μεταξὺ τούτου Kol. 291, τούτου χάριν 474. Dativ: τούτῳ - ὧν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ Ai. 1383, εἰ ταύτην τούτῳ γνώμαν ἴσχεις Ph. 853, εἰ τούτῳ δοκεῖ 1075, τῷ ξένῳ τούτῳ Oid. 814; εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, -ἐν ᾗ τότε -κατέκτανε, ταύτῃ χορούς ἵστησι El. 280, κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει Tr. 246, ταύτῃ σὺν ὀργῇ 720, ταύτῃ -τῇ τόθ' ἡμέρᾳ Ai. 497, ταύτῃ πελάζει ναυβάτης σὐδεὶς ἑκών Ph. 301, ὡς ἂν αὐτὸς ἥλιος ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύῃ πάλιν 1331, γνώμῃ ταύτῃ 1448, κἀπὸ μαντέων ταύτῃ κλύων Kol. 1300, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν Ant. 722, μὴ σύ τάδε ταύτῃ κατακνοῦσθαι 936; ἐν τούτῳ Ph. 1078. Accusativ: τοῦτον ἄρας ἄθλον Tr. 80, τοῦταν τὸν αὐτὸν ἄνδρα Ph. 128, ἐπὶ τοῦτον 591, τὸν ἄνδρ' - τοῦτον Oid. 236, τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι ζητεῖς -, οὗτος ἐστιν ἐνθάδε 449, τὸν τύραννον τοῦτον 799, τοῦτον - τὸν ἄνδρα 947, Ant. 668, τοῦτον ohne Nomen, mit oder ohne Relativum: Ai. 80, 1141, 1308, 1343, Ph. 112, 442, 444, 841, Oid. 226, 1120, Kol. 904, 1522, Ant. 183, 203, 665, auf einen Pluralis bezogen 1167; μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσανδᾶν τῇδε συγκοιμωμένην El. 274, οὔκουν νὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς, Ἴόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν; Tr. 419, ταύτην - τὴν πόλιν Ai. 1082, ταύτην - φύσιν Ph. 164, εἰ ταύταν τούτῳ γνώμαν ἴσχεις 852, ταύτην ἡμέραν Oid. 831, ταύτην παῖδα Kol. 88, τὴν παῖδα ταύτην Ant. 693, ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρύσην Aichm. VII, ταύτην (ταύτῃ) τὴν γυναικείαν φύσιν Tereus VII, 2, ohne Nomen, mit oder ohne Relativum: El. 375, Tr. 428, 1222, Oid. 69,

1070, Ant. 404, 750; τοῦτο ohne Nomen, das Folgende vorbereitend El. 988, Tr. 97, (ἐς τοῦθ', ἕως –) 148, Ai. 116, 552, 1370, (αὐτὸ τοῦτο) Ph. 77, 232, 869, 1022, 1440, Oid. 584, 1005, 1512, Ant. 61, 98, 188, 805, 762, 1244, Tereus V, 2, sich auf das Vorhergehende beziehend El. 408, 415, 591, 605, 877, 904, 910, 1003, 1046, 1173, 1176, 1186, 1206, 1504, Tr. 71, 295, 403, 408, 413, 578, 917, Ai. 270, 417, 535, 979, 1134, 1395, Ph. 117, 231, 233, (πᾶν τοῦτο) 238, 419, 436, 603, 763, 803, 872, 906, 918, 981, (τί τοῦτ' ἔλεξας;) 1173, 1421, Oid. 129, 287, 355, 728, 766, 849, 860, 958, 1061, 1071, 1366, 1438, Kol. 25, 269, 359, 403, 452, 597, 817, 971, 1168, 1474, Ant. 72, 216, (τί – τοῦτο –;) 218, 328, 496, 498, 504, 508, 538, τοῦτ', αὐτὸ Ph. 1022, Oid. 547, 548, Kol. 575, πρὸς τοῦτο Tr. 1211, Ai. 556, κατ' αὐτὸ τοῦτό γε Ph. 438, nachdrücklich hinter seinem Satze oder Worte Kol. 504, Ant. 706, sich auf ein Relativum beziehend: πρὸς δὲ τοῦθ', ὃ – Ph. 289, πρὸς τοῦτο 292, doppelt: τοῦτ' αὖτ' ἔχρηζον, τοῦτό σου μαθεῖν Tr. 408, mit einem Nomen: τοῦτο – κακόν El. 1191, τοῦτο – τοῦ χρόνου τέλος Tr. 167, τοῦτο – λέχος 1227, ταῦτ' – δέρημα Ai. 661, τοῦτ' – κλέος 769, τοῦτ' – ξίφος 1034, τοῦτ' – μύσος Oid. 138, μίασμα τοῦτο Ant. 1042, τοῦτο τοὔνειδος Tr. 254, ταῦθ' – τοὔπος Ai. 864, τοῦτ' – τὸ φάρμακον 1255, τοῦτο τοὔπος Oid. 1144, Kol. 302, τοῦτ' – τὸ δῶρον 481, τοῦτο – τρίλογον Ant. 84, τοῦτο τἀγαθὸν 275, τὸ φάρμακον τοῦτο Tr. 685, τοὔργον – τοῦτο Oid. 349, Ant. 273, τὸ δεινὸν τοῦτο Ant. 96, ποῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς κρύχιφον ἄχθος – δέχομαι El. 1115, ὅσον κακὸν – τοῦθ' – νεμεῖς Ai. 513, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν; Oid. 1033, ταῦτα χαὔμ' ἀκήρατον Kol. 471, τί τοῦτ' αὖ κήρυγμα –; Ant. 7, τόδ' ἔργον τοῦτο 321, πεῖσον τοῦτο πάμπονον λέγειν; 1049, absolut: τοῦτο darum Ant. 324, τοῦτο μὲν – mit darauf folgendem ὃδὲ Ai. 670, Kol. 440, εἶτα Ph. 1345, ἔπειτα δὲ Ant. 61, τοῦτ' (ταῦτ') ἄλλ' (ἀλλ') Oid. 603, τοῦτ' αὖθις Ant. 165. 2.) Dualia: ἐκ τούτοιν γε – σκήπτρουν Kol. 848, ἐφάψο-

μαι γάρ οὐ ταῦταιν μόναιν 859, ἐκ ταύταιν 1149, ἐκεῖ μόνος πατὴρ ταύταιν λέλειφαι Oid. 1504, τούτω φιλεῖν χρή, τῶδε χρὴ πάντας σέβειν El. 981. 3.) Pluralis, Nominativ: οὗτοί μ' - λόγοις ἔλεσθε μὲν Ph. 307, δεδόκασ' ἐνδίκως οὗτοι τάδε 372, ὅστις - δοκεῖ, - οὗτοι διαπτυχθέντες, ὤφθησαν κενοὶ Ant. 709; αὗται δὲ - τοῦ ποτ' εἰσί, καὶ τίνες; Tr. 242, αὗται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ (μοι) παῖδες - ἀπέβλαστον Kol. 530; ταῦτα ohne Nomen, das Folgende vorbereitend Ph. 987, Kreus. VI, 1, Skyr. VI, 4, sich auf das Vorhergehende beziehend El. 315, 351, 438, 546, 761, 766, 958, 1049, 1149, Tr. 449, 467, 1174, 1215, Ai. 277, 378, 470, 1087, Ph. 642, 667, 779, 990, Oid. 126, 731, 737, 834, 982, 1097, 1336, 1442, Kol. 62, 263, 382, 787, 1431, 1443, 1769, Ant. 37, 211, 274, 457, 1334, Aload. V, 1, πάντα ταῦτα Ai. 1271, Ant. 439, ἅπαντα ταῦτα Oid. 984, τὰ ποῖα ταῦτα; Oid. 291, 935, Kol. 893, mit einem Nomen: καιμήλι' - ταῦτα El. 458, τἄργα ταῦτα Ai. 39, ταῦτ' - ἔργα Ph. 406, ταῦτ' - πράτη Ant. 485, τἄπη ταῦτα Ai. 505, τὰ λῷστα - ταῦτα Oid. 1067, ταῦτ' - τἄπη Ai. 745, ταῦτα τἀξευρήματα Oid. 378, καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται ῥάκη Ph. 36. Genitiv: κοὐδεὶς τούτων οἶκτος - φέρεται El. 100, τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν 271, τὸ τοῦτων μῖσος 348, τούτων - συγγνώμην ἔχει 400, πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα 426, τούτων μὲν, ὧν ἔχεις χεροῖν, τύμβῳ προσάψῃς μηδὲν 431, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς τούτων πρόσεισι μηδὲν 437, ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βράβεῖς δρόμων διαύλων πεντάεθλ', ἃ νομίζεται, τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια ὤλβιζετο 692, ἄλλοισι τούτων πλείοσιν 1371, τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγὼ Tr. 338, τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς 1248, μεγάλην μὲν ἐμοὶ τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην 1265, κοὐδὲν τούτων, ὅ τι μὴ Ζεὺς 1278, τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν Ai. 163, τούτων γὰρ οὕνεκ' ἐστάλην 328, τούτων γὰρ οὐδέν μ' ἀλγύνεῖς Ph. 66, τούτων οὐδὲν 74, οὐδὲν τούτων 191, ἀντὶ τούτων 430, τούτων - μὴ τυχὼν 618, πολλὴ κρατεῖ τούτῶν ἀνάγκη

922, τούτων κρατύνειν 1059, πρὸς τούτων 1359, λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; Oid. 1140, τούτων χάριν) Kol. 396, ὅταν δὲ ταύτων – τύχῃ; 482, τούτων ἀκοῦσαι 485, τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδὲν 523, τοῦτων δίδωμί σοι κρίναντι χρῆσθαι 640, ποεῖς τι τούτων; 1034, ἐκ τούτων 1142, ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ Ant. 35, τούτων – τὴν δίκην δώσειν 458, τούτων τοῖσιν ἄγουσι 931, τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι λοχῶσιν – Ἐριννύες 1074, ἐὰν δ' ἀπῇ τούτων τὸ χαίρειν 1170. Dativ: μήτ' εἶην ἔντιμος τούτοις El. 239, οὐκ ἄν ποτ' – τούτοις ὑπεικάθοιμι 361, κἀκεῖνος ἐν τούτοισι 703, τούτοις – τοῖς νόμοις 1043, ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι 1370, τοῖς λόγοις τούτοις Ph. 521, ὑπὲκ νηὶ γὰρ ἄλις πόνος τούτοισι 892, ὅσοι –, τούτοις οὕτε συγγνώμην ἔχειν δίκαιόν ἐστιν 1319, μέγας ἐν τούτοις θεὸς Oid. 871, νῦν δ' ὥσπερ αὐτὰς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων, τούτοισιν, οὐκ (τούτοισι, κοὐκ) ἄλλοισιν, ἁρμοσθήσεται Kol. 908, τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν λέγοιτ' ἂν Ant. 504; ταύταις findet sich nicht; χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; El. 1343, φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα· μαντεῖα καινὰ, τοῖς πάλαι ξυνήγορα Tr. 1164, ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει Ai. 684, ποίοισι τούτοις; Kol. 888, ἀδελφὰ – τούτοισιν 1262, εἰ τάδ' ἐν τούτοις Ant. 89, τούτοις ἐπαυχεῖν 483, τούτοις γὰρ ὄντες δεσπόται δουλεύομεν Poimen. V, 1. Accusativ: τούτους ohne Nomen: El. 355, Tr. 344, Ph. 890, 1044, Oid. 1385, Ant. 293, mit einem Nomen: ὅπου –, τούτους – τοὺς ἄνδρας Ph. 458, τοὺς νόμους τούτους (ἴσους) Ant. 519; ταύτας ohne Nomen: Tr. 244, Oid. 1522, mit einem Nomen: ταύτας ἄτας El. 224, ταύτας – δυσπότμους Tr. 299, στολὰς ταύτας –, ἃς – Kol. 1357, τάξεις τε ταύτας Naupl. V, 3; ταῦτα ohne Nomen, das Folgende vorbereitend Tr. 550, Ph. 1325, 1355, Lak. II, 3, sich auf das Vorhergehende beziehend El. 73, 200, 256, 300, 385, 447, 448, 578, 591, 620, 655, 825, 933, 1030, 1041, 1044, 1156, 1251, 1471, Tr. 189, 285, 371, 422, 424, 479, 490, 898, 1058, 1077,

Ai. 392, 852, 942, 1036, 1235, 1280, 1282, 1288, 1346, Ph. 11, 67, 110, 294, 348, 380, 411, 413, 451, 565, 567, 595, 614, 626, 655, 772, 921, 1024, 1178, 1336, 1339, 1343, 1382, 1408, 1433, 1468, Oid. 269, 317, 332, 368, 429, 440, 460, 537, 553, 658, 794, 828, 973, 1038, 1166, Kol. 295, 414, 420, 490, 763, 797, 838, 871, 882, 935, 951, 986, 1035, 1289, 1344, 1393, 1453, 1638, 1764, 1766, Ant. 33, 64, 93, 289, 324, 515, 550, 908, 914, 1015, 1023, 1077, 1102, Tereus VII, 11, u. B. XIV, 1, C, 10, *πάντα ταῦτα* Ph. 875, *ταῦτα πάντα* El. 1033, Ai. 1023, Oid. 252, *ἀλλ' αὐτὰ δή σοι ταῦτα καὶ πράσσω* Tr. 600, *πρὸς ταῦτα* Ai. 165, 971, 1066, 1115, 1313, Oid. 426, Kol. 455, 956, Ant. 658, Aload. VII, 1, Hippon. I, 1, nachdrücklich hinter seinem Satze oder Worte Kol. 809, *τοὺς ἐν μέσῳ λόγους – ταῦτα* El. 1366, sich auf ein Relativum beziehend El. 645, Tr. 495, Ph. 1078, 1248, 1397, 1399, Oid. 235, 372, 575, Kol. 366, Ant. 1356, Erig. 1, 2, *ἥ – ταῦτα* Tr. 1235, mit einem Nomen: *ταῦτ' – ἔπη* Ph. 1238, *καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη* Kol. 629, *ταῦτα – τέλη* u. B. LVIII, 8, 2, *ταῦτα – τἄπη* El. 401, *τὰ τόξα ταῦτα* Ph. 113, 975, *τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτα* 1056, *ταῦτα – τὰ κλεινὰ τόξα* Ph. 654, *τὰ λαμπρὰ ταῦτα – ἔπη* Kol. 721, *τὰ πάντα – ταῦτ' – μοχθήματα* 1616, absolut: *καὶ ταῦτα* und zwar Oid. 37, Ant. 322.

οὕτω und **οὕτως**. *σοῦ – οὕτως ἀδίκως οἰκτρῶς τε θανόντος* El. 101, *οὕτως-αἰκῶς* 216, *οὕτω γὰρ φανῇ πλείστοις κακὴ* 367, *οὕτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ* 862, *οὕτως ἔχει σοι ταῦτα* 988, Ant. 37, *οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;* El. 1214, *οὕτως ὅ', ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται φαιδρῷ προσώπῳ* 1296, *πῶς οὕτω πάλαι ξυνών μ' ἔληθες;* 1358, *οὕτω δαρὸν* Tr. 65, *πολλὰ γὰρ ὧσ' – τις κύματ' – ἴδοι, οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ τρέφει* 116, *οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἑκών, ἑκοῦσι δὲ ξύνεστιν* 198, *χ' οὕτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβών, ὥστε* – 254, *πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι* 304, *οὕτως ἐγὼ δέδοικα* 306, *οὕτως ὅπως ἥδιστα* 330, *ἔστιν γὰρ οὕτως, ὥσπερ οὑτος ἐννέπει* 475, *οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς*

τὸ μὲν δοκεῖν ἔνεστι 620, οὕτω γὰρ ἡδέως, - παιδὸς στείλαι χιτῶνα τῷδε 610, ἄζηλον οὕτως ἔργον 745, ἔχει γὰρ οὕτως, ὥστε μὴ σιγᾷν πρέπειν 1126, ὡς τὸ θεῖον ἦν πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκπεμψαν θανὼν 1163, τί βαιὸν οὕτως ἐνοπλίσῃ τῆς συμμάχου; Ai. 90, οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν 823, οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα, σμικροῦ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βαὴν 1147, ἀμέριμνος οὕτως 1207, οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος; Ph. 104, ταῦτ' - οὕτως ἐννέποντες 848, μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδε 470, ἀλλὰ μή μ' ἀφῇς ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 487, οὕτω καθ' ὁρμὴν 566, ἄγαν οὕτω 598, τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω 660, τὰν πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν 690, τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς; 737, τί δ' ἐστὶν οὕτω σεσιγμὸν ἐξαίφνης; 751, ἀεὶ καλούμενος οὕτω κατ' ἦμαρ 798, εὐπόρως οὕτως ἐνεγκεῖν 873, ἐπείπερ οὕτως σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν 888', οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄρθμει 970, ἀλλ' οὕτως ἄπει; 1067, κἄν τὰ λοιπ' οὕτω φρονῇς 1259, οὕτω δέδοκται; 1277, χ' οὕτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσῃ χάριν 1370, τυραννίδος οὕτω πεσούσης Oid. 129, ἀκάθαρτα - οὕτως ἐᾷν 256, οὕτως ἀναιδῶς 554, γῆς οὕτω νοσούσης 636, οὕτω δ' ἂν θανὼν εἴη 'ξ ἐμοῦ 970, τοιόνδ' ἄγος ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι 1427, οὕτως ἐλέχθη ταῦτα 1442, οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου κεύσεσθ' ὕπερ; 1444, οὕτως; Kol. 194, οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθουμένων 428, οὕτως ἔχει μοι 599, θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον 964, ὡς μή μ' ἄτιμον - οὕτως μ' ἀφῇ γε 1279, τὸ πρεσβυτέρους ἐμὲ οὕτω γελᾶσθαι 1423, οὕτως ἄρ' - ταυτάσσει δεδογμένα; 1481, χ' οὕτως ἀθῷον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν 1533, μηδ' ἄγαν οὕτω φιλήσητον 1695, οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὃς θανεῖν ἐρᾷ Ant. 220, χ' οὕτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρὰ 282, ἢ στραφεὶς οὕτως ἴω; 315, ὡς ὅταν -, οὕτω δὲ χ' αὖτη - γόοισιν ἐξόμωξεν 426, οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μέρους τυχεῖν παρ' οὐδὲν ἄλγος 465, ὡς -, οὕτω δὲ καὶ σοὶ τῶμ' ἀφωσιώσατ' ἔφυν 501, οὕτω γὰρ χρὴ

δικὰ σείρωνα ἔχειν, γνώμης πατρῴας πάνυ ἔπισθεν ἐστάναι 639, οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις 677, καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβὼν 916, οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει ἀνθηρόν τε μένος 959, οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος 1062, οὐ χρὴν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι πράσσειν Alct. VII, 5, κοὐδεὶς ἂν οὕτως εὐτύχει κακὸς γεγώς 10, οὕτω τε (οὔτε) τοὺς ἐρῶντας αὐτὰς ἡμερὸς ὀρᾷν καὶ τὸ μὴ ὁρᾷν πολλάκις προῖεται Achill. I, 8, οὕτω γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἄν Phaidr. V, 1, οὐκ ἔστιν οὕτως (ὄντως od. οὕτω) ὅντιν' εὑρήσεις ἵνα VII, 2, καὶ τὰς τελευτὰς εἰκὸς ἐσθ' οὕτως ἔχειν u. B. LVIII, 1, 2.

οὐχὶ s. οὐ.

ὀφείλειν. εἰθ' ὤφελες τοιάδ' τὴν γνώμην εἶναι El. 1021, ὡς ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον, πρὶν – 1131, πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν 1173, ἣν (λώβαν) μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν – ὤφελον ὅσσοις Tr. 999, ὄφελε (ὤφελε) πράτερον αἰθέρα δῦναι μέγαν, ἢ τὸν πολύκοινον Ἅιδαν, κεῖνος ἀνὴρ Ai. 1192, μή ποτ' ὤφελον λιπεῖν τὴν Σκῦρον Ph. 969, καὶ σοὶ τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν 1421, ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῇδ' ἡμέρᾳ Oid. 1157, ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν Ant. 331.

ὀφειλέτης. ἐγὼ θεοῖς ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἶμ' ὀφειλέτης ἔτι Ai. 590.

ὄφελμα u. B. CV, 138.

ὄφελος. λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος, ἢ 'π' ἐμοὶ τάδε; Ph. 1384.

ὀφθαλμός. χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν El. 1468, ὧν ἁφαρπάζειν φιλεῖ ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπειν πόδα Tr. 549, τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας, εἶδέ μ' – δακρυόεσσάν τε 795, οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γένοιτ' ἔπισθεν ἐρπούσῃ καλῶς 815, εἶπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ Ai. 84, θεαμάτων –, ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγὼ 998, καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἰ πατρὸς τάφοι Oid. 987, οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε 1377, εἰ μή

τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου εὑρόντες ἀφανεῖ ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμοὺς Ant. 307, σὴ τ' οὐδαμᾷ τούμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν 764, ἴσον μετρῶν ὀφθαλμὸν, ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανὼν Oinom. III, 4.

ὄφις. Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις Ph. 1328, τρέφουσι (στρέφουσι) κρήνης φύλακα (φύλλα καὶ) χωρίτην ὄφιν Herakl. s. Aig. IV, 2.

ὀφλισκάνειν. τῷ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν Oid. 512, σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω Ant. 470, αὐθαδία (αὐθαδίᾳ) τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει 1028, ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι, οὔτ' ἐξεπομβρῶν, οὔτ' ἐπανχμήσας, φίλους (φίλος) βροτοῖς ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγους (λόγων) ὄφλοι (ὄφλαι) Polyx. III, 5.

ὄφρα με βίος ἔχῃ El. 225.

ὀφρύς. νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει Ant. 528, καὶ νιν - χιών τ' οὐδαμὰ λείπει, τέγγει θ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις δειράδας 831, συνάγοντα τὰς ὀφρῦς u. B. LXXIX, 2.

ὄχημα. κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων El. 740, μὴ σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ Tr. 656.

ὄχθη. Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθαις Ph. 726, καί σε Νυσαίων ὀρέων κισσήρεις ὄχθαι, χλωρά τ' ἀκτὰ πολυστάφυλος πέμπει Ant. 1132.

ὄχθος. ἃ δ' εὐῶπις ἁβρὰ τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ ἧστο Tr. 524, ἵν' ὁ χάλκασπις ἀνὴρ θεοῖς πλάθει πᾶσι, θείῳ πυρὶ παμφαὴς, Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων Ph. 729.

ὀχλεῖν. ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν ὀχλεῖς Oid. 446.

ὄχλος. ἐν μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ πολύς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος Tr. 424, στείχων ἀγρώστην ὄχλον Alex. III.

ὄχος. δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον El. 708, μέτωπα συμπταίουσι Βαρκαίοις ὄχοις 727, καί μ' ὁ πρέσβυς, ὡς ὁρᾷς, ὄχου παραστείχοντα τηρήσας, μέσον κάρα διπλοῖς κέν-

τροισί μον καθίπετο Oid. 808, ὅχοις Ἀκεσταίνουν ἀμβεβὼς πόδα Hydroph. 3.

ὄψ. ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατά μοι βόασον οἰκτρὰν ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις El. 1068.

ὀψέ. ὄψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον, οὕνεκα – Tr. 934, ἀλλὰ φρονῶλῆς ὄφ' ἅχαν ἐκμανθάνω Kol. 1264, θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὀψὲ δ' εἰσορῶσι 1536, οἴμ', ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν (ἔχειν) Ant. 1270.

ὀφία. πέμφιγι πᾶσαν ὀφίαν γελᾶν (ὀφιαγέλων) πυρὸς Salmon. s. Koloh. V, 4.

ὄψις. εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν El. 413, πόνου γε πλῆθος, κοὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον Ai. 876, φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους ἀκοῇ τε κλύειν, λεύσσειν τ' ὄψιν Ph. 1412, ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα Oid. 1238, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς ὄψεις μαρᾶναι; 1328, ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος, βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί; 1375, δώσων ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν Kol. 577, πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερὶ Ant. 52, τοίαν ἐν ὄψει ἐγγὺς θηρατηρίαν ἔρωτος, ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων, ἔχει Oinom. III, 1, ὥσπερ σελήνης γ' ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔ ποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ u. B. LVI, 3, ὄψις γὰρ ὥτων κριτικωτέρα πάντως LXXVII, ἀντάρης νυκτερὶς ὄψεσι CV, 46.

II.

παγετώδης. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον θερμὸν καὶ παγετῶδες Ph. 1082.

πάγκακος. ὦ παγκάκιστε Tr. 1124, Ant. 742.

παγκαρπία. ἐνῆν δὲ συμμιγὴς ὁλαῖς παγκαρπία Polyid. IV, 3.

πάγκαρπος. θύμαθ' – πάγκαρπα El. 635, παγκάρπου δάφνης Oid. 83.

παγκευθής. τὰν παγκευθῆ κάτω νεκύων πλάκα Kol. 1563.

πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν El. 1085, πάγκλαυτος αἰὲν ὤλλυτο Tr. 652, ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις Ant. 831.

παγκληρία. ἔστιν ἐς Δία Θεσσαλῶν παγκληρία u. B. XCV, 2.

πάγκοινος· ἐξ Ἅιδα παγκοίνου λίμνας El. 138, πῶλον τοῦτο πάγκοινον λέγεις; Ant. 1049, παγκοίνου (παγκοίτοις) Ἐλευσινίας Δηοῦς ἐν πόλποις 1119.

παγκοίτης. τὸν παγκοίταν – θάλαμον Ant. 804, ὁ παγκοίτας Ἅιδας 810.

φαγκόνετος. πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἔθλ' ἀγώνων Tr. 505.

παγκρατής. ὁ παγκρατὴς ὕπνος Ai. 675, ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς Ph. 680, τὸ παγκρατὲς σέλας Ἡφαιστότευκτον 986, ὁ παγκρατὴς χρόνος Kol. 609, ὁ παγκρατὴς – Ζεὺς Phaidr. IV, 4.

παγξένιον. πολὺν δ' ἀγῶνα παγξένια (πάνξενα) κηρύσσεται Akris. XI, 1.

πάγος. πάγους Οἴτας παραναιετάοντες Tr. 634, οἷσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον; 1191, πάγου χυθέντος, οἷα χείματι Ph. 293, τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεως εὔβουλαν πάγον ἐγὼ ξυνῆδειν χθόνιον ὄντα Kol. 947, εὐχλόου Δήμητρος εἰς ἐπόψιον πάγον μολούσα 1601, ὀυσαύλων πάγων αἴθρια Ant. 357, καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι 411, ὀρθόπους ὑπὲρ πάγου 985, ὦ Λῆμνε, Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι Lemn. s. Aichm. VII, 1, ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρπεν Aload. XII, 1, πάγου φανέντος αἰθρίου Achill. I, 3, μέγα πρεσβεύων – Ἥρας τε πάγοις Inach. II, 3, ἐν ἰλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Kamik. II, 2.

παγχάλκων – γενύων El. 195, πάγχαλκα τέλη Ant. 143.

πάγχορτος. οἳ τοῖσι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν Tyro VII.

πάγχριστος. τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθεὶς Tr. 661.

παγχρυσέων· δίφρων El. 510.

παγχρύσοις – λαφύροις Ai. 92.

πάθη. τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας Ai. 295, κατα δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν ηλαῖον ματρὸς Ant. 978, στέργειν γὰρ αἱ πάθαι μ', χῷ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει Kol. 7.

πάθημα. πεπυσμένη μὲν – πάρει πάθημα τοὐμὸν Tr. 142, θεῖα γὰρ – καὶ τὰ παθήματα κεῖνα (παθήματ' ἐκεῖνα) πρὸς αὐτὸν τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη Ph. 193,

πότερον τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον στένω 338, τὸ δὲ πάθημ', ὁποῖον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με Oid. 554, πεύσῃ τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα 1240, ἐγὼ τὰ μὲν παθήματ', ἄπαθρον ζητοῦσα –, παρεῖσ' ἔασα Kol. 361.

πάθος. οἷς θεὸς ὀμφὰς Ὀλύμπιος παίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι El. 210, πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔχω' ἐκλαυσάμην Tr. 153, τὸν ἀγχιθῆρα τόνδε τοῦ πάθους 256, τόνδε γὰρ μεταίτιον μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους 261, οἷον ἀναρσίων οὔπω ἀγακλειτὸν Ἡρακλέους ἀπέμολε πάθος οἰκτίσαι 855, οἷ – τοιάδ' ἔφορᾶσι πάθη 1269, θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος (βάρος) ἐκπεύσῃ Ai. 215, τὸ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη 260, εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος 313, ἀεὶ δ' ὁρώσας πάντα τἀπὶ βροτοῖς πάθη 836, σὺλίῳ σὺν πάθει 983, ὦ περισπερχὲς πάθος 982, μάλα τοι ἄπορα πυνιοῖς ἐνιδεῖν πάθη Ph. 854, ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους πυρῶ 899, καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος, οὗ τόδ' ἦν πάθος; Oid. 732, ἐγὼ ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος 840, ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις 1297, ὁ κατὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα 1331, ποῖον πάθος δείσαντες ἐκ χρηστηρίων; Kol. 604, τᾶν δεινὰ τλᾶσαν, δεινὰ δ' εὑροῦσαν πρὸς αὐθαίμων πάθη 1078, δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθῶν 1498, μήτηρ καὶ γυνὴ διπλοῦν πάθος (ἔπος) Ant. 58, ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη 541, ὅπως παιδὸς τόδ' ἥσθετ' ὀξυκώκυτον πάθος 1316.

παιάν. ὁμοῦ δὲ παιᾶνα, παιᾶν' ἀνάγετε Tr. 210, ἰὼ ἰὼ Παιᾶν 221, πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων Oid. 5, ἰήϊε Δάλιε Παιάν 154, παιᾶν δὲ λάμπει, συνόλεσά τε γῆρυς ὅμαυλος 187.

παιδαγωγεῖν. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ Phthio. I.

παιδείον (παιδίον) τροφῆς Ant. 918.

παιδεύειν. εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν οἶδε παιδεύειν τρόπους Tr. 451, εἰ τοὐμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς Ai. 595, οἷς γὰρ ἡ γνώμη πανῶν μήπω γένηται, τἄλλα παιδεύει κακά

πάγκοινος. ἐξ Ἅιδα παγκοίνου λίμνας El. 138, τοῦτο τοῦτο πάγκοινον λέγεις; Ant. 1049, παγκοίνου (παγκοίτοις) Ἐλευσινίας Δηοῦς ἐν πόλποις 1119.

παγκοίτης. τὸν παγκοίταν – θάλαμον Ant. 804, ὁ παγκοίτας Ἅιδας 810.

παγκόνιτος. πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῃλθον ἄεθλ' ἀγώνων Tr. 505.

παγκρατής. ὁ παγκρατὴς ὕπνος Ai. 675, ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς Ph. 680, τὸ παγκρατὲς σέλας Ἡφαιστότευκτον 986, ὁ παγκρατὴς χρόνος Kol. 609, ὁ παγκρατὴς – Ζεὺς Phaidr. IV, 4.

παγξένιον. πολὺν δ' ἀγῶνα παγξένια (πάνξενα) κηρύσσεται Akris. XI, 1.

πάγος. πάγους Οἴτας παραναιετάοντες Tr. 634, οἷσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον; 1191, πάγου χυθέντος, οἷα χείματι Ph. 293, τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεως εὔβουλον πάγον ἐγὼ ξυνῆδειν χθόνιον ὄντα Kol. 947, εὐχλόου Δήμητρος εἰς ἐπόψιον πάγον μολοῦσα 1601, δυσαύλων πάγων αἴθρια Ant. 357, καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι 411, ὀρθόπους ὑπὲρ πάγου 985, οἳ Λῆμνε, Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι Lemn. s. Aicham. VII, 1, ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρπεν Aload. XII, 1, πάγου φανέντος αἰθρίου Achill. I, 3, μέγα πρεσβεύων – Ἥρας τε πάγοις Inach. II, 3, ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Kamik. II, 2.

παγχάλκων – γενύων El. 195, πάγχαλκα τέλη Ant. 143.

πάγχορτος. οἳ τοῖσι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν Tyro VII.

πάγχριστος. τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθεὶς Tr. 661.

παγχρυσέων δίφρων El. 510.

παγχρύσοις – λαφύροις Ai. 92.

πάθη. τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας Ai. 295, κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν κλαῖον ματρὸς Ant. 978, στέργειν γὰρ αἱ πάθαι μ', χὡ χρόνος ξυναὼν μακρὸς διδάσκει Kol. 7.

πάθημα. πεπυσμένη μὲν – πάρει πάθημα τοὐμόν Tr. 142, θεῖα γὰρ – καὶ τὰ παθήματα κεῖνα (παθήματ' ἐκεῖνα) πρὸς αὐτὸν τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη Ph. 193,

πότερον τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον στένω 838, τὸ δὲ πάθημ', ὁποῖον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με Oid. 554, πεύσῃ τὰ κείνης ἀθλίας παθήματά 1240, ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ', ἅπαθον ζητοῦσα –, παρεῖε' ἐάσω Kol. 361.

πάθος. οἷς θεὸς ὀμέγας Ὀλύμπιος παίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι El. 210, πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην Tr. 153, τὸν ἀγχιάτῆρα τόνδε τοῦ πάθους 256, τόνδε γὰρ μεταίτιον μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους 261, οἷον ἀναρσίων οὔπω ἀγακλειτὸν Ἡρακλέους ἀπέμολε πάθος οἰκτίσαι 855, οἳ – τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη 1269, θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος (βάρος) ἐκπεύσῃ Ai. 215, τὸ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη 260, εἰ μὴ φανοίην πᾶν' τὸ συντυχὸν πάθος 813, ἀεὶ δ' ὁρώσας πάντα τἀκ βροτοῖς πάθη 836, σύλλιφ σὺν πάθει 989, ὦ περισπερχὲς πάθος 982, μάλα τοι ἄπορα πυνιστῖς ἔοικεν πάθη Ph. 854, ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους πυρῶ 899, καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος, οὗ τόδ' ἦν πάθος; Oid. 732, ἐγὼ ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος 840, ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις 1297, ὁ πανὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα 1331, ποῖον πάθος ἕξεσαντες ἐκ χρηστηρίων; Kol. 604, τᾶν δεινὰ τλᾶσαν, δεινὰ δ' εὐροῦσαν πρὸς αὐθαίμων πάθη 1078, δεπαίαν χάριν παρασχεῖν παθῶν 1498, μήτηρ καὶ γυνὴ διπλοῦν πάθος (ἔπος) Ant. 58, ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη 541, ὅπως παιδὸς τόδ' ἥσθητ' ὀξυκάρηνον πάθος 1316.

παιάν. ὁμοῦ δὲ παῖαν', παιᾶν' ἀνάγετε Tr. 210, ἰὼ ἰὼ Παιὰν 221, πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων Oid. 5, ἰήϊε Δάλιε Παιάν 154, παιᾶν δὲ λάμπει, στονόεσσά τε γῆρυς ὅμιλος 187.

παιδαγωγεῖν. γέρον γέροντι παιδαγωγήσω σ' ἐγώ Phthio. I.

παιδείον (παιδίον) τροφῆς Ant. 918.

παιδεύειν. εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν οἶδε παιδεύειν Tr. 451, εἰ τοὐμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς Ai. 595, οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένηται, τἄλλα παιδεύει κακά

Ph. 1861, ὡς ἐπαιδεύθην ξένος, ὥσπερ οὐ Kol. 662, καί τοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακὸν 919, λευκὸν αὐτὴν ὧδ' (ὧ δ') ἐπαίδευσεν γάλα Pelias.

παίδευμα. χωρῶμεν ἤδη – εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα, μουσικῆς παιδεύματα u. B. C, 3.

παιδίαν. ὅταν – χερσὶν κρύσταλλον ἁρπάσωσι παιδίαις ἄγαν Achill. I, 4.

παιδικά. παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας Achill. IV.

παιδικός. ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικὸν προσῇ (πρύσεστι) u. B. LIX, 1.

παιδοκτόνος. λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ Ant. 1305.

παιδοποιεῖν. μεθ' οὗ – παιδόποιεῖς El. 589.

παιδοτρόφος. γλαυκῶς παιδοτρόφου φύλλου ἐλαίας Kol. 701.

παιδουργία. τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι τοῖς οἴσιν αὐτοῦ δύσνικον παιδουργίαν Oid. 1248.

παίειν. λανθάνει στήλην ἄκραν παίσας El. 745, παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν 1415, παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῆδος Tr. 1034, ᾧ Διὸς ἀκτὶς, παῖσα 1086, τὸν δ' – παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ Ai. 242, πεδάς κάρα θώϋξεν 308, κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα – παίω δι' ὀργῆς Oid. 807, ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων 1270, ἔπαισε δ' αὐτόχειρ – νιν οὗτις 1282, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ πρώρᾳ νόσον Kol. 544, παίσαντές τε καὶ πληγέντες αὐτόχειρι τῇ μαχαίρατι Ant. 171, ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων ἔπαισεν 1274, τί μ' οὐκ ἀνταίαν (οὐ καιρίαν) ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει; 1309, παίσας ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτὴν 1315, κέστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ φάγαν ἤλασε παίων (ἀλοῦσαι πλεῖον) Aig. III (s. Vorr.).

παίζειν. θεᾶς παίζων κατ' ἄλσος El. 567.

παῖς 1.) Singularis: ὁ τὰν Κρίσσαν βουνόμον ἔχων ἀκτὰν παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπειρίτροπος El. 182, πατρὸς, οὗ σὺ παῖς ἔφυς 341, σοφά τ' ἄριστα τε παῖς κεκλῆσθαι 1089, ὁ Μαίας παῖς Ἑρμῆς 1395, ὁ κλεινὸς – Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς Tr. 19, τὸν Ἀλκμήνας, πόθι μοι

πόθι παῖς ναίει ποτὲ 98, παῖς Διὸς 513, παῖς ἔτ' οὖσα 557, χῷ Ζηνὸς – παῖς 566, ἰδὼν δ' ὁ παῖς ᾤμωξεν 932, κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' – ἐλείπετ' οὐδὲν 936, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγὼς 1064, παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου Ai. 101, ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς 437, ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνὴ 1169, Ἀχιλλέως παῖς Ph. 57, 1298, αὐδῶμαι δὲ παῖς Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος 240, ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης 263, ὁ Τυδέως παῖς 570, 592, ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς 680, παῖς ἄτερ ὧς φίλας τιθήνας 703, ὁ παῖς – οὐξ Ἀχιλλέως 940, ᾧδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς 1072, ὁ Λαρτίου παῖς 1286, παῖς γ' ἐκ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν Oid. 1015, κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζετο 1171, νῦν δ' ἄθλιος μέν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς 1361, σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα Kol. 1090, παῖς ὑμὸς – στυγνὸς 1173, ἡ παῖς ὁρᾶται Ant. 423, καὶ παῖς ἄπ' ἄλλου φωτὸς 910, παῖς ὁ Δρύαντος 955, Βορεᾶς ἅμιππος – θεῶν – παῖς 986, τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς 1231, Λητοῦς παῖς ἐκηβόλος θεὰ Meleag. I, 2, πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνὴρ Peleus I, 3, παῖς δ' ὢν u. B. C, 6; οἵαν σε μένει πνθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν Ai. 643, ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας Ph. 719, πρὸς παιδὸς θανεῖν Oid. 713, 722, παιδὸς δὲ βλάστας 717, παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν 854, δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς τῆς παιδὸς Ant. 472, παιδὸς τοῦδ' ἐμὰν θανον πάρα 1012, ἤτοι κλύουσα παιδὸς, ἢ τύχῃ, πάρα 1182, παιδός με σαίνει φθόγγος 1214, ὅπως παιδὸς τόδ' ἥσθετ' ὀξυκάκυτον πάθος 1316, τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι Dan. I, 2; ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ Tr. 257, εἰ μή τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς 732, τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε 928, ξὺν παιδὶ τῷ σῷ Ai. 499, πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου; Ph. 1357, τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ, Πολυδώρου τε, καὶ τοῦ πρόσθε Κάδμου, τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος Oid. 267, παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ 1209; πατρὸς πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι El. 366, παῖδ' Ὀρέστην 455, τὴν παῖδα δοῦναι Tr. 360, τήνδ' – τὴν παῖδα 585, παῖδ' – κοῖλα

δέμνια στορνύντα 901, παῖδα τὸν σὸν Ai. 510, παῖδα τὸν ἐμὸν 530, τὸν παῖδα τόνδε 568, 578, παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν 653, τὸν τοῦ Διὸς παῖδα Ph. 802, παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοὶ 1008, παῖδα Μενοικέως Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρὸν Oid. 69, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠφελάζετο; 1021, ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων τῆς εὖ διδούσης 1080, παῖδά μοί τινα δοὺς 1142, σὺκ ἐννέπων τὸν παῖδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ 1150, τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ; 1156, παῖδα σὴν, ἐμὴν δ' ὁρᾷν ὅμαιμον Kol. 322, τὴν παῖδ' ἔχεις μου; 821, μέθες χεροῖν τὴν παῖδα θᾶσσον 839, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην; Ant. 378, μέθες τὴν παῖδ' ἐν Ἅιδου τήνδε νυμφεύσειν τινὶ 654, τὴν παῖδα ταύτην 693, γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρὸν Achai. III, 3, τὸν Ἀστάκειον παῖδα VIII, 6, εἰ μὲν ὡσεὶ θάσσον' εἰδῶσ' εἰ τέκοι παῖδα Oinom. VII (s. Vorr.); παῖ Ai. 1409, Ph. 201, 268, 372, 589, 776, 804, 863, 981, Oid. 444, Kol. 188, (Ant. 986,) Kreus. VII, ὦ παῖ El. 251, 828, 1130, 1220, 1230, Tr. 61, 92, 738, 744, 797, 1064, 1227, 1253, Ai. 541, 550, 1171, 1180, Ph. 315, 478, 533, 578, 620, 628, 750, 753, 782, 869, 889, 896, 967, Oid. 1008, Kol. 322, 330, 722, 846, 1104, 1112, 1420, 1431, Ant. 632, 639, 648, 987, 1087, 1340, Akris. VIII, 1, Aload. IV, Phryg. I, 1, ὦ παῖ, παῖ El. 1084, Tr. 1023, Ant. 948, ἰὼ παῖ Tr. 1031, Kol. 1492, Ant. 1266, ἰὼ παῖ, παῖ Ai. 339, ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ Ἀγαμέμνονος παῖ El. 2, ἰὼ παῖ, παῖ ἀναστατώτας Ἠλέκτρα πατρὸς 121, παῖ γέροντος Οἰνέως Tr. 569, ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρὸς 1018, ὦ παῖ Λαρτίου Ai. 1, Τελαμώνιε παῖ 134, παῖ Τελαμῶνος 184, παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος 210, παῖ Τελεύταντος 331, παῖ – Εὐρύσακες 574, ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τροφεὺς Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε Ph. 4, Ἀχιλλέως παῖ 50, 542, 1237, Λαερτίου παῖ 87, ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ 96, ὦ φιλτάτου παῖ πατρὸς 242, ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως 260, ὦ παῖ Ποίαντος 329, ὦ Ποίαντος παῖ 1261, παῖ Ποίαντος 1410, ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ

Μενοικέως Oid. 85, ὦ περὶ Μενοικέως 1503, ὦ παῖ Δαΐου Kol. 553, 1507, ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ 607, ὦ παῖ Κρόνου 712, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου 1574, παῖ Μενοικέως Κρέον Ant. 211, 1098, παῖ Διὸς γένεθλον 1149, παῖ κηνῶν πατρὸς Ὠκεανοῦ Inach. II, 1. 2.) Dualis: ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόρφοιν παίδοιν Kol. 865, παίδοιν δύρειν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα 818, τὼ παῖδε φημὶ τώδε, τὴν μὲν ἀρτίως ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ', ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ Ant. 561, ὦ παῖδε Kol. 493, 1640, 3.) Pluralis: πότερον ἐκείνω παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ; El. 589, οὐδ' οἵδε παῖδες Oid. 82, αὐτός γε, παῖδές θ' αἵδε Kol. 462, αὗται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ (μοι) παῖδες, δύω δ' ἅτεκνω, ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος 531, ποῦ δ' αἵ τε παῖδες, ἃ οἱ προπέμψαντες φίλων; 1667, ἀλλ' εἶμι μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου Phaidr. IX, 1; ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν; El. 545, παίδων δὲ, τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει, τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις Tr. 1153, ἐκτὸς ἀρωγῶν τε παίδων ποιν' ἂν - ἦν ἂν ἐκπεφυκότα Oid. 261, παίδων δὲ, τῶν μὲν ἀμφὶ ἑνὸς μὴ μοι πρόσθῃ μέριμναν 1459, παίδων τις οὖν ἥκουσε τῶν ἐμῶν τάδε; Kol. 416, ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν 970, ἐκτὸς παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς 1326, ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων 1639, παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι Ant. 193, παίδων τῶν σῶν νέατον γέννημα 626, πρὸς παίδων 704, ὀλόμενε παίδων Epig. IV, πικρὰν ὠδῖνα παίδων u. B. XVI, 1, 2; πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις; Tr. 54, ταῖς αἱμαλώτοις παισὶν 532, τοῖσιν Ἀτρέως ἐμὲ ξυνόντα παισὶν Ph. 1356, παισὶ τοῖς αὐτοῦ Oid. 457, παισὶ τοῖς ἐμοῖσι Kol. 789, παισὶ τοῖς αὐτοῦ (αὐτοῦ) 1396, ξανθὴ δ' Ἀφροδισία λάταξ παισὶν ἐπεισκύπτει δόμοις Inach. III, 2; κἀφύσαμεν δὴ παῖδας Tr. 31, μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινὰ, μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας Oid. 271, κἀπεδείξατε πατέρας, ἀδελφοὺς, παῖδας 1406, τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινὰ Kol. 933, αὐτῇ ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ

μοι 984, εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις τὰς παῖδας ἡμῶν 1021, εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ μαντῷ τροφοὺς τὰς παῖδας 1366, ἄὔσας παῖδας 1598, ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν Ant. 169, παῖδας γὰρ, οὓς ἔφυσ', ἀναλώσας ἔχει u. B. LXXXV, 1; παῖδες Oid. 142, Kol. 1255, 1615, 1638, 1751, u. B. C, 2, ὦ παῖδες El. 1480, Tr. 821, 871, Oid. 147, Kol. 1472, 1542, 1755, 1760, u. B. XXIII, 1, C, 11, σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐριννύες El. 112, ὦ παῖδες οἰκτροὶ Oid. 58, ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σπάρτου Kol. 106, ὦ τοῦδ' ὄμαιμοι παῖδες 1405.

παιών. οὐδέ τιν' αὐτῷ παιῶνα κακῶν ἐπενωμῶν Ph. 168, ἴδι, ἴδι μοι παιῶν 832.

παιώνιος. ἀλλ' ὧν ἔχω παιώνιον, καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν Tr. 1208, παιωνίας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν Ph. 1345.

πάκτωσον. καὶ θῶμα πάκτου Ai. 579.

Παπτωλός. ὦ τὰν μέγαν Παπτωλὸν εὐχρύσου νέμεις Ph. 393.

πάλαι. τὸν πάλαι ἐκ δουλερᾶς ἀθεώτατα μητρὸς ἀλόντ' ἀναίτιος Ἀγαμέμνονα El. 124, δεσπότας εἰς τοῖς πάλαι 764, ὧς σ' ἐποικτείρω πάλαι 920, πάλαι δέδοκται ταῦτα, κοὐ νεωστὶ μύει 1049, ἱστορῶ πάλαι 1101, οἱ μοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτου 1143, ὡς ὁρῶν σ' ἐποικτείρω πάλαι 1199, εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ 'κύρουν ἐγὼ πάλαι φυλάσσων 1332, πῶς οὕτω πάλαι ξυνὼν μ' ἔληθες, οὐδ' ἔφαινες; 1368, οἱ πάλαι θανόντες 1421, οὐ γὰρ αἰσθάνῃ πάλαι –; 1477, καὶ μάντις ὢν ἄριστος, ἐσφάλλου πάλαι 1481, κακῶν – τῶν πάλαι 1490, κἂν πάλαι πάρῃν Tr. 87, μῶρος δ' ἦν πάλαι πλούων σέθεν 414, οὐδὲν – ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι 1121, Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν 1141, ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι 1159, μαντεῖα καινὰ, τοῖς πάλαι ξυνήγορα 1165, καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ Αἴαντος – πάλαι κυνηγετοῦντα Ai. 6, κεῖνον γὰρ, οὐδὲν ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι 20, ἔγνων καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ

96, τοῖς πάλαι νοσήμασι ξυνοῦσαι ἀναπίπτουσι χαρᾶν 387, μέλον πάλαι μοί τι (πεπηδᾶ μοι) λέγειν Ph. 150, ὅλωλα κἀγὼ πάλαι 589, κἀγὼ πάλαι δὴ τοῦτ' ἐδεδοίκη κοὐκ ἄνευ κακῶν 896, τοῦτ' ἐπιστᾶμαι πάλαι 960, 913, οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλ' καὶ πάλαι 968, ὃς οὐδὲν ἦμι, καὶ τέθνηκ' ἐγὼ πάλαι 1030, ἐγὼ μὲν ἦδη καὶ πάλαι πᾶσιν ὁμοῦ σκέψεων ἐν ἦν δοκ εἰς ἐμὲ 1218, Κάδμου τοῦ πάλαι πέλας ἀφορᾷ Gid. 1, τοῦ πάλαι ὁ Λιγήνορος 288, πάλαι δὲ μηκάδων θανάμασιν 289, ὃν πάλαι ζητεῖς ἀκριβῶς 449, πάλαι τοῖς πάλαι 668, τοῦ τὰ καινὰ τοῖς πάλαι ἐκμαθεῖν 918, τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέφων τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτανῇ 947, σκυθρὸν ἐγὼ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι; 979, ἦν ὑπὲρ Κυρίνους ἐξ ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀπωκεῖτο 997, ἢ τοῦ Ὑρμήνου τῆσδε γῆς πάλαι πόλις 1015, τὰ τρωτὰ τοῦτον τοξικὰ μ' ἐλεγνύει πάλαι 1067, ὃν πρὶν πάλαι ζητοῦμεν 1112, καὶ εἶναι, ὡς ἔοικεν, πάλαι 1161, δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι 1214, τὸν ἦδη Δάκτυλον πάλαι νεκρὸν 1245, γονῆς τὴν παρθένον τέρψιν, ἣ ὑπ' ἐμοῦ πάλαι 1477, τὸν πάλαι γένους φθορέα κεἰ 360, τὸ πάλαι κείμενον ἦμαρ ἐκεῖνο 510, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη ὡς τελῶν ἐφαίνετο 689, οὐδὲ σὴ πάλαι ἐφυσᾶτο 760, ἐκ δὲ μηλούσιν εἰς γένος πάλαι 965, ὅπερ καὶ πάλαι κατείχομεν γοᾶσμῃ 1252, πάλαι σὴ πατὴρ σοῦ φανεῖσθαι 1628, πάμπολις εἶναι τὸν τε καὶ πάλαι ὄντων Ant. 161, ἐμοὶ τοι ἡ ξυνοικὶς βουλεύσασ' πάλαι 279, ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόντος ἔσθ' ἁλὶς φέροντες ἐξόδοισιν ἐμοῖ 289, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι τέθνηκεν 569, τῶν δ' ὑπαὶ γένους ἐξημιώμεθα κἀπεροῦμεθα πάλαι 1036.

παλαίειν· τὸν οὖ παλαίουσ' ὃς τρὶς ἐκβαλὼν θεὸν; u. E. XXIII, 18.

παλαιός· τὸ γὰρ παλαιὸν λόγος El. 4, ἃ πάλαι γαλκόπληκτος ἐμπέπηγε γένυς 484, μῦθος – παλαιὸν 1211, πάλαιά θ' ἕλκη Tr. 157, τὴν παλαιὰν ἀγγόν 171, ξένον παλαιὸν ὄντα 263, ἦν μοι πάλαιον ὄμμα ἀργαίου κυνὸς θηρὸς 385, παλαιὸς – χρόνος Ai. 606, παλαιᾷ – ἀμόρᾳ 622, τῆς παλαίας χάριτος 808, παλαιᾷ πηγῇ Ph. 42,

τί δ' ὦ γεραιὲ κἀγαθὲ, φίλος τ' ἐμὸς, Νέστωρ ὁ Πύλιός, ἐστιν; 425, ὃν δὴ παλαί' ἂν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ μή μοι βεβήκοι 493, παλαιὸν ἄλγημα 1169, παλαιᾶς — αἰτίας Oid. 109, καὶ μὴν τά γ' ἄλλα πανοῦ καὶ παλαί' ἔᾳ 290, μακροὶ παλαιοὶ π' ὀξὺ μετεμβαίειν χρόνοι 561, Λαΐου παλαιὰ θέσφατα 907, παλαιὰ σώματα 961, παλαιῶν σπερμάτων 1246, ὁ πρὶν παλαιὸς ἅλβος 1282, τὰ πάρια λάγυνα παλαιὰ δώματος 1395, προφέρονται γὰρ οἶδα δή τινες χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι Kol. 112, ἢ τὴν παλαιὰν ἐμφορῶν γένους ἕρεις; 596, ἐκ παλαιὸν θῶκον ὀρθοβακχίου Ant. 999, Φοίβου τε παλαιὸν κῆπον ν. B. XCIII, 3.

παλαισμα. τὸ κρηπὶς δ' ἔχον πόλει παλαισμα μήποτε κεῖσθαι θεὸν πίτρωμι Oid. 879.

παλαιστὴς, ὁ, παλαιστῆς κεῖνος Ph. 421, φίλιπποι παλαιστρογυμνοί, σὺν σφίσι δὲ κωδωνοφόρῳ παλαισταὶ ν. B. LXX, 2, 2.

παλαίφατος. τῆς παλαιφάτου προνοίας Tr. 828, τῆσδε γε μαντεῖ' ὀνήσιμ', συγγνῶθι τἀμοῦ παλαίφατ', ἀλλὰ Φοίβου ἄνασσαν πρόσχ. Kol. 464, ἡ παλαίφατος Δίκη 1381.

παλάμη. ὦ παλάμαι θυγατῶν Ph. 177, ὡς τίνος ἔλεγε παλάμαια ποτέ; 1207.

παλαμναῖος. ἥτις ξυνεπίδοιεν τῷ παλαμναίῳ El. 587, φονέα μενίσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν Tr. 1207.

πάλιν. εἶτ' ἄνοδον ἥξομεν πάλιν El. 58, εἰ— οἱ δὲ μὴ πάλιν δώσουσ' ἀντιμόνιμα δίκας 247, εἰ σὺ μὲν μάθοις ταῖς κῆδε χρῆσθαι; πῶς δ' ὡς σοῖς αὖτη πάλιν 371, σὺν κακῷ μέτει πάλιν 430, ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν ἐν ταῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώποις ἐμοί 814, οὐδὲ βουλεύσῃ πάλιν; 1046, νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάθ' ὡς πάλιν 1454, πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὐθις πάλιν καλῶμεν; Tr. 342, δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν 1088, ὡς ἡμέρα κλίπει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια Ai. 131, ἥκειτ' ἐπαίξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν 305, ὅτ' Ἅιδας ἀσθένους πάλιν 711, καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀκουσείλῶ πάλιν Ph. 125, καὶ δεῦρ' αὖθις ἐκπέμψω

πάλιν τόδεσσι τὸν αὐτὸν ἔνθρα 127, τοιγαροῦν τὸ σὸν φρόνημα αὖθις πάλιν μοι πρόκυρσα 842, βλέπειν τὸν οὐκ ἔτ' ὄντα ζῶντ' ἀχιλλέα πάλιν 858, μὴ ἐκ βίας μ' ἄξοντες; ἢ λόγοις πάλιν; 563, ὡς μεθήσων μήποθ', ὃς ἀρᾷ πάλιν 935, αὖθις αὖ πάλιν εἶδεμι πρὸς σὲ γῆλος 992, εἰ καὶ πάλιν γνώμην μετοίσεις 961, οὐκ εἶ, μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοί; πάλιν; 979, πάλιν, πάλιν πάλαιὸν ἔλκημ' ἀνέμνησας 1169, αὖθις πάλιν - δοῦναι 1232, πάλιν μεθεῖναι ταῦτα 1248, μεταγνῶναι πάλιν 1270, ὡς ἂν αὐτὸς ἥλιος ταύτῃ μὲν ἄρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν 1331, εἰ πάλιν σώσουσι 1391, φόνῳ φόνον πάλιν λύοντας Oid. 100, πάλιν πρὸς οἶκον οὗ ἔβη ἵκετο 114, τί μοι ἡ νίσον, ἢ περιτέλλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσας χρέος 155, οὐ πάλιν ἔφορος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει; 430, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν 619, ὥστε δι' μόκοι ὄπθ' ἥμιν ἐν τάχει πάλιν 765, κοὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν 849, εἰ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν 1166, πάλιν ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα 1404, κομιοῦσθαι πάλιν Kol. 80, τῶνδ' ἐδράνων πάλιν ἕκτοσε 234, λέγουσ' αὖθις πάλιν 964, πάλιν κατεῖδεῖν 601, τὸν ἄνδρα - ἔκπεμψαι πάλιν 1347, νῦν τ' ἰὼ ὡς τάχος πάλιν 1598, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν 1403, πῶς γὰρ αὖθις αὖ πάλιν στράτευμ' ἄγοιμι ταὐτόν; 1418, οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν 1467, πάλιν σὲ δαίμων δίκαιος αὖξοι 1567, πάλιν - συθῶμεν 1724, τὰ μὲν δὴ πόλεως ἀσφαλῶς θεοί, πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὤρθωσαν πάλιν Ant. 163, ἡ γυνὴ πάλιν φρονοῦσα 1244, Πηλέα - γεροντάγωγε, πᾶνπαιδεύω πάλιν Peleus 1, 2, πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἁπλῆ 3, ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ φοίνιξ πάλιν u. B. XLVII, 3, πάλιν διαδρᾷ, κἀκὶ μηδὲν ἕρχεται LVI, 8.

παλίνσκιος. χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ Inach. X, 11.

παλίντονα - τόξα Tr. 511.

παλιντριβής. καὶ πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ χθόνιος ἀνατρέφοντες ἐξ Ἅιδου Ph. 448.

παλίντροπος. ἦντιν' αὖ παλίντροπος κέλευθον ἕρπεις ἅδε σὺν ὀπυδῇ ταχύς; Ph. 1222, ὅταν - μάστιγ' ἕρσῃ τοῦ βίου παλίντροπον Ai. Lokr. IV, 5.

παλιλλόγια, στερητικὸς Ἄιδου καὶ παλιλλόγια βοᾶσ. Β. LVIII, 2.

παλίσσυτον δράμημα ποτίσαι κάτρας ἄπορον Oid. 198.

Παλλάς, ἰὼ Παλλάς Tr. 1029, τριόνδε μὴ τοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς Παλλὰς φυτεύει πῆμα Ai. 953, πρὸς Παλλάδος διπλοῖς γαοῖς Oid. 20, ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι παρῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις Kol. 107, σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα 1090, πρὸς ἕδρᾳ στείχουσα Παλλάδος θεᾶς Ant. 1184.

Πάλλας. τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότου ὁ πλήρης οὗτος καὶ γίγαντας ἐκτρέφων ἔλαχε Πάλλας Aig. I, 7.

πάλλειν. ὃθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βοηδεῖς πλήρεις ἔπηλαν El. 710, χερὶ πάλλων τὰν ἐμὰν μελέαν τροφὰν Rh. 1125, ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πάλλων Oid. 153, πλῆρες ἐνθὰδ' οὐκ ἐπάλλετο Ant. 896.

πάλος. κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν Ant. 275.

παλτῷ - πυρί Ant. 131.

παλύνειν, κἀπὶ χροτὶ δίψιαν κόνιν παλύνας Ant. 247.

παμβῶτις, ὀρεστέρα παμβῶτι Γᾷ Ph. 891.

παμμήκεις κόρυς Kol. 1609.

πάμμητος, πανσύρτῳ παμμήνῳ πολλῶν - ἀχέων El. 851.

παμμήτωρ, γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτορος νεκροῦ Ant. 1282.

πάμμορος, ξένε πάμμορε Kol. 161.

παμπήδην, ἀλλά νιν περιπτυχεῖ φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην Ai. 916.

παμπληθία, κυκλεῖ δὲ πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν Lack. III, 4.

πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀμφίστομα Tr. 505.

πάμπλουτον ὄλβον Tyndar. 5.

πάμπολις, ἐπαρκέσει νόμος ὅδ' - πάμπολις Ant. 614.

παμφαής, θείῳ πυρὶ παμφαὴς Ph. 728.

παμφεγγεῖς ἄστρων ῥιπάς El. 105.

παμφλέκτου πυρὸς El. 1139, βωμοῖσι παμφλέκτοισιν Ant. 1006.

πάμψυχος, καὶ νῦν ὑπὸ γαίας πάμψυχος ἀνάσσει El. 841.

Παλ. τὸ τῶν Παλλ. Παλλ. ὦ Παλλ. Παλλαδίου κλέος Kol. Λαοδίκης χροοσυσπόρου πεφυκέναι κλεῆ δ' ἐμοὶ φάσκηθι Ai. 694, τῶν μακραιώνων ἄρα Παλλὰς ἱερασιβάκτα προσπελάσθαιδοι Oid. 1100, Πάλλας Andromed. IV.

παλάθλιος. ἐμὲ τὸν παλάθλιον Ph. 1026, οὐδ' ἔτ' ἂν παλάθλιος θανὼν ἔκειμην Kol. 1140.

παλάργυρα ἐκπώματα Akris. XI, 3.

πάναρχος. τοῖς σοῖς παλάρχοις ἐνθενδεῖν θρόνοις Kol. 1293.

παλδάκρυτ' ἀθλήματα Tr. 50, τὸν παλδάκρυτον οὕτω βιοτὰν Ph. 690.

παλδαμάτωρ. χῷ παλδαμάτωρ δαίμων Ph. 1467.

παλδημεί. καὶ ὑπεστρέφατο παλδημεὶ καὶ συνέμιξεν τῷ παλάδει u. B. QV, 110, 1.

πάλδημος. ἐν παλδήμῳ πόλει El. 982, παλδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας Ai. 175, παλδήμου στρατοῦ 844, παλδήμῳ πόλει Ant. 7, πάλδημος πόλις 1141.

παλδίκῳ φρενὶ Tr. 294.

παλδίκως στελεῖν χιτῶνι τῷδε Tr. 611, πράσσειν ἄναγχος οὖν με παλδίκως τάδε; 1247, ὅπως — θήσομι παλδίκως Kol. 1306.

παλδόκος ξενόστασις Inach. IV.

παλήμερος. ἔδην μόλοι παλάμερος Tr. 660.

πάνθυτα θέσμια Ai. 712.

παννύχιος. χοροῖσι παννυχίοις (παννύχοις) Ant. 152.

παννυχίς. τὰ δὲ παννυχίδων El. 92.

πάννυχος. τοῖά μοι πάννυχα καὶ φαίδρυνε ἀπεστέναζες ὀμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδας Ai. 930, αἳ σε μαινόμενας πάννυχος χορεύουσι Ant. 1152.

παπόθρητος. ὅπως ὁ παπόθρητος ἀηδὼν El. 1077.

παπὸν Helen. VII, 4.

παπουργεῖν. ὅσια παπουργήσασα Ant. 74.

παπούργημα. μετάδρομοι κακῶν παπουργημάτων El. 1387.

παπουργία. πάντοθ' ἀν λόγου κακοῦ γλώσσῃ θιγόντα καὶ παπουργίας Ph. 408, παπουργίας δεινῆς τέχνημ' ἐχθιστον 927, παπουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώπους ἔχειν Ant. 300.

παποῦργος. τὸ γὰρ παποῦργον οὐκ ἂν ἦν παλὺ El. 1397,

καί πως τὰ μὲν παναθῆγα καὶ καλαύροψι χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἄιδου Ph. 442, πανοῦργα – κάπηρα Phaidr. III, 4.

πανσαγία. τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν (ἐν) φῶτα βάντα πανσαγίᾳ Ant. 107.

πανσέληνος. ἀπείρων οὐκ ἔσῃ τὰν εὔριον πανσέληνον Oid. 1090.

πάνσοφος. τὸ πάνσοφον κράτημα, Δαίρτου γόνος u. B. CV, 114.

πανσύρσῳ παμβήκῳ κολλᾶν – αχέων El. 851.

παντάμορφος. τῇ πανταμόρφῳ Θέτιδι Troil. I, 2.

πάνταρχος. ἰὼ Ζεῦ πάνταρχε θεῶν Kol. 1085.

πανταχῇ. λεῦσε' ἀντὰν, προσθίρκου, προσφθέγγου πανταχῇ Kol. 122, ἦ σοὶ μὲν ἡμῖν πανταχῇ δρῶντες φίλοι; Ant. 634.

πάνταχοῦ. εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοὶ Ai, 1241, οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ 1252, πανταχοῦ (πανταχῇ) χρηστός γ' ἔσῃ 1369, νικᾷν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν, πλὴν εἰς σὲ Ph. 1052, τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυκὴρ' ἔπη Aload. V, 2, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοὶ πανταχοῦ μητρὸς πατὴρ Achai. IX, 7, 2.

παντελὴς δάμαρ Oid. 930, βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς πλήρεις – βορᾶς Ant. 1016, χώρας παντελῆ μοναρχίαν 1168.

παντελῶς. καί χρή με παντελῶς θανεῖν Oid. 669, πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος διεκπερανθῇ Tyndar. 2.

πάντιμος. νίκης ἔχων – πάντιμον γέρας El. 687.

παντλήμων. ἰὼ παντλάμων Νιόβα El. 150, ὁ παντλήμων ἐγὼ κάλλιστ' ἀνὴρ εἰς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφείς Oid. 1379.

παντογήρως. ὕπνος – ὁ παντογήρως Ant. 606.

παντοδαπᾶν βουλᾶν Phaidr. I, 2.

πάντοθεν βόρειος ὥς τις ἀκτὰ κυματοκλὴξ χειμερίᾳ κλονεῖται Kol. 1240.

παντοίας φιλότητος – χάριν El. 134, παντοίᾳ τέχνῃ Ai. 752, λύπαισι παντοίαισιν Oid. 915.

παντοπόρος, ἄπορον δ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον Ant. 369.
παντόπτης. ὦ Ζεῦ πάνταρχε θεῶν, παντόπτα Kol. 1086.
παντουργός. φωτὶ παντουργῷ φρένας Ai. 645.
πάντως θανόντος γ' ἄρξομαι Ai. 1068; πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος Kol. 1779, ὅτις γὰρ ἅπαν πριτικωτέρα πάντως (πᾶσι) u. B. LXXVII.
πάνυ. ὥστε πρᾶξιν πάνυ Ph. 650, οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι πρώτης Kol. 144.
πανύστατος. βέβηκε – τὴν πανυστάτην ὁδὸν ἅπασῶν Tr. 874, τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω πανύστατον δή Ai. 858.
πανώλεθρος. πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι, πρὶν ἐξορημῶσαι γένος El. 1009, καί σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους ξυναρπάσειεν Ai. 859, τοῖς πανωλέθροις – Ἀτρείδαις Ph. 322.
πανώλης. τῷ πανώλει πανὶ El. 544, τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Ἀτρεῖου Ph. 1357, αἱ δὲ ξυμφοραὶ αὐτοῦ πανώλεις Kol. 1015, ἀγὼ πανώλης ὄψ' ἄγαν ἐμμενθάνω 1264.
παπᾶ. παπαῖ, ἀπαπαπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπαῖ Ph. 746, παπᾶ παπαπαῖ 754.
παπαῖ El. 867, παπαῖ, ἀπαπαπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπαῖ Ph. 745, παπαῖ, φεῦ 785, παπαῖ μάλα 786, φεῦ παπαῖ 792, παπαῖ μάλ' αὖθις 798, παπαῖ 896, Kol. 543, παπαῖ Achill. IV.
παπαπαῖ. παπᾶ παπαπαῖ Ph. 754.
πάππος. γραίας ἀνάνθης πάππος ὡς φυσώμενος u. B. CV, 139.
παπταίνειν. εἶσω τήσδε παπταίνειν πύλης Ai. 11, τὸν δ' ὠγρίοις ὅσσοισι παπτήνας ὁ παῖς Ant. 1281.
πάρα. οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα τοσόνδε El. 285, ἥδε σοι πεῖνη πάρα 665, νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα τὴν σὴν ξυμφορὰν 788, ἀλλὰ σοὶ μώθησις οὐ πάρα 1032; οὐδ' ὀνήκαρήξων, οὔθ' ὁ κωλύσων πάρα; 1197, εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα 1203, νῦν αὖ, νῦν – πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος θεῶν ἐκπάλιον νεῶν Ai. 708, ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος, αἰάζειν πάρα 904, ὡς ὧδ' ἐχόντων – πάρα στενάζειν 982, ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν

ξίνον μαλλον 1010, ἔπειτα δ' ὀφείλειν, δεῖν δ' ἐβούλετο πάρα (παρῆ) 1081, φιλεῖσθαι πάρα (παρῆ) 1169, πρόσχημον εἰς τι σοι – πάρα ξύμπας χρεών Ph. 747, ἡ γὰρ ἔφυς σὺ πάρα Oid. 1238, καὶ μὴν ἔγωγ' ἂν ἡμετ' Αἰγέως γόνος Θησεὺς κατ' ὀμφὴν σὴν ἀπεστάλη, πάρα Kol. 550, σὺ δῆθ', ὅτῳ γε σοῦς ἴσως καὶ σοὶ πάρα 810, πόντια γὰρ θεοῦ τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα 1504, ἀντιστάντα δὲ, ἅτε κατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα Ant. 1097, ὡς οὐδ' ἐχόντων, τἄλλα βουλεύειν πάρα 1179, ἐκ δὲ δαμάτων, ἥτις πλέουσα παιδὸς, ἢ τύχη, πάρα 1182.

παρὰ 1.) mit dem Genitive: ἄτερ τροφῆς πατρὸς δίκας ἀρόμην τῶν φονευσάντων πάρα El. 84, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκον 45, σιγῇ παρ' ὑμῶν – ἔστω 469, σοὶ φέρων ἦκω λόγους ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς 567, παρὰ φίλου – ἦν ἀνδρὸς 671, οὔτε τἀν τάφου ἀνεῖσαις, οὔτε γόων παρ' ἡμῶν 870, ὃ τυῦδε νυγχάνω μαθὼν πάρα Tr. 870, ὃ – τοῦ δασυστέρνου παρὰ Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην 557, μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγαζόμεθα 596, τοῦ πάρ' ἀνθρώπων μαθὼν – φῄς; 704, ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς Ai. 13, ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' Ἔνυσος δώρημα ἀνσμερεστάτου 662, οὗπω τε πεδίον ἦσχον Ἀργείων πάρα 668, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα 1029, παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξα Ph. 1282, ἀγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων ἄλλων ἀκούειν Oid. 6, αἰ' ἤκουσε τοῦ θεοῦ πάρα 95, παρ' οὗ τις ἂν σκοπῶν τάδ' ἐκμάθοι σαφέστατα 285, μαθὼν ἄλλου πάρα 704, ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κρείσσων πάρα 714, ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν – μάθοιμ' ὅπου –; 924, παρὰ (πρὸς) τίνος δ' ἀφιγμένος; 935, ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες; 1039, τὰ δὲ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσονα, ἢ μορφὴ καλὴ Kol. 578, τήνδε σὴν ἐς τάδε μοι τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην 1122, τὸ προαβιεύοντ' ἐμὲ οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα 1423, βαρύπετμα κἀκὰ ⟨σὰ⟩ παρ' ἀλλοτρίου ξένου 1449, τίς αὖ παρ' ὑμῶν κομπὸς ἠχεῖται κτύπος; 1500, κυνζεῖσθαί τ' ἐξ ἄντρων ἀδάμαστον φύλαγα παρ' Ἅιδα 1572, καὶ τἀλλ' εἴσεται Κρέων ἄλλου

παρ' ἐνδοξότερα 280, παρὰ δὲ Κυπρίων ἐπιχωρίων (ἐπιχωρία) διδόμεν ἄλλῳ ἀντὶ Βρομίου 966, κριδὸς κοῦδε ἀμάθαρτον πάρα 1012, ἀλλ' οὐ δέχονται θυσιάδας ἱερὰς ἴσε θεοὶ παρ' ἡμῶν 1020, ἔχειν τὰ πήρυθος ἀμφοτέρως θεῶν πάρα Alc. VII, 7, τὰ δ' αὖτε παρὰ θεῶν ψηφίσμην u. B. LX, 1, 2, ρύσιος παρ' αὐτοῦ (ρύσιον) μανθάνων ἄσον πόνων C. 7, 2.) mit dem Dativ: οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς κρίσις μεγίστοις ὄντες El. 1329, ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν Tr. 40, ἐ δ' ἐπίκτισε ἄβρα πηλαγεῖ παρ' ῥᾴθυ ἦστο 524, δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι καλῶς 589, παρὰ τοῖσι βροτοῖς πεῖσαι; 984, τὰ πολὺ δ' ἔρχα χροὰ μεγίστας ἀρετὰς ἄφιλε παρ' ἀφίλοις ἔχει', ἔκεισαν μελίαις Ἀτρείδαις Ai. 620, οἰκτείρω δέ νιν χήρην παρ' ἐχθροῖς, πρὶν δά τ' ἄρσενον λιπεῖν 658, ἐς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξια θρήνων τυχεῖν 924, μόνος παρὰ σκηνῆσιν 985, παρ' ὅπερ τὸ θεῖον ἄμπνοὰς ἀνάσσεται Ph. 139, κακογείτονας παρ' ᾧ στόνον (ἂν) ἀντίτυπον ἀποκλαύσειαν 693, ὅς σὸν ἔχει τ' Σπερχειοῦ παρ' ὄχθαις 726, κακὸν κρύψαι παρ' ὑμῖν 743, ἐπεὶ πάρεστι μὲν Τεῦκρος παρ' ἡμῖν 1057, τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοᾷ; 1268, ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται Oid. 882, τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον 612, ἀνὴρ γὰρ ἐν δείλοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης καλεῖ παρ' οἶνῳ 780, κεῖται παρ' Ἅιδῃ Πόλυβος 972, ὅτου πρᾶτον μὲν ἡ δορύξενος κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἐστιν ἑστία Kol. 633, ξεῖνον παρ' ἀστοῖς ὡς δικαιοῦσθαι χρεών 928, ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς βάσις παρ' ὑμῖν οὖρον ἀνθρώποιν ἐγώ 1126, βωμῷ -, παρ' ᾧ θύων ἔκτανον 1158, παρὰ ξειθροισι (παραῤῥείθροισι χειμάῤῥοις ὕσιν δένδρων ὑπείκει Ant. 712, οἱ παρ' ἄκμοσι τυκάδι βοτοῖς καὶ πλιγαῖς ὑπακούουσαν ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες u. B. LXXII, 2, 3, 8.) mit dem Accusativ: ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων El. 183, πάτερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι; 1327, ᾗ τε μίασμα Μηλίδα παρὰ λίμναν, χρυσαλακάτου σ' ἐκτὰν πόρας Tr. 636, τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει προσδόκιμον; Ai. 475, πολὺ παρὰ πόδα κρήτες ἄργυται

Ph. 888, σ' εἰσιδὼν παρ' ἴλιδα ἐνώδυνον βλέποντα πήμασιν ὅτι 882, ἀκτὰν παρὰ βώμιον (παραβᾶσαν) ἄλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πόνων ἰατῆρες ἐπισσωρεύουσι Oid. 184, ταῦθ' ὅτῳ παρ' οὐδὲν ἐστι 988, τὸν τελευταῖον βίον κρύψαν παρ' Ἀΐδῃ Kol. 1552, τὸ πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδὲν Ant. 35, ἡ - ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ 392, οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν παρ' οὐδὲν ἄλγος 466, Θήβαν ναίων παρ' ὑγρὸν (ὑγρῶν) Ἰσμηνοῦ ῥέεθρον (ῥεέθρων) 1123, τέκτονος παρὰ σέλμην ἑστὸς Oinom. III, 5, εἶδον στρατὸν συιζόντα παρ' ἐλίαν ἄκραν Poimen. III, 3.

παραβαίνειν. καὶ τὰ μὲν θεῶν παρέβαν Tr. 499.

παραβάλλειν. ἀκάτα δ' ἀκάταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομένα Kol. 231.

παραβατός. κράτος δ', ὅτῳ κράτος μέλει, παράβατὸν οὐδαμῇ πέλει Ant. 874.

παραγγέλλειν. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἐνόντι τε πράσσειν Ph. 1178.

παράγειν. μή μὲ νῦν μηκέτι παράγῃς, ἵνα - El. 865, παράγεται γὰρ ἐνέρων δολιόπους ἀρωγὸς ἔκων στεγᾶς, ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδράσματα 1391, ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην Oid. 974, ἐκ τῶνδε τοὐτους ἐξεπίστασαι καλῶς παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε Ant. 294.

παραγκάλισμα. ὅτι ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίνεται Ant. 650.

παράδειγμα. τὸ σόν τοι παράδειγμ' ἔχων Oid. 1198.

παραδιδόναι. ἀλλ' αὖτ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν Ph. 64, ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν - τῷ Λαερτίου 309.

παραινεῖν. δρῶσαν ἃ 'γὼ παραινέσω El. 943, εὖ παραινεῖς 1472, ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν Tr. 670, ἢ μνημονεύεις οὖν ἃ σοι παρῄνεσα; Ph. 121, τὸ σπεύδειν δὲ σοὶ κατ' αὐτῷ παραινῶ, κεἴ τινος κἄξω πέρι 621, ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν 1351, κἀσοὶ ταῦτ' - παρῄνεσα 1434, ὅτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον πόλῃ Oid. 918, σφῷν - πόλλ' ἂν παρῄνουν 1512, παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα

Kol. 464, πιθοῦ μοι, καὶ νῦν παραινέσας 1181, πείθη παραινεῖς Ant. 1326.

παραπείθειν. ὡς τις Ἰδᾶ παρακείμενος Ph. 861.

παραπίπτοντες λειμῶνας Ai. 654, ὃς παρκπίαν στείχων ἀφημέρωσα πνοδάλων ὁδόν Thes. 1, 1.

παράλιος. ὄρνισι - παραλίοις Ai. 1065.

παραλλάξ. ἔρπει παραλλὰξ ταῦτα Ai. 1087.

παραλλάσσειν. τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἴστασθαι βροτῶν Ant. 298.

πάραλος, πάραλά τ' ἄκρα Ai. 412.

παραμείβειν. σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν παραμείψειεν ἀνήρ Oid. 504, ὃς τρέμουσαν ἔγνων, καὶ παραμυθοῦμαί δ' ἀδέκτως Kol. 129.

παραμυθεῖσθαι. καὶ παραμυθῶ γὰρ αὐ τὴν πατρὸς φόντου μητρός, ὡς κλύειν ἐμέ; Tr. 1124.

παραμυθεῖσθαι. θαρσεῖν σ' ἐγὼ παραμυθοῦμαι Ant. 935.

παραμύθιον. ἥκετ' ἐμῶν κακῶν παραμύθιον Kl. 150.

παραπλαγκτήν, ᾗ παῖλοχα καὶ πετραῖα θέρμα λοντρὰ καὶ ναγοὺς Οἴτας παραπλαγχθέντες Tr. 636.

παράνους. ἀλύοντα χειμερίᾳ λύπᾳ καὶ παράνοον (παρανοῦν) θροεῖν Ph. 1195.

παρασκήπτειν. πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας ἔρμαιον ὄφρα παρίσχηται ἐμοὶ στένον ἀστίτυπον χειμαζομένῳ Ph. 1459.

παρασκήπτεσθαι. ἃ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἅλιξ χερσὶ παραπτομένα πλάτα θοάσσει Kol. 717.

παρασκήπτω χερί Ai. 229.

παραπράσσειν. μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος Ai. 261.

παραῤῥεῖν. εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀκηλεμήτων παρεῤῥύηκεν Ph. 653.

παραῤῥηγνύναι. μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέῤῥαγεν ποδὸς αἱμοῤῥαγὴς φλὲψ Ph. 824.

παραῤῥίπτειν. τίς παραῤῥίψει τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων Oid. 1493, λεκτῆς ἐκ ῥοπῆσιν ἐμπρὰς μακρὰς ἀεὶ παραῤῥίπτοντες Skyr. IV, 5.

παράρυμα ποδὸς Polyx. VI, 3.

παρασάγγαι Andromach., παρασάγγας Ponten. VI, 11.

παρασπᾶν. ὁ – ἡνιοστρόφος ἔξω παρασπᾷ El. 732, οὐ γάρ σε – πρὸς βίαν παρασπᾶσι γνώμης, ἃ μὴ σοὶ συμφέροντα λέξεται Kol. 1185, οὐ καὶ δικαίων ἐσθλὸς φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ Ant. 792.

παραστατεῖν. τοῖς αὐτοῖσί τοι οὐκ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παρασταθεῖ El. 917, θρόνοις παρασταθῆναι τοὺς Κρονίοις πέλας Oid. 400.

παραστάτης. μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην Ant. 671.

παραστάτις. ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλῆθος παραστάτις Ai. 889, ἡ δὴ δύσμορος παραστάτις Kol. 559.

παραστείχειν. ὄχον παρᾶστειχόντα τηρήσας Oid. 806, δόμους παρᾶστείχοντες Ant. 1255.

παρασύρειν. ἰχνεύω ἔξεκρᾶξε παρασύρας κύνας Ai. 100.

παρασυρτός. εἶνός βοᾷ παρᾰσυρτὸς ἐξέρπει νᾶκυς; Ai. 892, ὡς παρᾰσυρτὸν οἰκτίσῃς Kol. 735.

παραφέρειν. ἐν πνεύματι δ' ἄλογα παραφερόμεθ' ἴσθι, καὶ παθοῦσα Kol. 1675.

παραφρονεῖν. εἰ παραφρονεῖς ἄρ'; Ph. 819.

παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνημα πεφάνθαι μ' ἐν Oid. 691.

παράφρων. εἰ μὴ γὼ παράφρων μάντις ἔφυν El. 472.

παρδαλῳόφορον δέρος Ai. Lokr. VI, 2.

παρέγγυᾶ. σήμεια δ' ἤξειν τῶνδέ μοι παρηγγυᾶ (παρεγγύα) Kol. 94.

πάρεδρος. βλεφάρων ἵμερος –, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν Ant. 798.

παρειά. νεφέλη δ' ὀφρύων ὑπερ αἱματόεν δέος αἴσσει, τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν Ant. 530, Ἔρως, – ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις 785, φοινῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πυρὸν λευκῇ παρειᾷ φοινίου στα-λάγματος 1239.

παρειπάθειν. πιθέσθαι καὶ παρειπάθειν Kol. 1354, καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς, καὶ δοκεῖς παρειπάθειν; Ant. 1102.

παρείπειν. εἴ μοι παρείποι Ph. 1048.

πάρειναι 1.) Praesens, Indicativ: ἐν ῥᾳθυμίᾳ τοιαύτῃ οὔτε σωφρονεῖν, οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν El. 308, οὐ γὰρ πάρεστ' Αἰγίσθος 517, ἵν' οὐ – πάρεισιν ἐλπίδων – ἀρωγοί 837, πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν – ἐναργῶς 877, ἢ πάρεστι μὲν στένειν, – πάρεστι δ' ἀλγεῖν 959, καὶ τί βουληθεὶς πάρει; 1100, πάρεσμεν 1236, καὶ μὴν πάρεισιν οἵδε 1422, πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν, ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν 1454, πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄξηλος θέα 1455, ὥσθ' – πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρὶ Tr. 60, πεπυσμένῃ μὲν, ὡς ὑπεικάσαι, πάρει πάθημα τοὐμόν 141, τάδ' ἀντίρροθα δῆ σοι βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ 224, ἀλλ' εἴ τι χρῄζεις ἰατορεῖν, πάρειμ' ἐγώ 397, ἐπεὶ πάρεστι μαστὴρ πατρὸς 733, ὅσοι πάρεσμεν 1155, κῶμος πάρεστι Ai. 96, νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δίς αἰάζειν ἐμοὶ καὶ τρὶς 432, Τεύκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἄπο κρημνῶν 720, πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι 798, καὶ μὴν ἐγ' αὐτὸν καιρὸν οἵδε Σαλαμὶς πάρεισιν ἀνδρῶν τοῦδε παῖς τε καὶ γυνὴ 1169, εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει 1317, ἵν' ἢν νύξει μὲν ἡλίου διπλῆ πάρεστιν ἐνθάκησις Ph. 19, ὃς ὑπηνέμης πάρει 53, ὅταν δ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει 56, κἄλλα μὲν πάρεστί σοι πατρῷ' ἴδεσθαι 364, ἀνύσας δ', ἐγγελᾶς πάρειμί σοι 564, φύλλον τί μοι πάρεστιν 649, ἐκεῖ πάρεστι μὲν Τεύκρος παῖ ἡμῖν 1056, μῶν τί μοι μέγα πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν; 1265, ὡς πάρεσθ' ὁρᾶν 1420, πεπυσμένος – πάρειμ' ἀληθῶν Oid. 515, τυγχάνει δ', οἳ πάρεισί σοι 648, πάρεστιν 766, τόνδ', ὃς πάρεστιν 1130, ἀλλ' ὧν ἔπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν 1416, ὦ τέκνον, ἡ πάρεστον; Kol. 1102, τάσδε γὰρ πάρειμ' ἄγων ζώσας 1146, ὅνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν γνώμῃ, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε 1255, λέγ' – αὐτὸς ὢν χρείᾳ πάρει 1280, οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ φράσαι πάρεστιν, οὔτε τἄργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ 1582, πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν, οἶδ' ὅτι Ant. 276, τελείαν ψῆφον ἆρα μὴ λύων τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει; 633, ὁρᾶν πάρεστιν 1293, μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ φυσεῖν ἐξουσία πάρεστιν αὐτῷ Aiaad. XI, 12, νέμει, τίς οὐ

πάρεστι, τίς ξυνώμοσεν Aehai. V, 8, ἥδιστον δ' ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν Kreus. V, 3, νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ πάρεστι Laok. III, 2, s. auch πάρα; Coniunctiv: ὅρα σὺ, μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς Ph. 519, ὅταν παρῇ κλέψαι 644, ὅταν δ' ὁ κύριος παρῇ τις ὑμῶν Kol. 289, ἢν ξένους παρῇ 499, εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ 1229, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ Oinom. V, 2; Imperativ: πλὴν ὁ κύριος Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα Kol. 1644; Infinitiv: πᾶς φίλος ὅστις ἀνὴρ φησὶ παρεῖναι Ai. 1414; Participium: νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι παόντι λευσσειν El. 3, ἐξ οἵων τὰ παόντ' οἰκείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς 215, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρὼν 300, ὅτι ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν 833, βίου - τοῦ παόντος 892, τοιαῦτά των παρόντος - ἐκείνου ἐξηγγελμένου 424, σὺ -, ἡ παροῦσά μοι 634, παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοὶ 640, πλούτου τοῦ παόντος 648, ἐκεῖνον ὡς παόντα νῷν 882, τοῦ πλησίον παόντος 927, τῆς νῦν παρούσης ἡμονῆς 939, ὁ πᾶς ἐμοὶ ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν τάδε δίκαια χρόνος 1254, τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ 1293, τῷ παόντι δαίμονι 1306, μή τ' ἐμπέσοις παροῦσα (παθοῦσα) Tr. 143, χρόνου τοῦ νῦν παόντος 174, τῶν μὲν παόντων δὴ (τῶν δὲ) πεπυσμένη λόγῳ 292, ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα 832, πολλῶν παόντων μαρτύρων 352, λόγοις τοῖς νῦν παροῦσιν 886, τίς πόθεν μολὼν σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών; 422, ὅς σου παρὼν ἤκουσεν 431, λῴονς φρένας τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν 737, εἰ παροῦσα πλησία ἔλευσσες οἷ' ἔδρασε 896, τὴν παροῦσαν ἡμέραν 946, χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παόντι νῦν 1169, ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παόντ' ἴδῃ πέλας Ai. 83, ἀνὴρ ἔοικεν - τοῖς πάλαι νοσήμασι ζυνοῦσι λυπεῖσθαι παρὼν 838, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχῃ 742, τοσοῦτον οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον 748, εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρὼν 1131, τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρὼν 1156, σὺν δ' ἐγὼ παρὼν 1288, οὐδ' ἔτλης παρὼν θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα 1384, τὸν οὖν

παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν Ph. 43, μὴ κατοπτεύσθω παρών 124, πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν 149, εὔφρικτον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν 283, ἐγὼ γὰρ αὖθ' ἕωσα κἀπέπνουν παρών 373, εἰ παρὼν Ἄλης ὁ μείζων ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο 410, ἕως ἀνῇ τὸ πῆμα τοῦτο τῆς γόους τὸ νῦν παρὸν 765, παρέστω καὶ ξυνωφελοῦντά μοι 871, πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς 885, ὑμῖν τάδ' - ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν 939, οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι 970, παρὸν φρονῆσαι 1099, ἐγὼ παρὼν - βέλεσι τοῖς Ἡρακλείοις - εἶρξω πελάζειν σῆς πάτρας 1405, πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται Oid. 289, ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν ὀχλεῖς 445, ἢ κἂν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών; 757, ἕως δ' ἂν οὗν πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς 835, τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θέσπίσματα κεῖται παρ' Ἅιδῃ 971, τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἣ σ' εἶχεν πάλαι 1477, καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα Kol. 31, χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που 580, κἀμοῦ μὴ παρόντος 666, ἐπείγει γάρ μὲ τοὐμὸν θεοῦ παρὸν 1540, καὶ σύ που παρὼν ἔξοισθα 1587, ἐξαπέλθομεν τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν, οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι 1649, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ Ant. 761, ἐγὼ δ' - αὐτὸς τ' ἔθησα, καὶ παρὼν ἐκλύσομαι 1112, ἐγὼ - καὶ παρὼν ἔρῶ 1192, γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν Achaï. III, 3, τοῦ παρόντος ἁμπλακεῖν Thyest. III, 3, παρὸν θέσθαι καλῶς Kreus. VI, 1, τὸν παρόντα δαίμονα Tyrò XIII, 1, πρὸς τοῦ παρόντος ἡμέρου νικωμένη u. B. XVI, 1, 4. 2.) Imperfectum: αἴ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι El. 810, κἂν πάλαι παρῆν Tr. 87, ἀλλ' ἦ νῦν κακὸς, ἦ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν 348, ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἦμιν, οὔτε θυμάτων παρῆν ἐκ̓πλοις προσθιγεῖν Ph. 9, εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν 295, οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν Oid. 1259, πᾶσι θαῦμα δύσχρὶς παρῆν Ant. 254, οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν 261. 3.) Futurum: τότε χαίρειν παρέσται El. 1300, παρέσται ταῦτά σοι, καὶ θιγγάνειν, καὶ δόντι δοῦναι Ph. 667, τοὔργον παρέσται φανερὸν 1291, θάρσει, παρέσται Kol. 726.

παρείρειν. (νόμους) παρείρων χθονὸς θεῶν τ' ἔνορχον δίκαν Ant. 368.

παρεισδέχεσθαι. κάρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκ ἔτ', ἀλλ' ἐξενγμένην, παρεισδέδεγμαι φόρτον ὥστε ναντίλης λωβητόν Tr. 537.

παρεξέρχεσθαι. πόσιν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην; Ant. 921.

παρεξιέναι. εἰ νόμου βίᾳ ψῆφον τυράννων ἦ κράτη παρέξιμεν Ant. 60.

πάρεργον. ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με Ph. 473.

παρέρχεσθαι. εἶσω παρέλθετε El. 1337, τὸν μὲν παρελθόντ' ἄρστον Tr. 69, ὁρῶ, – οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε 226, ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη 900, οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει Ph. 1358, ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος Oid. 1241, ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι Kol. 902, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ἁδοῖς ξυνήδομαί σοι 1397, ἆρα δυσχερεστάτην κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν; Ant. 1213, μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος Laok. IV.

παρεστίους σπένδοντα λοιβὰς El. 269, μήτε μοι παρέστιος γένοιτο Ant. 373.

παρευθύνειν. χερσὶν παρευθύνοντες Ai. 1069.

παρέχειν. τροφῆς –, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον El. 1145, πόθεν γὰρ ἄν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θὴρ ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν; Tr. 708, ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ, σεγὴν παρασχὼν κλύδί μου 1114, χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσα 1261, ὑφ' εἵματος κρυφεὶς, πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναντίλων Ai. 1146, αὐτὸς τάλας θανὼν, παρέξω δαΐδ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην Ph. 957, ὅς γ' ἐξέλυσας – σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν, ὃν παρείχομεν Oid. 86, ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίᾳ τύχην παρέσχες ἡμῖν 53, παρέσχομεν (ἔρευναν) 567, τοίαν φρίκην παρέχεις μοι 1306, τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ χάριν παρασχεῖν, τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται Kol. 1183, τὰ πολλὰ

γάρ τοι φήμας = παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινα 1283, δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθῶν 1498.

παρηγορεῖν· καὶ γάρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τὸ μὴ παρηγορεῖ Δάκνειν ὀσμᾶσθαι λόγου Helen. I, 2.

παρήγορος· ἄντικέ μ', ἄντερα παράγορος El. 229.

παρήκειν· τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἐνδοθεν στέγης μὴ ἔξω παρήκειν Ai. 742; τὰ σὰ γενείαν ἐν σμικρῷ λόγῳ παρῆκεν Kol. 570.

Παρθενοπαῖος· ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἁρμὰς ὄρνυται Kol. 1320.

παρθένος· ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ κληθῇ Tr. 148, ὁμοῦ δὲ πάντα, παῖδ' ἀνάγκη, ὦ παρθένοι, βοᾶτε τὰν ὁμόπτορον Ἄρτεμιν Ὀρθίαν 211; ὅστις, ὥστε παρθένος, βέβρυχα κλαίων 1071, τὴν Ἐφέτειλαν οἶσθα δῆτα παρθένον; 1219, λείπου μηδὲ σύ, παρθέν' ἐπ' οἴκων 1275, μᾶλλον δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους, ἀεὶ δ' ὁρώσας πάντα τἀν βροτοῖς πάθη; σεμνὰς Ἐρινῦς ταννύποδας Ai. 835, κατὰ μὲν φρίκας τὰν γαμφώνυχα παρθένον Oid. 1199; ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθέναιν ἐμαῖν 1462, σφῷν = κατ' οἶκον οἰκουροῦσαν, ὥστε παρθένοι Kol. 348, ἐκ ταὐτῆδε δ', οὐδαὶν παρθένοιν = τροφὰς ἔχω βίου 445, αἱ δὲ παρθένοι ῥίγησαν 1606, ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθέναις στένοντες ὠμωτοῦμεν 1646, ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶν' ἐπ' ἔμφρων παρθένῳ (παρθένον) προσπτύσσεται Ant. 1237; σεμνὰ τῆς ἁγνῆς παρθένου μυστήρια v. B. GV, 158.

παριέναι· ἦ ὦ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο; El. 545, πάρες κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον 732, παρεῖσ' ἐμαυτὴν 819, ἀλλά μοι πάρες κἂν σμικρὸν εἰπεῖν 1482, παρῆκα δεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμην Tr. 682, πλευρόθεν πλευρὰν παρεῖς 989, σοὶ παρεὶς τάδε Ph. 132, εἰ μοι θέμις; θέλοιμ' ἄν· εἰ δὲ μή; πάρες 661; μὴ παρῇς σαυτὸν βροτοῖς ὄνειδος 967, μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι Oid. 283; καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω; ἅπερ ξυνῆμι 845, τοὐμὸν παρεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ 638, ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ'; ἅπαθον, = παρεῖσ' ἐάσω Kol. 363; ἀλλ'

οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν 591, ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρήζει τοῦ μετρίου παρεῖς ζώειν 1212, οὐκ ἂν παρείμην· οἶσι μὴ δοκῶ φρονεῖν 1666, οὐδ' ὡς, μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας, ἐγὼ θάπτειν παρήσω κεῖνον Ant. 1043, κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος 1193.

Πάρειν μὲν, ὃς σῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ, τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου Ph. 1426.

παριστάναι. τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς βοᾷ παραστᾶσα El. 295, σφῷν δ' ἐνέπω γε τοῖν παριστώτοιν 1367, κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς κρίνει παραστὰς Tr. 195, ποῦ δ' ἐμπλάξεις τάνδρὶ καὶ παρίστασαι; 748, ἦ καὶ παρέστη, κἄπι τέρμ' ἀφίκετο; Ai. 48, ὡς εὖ παρέστης 92; ἀστάνδ' ἀεί μοι ξύμμαχον παρεστάναι 117, ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας παρίστατε 1183, τοὐτῳ γὰρ ὧν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ, μόνος παρέστης χερσὶν 1334, μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου; Ph. 734, τοῦ παρεστῶτος θέρους 1340, τὸ νῦν παρισταὶ νεῖκος Oid. 633, δόξα μοι παρεστάθη τανῦν ἰκέσθαι δαιμόνων 911, ἔσθ' ὅτις ὑμῶν τἄρ' παρεστώτων πέλας, ὅστις –; 1047, καὶ ταῦτά σοι θράσαντι θαρρῶν ἂν παρασταίην (παραστα[illegible]μην) ἐγὼ Kol. 491, ἄγεις δ' ἃ χρῄζεις, καὶ παρίστασαι βίᾳ 916, εἴ τις σὲ, τὸν δίκαιον, αὐτὶκ' ἐνθάδε κτείνοι παραστὰς 993, ἐς τοσόνδ' ὕβρεν ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τανῦν 1080, σφῷν παρεστώσαιν ἐμοὶ 1111, εἶδώς – καὶ πρὸς σοὶ, πάτερ, παρασταθήσω 1269, παρασταίντες τάφῳ Ant. 1215, θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται Iphigen. I, 2, λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν Mys. I, 2.

Παρνασός. ἔλαμψε τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανεῖσα φάμα Παρνασοῦ Oid. 475.

Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτὺν Ant. 1143.

πάροιθεν. πάνάπαυλαν ὧν πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν El. 874, πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον, πρὶν – 1131, ὅπως μηδεὶς βροτῶν κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ Tr. 605, οὔτε πάροιθέν ποτ' ἔγωγ', οὔτε τανῦν πω ἔμαθον Oid. 491, ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὦλετο 856,

ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε· μὴν ὄλβος δικαίως 1282.

πάροικος. Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος Ant. 1155, ἔνθα πηλαμὶς χειμάζεται πάροικος, Ἑλλησποντὶς Poimen. IV, 2.

παροιμία. ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία Ai. 664, ὥσπερ ἡ παροιμία Inach. I, 1.

πάρος. ἔφρασας ὑπερτέραν τᾶς πάρος ἔτι χάριτος El. 1266, ἐν τῷ πάρος χρόνῳ 1445, εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξῆρετ' ἀνδρὸς τοῦδε 1460, σοὶ βαδιστέον πάρος 1502, τὸν πάρος μῦθον Tr. 340, τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος 724, οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος 906, τὴν πάρος συγχεῖ χάριν 1229, πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος, τά τ' εἰσέπειτα, σῇ κυβερνῶμαι χερὶ Ai. 84, στεῖχε δωμάτων πάρος 73, οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος 276, μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος ῥιφθῶ κυσὶ πρόβλητος 829, σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν 1329, τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμᾳ τῶν πάρος, ὧν προὔφανες; Ph. 1192, τῆς πάρος προθυμίας Oid. 48, τάχ' ἄν που τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος 1116, τὰ γὰρ πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρημαι κακὸς 1421, οὐδ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν 1423, πάρος τούμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα; Kol. 418, ἔν τε τῷ πάρος χρόνῳ 551, καὶ πάρος ἀπεφύγετον σφῶν τὸ μὴ πιτνεῖν κακῶς 1739, μόγος ἔχει (καὶ πάρος ἐπεὶ-) 1744, οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενὸς Ant. 993, κλαίουσα τὴν πάρος φόβην Tyro XV, 10.

παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων ὡς οὔ τις ἡμῖν ἐστιν El. 948, τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν; 1104, ὅταν παρουσία φράζῃ 1251, τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; Ai. 540, τὴν παρουσίαν τῶν ἐγγὺς ὄντων Nipt. V, 3.

παρωθεῖν. ὃν νῦν παρώσας οὗτος, ἔμπαλιν λέγει Tr. 358.

πᾶς 1.) Singularis, Nominativ: ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη El. 301, ἐν δὲ πᾶς ἐμαστώθη δρόμος 713, πᾶν δ' ἐπίμπλατο-πέδον 729, τὸ πᾶν δὴ-πρόῤῥι-

ξον = ἔφθαρται γένος 764, φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν 972, τοιαῦτά τοι νῷ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν 984, ᾧ πᾶς ἐμοὶ, ᾧ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν τάδε δίκαια χρόνος 1253, ἡ πᾶσ' ἀνάγκη -; 1497, ὡς - πόλις δαμείη πᾶσα Tr. 432, δεῖ πᾶν ἄδηλον 698, τήνδ' ὧν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει Ai. 28, γένοιτο μέν τ' ἂν πᾶν 86, πᾶς ὁ κλύων 151, κεἰπός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ 275, πᾶς εὖδει στρατὸς 291, ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κᾠδύρεται 383, πᾶς - στρατὸς 408, Τροία πᾶσα 459, ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι 519, ὡς οὐκ ἀρκέσοι τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν 723, πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν 874, πᾶς ἀνὴρ 1366, πᾶς φίλος ὅστις ἀνὴρ φησὶ παρεῖναι 1413, τόδ' - πᾶν κράτος ὠγύγιον Ph. 142, στρατὸς - πᾶς 357, πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων 386, λόγος λέλεκται πᾶς 389, ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει 397, κεῖνος, ἡ πᾶσα βλάβη 622, ὦ πῦρ σύ, καὶ πᾶν δεῖμα 927, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται Oid. 596, ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; 823, πᾶσ' ἀνάγκη 986, ἀλλ' ἥ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις 1440, πᾶς γάρ τις ηὖδα τοῦτό γ' ἦμιν ἐμπόρων Kol. 25, χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἐστὶ 54, ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων 437, πᾶς - Ἑλλήνων 597, πᾶς σε Καδμείων λεὼς καλεῖ δικαίως 741, ἰὼ πᾶς λεὼς 884, πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινὸς, πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων ἄμβασις 1067, τῷ τεκόντι πᾶν φίλον 1108, ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε; Ant. 748, ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγοι πόλις 776, τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος 1055, ὡς καὶ τυραννὶς πᾶσ' ἐνίζεται (τύραννι πὰς ἐγγίζεται) φυγεῖν Akris. X, δείλη δὲ πᾶσα τέμνεται βλαστουμένη καλῶς ὀπώρα Thyest. VI, 7, φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος Tereus II, Οἰνωτρία τε πᾶσα Tript. I, 2, πᾶς οἰνωθεὶς ἀνὴρ μ. B. XIV, 1, ἐν ἐκείνῃ τὸ πᾶν σκουδαῖον XXIII, 5, βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρώναξ λεώς, οἷ - LX, 2, 1, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλὸς LXX, 1, 3, πᾶς προσκυνεῖ στρέφοντα κύκλον ἡλίου XC, 2, ἐπεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς C, 1; Genitiv: ἔργον

παντὸς El. 76, πάσας ἀρετὰς λάφυρα Tr. 646, σύγγνωσός ἐμοὶ ξυνεῖης δικὰ παντὸς εὖφρων Ai. 705, παντὸς -λόγου κακοῦ Ph. 407, παντὸς - πτήματος 673, κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον Kol. 761, ἐκεῖ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν 1604, ἄταφος ἔπιτνε, δίκα τε παντὸς 1732, ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχὴν Ant. 175, παντὸς ἔργου 301, εἶδ' ὁμαιμονεστέρας τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκίου κυρεῖ 487, πόλεως - ἐκ πάσης 656, παντὸς οἰωνοῦ 1000, τὸ ζῆν γὰρ - παντὸς ἥδιστον γέρας Akris. VIII, 1, σοφιστοῦ παντὸς Alex. I, 2, ἔργον δὲ παντὸς ἦν χις ἄρχηται καλῶς u. B. LVIII, 1, 1; Dativ: ἐν πάσῃ πόλει Ai. 851, ἀλύει δ' ἐπὶ παντὶ τῳ χρείας ἰσταμένῳ Ph. 174, εὐνοίᾳ πάσᾳ 1164, νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ πού τ' ἔνεστί σοι Ant. 213, ἐν παντὶ γάρ τε σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ Aichm. IV; Accusativ: ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον El. 40, ἀλλ' ἐξερῶ τοι πᾶν, ὅσον κάτοιδ' ἐγὼ 378, ᾧ κατάσκιον πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα 423, ἣ πᾶσαν ἰεῖς γλῶσσαν 596, χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον 615, πᾶν λέγειν 631, πᾶν ἀναπτύξαι 639, ἐς πᾶσαν πόλιν 642, τὸ πᾶν φράσω 680, καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν, ὅσον κατειδόμην 892, ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόκον 899, ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω 946, πρὶν παντελέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι 1009, γένος τὸ πᾶν 1121, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς 1206, χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν 1468, πᾶν τοίνυν - πλύοι τις ἂν Tr. 71, τὸ μὴ πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι 91, σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς 349, πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν, ὃ - 369, ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τἀληθὲς 453, πᾶν σοι φράσω τἀληθὲς 474, ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον 484, πάντα δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι χρόνον 648, διέφθαρται δέμας τὸ πᾶν 1057, εἰ τὸ πᾶν μάθοις 1134, κἄλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα τῶν ὁμαιμόνων 1147, εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος Ai. 313, τοὐξειργασμένον ἔλεξα πᾶν 316, πᾶσαν εὐκλειαν φέρων 436, πάντ' ἀκήκοας λόγον 480, Ph. 1240, ἐς ἴδω τὸ πᾶν κακὸν Ai. 1008, κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον Ph. 10,

μὴ – κἀκεῖσε τὸ πᾶν σόφισμα, τῷ – 13, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφεὶς 120, γέγονέ μοι πᾶν τοῦτο 288, οἶσθα δὴ τὸ πᾶν 241, ἐγώ σε τοῦτ' – πᾶν ἐκδιδάξω 604, ἱδρώς γέ τοι νιν πᾶν κατασκάζει δέμας 823, οὐδ' ἦν χρῆ με· πᾶν παθεῖν κακὸν 999, Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν 1341, προσαρκεῖν πᾶν Oid. 12, ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος 145, τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοὶ 226, πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον 291, ὀῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος 313, τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν 476, πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα 706, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ – ἔξεστι φωνεῖν Kol. 82, περὶ πᾶν – τέμενος 135, ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει 455, εἰς σὲ, κἀμὲ, καὶ τὸ πᾶν γένος 754, γένος τὸ πᾶν 773, ὡς ἴδῳ τὸ πᾶν, οὗ χάριν – 889, πάντ' – λεὼν ἄσπαρτον ἱππότην τε 898, οἳ νῦν – τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν 1312, πᾶσαν εὐθύνων πόλιν Ant. 178, πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἢ – 409, πᾶσαν αἰνίζων φοβην ὕλης πεδιάδος 419, δῆλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι δρακέτης ἀνὴρ κῶλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Akris. III, 2, ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα γυνή Epigon. II, 1, κύναρος ἄκανθα πάντα πλησθύει γύην Phoinix 5. Kolch. V, 3, πέμφιγι πᾶσαν ὀφιαν γελῶν (ὀφιαγέλων) κυρὸς Salmon. 5. Kolch. V, 4, κυκλεῖ δὲ πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν Laok. III, 4, ὑπέρ τε πόντον πάντα u. B. XCIII, 1, πᾶν μῆλον θηρῶντα CV, 124. 2.) Pluralis, Nominativ: ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένον φείδοντο κέντρων οὐδὲν El. 715, καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἑστάσαν δίφροι 723, καλῶς τὰ κείνων πάντα 1345, κεῖνοι δ' – αὐτοὶ μὲν Ἅιδου πάντες εἰσ' οἰκήτορες Tr. 282, πρὸς δὲ δώμασα χωρῶμεν ἤδη πάντες 333, ὅλοιντο μή τι πάντες οἱ κακοὶ 383, μὴ περαιτέρω πεπραγμέν' ᾖ μοι πάνθ', ὅσ' ἀρτίως ἔδρων 664, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας 1079, τοῖς Φανοῦσί σοι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν Ai. 989, ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐξῳμμένα 1271, ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται Ph. 502, τοὺς ναύτας, ὅτι σοὶ πάντες εἶεν οἱ νεναυστολικότες 550, Ἀχαιοὶ πάντες 595, ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πᾶντα λεκτὰ, πάντα δὲ τολμητὰ 633, ἐξόρθου

Ἴλιον, οἳ δ' ὑπ' ἐκείνῳ πάντες, ὅσοι - 1201, μάτην γάρ, ἃ ἴν' εἴπῃς γε, πάντ' εἰρήσεται 1276, χωρῶμεν ἰδοὺ πάντες ἀολλεῖς 1469, νῦν τ' - ἱκτεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι Oid. 41, ὅτι νοσεῖτε πάντες 60, οἱ πάντες - θεοὶ 275, ἐπεὶ πάντες σὲ προσκυνοῦμεν οἵδ' ἱκτῆριοι 327, πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτε 328, ὡς νῦν ὄκνοῦμεν πάντες 922, τῷ γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι πᾶσαι φίλαι 1103, τὰ πάντ' ἂν ἐξίκοι σαφῆ 1182, πάντα γὰρ καιρῷ καλὰ 1516, φέρουσι ταὔνομα τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένον (ὠνομασμένοι) Kol. 61, ὅλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμὰ 1613, τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι λύγδην ἔκλαιον πάντες 1621, ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας Ant. 439, πάντες ὥστε τοξότου σκοπὸν τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε 1033, ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις 1080, καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα 1165, ὦ πάντες ἀστοὶ 1183, πάντα γὰρ λέχρια τάδ' ἐν χεροῖν 1344, πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ Aload. XIII, 1, πάντα δ' ἐρίθων ἀραχνᾶν βρίθει Inach. X, 6, ὅ τι ἄν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιὰ Kedal. II, πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακὰ Skyr. V, 2, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακὰ u. B. LVIII, 8, 4. Genitiv: ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δῆ μοι Kl. 201, πατρὸς πάντων ἀρίστου 366, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν ἔβλαστε 440, βροτῶν πάντων 463, 904, αἴσχιστα πάντων ἔργα 586, μάλιστα πάντων 665, μέγιστα πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν 763, πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων 896, πάντων ἀρίστου φωτὸς Tr. 177, πάντων ἄπειρος τῶνδε 309, πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ 811, ὦ πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες 1011, κατά τε δρία πάντα 1012, ἀνδρῶν πάντων 1273, πάντων καγχαζόντων γλώσσαις βαρυάλγητα Ai. 199, ὁδῶν πασῶν 994, πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν Ph. 85, πάντων ἄμμορος 182, διὰ πόνων πάντων 761, πάντων γνώμαν ἴσχων 837, ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς ὕπνος ἄϋπνος λεύσσειν 846, πάντων θεῶν Oid. 660, ἔργων τε πάντων, ὧν - 865, κακῶν ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματα 1285, ὦ δεινότατον πάντων, ὅσα - 1298, ὅσων ἐγὼ

φανοίμι, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην 1465, πάντων ἐρήμους 1509, ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις Kol. 108, ὁ πάντων, ὁ πάντων ἀκορέστατος 119, πάντων χειμώνων 677, ἀνδρῶν ὕπο πάντων κελευσθεὶς 738, τὰ πάντων - ἐνδικώτατα 925, ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα ἔστειλ' ἱκέσθαι Ant. 164, πάντων, ὅσ' ἐστὶ, χρημάτων ὑπέρτατον 684, πασῶν γυναικῶν 694, τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾶς ὑπερτάταν πόλεων 1137, πάντων ἄριστον Thyest. III, 1, πάντων ὀνομάτων u. B. XXIII, 2, γεννητὴν θεῶν, καὶ πατέρα πάντων u. B. XCI, 3; Dativ: μὴ οὐ - ἡμῶ πᾶσι προφωνεῖν El. 109, δὸς πᾶσιν ἡμῖν 656, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας 685, πᾶσι θνατοῖς 860, πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν 1173, πᾶσιν κακοῖς 1196, πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις τε 1459, εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, ὅστις - 1505, ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι πυκλοῦσι Tr. 130, πᾶσιν ἀγγέλλειν 1110, πᾶσιν Ἀργείοισιν Ai. 67, Ph. 67, τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεὺς Ai. 149, πᾶσιν περίφαντος ἀεὶ 598, τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ 722, Ἕλλησι πᾶσιν 1363, κακοῖς τοῖς πᾶσιν Ph. 375, Θεσῖς - πᾶσι 728, ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος Oid. 8, ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα 40, πᾶσι Καδμείοις 223, νῦν πᾶσι χαίρω 596, πᾶσιν - βροτοῖς 902, τοῖς πᾶσι Καδμείοισι 1288, ἵνα πᾶσι νόμος Kol. 168, ἐκ' ἔργοις πᾶσι 1268, πᾶσι Καδμείοισι 1394, ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν 1446, αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος 1589, ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε Ant. 87, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν 254, τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν λέγοιτ' ἄν 504, ἀνθρώποισι - τοῖς πᾶσι 1024, τοῖς πᾶσι δεῖξαι καὶ προσαρκέσαι χάριν Polyx. III, 2, πάρεστι - ὥραις Tereus IX, 2; Accusativ: ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει El. 175, ὁ πάγτ' ἄναλκις οὗτος 301, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα 340, ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης 349, τὰ δ' ἄλλα πάντα 657, πάνθ' ὁρᾶν 659, τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια 692, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους

ὀρθοῦτὸ 741, τάδε χρὴ πάντας σέβειν 981, πάντα γὰρ κατειργάσω 1022, μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῇ 1033, πάντα = συναρπάσας 1150, ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς Tr. 127, τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγὼ 338, τἄλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν 488, τὰ πάντα κνώδαλα 716, πάντα δὴ φωνεῖν χρεὼν 749, τὰ πάνθ' ὁμοῦ ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα 761, πάντ' ἀκήκοας 876, πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος, τά τ' εἰσέπειτα, σῇ κυβερνῶμαι χερὶ Ai. 34, πολμνας τε πάσας 63, πάνθ' ὁρῶν 379, πάντ' ἔγωγε πείσομαι 529, πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει 714, πάντα – δηλοῦν λόγον 734, πάντα τἀν βροτοῖς πάθη 836, ὁ πάντα κωφὸς, ὁ πάντ' ἄϊδρις 911, Ἀχαιοὺς πάντας 999, καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος εὑρόμην 1023, καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' – μηχανᾶν 1036, ἦ πάνθ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ 1366, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι λόγοισι 1381, ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ 1398, τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ 1415, τοὺς πάντας Ἀργείους Ph 47, βροτοῖς τὴν γλῶσσαν – πάνθ' ἡγουμένην 99, ὁρῶντα μὲν ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν, πάσας βεβώσας 280, πάντα – σκοπῶν 282, πάντ' ἐκπορίζει 299, ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη δόλιος Ὀδυσσεὺς 607, ὃς δὴ τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισε 610, ἠκουσας – πάντα 620, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ ἔθου 875, κρᾶν' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμῶ χερὶ 1207, πάντα γὰρ φράσεις μάτην 1280, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι 1354, τἆλλα πάντα (τἄλλ' ἅπαντα) δεύτερ' ἡγεῖται 1442, μὴ δρῶν – πάνθ'. ὅσ' ἂν δηλοῖ θεὸς Oid. 77, καὶ τὰ δύσφορ' – πάντ' ἂν εὐτυχεῖν 88, ἐς πάντας αὐδᾶ 93, ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας 241, ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν 252, πάπαι πάντ' ἀφίξομαι 265, ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε, ἄρρητά τ' – 300, ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κἀσαφῆ λέγεις 439, ἃ 'ν ἦ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζεται 580, νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω 590, πάντ' ἀνάσσων 904, τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου 1197, ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος 1213, τὰ γὰρ πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρηται κακὸς 1421, τὴν – πάντα βόσκου-

σαν φλόγα 1425, πάντα μὴ βούλου κρατεῖν 1522, τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας Kol. 42, ὅσ' οἶδα κἀγώ, πάντ' ἐπιστήσῃ κλύων 53, ὅσ' ἂν λέγωμεν, πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν 74, τότ' εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσῃ 290, πολὺ γὰρ τὸ σὸν ὄνομα διήκει πάντας 306, ᾧ πάντ' ἐκείνῳ τοῖς ἐν Λιγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντε 337, μαντεῖ' ἄγουσα πάντα 354, τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος 609, ᾧ πάντα τολμῶν 761, ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος 869, τὸν πάντ' ἄριστον - Θησέα 1458, πάντα - εἰκάσαι πάρα 1503, τὰ πάντα λύει ταῦτ' - μοχθήματα 1616, ὥστε πάντας ὀρθίας στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας 1624, χῷ πάντ' αἴων Διὸς Ὅρκος 1767, δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσ' ἂν μέλλω πράσσειν 1773, θεῶν δὲ ναοὺς - πάντας ἐπέλθωμεν Ant. 158, ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω 173, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεὶ 184, πάντ' ἀριστεύσας δορὶ 195, τὰ πάντ' ἀφαγνίσαι, ἃ - 196, πάντας ἐς πέδον κάρα νεῦσαι φόβῳ 269, πάντ' ἐπίστασο 402, γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι 640, πάντα προσκοπεῖν, ὅσα - 688, φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέω 721, μὴ πάντ' ἐρεύνα Aload. VI, ᾧ πάντα πράσσων Achai. IX, 7, 1, ὁ πάνθ' ὁρῶν καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος Hippon. I, 1, πάντ' οἶσθα, πάντ' ἔλεξα ταὐτεταλμένα Odyss. I, 1, τερπνῶς γὰρ ἀεὶ πάντας ἡ ᾽νοια τρέφει Tereus VII, 5, ἐν φύλῳ ἀνθρώπων μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμέας ἀμέρα τοὺς πάντας VIII, 3, γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβὴ Tyro XIV, τὴν πάντ' ἀπεστερημένην Hybr. I, 1, τὸ δ' εὐτυχοῦντα πάντ' ἀριθμῆσαι βροτῶν Phaidr. VII, 1, πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει u. B. V, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν VI, 2, ἄνευ σιδήρου πάντα τοι συντέμνεται Κύπρις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα XXIII, 16, πάντα προσφέρων σοφὰ XLIV, 1, πάντα ταρβάζει κακὰ LVIII, 9, 2.

πάσασθαι s. πατεῖσθαι.

παστάς. φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων κλύει τις ἀπτέρυστον ἀμφὶ παστάδα Ant. 1207.

πάσχειν. κακῶς πάσχουσι El. 771, τὰ δ', οἷα πάσχω, συγκατοικτιουμένη Tr. 535, ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χροΐᾳ φίλης νευρᾶς Ph. 1004, μὴ πάσχειν κακῶς Kol. 667, σόδ' αὐτὸν μὲν εὖ πάσχειν 1208, οἷα πρὸς οὓν ἀνδρῶν πάσχω Ant. 942; οὐ πολὺν χρόνον μ' ἔπασχον (ἔπεσχον), μή με ναυστολεῖν ταχὺ Ph. 349, οὔθ' ὅ' ἔπασχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακά Oid. 1272, ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλόμην Kol. 274, ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ 1489; ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο πέπονθα Tr. 1078, ὅτου δ' ἀποῤῥεῖ μνήματος εὖ πεπονθότος Ai. 523, τί ποτε πέπονθας; Ph. 740, πρᾶξ' ἐμοῦ πεπονθέναι λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον Oid. 516, ἐπεὶ τά γ' ἔργα μου πεπονθόν' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακόσι Kol. 267; πέπονθα δεινὰ πρὸς κακοῖς κακὰ 595, ὅτι ἔργοις πεπονθὼς, ῥήμασίν σ' ἀρύνομαι 873, πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως 892, οἷά περ πέπονθ' ἀκήρατος 886, ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν 953, ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα Ant. 995, ἐξ ἀνθρώπων (τι) πέπονθεν; u. B. CV, 100, 5; ὃ δὲ λάθεται ὧν τ' ἔπαθ'; ὧν τ' ἐδᾴη El. 169, οἷς - πολίνμα πάθεα παθεῖν πόροι 210, καὶ με μή ποθ' ὕστερον παθοῦσα μέμψῃ 384, ὅπως πάθῃς τι χρῆμα; 390, ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς (μάθῃς) τόδε 1029, πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὠφελῆσαι παθεῖν 1173, ὡς πολλὰ παθὼν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες 1508, πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν Tr. 946, τί πάθω; 973, Kol. 216, τερπνὸν εἴ τι σοι πάθοι Ai. 521, ἀντίπουν' ἐμοῦ παθεῖν Ph. 816, ὥστε θυμοῦσθαι παθὼν 328, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα 503, ὅσοις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται 672, πᾶν παθεῖν κακὸν 999, οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν, οἷς τ' ἐγὼ πάθον 1012, οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι 1359, ἅπερ παθεῖν με δεῖ 1397, καὶ σοὶ - τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν 1421, παθεῖν, ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠφασάμην Oid. 251, ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταὐτὸν πάθω 325, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς 403, τὸ δὲ πάθημ', ὁποῖον φῂς παθεῖν, δίδασκέ με 554, μηδὲν ἀλγεινὸν παθὼν 1530, ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρασεν Kol. 271, τὰ μὲν παθήματ', ἄπαντον 361,

ἔπαθες. – ἔπαθον ἅπασ' ἔμοιγε 538, ἡμεῖς δ', οἱ παθόντες, ἔσαμεν 1017, εἰς ἐκεῖνε – πατρῷα καὶ μητρῷα πήματ', ἄπαθες 1196, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι σίνειν 1203, ὁ μὴ σὺ – βούλιον παθεῖν 1538, ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγισεν παρεῖσάν μ' ἰδόντε καὶ παθοῦσα 1676, παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο Ant. 96, τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον 236, παθόντες ἂν ξυγγνόλμεν ἡμαρτηκότες 926, μὴ πλείω κακὰ πάθωσιν, ἢ – 928, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ Ai. Lokr. I, 1, εὖ παθόντα (παθόντας) δὲ Naupl. III, 2, παθὼν δ' ἕκαστος ὧν τύχῃ λέγει Phaidr. V, 3; πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν ἀστεργὲς οὐδὲν Oid. 228, πείσομαι γὰρ οὐ τοσοῦτον οὐδέν, ὥστε – Ant. 96.

καταγεῖν. καταγοῦσιν ἅνεμοι πτηνῶν ἀγέλας Ai. 168.

πάταγος. τόθ' ἦν χερός, ἦν δὲ τόξων πάταγος, ταγερὸν δ' ἀνάμιγδα περάτων Tr. 518, τοῖος ἀμφὶ ναΐ' ἐτάθη πάταγος Ἄρεος ἀντιπάλῳ θυακείρωμα δράκοντι Ant. 125.

πατάσσειν. πάταξον εἰς ἄκρον πόδα Ph. 748, ἄτῃ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα Ant. 1097.

πατεῖν. ὑφ' εἵματος κρυφέλης, πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων Ai. 1146, ὥστε τὴν δίκην πατεῖν 1335, χαῖρε τὴν Ἀθήνου πατῶν Ph. 1060, ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ὑγιὲς πατεῖν Kol. 37, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν Ant. 745, ἀσπὶς μὲν, ἡμίλιγδος ὥς, πυκνὸν πατεῖ Aiçhm. II, πόλις, ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα λάγδην πατεῖται Phaidr. III, 3.

πατεῖσθαι. εἵματος καινοῦ πάσασθαι Ant. 202.

πατήρ. ἐμός – πατὴρ Εl. 205, σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκεν; 289, πατὴρ δὲ τούτων – ξυγγνώμην ἔχει 400, πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ προσχημ' ἔτι, ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν 525, πατὴρ οὗτος σὸς 530, πατὴρ – φύμὸς 566, εἴρεται πατὴρ 1151, εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο 1316, ὁ γεννήσας πατὴρ 1412, ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος Tr. 275, τίς δ' ὁ φυτεύσας πατήρ; 311, πατὴρ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστί σοι 1146, ὅτου πατὴρ – πρὸς οἶκον ἦλθε Ai. 484, πατὴρ καλεῖ σε 541, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἅμα 1008, σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προῦφυ πατὴρ 1291, ὁ φυτεύσας πατὴρ 1296, ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων

πατὴρ 1389, πατὴρ ἐμὸς Ph. 347, ὁὐκείνην πατὴρ 625, ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν 996, πατὴρ Ζεὺς 1442, ξυνὼν ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατὴρ Oid. 458, ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος 774, ὧν (φόμων) Ὄλυμπος πατὴρ μόνος 868, ὃν μήτηρ τέ μοι πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε κύριον τάφον 1453, ὃς ὑμιν - πατὴρ ἐφάνθην 1485, τὸν πατέρα πατὴρ ὑμῶν ἔκφυσε 1496, ἐπεὶ μόνος πατὴρ ταύταιν λέλειψαι 1503, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι Kol. 352, Φοίβου τε, κἀυτοῦ Ζηνὸς, ὃς κείνου πατὴρ 793, εἰ πατὴρ σ' ὁ καίνων 994, πατὴρ Ταλαὸς 1317, οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ πατὴρ 1612, πατὴρ ὡς νῷν ἀπεχθὴς δυσκλεής τ' ἀπάλετο Ant. 49, ὥς σ' ἀτιμάζει πανὴρ 572, εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα 755, πατὴρ ἀπελθεῖν ὥρισ' εἰς ἀκτὰς ἐμοὶ Aig. I, 1, πατὴρ δὲ χρύσε' εἰς δὺς ἀμφίλινα κρούπαλα Aichm. VIII, 3, 1, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοὶ παντάχοῦ μητρὸς πατὴρ Achai. IX, 7, 2, πατὴρ - ποταμὸς Ἴναχος Inach. X, 5, 1, καί μοι γὰρ ἂν πατὴρ γε (τε) δακρύων χάριν ἀνῆκε' ἂν ἐς φῶς Skyr. VI, 6, ὁ γεννήσας πατὴρ u. B. CIV; πατρὸς ἐκ φόνων El. 11, πατρὸς τύμβον 51, πατρὸς χέοντες λουτρὰ 84, πατρὸς φόνον ἡμετέρου 116, θαλάμους πατρὸς 190, τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς 263, 358, ἐν κοίτῃ πατρὸς 272, πατρὸς τὴν δυστάλαιναν δαΐτ' ἐπωνομασμένην 283, ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν 325, σ' οὖσαν πατρὸς, οὗ σὺ παῖς ἔφυς, κείνου λελῆσθαι 341, πατρὸς πάντων ἄριστον παῖδα κεκλῆσθαι 365, πατρὸς τοῦ σοῦ τε κἀμοῦ δευτέραν ὁμιλίαν ἐλθόντος ἐς φῶς 417, εἰς εὐνὴν πατρὸς 436, πατρὸς καὶ μητρὸς ὄντας 540, οὐ ταὖτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός; 546, σὲ πατρὸς ἧξειν ζῶντα τιμωρὸν ποτε 811, σοῦ τ' ἀπεστερημένη καὶ πατρὸς 814, φονεῦσι πατρὸς 816, πατρὸς ἀρχαῖον τάφον 893, θήκην πατρὸς 896, πατρὸς πρὸς τάφον 931, φόνον ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἔξεσθαι πατρὸς 953, ἐκ πατρὸς κάτω θανόντος 969, πατρὸς θνήσκοντος 1021, τὸν ἀεὶ πατρὸς δειλαία στενάχουσα 1075, θνητοῦ πέφυκας πατρὸς 1171, τοῖς πατρὸς (φονεῦσι) 1192, τήνδε προσ-

βλέφασἄ μου σφραγῖδα πατρὸς 1223, ἐν πατρὸς φθογ 1352, ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἐδράσματα 1393, πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως ναίουσ' ἐνὶ Πλευρῶνι Tr. 6, ὃς μ' – ἐξήτει πατρὸς 10, εἰ πατρὸς νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν 56, πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξεναμένου 65, σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος, κείνου βίον σώσαντος 84, ὃ ξυνήθης πότμος οὐκ ἐᾷ πατρὸς ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν 88, πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ 380, μαστὴρ πατρὸς 733, αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι πατρὸς δεδορκὼς 747, ὃθ' οὕνεκ' ἐκ δυοῖν ἕσοιθ' ἅμα πατρός τ' ἐκείνης τ' ἀρφανισμένος βίου 942, ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος 975, στῆθι πλησίον πατρὸς 1076, ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι 1159, πατρὸς ἄλλου γενοῦ του 1204, ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρὸς, εἴπερ τινὸς, σθένοντος ἐν πλούτῳ, Φρυγῶν Ai. 487, φωτὸς – ἐν νόμοις πατρὸς 548, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος 550, πατρὸς – ἐν ἐχθροῖς 556, καλῶς λέγοντος – πατρὸς 763, ἱκέτης ἔφαψαι πατρὸς, ὃς σ' ἐγείνατο 1172, σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προὔφυ πατὴρ 1291, ὃς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγὼς 1299, ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρὸς 1393, παῖ, σὺ δὲ πατρὸς γ', ὅσον ἰσχύεις, φιλότιμει θιγὼν, πλεύρας σὺν ἐμοὶ τάσδ' ἐπικούφιζε 1409, ὦ κράτιστον πατρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε Ph. 3, ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ 96, ὦ φιλτάτου παῖ πατρὸς 242, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως 260, χῷ τροφεὺς τοὐμοῦ πατρὸς 344, τὰ δ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρός, τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν 362, Πάτροκλος, ὃς σοι πατρὸς ἦν τἀ φίλτατα 434, ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρὸς 453, πρὸς νῦν σε πατρὸς, πρός τε μητρὸς – ἱκέτης ἱκνοῦμαι 468, ἀρίστου πατρὸς ἔχθιστος γεγὼς 1234, οὐχὶ Σισύφου πατρὸς, ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως 1311, πατρὸς γέρας συλῶντες 1363, ὅπλων σοῦ πατρὸς – δίκῃ 1365, χ' οὕτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσῃ χάριν, διπλῆν δὲ πατρὸς 1371, ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὡσπερεὶ τοὐμοῦ ματρὸς, ὑπερμαχοῦμαι Oid. 264, μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς – δεινὸπους ἀρά 417, τοῦ πατρὸς ὁμόσπορός τε καὶ φονεὺς 459,

φονέα γενέσθαι πατρὸς 721, λών πέλας μητρὸς πατρός τε 788, λάθρᾳ μητρὸς καὶ πατρὸς 767, φονεὺς τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς 793, οἳ πατρὸς τάφοι 987, πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι 1001, ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον 1037, ὄψονται πατρὸς γ' ἐν φονεὺς ἦλθον 1357, αἳ τοὐμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο ἕλοιτο πατρὸς 1401, αἳ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὄμμ' ὦδ' ὁρᾶν τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὐξέπηγασαν ἕρματα 1482, βίου δὲ λώστου ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς 1514, ᾗ πατρὸς ὅπερ τοῦ μόνου ἔντομαι Kol. 242, τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς 268, ὦ δεσσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ ἥδιστα προσφωνήματα 324, οἱ τοῦ πατρὸς 442, ποναί γε πατρὸς ἀδελφεαὶ 535, ἔθου φόνον πατρός; 543, κἀπὸ τοῦ (κἀπό του οd. κἀφ' ὅτου) πατρὸς γεγὼς 571, ὃς οὔτε βλάστας πως γενεθλίους πατρὸς, οὐ μητρὸς εἶχον 972, τὴν πατρὸς φυχὴν 998, τὰ τοῦδ' ὁρῶν πατρὸς γέροντος 1256, πατρὸς τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα 1276, ἀφ' ὑμῶν - καὶ τοῦνδ' ἀδελφαῖν, καὶ πατρὸς 1290, εἰ τυφλοῦ πατρὸς τοιῶδ' ἔφυτον 1378, ἐπεὶ τὰ σιλφὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου 1406, αἱ τοῦδ' ἀραὶ πατρὸς 1408, πρὸς τοῦδε πατρὸς, τῶν τε τοῦδ' Ἐρινύων 1434, ἐς δὲ γούνατα πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον 1668, πατρὸς ἔμφυτον ἅλαστον αἷμα 1671, πατρὸς ὦδ' ἐρήμας 1719, τὰν ἐθοδίαν δοσίαν ἰδεῖν - πατρὸς 1728, τύμβον - πατρὸς ἠμετέρου 1757, πατρὸς ὣς μητρός τε μιᾶς φύντε Ant. 144, ὦ δύστηνος, καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα 880, δηλοῖ τὸ γέννημ' ὡμὸν ἐξ ὡμοῦ πατρὸς τῆς παιδὸς 471, ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε, καὶ ταὐτοῦ πατρὸς 513, πατρὸς θάλλοντος 703, ἔφυσας ἀγλαινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας πατρὸς 869, μητρὸς δ' ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν 911, πατρὸς ἔργα 1225, ἐκ δ' ὁρμαθέντος πατρὸς φυγαῖσιν, ἤμπλακε 1234, τοῦδε φεύγεσθαι πατρὸς Aload. IX, 1, γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρὸν Achai. III, 3, παῖ κρηνῶν πατρὸς Ὠκεανοῦ Inach. II, 2, ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς Skyr. II, 2, ἐν πατρὸς Terene VII, 3, ἐν φύλῳ ἀνθρώπων μί' ἔθειξε

πατρὸς καὶ μητρὸς φίλας ἡμέρα τοὺς κάκιστος Ἀθ. 2, ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν δεικνύμεν εἶναι, τοιαῦτα δημιοῦντες πατρὸς u. B. C, 12; πατρὶ τιμωρὸν φόνου El. 14, ἐμοὶ δὲ πατρὶ πάντα πιμπρουμένης 349, πατρὶ τιμωρούμενοι 399, πατρὶ τιμβεῦσαι χρεὼ 406, λουτρὰ προσφέρουν πατρὶ 434, ἐκ Ἄιδου νεμέσημ' ἐπιστῆ πατρὶ 463, τῷ παναθλίῳ πατρὶ 544, συμπόνει πατρὶ 986, τοιαῦτα πατρὶ βουλεύσας ἐμῷ καὶ δρᾶσ' ἐλήφθης Tr. 307, ἦν (τέρψιν) τῷ μὲν δίδωμι πατρὶ 820, ὅπως ἄψηφόρον ἀντίη πατρὶ 902, παιδαγχεῖν πατρὶ 1178, μηδ' ἀμύντησης πατρὶ 1224, καὶ πρῖον ἄμμα πατρὶ δηλώσω τορεῖς Τελαμῶνι; Ai. 462, ἀμ' ἦα (πείρας) γέρουσι δηλώσω πατρὶ 471, ἔφυσεν ἄτας τὰς ἐμὰς μόρους τ' ἐμὸν γέροντι πατρὶ, τῷ τε δυστήνῳ τροφῷ 849, πατρὶ μ' ὡς δαΐξης φίλῳ Ph. 492, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ πέμψεις – Ποίαντι πατρὶ 1420, γλαυκὸς ὡς εἶην πατρὶ Oid. 780, ᾧ μέγας λιμὴν αὐτῷ ἔφυσεν πατρὶ καὶ πατρὶ Φαλαντῷ πέλῳ πρεσβῦ 1209, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ μαντεῖ' ἄγουσα, πρώτα Καδμείων λιθρὸς Kol. 859, σὸν δ' αὖ κἀμ' ἤκουε μῦθον πατρὶ φέρουσα; 357, οἱ δ' ἐπαφελεῖν, οἱ τῷ πατρὸς, τῷ πατρὶ δυσμένει 442, ὅ τι θέσφατον πατρὶ χρησμῴδὸς ἐκπίσῃ 969, εἰ δ' αὖ – εἰς χεῖρας ἦλθον πατρὶ 975, προσέβητ' – πατρὶ 1104, ἐχθίστῳ – τοὐγγὺς κοὐκ ἤκει πατρὶ 1177, ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῶν αὐ πέφασμαι πατρὸς, ὥσπερ ἀρχὶ πατρὶ 1543, τάδ' ἐκιστάλης πατρὶ ταχεῖ φράσαιμ' ἂν τρόνῳ 1601, πατρὶ ξυνδανεῖν γεραιῷ 1690, πατρὶ λυσσαίνων Ant. 633, ὡς – τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρὶ 641, τί γὰρ πατρὸς φίλτατος, εὐκλείας τέκνοισι ἄγκλημα μεῖζον, ἢ τί παῖδας πατρί; 704, διὰ βίπτω, ἰὼν πατρὶ 742, κοιμῆσαί τ' αὐτοκέλευστ' ἐμῷ πατρὶ δυσμόρῳ μητρὸς 865, φίλη μὲν ἦσθα πατρὶ 898, πατρὶ μηνίσας φρένας 1117, προσῆλθε μητρὶ καὶ φυτάλμῳ (φυσάλμῳ) πατρὶ, u. B. GV, 174; τὸν δύστηνον ἐμὸν – πατέρα El. 95, τὸν ἐμὸν – πατέρ' ἔθλιψεν 183, ἀλλ' οὔ τοι τόν γ' ἐξ Ἀΐδα πομπεύσουν λίμνας πατέρ' ἀνασάσας 188, πομπεῖα τὸν ἐμὸν 279, 688, 1496, δεσπότην πατέρα 368, πατέρα τὸν ἐμὸν κτείνει

555, ὃς πατρὸς ἐκθέσεις τὴν αὐτοῦ κόρην 571, πατέρα γὰρ εἰσορᾷν ἔοικε 1261, ἄναπτε, πατέρα νῆαδε Tr. 364, τὸν δ' ἐμὸν λέγας πατέρα 740, πατέρα σὸν πτείνασα 1137, πατέρα τὸν σὸν Ai. 506, Oid. 955, πατέρα προβαίνων Rh. 665, πατέρα κτανόντων 1210, κανέφα- τὸν ἐμὸν 1314, πατέρα κατακτανεῖν Πόλυβον Oid. 826, πατέρα τὸν ἐμὸν 967, ὄμμασιν πόλοις βλέπων πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδεν 1372, τὸν πατέρα πατρὸς ὑμῶν ἔκφυτα 1496, γαμεῖν πατέρα τόνδ' ἐμόν Kol. 238, πατέρα τόνδε 508, τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας 1356, ἐκ πατρὸς πατέρ' ἔχων Laok. III, 2, γεννητὴν θεᾶς, καὶ πατέρα πάντων u. H. XCI, 3; πάτερ Ek. 101, Tr. 971, 1088, 1114, 1155, 1203, 1206, 1245, 1251, 1258, Ai. 767, Kol. 82, 189, 197, 310, 332, 361, 723, 1117, 1181, 1190, 1268, 1291, 1326, 1459, Anx. 665, 683, 701, ὦ (Ζεῦ), πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη νέμων (ὦ Ζεῦ) πάτερ Oid. 201, πάτερ τἀλάιπωρ' Οἰδίπους Kol. 14, ὦ πάτερ El. 1361, Tr. 1179, 1236, Kol. 171, 382, 387, 407, 1250, 1278, 1309, 1700, 1709, ὦ τλήμων πάτερ Ai. 641, ὦ πάτερ δύσμορε ὁρᾷν Kol. 327, ὦ πάτερ, (ὦ) πάτερ 1099; φίλτατοι καὶ κληζόμενοι πατέρες Tr. 1269; πεπεδῆσθαι πατέρος, ἀδελφοὺς, παῖδας Oid. 1406.

πάτρα. ἐξ ὅτου πάτραν διήνεμον λέλοιπεν Tr. 326, ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἡ γένους πυθ' ὄχλος ἐκ τόπου; Rh. 222, εἰρξὼ πελάζειν σῆς πάτρης 1407, πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκας 1190, πολίσσειν δρυμηρὰ ναίειν πάτρας ἄπουρον Oid. 194, ὦ πάτρας Θήβης ἔκπεσε 1524, πόξελήλαται πάτρας Kol. 936, ὃν μ' ἐξέπεμψε, κἀπεσώθην- σεν πάτρας 1350, πάτραν καταπάσσειν 1421, φείδεσθ' ὅστις ἀντὶ σῆς αὐτοῦ πάτρης ἑλέσθαι νομίζει Ant. 182.

πάτριος. τὰ πάτρια τεύχειν Rh. 998, ὦ πόλις, ὦ πάλις πατρία 1213, τὰ πάτρια λύγρ' ἀναλοῦσα δώματα Oid. 1294, ὦ γῆς πατρῴας πολίτα Ant. 806, πυκνὸν πατρῴῳ Meleag. s. Lasch. X, 10.

πατρίς. ἐπιστρωτοῦσι πατρίδ' ἐς τὸ φθίσθαι Tr. 362, σὺ γάρ μοι πατρὶς ἔφυσας ὄρος Ai. 515, τὰς δηὖ ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς; 518, γῆν ἐπεβαπτισμένος

Oid. 641, μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος 823, τίνα σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν; Kol. 206, οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξῳθούμενον 428, ἐπεὶ νεᾶν θέλως πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους 850.

πατρῳότης. μὴ οὐ σέ γε καὶ πατρῳότεαν Οἰδίπου καὶ τροφὸν καὶ μητέρ' αὔξειν Oid. 1091.

πατρογενής. θεοὶ πατρογενεῖς Ant. 938.

πατρόθεν. εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν Ai. 547, τίνος εἶ σπέρματος, ξεῖνε, φώνει, πατρόθεν Kol. 215. Πάτροκλος. ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι Πάτροκλος, ὥς σοι πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα; Ph. 434.

πατροκτόνος. δηλοῦν τινα τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον Oid. 1288, ἔστιν δέ μοι πάλιν κατελθεῖν μητρός, ὡς πατροκτόνῳ Kol. 601, δι' οὖνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον κἄναγνον οὐ δεξαίατο 944, ἡ πατροκτόνος δίκη Phthib. III, 1.

πατροφόντης. τῆς πατροφόντου μητρὸς Tr. 1125, τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι Oid. 1441.

πατρῷος. ὦ πατρῴα γῆ El. 67, Ph. 1040, ὦ πατρῷον δῶμα El. 69, τῶνδε πατρῴων πρὸ θυρῶν 108, ἐκ κοίτης πατρῴας 194, πατρῷ' ἀρῶσα πήματα 258, θρόνοις – τοῖσιν πατρῴοις 268, ὦ θεοὶ πατρῷοι 411, πατρῴας – χθονὸς 760, Achai. VIII, 2, φόνους πατρῴους El. 779, μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν 881, πατρῴου φόνου 955, πλούτου πατρῴου 960, τὸν πατρῷον οἶκον 978, τύμβου πατρῴου 1135, πατρῴαν κτῆσιν – δόμων 1290, πατρῷα προσκύσαντ' ἔδη θεῶν 1374, ἀλλ' οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας 1500, πατρῴας γῆς Tr. 163, ποῦ γῆς; πατρῴας, εἴτε βαρβάρου; 236, πατρῷα Ζηνὶ 288, γῆν πατρῴαν 466, Ant. 199, ἡ πολύφθορος – πατρῷος Οἰχαλία Tr. 478, τὸν πατρῷον – στόλον 562, πατρῷα Διὶ 758, κρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυὸς 1168, πατρῴαν δρυΐαν 1223, ἐκ πατρῴας – γενεᾶς Ai. 636, πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἴδῃς 846, ὦ πατρῴου ἑστίας βάθρον 860, τἄλλα μὲν πάρεστί σοι πατρῷ ἐλέσθαι Ph. 365, πατρῴαν – πρὸς αὐλὰν Μηλιάδων Νυμφᾶν 764, πρὸς θεῶν πατρῴων 938, Kol. 756, Ant.

699, τὸ πατρῷον αἶμα Oid. 996, αἱ πατρῷαι τύχαι 1410, τύχῃ πάτρᾳ ἄγαν 1450, πατρῷον ἄγαν γῆς ἔχει Kol. 293, δόξαν τὴν ἐκ πατρῷου 758, φόνους πατρῴους 990, φὼς ἐκ πατρῷας καθαρὸν καὶ μητρὸς ἀγάμου 1196, γῆς ἐκ πατρῴας 1292, τοῦ Ταρκάνου πατρῴου πατρῷον ἄγαλμα 1390, γνώμην πατρῴαν Ant. 640, πατρῷον δ' ἐκτίνειν κακὸν Oid. 866, ἐκ πατρῴας ἄστυ πατρῷον 937, θυμίαμα ἐκ πατρῴου 994, πάσας πατρῴας μὴ κρύψῃ, φίλαις χερσὶ 1176, ἐκ πατρῴας γῆς ἀγωνίαν κρίνον Haimon, Hypsipylae pater, Lemnius, Thoas, Iovis filius, Thracius rex, Dryope nata, Andraemonis uxor, Amphissae mater, Apollinis amasius, Delphorum conditor, Delphi, Delphicus, Delphicum, Delphicus deus, Delphicum templum, Delphicum oraculum, Delphicus sacerdos, Delphicus vates, Delphicus mons, Delphicus lacus, Delphicus fons, Delphicus lucus, Delphicus tripus, Delphicus laurus, Delphicus corona, Delphicus ludus, Delphicus agon, Delphicus victor, Delphicus victoria, Delphicus praemium, Delphicus sacrificium, Delphicus hostia, Delphicus ara, Delphicus altare, Delphicus ignis, Delphicus fumus, Delphicus cinis, Delphicus favilla, Delphicus carbo, Delphicus flamma, Delphicus lux, Delphicus tenebrae, Delphicus nox, Delphicus dies, Delphicus mensis, Delphicus annus, Delphicus saeculum, Delphicus aetas, Delphicus tempus, Delphicus locus, Delphicus regio, Delphicus terra, Delphicus mare, Delphicus aqua, Delphicus ventus, Delphicus aer, Delphicus caelum, Delphicus sol, Delphicus luna, Delphicus sidus, Delphicus stella, Delphicus planeta, Delphicus cometa, Delphicus meteorum, Delphicus fulmen, Delphicus tonitrus, Delphicus fulgur, Delphicus grando, Delphicus nix, Delphicus pluvia, Delphicus ros, Delphicus nebula, Delphicus nubes, Delphicus arcus, Delphicus iris, Delphicus halo, Delphicus parhelion, Delphicus sol alter, Delphicus luna alia, Delphicus stella alia, Delphicus planeta alius, Delphicus cometa alius, Delphicus meteorum alius, Delphicus fulmen alius, Delphicus tonitrus alius, Delphicus fulgur alius, Delphicus grando alia, Delphicus nix alia, Delphicus pluvia alia, Delphicus ros alius, Delphicus nebula alia, Delphicus nubes alia, Delphicus arcus alius, Delphicus iris alia, Delphicus halo alia, Delphicus parhelion alius, Delphicus sol tertius, Delphicus luna tertia, Delphicus stella tertia, Delphicus planeta tertius, Delphicus cometa tertius, Delphicus meteorum tertius, Delphicus fulmen tertium, Delphicus tonitrus tertius, Delphicus fulgur tertium, Delphicus grando tertia, Delphicus nix tertia, Delphicus pluvia tertia, Delphicus ros tertius, Delphicus nebula tertia, Delphicus nubes tertia, Delphicus arcus tertius, Delphicus iris tertia, Delphicus halo tertia, Delphicus parhelion tertius, Delphicus sol quartus, Delphicus luna quarta, Delphicus stella quarta, Delphicus planeta quartus, Delphicus cometa quartus, Delphicus meteorum quartus, Delphicus fulmen quartum, Delphicus tonitrus quartus, Delphicus fulgur quartum, Delphicus grando quarta, Delphicus nix quarta, Delphicus pluvia quarta, Delphicus ros quartus, Delphicus nebula quarta, Delphicus nubes quarta, Delphicus arcus quartus, Delphicus iris quarta, Delphicus halo quarta, Delphicus parhelion quartus, Delphicus sol quintus, Delphicus luna quinta, Delphicus stella quinta, Delphicus planeta quintus, Delphicus cometa quintus, Delphicus meteorum quintus, Delphicus fulmen quintum, Delphicus tonitrus quintus, Delphicus fulgur quintum, Delphicus grando quinta, Delphicus nix quinta, Delphicus pluvia quinta, Delphicus ros quintus, Delphicus nebula quinta, Delphicus nubes quinta, Delphicus arcus quintus, Delphicus iris quinta, Delphicus halo quinta, Delphicus parhelion quintus, Delphicus sol sextus, Delphicus luna sexta, Delphicus stella sexta, Delphicus planeta sextus, Delphicus cometa sextus, Delphicus meteorum sextus, Delphicus fulmen sextum, Delphicus tonitrus sextus, Delphicus fulgur sextum, Delphicus grando sexta, Delphicus nix sexta, Delphicus pluvia sexta, Delphicus ros sextus, Delphicus nebula sexta, Delphicus nubes sexta, Delphicus arcus sextus, Delphicus iris sexta, Delphicus halo sexta, Delphicus parhelion sextus, Delphicus sol septimus, Delphicus luna septima, Delphicus stella septima, Delphicus planeta septimus, Delphicus cometa septimus, Delphicus meteorum septimus, Delphicus fulmen septimum, Delphicus tonitrus septimus, Delphicus fulgur septimum, Delphicus grando septima, Delphicus nix septima, Delphicus pluvia septima, Delphicus ros septimus, Delphicus nebula septima, Delphicus nubes septima, Delphicus arcus septimus, Delphicus iris septima, Delphicus halo septima, Delphicus parhelion septimus, Delphicus sol octavus, Delphicus luna octava, Delphicus stella octava, Delphicus planeta octavus, Delphicus cometa octavus, Delphicus meteorum octavus, Delphicus fulmen octavum, Delphicus tonitrus octavus, Delphicus fulgur octavum, Delphicus grando octava, Delphicus nix octava, Delphicus pluvia octava, Delphicus ros octavus, Delphicus nebula octava, Delphicus nubes octava, Delphicus arcus octavus, Delphicus iris octava, Delphicus halo octava, Delphicus parhelion octavus, Delphicus sol nonus, Delphicus luna nona, Delphicus stella nona, Delphicus planeta nonus, Delphicus cometa nonus, Delphicus meteorum nonus, Delphicus fulmen nonum, Delphicus tonitrus nonus, Delphicus fulgur nonum, Delphicus grando nona, Delphicus nix nona, Delphicus pluvia nona, Delphicus ros nonus, Delphicus nebula nona, Delphicus nubes nona, Delphicus arcus nonus, Delphicus iris nona, Delphicus halo nona, Delphicus parhelion nonus, Delphicus sol decimus, Delphicus luna decima, Delphicus stella decima, Delphicus planeta decimus, Delphicus cometa decimus, Delphicus meteorum decimus, Delphicus fulmen decimum, Delphicus tonitrus decimus, Delphicus fulgur decimum, Delphicus grando decima, Delphicus nix decima, Delphicus pluvia decima, Delphicus ros decimus, Delphicus nebula decima, Delphicus nubes decima, Delphicus arcus decimus, Delphicus iris decima, Delphicus halo decima, Delphicus parhelion decimus, Delphicus sol undecimus, Delphicus luna undecima, Delphicus stella undecima, Delphicus planeta undecimus, Delphicus cometa undecimus, Delphicus meteorum undecimus, Delphicus fulmen undecimum, Delphicus tonitrus undecimus, Delphicus fulgur undecimum, Delphicus grando undecima, Delphicus nix undecima, Delphicus pluvia undecima, Delphicus ros undecimus, Delphicus nebula undecima, Delphicus nubes undecima, Delphicus arcus undecimus, Delphicus iris undecima, Delphicus halo undecima, Delphicus parhelion undecimus, Delphicus sol duodecimus, Delphicus luna duodecima, Delphicus stella duodecima, Delphicus planeta duodecimus, Delphicus cometa duodecimus, Delphicus meteorum duodecimus, Delphicus fulmen duodecimum, Delphicus tonitrus duodecimus, Delphicus fulgur duodecimum, Delphicus grando duodecima, Delphicus nix duodecima, Delphicus pluvia duodecima, Delphicus ros duodecimus, Delphicus nebula duodecima, Delphicus nubes duodecima, Delphicus arcus duodecimus, Delphicus iris duodecima, Delphicus halo duodecima, Delphicus parhelion duodecimus, Delphicus sol tertius decimus, Delphicus luna tertia decima, Delphicus stella tertia decima, Delphicus planeta tertius decimus, Delphicus cometa tertius decimus, Delphicus meteorum tertius decimus, Delphicus fulmen tertium decimum, Delphicus tonitrus tertius decimus, Delphicus fulgur tertium decimum, Delphicus grando tertia decima, Delphicus nix tertia decima, Delphicus pluvia tertia decima, Delphicus ros tertius decimus, Delphicus nebula tertia decima, Delphicus nubes tertia decima, Delphicus arcus tertius decimus, Delphicus iris tertia decima, Delphicus halo tertia decima, Delphicus parhelion tertius decimus, Delphicus sol quartus decimus, Delphicus luna quarta decima, Delphicus stella quarta decima, Delphicus planeta quartus decimus, Delphicus cometa quartus decimus, Delphicus meteorum quartus decimus, Delphicus fulmen quartum decimum, Delphicus tonitrus quartus decimus, Delphicus fulgur quartum decimum, Delphicus grando quarta decima, Delphicus nix quarta decima, Delphicus pluvia quarta decima, Delphicus ros quartus decimus, Delphicus nebula quarta decima, Delphicus nubes quarta decima, Delphicus arcus quartus decimus, Delphicus iris quarta decima, Delphicus halo quarta decima, Delphicus parhelion quartus decimus, Delphicus sol quintus decimus, Delphicus luna quinta decima, Delphicus stella quinta decima, Delphicus planeta quintus decimus, Delphicus cometa quintus decimus, Delphicus meteorum quintus decimus, Delphicus fulmen quintum decimum, Delphicus tonitrus quintus decimus, Delphicus fulgur quintum decimum, Delphicus grando quinta decima, Delphicus nix quinta decima, Delphicus pluvia quinta decima, Delphicus ros quintus decimus, Delphicus nebula quinta decima, Delphicus nubes quinta decima, Delphicus arcus quintus decimus, Delphicus iris quinta decima, Delphicus halo quinta decima, Delphicus parhelion quintus decimus, Delphicus sol sextus decimus, Delphicus luna sexta decima, Delphicus stella sexta decima, Delphicus planeta sextus decimus, Delphicus cometa sextus decimus, Delphicus meteorum sextus decimus, Delphicus fulmen sextum decimum, Delphicus tonitrus sextus decimus, Delphicus fulgur sextum decimum, Delphicus grando sexta decima, Delphicus nix sexta decima, Delphicus pluvia sexta decima, Delphicus ros sextus decimus, Delphicus nebula sexta decima, Delphicus nubes sexta decima, Delphicus arcus sextus decimus, Delphicus iris sexta decima, Delphicus halo sexta decima, Delphicus parhelion sextus decimus, Delphicus sol septimus decimus, Delphicus luna septima decima, Delphicus stella septima decima, Delphicus planeta septimus decimus, Delphicus cometa septimus decimus, Delphicus meteorum septimus decimus, Delphicus fulmen septimum decimum, Delphicus tonitrus septimus decimus, Delphicus fulgur septimum decimum, Delphicus grando septima decima, Delphicus nix septima decima, Delphicus pluvia septima decima, Delphicus ros septimus decimus, Delphicus nebula septima decima, Delphicus nubes septima decima, Delphicus arcus septimus decimus, Delphicus iris septima decima, Delphicus halo septima decima, Delphicus parhelion septimus decimus, Delphicus sol octavus decimus, Delphicus luna octava decima, Delphicus stella octava decima, Delphicus planeta octavus decimus, Delphicus cometa octavus decimus, Delphicus meteorum octavus decimus, Delphicus fulmen octavum decimum, Delphicus tonitrus octavus decimus, Delphicus fulgur octavum decimum, Delphicus grando octava decima, Delphicus nix octava decima, Delphicus pluvia octava decima, Delphicus ros octavus decimus, Delphicus nebula octava decima, Delphicus nubes octava decima, Delphicus arcus octavus decimus, Delphicus iris octava decima, Delphicus halo octava decima, Delphicus parhelion octavus decimus, Delphicus sol nonus decimus, Delphicus luna nona decima, Delphicus stella nona decima, Delphicus planeta nonus decimus, Delphicus cometa nonus decimus, Delphicus meteorum nonus decimus, Delphicus fulmen nonum decimum, Delphicus tonitrus nonus decimus, Delphicus fulgur nonum decimum, Delphicus grando nona decima, Delphicus nix nona decima, Delphicus pluvia nona decima, Delphicus ros nonus decimus, Delphicus nebula nona decima, Delphicus nubes nona decima, Delphicus arcus nonus decimus, Delphicus iris nona decima, Delphicus halo nona decima, Delphicus parhelion nonus decimus, Delphicus sol vicesimus, Delphicus luna vicesima, Delphicus stella vicesima, Delphicus planeta vicesimus, Delphicus cometa vicesimus, Delphicus meteorum vicesimus, Delphicus fulmen vicesimum, Delphicus tonitrus vicesimus, Delphicus fulgur vicesimum, Delphicus grando vicesima, Delphicus nix vicesima, Delphicus pluvia vicesima, Delphicus ros vicesimus, Delphicus nebula vicesima, Delphicus nubes vicesima, Delphicus arcus vicesimus, Delphicus iris vicesima, Delphicus halo vicesima, Delphicus parhelion vicesimus, Delphicus sol vicesimus primus, Delphicus luna vicesima prima, Delphicus stella vicesima prima, Delphicus planeta vicesimus primus, Delphicus cometa vicesimus primus, Delphicus meteorum vicesimus primus, Delphicus fulmen vicesimum primum, Delphicus tonitrus vicesimus primus, Delphicus fulgur vicesimum primum, Delphicus grando vicesima prima, Delphicus nix vicesima prima, Delphicus pluvia vicesima prima, Delphicus ros vicesimus primus, Delphicus nebula vicesima prima, Delphicus nubes vicesima prima, Delphicus arcus vicesimus primus, Delphicus iris vicesima prima, Delphicus halo vicesima prima, Delphicus parhelion vicesimus primus, Delphicus sol vicesimus secundus, Delphicus luna vicesima secunda, Delphicus stella vicesima secunda, Delphicus planeta vicesimus secundus, Delphicus cometa vicesimus secundus, Delphicus meteorum vicesimus secundus, Delphicus fulmen vicesimum secundum, Delphicus tonitrus vicesimus secundus, Delphicus fulgur vicesimum secundum, Delphicus grando vicesima secunda, Delphicus nix vicesima secunda, Delphicus pluvia vicesima secunda, Delphicus ros vicesimus secundus, Delphicus nebula vicesima secunda, Delphicus nubes vicesima secunda, Delphicus arcus vicesimus secundus, Delphicus iris vicesima secunda, Delphicus halo vicesima secunda, Delphicus parhelion vicesimus secundus, Delphicus sol vicesimus tertius, Delphicus luna vicesima tertia, Delphicus stella vicesima tertia, Delphicus planeta vicesimus tertius, Delphicus cometa vicesimus tertius, Delphicus meteorum vicesimus tertius, Delphicus fulmen vicesimum tertium, Delphicus tonitrus vicesimus tertius, Delphicus fulgur vicesimum tertium, Delphicus grando vicesima tertia, Delphicus nix vicesima tertia, Delphicus pluvia vicesima tertia, Delphicus ros vicesimus tertius, Delphicus nebula vicesima tertia, Delphicus nubes vicesima tertia, Delphicus arcus vicesimus tertius, Delphicus iris vicesima tertia, Delphicus halo vicesima tertia, Delphicus parhelion vicesimus tertius, Delphicus sol vicesimus quartus, Delphicus luna vicesima quarta, Delphicus stella vicesima quarta, Delphicus planeta vicesimus quartus, Delphicus cometa vicesimus quartus, Delphicus meteorum vicesimus quartus, Delphicus fulmen vicesimum quartum, Delphicus tonitrus vicesimus quartus, Delphicus fulgur vicesimum quartum, Delphicus grando vicesima quarta, Delphicus nix vicesima quarta, Delphicus pluvia vicesima quarta, Delphicus ros vicesimus quartus, Delphicus nebula vicesima quarta, Delphicus nubes vicesima quarta, Delphicus arcus vicesimus quartus, Delphicus iris vicesima quarta, Delphicus halo vicesima quarta, Delphicus parhelion vicesimus quartus, Delphicus sol vicesimus quintus, Delphicus luna vicesima quinta, Delphicus stella vicesima quinta, Delphicus planeta vicesimus quintus, Delphicus cometa vicesimus quintus, Delphicus meteorum vicesimus quintus, Delphicus fulmen vicesimum quintum, Delphicus tonitrus vicesimus quintus, Delphicus fulgur vicesimum quintum, Delphicus grando vicesima quinta, Delphicus nix vicesima quinta, Delphicus pluvia vicesima quinta, Delphicus ros vicesimus quintus, Delphicus nebula vicesima quinta, Delphicus nubes vicesima quinta, Delphicus arcus vicesimus quintus, Delphicus iris vicesima quinta, Delphicus halo vicesima quinta, Delphicus parhelion vicesimus quintus, Delphicus sol vicesimus sextus, Delphicus luna vicesima sexta, Delphicus stella vicesima sexta, Delphicus planeta vicesimus sextus, Delphicus cometa vicesimus sextus, Delphicus meteorum vicesimus sextus, Delphicus fulmen vicesimum sextum, Delphicus tonitrus vicesimus sextus, Delphicus fulgur vicesimum sextum, Delphicus grando vicesima sexta, Delphicus nix vicesima sexta, Delphicus pluvia vicesima sexta, Delphicus ros vicesimus sextus, Delphicus nebula vicesima sexta, Delphicus nubes vicesima sexta, Delphicus arcus vicesimus sextus, Delphicus iris vicesima sexta, Delphicus halo vicesima sexta, Delphicus parhelion vicesimus sextus, Delphicus sol vicesimus septimus, Delphicus luna vicesima septima, Delphicus stella vicesima septima, Delphicus planeta vicesimus septimus, Delphicus cometa vicesimus septimus, Delphicus meteorum vicesimus septimus, Delphicus fulmen vicesimum septimum, Delphicus tonitrus vicesimus septimus, Delphicus fulgur vicesimum septimum, Delphicus grando vicesima septima, Delphicus nix vicesima septima, Delphicus pluvia vicesima septima, Delphicus ros vicesimus septimus, Delphicus nebula vicesima septima, Delphicus nubes vicesima septima, Delphicus arcus vicesimus septimus, Delphicus iris vicesima septima, Delphicus halo vicesima septima, Delphicus parhelion vicesimus septimus, Delphicus sol vicesimus octavus, Delphicus luna vicesima octava, Delphicus stella vicesima octava, Delphicus planeta vicesimus octavus, Delphicus cometa vicesimus octavus, Delphicus meteorum vicesimus octavus, Delphicus fulmen vicesimum octavum, Delphicus tonitrus vicesimus octavus, Delphicus fulgur vicesimum octavum, Delphicus grando vicesima octava, Delphicus nix vicesima octava, Delphicus pluvia vicesima octava, Delphicus ros vicesimus octavus, Delphicus nebula vicesima octava, Delphicus nubes vicesima octava, Delphicus arcus vicesimus octavus, Delphicus iris vicesima octava, Delphicus halo vicesima octava, Delphicus parhelion vicesimus octavus, Delphicus sol vicesimus nonus, Delphicus luna vicesima nona, Delphicus stella vicesima nona, Delphicus planeta vicesimus nonus, Delphicus cometa vicesimus nonus, Delphicus meteorum vicesimus nonus, Delphicus fulmen vicesimum nonum, Delphicus tonitrus vicesimus nonus, Delphicus fulgur vicesimum nonum, Delphicus grando vicesima nona, Delphicus nix vicesima nona, Delphicus pluvia vicesima nona, Delphicus ros vicesimus nonus, Delphicus nebula vicesima nona, Delphicus nubes vicesima nona, Delphicus arcus vicesimus nonus, Delphicus iris vicesima nona, Delphicus halo vicesima nona, Delphicus parhelion vicesimus nonus, Delphicus sol tricesimus, Delphicus luna tricesima, Delphicus stella tricesima, Delphicus planeta tricesimus, Delphicus cometa tricesimus, Delphicus meteorum tricesimus, Delphicus fulmen tricesimum, Delphicus tonitrus tricesimus, Delphicus fulgur tricesimum, Delphicus grando tricesima, Delphicus nix tricesima, Delphicus pluvia tricesima, Delphicus ros tricesimus, Delphicus nebula tricesima, Delphicus nubes tricesima, Delphicus arcus tricesimus, Delphicus iris tricesima, Delphicus halo tricesima, Delphicus parhelion tricesimus, Delphicus sol tricesimus primus, Delphicus luna tricesima prima, Delphicus stella tricesima prima, Delphicus planeta tricesimus primus, Delphicus cometa tricesimus primus, Delphicus meteorum tricesimus primus, Delphicus fulmen tricesimum primum, Delphicus tonitrus tricesimus primus, Delphicus fulgur tricesimum primum, Delphicus grando tricesima prima, Delphicus nix tricesima prima, Delphicus pluvia tricesima prima, Delphicus ros tricesimus primus, Delphicus nebula tricesima prima, Delphicus nubes tricesima prima, Delphicus arcus tricesimus primus, Delphicus iris tricesima prima, Delphicus halo tricesima prima, Delphicus parhelion tricesimus primus, Delphicus sol tricesimus secundus, Delphicus luna tricesima secunda, Delphicus stella tricesima secunda, Delphicus planeta tricesimus secundus, Delphicus cometa tricesimus secundus, Delphicus meteorum tricesimus secundus, Delphicus fulmen tricesimum secundum, Delphicus tonitrus tricesimus secundus, Delphicus fulgur tricesimum secundum, Delphicus grando tricesima secunda, Delphicus nix tricesima secunda, Delphicus pluvia tricesima secunda, Delphicus ros tricesimus secundus, Delphicus nebula tricesima secunda, Delphicus nubes tricesima secunda, Delphicus arcus tricesimus secundus, Delphicus iris tricesima secunda, Delphicus halo tricesima secunda, Delphicus parhelion tricesimus secundus, Delphicus sol tricesimus tertius, Delphicus luna tricesima tertia, Delphicus stella tricesima tertia, Delphicus planeta tricesimus tertius, Delphicus cometa tricesimus tertius, Delphicus meteorum tricesimus tertius, Delphicus fulmen tricesimum tertium, Delphicus tonitrus tricesimus tertius, Delphicus fulgur tricesimum tertium, Delphicus grando tricesima tertia, Delphicus nix tricesima tertia, Delphicus pluvia tricesima tertia, Delphicus ros tricesimus tertius, Delphicus nebula tricesima tertia, Delphicus nubes tricesima tertia, Delphicus arcus tricesimus tertius, Delphicus iris tricesima tertia, Delphicus halo tricesima tertia, Delphicus parhelion tricesimus tertius, Delphicus sol tricesimus quartus, Delphicus luna tricesima quarta, Delphicus stella tricesima quarta, Delphicus planeta tricesimus quartus, Delphicus cometa tricesimus quartus, Delphicus meteorum tricesimus quartus, Delphicus fulmen tricesimum quartum, Delphicus tonitrus tricesimus quartus, Delphicus fulgur tricesimum quartum, Delphicus grando tricesima quarta, Delphicus nix tricesima quarta, Delphicus pluvia tricesima quarta, Delphicus ros tricesimus quartus, Delphicus nebula tricesima quarta, Delphicus nubes tricesima quarta, Delphicus arcus tricesimus quartus, Delphicus iris tricesima quarta, Delphicus halo tricesima quarta, Delphicus parhelion tricesimus quartus, Delphicus sol tricesimus quintus, Delphicus luna tricesima quinta, Delphicus stella tricesima quinta, Delphicus planeta tricesimus quintus, Delphicus cometa tricesimus quintus, Delphicus meteorum tricesimus quintus, Delphicus fulmen tricesimum quintum, Delphicus tonitrus tricesimus quintus, Delphicus fulgur tricesimum quintum, Delphicus grando tricesima quinta, Delphicus nix tricesima quinta, Delphicus pluvia tricesima quinta, Delphicus ros tricesimus quintus, Delphicus nebula tricesima quinta, Delphicus nubes tricesima quinta, Delphicus arcus tricesimus quintus, Delphicus iris tricesima quinta, Delphicus halo tricesima quinta, Delphicus parhelion tricesimus quintus, Delphicus sol tricesimus sextus, Delphicus luna tricesima sexta, Delphicus stella tricesima sexta, Delphicus planeta tricesimus sextus, Delphicus cometa tricesimus sextus, Delphicus meteorum tricesimus sextus, Delphicus fulmen tricesimum sextum, Delphicus tonitrus tricesimus sextus, Delphicus fulgur tricesimum sextum, Delphicus grando tricesima sexta, Delphicus nix tricesima sexta, Delphicus pluvia tricesima sexta, Delphicus ros tricesimus sextus, Delphicus nebula tricesima sexta, Delphicus nubes tricesima sexta, Delphicus arcus tricesimus sextus, Delphicus iris tricesima sexta, Delphicus halo tricesima sexta, Delphicus parhelion tricesimus sextus, Delphicus sol tricesimus septimus, Delphicus luna tricesima septima, Delphicus stella tricesima septima, Delphicus planeta tricesimus septimus, Delphicus cometa tricesimus septimus, Delphicus meteorum tricesimus septimus, Delphicus fulmen tricesimum septimum, Delphicus tonitrus tricesimus septimus, Delphicus fulgur tricesimum septimum, Delphicus grando tricesima septima, Delphicus nix tricesima septima, Delphicus pluvia tricesima septima, Delphicus ros tricesimus septimus, Delphicus nebula tricesima septima, Delphicus nubes tricesima septima, Delphicus arcus tricesimus septimus, Delphicus iris tricesima septima, Delphicus halo tricesima septima, Delphicus parhelion tricesimus septimus, Delphicus sol tricesimus octavus, Delphicus luna tricesima octava, Delphicus stella tricesima octava, Delphicus planeta tricesimus octavus, Delphicus cometa tricesimus octavus, Delphicus meteorum tricesimus octavus, Delphicus fulmen tricesimum octavum, Delphicus tonitrus tricesimus octavus, Delphicus fulgur tricesimum octavum, Delphicus grando tricesima octava, Delphicus nix tricesima octava, Delphicus pluvia tricesima octava, Delphicus ros tricesimus octavus, Delphicus nebula tricesima octava, Delphicus nubes tricesima octava, Delphicus arcus tricesimus octavus, Delphicus iris tricesima octava, Delphicus halo tricesima octava, Delphicus parhelion tricesimus octavus, Delphicus sol tricesimus nonus, Delphicus luna tricesima nona, Delphicus stella tricesima nona, Delphicus planeta tricesimus nonus, Delphicus cometa tricesimus nonus, Delphicus meteorum tricesimus nonus, Delphicus fulmen tricesimum nonum, Delphicus tonitrus tricesimus nonus, Delphicus fulgur tricesimum nonum, Delphicus grando tricesima nona, Delphicus nix tricesima nona, Delphicus pluvia tricesima nona, Delphicus ros tricesimus nonus, Delphicus nebula tricesima nona, Delphicus nubes tricesima nona, Delphicus arcus tricesimus nonus, Delphicus iris tricesima nona, Delphicus halo tricesima nona, Delphicus parhelion tricesimus nonus, Delphicus sol quadragesimus, Delphicus luna quadragesima, Delphicus stella quadragesima, Delphicus planeta quadragesimus, Delphicus cometa quadragesimus, Delphicus meteorum quadragesimus, Delphicus fulmen quadragesimum, Delphicus tonitrus quadragesimus, Delphicus fulgur quadragesimum, Delphicus grando quadragesima, Delphicus nix quadragesima, Delphicus pluvia quadragesima, Delphicus ros quadragesimus, Delphicus nebula quadragesima, Delphicus nubes quadragesima, Delphicus arcus quadragesimus, Delphicus iris quadragesima, Delphicus halo quadragesima, Delphicus parhelion quadragesimus, Delphicus sol quadragesimus primus, Delphicus luna quadragesima prima, Delphicus stella quadragesima prima, Delphicus planeta quadragesimus primus, Delphicus cometa quadragesimus primus, Delphicus meteorum quadragesimus primus, Delphicus fulmen quadragesimum primum, Delphicus tonitrus quadragesimus primus, Delphicus fulgur quadragesimum primum, Delphicus grando quadragesima prima, Delphicus nix quadragesima prima, Delphicus pluvia quadragesima prima, Delphicus ros quadragesimus primus, Delphicus nebula quadragesima prima, Delphicus nubes quadragesima prima, Delphicus arcus quadragesimus primus, Delphicus iris quadragesima prima, Delphicus halo quadragesima prima, Delphicus parhelion quadragesimus primus, Delphicus sol quadragesimus secundus, Delphicus luna quadragesima secunda, Delphicus stella quadragesima secunda, Delphicus planeta quadragesimus secundus, Delphicus cometa quadragesimus secundus, Delphicus meteorum quadragesimus secundus, Delphicus fulmen quadragesimum secundum, Delphicus tonitrus quadragesimus secundus, Delphicus fulgur quadragesimum secundum, Delphicus grando quadragesima secunda, Delphicus nix quadragesima secunda, Delphicus pluvia quadragesima secunda, Delphicus ros quadragesimus secundus, Delphicus nebula quadragesima secunda, Delphicus nubes quadragesima secunda, Delphicus arcus quadragesimus secundus, Delphicus iris quadragesima secunda, Delphicus halo quadragesima secunda, Delphicus parhelion quadragesimus secundus, Delphicus sol quadragesimus tertius, Delphicus luna quadragesima tertia, Delphicus stella quadragesima tertia, Delphicus planeta quadragesimus tertius, Delphicus cometa quadragesimus tertius, Delphicus meteorum quadragesimus tertius, Delphicus fulmen quadragesimum tertium, Delphicus tonitrus quadragesimus tertius, Delphicus fulgur quadragesimum tertium, Delphicus grando quadragesima tertia, Delphicus nix quadragesima tertia, Delphicus pluvia quadragesima tertia, Delphicus ros quadragesimus tertius, Delphicus nebula quadragesima tertia, Delphicus nubes quadragesima tertia, Delphicus arcus quadragesimus tertius, Delphicus iris quadragesima tertia, Delphicus halo quadragesima tertia, Delphicus parhelion quadragesimus tertius, Delphicus sol quadragesimus quartus, Delphicus luna quadragesima quarta, Delphicus stella quadragesima quarta, Delphicus planeta quadragesimus quartus, Delphicus cometa quadragesimus quartus, Delphicus meteorum quadragesimus quartus, Delphicus fulmen quadragesimum quartum, Delphicus tonitrus quadragesimus quartus, Delphicus fulgur quadragesimum quartum, Delphicus grando quadragesima quarta, Delphicus nix quadragesima quarta, Delphicus pluvia quadragesima quarta, Delphicus ros quadragesimus quartus, Delphicus nebula quadragesima quarta, Delphicus nubes quadragesima quarta, Delphicus arcus quadragesimus quartus, Delphicus iris quadragesima quarta, Delphicus halo quadragesima quarta, Delphicus parhelion quadragesimus quartus, Delphicus sol quadragesimus quintus, Delphicus luna quadragesima quinta, Delphicus stella quadragesima quinta, Delphicus planeta quadragesimus quintus, Delphicus cometa quadragesimus quintus, Delphicus meteorum quadragesimus quintus, Delphicus fulmen quadragesimum quintum, Delphicus tonitrus quadragesimus quintus, Delphicus fulgur quadragesimum quintum, Delphicus grando quadragesima quinta, Delphicus nix quadragesima quinta, Delphicus pluvia quadragesima quinta, Delphicus ros quadragesimus quintus, Delphicus nebula quadragesima quinta, Delphicus nubes quadragesima quinta, Delphicus arcus quadragesimus quintus, Delphicus iris quadragesima quinta, Delphicus halo quadragesima quinta, Delphicus parhelion quadragesimus quintus, Delphicus sol quadragesimus sextus, Delphicus luna quadragesima sexta, Delphicus stella quadragesima sexta, Delphicus planeta quadragesimus sextus, Delphicus cometa quadragesimus sextus, Delphicus meteorum quadragesimus sextus, Delphicus fulmen quadragesimum sextum, Delphicus tonitrus quadragesimus sextus, Delphicus fulgur quadragesimum sextum, Delphicus grando quadragesima sexta, Delphicus nix quadragesima sexta, Delphicus pluvia quadragesima sexta, Delphicus ros quadragesimus sextus, Delphicus nebula quadragesima sexta, Delphicus nubes quadragesima sexta, Delphicus arcus quadragesimus sextus, Delphicus iris quadragesima sexta, Delphicus halo quadragesima sexta, Delphicus parhelion quadragesimus sextus, Delphicus sol quadragesimus septimus, Delphicus luna quadragesima septima, Delphicus stella quadragesima septima, Delphicus planeta quadragesimus septimus, Delphicus cometa quadragesimus septimus, Delphicus meteorum quadragesimus septimus, Delphicus fulmen quadragesimum septimum, Delphicus tonitrus quadragesimus septimus, Delphicus fulgur quadragesimum septimum, Delphicus grando quadragesima septima, Delphicus nix quadragesima septima, Delphicus pluvia quadragesima septima, Delphicus ros quadragesimus septimus, Delphicus nebula quadragesima septima, Delphicus nubes quadragesima septima, Delphicus arcus quadragesimus septimus, Delphicus iris quadragesima septima, Delphicus halo quadragesima septima, Delphicus parhelion quadragesimus septimus, Delphicus sol quadragesimus octavus, Delphicus luna quadragesima octava, Delphicus stella quadragesima octava, Delphicus planeta quadragesimus octavus, Delphicus cometa quadragesimus octavus, Delphicus meteorum quadragesimus octavus, Delphicus fulmen quadragesimum octavum, Delphicus tonitrus quadragesimus octavus, Delphicus fulgur quadragesimum octavum, Delphicus grando quadragesima octava, Delphicus nix quadragesima octava, Delphicus pluvia quadragesima octava, Delphicus ros quadragesimus octavus, Delphicus nebula quadragesima octava, Delphicus nubes quadragesima octava, Delphicus arcus quadragesimus octavus, Delphicus iris quadragesima octava, Delphicus halo quadragesima octava, Delphicus parhelion quadragesimus octavus, Delphicus sol quadragesimus nonus, Delphicus luna quadragesima nona, Delphicus stella quadragesima nona, Delphicus planeta quadragesimus nonus, Delphicus cometa quadragesimus nonus, Delphicus meteorum quadragesimus nonus, Delphicus fulmen quadragesimum nonum, Delphicus tonitrus quadragesimus nonus, Delphicus fulgur quadragesimum nonum, Delphicus grando quadragesima nona, Delphicus nix quadragesima nona, Delphicus pluvia quadragesima nona, Delphicus ros quadragesimus nonus, Delphicus nebula quadragesima nona, Delphicus nubes quadragesima nona, Delphicus arcus quadragesimus nonus, Delphicus iris quadragesima nona, Delphicus halo quadragesima nona, Delphicus parhelion quadragesimus nonus, Delphicus sol quinquagesimus, Delphicus luna quinquagesima, Delphicus stella quinquagesima, Delphicus planeta quinquagesimus, Delphicus cometa quinquagesimus, Delphicus meteorum quinquagesimus, Delphicus fulmen quinquagesimum, Delphicus tonitrus quinquagesimus, Delphicus fulgur quinquagesimum, Delphicus grando quinquagesima, Delphicus nix quinquagesima, Delphicus pluvia quinquagesima, Delphicus ros quinquagesimus, Delphicus nebula quinquagesima, Delphicus nubes quinquagesima, Delphicus arcus quinquagesimus, Delphicus iris quinquagesima, Delphicus halo quinquagesima, Delphicus parhelion quinquagesimus, Delphicus sol quinquagesimus primus, Delphicus luna quinquagesima prima, Delphicus stella quinquagesima prima, Delphicus planeta quinquagesimus primus, Delphicus cometa quinquagesimus primus, Delphicus meteorum quinquagesimus primus, Delphicus fulmen quinquagesimum primum, Delphicus tonitrus quinquagesimus primus, Delphicus fulgur quinquagesimum primum, Delphicus grando quinquagesima prima, Delphicus nix quinquagesima prima, Delphicus pluvia quinquagesima prima, Delphicus ros quinquagesimus primus, Delphicus nebula quinquagesima prima, Delphicus nubes quinquagesima prima, Delphicus arcus quinquagesimus primus, Delphicus iris quinquagesima prima, Delphicus halo quinquagesima prima, Delphicus parhelion quinquagesimus primus, Delphicus sol quinquagesimus secundus, Delphicus luna quinquagesima secunda, Delphicus stella quinquagesima secunda, Delphicus planeta quinquagesimus secundus, Delphicus cometa quinquagesimus secundus, Delphicus meteorum quinquagesimus secundus, Delphicus fulmen quinquagesimum secundum, Delphicus tonitrus quinquagesimus secundus, Delphicus fulgur quinquagesimum secundum, Delphicus grando quinquagesima secunda, Delphicus nix quinquagesima secunda, Delphicus pluvia quinquagesima secunda, Delphicus ros quinquagesimus secundus, Delphicus nebula quinquagesima secunda, Delphicus nubes quinquagesima secunda, Delphicus arcus quinquagesimus secundus, Delphicus iris quinquagesima secunda, Delphicus halo quinquagesima secunda, Delphicus parhelion quinquagesimus secundus, Delphicus sol quinquagesimus tertius, Delphicus luna quinquagesima tertia, Delphicus stella quinquagesima tertia, Delphicus planeta quinquagesimus tertius, Delphicus cometa quinquagesimus tertius, Delphicus meteorum quinquagesimus tertius, Delphicus fulmen quinquagesimum tertium, Delphicus tonitrus quinquagesimus tertius, Delphicus fulgur quinquagesimum tertium, Delphicus grando quinquagesima tertia, Delphicus nix quinquagesima tertia, Delphicus pluvia quinquagesima tertia, Delphicus ros quinquagesimus tertius, Delphicus nebula quinquagesima tertia, Delphicus n

πέδοσδ' ἀνδρὸς ἔρχε Καὶ πρόσω Ph. 698, πατρὸς τῶν ἐμῶν κακῶν 1188, ὅτ' ἐκτὸς ἦν πατρῴας γῆς ἄφιλος πέδου πρὸς ἄνδρων τῶνδε σύμφορος 1437, ἐς Τροίας δὲ πέδον κολπικὸν μὲν ἐχθρὸν, πασσάλοις δ' ὑφαλίτροφον Ai. 1022, κὰτ πατρῷ' ἔκη Akris. LV, 2.

πανοπλίτης Ζεὺς πάσσυρον ἔχων τὸν ὑπερόπλιον, καὶ πανοπλίαν καὶ ἀσπιδᾶν n. S. LXXXVI, 2.

πανοπλοποιός. Ζεὺς πανοπλοποιὸς Nanpl. I, 1.

πανοπτήρ. Ὀρέστην τόνδε πανοπτῆρ' ἐφήβων El. 804, ἔχει δ' ἀκοίτην πανοπτὴς πάρεστι πάσσυρος πρὸς Ἴλιον Ph. 1438.

πανοπτήριος. πόνον πανοπτήριος Oid. 150.

πάνοψ. ἐν δ' ὁ πανόπτης ἄνακτος ὄμμα τῶν πανόπτων Ai. 276.

πάντη. ἀφράστων πρὸς χειρὸς πάντη Tr. 1057, ὃς κἀν ἅπασι πάντη νικᾶσθαι ἐπιστάμενος δίκαιος Oid. 1349.

παντάλαινα. λόγχη πάντλας Tr. 1058, ἅπας παντάλαινα Ant. 120.

πάντλος. πηδῶντα πάντλον Ai. 80, ἔχθος Ph. Τροίᾳ πᾶσα, πᾶσι πάντλα τάδε 439, τὰ Τρωικὰ πάντλα πρόσουδα 863, τὰ Τροίας πάντλα συμφέρειν Ph. 630, ὃς εἷς ἦν τὰ Τροίας πάντλ' ἀνωνύμῳ βίᾳ 1297, κεἰν ἀν τὰ Τροίας πάντλ' ἀκόντων αὖθις μόλῃς 1332, πρὸς τὰ Τρώϊα πάντλα 1376, ἔλθῃ τὰ Τροίας πάντλα 1435, πάντ' ἂν ἥμαντ' ἀνωνύμου πάντλου ἀνωνύμαντα Kol. 689, ἃ σὺν ἐμοὶ τάδε, ἃ ξὺν ἐμοὶ τὰ λόγχιμ' ἀν Θήβης πάντλα ἀμφωνύμα πάσῃ 1214, καὶ τόδ' ἀμείψῃς χθονὸς Τυφὼς ἄκρας σπαρτὸν, ἐκ πάντλας πάντων Ant. 418, ἐγὼ δὲ σὴν πάντλαγος ἀνοσίαν μὴ τόσα πάντλα δ' ἄκραν 1197.

πάνυ. πᾶν δ' ἐκπρεπὲς ναυτίλων Χρυσέας ἀκτῆς πέδον El. 730, νεῦ δὲ πίστεως πέδῳ κάλῳ διανύσῃ φίλον ἐς μέσον δέρκου 747, νεῦ τὸ Φαιάκων πέδον ἐκ ξυνεκέμφθην ὑφ' ἡμερωθεὶς χερσὶν 1249, ἐκ γῆς ἐμῆς οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος Ai. 859, οὐκ ἔστι πέρασι σοὶ τὸ Δαρδάνου πέδον Ph. 69, τόδε δ' ἔσω πρὸς ταύτὸ ἔρχεσθαι πέδον 546, ἐ Λήμνου πέδον ἀμφίκλυτον 1464, πηδᾷ δὲ γενέθλια πηδᾷ πέδῳ θανασιμῷ πάσαι ἑνὸς ἐκτὸς Oid. 181, ὃς αὐτὸν Ἄργος ἢ τὸ Κυδρείων (Καδμείων) πέδον τιμᾷ πανθέκτων (πανδέκτων), ἢ πρὸς σφᾶνον

βέβηκεν Kol. 880, ὃς φασιν οἱ πεπόνθασι δ' ὑφ' ὑμῶν κάκιον 415, ἐφ' ᾧ ἐμὲ (δεσμοῖς) πεδᾶτον κἀκ πολέμου λαβόν κακὸν 467, ἃ πάντες ἐκλύτους ἐδίδοσαν πόνους 720, ἔκυσθεν πρὸς τὸ Καδμείων (Καδμεῖον), κῶλον 736, ἐς πέδον πᾶρα νεῦσαι Ant. 869, οὐ τὴν εὐσέβειαν ἐς πέδον πάρει 921, ἃ πατρῴας γῆς ἔρεισμα πέδον Hermiön. II.

πεδοῦσθε· ἔσκαπτον γὰρ πέδον καὶ μένομεν Fr. 296, πέδῃ καὶ πεδῇ (πέδῃ) καὶ φοίνικα Ai. Ikkr. Vesp. πεδοχάρτης πάπυρος Tr. 1178.

πειθαρχία· εὐπειθαρχίαν δ' ὀρθουμένων ἄρχει τε καὶ πειθαρχεῖται ἡ πειθαρχία Ant. 676.

πείθειν, activum· ἀφόβως πείθου Ai. 160, κατὰ δ' ἄνεμον ἐς ἕρμα πείθειν λέγω, νῦν δὲ πείθου, 156, μᾶλλον μὲν οὖν σε ταῦτα μὴ πεῖσαι Kol. 797, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ πείθειν βλέψ' ἐ' ἐᾷ, μήθ' ὑποῦσάν σ' ἐνθάδε 988, μὴ ἐκπέπεικε μὴ δεῖ 1442, πείθεις με 1616; ἦλθ' οὗτ' ἐκπεῖσαι σὸν φρονοῦσαν τὴν παῖδα δούναι Tr. 350, ἐκπείσας; τὴν νῦν ἐκπείθεις, ὡς χρείη –; Oid. 555, πεπεῖσθαι El. 328; ἐγὼ δὲ καὶ δίχα πίστεως πέπεισθαι τοῦδε ἐκπεπόνθειν φίλον Ai. 768, εἰ δ' ἦ δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πεῖσαι λαβεῖν Ph. 100, ἢ μὴν ἢ λόγῳ πείσαντες ἄξειν, ἢ κἀκ βίας ἕψονται 894, πειθόμενος λόγῳ 612, ἢ πᾶσιν ἡμῖν ἀμφίβολ' ἀμείνον' εἶπας ἐπέπεικας 629, οὐ δῆτα σε θεοσεβείας τοῦ τοιῶνδε ἐπείσων, ὥστε μὴ μ' ἔχειν τοιοῦτον 991, πόλιν δὲ πείσας Kol. 1208, νῦν δ' οὔτε μ' εἷλες Δωδώνης, οὔτε Πυθικῶν γύας ἐς πείσεσιν ἦγες οὐδ' ἔπεισεν Kirch. 2, ἐκπείσας, ἐξαπατήσας ap. B. Anecd. εἰ δ' ἐγὼ ἐν λόγοις ἐπίστασ' ὀνησιφῶντα μηδὲν εἶ λέγω Ph. 1234, ἔνθεν τόδε πηλωτὸν ἐκπετάλῳ πεδὸν ἔκτοθεν πρὸς τὸ Καδμείων πέδον Kol. 736. Medium and Passivum: πείθου El. 1015; Tr. 1228, Kol. 620, πείθου λέγουσι El. 1207, πείθου λεγούσῃ χρησιμὰ Tr. 470, ἀλλ' οὐδὲ σοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν Ph. 1252, πείθεσθε, μὴ δείσητε Oid. 1412, ἐκ τοῦ φίλου πεισθεῖσα; El. 400, πεισθεὶς ἐμοὶ 974, πεισθήτω 965, Ph. 485, τοῖς πειθοῖς λόγοις 1269, οἷς πειθόμεθα λόγοις ἐμοῖσιν

1228, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις πειθεὶς Oid. 526; πειθεὶς ἐμοὶ Kol. 756, ἐκεκεύκει σε πειθῆναί τί μοι 1414; ἐμοὶ πιθέσθαι El. 429, ἐὰν δέ μοι πίθῃ 938, ἐὰν πίθῃ Tr. 570, οὐ μὴ πίθηται Ph. 103, ἢν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ 1226, ἢν ἐμοὶ πίθῃ Oid. 321, πιθοῦ θελήσας φρονήσας τε 649, ὅμως πιθοῦ μοι 1064, οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς 1065, πιθοῦ τι μῶν 1434, πιθοῦ μοι Kol. 1181, πιθέσθαι καὶ παρεικάθειν 1224, ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ 1441, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ Ant. 992; σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ καὶ συναυήσεις ἐμοί; El. 402, πείσομαι δ' ἃ σοι δοκεῖ Tr. 1180, πάντ' ἔγωγε πείσομαι Ant. 529, σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ; 592, τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι Ant. 67, πείσομαι δ' ἐγὼ 1099; πεισθήσομαι γὰρ εἴδε κἀξ Ἅιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀναλθεῖν Ph. 624.

πειθώ. ἀλλά σ' ἔπεισε πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς El. 562, πᾶς πειθοῦς παγχάλκευτον συγκαθεὶς Tr. 661; τυφλὰ πειθὼ τῶν κακῶν ὁδηγοῖ u. B. LVII, δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς κρόσσωμον LXXIII.

πειμῆν. ἐγὼ δὲ πειμῶσ' αὖ πρὸς ἴχνια βλέπω Kris I.

πειρᾶ. πειρᾶν βουλὰ μὰ παῖδον τήνδε βολμήσειν ἔτι El. 471, πείρᾳ δ' οὐ προσαρβίσῃ σέ πω Tr. 591, πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον Ai. 2, τί τήνδ' ἄκλαυτος ἀφροντίς (ἀφρουρὸς) πεῖραν; 290, πεῖρά νιν ἐμπτία νεκύων, ἀφ' ἧς δηλώσει 470, καί μιν θεῶν τις ἐς τήνδε πεῖραν ἔβασεν 1057, οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν Dan. I, 1.

πειραίνειν s. περαίνειν.

πειρᾶν. δν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν Oid. 899, πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε πυνθάνου πατρὸς στάσιν Kpl. 1276, μηδὲν πράσσειν ἢ τὸ δοξίου πειρώμενοι ἔρδειν El. 88; πειρᾶν δὲ τῶνδε τῶν λόγων ἐμοὶ σιγὴ παρ' ὑμῶν ἔστω 468, μὴ πειρωμένη Tr. 593, πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα πρόχειρον πειρᾷ τὸ παρὸν θεραπεύειν Ph. 149, τί ταῦτα πειρᾷς; Kol. 765, νῦν τ' αὐθις πειρᾷς καταπρᾶν 774, πειρᾶσθαι δὲ χρή, ὡς ὄρθια τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν Thyest. III, 4, εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης Tereus VI, 2, εὖ δ' ἔξιστε πειρασθεῖσ' ἐμοῦ El. 1244, τὴν

ἀνανδρίαν αἰσχρὸν ἁμαρτεῖν· ἀναλαβεῖν περιέσται Ph. 1249, πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως – ἀντεδρᾶν περιέσται Kol. 959.

πεπτέον τάδε Ph. 994, πεπτέον, καὶ μηδὲν ἡδὺ Oid. 1516.

πελάγιος. δν ἐκπόπτολιν εἴχομεν – πελάγιον Tr. 649.

πέλαγος. τὸ δ' αὖξει βιότου πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον Tr. 118, πόντου πρὸς οἴκους – πέλαγος Αἰγαῖον περᾷς Ai. 461, ἰκταίαν ὑπὲρ πελαγίαν μολὼν 702, οἷα ἡμᾶς παλὺ πέλαγος ἀρέξει τῆς Ὀδυσσέως πλάνης Ph. 538, φανήσεται μακρὸν πρὸ δεῖπνου πέλαγος ἀνδρὶ πλάσαντι Kol. 663, μὴ ἄρα πέλαγος ἐλάχιστον τι 1746, παρὰ δὲ Κυανέων πελαγίαν (πετρῶν) διάβασις οἵδε σπεῦδει Βοσπόριοι Ant. 966.

πελάζειν. νῦν μὲν, νῦν, πάρα, ξυμπᾶν εὐάμερον πελάσαι φάος θροῦν ἀηδόνων ἀοιδαῖς Ai. 709, ἐμέ γε σὺ μὴ πελάσαι δρόμῳ 889, τοῦτ' ἐμὲ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἀνήρ Ph. 804, πέλασσον κἀμοὶ πάσῃ πελάσσαν 1168, Χρύσης πελασθεὶς φύλακος 1827, ἐγὼ παρὼν βάλεσι τοῖς Ἡρακλείοις κλῆρα πελάζειν σῆς πάτρας 1407, ἐς λαμπάδιον, φλέγουσ' ἀηδῶνα πεύκη, ἐπὶ τὸν ἄφθιτον ἐν θεοῖς θεὸν Oid. 213, αἰδ' ὁμοῦ πελάζομεν Kol. 1107, πρίν τι πελάσῃ ἐς τοῦδε τάφους 1761.

πελᾶν. πρὸ τοῦδέ τοι μ', ἄναξ, ἀπῆρτο, μήποθ' ἡμῖν ὀφθεὶς πελᾷν τόδε τοῖα δρᾶσαι El. 497, φυγᾷ μ' οὐκ ἔστ' εἰς ἀμείλικτον πελᾶσαι Ph. 1150, ἢ που τὸν ἑσπέριον πόντου κυφάδας πελᾷ' Ὀλιάδης ἐκ νομοῦ Kol. 1060.

πέλας. σὺν δ' ἑστᾶσι πέλας ὁ κλεινὸς αὐτῷ νυμφίος παρών El. 299, ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310, εἶμεν ἡν πέλας 312, τοὺς πέλας τρέμα 551, τῷ δ' ἐφέστατον πέλας 1401, αὖτη πέλας σοῦ 1474, ἀλλ' αὐδὰ νῦν σε φοὶ κρυπτὸν ἴδῃ πέλας Ai. 88, εἰ τὰ μὲν φθίνει, τοῖσδ' ὁμοῦ πέλας μοιραῖς δ' ἄγομαι προσκείμεθα 406, καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται 639, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας ἴστω 774, ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας 1151, σταθεὶς πέλας 1171, ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες οὖσ' ἀνδρῶν πέλας παρέστατε 1182, ὡς – στίβον ὀγμεύει

τούτῳ πέλας που Ph. 162, ὅστις μὴ τὰ τῶν πέλας σκοπεῖν 349, ἢ μὴ πέλας Οἰδίπου σταίχοντα Οἰδιπόδειν 1219, καὶ πέλας γ' ὁρᾷς, ὃς σ' – ἀκοστίῳ 1296, ὀρθοῖς καρατερεῖσθον τοῖς Κρεοντείοις πέλας Oid. 100, ἐμοῦ γ' ἐσαῦτος οὐδαμοῦ πέλας 565, θάτερα δ' ἰὼν πέλας μητρὸς πατρὸς ε', ἤλεγχον 782, τριπλῆς δ' ἥ πελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας 801, ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας, ὅστις 1047, πέλας γὰρ ὕδωρ ἀόνου νῦν ὄρῳ Kol. 29, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας 89, ἀπο-κλῄσας ε' ἐκθύει πέλας 300, τούτου χάριν τοῦνομ' ἐς ἐμὲ προσθήσουσι πέλας χώρας θέλουσι 404, εἰ σὺ μὴ ἐμὲ πείθεις ὅδε ε' ἔ, μήτε τοῦσδε τοὺς πέλας 808, ἔστη πολεμίων ἐν πολυσχίστῳ μέσῳ, κοίλου πέλας πρανῆρος 1593, ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας Ant. 479, ὅταν πέλας ἦσθ' ὑμῖν Ἄσσην ἐλθοῦσι τοῦ βροῦ 980, ὑπὸν ἀνδρῶν ὅστις τῶν πέλας κέκτηται Aiod. VIII, 5, ἐξ ἐμοῦ πέλας Ἰουνίου κάλλιον κόρον Koloh. V, 2.

Πελασγοί. μέγα πρόσθυμον Τυρρηνίδας Πελασγὸς Mach. II, 4, Πελασγοὶ X, 12.

πέλαστης. τὸν πελάστην λέπτων κοτὲ ἐνὸς ἕξοντα ταῦ ἄμπνυα δὴ δρομάδα διέβαν Ph. 677, πελαστοῦ δούλοις πᾶσι πελάταις 1164.

πέλεια. πεφόβημαι, μὴ τὴν ὄβριμον πέλειαν Ai. 140, τὰς ὑποκειρόδους βάλλει πέλειας Ph. 389.

πελειάς. ἐς τὴν παλαιὰν φηγὸν ἐκθέσθαι πόδα πελειὰς ὅσσοις ἐκ πελειάδων ἔφη Tr. 174, τὸ πελειὰς ταχυδρόμους πελειὰς ἀλούσας νεφέλας πτερύγιον Kol. 1051.

πέλειν. πρὶν τάνδε μοι λαβεῖν ὁ δρασθεὶς καὶ τὸ τηνδεσὶ πέλει Ai. 265, ὅστις Αἴσων ὀφθέντος σπήνους πέλει Tr. 1161, ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δράσαντι τῶν ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχός πέλω Oid. 245, πολλὰ τὰ δεινὰ, κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει Ant. 333, πρᾶος δ', ὅτῳ κράτος μέλει, παγκρατὲς οὐδαμῇ πέλει 874, τοῖς τυφλοῖσι γὰρ αὐτὴ πέλευθος ἐκ προὐηγητοῦ πέλει 990, ὅστις ἐς κακὸν πέσων ἄπειται; μηδ' ἀπείπατος πέλαι (πλὴ) 1027, καίτοι σμικροὶ μεγάλων χαλεπῶν ὑφειλεῦν κύρυγον ὄβμα πέλονται Al. 159, βουλὴν δ' ἐν κο-

ἀναπηδᾷ πίθους οὐδ' ἐκ τάφων ἀνθρώπους οὐδ' ἀγάλμα
καὶ λίνα καιὸς Tyro XI, 1.
πέλανος, ἐμβύσει πάσα φονίῳ πελάνει El. 99.
πελάνη τὰς πομπὰς Tyro V.
πέλανα Poimen. c. Amphiar. VI, 4.
Πελασγίδος, φάσκων Μυκήνας καὶ πολιχνούσους ἄγαν,
πολύρρυτόν τε Βάκχα Πελασγίδων τόδε El. 10; ἴδοιν τά
πέλασσα καὶ μίλωνος Πελασγίδων πεδοῖ 498.
πέλλης κοινῆς, πέλλῃ τε μηκάδας ἀνὴρ βοὸς Amphiar.
VI, 4.
Πέλοψ, ὃ Πέλοπος ἐκπρεσθεν πολύσκοπος ἕδρα Εl. 504,
οὗτε κλῆδε, κοσμοῦσα δ' ἐς πρεσβεῖα κοινῆς, ἀρχαῖον
ἅρμα Πέλοπος βάρβαρον θρόνοις; αἰ. 1292, ἐν τῷ μεγάλῃ
πέλοπι Πέλοπος Κρη. 697.
πέμπειν, μήτηρ μὲ πέμπει πικρὰ συμβῆναι χρεών Εl. 406,
πέμπε, πέμπε, μὲ κείνη κοινὴ φόβον χάριν 427, πῶς
ἀνδρὸς ἐκεῖ ἐχθροῖσι σὺ πέμπεις τινά; Tr. 65, καὶ
σῶν τέκνων ἄθρους οὐ δούλῃ πέμπειν σὺν ἀρχαιόσους,
σοῦ δ' ἄνευ δούλην 366, ἡ μήδε τὴν ὁδὸν πέμπειν Αἰ.
739, ὁ δ' αὐθις ἐς ἕδρας πέμπει με δεῦρο πάλιν σοῦ
ἀπεστάλης Τεύκρῳ κομίζοντας 781, ἐκ δ' ἀνθρώπου ξένον
δὲ ἀφορμηθέντες αὐλίου πέμπει τινά Ph. 19, Ἑρμῆν δ' ὁ
πέμπων βόλιμ' ἐχθρόπους ἀρὰν 183, ἐκπέμπει πέμπων
ἀκμὴν 495, βασιλ' μοι, βασιλ' πέμπει λόγων φήμην 946,
ἀνατίθησι δὲ μὴ πέμπειν σε μᾶλλον; τοῦτ' ἀνάμεσ πάλαι
918, ὅπου πέμπει βασιλεὺς αἰεὶ 1162, μᾶν τί μου μέγα
πέμπουσι πρὸς κασσίτερ πέμποντες ἀκτάν; 1066, πέμπειν
πρὸς οἶκους 1299, πρὸς κάσσαν καὶ Κρέοντα πεμπόντων
ἐμοῦ μαντήρη, καὶ τῷ ἄλλος ἐκ αὐλοῦ πέμπει Εἰ. 655,
καὶ σε Νυσαίων ὀρέων κισσήρεις ὄχθας, χλωρὰ δ' ἀκτὰ
κοσμοτρόφους πέμπει Ant. 1138; κοσμοῦσ' φίλον εἰς
δόμους τε κἀκ δόμων ἀεὶ τὸν ἄνδρ' ἕκπεμπε λαμπρύνασά
τῳ Tr. 35, σκοπὸς δέ μιν, ὃς κἀμὲ θεῶν ἔκπεμπεν
(ἔκπεμψεν), οἴχεται στείλῶν Kol. 298; καί μοι τὸν ἐμὸν
πέμψατ' ἀδελφὸν El. 817, πέμψαι τάδ' αὐτῷ δυσκρόσ-
οπτ' ὀνείρατα 460, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους Tr. 417,
ὅθ' οὔνεχ' ὑστάτην ἔπεμψ' ἐγὼ 571, βραδεῖαν ἡμᾶς ἐρ'

ὁ πέμπων σῆμα οὐδὲν πέμπων ἔπεμψεν Ai. 782, πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον 826, τὸν οὐκ ἀφόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν Ph. 45, ἀνέσωσεν πέμψαντά μ' ἐκπέμψασα θάρσος 496, πέμψον πρὸς οἶκους 1268, ὦ φθόγγε πόθεινον ἐμοὶ πέμψας 1445, καί μ' ὑπήκοία πέμψον ὁμιλήσειν 1465, Κρόνῳ τε καὶ Ὑπερίονι ἔπεμψα φοίβου δάκτυλον Oid. 71, ὁ πέμψας τάσδε μαντείας 149, ἐν ὕπνῳ πόθεν πέμψουσι μάντιν 189, τὸ δὲ ζήτημα, τοῦτ' ἐπεμψάμην ἐγὼ Φοίβου τόδ' εἶπεῖν, ὅστις ἐξεργαστέον 216, ἔπεμψα γὰρ – διπλοῦς πομπούς 288, Φοῖβος γὰρ ἐξέπεμψεν ἡμῖν ἀσεπτέρυξιν 806, ἀγγοὺς σφε πέμψαι· καὶ μὴν παρεῖναι νυκτὸς 761, πέπεμφ' ἐγὼ νιν 763, ἀλλ' ὅρως τὸν ἐρχάτην πέμψον τινὰ σκεδοῦντα 860, ἔπεμψε μοι τὰ φίλτατ' ἐγγόνοιν ἐρεῖν 1474, ἔτην φέρουσ' ἐπέμφαθον, οἷς ἐπῆλθον Kol. 98, πατὴρ ἐμὸς ἔπεμψεν ὧδε μὲν ἐφέσιος ἐγὼ ξυναπέστειχον ἔπεμψα 619, τοῦ πέμψαντος ἐρεῖν τοῦνομα 1846, ἀλλὰ πέπεμψό μ' ἔρημον 1461, ὅτ' ἦρᾶς καὶ ἀγγέλους πέμψον 1770, ἐπεὶ σὺ λίσσεσθαι πέμπεσ γεραίσκων ἀφοῦσθαι λύσσης, πέμπω πηγάσματα πέμφας Ant. 161, μέλλουσι γάρ τινες ἔπεσθαι πέμψαν, ἔπεμψαν El. 880, σοῦλιπ' ἐγὼ μάθοιμι πέμψας Ph. 1429, ἐγὼ δ' ἀπόλλωνος πανσυδίᾳ πέμψω σῆς νόσου λύσιν 1438, πέμψω τορεύσας Oid. 861, γῆν μ' ἔπεμψε πέμψιμ (πέμψης) ἐς πάλιν 1518, ἐπεμόσθη πέμψειν ἔπεσθαι Kol. 1274, πέπεμπεν πρὸς τοῦτον Ph. 680, αἱ δειροτάτας πεμφθεῖς τολεύσους 1168, πεμφθεὶς γὰρ σοὶ ξυναγάτης Ph. 98, ἀπόστασις αὐτοῦ πεπέμφθην Kol. 430, ὡς χρείᾳ μ' ἐπὶ σὸν σωμάμενον ἔπεμψε πέμπεσθαί τινα Oid. 556, πῶς δῆτά σ' ἂν πεμφθείη, ὅστ' οἰκεῖν δίχα; Kol. 602.

πέμπτος. πέμπτος ἐν τουτοισί = ὁ πέμπτος Ai. 704, ὁ πέμπτος δ' εὔχεται καταστάψῃ Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δῃώσειν τάχα Kol. 1318.

πέμφιξ: ἄπῆξε πέμφιξ Ἰονίου (πέμφιξιν οὐ) πέλας πόρου (φόρου) Kolch. V, 4, καὶ τάχ' ἂν Κεραυνίᾳ πέμφιξι βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι (λάβοι) Salmon. s. das.,

πέμμικα χροιᾶν ἰδὼν Eolch. s. das., πέμψειν αὖθις ὀφίων γαλᾶν (ὀφιαγέλων) πηρὸς Salmon. s. das.

πένης. οἰ' ἀνὴρ πένης Ph. 584, πένης ἀνὴρ Alaod. Kl. 87, ἁμοὶ δ' αὐδεῖς δοκεῖ εἶναι πένης ὧν ἄνοσος, ἀλλ' ἀεὶ νοσεῖν Kreus. IV, 7.

πενθεῖν. ἐν τροχοῖσδε πήμασι διπλᾶ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾶ φέρειν κακὰ Oid. 1320, οὔτοι ἥκε μοι γένει τὸ τοῦδε πενθεῖν πῆμα τ' ἐς πλεῖστον πόλεως Kol. 739, ἐν οἷς γὰρ χαίρει ἡ χθονία ξύν' ἀπόπεμπε καὶ πένθει κἀμοὶ χρή 1758, οἷσιν αἰσχύνην οἶα μαίνεται πενθοῦσα Tyro XV, 10.

πενθερός. λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν Kol. 1302, ἃ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν Iphig. III, 4.

πένθος. ἄλλος δ' οὔ τις ἐν πένθει βροτῶν Ai. 290, ἀράτην γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει 847, πένθος οἷον εἰσορᾷ ἔχουσαν Tr. 1112, νῦν δ' αὖ φροιμὸς ῥιοβόστας φίλοις μέγα πένθος εὔρηται, Ai. 617, κἄνδικα μὲν πάλαι φέρω τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι Oid. 94, ὅσον δ' ἀρεῖσθε πένθος 1225, οὐδὲ πένθος ἴσον' ἄπλακτον Kol. 1708, ὑπὸ στέγης ἔσω δόμοισι προθήσω πένθος ῥιπεῖσα στένειν Ant. 1249, κόμης δὲ πένθος λαγγάνω πώλου δίκην Tyro XV, 1.

πενία δὲ τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὸν νόσος· πενίας γὰρ οὐδεὶς ἔστι μείζων πολέμιος u. B. XXVI.

πεντάεθλον. ῥᾴων εἰσακήκοεν βραβεῖς δρόμων διανῦσαι πεντάεθλ', ἃ νομίζεται El. 691.

πέντε. δέκα μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντε Tr. 45, πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες Oid. 752.

πεντέγραμμος. καὶ πεσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολὰς Naupl. VII, 7.

πεντηκοντάς. κἀκ τῶνδε καὐδεὶς εὗρε πεντηκοντάδας Nauppl. V, 5.

Πεπάρηθος. πλέων – πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὔβοιαν Πεπάρηθον Ph. 549.

πέπλος. ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐπουσίας ὀργῆ πέπλοις Tr. 728.

πέπλος. ὅπως φέρῃς μοι τόνδε γ' εὐθὺς πέπλον, δώρημ'

ἐπιδῶ τέκνοισι τῆς ἐμῆς χερὸς Tr. 602, ᾧ σὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἄρσεσι ἔχρισα 674, τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον 756, πολίαις ἐνέγκαι τόνδε μηχαναῖς πέπλον 774, λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος προῦπεμπε μαστῶν περονὶς 924, πέπλους τε νῆσαι (τενῆσαι) λινοπλονεῖς τ' ἐκδύτας Naus. II, 2.

πέπλωμα. φανεῖν θεοῖς θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώμασι Tr. 613.

πεπρωμένος s. πορεῖν.

πέπων. ὅτ' ἦθη πᾶς ὁ βάσβος ἦν πέπων Kol. 437, μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς τᾶς σᾶς πέπον' (πέπονθ') ἐγ' ἀ-ναιδῆ 516, πέπων δ', ἐρινὺς ἀχρεῖος ἂν ἐς βρῶσιν, ἄλλους ἐξερεθίζεις λόγῳ Helen. V, 1.

πέρ. Ὅταν περ αἰκαδ' Αἰγύθου μόλῃ El. 566, ἐάν περ καὶ ἄεγῃς 593, ὡς ἂν ᾖς, οἷός περ εἶ Ai. 1117, ἔστιν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ τόδε Ph. 767, μὴ προδόλεσσαι γενναίος περ ὢν 1068, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς Oid. 408, ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη 1498, ὅταν περ νοῦσον αἴσθηται τὸ σὸν Kol. 901, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ, ὅθ' περ – ἄλγῳ τοῖσι σοῖς κακοῖς 743, ἆρ' οὐκ ἄμεινον ἦ σὺ τἀν Θήβαις φρονῶ; πολλῷ γ', ὅσῳ περ καὶ σαφηνέστερον κλύω 792, οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας 896, ἔᾶν περ πέμέ νιν. σώζῃ Θεῶν 1210, βῆναι πείθων ὅθεν περ ἦκες 1227, χῶταν περ αὐτῆς εὐγενεστάτη φανῇ u. B. LVI, 7. S. auch ὅθοσπερ u. a. Zusammensetzungen.

πέρα und πέραν. ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ὄρχω El. 981, ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι 633, μὴ πέρα λέγειν ἐμὲ 1483, ὅσοις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει 1506, φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν – Ph. 382, ὃς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν μ' ἐνεῤῥιψεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα 666, παῦε, μὴ λέξῃς πέρα 1275, καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω 1277, μὴ 'πεύχῃ πέρα 1286, τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα ἄπεστι πλεῖν τοῦ καθήκοντος χρόνου Oid. 74, οὔτ' ἂν πέρα φράσαιμι 343, μηδ' ἐξετάσῃς πέρα ματεύων Kol. 211, μή τι πέρα χρέος ἐμᾷ πόλει προσῴψῃς 239, οὐ σθένοιμεν ἂν φανεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων 257, οὔκουν πέρα (πέραν γ' ἂν οὐδὲν ἦ λόγῳ φέροις 661, ἐπεὶ πέραν

περᾶς ὧδε δὴ 885, (μάγος ἥκει – καὶ πάλιν ἐπεὶ – τοὶ μὲν πάρεσ', ἐγὼ δ' ὕπερθεν 1745) τρίτου καὶ παλαιοῦ πέρσαι πάντον χειμερίᾳ νότῳ χαρεῖ Ant. 334, ὃ πᾶν φύ τολμήσασα καὶ πέρα γυνὴ Epigon. II, 1, μὴ περισσαίνω περαίνων' ἢ μοι πάντα Tr. 663, πότερ' ἀνιστῶ, πότερα τέλεα περαιτέρω 948.

περαίνειν· καὶ πεπείρανται τάδε Tr. 681, νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει περάναι Ai. 22.

περᾶν· πάτραν πρὸς οἶκους – πέλαγος Αἰγαῖον περᾷ; Ai. 461, αὐτὸς δ' ὃδ' ἤδη δυσμάτων ἔξω περᾷ Oid. 581, ὅταν θνητοῦ περάσῃς 674, πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ 1530; περᾷς γάρ, περᾷς Kol. 155, ἐκεῖ πόλιν περᾶν ὧδε (περᾶσι) δὴ 886, ᾗδ' ἐκ δόμων ἄφορμος εἰς δίαν περᾷ Ant. 886.

πέρασις· ἀλλὰ μοι βίου – δότε πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφὴν τινα Kol. 108.

Πέργαμα· τὰ Πέργαμ' ἄλλοι ἢ μ' ἀλεῖν Ph. 347, εἰ τύχοι Τροίᾳ Πέργαμ' αἱρήσας' ἰὼν 353, καὶ τοῖσι Τροίᾳ Πέργαμ' ὡς οὐ μὴ ποτε πέρσειεν, εἰ μὴ 611, πρὶν ἂν – τὰ Πέργαμα ξὺν τοῖσδε τόξοις, ξὺν τ' ἐμοὶ πέρσαι φανῇς 1334.

πέρδιξ· ὄρνιθος ἦλθ' ἀκούσιος πέρδικος ἐν πλανωτῆς Ἀθηναίων πάγοις Kamik. II, 2. Πέρδικα III.

πέρθειν· Εὐρώπαν πέρσας πόλιν Tr. 244, καὶ πόλιν ἔπερσε 265, ὡς ταύτην πόθῳ πόλις δορίᾳ νεῖται, πρὶν ἡ Λυδία πέρσειεν αὐτὴν, ἀλλ' ὁ τῆδ' ἔρως φανεὶς 433, ἅτε γῆν πανώφελῆ οὖσαν ἐκεῖθεν ἀφίκοντο ἔπειτα πέρσαι 467, κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν 760, πόλεως γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους Ai. 1128, οὐκ ἔστι πέρσαι φασὶ τὸ Δαρδάνου πέδον Ph. 69, αὐτὰ γὰρ ὁ πέρσας γ', ὡς ἐφάσκετ', ἀλλ' ἐγώ; 114, καὶ τοῖσι Τροίᾳ Πέργαμ' οὐκ ἄν μὴ ποτε πέρσειεν, εἰ μὴ 612, πρὶν ἂν – τὰ Πέργαμα ξὺν τοῖσδε τόξοις, ξὺν τ' ἐμοὶ πέρσαι φανῇς 1335, πέρσειέ τε Τροίαν 1428, μήτε μ' ἂν πόσιν, μήτ' ἄλλο τοιοῦτος μοῖρ' ἔλθοι Oid. 1456, τὸ (φύλλον ἐλαίας) μήτε τις οὔτε νεαρὸς, οὔτε γήρᾳ σημαίνων ἁλιώδει χειρὶ πέρσας Kol. 703.

περὶ mit dem Genitiv: ἔρως τι θάρσος τοῦδε τοῦ πάθους πέρι; El. 412, Ὀρέστου – ἀγγεῖλαι πέρι 1111, λόγων γὰρ οὐ νῦν ἐστιν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι 1492, ὡς ἔλεσκέ μοι μαντεῖα σισυρὰ τῇδε τῇ χώρᾳ πέρι; Tr. 77, τὸ μὴ πᾶσαν πυθέσθαι σεῦ' ἀλήθειαν πέρι 91, περὶ γὰρ σοῦ νῦν εὔπειστα λέγει Ai. 150, εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι κρίνειν ἔμελλε 442, τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πέρι; 747, Αἴαντος δ' ὅτι – οὐ θαρσῶ πέρι 793, ἥμος ἀριστόχειρ ὅπλων ἔμελε' ἀγὼν πέρι 986, οὐδὲν σὺ πω κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι Ph. 358, καί τινος κήδῃ πέρι 621, τῶνδε γὰρ πλέον φέρω τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι Oid. 94, ὧν λέγεις πέρι 707, εἰ μὴν ὁρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι; 738, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν γένοιτο τῇδε τῇ μάχης πέρι Kol. 423, καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύγμαθ' ἑστῶσιν, παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι Ant. 198, νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ κεῖν' ἐγκειμένοι σοι, καὶ τῶν θανόντων, χρῄζουσι ζῶμεν πέρι 214, κρύπτουσαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι 283, ἦλθ' μὲν – λέγειν φρονοῦντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι 682, οὐ χρῆν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι πράσσειν Alet. VII, 5; mit dem Dativ: κεκεῖσθαι τῷδε περὶ νεοβρώτῳ ξίφει Ai. 828, κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ Ant. 1240, περὶ δ' ἐμῷ πάρᾳ κατάγνυται τὸ τεῦχος Achai. II, 2; mit dem Accusativ: ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὔπω δύναμαι τέμενος γεῶναι σοὶ μοί νεοε ναίει Kol. 135.

περίαλλα. δύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' ἰαχέων ἐκ στομάτων Oid. 1218.

περιβαίνειν: τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς ξέοντι μᾶλλον ἆσσον Ant. 1209.

περιβλέπειν. οὐδὲ τοὐνδίκως περιβλέποις Kol. 996.

περιβόητος. ὃς (Ἄρης) νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων φλέγει μὲ περιβόητος ἀντιώζων Oid. 192.

περιβρυχίοισι πτερῶν ὑπ' οἴδμασιν Ant. 836.

περιδινεῖν. τὸν δ' ἀνταῖον περιδινέοντ' οὐχ ὁρᾶτε; Klytaim. 1.

Περίθους. οὗ τὰ Θησέως Περίθου τε κεῖται πίστ' ἐπὶ ξυνθήματα Kol. 1594.

περιίδῃν. μὴ σφε περιίδῃς (πάριδης) πτωχούς, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς αἰωμένας Oid. 1505.

περιμένειν. τίς ἔφα, τίς με νότιος ἦκι περιμένει; Ant. 1296.

πέρυξ. ἡ δ' ὀξύθηκτος ὧδε βαμὶς πέρυξ λύει πλαινὰ βλέφαρα Ant. 1301.

περιπετής. ἐν γὰρ οἱ φασὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ Ai. 907, ἀμφὶ μέσῃ περιπετῆ προσπείμενον Ant. 1228.

περιπολεῖν. εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν Oid. 1234.

περίπολος. Ναξίαις (σαῖς) ἅμα περιπόλοις θυιάσιν Ant. 1151.

περιπόσθαι. τὰ δ' (μαντεῖα) ἀεὶ ζῶντα περιποτᾶται Oid. 482.

περιπτύσσειν. κατηφεῖ νύμφᾳ περιπτύξαντες Ant. 886.

περιπτυχής. ψυφαία φαγάνῳ περιπτυχὴς Ai. 699, ἀλλά νιν περιπτυχεῖ φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην 915.

περιῤῥεῖν. σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα πείσθω, καὶ περιῤῥείτω βίος El. 862.

περιῤῥύτος. τῆς περιῤῥύτου χθονὸς πήμονον Ph. 1, τῆς περιῤῥύτου Σκύρου 239.

περισκελεῖς φρένες Ai. 649, τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ Ant. 475.

περισκοπεῖν. ἐδυσσα δ' ἔσχον θυμα, καὶ περισκοπῶ, μή πού τις - El. 897, μισῶ μὲν ὅστις τἀφανῆ περισκοπεῖ u. B. XC, 1.

περισπερχής. ὦ περισπερχὲς πάθος Ai. 982.

περισσεύειν. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες El. 1288.

περισσός. πρὸς ὅ τι (ἄχος) σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσὰ El. 155, περισσὸν ἔχθος ἔνδον γυναικῶν ἐν ἀεὶ 1241, περισσὰ δρᾷν Tr. 617, τὰ περισσὰ πάνονητα σώματα Ai. 758, ποῖον δέ μου περισσὸν ἠκούσας λόγον; Oid. 841, τὸ περισσὰ πράσσειν Ant. 68, ὅτι πόνος περισσός ἐστι τἀν Ἅιδου σέβειν 780, τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ

λυκήρ' ἔπη Aiaad. V, 2, βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρωφώμενοι u. B. XXVII, 1, 3.

περιστέλλειν, ἔκηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐμῷ Ai. 821, τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ 1170, εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες Ph. 447, τὸ φὸν δέμας περιστέλλουσα Ant. 903.

περιστερά. τιθασὸν δὲ χῆνα καὶ περιστερὰν ἐφέστιον οἰκέτιν τε u. B. LXXIV, 1, 1.

περιστεφῆ κύκλῳ πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρὸς El. 895.

περιστροφή. ἐφεῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφὰς Naupl. V, 9.

περιτελλομέναις ὥραις Oid. 156.

περιφανής. δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον Ai. 66.

περίφαντος. ἀνὴρ θανεῖται Ai. 228, ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μέν που ναίεις ἀλίπλαγκτος εὐδαίμων, πᾶσιν περίφαντος ἀεὶ 598.

περιφανῶς. μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν; Ai. 81.

περιφραδὴς (ἀριφραδὴς) ἀνὴρ Ant. 848.

περιχαρὴς δ' ἀνεπτάμαν Ai. 693.

περιώσι' ἄφυκτά τε μήδεα παντοδαπᾶν βουλᾶν Phaidr. I, 1.

Περκώσιος. τί μέλλετ' Ἀρτακεῖς τε καὶ Περκώσιοι; u. B. XCVII.

περόνη. ἀποσπάσας εἱμάτων χρυσηλάτους περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο Oid. 1269.

περονίς. λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος προὔκειτο μαστῶν περονὶς Tr. 925.

Περῥαιβοί. ᾗ γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου Λάκμου τ' ἀπὸ Περῥαιβῶν εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας Inach. XI, 2 (s. Vorr.).

Περσέφασθα. πρὸς τοὺς ἑαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσ' ὀλωλότων Ant. 894.

Περσεφόνη. ὦ δῶμ' Ἄϊδου καὶ Περσεφόνης El. 110.

πέσημα. πρὸς ταῦδ' ὅλωλε θανασίμῳ πεσήματι Ai. 1033.

πεσσεία Naupl. VII, 7.

πεσσόν. καὶ πεσσοὶ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολάς Nauplı. VII, 7.

πεσσούς, κύβους τε, τερπνὸν ἀργίας ἄπος Palamed. I, 4.

πέτεσθαι. οἱ μὲν οὐδέπω μακρὸν πτέσθαι σθένοντες Oid. 17, πέτομαι δ' ἐλπίσιν 487.

πέτρα. ἔπεττεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν Tr. 780, ἀμφὶ δ' ἐκτόπουν πέτραι 787, ὅπου 'στ' ἐνοικοῦσα δίστομος πέτρα τοιάδ', ἵνα – Ph. 16, ὦ καταῤῥῶγες πέτραι 937, ὦ σχῆμα πέτρας δίκυλον 952, πρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα πέτρᾳ πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών 1002, ὦ κοίλας πέτρας γύαλον θεμιτὸν καὶ παγετῶδες 1081, ὅστις' ἃ θεσπιέπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα – τελέσαντα Oid. 464, φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν, ἀνά τ' ἄντρα καὶ πέτρας 478, ἢ που τὸν ἑφέσπερον πέτρας νιφάδος πελῶσ' Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ Kol. 1060, σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας σέροψ ὅπωπε λιγυὺς Ant. 1126, νάει πρὸς ἀνδρὶ, σῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος Iphig. II, 2.

πετραῖος. ἐν τάφῳ πετραίῳ El. 151, ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα θερμὰ λουτρὰ Tr. 638, Κυλλανίας γιονοκτύπου πετραίας ἀπὸ δειράδος Ai. 697, ἡ πετραία Σκῦρος Ph. 459, πετραία βλάστα Ant. 827.

πετρήρης. ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας Ph. 1262.

πετρίνης κοίτης Ph. 160.

πέτρος. ὡς οὐκ ἀρκέσει τὸ μὴ σὺ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν Ai. 728, εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ Ph. 272, ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων 296, καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας Oid. 334, οὐ κῶλα πάμφυρον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου Kol. 19, τὸ λευσθῆναι πέτροις 435, ἐφ' οὗ μέσου στὰς, τοῦ τε Θορικίου πέτρου, κοίλης τ' ἀχέρδου, κἀπὸ λαΐνου τάφου καθέζετο 1595.

πετρώδει – ἐν κατώρυχι Ant. 774, πετρώδει κατάφρακτος ἐν δισαμῷ 958.

πεύθου μολοῦσα τἀνδρὸς Tr. 387, Πευθοῦ' ἰὼν πεύθου τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι Oid. 604.

πεύκη. φλέγουτ' ἀγλαΐσι πεύκαις Oid. 214.

πευκήεις. πευκάεντ' Ἤφαιστον Ant. 123.
πεύκινης λαβόντα λαμπάδος σέλας Tr. 1198.
πεφρεῖν. τὸν κατέχρα πατρὸς ὠμῶν ἕκτορα Oid. 1497.
πῇ. πᾷ δ' αὖ φορεῖ σιν; Tr. 965, πᾷ μου φανεῖς; 1096, πᾷ, πᾷ, πᾷ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ; Ai. 867, πᾷ, πᾷ πέλται ὁ δυσεράπελος, δυσόμματος Ἀΐας; 912, πᾷ μοι φθογγὰ διακέκτακα φορᾶδην; Oid. 1310, πᾷ (πῇ) καὶ θῶ; Ant. 1343.
πηγή. ὁρᾷ πολύπλανης ἐξ ἕκτορος νεοβρύτους πηγὰς γάλακτος El. 895, ἐβρύσαμεν πηγὰ δακρύων Tr. 852, εἰ τῆς ἀπουσούσης ἔπ' ἦν πηγῆς δι' ἄκρων φραγμὸς Oid. 1887, τρισσάς τε πηγὰς Kol. 479, ἴσχειν δ' οὐκ ἔτι πηγὰς δύναμαι δακρύων Ant. 803, πηγὰς ὑποπόρους Naupl. IV, ἐπ' ἴσχατα χθονὸς, νυκτός τε πηγὰς u. B. XCIII, 2.
πηγάνου. τόνδ' ἐφέστιον πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον El. 420, πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τροιάδι Ai. 849, ἔπηξα δ' αὐτὸν ἐν περισκέλει ἐγώ 821.
πηδᾶν. αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον πηδῶντα πεδία σὺν νεοζύκτῳ ξίφει Aj. 30, εἰς δὲ σαυτικὴ σκάφη πηδῶντες ἔρδην Ἕκτορος πάφορον ὕπερ 1279, τίς ὁ πηδήσας μείζονα δείμων τῶν μακίστων πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ; Oid. 1300.
πήδημα. ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι πλευρὰν διαῤῥήξαντα τῷδε φασγάνῳ Ai. 833.
πηκτίς. ἔχουσι γὰρ κρουσταὶ πηκτίδων μέλη Tham. I, 1, ἀντίσπασά τε Λύδιᾶς ἐφαμμοσῆ πηκτίδος συγχορδία Mys. IV, 2.
πηκτός. ἐν γάρ οἱ χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος περικατὲς κατηγορεῖ Ai. 907, πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες Tham. II, 1.
Πηλεύς. εἰ τέθνηκ' ὁ Πηλέως γένος Ph. 333, Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκουρὸς μόνη γερονταγωγῶ, κἀνεκαιδεύω πάλαι Peleus I, 1.
Πήλιον. τὸν Ἀχιλλέα τραφῆναι ἐν τῷ Πηλίῳ πᾶν μᾶλλον θηρῶντα u. B. CV, 124.
Πηλιωτικὸν τρέφος (βρέφος) Achill. V.
πηλός. καὶ πρῶτον ἄρκυν (ἄρκυα) πηλὸν ὀρχήσειν (ὀρ

χάσκει χαροπὸν Pallor, II, 3, ἀλλὰ μὲν πρόσθεν πίθηκος τυρβάζεται u. B. CV, 141.

πῆμα. πατρὶ δ' ἐμῷ πῆμ' ἔσσεται Ilio 256, μὴ πῆμα φανείη καὶ μενεάνωρι νόθῳ 581, πόθεν δ' ἂν ἐγὼ λυκὸς εἶδον ἐμὸν πῆμ' 875, σμῶδιγ δὲ ἐπέσταμαί τι πῆμ' ἐχούσας ὧν Ta. 43, πᾶσιν τι δεινὸν πῆμα 46, ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυλίσθει 129, μεγίλους μὲν ἰδοῦσα πόνους δεινούς, πολλὰ δὲ πήματα καὶ παντοπαθῆ 1277, μὴ πλέον τὸ πῆμα κῆδος ἔσης πόλει Ai. 369, θυμηδὲς ἐπορθοῦν πόλιν τομῶντι πήματα 502, μέγας ἀρὴ ἦν λιτάνου ἔρχων χρόνος πημάτων 935, τοιοῦδε μέσται Ἑλλὰς φυτεύσαι πῆμ', Ὀδυσσέως χάριν 953, ἔστιν ὅτου πήματος Rh. 504, ἕως ἀνῇ τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν 765, τλῆναι δ' ἔλεινὸν δεῖ πάρεστι πήματα πάσαι 870, εἴ ποτε – ἡσθεὶς ἐκτοπίαν φιλόμολπε πήματος Od. 166, ἀνάριθμα γὰρ φέρω πήματα 168, Κύπριν δέ σου τῆδε σὺν δόλῳ 378, ἐν τραπέζαις πήμασιν διπλᾶ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾶ φέρειν πάλιν 1319, οὔτοι πῆμά μου γόοις τοῖσδε πενθεῖν πήματός γε (γ') πλεῖστον κόμπασμ' ἔχοι 739, σοὶ δὲ τῶν ἐκεῖθεν μηνυτῆρες ἀσκοποῦσι παρόντα καὶ μετοικοῦν πήματ', οὐκ ἐς 1496, χρόνῳ, ἐπεὶ μὲν ἔτεκε, καὶ δὴ (δὲ) πήματ' ἀνδρὸς αὔξουσ' ἄνω 1485, κοὐδὲν ἐκ τοῦδε μάτην πήμ' ἐπόνησεν ἐμοὶ πατήρ, πάλιν τε. Δίκτυνα δίκτυα αὖθις 1356, ἐφρούρει τὰ Δαβδακιδῶν οἴκων ἐρῆμα τῶν μετὰ φθιμένους τε πήματ' ἔπεσσιν Ant. 594, πάντων ἄλλ' οὐκ ἔσται, σύ δ' ἔτλας αὐτὰ γυναικῶν, οἷ' ἔτι πῆμα γένεται βροτοῖς ἐπίγαμ. Η. 8, πάλιν δ' ἀφθόνων ἐφίει τοιαῦτ' ἐπήνεσε, ἅτε πήματ' ἐν πάσαις μετιλλίβουσαν ὥραις Tereus IX, 2.

πημαίνω. μὴ ἀθλίαν μὲν δοῦσα τοῦ πάλαι κλέος El. 336, τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτεκνον ἀθλίαν καὶ δύστηνον Ἅιδου πημανεῖν Tr. 1165, εἰ γάμοι πημανοῦσιν, ἔσθ' ὅτου πήματος νούμενος Ai. 1155, εἴ με πημανεῖς τι 1314, εἴ τι σοι μεμνῆσθ' ἐμοὶ Kol. 657, νέον δ' ὁ πημήνας 898, ὅπου πάντα τεχνῶν καὶ τὰ πημαῖνοι φέρει u. B. LXXXII, 3n2.

πημάτιος. ἔνθα (αἰθὴρ ἡ) πημάτιος χειμάζεται πάφλασμος

Ἡμερονυκίς, ἡμέρα θέρους τῷ Βοσπορίτῃ Peiman. IV, 1.

ἡμονή· τῆς γὰν ἀκροΰσης ἡμονῆς λύσεις βάρος El. 939, ὥστε σὸν σπαστ' ἡμόνα γένος βλαστεῖν ἔασαι, ἡμονὴν αὐτῷ σκορπ 966, τὴν (δέλτον) ἐγὼ θώμὰ θεοῖς ἱερώμαι ἡμονῆς ἄτερ λαβεῖν Tr. 48, τὸν εἰσιδέσθαι ἡμονὴν ὑπόστεγον, λαθραῖον; 876, ἡμονὰς εὔχον λαβεῖν 1189, ἀλλ' οὔ τι χαίρων δίς γε ἡμονὰς ἐρεῖς Oid. 863, τῶν δ' ἡμονῶν μέλιστα λυπεῖν' αἰ' ἃ φανῶσ' ἀθλαίρετος 1230, ὅτε τὰ δεινὰ κέρδη ἡμονὰς λογάζεται Ant. 326, τὸ μεθιέναι ἡμονῆς λυτήριον u. B. XXXIX.

ἡμπερα· κρὸπ ἡμέρας θάμὸς Tr. 766.

Ἡμερίδης· Δάϊκα Ἡμερίδων στυγερὰ καὶ ἀνάρετος Achai. I, 1.

ἡμῖδς· κοὐκ ἂν ἡμᾶς ἐκ πάθων τις ῥυβάζεται u. B. CV, 141.

ἡμῖν – πεῖραν El. 470, λύκη ἡμῖν 654, φυλάξαι δεῖ με σοῦ σοὶ ἡμῖν 1504, ἡμῖν ὠδῖνας σῶν. Tr. 41, ἡμῖν γλωχῖνι 681, ἡμῖν πρόσφθεγμα Ai. 500, ἡμοὶ ἡμῖν τέθνηκεν, ἢ κἀμοὶ γλυκύς, αὐτῷ δὲ τερπνὸς 966, τιμὴ ἡμῖν 1004, ἡμῖν αὖθ' ἁβάλων κυνῶν 1034, ἡμῖν ἐς ἀγῶνας 1239, ἢ πάρεστ' πολλοὶ ὧν φίλος, κοὐδεὶς ἡμῖν 1359, ἡμῖν αἱμαγὰς Rh. 289, ὦ ἡμῖν θεοῖς 254, ἡμῖν Σίγειον 355, ἡμῖν Ἀτρείδας 610, καὶ λοιπὰ τοῦ ἡμῖν βίου Oid. 1487, ἡμῖν πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων ἡμῖν; Kol. 606, θοῖς μὲν γὰρ ἦδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ τὰ τερπνὰ ἡμῖν ἡίνεται, κοὐδὲν φίλα 615, ἡμῖν ὠρὰς 951, ἐφέδρων – ἡμῖν 1610, ἡμῖν ὄρνιθος Ant. 423, ἡμῖν αἰδῶ παιδὸν u. B. XVI, 1, 1, ἡμῖν χολὴν κλύζουσι φαρμάκῳ ἡμῖν LXVII.

ἡμῖν· ἐξουσιάζων ἡμῖν Kol. 990, ἀλλ' ἡβῶσ ἔλεξας, οὐδὲ μὲν ἡμῖν Alet. V, 1.

ἡμιδή· ναυαρχὶνῆς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκυστο ἡμιδῆς Ant. 1011.

ἡμιπλάναι· πᾶν δ' ἐμίμπλατο ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον El. 729, χωρῷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὅμμα θαυμάτων 906, ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ

Ph. 520, τοῦ τόνδε πλῆσας θῶ; Kol. 480, ἢ μητρόθεν – δυσώνυμα λίκτρ' ἐκλήξω; 528; πρίν ποθ' ἁμετέρων αἱμάτων γένυσιν πλησθῆναι Ant. 121, καὶ τάτ' ἐξαίφνης χθονὸς Τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν, σύριόν τ' ἄχος, πίλ- πλησι πεδίον, πᾶσαν αἰολίζων φόβην ὕλης παιδιάδος 419.

πιμπράναι s. πρήθειν.

Πίνδος. ἐεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου πάκρου τ' ἀπὸ Πεῤ- ῥαιβῶν εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας Inach. XI, 2 (s. Vorr.).

πίνειν. ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς, αἷ τοὐμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο ἐπίετε πατρὸς Oid. 1401, ἵν' ὀνμὸς εὔδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς ψυχρὸς πατ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται Kol. 622, ζῇ, πίνε, φέρβου Dan. 6, τὸ πρὸς βίαν πιεῖν ἴσον κακὸν πέφυκε τῷ διψῇν βίᾳ u. B. XLIII, 1, διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφᾷ, οὐκ ἂν πλέον τέρψειας, ἢ (μὴ) πιεῖν διδοὺς XLIV, 2.

πινυστήρης. ὁ πινυστήρης τοῦδε μάντεως χορὸς Amphiar. II.

πιπράσκειν. κεῖνος δὲ πρωθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν Tr. 252, πέπραμαι κἀπόλωλα Ph. 978.

πίπτειν. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ καῖοι διέκπάρησαν εἰς μέσον θρόμον El. 747, κἀξ ἀγεννήτων ἄρα μῦθοι καλῶς πίπτουσιν Tr. 62, ἡνίκ' ἢ σεσώμεθα, ἢ πίπτομεν 84, τὰ περισσὰ κἀνόνητα σώματα πίπτειν βαρείαις κρὸς θεῶν δυσπραξίαις Ai. 759, ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ αὐτο- σφαγῆ πίπτοντα, τὼς – 841, ἀλλ' ἴσθι τοι, τὰ σκληρ' ἄγαν φρονήματα πίπτει (πίπτειν) μάλιστα Ant. 474, ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι πήματα φθιμέ- νων ἐπὶ πήμασι πίπτοντα 595, Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις 782, πίπτουσι – βροτῶν χ' οἱ πολλὰ δύνοι πτώ- ματ' αἰσχρὰ 1045, ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι u. B. LXXXIV, 2; δέδορκα φάσμ', ἄνευ φθόνου μὲν οὐ πεπτωκὸς El. 1467, τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἁρκυστάτοις πέπτωχ' ὁ τλήμων; 1477, ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου πίπτωκεν (πέπωκεν) ἤδη Tr. 1056, πρῶτος ὦς με βασιάσῃ πεπτῶτα τῷδε περὶ νεοβλάστῳ ξίφει

Αἰ. 828, πεπτῶς' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσω 982, ἢ γὰρ εὐναίῳ σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπαυμένοις Oid. 146, τὴν ἐμὸν πάλαι γόον ἦν ποτ' ἐκ νεοσσῶν αἰκίας πεσεῖν ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος Kol. 749, τὴν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐκ φονεῖς πεσεῖν' ἤθροισεν Ant. 697, τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου 1018; μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν El. 898, μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν 439, ὥστ' οὐκ ἔχω πάλαιπα ποῖ γνάφῳ πέσω Tr. 705, ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν αὖτως, ὧδ' αὖτως, ὡς μ' ὄλεσεν 1087, ἐν μέσοις βοτοῖς συδηκαμῆσιν ἦσχυσε θανεῖ πεσών Ai. 325, ὃς ἐν δ' ἑλίκεσσι βουσὶ καὶ πλατεῖς πεσὼν αἱματόεις, ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσε 375, καὶ πρὶν δ' ἔργα χερὸς μεγίστας ὑφεῖς ἄφελε παρ' ὀφθαλμοῖς ἧκεν, ἔπεσεν μελέοις Ἀτρείδαις 620, πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν 1061, ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν 1063, ὅπως μὴ τόνδε θάπτων, κύνος εἰς ταφὰς πέσῃ 1090, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ Ph. 826, κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' ῥίπτασμα πέτρας πέτρας ἄπωθεν αἰμάξω πεσών 1062, στάντας τ' ἐς ὀρθὸν, καὶ πεσόντας ὕστερον. Oid. 50, τηνικαῦθεν ὧδε πεσούσης 129, οὐ γάρ με μοῖρα πρός γε σοῦ πεσεῖν 876, καλῶς ἔλαβεν εὐλεβουμένην πεσεῖν 616, ᾧ μέγας λιμὴν αὐτὸς ἦμεσεν παιδὶ καὶ πατρὶ Φαλαρικῷδε πεσεῖν 1209, γέροντα δ' ὀρθὸν, φιλτάτῳ, δι' ὄρους πέσῃ Kol. 895, ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν 748, ὅπως τις ἐς πλέον πέσῃ τοῦ θέλοντος 1219, ἐς δὲ γαῖνας πατρὸς πατοῦσα κλιτὸν 1608, ἀντίπτυκι δ' ἐπὶ τῷ πάλαι πεπαλωθεῖς, πυρφόρος Ant. 134, οἷδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι 240, ὅστις ἐς κακὸν πεσὼν οἰκεῖται 1027; πεσήμεθ', εἰ χρὴ, πατρὶ τιμωρούμενοι El. 399, ὡς σπόρᾳ, κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὐ ποτ' αἰσχύνῃ πατήρ Tr. 597, χερὸς πλήκτροι δ' ἐν σπέρνοισι πασαῖντιαι δρῦπτον, καὶ πολιᾶς ἄμυμα χαίτας Ai. 682, πρόσθεν αἴρεσθ' κατὰ μαθεῖς, χὠ ξύμμαιμος ἐξ ἴσου. Kol. 1374,

πιστεύειν, καὶ τίνος βραχεῖν λόγου πρὸ' εἰσακούσας', ὧδε πιστεύεις ἄγαν; El. 884, ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλου, σαφῆ σημεῖ' ἰδοῦσα, τῷδε πιστεύσω λόγῳ 886,

ἔξει, εἰ πιστὸν μοι ξένον ἔσεσθ', μηκέτ' ἂν πόρω σοφίζων αὐτὸ, πιστεύων δ' ἀρᾷ 1317, μύθους γ' εἴ τι πιστεύειν χρεών Tr. 67, τὸ γὰρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ σμικρᾶς ἐπισχεῖν, τὴν πόρος συγχεῖ χάρν 1228, σοί γε πιστεύσας 1251, θεοῖς τε πιστεύσαντα, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις Ph. 1374, ὡς οὐχ ὑπείξων αὐδὲ πιστεύσων λέγεις Oid. 625, ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον - τάδε 646, σὺ πιστεύσας καὶ μεταστὰς Kol. 175.

πίστις, πῇ τέλος πίστιν ἕρων El. 735, τίν' - ἰδοῦσα πίστιν, ἐς τί μου βλέψασα, θάλπῃ τῷδ' ἀπημάντῳ πυρί; 887, εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις Tr. 588, οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν ἔνεστι, πεῖρα δ' οὐ προσαμίλησέ πω 590, λόγων τε πίστιν, ὧν ἔχεις, ἐφαψάμαν 623, ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἔχων δυσπρόφευς; 1182, ἔμβαλε χειρὸς πίστιν Ph. 813, τίς μοι φανεῖται πίστις ἐνδικος; Oid. 1420, καὶ γὰρ σὺ νῦν γ' ὧν τῷ θεῷ πίστιν φέρεις 1445, θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία Kol. 611, ᾧ πίστιν ἴσχων τήνδ' ἀκειράμην ἄγραν 960, φάσ μοι, χρεὼν εἶη πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις, ὑμεῖς τε - τῷδε 1632.

πιστός, μάλιστ' ἐσεί τις πιστὸς El. 284, θανάντος πίστ' ἔχων τεκμήρια 774, ὥστε πρὸς πιστοὺς ἰοῦσ 1204, ἢν πού μ' ἐν πολλῶν ἐγὼ μόνον προσεῦρον πιστὸν ἐν πικρᾷ φρενί 1353, μαντεῖα πιστὰ Tr. 77, πιστὸς ὧν κείνῳ 286, ἢ ἐσθ' τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας φάος; 898, ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος 541, ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμῶς πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος Ph. 71, τοιοῦτος ἥδε· ταῖς λόγχαις, - μήτε μου τὰ πρόσ' ἐλθόντας, πιστός, ἀτηρὸς λάθρᾳ 1272, Κάδμου δ' πιστὸς, οὐξ ἀρχῆς φίλος Oid. 386, Λαΐου γὰρ ἦν, εἶπας καὶ ἄλλους πιστούς, ὡς νομεὺς ἀνήρ 1118, πιστὸν δ' ὑμᾶς πτερόν Kol. 97, ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῶν μόνῳ 334, φίλαις δέ μου πιστὴ κατέστης 366, τὸ σὸν μόνον πιστὰ πεπλάσθαι 625, ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τόδε 1021, Παρθενοπαῖος -, ἐπώνυμος πρὸς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ μητρὸς λαχεῖν πιστὸς Ἀταλάντης γάνος 1322, εἰ γάρ τι πιστὸν ἔσται ἐκ χρησμηρίων 1331, τοῖς σκοτεῖ

θ' ἅμα πιστοῖσι συμμάχοισιν 1365, εἰ δ' ἐν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί; 1488, σὺ τὲ θησαῦρ' Ἡφαίστου τὲ πᾶσιν πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα 1594, πιστοὶ μὲν κωχεύουσιν ἀμφορῆι θίμαις Kâmik. V, βροτῶν δὲ πιστὸν οὐδὲν Tyro XI, 3.

πιστοῦν. οὗ τοι σ' ὑφ' ὅρκου γ', ὡς κακὸν, πιστούμεθα Kol. 650, πιστωθεὶς ὅτι – 1039.

πιτνεῖν. ἐν πολίμναις πιτνῶν Ai. 185, 300, ὡς – ἄναφος ἔκπιτνε, δίχα τε παντὸς Kol. 1782, καὶ πάσης ἀπεφύγετον σφῷν τὸ μὴ πιτνεῖν κακῶς 1740.

πίων. πίονος ποτοῦ Tr. 703.

πλάζεσθαι. τὸν ὠμόθυμον εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων Ai. 886, τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔξω; Kol. 1281.

πλάθειν. τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν El. 220, ἵν' ὁ χάλκασπις ἀνὴρ θεοῖς πλάθει πᾶσι Ph. 728.

πλανᾶν. πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔκη φιλεῖ πλανᾶσθαι Kol. 304, ἦ γνώμη πλανᾷ; 316, ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη γερονταγωγεῖ 347.

πλάνη. πολλὰς ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάναις (πλάνοις) Oid. 67.

πλάνημα. οἷόν μ' ἀκούσας' ἀρτίως ἔχει ψυχῆς πλάτημα, κἀνακίνησις φρενῶν Oid. 727.

πλάνης. ποιμὴν γὰρ ἦσθα, κἀπὶ θητείᾳ πλάνης; Oid. 1029.

πλανήτης. τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν – δέξεται; Kol. 8, πλανάτας, πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐδ' ἐγχώριος 123.

πλάνος. ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου, πλάνοις ἴσως ὡς ἐξεπλήσθη Ph. 758, κἀναπαύσετον τοῦ πρόσθ' ἑρήμου, τοῦ τε δυστήνου πλάνου Kol. 1114.

πλάξ. ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακὸς Tr. 273, ἄκραν ὑπὸ πλάκα Σουνίου Ai. 1220, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ πέμψεις – Ποίανι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκας (πλάκα) Ph. 1430, τῷ γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι πᾶσαι φίλαι Oid. 1103, ξένον ἐκτανύσαι – τὰν παγκευθῆ κάτω νεκύων πλάκα Kol. 1564, ὁρμωμένῳ νεφτέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας 1577, ὅτῳ μήτ' Ἄρης, μήτε πόντος ἀντέκυρσεν, ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν 1681.

πλάσσειν. τοιούσδε λόγους φιδύρους πλάσσων Ai. 148.

πλαστὸς ὡς εἶην πατρὶ Oid. 780.

πλάτη. ἄλλαν ὃς ἐπέβας ἑλίσσων πλάταν Ai. 358, τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ κατέβητε; Ph. 220, πέραν πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ κατηγόμην 355, ἃ θ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλία χερσὶ παραπτομένα πλάτα θρώσκει, τῶν ἑκατομπόδων Νηρήδων ἀκόλουθος Kol. 717, ναύκληρον πλάτην Nauπ. VII, 5.

πλατύς. οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς, οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι Ai. 1250.

πλεῖν. νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὀφειμένη δοκεῖ El. 335, ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν Ai. 1143, πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον Ph. 58, πλέω δ' ἐς οἶκον 240, πόθεν πλέων; 244, οὐ γάρ τις ὅρμος ἐστὶν, οὐδ' ὅποι πλέων ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται 802, ἦν δ' ἡμᾶς ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι 354, πλέω πρὸς οἴκους 383, ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς 526, μόνον θεοὶ σῴζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς ἡμᾶς, ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν 529, πλέων ὡς ναύκληρος, οὐ πολλῷ στόλῳ ἐξ (ἀπ') Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὔβοτρυν Πεπάρηθον 547, πῶς οὖν, Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος πλεῖν ἦν ἕτοιμος; 569, ἐπὶ τοῦτον ἄνδρε τώδ' – διώμοτοι πλέουσιν 593, δίχα τοῦδε πλέοντες 840, ἵν' – ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν, μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν 881, δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς 915, ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς ἤδη 'στι 963, πλεῖν μεθ' ἡμῶν 1275, ταύτης (χθονὸς) ἔπι πλέοντες ὀρθῆς Ant. 190, εἰς Αἶαν πλέων u. B. XCV, 1; αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φῂς, Αἴας ἔπλει Ai. 1234, πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' αὐτὸς Οὐδυσσεὺς ἔπλει; Ph. 572, ἔπλεις ἅμ' αὐτοῖς 1026; σὺ μὲν πέπλευκας, οὔτ' ἔνορκος οὐδενί, οὔτ' ἐξ ἀνάγκης Ph. 72, ἔχοντες – σύμβολον σαφὲς λύπης, πρὸς ἡμᾶς πεπλεύκατε 404; ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας Ai. 1105, ἑκόντα πλεύσανθ' ἑπτὰ ναυσὶ ναυβάτην Ph. 1027, ἐμοῦ πλεύσαντος 1033, ἐπεὶ οὔποτ' ἂν στόλον ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' οὕνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου 1038.

πλευσεῖν ἑλίκων ἐκπεπλεγμένην Oed. 1264, πλευσοῦσιν ἀρτάναισι Ant. 54, κημοῖσι πλεκταῖς Poleus III, 1.

πλέος. ἀνευδείας πλέαν El. 607, ἰὼ στέγαι φίλων ἔρημοι, εἰῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι 1405, ταῦτ' ἐστὶ πᾶσι μοῖρας πολλῆς πλέα Ai. 745, φάκη, βαρείας τοῦ κοσμήσεως πλέα Ph. 39, βραχὺν τιν' – μῦθον, οὐκ ὄγκου πλέων Kol. 1162. S. auch πλέως.

πλεύμων. ἐς δὲ πλεύμονας (πνεύμονας) στέρνων διεφοίζησεν Tr. 567, ὡς – διώδυνος σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων (πνευμόνων) ἀνθήψατο 778, πλεύμονάς (πνεύμονάς) τ', ἀρτηρίας φορεῖ ξυνοικοῦν 1054, ἐντήκετ' αἰὲν γὰρ πλευμόνων ὅσοις ἔνι ψυχὴ n. B. XXIII, 7, Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων 15.

πλευρά. πανῶν πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι Tr. 681, ὅπως προσπτύσσεται πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος, χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον 768, πλευρᾷ προστακεὶς ἰοῦ 833, ἐκ δ' ἐλώπισε πλευρὰν ἅπασαν 926, ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην 931, πλευρόθεν πλευρὰν παρεὶς 939, πλευραῖσι – προσμαχθὲν 1053, ὅθ' αὖ διῆξε πλευρῶν 1085, πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ Ai. 834, μέγας πλευρᾶς (πλευρὰν od. πλευρὰ) βοῦς 1253, παῖ, σὺ δὲ πατρὸς γ', ὅσον ἰσχύεις, φιλότητι θιγὼν, πλευρὰς σὺν ἐμοὶ τάσδ' ἐπικούφιζε 1410, ὁ δυσφιλὴς – πόνος, πλευρὰν μαραίνων Kol. 1260, ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος Ant. 1236.

πλευρόθεν πλευρὰν παρεὶς Tr. 938.

πλευροκοπεῖν. τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνεῤῥήγνυ Ai. 256.

πλευρόν. τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ κλιθεῖσαν αὐτὴν Tr. 1225, πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ὕστερον νεῶν Ai. 874, ἐρείσατ' – πλευρὸν ἀμφιδέξιον (ἀμφὶ δεξιὰν) Kol. 1112, κέστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν ἀλδήσας πλείω Aig. III, 1.

Πλευρών. πατρὸς μὲν ἐν δώμοισιν Οἰνέως ναίουσ' ἐνὶ Πλευρῶνι Tr. 7.

Πλευρώνιος. ὡς κόρην Πλευρωνίαν ὑπημβρύωσεν n. B. L. 4.

πλέος. ὅσσος σὶ πόνος πολιοῦ πλέῳ Ai. 1115, ἄνδρ' μυρίας πλέων 1150, ὡς ἔφυν οἶκτου πλέος Ph. 1074, φῦναι τὸν ἄνδρα πάνυ ἐπισκήπτης πλέω (πλέων) Ant. 721, χειμώνων πλέος Tham. I, 2. 6. aush πλέος.

πληγή. πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθον στέρνων πληγὰς αἱμασσομένων El. 90, ἐν κοίταις πατρῴαις ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία γενύων ὥρμαθὴ πλαγὰ 196, σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενὴς λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ Ai. 137, δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ πληγή τις ἥκοι 279, φυσῶντ' ἄνεμοι πρὸς ῥίνας ἔκ τε φοινίας πληγῆς μελανθὲν αἷμ' ἀπ' εἰκείας σφαγῆς 919, οὐ (πόντου) πολλάκι δὴ τούμὸν ἐτέγχθη κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγῇσι νότου Ph. 1457, κεἴν ἐγίνετο πληγὴ τελευτῶσα Ant. 261, μεγάλοι δὲ λόγοι μεγάλας πλήγας τῶν ὑπεραύχων ἀποτίσαντες, γῆρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν 1351, θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτὸς u. B. I, τυπάδι βαρείᾳ καὶ πληγαῖς ὑπακούουσαν ὕλην ἄψυχον LXXII, 2, 4.

πλῆγμα. ἦν δὲ μετώπων ὁλόεντα πλήγματα Tr. 522, ἐπεῖ γὰρ οὔτε τοι γενῆδος ἦν πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολὴ Ant. 250, τέθνηκε - δύστηνος ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν 1283.

πλῆθος. πάνου γε πλῆθος, κοὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον Ai. 876, ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει πολλῶν μηνῶν πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλὰν Μηλιάδων Νυμφᾶν Ph. 723, οὐ μᾶ ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν Oid. 123, ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνῃ κακῶν 424, ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα θηρᾷν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται 541, ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος; Kol. 66, ἅπας οὐδὲν ἐλλείπει, γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἕρπον Ant. 586, συνοπάζεται δὲ πλῆθος, ῥύχ ὅσον δοκεῖ σοὶ Lack. III, 5.

πληθύειν. πῶς παιᾷ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις; Tr. 54, ὡς καθ' ἡμᾶς ἐσθ' ὁ πληθύων (πληθύνων) λόγος Kol. 377, καὶ σ' ὁ πληθύων (πληθύνων) χρόνος γέροντ' ὁμοῦ πίθησι καὶ σοῦ νοῦ κενὸν 930, κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην Phoinix s. Kolch. V, 3.

πλῆκτρον· ὡς ναυφύλακες νυκτέρου ναυκληρίας πλήκτρος ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τροπίν Achai. VI, 2, ἢ δορὸς δεχόστομον πλῆκτρον Achill. III, 1.

πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς ἥξοντ' Ὀρέστην El. 293, ἀλλ' οὐ κάτοιδα, πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι 414, πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι πέμπει μακίνη 426, μή του τόδ' ἀγλάϊσμα, πλὴν κείνου, μολεῖν 908, τῷ γὰρ προσήκει, πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ, τόδε; 909, ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον 1217, πλὴν ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται Tr. 41, τόδ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμὲ 1172, ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν εἴδωλ' – ἢ κούφην σκιὰν Ai. 125, ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστὶν εἰς ὅ τι βλέπω, πλὴν σοῦ 515, οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ, πλὴν ὅδε; 1238, ὥστε μὴ λέγειν ἓν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως 1341, τί οὖν μ' ἄναγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; Ph. 100, εὕρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρὸν 283, πάντ' ἐκπορίζει, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμὲ 299, ποίου τε τούτου, πλήν γ' Ὀδυσσέως, ἐρεῖς; 441, ἄλλον – πλὴν ἐμοῦ 537, πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἰποτε τόξων πτανῶν πτανοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν 710, προνοίας οὕνεκ' οὐ δοθήσεται πλὴν σοί τε κἀμοὶ 775, ὃς οὐδὲν ᾔδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν 1010, νικᾷν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν, πλὴν εἰς σὲ 1053, θνήσκουσι γὰρ, πλὴν εἴς τις Oid. 118, ὃς φόβῳ φυγὼν, ὧν εἶδε, πλὴν ἓν, οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι 119, ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοὶ 370, τἀμὰ γὰρ κακὰ οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν 1415, πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος 1509, ἐπείπερ εἶ γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος Kol. 76, ὥσθ' ἔστι μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν εἰπεῖν ἃ χρῄζω 573, θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο, πλὴν θανεῖν 954, οὐκ οἶδα πλὴν ἓν 1161, πλὴν ὁ κύριος Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα 1643, οὐδ' ἂν εἷς θνητῶν φράσειε, πλὴν τὰ Θησέως κάρα 1657, πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὦ – Ant. 144, τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον 236, τί νόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους φῦσαι; 646, πλὴν

ὅσων τόπος παρῇ Oinom. V, 2, ὡς οὐκ ἔστ' πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μαλλόπεσσιν ταμίας Tereus V, 3, ὡς οὐδὲν ἐσμὲν, πλὴν σκιαὶς ἐοικότες u. B. XXVII, 1, 2, οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν 2.

πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος Ai. 807, πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζεις Kol. 778, βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε πανστελεῖς πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ νυνῶν βορᾶς τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου Ant. 1017, ταύτης σὺ μὲν τόι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς 1052, πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας Pandor. I, 1, πλήρη μαχαλισμάτων Troil. III, 8, γαστήρ τε γὰρ σοῦ καὶ γνάθος πλήρης u. B. LXIII, 2; ὦ πληρέστατον ἄλιον λύπας ἀπ' ἐμοῦ κάλον Ph. 1087.

πληροῦν. θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαί ποτε Ph. 924, ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα (σελήνη), πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη u. B. LVI, 6.

πλήρωμα. ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης; Tr. 1213.

πλησιάζειν. εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν Oid. 91, ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον, ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἑνί, ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους ἐξ ἥρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμήνους χρόνους 1136.

πλησίος. παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοὶ El. 640, τοῦ πλησίον παρόντος 927, ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις Tr. 889, μᾶλλον δ' εἰ παροῦσα πλησία ἔλευσσεν οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν φῖτισας 896, καὶ νῦν προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρὸς 1076, καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε πλησίον (πλησίοι) πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνὴ Ai. 1168, πλησίον γὰρ ὢν νυρεῖ Ph. 371, οἱ (αἱ) δὲ πλησίοι (πλησίον) γύαι – εὔχονται Kol. 58, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ Ant. 761, οὔθ' ἥδ' ὀλεῖται πλησία 768.

πλήσσειν. ᾧ μοι πέπληγμαι El. 1415, ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην Tr. 931, τῆσδ' ἀνδροφθόρου πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι Ph. 267, ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῆναι χθονὶ Kol. 605, καίσαντές τε καὶ πληγέντες αὐτό-

χειρὶ σὺν μιάσματι Ant. 172, οὔτε φθονεῖν πεφυκὸς νόσῳ 819, ὁ ἀλιτὼν πλήρεις νοῦν φόνου Aesphilar. V. πλόκος. ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ πέρανω πλόκον Ai. 1179.

πλοῦς. ἧς ὁ πλοῦς δὴ ἦν χάρον El. 641, Μενέλαος, ᾗ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλατον Ai. 1045, οὐκ ἐκφεύξῃ σὺ θεὸς πλοῦν ἡμῖν εἴκῃ 465, ναυτὸς γὰρ καλὸν πλοῦν μὴ ἐξ ἀκόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν 467, ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμί σοι, τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι 652, καὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά 641, γένοιτο δὲ πλοῦς σῴζειός τε καὶ σταλής; ὅσοι ποτὲ θεοὶ θαλάσσῃ, χῷ στόλος χαρσύνεται 780, ἀνὴρ ὅδ' - πεπόνθατ' οἷα δὴ ἔοικε κἀπολιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν 911, ναυτὸς καὶ πλοῦς 1450.

πλούσιος. σοὶ δὲ πλούσια τραπέζα κείσθω El. 361, πένητος ἀντὶ πλουσίου Oid. 455, ταύτην δ' ἔᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει 1070.

πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα Ant. 1168.

πλουτίζειν. ὑφ' οὗ (λοιμοῦ) - Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται Oid. 30.

πλοῦτος. πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν El. 648, πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένην 960, ζῴης μοι καθύπερθεν χερὶ καὶ πλούτῳ τῶν ἐχθρῶν 1091, μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα πτὲξ βροτοῦσιν, οὔτε Κῆρες, οὔτε πλοῦτος Tr. 134, εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις, ἢ μακροῦ πλούτου βάθει (βάρει) Ai. 130, εἴπερ τινὸς, σθένοντος ἐν πλούτῳ, Φρυγῶν 488, τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρὶς; τίς πλοῦτος; 519, ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ Oid. 380, δεινὸς γὰρ ἕρκειν πλοῦτος ἐς τε τἄβατα, καὶ πρὸς τὰ βατά Aload. XI, 6, οὔτε δαίμων, οὔτε τις θεῶν νέμων πλοῦτον ποτ' ἂν νείμειαν ἀξίαν χάριν Skyr. IV, 3, εἰ κακόβουλος φρονεῖς ἐκτρέφει τὸν εὐδαίμονα πλοῦτον ὁ Β. LVIII, 7, 3.

Πλούτων. αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν, Πλούτωνά τ', ὀργὰς μὴ μενεῖς κατασχέθειν Ant. 1200, Πλούτωνος δ' ἐπεισόδους Inach. VI, 1, τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτωνα δαμφίας χάριν Z.

πλώσιμος. κείνοις δ' ἴσως – φανήσεσθαι μᾶφόν τὸ δεῦρο πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον Kol. 668.

πλωτός. ἰχθύων πλωτῷ γένει u. B. XXIII, 9.

πνεῖν. ὀρῶ μένος πνέουσαν El. 610, πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο Tr. 1160, ἰὼ πῦρ πνεόντων χοφάγ' ἄστρων Ant. 1146, τὰ πολλὰ τῶν θειναῖν ἄνεμ φυρσαντα νυκτὸς ἡμέρας μαλάσσεται Akris. VI, 2, περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρον πνέον (πλέον) Achai. II, 3.

πνεῦμα. τίνος ποινῆς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Δήλιδι El. 564, ναί νιν οὐ θάλπος θεοῦ, οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ Tr. 146, τίως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου νέαν ψυχὴν ἀτάλλων Ai. 558, δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε σεσηνότα πόντον 674, ἐκειδὰν πνεῦμα τοὔμ' ἀρώρᾳ ἀγῇ Ph. 689, οὐκ ἔστι ληστοῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον 643, τῷ, κλθέρος ἄνω πτεπάδες ὀχετόνου διὰ πνεύματος ἕλωσί με 1093, καὶ πνεῦμα ταὐτὸν οὔ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσι φίλοις βέβηκεν, οὔτε πρὸς πόλιν πόλει Kol. 612, ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον Ai. Lokr. III, χαλκοσκελεῖς γὰρ ἐκπνέουσι πνευμάτων ἄπο Kolch. VI, 2 (s. Verr.).

πνεύμων s. πλεύμων.

πνοή. ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει πρύφον νιν El. 435, ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις ἤρμοζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαὶ 719, ἵν' – ἐν θέρει δ' ὕπνον δι' ἀμφιρῥῆτος αὐλίου πέμπει πνοή Ph. 19, ὥστε ποντίας ἁλὸς οἶδμα, δυσκνόοις ὅταν Θρήσσησιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς Ant. 589, καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος 1238.

ποδαγός. ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει πεδίον ἐπ' ἄκρον Ant. 1196.

ποδαπόν; Kol. 1160, ποδαπὸν τὸ δῶρον ἀμφὶ φαιδίμοις ἔχων ὤμοις Nipt. V, 4.

ποδίζειν. ἐν δεσμοῖσι δρακίσης ἀνὴρ κῶλον ποδισθεὶς Akris. III, 2.

ποδάκης. θεῶν ποδάκεις – βλάβαι Ant. 1104.

ποθεῖν. τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος, ὑπόπτως El. 4, αἰαῖ μὲν γὰρ ποθεῖ, ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι 171, καὶ νῦν ποθῶ τοῦ σοῦ θανόντα μὴ 'πολείπεσθαι τάφον 1168, τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐμπαθεῖν θέλων οὐκ ἂν μεθείκο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν Tr. 196, κεἰ βλέποντα μὴ 'πόθουν Ai. 262, τὸ γὰρ νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμκαρασκάτην λαβεῖν Ph. 675, ποθοῦντι προῤῥφάνης Kol. 1505, ὅμως ὅ γ' Ἅιδης τοὺς νόμους τούτους (ἴσους) ποθεῖ Ant. 519, ποθουμένᾳ φρενί Tr. 103, πρὶν εἰδέναι τακεῖσθαι, εἰ ποθούμεθα 682.

ποθεινός. ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν El. 1104, φθέγμα ποθεινὸν Ph. 1445.

πόθεν δ' ἂν εὕροις — ἄρηξιν; El. 875, πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν; 1191, πρὸς πόθεν μολὼν σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών; Tr. 421, πόθεν γὰρ ἄν ποτ', ἀπὸ τοῦ θνήσκοντος ὁ θὴρ ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν; 707, πόθεν ἔστε; 1010, τίς τε καὶ πόθεν πάρει Ph. 56, πόθεν πλέφω; 244, σοῦ ποτε τεύξομαι σιτοφόρου μέλεος; πόθεν ἐλπίδος; 1091, πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; 1159, πόθεν λαβών; Oid. 1162, Ant. 401, καί τοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον κατέσχον, ἢ —; 502, σήμαιν' ὅτου τ' εἰ καὶ πόθεν (χὠπόθεν) Alet. IV, 2, πόθεν ποτ' ἄλυπον ὧδε εὕρον ἔνθος ἀνίας; Dionys. I, 1.

ποθέν. οὐ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥξεις ποθέν; El. 1202, λάφυρ' φρέναις τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν Tr. 737, μή με λάθῃ προπεσών (προσπεσών) ποθεν Ph. 156, ξίφος, εἴ ποθεν, ἢ γέννα, ἢ βελέων τι, προπέμψατε 1204, ἠνώγει ὑντῶν ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν Kol. 1599.

πόθι. καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας, πόθι μοι πόθι παῖς ναίει ποτὲ Tr. 98.

ποθί. τὸν ὠμόθυμον εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων Ai. 886.

πόθος. τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος El. 822, οὗ ποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον Tr. 107, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ 368, ὡς ταύτης πόθῳ πᾶλις δαμείη πᾶσα 431, μὴ πρῷ λέχους ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,

πρὶν εἰδέναι πημαίθειν, εἰ πεθούμεθα 631, οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ 755, τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον 1142, τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ', ἢ θεῶν βία καὶ νέμεσις; Ph. 601, ἔνδοθεν λαβὼν ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει 646, οὗ τοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος Oid. 518, εἴ τι μὴ τῷ 'μῷ πόθῳ κατέφθιτο 969, πότερα πόθοισι; Kol. 333, πάρος τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα; 419, σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις 1106, ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις 1678, πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις 1697.

ποῖ δ' ἐμπορεύῃ; El. 405, νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν; 812, ποῖ γὰρ μενεῖς ᾠᾴθυμος; 958, ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα, τοιοῦτον θράσος αὐτὴ θ' ὁπλίζῃ; 995, ποῖ λόγων ἀμηχανῶν ἔλθω; 1174, ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω Tr. 705, ποῖ γᾶς ἦκω; 984, πᾷ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις; 1006, ποῖ τις οὖν φύγῃ (φύγοι); ποῖ μολὼν μενῶ; Ai. 403, ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν, εἰς ποίους βροτούς; 1006, ποῖ (προῦ) βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290, ποῖ λέγεις; Ph. 814, ποῖ μεθῶ; 816, ὅρα ποῦ στάσῃ, ποῖ δὲ βάσῃ 834, ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ; 896, ποῖ γᾶς; 1211, ποῖ γᾶς φέρομαι τλάμων; Oid. 1308, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; Kol. 170, ἃ δ' ὑπέσχεο, ποῖ καταθήσεις; 227, ποῖ φρενῶν ἔλθω; 310, οἱ δ' αὐθόμαιμοι, ποῖ νεανίαι πονεῖν; 335, τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή; 476, ποῖ φύγω; 828, ποῖ δῆτ' ἀΰδις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος αἰῶνα τλάμων ἔξω; 1784, ἀλλὰ ποῖ φύγω; 1738, ποῖ μόλωμεν; 1748.

ποί. μή ποτ' εἰσίδοιμί σε πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι Tr. 304, ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος, ἢ μάθω μολοῦσά ποι; Kol. 26.

ποία. παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος Ἰδαῖα (Ἰδαίᾳ) μίμνω λειμώνια (λειμωνίᾳ), ποίᾳ μήλων ἀνήριθμος αἰὲν εὐνόμᾳ (εὐνώμᾳ) χρόνῳ τρυχόμενος Ai. 602.

Ποίας. τὸν Μηλιᾶ Ποίαντος υἱὸν Ph. 5, ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης 263, Ποίαντος τέκνον 318, 461, ὦ παῖ Ποίαντος 829, τῷ Ποίαντος τόκῳ 1230, ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω 1261, παῖ Ποίαντος 1410, σκῦλά

τ' εἰς μέλαθρα σὰ πέμψεις - Ποίανει πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκας 1430.

ποιεῖν. φάσκων δ', οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ El. 319, τοιαῦτα δ' ἀλλὰ καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν 337, ἦ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν; 385, ἦ σ' ἐγὼ καὶ τἄμ' ἔπη, καὶ τἄργα τἀμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ 623, σὺ γὰρ ποιεῖς τοὔργον 624, τί χρὴ ποιεῖν; Tr. 385, 390, 598, Ph. 949, τὸ γὰρ φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἀγέννητον ποιεῖν; Tr. 743, μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ Ai. 1396, ἀφ' ἧς (πανουργίας) μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν Ph. 409, ὅρα τί ποιεῖς 589, ὅτου τοσήνδ' ἐγγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς 752, τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν τό τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ 926, ὃς οὐδὲν ἤδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν 1010, δειλίαν ἢ μωρίαν ἰδών τιν' ἐν ἐμοὶ, ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν; Oid. 537, ὅτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ 918, τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν; Kol. 1018, οἵκοι δὲ χ' ἡμεῖς εἰσόμεσθ' ἃ χρὴ ποιεῖν 1037, χῷτι χρὴ ποιεῖν λέγε 1517, καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν Ant. 72, λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν Thyest. IV, 2; τί μὴ ποιήσω; El. 1276, ὡς ἂν ποιήσῃς, πανταχοῦ χρηστός γ' ἔσῃ Ai. 1369, οἶσθ' ὡς ποίησον; Oid. 543, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν Kol. 1033, οὔκουν τόδ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτὲ (ἐγὼ) Ant. 321; ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμὲ El. 1044, καὶ μὴν ποιήσω γ', οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε 1045, τοιγὰρ ποιήσω, κοὐκ ἀπώσομαι Tr. 1249, εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος Ai. 1155, τί ποτε ποιήσεις; 1356, ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφεὶς Ph. 120, πῶς οὖν ποιήσεις; Kol. 652. ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις El. 277, ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος 302, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος Ph. 375, τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρει (μέρος) ποιούμενοι 499, μὴ σίγα - τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι 552, ποιοῦ λέγων 590, μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι κοινὸν ποιεῖσθαι Oid. 240, ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν ἔνεστιν ἡ ὑλάβεια τῶν ποιουμένων Kol. 116, καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες, εἶτα τοὺς θεοὺς μοίρας

(μοῖραν) ποιεῖσθε μηδαμῶς 278, ἐὰν γὰρ ὑμεῖς θέλητέ μου σὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς ἀλκὴν ποιεῖσθαι 459, τὰ δ' ἐν μέσῳ, ἢ λῄστιν ἔχεις, ἢ δι' οὐδενὸς ποιῇ 584, οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις 1144, αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος ἀρωγὸν 1285, ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι Ant. 78, ὅτι – ταύτης ἔτι πλέοντες ὀρθῆς, τοὺς φίλους ποιούμεθα 190, ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη 541, μήθ' ἃ μὴ θίγες ποιοῦ σεαυτῆς 547.

ποιῆεις. ἵνα τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει ποιάεντι Kol. 158.

ποικίλλειν. τί ποτε ποικίλασ' ἔχεις; Tr. 412, οὐδὲν ξυνίημ', ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι 1121.

ποικιλομήτιδες ἅταιι Tereus IX, 1.

ποικίλος. μηχάνημα ποικίλον Kol. 762, ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει Tereus 3. Kris. II, 2, τὸ ποικιλώτατον ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον Polyid. IV, 4.

ποικιλόστολος. νηῒ ποικιλοστόλῳ Ph. 343.

ποικιλῳδός. ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ Oid. 130.

ποικίλως αὐδωμένου Ph. 130.

ποιμαντήρ. ἐφεῦρε – ναῶν ποιμαντῆρσιν (πημαντῆρσιν) ἐνθαλασσίοις ἄρκτον στροφάς τε καὶ κυνὸς ψυχρὰν δύσιν Nauplius V, 10.

ποιμήν. σέ τοι μόνον δέδαρκα ποιμένων ἐπαρκέσοντα Ai. 360, οὐ μείπαν εὐεργὸς ἔχων, ὡς ποιμὴν ἀγροβώτας Ph. 214, ποιμὴν γὰρ ἦσθα, κἀπὶ θητείᾳ πλάνης; Oid. 1029, ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι 1040.

ποίμνη. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; Ai. 42, καὶ πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω 53, τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βαῶν, ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται 63, ἐν ποίμνας πιτνῶν 185, 300, κεῖθεν ἆρ' ἡμῖν δεσμῶτιν ἄγαν ἦλυθε ποίμναν 234, πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν 1061, ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ξυνεικόμην Oid. 1125, ποίμνας Ὀλύμπου συναγαγὼν θυηπόλει Polyx. I, 2.

ποίμνιον. λείας ἁπάσας – κατηναρισμένας ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις Ai. 27, ἀγρούς σφε πέμψαι, κἀπὶ ποιμνίων νομὰς Oid. 761, ἐνταῦθ' ὀρείοις πόιμνίοις ἐπεστάτουν 1028, ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον, ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἑνί, ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ 1135.

ποινή. τίνος ποινῆς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι El. 564.

ποίνιμα πάθεα παθεῖν El. 210, ποίνιμος Δίκη Tr. 808, ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐριννύες Ai. 843.

ποῖος. ἔστιν δὲ ποῖον τοὔπος; Oid. 89, κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν – εἶργε; 128, βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν, πᾶιος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα; 420, ποία ξύμμετρος προὔβη τύχη (δίκη); Ant. 387, ποῖα πόλις ἂν τάδ' ἐνέγκοι; Aload. VII, 4; πόιας – φρονητίδος El. 612, ποίου – ἀνδρὸς Ai. 1236, Oid. 102, ποίας πάτρας – ἢ γένους Ph. 222, ποίου τε τούτου, πλὴν γ' Ὀδυσσέως, ἐρεῖς; 441, ποίας μερίμνης Oid. 728, ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ; 989, κἀκ ποίας στέγης; 1164, πόιας φανείσης συναλλαγῆς; Kol. 410, πράγματος ποίου; 1170; ποίῳ νόμῳ; El. 579, ποίῳ; 1349, ποίῳ καθαρμῷ; Oid. 99, πόιῳ τρόπῳ; Kol. 474, ποίῳ (χρόνῳ) γὰρ ἡ σὴ πρόσφορὰ δηλώσεται; 581, ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις; 817, μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε βουλεύῃ κτανεῖν; Ant. 772, ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ; 1314; τί φῄς; (αὐδᾷς δὲ ποῖον;) El. 856, ποῖον; Tr. 64, Ai. 747, ποίαν – δίκην Tr. 410, ποίαν δόκησιν; 427, ποῖον δόμοι Ai. 462, ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακόν; 1012, ποίαν – ἀνάστασιν Ph. 276, πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' αὐτὸς Ὀδυσσεὺς ἔπλει; 572, ποῖον μάθημα; 918, ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος; 1204, ἔπραξας ἔργον ποῖον, ὃν οὔ σοι πρέπον; 1227, τὸν ποῖόν; 1229, ποῖον λόγον; Oid. 359, δέδρακε ποῖον ἔργον; 559, ποῖον τόδε; 571, ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον; 841, ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν; 938, ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα; 1124; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις; 1129, ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων; Kol. 579,

ποῖον πάθος 604, ποίαν λάβω θεὸν ἀρωγέν; 828, ποίόν τινα; 1163, ποῖόν τι κινδύνευμα; Ant. 42, ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην; 921, ποῖόν τοῦτο πάγκοινον λέγεις; 1049, ποῖον εἶρηκας λόγον; Epig. IV, τὸ ποῖον; El. 671; Oid. 120, Kol. 1415, 1705. ποίω; Ph. 118, τὰ ποῖα ταῦτα; Oid. 291; ποίων; Oid. 1176; ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; Tr. 421, ποίαις – μηχαναῖς 774, ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει; Ai. 46, ποίοισι; Oid. 437, ὄμμασιν ποίοις βλέπων 1371, ποίοισι τοῦτοις; Kol. 388, τροπποῖσι ποίοις; 468; ποίας ἡμέρας El. 266, τὰ ποῖα; Tr. 78, εἰς ποίους βροτοὺς Ai. 1006, ποίους; 1322, αὐλὰς ποίας Ph. 152, ποῖ' ἐκδικηθῶσι; ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά; 278, τὰ ποῖα ταῦτα; Kol. 898, Oid. 935, ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς θρᾴλίας, ποίας δ' ὑπορτάς; 1489.

πόκος. ᾧ – ἔχρισεν, ἀργῆτ' οἰὸς ἐθέλοντ' πόκῳ Tr. 676.

πολεμεῖν. καὶ μὴ χρεία πολεμῶμεν Kol. 191.

πολέμιος. ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι Ai. 619, τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου τόκου 1013, τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους 1132, ἦ σοὶ γὰρ Ἄιδης πολέμιος προσθήκην τυτέ; 1133, ἄνδρα πολέμιον ἐχθρόν τε Ph. 1303, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος 1325, πενίας γὰρ οὐδὲν ἐστι μεῖζον πολέμιος u. B. XXVI, 2.

πόλεμος. σᾷ θυσθύμῳ τίπτοτ' αἰεὶ φυγᾷ πολέμους El. 219, πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκὼν ἀέρει πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρησσονς ἀεὶ Ph. 436, ἐκ μὲν δὴ πολέμων τῶν θεῶν θέσθε λῆμοσύνην Ant. 150, ἀνδρεος πόλεμος Nauplius VH; 1, φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν γένυς Skyr. III.

πολεῖσθαι. Γᾶν ἄφθιτον, ἀπάμαντον ἀκοτρύετον, ἣν ὁμόθεν ἀρότροις ἔτος εἰς ἔτος, ἀπείρῳ γένει πολεῖσθον Ant. 342.

Πολιάς. Νίκη τ' Ἀθηνᾶ Πολιὰς Ph. 134.

πολιός. πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας Ai. 633, πολιᾶς πόντου θινὸς Ph. 1123, πολιαὶ τ' ἐπὶ μετέρους Oid. 183, πολιοῦ πέραν πόντου Ant. 334.

πόλις. μὴ – σπεῖρε ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν El.

642, τοῦδ' ἐν δ' ἑορτῇς, ἔν τε πανδήμῳ πόλει τιμᾶν ἅπαντας – χρεών 982, ὦ πόλις 1413, Εὐβοΐδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν, ἐπιστρατεύειν αὐτόν, ἢ μέλλειν ἔτι Tr. 74, Εὐρύτου πέρσας πόλιν 244, ἢ περὶ τριήρη τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀριθμόν; 246, ἔρχεται πόλιν τὴν Εὐρυτείαν 259, πόλις δὲ βουλῇ 283, καὶ πάλιν ἔπερσε 364, ὡς ταύτης πάθῃ πόλις δαμεῖσα πᾶσα 432, πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνῆκας 657, ὃθ' ἕρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν 750, ἦσε μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει Ai. 851, οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς φέροιντ' ἄν, ἔνθα 1073, ὅπερ –, ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίαν δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν 1082, πόλις γὰρ ἔστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων, στρατός τε σύμπας Ph. 386, ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία 1213, πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων Oid. 4, πόλις γὰρ – ἄγαν ἤδη σαλεύει 22, ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκῆψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἐχθίστου, πόλιν 28, ἀνόρθωσον πάλιν 46, ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν 61, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σὲ ὁμοῦ στένει 64, ὅτι ἀρῶν· ἢ τι φρονῶν τήνδε φυσαίμην πόλιν 72, ὡς τόδ' αἷμα χειμάζειν πόλιν 101, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν 104, πρωτέρας ἅτας ὕπερ ὀργὴν πόλεως πόλεις 166, οὐχ πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται 179, πόλιν μὲν εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως οἷα νόσῳ σύγκασις 302, ὦσαι σαυτὸν καὶ πόλιν 312, οὔτ' ἔννομ' ἔπη, οὔτε προσπίτνες πόλει τῇδ', ἢ σ' ἔφερψε 322, καταφθείρας πόλιν 331, ἃ (ἔπη) νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν 340, ἣν (ἀρχὴν) ἐμοὶ πόλις ὡρκωτὸν, οὐκ αὐτηγόν, εἰσεχείρισε 388, εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσα 443, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει – κεκλήσομαι 521, ὦ πόλις, πόλις 629, κἀμοὶ πόλεως μέτεστι τῆσδ', οὐ (μέτεστιν, οὐχὶ) σοὶ μόνῳ 630, σχιδόν τι κρύσθην – ταῦτ' ἐκπράξθη πόλει 727, πόλις γὰρ ἦκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε 850, τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι 879, τίνας χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν; Kol. 2, πύργοι μὲν, οἳ πόλιν στέγουσιν 15,

τοὐξαυτῆς τάναι πόλεως δίχα 47, ὦ μεγίστης Παλλάδος καλουμέναι παρὰ Ἀθηναίοις τιμιωτάτη πόλις 108, ᾧ τι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον 186, μή τι πέρα χρέος ἐμᾷ πόλει προσάψῃς 286, εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇ θ' αὑτοῦ πόλει, ἐμοί τε 308, μηδὲ χαίνεσθαι πόλιν 368, οὔτ' ἂν ὀυξελιλυθὼς πόλιν ἔλθοι ποτ' αὖθις 426, ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ κότε πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν 432, πόλις βίᾳ ἤλασνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον 440, κεἰ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει 456, τῇδε τῇ πόλει μέγαν σωτῆρ' ἀρεῖσθε 459, κἀμῷ μ' ἐννῷ πόλις οὐδὲν ἴδρις γάμων ἐνέδηκεν ἅτᾳ 525, δῶρον δ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος ἐκωμάζησα πόλεος (πόλεως) ἐξελέσθαι 541, τίνα πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμνῦ τ' ἔχων 558; πνεῦμα ταὐτὸν οὔ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσι φίλοις βάρηκεν, οὔτε πρὸς πόλιν πόλει 613, πρὸς πόλιν δ' ἑαίσταμαι σθένουσαν ἥκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα 733, τὰ τοῦδε πευθεῖν πήματ' ἐς πλεῖστον πόλεως 739, τήνδε τὴν πόλιν φίλως εἰκὼν 758, ἡμὶν εἰσορᾷς πόλιν τί μοι ξυνοῦσαν εὖφρον τήνδε, καὶ γένος τὸ πᾶν 772, ὡς – πόλις δέ σοι κακῶν ἄνατος τῶνδ' ἀπαλλαχθῇ χθονὸς 785, ἰὼ πόλις 833, πόλει μάχῃ γὰρ 837, πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμοὶ, αὐδᾶτε 842, καὶ μεῖζον ἄλγος ὀρνιν πόλεϊ πάρα θήσεις 858, τήνδ' ἆρ' οὐκ ἔστι πάμπαν πόλιν 879, δίκαι' ἀσκηθεῖσαν εἰσελθὼν πόλιν, αἷμα νόμον προμίνουσαν οὐδὲν 913, καί μοι πόλιν ξένανδρον ἢ δούλην τινὰ ἔδοξας εἶναι 917, σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν αἰσχύνεις πόλιν τὴν αὐτὸς αὑτοῦ 929, οὔτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων, οὔτ' ἄβουλον 939, τοσόνδ' ἀμήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει 949, αὖσον ὑπ' ἀνδρῶν ἧσ προνοεῖται πόλις 1013, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν ἄνδρ' ἀκηδῆσαι φατὸς, ἀσθενεστέραν 1032, πόλιν δὲ πείσας 1298, οὐ γάρ ἐσθ' ὅπως πόλιν κρίνῃ ἀρεῖ τις (ἐρεῖψεις) 1372, καὶ μὴ σέ γ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ 1417, πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας 1509, ἅ σοι γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει 1519, χ' οὕτως ἀδῆλον τήνδ' ἐνοικήσῃ πόλιν σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν 1533, καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι παυδήμῳ πόλει κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως; Ant. 7, φόνον προκεῖσθαι δη-

μόλευστον ἐν πόλει 56, ἀπόρρητον πόλει 44, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοί; πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὤρθωσαν πάλιν 162, ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν 167, πᾶσαν εὐθύνων πόλιν 178, τοιόσδ' ἐγὼ νόμισι τήνδ' αὔξω πόλιν 191, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν ὄλωλε τῇδε 194, πόλει τῇδ' ἐκκεκηρῦχθαι 203, ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει 209; τὸν τῇδε δύσφρον, καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει 212, πόλεως ἄνδρες 289, πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνη 656, φενδῇ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει 657, φανεῖται καὶν πόλει δίκαιος ὢν 662, ὃν πόλει στήσει 666, τὴν παῖδα ταύτην οἳ' ὀδύρεται πόλις 693, πόλις γὰρ ἡμῖν ἆ'ν με χρὴ τάσδειν ἐρεῖ; 734, πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ', ἥτις ἀνδρός ἐσθ' ἑνὸς 737, οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται; 738, ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγοι πόλις 776, ὦ πόλις, ὦ πόλεως πολυκτήμονες ἄνδρες 842, ἀγχίπολις (πόλις) Ἥρης 970, τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληροῖς πόλιν 994, καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις 1015, ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν 1058, φέρων ἄνοσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πόλιν 1088, μή πώ ποτ' αὐτὸν φεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν 1094, ὡς βιαίας ἔχεται πάνδημος πόλις ἐπὶ νόσου 1141, ἐς πόλιν γόους σὺν ἀξιώσειν – στένειν 1247, καὶ πᾶς ἂν τάδ' ἐνέγκοι; Aiad. VII, 4, ἡμίσυνον (δέ) νοσφίσαι πόλει ἤρέθη πόλει Andromed. V, 1, ὅπου νιν δ' ἐν πόλει τὰ χείρονα Eriph. III, 2, πόλις δὲ Μυσῶν Λύκου πρεσήγορος Mys. III, 2, οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἐν ἀσφαλεῖ πόλις, ἐν ᾗ – κωφὸς ἀνὴρ λαβὼν πανσυργα χειροῖν κέντρα κηδεύει πόλιν Phaedr. III, 1 and 4, σὺν ἐσθλοῖς αὖτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις v. B. XIX, 1, 2, αἱ δὲ μυρίαι πόλεις, κἂν εἷς τις ᾖ; ῥᾳδίως κατώρθωσαν Kol. 1534, τοῦτο καὶ πόλεις πορθεῖ Ant. 296, αὕτη πόλεις ὄλλυσιν 673, ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συντεθήκασινται πόλεις 1080, τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾶς ὑπερτάταν πόλεων 1138.

πόλισμα: ἐλθὼν σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν πόλισμα Ph. 1424, ὁ γὰρ ξένος σὸ καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐκπεσοῖ, δίκαιαν χάριν παράσχεῖν παιδὸς Kol. 1496.

πολίτης. ἄνδρες πολῖται Oid. 513, Kol. 1379; τίνος πολιτῶν τῶνδε (τόνδε), κἀκ ποίας στέγης; Oid. 1164, οὐ ξήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων 1526, διπλᾶς ἀρωγὰς μολεῖν γᾷ τᾷδε καὶ πολίταις Kol. 1095, τὸ δὲ βία πολιτῶν δρᾶν Ant. 79, ὦ γᾶς πατρίας πολῖται 806, οὔτ' – βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἀνηρόμην κόνιν 907.

πολῖτις. ὦ φίλτατ' αἱ γυναῖκες, ὦ πολίτιδες El. 1227.

πολλάκις. ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς λόγῳ μάτην θνήσκοντας El. 62, ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις φήμας λάθρᾳ προὔπεμπες 1154, ἣ σε πολλάκις θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν Ai. 508, οὐ σὺ πολλάκις τὴν σὴν προτείνων προὔκαμες ψυχὴν δορὶ 1269, καί σοι πολλάκις τόδ' εὐξάμην Ph. 1019, οὐ πολλάκι δὴ τοὐμὸν ἐτέγδη κρᾶτ' ἐνδόμυχον 1456, τοιαῦτ' ἐφυμνῶν, πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα Oid. 1275, ὑπ' ἐλπίδων ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν Ant. 222, οὕτω τε ταῖς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾷν καὶ τὸ μὴ δρᾷν πολλάκις προΐσταται Achill. I, 9, χωρὶς ἄλλα πολλάκις ἔβλεψα ταύτην τὴν γυναικείαν φύσιν Tereus VII, 1.

πολλαχῇ. καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ δρόμῳ Kol. 1626, πολυάρματος, τᾷ πολυαρμάκᾳ – Θήβᾳ Ant. 149.

Πόλυβος. τί γὰρ ἡ Λαβδακίδαις, ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἕκειτο Oid. 490, ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος, μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρὶς 774, πατέρα κατακτανεῖν Πόλυβον 827, οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι; 941, ἦ τέθνηκε Πόλυβος; 943, πατέρα τὸν σὸν ἐγγελῶν ὡς οὐκ ἔτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα 956, τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα κεῖται παρ' Ἅιδῃ Πόλυβος 973, Μερόπης, Πόλυβός τῆς ὤκει μέτα 990, οὔ' οὕνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἔν γένει 1016, οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με; 1017, ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε 1394.

πολύγλωσσος. σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ El. 641, τῆς πολυγλώσσου βοῆς 798, πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυὸς Tr. 1168.

Πολύδωρος. τῷ *Λαβδακείῳ παιδὶ*, *Πολυδώρου τε*, καὶ τοῦ *προσθε Κάδμου*, τοῦ *πάλαι τ' Ἀγήνορος* Oid. 267,

πολύζηλος. τὴν *πολύζηλον πόσιν* Tr. 185, τῷ *πολυζήλῳ βίῳ* Oid. 381.

πολυθύτους εὐχὰς σφαγὰς Tr. 756.

Πολυΐδης od. *Πολυΐδος*. ὀρῶ *πρόχειρον Πολυΐδου τομὴν μάντεως* Polyid. I, 1, οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ *Πολυΐδην τῶν κριράνων* 2.

πολύπερων φόνον Ai. 55.

πολυπόινος. τὸν *πολυκρίνων Ἀιδᾶν* Al. 1193, *πολύποινον Ἀμφιτρίτην* Hydroph. 2.

πολυπτήμων. ὦ *πόλεως πολυπτήμονες ἄνδρες* Ant. 843.

πολύπωπον ὄχημα ναὸς Tr. 656.

πολυμηχάνου ἀνδρός Ph. 1135.

πολύμοχθος. ὦ *πολύμοχθ' ἁλᾶτα* Kol. 165, *τίς πλέγχθη πολύμοχθος ἔξω*; 1231.

Πολυνείκης. χρὴ μὲν *νεάζων*, καὶ *χρόνῳ μείων γεγὼς*, τὸν *πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη* (*Πολυνείκην*) *θρόνων ἀποστερίσαι*, καξελήλακεν *πάτρας* Kol. 575, *πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε* 1253, *Πολύνεικες* 1397, 1414, Ant. 902, τὸν δ' *αὖθις θανόντα Πολυνείκους νέκυν* Ant. 26, δν (φῶτ') *ἐγ' ἀμπέρα γᾷ Πολυνείκην ἀρθὰς γεικέων ἐξ ἀμφιλόγων*, *ἐξέα κλάζων αἰετὸς πὰς γᾶν ὡς ἐπορέπτα* 110, *Πολυνείκην λέγω* 198, *ἐν δ' ἐκεῖτο νηλεὲς κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι* 1198.

πολύξεστος. ἐκ *πόλαισι – πολυξέσεις* Kol. 1570.

πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμὸς Ai. 1186, ἀ – *πολύπλαγκτος ἐλπὶς* Ant. 615.

πολυπληθία. *πολλῶν δ' ἐν πολυπληθίᾳ πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς* Tyro XI, 1.

πολύπονος. ὦ *Πέλοπος ἀ πρόσθεν πολύπονος ἵππεία* El. 505, *πολύπονος αἰκία* 515, τὸ δ' *αὔξει βιότου πολύπονον*, *ὥρμεθ' πέλαγος Κρήσιον* Tr. 118, *πολυπόνων Ἀχαιῶν* Ai. 638, *μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτὰ* Ph. 777, *τίς ὧν πολύπονος ἄγγελος* Kol. 205.

πολόπους. ἦβει καὶ πολόπους καὶ πολόχειρ ἀ = Ἐριννύς El. 488. S. auch πουλύπους.

πολύῤῥαφος. διὰ πολυῤῥάφου στρέφων πόρπακος Ai. 575.

πολύῤῥυτον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν πανόντων El. 1419.

πολύς I.) Positiv, 1.) Singularis: ὁ πολὺς – βίοτος El. 184, πολλή γ' ἀνάγκη 309, τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολὺ 1507, πολλή 'στ' ἀνάγκη Tr. 295, πολὺς – ὄχλος 424, πολὺς – χρόνος Ai. 1402, δυσχέρεια μὲν – πολλὴ Ph. 474, πολὺ πέλαγος 635, πολλὴ κρατεῖ τούτων ἀνάγκη 921, πολλὰ κέλευθος ἑρπύσει Kol. 163, πολλή τ' (γ' od. 'στ') ἀνάγκη 293, ἡ μάτην πολλὴ βοή Ant. 1252, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοὶ πανταχοῦ μητρὸς κατὴρ Achai. IX, 7, πολὺς – Φρὺξ τρίγωνος Mys. IV, 1, ἡ πολλὴ ζόη Skyr. V, 1, πολὺς – πηλὸς u. B. GV, 141; πολλῆς ἀνοίας El. 1054, λόγου πολλοῦ καλῶς λεχθέντος Tr. 290, μωρίας πολλῆς Ai. 745, πόνου πολλοῦ 1112, ἐκ πολλοῦ σάλου Ph. 271, δι' οὐλύμπου πολλοῦ (πολλὸν) Rizot. II, 8; οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ Tr. 193, χρόνῳ πολλῷ 228, σὺν πολλῷ στόλῳ 496, ἐν πολλῷ στρατῷ 795, οὐ πολλῷ στόλῳ Ph. 547, πολλῷ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι Oid. 1159, πολλῷ γ' (ἄμεινον), ὅσῳ περ καὶ σαφεστέρων πλύω Kol. 792, πολλῷ ῥεύματι Ant. 129, πολλῷ σάλῳ 168, πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας κρῶτον ὑπάρχει 1348; πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω El. 217, πολλὴν μὲν ὕλην Tr. 1195, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ ἄγριον ἔλαιον 1196, συντιθεὶς γέλων πολὺν Ai. 303, πολὺν γέλωτα 382, 968, πολὺν, πολύν με, δαρόν τε δὴ κατείχεθ' ἁμφὶ Τροίαν χρόνον 414, τὴν πολλὴν βοὴν 1149, νικᾷ γὰρ ἡ 'ρετή με τῆς ἔχθρας πολὺ 1357, καί μ' ἔφευσας ἐλπίδος πολὺ 1382, πολλὴν εὐμάρειαν Ph. 284, οὐ πολὺν χρόνον 348, πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται 838, μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολὺ Oid. 743, ὑφεῖρπε γὰρ πολὺ 786, πολὺ γὰρ τὸ σὸν ὄνομα διήκει πάντας Kol. 305, τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον χρῄζω ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι 517, πολλὴν ἔχον στόμωσιν 795, πολὺ

δεύτερον 1228, τὸν πρὶν – πόνον 1678, πολλὸν ἐχθίων ἔση σιγῶσα Ant. 86, ὄκνον πολὺν 243, πολλὴν χάριν 881, πολὺν – γέλων 647, πρεσβεύειν πολὺ 720, ὑφηλὸν ἐς Αἴνας βάθρον προσέπεσες πολὺ 855, πολὺν – ἀγῶνα Akris. XI, 1, πολλὴν γλῶσσαν n. B. XIV, 3, τὸν πολὺν χρόνον XXXVIII, 1. 2.) Pluralis: τὰ πολλὰ – κτερίσματα El. 931, πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι 1365, πολλοὶ – συνεξήκουον Tr. 371, πολλοὶ γὰρ, οἷς εἴρηκας, οὐ φράσρυσ' ἐμοὶ 456, πολλοὶ μὲν ἔχθροι Ai. 1022, ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι, καὐθις πικροὶ 1359, μὴ πόλλ' ἄγαν εἰρημέν' ᾖ μοι Oid. 767, πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασι βροτῶν μητρὶ ξυνευνάσθησαν 981, πολλὰ – ἔπη Kol. 303, πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ 658, τὰ πολλὰ – ῥήματα 1281, πολλὰ τὰ δεινὰ Ant. 332, τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα Ai. Lokr. IV, 6, τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν Akris. VI, 1, καὶ πολλὰ – σοφὰ Alet. II, πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἐμοὶ Nipt. IV, 2; πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα El. 700, πολλῶν ἂν ἥκοις ἄξιος τυχεῖν 797, πολλῶν δεινῶν (τε) στυγνῶν τ' ἀχέων 851, πολλῶν – καλῶν 919, ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ μόνον προσεῦρον πιστὸν 1351, ἐκ πολλῶν πόνων 1356, πολλῶν παρόντων μαρτύρων Tr. 352, πολλῶν ἐτῶν Ai. 508, πολλῶν – δυσοίστων πόνων Ph. 507, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο 647, πλήθει πολλῶν μηνῶν 723, εἷς ἀπὸ πολλῶν ταχθεὶς 1143, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν Oid. 874, πολλῶν ἀκρύων Kol. 551, πρὸ πολλῶν ἀσπίδων 1524, πολλῶν γὰρ ἂν καὶ μάταν πημάτων ἐκνουμένων 1565, πολλῶν μεθ' ὅπλων Ant. 115, πολλῶν ῥημάτων Aload. V, 1, πολλῶν ἐν πολυπληθίᾳ Tyro XI, 1, πολλῶν καλῶν n. B. XX, 1, πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα LV, τῶν πολλῶν καλῶν LVIII, 7, 1, πολέων κτεάνων Tham. V, 2; πολλοῖσι θρήνοις El. 255, κακοῖς πολλοῖς 600, ἐν πολλοῖσι παῦρα – ἔργα 688, πολλοῖς – ἄλγεσι 1187, πολλοῖσιν ἀστῶν Tr. 423, πολλοῖσιν οἰκτρὸν 1071, τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρίας λιμὴν Ai. 682, τοῖς πολλοῖσιν – κριταῖς 1243, σὺν κακοῖς πολλοῖς Ph. 1022, οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος Oid. 845, πολλοῖσι δ' ὄμβροις

ἡλίου τε πυρὶ μοχθοῦσα πλήμμυρον Kol. 950, *ἐν πολλοῖσιν – κακοῖς* Ant. 463, *ὡ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπὶς πολλοῖς μὲν ἄνησις ἀνδρῶν, πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων* 616, *μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα* Tyro XIII, 1, *σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διόλλυται* u. B. VIII; *ὥς μοι πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς, πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθον στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων* El. 88, *πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς* 415, *καί τοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς μὲ δὴ ἐξεῖπας* 520, *τὰ πολλὰ πνεύματα* 564, *βιασθεὶς πολλὰ πάντιβὰς* 575, *ὃν πολλὰ δή με σοὶ τρέφειν μιάστορα ἐπῃτιάσω* 608, *πάλλ' ἄγαν λέγειν* 623, *ἦ σε πολλὰ δὴ – λιπαρεῖ προὔστην χερὶ* 1377, *ἦ πολλὰ χαίρειν εἶπας* 1456, *πόλλ' ἀντιφωνεῖς* 1501, *ὡς πολλὰ παθὸν* 1508, *πολλὰ μέν σ' ἐγὼ κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην* Tr. 49, *πολλὰ γὰρ ὥστ' – τις κύματ' – βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοι,* οὕτω δὲ 112, *πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλυσάμην* 153, *πολλοὺς ἀγῶνας* 159, *ὃς αὐτὸν – πολλὰ μὲν λόγοις ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενὶ* 263, *νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ* 544, *πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ βίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν* 789, *πόλλ' ἀναστένων* 939, *οὓς δὴ πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατά τε δρία πάντα καθαίρων, ὠλεκόμαν* 1012, *ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ – μοχθήσας ἐγὼ* 1046, *ᾧς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω* 1192, *ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω* 1243, *μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους, πολλὰ δὲ πήματα (καὶ) καινοπαθῆ* 1277, *πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς* Ai. 592, *πόλλ' – κακὰ* 1137, *ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη* 1272, *ἦ πολλὰ βροτοῖς ἐστὶν ἰδοῦσι γνῶναι* 1418, *ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς* Ph. 254, *πολλὰ γὰρ τάδε ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ* 305, *πολλὰ γὰρ τοῖς ἱκμένοις ἔστελλον αὐτὸν* 494, *πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γε* 583, *πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη* 1047, *πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας ἕρμαιον ὅρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ* 1458, *ἀλλ'*

ἔστε πολλὰ μέν με διαπρήσαντα δῆ, πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάκαις Oid. 66, ἓν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν 120, πολλὰ καὖ ἄπων ἔδρων 591, πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λογίνας 750, πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ' ἀθρῆσαι 1304, σφῷν - πόλλ' ἂν παρῆνουν 1512, τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακὰ Kol. 87, πολλὰ μὲν - ἁλωμένη 348, πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ πατηπείλησαν 668, χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλά, καὶ τὰ καίρια 808, ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ 1005, ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἀμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω 1215, αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς, τὰ πολλά τε στρέψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη 1514, πολλὰ γάρ ὦ θεσπίζονθ' ὁρῶ, κοὐ ψευδόφημα 1516, καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεὸς 1626, πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις Ant. 225, ψυχὴ γὰρ ἡῦδα πολλά μοι μυθουμένη 227, πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ 506, σώζει τὰ πολλὰ σώματ' ἡ πειθαρχία 676, τὸ μανθάνειν πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν 711, πίπτουσι - βροτῶν χ' οἱ πολλοὶ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρὰ 1046, μὴ πολλοὺς ἔτι τρόχους ἁμίλλητῆρας ἡλίου τελῶν 1064, πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά Aiaad. IV, πολλὰ καὶ λαλεῖν κακὸν VI, τῶν ἁμηχάνων δ' ἔρως πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἁμπλακεῖν Thyest. III, 3, πολλά σε ζηλῶ βίου Tereua VI, 1, πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὁρᾷ Tyro IX, πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ, καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρὰ Phthi. II, 1, χρόνος - πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις u. B. VII, 3, ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν XXIX. II.) Comparativ, 1.) Singularis: ἐπεὶ πλείων χρόνος, ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἐνθάδε Ant. 74, ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσι πλέον 268, πλείων φυλάσσων αὐτὸς, ἢ φυλάσσομαι u. B. LXXXI, 2; ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρῄζει τοῦ μετρίου παρεὶς ζώειν Kol. 1211; ἐκτετίμηνται πλέον El. 64, ὦ πασῶν κείνα πλέον ἀμέρα ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι 201, ἢ τῶν ἐμῶν Ἄιδης τιν' ἵμερον τέκνων, ἢ τῶν ἐκείνης, ἔσχε δαίεσθαι πλέον; 543, ὥστε μή τιν' εἰσιδὼν στέρξαι γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον Tr. 577, τὸν πλείω χρόνον

731, καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον 1065, πρὶν ἂν τί δράσῃς, ἢ τί κερδάνῃς πλέον; Ai. 107, εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βριθεῖς, ἢ μακρῷ πλούτου βάθει 129, μὴ – πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει 363, πόνου γε πλῆθος, οὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον 876, οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός, ἢ καὶ τῷδε σὲ 1103, οὗτος γὰρ πλέον τὸ θάρσος εἶχε θατέρου Ph. 596, τί δὲ δὴ πλέον φρονεῖς; 818, ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον Oid. 57, τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα ἔκειτι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου 75, τῶνδε γὰρ πλέον φέρω τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι 93, τὸ ὀργίζῃ πλέον 864, οὐκ ἂν ἀλγύναιμ' πλέον 446, ἀνθρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ 'γὼ φέρεται 501, σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον σέβω 700, θ' οὗν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ 918, μὴ – ἱστόρει πλέον 1165, τίς ἀνὴρ πλέον ἔᾳ εὐδαιμονίας φέρειν, ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν, καὶ δόξαντ' ἀποπλίνειν; 1189, οὐ λόγοις τιμῶμεν, ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον Kol. 68, χὤτι τῆς ἐς αὖριον οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας 568, ἡ δ' εἰκοὶ πλέον δίκῃ σέβοιτ' ἂν 759, εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔσου πλέον 1139, ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ τοῦ θέλοντος 1219, τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον ἢ τοῦδε τἀνδρός ἔσχετε 1617, μήτ' ἐπὶ πλείω θρηνῶν ἐγείρετε 1717, τί δ' – ἐγὼ λύουσ' ἂν ἢ θάπτουσα πρόσθεν εἰμὶ πλέον; Ant. 40, πέτρα σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ βάζιν ἀλῶσθαι πλέον (ἦλυνε παίων) Alg. III, 2, φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς, ἢ 'πὶ τοῖς καλοῖς πλέον Epig. I, 2, ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον Eriph. VIII, 2, γνῶμαι πλέον χρατοῦσιν, ἢ σθένος χερῶν u. s. XXI; οὐκ ἂν πλοῦν τέρψειας, ἢ (μὴ) πιεῖν διδοὺς XLIV, 2. 2.) Pluralis: εἴτε τις εἰς ὧν λέληθεν, εἴτε πλειόνων μέτα Oid. 247, μὴ μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις El. 1353, ὡς τοῦτοις τε καὶ σοφωτέροις ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι 1371, πλεῖω δὲ τοῦτων οὐ πάτοισθα, πλὴν ὅτι – El. 426, εἴ τις δύο ἢ καὶ πλείους (πλείονς) τις ἡμέρας λογίζεται Tr. 944, πλείους – κἠμοῦ πας Ai. 1115, μὴ νῦν μ' ἔρῃ τὰ πλείονα Ph. 576, πλὴν

τὴν τὰ πλείσ' ἱστορεῖν Kol. 36, ἐν δὲ τῷ λέγειν μάλ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια 796, τοὺς πλείονας ὀνομένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους Ant. 318, μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν, ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμὲ 927, καὶ μή μ' πλείω τῶνδ' ἔχειν ὀνείδεσιν Helen. VI, 2. III.) Superlativ, 1.) Singularis: πλεῖστον εὐκλείας γέρας Ph. 478, ὅσῳπερ μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη Ant. 1051; τὸν μὲν πλεῖστον - χρόνον Tr. 248, ἐπεὶ τὸν τῶνδε πλεῖστον ὤκτισα 312, τὸν μὲν - πλεῖστον - χρόνον Ai. 311, τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ - ἐχίδνης Ph. 631, ὃν (βίον) πλεῖστον φιλεῖ Oid. 612, ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἀστερὸς 762, τὰ τοῦδε πευθεῖν πήματ' ἐς (ἢ) πλεῖστον πόλεως Kol. 739, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν κάκιστος 743, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσ' ὁλωλότων Ant. 894, ταλήθης ἀεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγου u. B. XXXIII. 2.) Pluralis: οὕτω γὰρ φανῇ πλείστοις κακὴ El. 367, στεφανωσαμένη δρυσὶ, καὶ πλείσταις (πλείστοις, πλείστονς) ὤμῳ (ὤμους) σπείρασι (σπειρήμασι, σπειροῦσι) δρακόντων (δράκοντες) Rixot. II, 5; ὦ πλεῖστα μῶροι, καὶ φρενῶν τητώμενοι El. 1326, οὐχὶ χἀτέρας πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε δή; Tr. 460, αἷς πλεῖστα συμπαίζει Oid. 1109, ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ξυνειπόμην 1125, χ' ὡς τις πλεῖστ' ἀνὴρ, ἐπὶ ξένης ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷ μῷ κάρᾳ Kol. 563, ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον 720, φρονεῖν θέντα καὶ φαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰς ἴδοις Ant. 476, τὰ πλεῖστα φωρᾶν αἰσχρὰ φωράσεις βροτῶν u. B. LXVI, 2.

πολυστάφυλος. χλωρά τ' ἀκτὰ πολυστάφυλος Ant. 1133.

πολυστεφής. οὐ γὰρ ἂν κάρα πολυστεφὴς ὧδ' εἶρπε πανκάρπου δάφνης Oid. 83.

πολύστονον ὧδ' ἰδὼν El. 1275, τὴν πολύστονον Τροίαν Ph. 1346.

πολύσχιστος. ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστῳ μιᾷ Kol. 1592.

πολύτλας. ὁ πολύτλας ἀνὴρ Ai. 956.

πολύφθορον δῶμα Πελοπιδῶν El. 10, ἡ πολύφθορος - πατρῷος Οἰχαλία Tr. 477, οἱ πολύφθοροι Skyr. IV, 5.

πολύχειρ. ἦξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἀ – Ἐρινύς El. 489.

πολύχρυσος. Μυκήνας τὰς πολυχρύσους El. 9, τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος Oid. 151.

πολυώνυμα, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα Ant. 1115.

πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον Ai. 832.

πομπεύειν. εἶπερ Ἑρμοῦ τήνδε κομπεύω τέχνην βέβαιον Tr. 620.

πομπίμοις πνοαῖς Tr. 560, τὸ δᾶδον Ἡρακλεῖ τὸ πέμπιμον 872.

πομπὸς ἂν Tr. 617, εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε αὐτὸν ἄγγελον ἦκω Ph. 500, ἔπεμψα γὰρ – διπλοῦς πομπούς Oid. 289, ἀρ' ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι; Kol. 70, ἀσσον ἔρχεται Κρέων ὅδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν 723, ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ μ' χωρεῖν 1019, Ἑρμῆς ὁ πομπὸς 1548, τίς ἐκ θεῶν πομπὸς 1661, ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα ἔστειλ' ἑπέσθαι Ant. 164.

πονεῖν. τὸ μὲν παρελθόντ' ἄρτον, ἐν μήκει χρόνου λυθὲν γυναικὶ φασὶ νιν λάτριν πονεῖν Tr. 70, πονεῖν πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι 680, ἢ καὶ πρὸς καιρὸν πονεῖ; Ai. 88, ἢ πάνθ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ 1366, τῷ γάρ μι μᾶλλον εἰκός, ἢ 'μοὶ πονεῖν; 1367, ὅσον χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς 1380, τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ 1415, καὶ νῦν ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων, οὐκ ἴσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτῃ Ph. 195, πρὸς τὸ καίριον πονεῖν 525, ἄλλως πονεῖ Oid. 1151, οἱ δ' αὐθόμαιμοι, ποῖ νεανίαι πονεῖν; Kol. 835, οὗς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε 842, δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι πονοῦσά τ' ἀλγεῖν, καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν 864, τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν 509, οὐδὲν δεῖ πονεῖν 1022, ὃν (ἔπαινον) κομίζετον τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον 1412, τοὺς πονοῦντας ὠφελεῖν u. B. IX., ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους, ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον Ph. 1419, παρὰ τοῖσι βροτῶν κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀδύναις; Tr. 985.

πονηρία. ἡ δὲ μοχθηρία πόλεσι ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ u. B. X, 3, 2.

πονηρός. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκὼν εἴρει πονηρὸν Ph. 437.

πόνος. πόνων τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ El. 945, τὴν (τροφὴν) ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον 1145, νὺξ γὰρ εἰσάγει, καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον Tr. 30, κἀγὼ θελοντὴς τῶνδ' ὑπεξύγην πόνῳ Ai. 24, πόνος πόνῳ πόνον φέρει 866, πόνου γε πλῆθος 876, ὅπως οἱ πόνων πολλῶν πλέφ 1112, ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου; Ph. 248, πόνου λήξαντος 637, πρὸς δ' μὴ φοβῶν ὠφέλιστος 864, τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄνησ 827, οὐκοῦ νῦν γὰρ ἦλις πόνος ταύτῃσι συνναίειν ἐμοὶ 892, ἅπαντα πόνου, οὐ χάριν ἀντιδίδωσιν ἔχειν Kol. 282, τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πονεῖ τις, ἀεὶ πόνου μνήμην ἔχειν 608, τῆς (ἐφόδου) ὁ δυσφιλὴς γέρων γέφυρ' ἐπέρασεν πόνος, πλευρὰν μαραίνων 1259, ὃν βροτοῖς σὺν ὄγκῳ καὶ πόνῳ (χρόνῳ) διακτέδᾳ 1341, ὅτ' ἐν πόνῳ ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοὶ 1358, ὑφεῖναι τὸν πολὺν ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἴχομεν 1674, εἴτις τοῦδ' ἀφειδήσει πόνου Ant. 414, ὅτι πόνος περισσός ἐστι τἀν Ἅιδου σέβειν 780, οὐ γάρ ποτ' βία πολιτῶν τόνδ' ἀνηρόμην πόνον 907, πόνῳ πόνον ἐκ πυκνὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν Nioh. VI, 2, οὔ τοι παθεῖν ἦξει τἄρ' ἄκοντ' ἄνευ πόνου Polyid. III, πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς u. B. XVII αὐτὸς αὐτὸν μανθάνων ἄνευ πόνου C, 7; ὃς τόνδε μόλις ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων El. 1356, τρόπον μὲν ἂν πόνων οὐκ ἂν διείποιμι Tr. 21, τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα τῶν Ἡρακλείων ἐκπεπλεντᾶσθαι πόνων 170, οὐ τεκπὶ Λυδοῖς, οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων ἰατρεύματα 356, ἀναπαλὰν τελεῖν πόνων τᾷ Διὸς αὐτόκτιδι 825, ἐμέ γε τὸν μάχροῦν ἀλάτευν πόνων οὐρίᾳ μὴ πελάσαι θοΐμῳ Ai. 888, ἔμελλες χρόνῳ στερεόφρων ἆρ' ἐξανύσειν πανδᾶν μαῖαν ἀκτιρεσίαν πόνων 929, τοῖς σοῖς ἀρήξειν' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ 1007, ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων 1197, τεκοῖδ' ἐν πόνοισι καμόντος 1206, παλαιῶν ἔλεξεν

δυσκλεῶν πόνων ἐξέλκε Phe. 508, τὸ δόσιμον δῆτα διὰ πόνων πάντων φανεῖς 761, ὅσους κοσήσῃς κἀξιεξελθὼν πόνους, ἀθάνατον ἄρσην' ἔφυσεν 1419, ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐπλοῖ θέσθαι βίον 1422, λυγρῶν πόνων ἱκτῆρές ἐπιστοναχοῦσι Oid. 185, ἔνθεν δ' ὠφελεῖν – κἀλλιστος πόνων (πόνος) 315, ἁμὰν μᾶν φίλιν ἐν πόνοις ἀλύουσαν 695, τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταισιν ἀγρίαις ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου 1295, τοὺς δὲ τοὺς ὅποι θεοὶ πόνους κατοικτοῦσιν, οὐκ ἔχω μαθεῖν Kol. 384, τῷδε τῇ πάλει μέγαν σωτῆρ' ἀφεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἠχθροῖς πόνους 460, τί τόνδ' ἂν εἶπεις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους (πέδας) φῦσαι; Ant. 646, ὦ πόνοι βροτῶν δύσκοποι 1277, πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς u. B. XVII.

πονηρίζειν. ὁ πονηρισθεὶς Μυρτίλος El. 508.

πόντιος αὐλῶνας Tr. 100, ἐκ τῆς πόντιας Χρύσης Ph. 269, τὸν πόντιον γαμόχον Ῥέας φίλον υἱὸν Kol. 1072, ποντία θύελλα 1659, πόντιον κλύδωνα 1686, πόντιας ἁλὸς οἶδμα Ant. 587.

ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν Skyr. IV, 1.

ποντοπόρῳ ναΐ Ai. 250, ποντοπόρῳ δαΐζεται Ph. 722.

πόντος. πύμασ' (ἐν) εὐρεῖ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τε Tr. 114, πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν 730, οὗ δὴ πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατά τε θρῖα πόντου κρυφθέντων, ὠλεκόμαν ὁ κάλας 1012, δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε στένοντα πόντον Ai. 675, ἵν' ὑλᾶεν ἵησιν πόντου πρόβλημ' ἀλίκλυστον 1218, παλιᾶς πόντου θινὸς ἐφήμενος Ph. 1124, πνεύσας ἄρσην πόντου προβολῆς 1455, ὅτῳ μήτ' Ἄρης, μήτε πόντος (πόνος) ἀντέκυρσεν Kol. 1580, τοῦτο καὶ κοιλιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ χωρεῖ Ant. 335, πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν 346, ἔρως – κἀπὶ πόντον ἔρχεται Phaidr. IV, 3, ὑπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονὸς u. B. XCIII, 1.

πόποι. ὦ πόποι Tr. 853, Oid. 167.

ποππύζεται ξενηγλατρίς u. B. CV, 142.

πορεῖν. ὡς ὁ τάδε πορὼν ὅλοιτο El. 126, οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι 210, ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐάγῃ πόρῃς (πόρις) Oid. 221, ἡμᾶς ἔγχος

ἑξαετῶν πορείν 1255, πόρεις γᾶς τᾶσδε δαμούχους ἐπισπίρῳ σθένει τὸν εὔαγγον τελεῖσθαι λόχον Kol. 1086, καὶ σοὶ θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω, αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδε 1124, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος, τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι; 1458, τὴν πεπρωμένην ἔριν Kol. 421, ὡς πεπρωμένης οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή Ant. 1337.

πορεύειν. οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου El. 801, ὃς τὸν βαθύῤῥουν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς μισθοῦ πόρευε χερσὶν Tr. 560, ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεὼς πορεύσαιμ' ἄν ἐς δόμους Ph. 516, ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευσάτω Kol. 1476, τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ ταχεῖ πόρευσαν ἐν χρόνῳ 1602; πορεύεσθω στέγας οὕτως ὅπως ἥδιστα Tr. 329, ὡς δ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτόκλητος, ἐκ δόμων πορεύεται 892, μέγας δὲ πλευρὰς βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται Ai. 1254, πορεύσομαι Oid. 676, λάθρᾳ δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι Πυθῶδε 787, εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται 884, πορεύεσθαι πάλιν Kol. 80, πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες χρόνῳ παλαιοὶ 111, εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται 827, πρὸς βίαν πορεύομαι 845, ἐγὼ δὲ δὴ τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι Ant. 81, οἳ πορεύομαι πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς 892, ἄμισθος ὁ ξένος πορεύεται u. B. CV, 38.

πορευτέος. ἐγὼ γὰρ εἰμ' ἐκεῖσ', ὅποι πορευτέον Ai. 690, ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα Ph. 993.

πορθεῖν. ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολὼν Ph. 920, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμὴν 1405, ὅταν πορθῆτε γαῖαν 1441, τοῦτο καὶ πόλεις πορθεῖ Ant. 297, πορθῶν γε τήνδε γῆν 518.

πορθμεύειν. ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς πόρθμευσον ὡς τάχιστα Tr. 802.

πορθμός. τοσόνδ' ὀνήσῃ τῶν ἐμῶν πορθμῶν Tr. 571, μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτύν, ἣ στονόεντα πορθμὸν Ant. 1145.

πόρος. ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ Tr. 564, πόροι ἁλίῤῥοθοι

Ai. 442, ὅδον τιμάρει· θαλάσσει πόρων Ph. 709, ἐκπέμψε πέμψιξ Ἰονίου (πέμψιξιν οὐ) πέλας πόρου (φόρου) Kolch. V, 4.

πόρπαξ. ἴσχε, διὰ πολυφλοίσβου στρέφων πόρπακος, ἐκτάβοιον ἄφθιτον σάκος Ai. 576.

πόρῳ δὲ λεύσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός u. B. LXX, 1, 3. S. auch πόρσω und πρόσω.

πόρῳθεν. Θαῦμ' ἂν πόρῳθεν ἐσιδέμην Tr. 1004. S. auch πρόσωθεν.

πορσύνειν. πρᾶγμα πορσύνων μέγα El. 670, ἐγὼ δὲ ταῦτα πάντα πορσυνῶ Ai. 1398, ἐγὼ γὰρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε Oid. 1476, αἱ δὲ σύννομοι τᾶξω βίον τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεὶ Kol. 341, τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων u. B. XXVII, 4, 2, ὅποι ποτὲ Θεὸς δικαιοῖ χῳ στόλος πορσύνεται Ph. 781.

πόρσω. φράζου, μὴ πόρσω φωνεῖν El. 213, ἐπίβαινε πόρσω (πρόσω) Kol. 179, ἔξω πόρσω (πρόσω) βαίνετε χώρας 226. S. auch πόρῳ und πρόσω.

πόρτις. κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν, ὥστε πόρτις ἐρήμα Tr. 530.

πορφύρα. κημοῖσι πλεκταῖς πορφύρας φθείρει γένος Peleus III, 1.

Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας Tr. 502.

Ποσειδανίους. ἐναλίῳ Ποσειδανίῳ θεῷ Kol. 1494.

Ποσειδῶν. ἔχει δέ νιν σεμνὸς Ποσειδῶν Kol. 55, ἄναξ Ποσειδὰν 718, βωμῷ – τῷ Ποσειδῶνος 1158, Πόσειδον Laok. II, 1.

πόσις. τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν ἥξειν Tr. 185, ταῦτα γὰρ πόσις νε σὸς ἐφεῖτο 286, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ 550, κἀξ ἧς ἔφυ γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις Oid. 459, δεινά μ' Οἰδίποδος ὁ σὸς πόσις δρᾶσαι δικαιοῖ 639, ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ 984, εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο Ant. 906, πόσις μὲν ἄρ μοι, κατθανόντος, ἄλλος ἦν 909, ἐγὼ δὲ σῷ πεδαγὸς ἐσπόμην πόσει πεδίον ἐς ἄκρον 1196.

πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον ὤφανστος ἐβέβει; Oid. 558.

πρεσβυτερον, τύμβου πατρωίου Ant. 849, ἡδονὰς πατρωίους (πρὸς ἐμέ) Achill. I, 5.

ποταμίων ποτῶν Tyro XV, 5.

ποταμός, μητρὸς γάρ, ὦ μοι ποταμὸς, Ἀχελῷον λέγω Tr. 9, ὁ μὲν ἦν ποταμὸς εὐθέως 507, ὃς τὸν βαθυῤῥόην ποταμῶν Ἔθρεψεν βροτοὺς μισθοῦ πόρευα χρεών 559, κρῆναί τε, ποταμοί θ' οἵδε Ai. 862, ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεῶν, ἢ ἐπτὰν Βοσπορίαν ποταμῶν 884, πατὴρ - ποταμὸς Ἴναχος Inach. X, 5, 1.

ποτᾶσθαι, ὡς ἂν ποτασθείην ὕπερ ἀτρυγέτου γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας Oinom. IV, 2.

πότε, πίς ἄρα πέπων ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμὸς - ἐπάγων; Ai. 1185.

πρὶν von der Vergangenheit: El. 1, 11, 226, 420, 566, 695, 979, 1200, 1348, 1351, Tr. 31, 171, 476, 480, 555, 1091, Ai. 320, 613, 1070, 1133, 1142, 1274, 1336, 1355, Ph. 6, 96, 252, 629, 798, 801, 889, 896, 1084, 1127, 1363, Oid. 103, 164, 279, 491, 509, 698, 711, 754, 855, 994, 1022, 1122, 1348, 1456, Kol. 454, (πώποτε) 697, 887, 1549, 1702, Ant. 103, 390, 866, 1161, Skyth. I, 3, Troil. I, 2, n. B. XXIV, 1, ohne Verbum dabei Ph. 677, Oid. 1043, 1236, 1377, Ant. 321; von der Zukunft (selbst mit dem Aoristus): El. 841, 940, 958, 964, 965, 1207, 1427, Tr. 1226, Ai. 128, 463, 484, 607, 1082, 1314, Ph. 222, 316, 324, 522, 611, 982, 1094, 1207, Oid. 335, 375, 418, 428, 602, 852, 870, 881, 994, 1372, 1461, Kol. 386, 389, 408, 409, 427, 451, 622, 805, 814, 848, 870, 942, (ὁπόθ' ἁν) 1218, 1351, 1386, Ant. 187, 244, 500, 760, 912, 1157, 1318, Epig. II, 2, Polyid. III, Skyr. IV, 3, Tereus III, Phaidr. VIII, 2; von der Gegenwart (selbst mit dem Aoristus): Tr. 380, Ai. 195, 314, 755, 1106, 1158, 1290, Ph. 96, 578, 780, 780, 798, 816, 918, 1041, 1380, Oid. 224, 698, 715, 994, Kol. 608, 1207, 1470, Ant. 367, 456, 606, 622, Thyest. II, 2, Tyndar. 1, v. B. XI, 2, LXXVI, 2; in den Fragen: 226, 940, 1348, 1351, Ai. 314, 463, 1133, Ph. 222, 252, 730, 798, 896, 918, 1207, 1380, Oid. 335, 754, 1043, 1122, 1236, Kol. 805, Ant. 244, Tympan. I, 1,

u. B. XXIV, 1, XXXIV, 1; in Wunderungen: ἀεί ποτε Ai. 320, Ant. 456, εἴ ποτε s. εἰ, ἔτι ποτὲ, ἤδη ποτὲ s. ἤδη, ὦν-ποτε Kol. 814, μή ποτε, μή ποτε, μή-ποτε s. μή, μηδέ ποτε, μηδέ-ποτε s. μηδὲ, μηδεὶς πώποτ' ἀν s. μηδείς, μήτε-ποτὲ Ph. 1265, Kol. 1336, ὅποι ποτὲ s. ὅποι, ὅπου ποτὲ s. ὅπου, ὅστις ποτὲ u. s. ὅστις, οὐ γὰρ ἄν ποτε, οὐ γὰρ ἄν ποτέ-γε, οὐ γάρ ποτ' ἄν, οὐ γάρ ποτε, οὐ γάρ ποτέ-γε, οὐ γάρ ποτ' αὖτ' ἄν, οὐ δή ποτε, (οὐκ ἄν-ἔτι ποτὲ Oid. 1085), οὐκ ἄν ποτε, οὐ μή ποτε, οὐ-μή-ποτε, οὔποτε, οὔ που, (οὔ-που El. 1207, Tr. 158, 818, Ai. 411, Ph. 458, 798, Oid. 385, 881, 1377, 1456, Kol. 1218, 1470, Ant. 1318, Tereus III, Tyndar. 1, Phaidr. III, 1, u. B. XI, 2, XXXIV, 1), οὔ ποτέ-γε, (ἀλλ' οὔ ποτέ-γε μὴ El. 1029), οὔ τι μή-γέ-ποτε s. οὐ, οὔ τοί ποτε, οὔ τοι ποτέ-γε s. τοί, οὐδ' ἄν εἷς ποτε, οὐδ' ἄν-ποτε, οὐδὲ μήν ποτε, οὐδέποτε, (οὐδέ-ποτε Kol. 608, 697, 805, 1702, Epig. II, 2, Phaidr. VIII, 2), οὐδέ-ποτέ γε s. οὐδὲ, οὐδείς ποτε u. s. οὐδείς, οὔπουν ποτὲ, οὔκουν-ποτὲ s. οὔπουν, οὔπω-ποτὲ El. 1145, Tr. 480, Oid. 491, 602, Kol. 427, 451, 1351, Ant. 187, 606, 1157, Skyr. IV, 3, πάλαι ποτὲ, Oid. 1043, πάροιθέν πού Oid. 491, πόθεν ποτὲ, πόθεν-ποτὲ s. πόθεν, πόθι-ποτε s. πόθι, ποῖ ποτε, ποῖ-ποτε s. ποῖ, πότ' ἄν El. 226, Ph. 629, Oid. 875, 1373, Skyr. IV, 3, Phaidr. III, 1, ποτὲ-ἅπαξ Tr. 81, ποτὲ μὲν-ἄλλοτε Ant. 867, πότ' οὐκ ἔδ' ὡς-Ant. 750, πού-ποτε, ποῦ-ποτε s. πού, πρίν ποτε u. s. p. πρίν, προύθε πού ποτε Kol. 1549, πῶς ποτε, πῶς-ποτε s. πῶς, σχολῇ ποτε Ant. 390, τί' ποτε, τίς ποτε u. s. τίς, χρόνῳ ποτὲ u. s. χρόνος.

πότερον Ἀργείων ἐρεῖς; El. 585, πότερ' ἄν, πότερ' ἄν (πότερα) ἀκουτέον, πότερα τέλειν παραινέσω, θύσκειν ἔμοιγε δυστάνῳ Tr. 942, πότερα πρὸς οὖρον-πέλαγος Αἰγαῖον πεφῶ; Ai. 460, πότερα δῆτα κερτομῶν λέγεις τάδε; Ph. 1235, πότερα πύθωμαι; Kol. 333, οὐδ' ἔχω, ὅπῃ πρὸς πότερον ἔβᾳ Ant. 1342, πότερα-ἤ, πότερον-ἤ, πότερα-ἤ-ἤ, πότερον-ἤ-ἤ s. ἤ.

ποτέ· καὶ τῷ ποτὲ δικαίῳ ἥκομεν u. B. LXXV, 5.
ποτιμάσειεν – κοῦφον Tham. V, 1.
ποτιφαθεῖν. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιφαύων χρεῖν Tr. 1214.
πότμος. ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἐᾷ πατρὸς ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν Tr. 88, πότμος ἐκ δαιμόνων τάδε, οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπαὶ χειρὸς ἐμᾶς Ph. 1116, τῷ πότμῳ τῷ νῦν φθερεῖσθαι, πάτι τοῦδ' ἐχθίονι Oid. 271, τοῦ κακοῦ πότμου φυτευθεὶς Kol. 1324, τίς ἄρα μ' πότμος αὖθις αὖ ἔρημος, ἄπορος ἐπιμένει; 1716, ἔφανσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας πατρὸς, περιπόλιστον οἶκτον, τοῦ τε πρόκαντος ἀμετέρου πότμου κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν Ant. 861, τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον οὐδεὶς φίλων στενάξει 881, τίς ἄρα, τίς μ' πότμος ἔτι περιμένει; 1296, τὰ δ' ἐπὶ κρατί μοι πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο 1347, ἀλλ' ὁ μὸς αἰεὶ πότμος ἐκ πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται, καὶ μεταλλάσσει φύσιν u. B. LVI, 1.
πότνι' Ἀρὰ El. 111, μᾶτερ πότνια Ph. 395, ὦ πόσνιαι δεινῶπες Kol. 84, πόσνιαι σεμναὶ 1049.
ποτόν. ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος κρουνοὶ διεῤῥαίνοντο κρηναίου ποτοῦ Tr. 14, γλαυκᾶς ὀπώρας ἅστε πίονος ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν Βακχείας ἀπ' ἀμπέλου 703, βαιὸν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν Ph. 21, εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν 292, ὦ κρῆναι, γλύκιον (λύκιον) τε ποτὸν 1461, πάθεσφος οὐ κρατῆρ μειλιχίων ποτῶν φεύγματι συντρέχει Kol. 159, δεῖλη δὲ πᾶσα τέμνεται βλαστουμένη καλῶς ὀπώρα, πρὸς ναρὰ τε κρηναῖα χωρεῦμεν ποτὰ Tryil. III, 13, ἥτις – ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον Tyro XV, 5.
ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν; El. 890, ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ ποῦ φαέθων Ἅλιος; 823, καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; 923, ποῦ δ' ἔσ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος; 1213, ποῦ ποτ' ὢν κυρεῖς; 1409, Ph. 805, τίς οἶδεν ὑμῶν, ποῦ ποθ' οἱ Φρικεῖς ξένοι; El. 1442, ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ

ξένους; Διδασκ. μι 1460, σὲ πατρὸς οὔτω δαφὲς ἐξευρημένον, τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ ἔστιν, αἰσχύνην φέρει Tr. 66, καὶ ποῦ πλεύσεις νιν ἱδρύσθαι χθονός; 68, ποῦ δῆτα νῦν ζῶν, ἢ θανὼν, ἀγγέλλεται; 73, ποῦ γῆς; πατρῴας, εἴτε βαρβάρου; λέγε 236, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος; 375, ποῦ δ' ἐμπελάζεις τάνδρὶ, καὶ παρίστασαι; 748, ποῦ ποτ' εἶ; 1023, Ai. 341, ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν; ἢ πέφευγέ σε; 102, ποῦ Τεῦκρος; 342, 921, ἀλλ' ἡμῖν Αἴας ποῦ 'στιν, ὡς φράσω τάδε; 733, ποῦ δ' ἔστι Τεῦκρος, πρὸς τῷ λέγει τάδε; 797, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τροφάδος; 984, ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν ἕξεσθ' ἁπάσαιν; 1100, ποῦ βάντος, ἢ ποῦ στάντος, οὗπερ οὐκ ἐγώ; 1237, ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἅπεστι; Ph. 161, φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι Πάτροκλος; 433, ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν; 451, ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι 544, ἆρα ποῦ στάσῃ, ποῖ δὲ βάσῃ 833, οἳ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τύδ' εὑρεθήσεται ἴχνος παλαιᾶς θυτεύεμαρτον αἰτίας; Oid. 108, καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; 355, ἐπεὶ, φέρ' εἰπὲ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; 390, καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος; 732, ποῦ ποτ' ἐστέ; 1480, ποῦ ναίει; ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθείς; Kol. 118, γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει 137, καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων τῇδε τῆς χώρας; 296, ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοίης τροφὴν 362, ποῦ, τέκνον, εἶ μοι; 845, ποῦ, ποῦ; τί φῄς; πῶς εἶπας; 1099, ποῦ δῆτα, ποῦ 'στεν; 1107, πρῶ δ' αἵ τε παῖδες, χ' οἱ προπέμψαντες φίλων; 1667, ποῦ (ποῖ) γνώμης ποτ' εἶ Ant. 42, ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385.

πού. ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά που κεκρυμμένον El. 55, νῦν δ' ἕκηλά που τῶν τῇδ' ἀπειλῶν οὔνεχ' ἡμερεύσομεν 786, μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν 898, παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων ὡς οὔ τις ἡμῖν ἔστιν 948, εὖ δ' ἐξοισθα πειραθεῖσά που 1244, εἰσορᾷτέ που τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν; 1430, εἴ που κατ' οἰκίαν μοι Κλυταιμνήστρα 1473, τὴν αἰχμάλωτον – κάτοισθα δῆτά που; Tr. 418, ἕως ἂν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που 687,

ἦ που φίλοι στένεις; ἦ που ἀδίνων γλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχνη 846, εἴ που φίλων βλέφειεν οἰκείων δέμας 908, ἦ πού τινος νίκας ἀκάρπωτον χάριν Ar. 176, ἀλλ' οὐδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμί που 469, θεοῖς γὰρ οὐδ' ἔδοξέ που 489, τερπνὸν εἴ τι που πάθοι 521, μὴ σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι 533, ταρβήσει γὰρ οὗ, νεοσφαγὴ πού τόνδε (τοῦτόν γε) προσλεύσσων φόνον 546, σὺ μέν που ναίεις ἀλίπλαγκτος εὐθαίμων 596, ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που, ἢ 1244, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που 1308, κᾆτ' οὐχ ἑκάς που Ph. 41, ἢ φύλλον εἴ τι ναύδυνον πάτοισδέ που 44, θῆλυ ἔμοιγ' ὡς φορβῆς χρεία στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που 163, οὗ μηδὲ κληδὼν ὦδ' ἔχοντος οἰκάδε, μήθ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῃλθέ που 256, κἀί πού πάγον χυθέντος 293, καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος προσέδοσαν οἰκτείραντες, ἢ τινα στολὴν 308, οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι 553, εἶδε που διαμπερὲς στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε 791, καί που πολιᾶς πόντου θινὸς ἐφήμενος, γελᾷ μου 1128, οὔ τι που δοῦναι νοεῖς; 1233, σοί που φίλος γ' ὢν, χὠ λόγος τοιόσδε μου 1385, εἴτε του θεῶν φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά που Oid. 43, ἀξία δέ που μαθεῖν κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα 769, τάχ' ἄν που τὸν βοτῆρ' ἰδὼν κάρος 1116, τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῆδέ που μαθών; 1128, ὅπως τάχιστα – ἔξω μέ που καλύψατε 1410, οὐ δὴ κλύω που – τοῖν μοι φίλοιν δακρυρρόουν τοιν; 1472, κἀμοί γέ που (ποῦ) ταῦτ' ἐστίν; Kol. 263, χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που 580, ἢ πον τὸν ἑφέσπερον κέτρας νιφάδος πελῶσ' Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ 1059, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμὸν 1529, καὶ σὺ πὸν παρὼν ἔξοισθα 1587, νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που τ' ἐνεστί σοι Ant. 213, οὐ δή που σέ γ' ἀπιστοῦσαν τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις; 380, κἀκεῖ τὸν Ἅιδην – αἰτουμένη που, τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν 778, καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστί που σιγῆς βάρος 1256, λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἕλκος οἶδά που χανόν Poimen. VI, 6.

πουλύπους. τόδε πρὸς ἀνδρὸς; σῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ, τραπέσθαι γνησίου φροιμίατος Iphig. II, 1. 8. auch πολύπους.

πούς· καὶ πεδὸς Ὀρέστην ἐξ ἀπερίσκεπτος χερὸς ἐμβεβλῆσθαι αὐτοῦ ζῶντ', ἐπεμβῆναι ποδί El. 456, τῶν δ' ὑπεικτέον πόδα Tr. 549, μάρψας ποδός νιν, ἄρθρον ᾗ λυγίζεται 779, βέβηκε Δρᾶγγικα τὴν πανσυσσίτην ὀδὸν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδὸς 875, οὐκ ἄφροδον ἐκνεμῇ πόδα; Ai. 369, ὃν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί 1281, πόσῳ κατασκάζοντα διάβορον πόδα Ph. 7; οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς ἥμῖν τοσόνδε πρὸς βίαν χειμάσσεται 91, ὑψηγνος ἐξέλικων πόδα πρὸς τοῦτ' ἄν 291, ὃς τὰν θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἐλκέων ἐνθήρων ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις κατευνάσειεν 698, πάτυξον εἰς ἄκρον πόδα 748, ὦ πους, οἷά μ' ἐργάζῃ κακὰ 786, μέλανά τ' ἄκρον τις παρέῤῥωγεν ποδὸς αἱμορῥαγὴς φλέψ 824, κόλυ κατὰ πόδα κράτος ἄρνυται 838, σὺ χερός, νυ ποδός, οὗ τινες ἄρχων 860, ὦ ποδε, ποῦς 1188, ὅσοι τόδ' ἔχλαυαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀκμῇσαι 1204, ἕως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα 1260, τῷδε δυστήνῳ ποδί 1377, ὥρα νιν ἀελλάδων ἵππων ὠκυαχμώτερον φυγᾷ πόδα νωμᾶν Oid. 458, φευτῷ γὰρ ἀπ' ἀγρίαν ὕλαν – μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων 479, ἐνδὺ νύ ποδὶ χαλκήρη κρῆναι 878, καὶ νύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύφιον καὶ ἄλσος Kol. 113, μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς 193, οὐ χάριν δεῦρ' ἦλθ' ὄχλου πολλοῦ, ἢ καθ' ἡδονὴν ποδὸς 890, κοῦφον ἐξάρας πόδα Ant. 224, πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσάρῃ (προσφαύσῃ? 619, πεδ' ὅστις ἀγνωτὴς πόδα τείνας ὑπείκει μηδὲν 715, μολὼν καθαρσίᾳ ποδί Παρνησίαν ὑπὸ κλιτὺν 1142, ἀποπλήκτῳ ποδὶ Thyest. VII, 8, παράρυμα ποδὸς Polyx. VI, 3, ὄχος Ἀκεσταίοισιν ἐμβεβὼς πόδα Hydroph. 3, ζῶντα ποδὶ χρώμενον u. B. LXXVIII, 3, αὐτὸς ἐκ βάθρων ἕλω ὀρτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπείου ποδὸς CV, 153, 2; ἐξεκίνησεν ποδοῖν σκικτὸν κεράσκην ἔλαφον El. 567, ποδοῖν κλοπᾶν ἀρέσθαι Ai. 247, ἄρθρα – ἐνζεύξας ποδοῖν Oid. 718, λύω σ' ἔχοντα δεκτέρους ποδοῖν ἀκμάς 1034, ἤδιστον ἔχων ποδῶν ὑπηρέτημα El. 1358, τάχος γὰρ ἔργον καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται Ai. 814, τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν Oid. 130, πρὸς ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σὰ

1082, βράσσετε γὰρ πράττοντα τἀν πόδοι ἀπαὰ Ant. 1327, τὸ δ' ἔγχος ἐν ποδὶ κυλίνδεται u. B. CV, 84.

πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα El. 320, πρᾶγμα πορσύνων μέγα 670, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος; Tr. 375, κἀνήρου' ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτε Ai. 314, τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πέρι; 747, ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινὶ 853, τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον φῦδις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅπῃ σ' ἐνύβρισαν Ph. 342, τίνος δ' Ἀχαιΐδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ τωσῷδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν; 599, ἔχετε τὸ πρᾶγμα 789, οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον, ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν αὖτως ἐᾶν Oid. 255, ὅτου ποτὲ μῆνιν τοσῇδε πράγματος στήσας ἔχεις 699, πῶς γ' ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως φέροις; Kol. 977, πράγματος ποίου; λέγε 1170, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' αὐδὲν Ant. 34, τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὖτ' ἔδρασ', οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν 239, εἴ γε στοχάζῃ, κἀποφραγνύσαι κύκλῳ τὸ πρᾶγμα 242, πῶ μήτε δρᾶσαι, μήτε τῳ ξυνειδέναι τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰργασμένῳ 267, τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμα 407, πῶς δῆτα τλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελθεῖν τόδε; u. B. XXXVIII, 2; αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται. El. 621, τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἴστασθαι βροτῶν Ant. 299.

πρᾶγος. νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει πτεράνας Ai. 21, προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι τὰ τοῦδε πράγη 847, πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδέν' ἀνθρώπων (οὐδὲν ἄνθρωπον) χρεών Kol. 1153.

πρακτέον. ἐκμαθεῖν τί πρακτέον Oid. 1439.

πράκτωρ. φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξεσθαι πατρὸς El. 963, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ Tr. 251, ὁ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἄπαυδος φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ 862.

πρᾶξις. τὴν αὐτοῦ σκοπῶν πρᾶξιν Tr. 152, ἀνδρὸς εὐτυχῆ κλύουσα πρᾶξιν τήνδε 294, σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν 879, ὡς ἥκει φέρων Λίαντος ἡμῖν πρᾶξιν, ἣν ἤλγησ' ἐγὼ Ai. 790, οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν 792, δεινὴν γὰρ

τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις λέξας, ἁποίας ἐξαρκεσειέμην ἐγὼ Kol. 560; εἰ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι Oid. 895, πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως – ἀντιδρᾶν πειράσομαι Kol. 958, καὶ τάς τε πρόσθεν, τάς τε νῦν ἠλέγχομεν πράξεις Ant. 435, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ 1305.

πρᾶσις: ὠνὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν n. B. LXXXII, 2, 1.

πράσσειν, εἴτ' οὖν θεὸς, εἴτε βροτῶν ἦν ὁ ταῦτα πράσσων El. 200, πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα 320, ζῆν' ῥᾴγμα ἔξωρα πράσσω, κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα 618, σῇ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσε 678, τοιαῦτα πράσσειν 914, κακῶς πράσσοντε 1003, πράσσειν (πράττειν) κακῶς 1026, τί νῦν πράσσουσιν; 1400, ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει 1506, εἰ πατρὸς νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν Tr. 57, καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ πράσσειν, ἐκεῖ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ 93, ἄνδρα κακῶς πράσσοντα 231, τὸν εὖ πράσσοντα 297, εἴ τι μὴ δοκῷ πράσσειν μάταιον 587, κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς 597, ἀλλ' αὐτὰ δή σοι ταῦτα καὶ πράσσω 600, εἴ τι χρὴ πράττειν 1156, πράσσειν ἄναγας οὖν με παιδίκως τάδε; 1247, σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω Ai. 136, ὃ δ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα 1288, πράσσειν τάδ' ἡμᾶς 1401, τούσδε (λόγους) καὶ πράσσειν στυγῶ Ph. 87, ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς 88, κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς 424, ἤδη πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν; 836, φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρῄγγειλας ἐκόντι τε πράσσειν 1179, πράσσων τάδε 1250, λυπεῖ, τί πράσσει Oid. 74, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων 1353, ἀλλ' ὧν ἐπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν 1417, ἀλλ' ἴσ τάχει τι πράσσετον Kol. 500, οὔτε γὰρ τὰ νῦν δίκαια πράσσεις, οὔθ' ἃ πρόσθεν εἴργασαι 825, ταῦτά μ' – πράσσοντα 1764, δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα ἂν μέλλω πράσσειν 1774, τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα Ant. 68, εἰ θέλοις ἔτι πράσσειν 70, μὴ πράσσειν τάδε 447, τοῖς κακῶς πράττουσιν 564, οὐδ' εἶλον οὖν κακῷ πράσσειν κακὰ 565, πράσσει δ' ὀλιγοστὸν χρόνον ἐκτὸς ἄτας 625, ὅσα λέγει τις, ἢ πράσσει

τις, ἢ φίλων ἔχει 639, σοῦ πράσσοντος κἀγὼ 701, τῶν προκειμένων, τί (τι) χρὴ πράσσειν; 1535, καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι Ai. Lokr. IV, 3, τοὐδὲ μὲν πράσσειν καλῶς Elek. VII, 2, οὐ χρὴν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι πράσσειν 6, ὦ πάντα πράσσων Achai. IX, 7, 1, τοῖς κακῶς πράσσουσιν Mys. I, 1, τῷ κακῶς πράσσοντι Nauph. III, 1, οὐ χρὴ ποτ' εὖ πράσσοντος ὄλβίσαι τύχας ἀνδρὸς Tyndar. 1, οἱ κακῶς πράσσοντες u. B. X, 1, 1; οἷ' ἔργα δράσας ὑμῖν, εἶτα δεῦρ' ἀν ὁποῖ' ἔπρασσεν αὖθις; Oid. 1405, εἰ φρονῶν ἔπρασσον Kol. 272, καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μή - 951; ἐπείπερ οὔτ' ἐμοῦ καταξίως πράξεσας, οὔτε τοῦ κτείναντος ξένου El. 601, νῦν δ' αὖτ' Ἀτρεΐδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας ἔπραξαν Ai. 446, τίνος κτὸς ἄρ' ἔπραξε χειρὶ δύσμορος; 905, ἔπραξας ἔργον οἷον, ὦν οὔ σοι πρέπον; Ph. 1227, καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων καλῶν κακῶς ἔπραξα 1269, ταῦτά μοι πρᾶξον 1399, ἣν δ' ἐν σκοπῶν εὔρισκον ἔασιν μόνην, ταύτην ἔπραξα Oid. 69, οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἄν, ὧν σὺ σοὶ φίλον 862, ὅπως - εὖ πράξαιμί τι (τοι) 1006, εἰς δ' ἂν τοιοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν; Kol. 391, ὀφθῶν δ' ἡτέρα μολοῦσα πράξατω τάδε 497, ἔπραξεν 1704, σοῦ' ὅπως θρῶντες καλῶς πράξαιμεν Ant. 272, ἀλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξεως κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν Iol. 1, φίλου κακῶς πράξαντος ἐκποδὼν φίλοι u. B. XCII, κρεῖσσον πράξειν καλῶς Tr. 1171, τὰ δ' ἄλλα πράξω 1215, πρὶν ἴδοιν δ', οὐδεὶς μάντις τῶν μελλόντων ὅ τι πράξει Ai. 1420, ὅ τι πράξεις Ph. 851, ἐν ᾧ τί πράξεις; Kol. 645, πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς 956, μεγάλην δὲ θεῶν ἀγνωμοσύνην εἰδότες ἔργων τῶν πραδομένων Tr. 1267; εἴ τι μὴ ξὺν ἀρχῇ πράσσει ἐνθένδε Oid. 125; ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις δύσθυμος El. 549, μὴ περιστέρα πεπραγμέν' ἢ μοι πάνθ', ὅ' ἀρτίως ἔδρων Tr. 664, τὰ τοῦδε μὲν πεπράγμεν' ἔσται, τἀμὰ δ' ἠμαρτημένα Oid. 621, λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; 1140, ἐπεὶ πέπραται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς u. B. 6, 1; ἢ τοῦτ' ἔπραξθη Tr. 679, ἐγὼ

ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ, ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος Oid. 220, τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν ἄλγιστ' ἄπεστιν 1237, καί μοι τὰ πραχθέντ' εἰπαθ' ὡς βράχιστα Kol. 1115, ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ', οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ φράσαι πάρεστιν, οὔτε τἄρχ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ 1581; ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην Oid. 287; (ὡς) τοῦτο νῦν πεπράξεται, ἢν μὴ – Kol. 861.

πρατόν νιν ἐξέπεμψεν Tr. 276.

πραῦνειν. ᾧ (φύλλῳ) μάλιστ' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' ἕλκος, ὥστε πραῦνειν πάνυ Ph. 650.

πρέπειν. οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς El. 639, πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν 664, ὁ πᾶς ἐμοὶ, ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν τάδε δίκαια χρόνος 1254, τὰ δὲ λαθραῖ' ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακὰ Tr. 384, τῆς (ὀργῆς πεπείρας) σε τυγχάνειν πρέπει 728, ὥστε μὴ σιγᾷν πρέπειν 1126, πρέπον γέ τ' ἦν ἂν δαίμονος τοῦ 'μοῦ τόδε Ai. 534, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει Ph. 111, ἔπραξας ἔργον ποῖον, ἂν οὔ σοι πρέπον; 1227, ἐπεὶ πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν Oid. 9, τοῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον Kol. 1586, ἀρχὴν δὲ θηρᾷν οὐ πρέπει τἀμήχανα Ant. 92, ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει Akris. V, 2, οὐ γάρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει Alex. I, 1, σιγώμενος γάρ ἐστι θρηνεῖσθαι πρέπων Tyro XIII, 2, στέργειν δὲ τἀμπεσόντα, καὶ θέσθαι πρέπει σοφὸν κυβεντῆν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην u. B. XXVIII, 1.

πρεσβεῖα νείμας τῇσδε γῆς Aig. I, 2.

πρεσβεύειν. καὶ μὴ τὸ μητρὸς ἄνομα πρεσβεύσῃς πλέον Tr. 1065, ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ Ai. 1389, τὸ πρεσβεύον' ἐμὲ οὕτω γελᾶσθαι τῷ κασιγνήτου πάρα Kol. 1422, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ Ant. 720, μέγα πρεσβεύων Ἄργους γύαις Inach. II, 2.

πρέσβυς. Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς Ph. 562, πατέρα πρέσβυν 685, πᾷξ ὁδοῦ μ' ὃ δ' ἡγεμών, αὐτὸς δ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαννέτην Oid. 805, καί μ' ὁ πρέσβυς – μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο 807, ὁ πρέσβυς Πάλλαβος 941, πρέσβυ 1013, 1121, 1147, Kol. 1146, πλοιάταρ τις

ὁ πρέσβυς Kol. 124, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς; 143, ὦ πρέσβυ 1209, Ant. 1033, πρέσβειες (πρέσβυ und πρέσβυν) Oid. 1111; εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἦφυ κακοῦ κακὸν Oid. 1364; Ἥλιε, φιλίπποις Θρᾳξὶ πρέσβιστον σέλας Tereus XIV, ἦλθεν δὲ θαλὴς θάλεια πρεσβίστη θεῶν Tript. IX, 6.

πρήθειν. πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας, πρῆσαι Tr. 1199, ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς – ἠθέλησε μὲν πυρὶ πρῆσαι κατάκρας Ant. 201.

Πριαμος. μάντις ἦν τις εὐγενὴς, Πριάμου μὲν υἱὸς Ph. 605.

πριασθαι. οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν, ὅστις – Ai. 477, τἀλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονὴν Ant. 1171.

πρίειν. ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων Ai. 1030, δάφνην φαγὼν ὀδόντι πρῖε τὸ (πρίετο) στόμα u. B. XCVIII.

πρὶν 1.) als Adverbium: καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι. ἔπειτα δὲ – El. 723, νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενοι 1434, αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως ἀνδρῶν, τανῦν δὲ – Tr. 301, ὃς πρὶν ᾤχετο 733, ὃν ἐξεπέμψω πρὶν δή ποτε θουρίῳ κρατοῦντ' ἐν Ἄρει Ai. 613, τὰ πρὶν ἔργα χερσὶ μεγίστας ἀρετᾶς 618, καὶ πρὶν μὲν οὖν ἐννυχίου δείματος ἦν μοι προβολὰ καὶ βελέων θούριος Αἴας· νῦν δὲ – 1211, ὧν πρὶν σὺν ἀκήκοας Ph. 52, ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων 1171, ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ 1224, καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων καλῶν κακῶς ἔπραξε 1268, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρὶν Oid. 259, τὸν οὔτε πρὶν νήπιον, νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν καταίδεσαι 652, ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία 1024, ὃ πρὶν παλαιὸς ὅ ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν ὄλβος δικαίως 1282, τοῦ πρὶν Λίγέως τόκος Kol. 69, πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις – νῦν δὲ 867, τῶν πρὶν ἡμαρτημένων 489, τό τ' ἔπειτα; καὶ τὸ μέλλον, καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει νόμος ὅδ' – πάμπολις Ant. 612, τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος 1308, ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν Ai. Lokr. IV, 4, τὴν δ' Εἰδυῖα πρὶν πυτ' Ὠκεανοῦ τίκτεν κόρη Skyth. I, 8.

2.) als Conjunction: πρὶν mit dem Indicat. Aoristi Oid. 776, mit dem Coniunctiv: Tr. 668, 946, Ai. 742, 965, Ph. 917, Ant. 619, Tereus X, Tyndar. 2, πρὶν ἄν mit dem Coniunctiv: Ai. 108, Ph. 332, 1332, 1409, Oid. 1529, Kol. 909, 1041, Ant. 176, 308, Achai. IV, 2, πρὶν ἄν τί δράσῃς, ἢ τί κερδάνῃς (κερδανεῖς) πλέον Ai. 107, πρὶν γ' ἄν mit dem Coniunctiv: Tr. 415, (πρὶν ἄν) Kol. 48, πρὶν mit dem Optativ: Tr. 637, Ph. 199, 551, 961, Oid. 505, πρὶν ἄν mit dem Optativ: Tr. 2, πρὶν mit dem Infinitiv: (πρὶν ὀδύν) El. 20, (καὶ πρίν γε) 992, 1009, (πάροιθεν – πρὶν) 1182, (καὶ πρὶν) Tr. 4, (πρίν – ποτε) 17, 197, (πρὶν – καὶ) 396, 682, 1133, 1253, 1259, Ai. 1419, Ph. 370, Oid. 104, (πρὶν νῦν) Kol. 86, (πρὶν ποτε) Ant. 120, (πρὶν – καὶ) 280, 896, 1245, Poimen. III, 1.

πρίων. ὥστε πρίονος ἐμβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου Tr. 699.

πρό. μὴ οὐ – τῶνδε πατρώων πρὸ θυρῶν; ἡχὼ πᾶσι προφωνεῖν El. 109, πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει, μήποτε, μήποθ' ἡμῖν ἀψεγὲς πελᾶν τέρας τοῖς δρῶσι καὶ συνδρᾶσι 495, ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν ἀμφίγυοι κανέβαν πρὸ γάμων τινὲς Tr. 504, ἔπει ἐν δυσπαλλάκτοις ὀδύναις χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα 960, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ ὀσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος Ph. 891, ἐπεὶ πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν Oid. 10, ἐπαξίως – πρὸ (πρὸς) τοῦ θανόντος τήνδ' ἔδωσ' ἐπιστροφήν 134, ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε Kol. 811, οὐδ' εἰ πρὸ τοὐμοῦ προὔλαβες τὸ τῶνδ' ἔπη 1141, ὡς σοὶ πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε δορός τ' ἐπακτοῦ γειτόνων ἀεὶ τιθῇ 1524, καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη Ant. 526, ἆρ' ἔστ' ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν, ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν; 883, κερδαίνετ', ἐμπέλᾶτε τὸν πρὸ (πρὸς) Σαρδέων ἥλεκτρον 1037, τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων 1279, οὐδ' ὡς πρὸ Θηβῶν ἀμοβρῶς ἐδαίσατο τὸν Ἀστάκειον παῖδα Achai. VIII, 5, οὐ γὰρ πρὸ μοίρας ἡ τύχη βιάζεται Phaidr. X, 2.

προάστιον. οὗτος ἐκ προαστίου (προαστείου) χωρεῖ γεγηθώς El. 1431.

προάστιος. ὅρια κελεύθου τῇδε γῆς προαστίας Phrix. I.

προβαίνειν. ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προυβαινέ μοι Ph. 285, προβᾶθ' ὡδ', ἐμβᾶτε, βᾶτ' ἐντόμοι Kol. 841, προβᾶθ' ὡδέ μοι 843, ποία ξυμμετρος προυβη τύχη (δίκη); Ant. 387, προβᾶς ἐπ' ἔσχατον θράσους 853.

προβάλλειν. τοτ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἕτερος κἀρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων El. 740, ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες Tr. 810, ἔοικ' ἁμαρτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων ἀρτίας οὐκ εἰδέναι Oid. 745, ἐν ᾗ (ἀκτῇ) με προύβάλου ἄφιλον, ἔρημον, ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρὸν Ph. 1017.

πρόβατόν τι θύειν Peleus II, 6.

προβίβαζε (προσβίβαζε) πρόσω Kol. 180.

πρόβλημα. μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων Ai. 1076, ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου πρόβλημ' ἀλίκλυστον 1219, λαβὼν πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί Ph. 1008.

προβλής. ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες Ph. 936, κτύπος ἄρσην πόντου προβλῆς 1455.

πρόβλητος. μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος ῥιφθῶ κυσὶ πρόβλητος, οἰωνοῖς θ' ἕλωρ Ai. 830.

προβρᾷ τι γὰρ δεινὰν Ph. 218.

προβρλή. καὶ πρὶν μὲν οὖν ἐννυχίου δείματος ἦν μοι προβρλὰ καὶ βελέων θούριος Ἄϊας Ai. 1212.

πρόγονος. ὦ Ζεῦ, προαχόμων προπάτωρ Ai. 887, ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων 1197.

προχυμνάζειν. ἡδὺ ξανῆσαι, καὶ προγυμνάσαι χέρα Poimen. VI, 9.

προδείδειν. οὔτε γὰρ θρασὺς, οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ Oid. 90.

προδεικνύναι. σκῆπτρῳ προδεικνὺς Oid. 456, ὅταν προδείξῃς, οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν 624.

πρόδηλος. λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου El. 1429.

προδήλως. θανεῖν προδήλως Ai. 1311.

προδιδάσκειν. τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν Ai. 163, ἡ κακὴ σὴ - ψυχή νιν ἀφυὴ τ' ὄντα, κοὐ θέλοντ', ὅμως εὖ προὐδίδαξεν ἐκ κακοῖς εἶναι

συμφορᾶς Ph. 1016, ὦν ὁ σὸς μὴ κατανυσθεὶς πρόσωπον δάκρυσιν πλήρωμα θεσμῶν οὐδὲν Tr. 661.

προδιδόναι. θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα τοὺς ζῶντας El. 363, ὁμῆ προδοὺς ἡμᾶς φίλτρῳ Ai. 686, τὸν δεῖλα προδόντα καὶ κατανδρίᾳ σε, ἢ φόβῳσιν Ai. 1014, τοῦ θανόντος ὡς τιμὴν τις βροτοῖς χάρις διαρρεῖ; καὶ προδοὺς ἐξήνεγκα Ai. 1267, μὴ μ' ἐπιβήσας προδῷς Ph. 757, ἀνὴρ ὅδ' – προδοὺς μ' ἔοικε καὶ λιπὼν τὸν πλοῦν ἀπεῖναι Ai. 911, ἔστιν ἡμᾶς προδοῦναι; Oid. 881, σὺ δὲ μὴ προδῶ (προδῷ) Kol. 649, εἰ δράσεις; ἢ προδώσετε, καθ' ἡδονὴν τὸ πάσχειν τῆσδε χθονὸς; 822, μήποτε προδόσιμοι τύχαι (ἐσθ') 1634, οὐ γὰρ δὴ προδοὺς σώσομαί ποτε 48, καὶ ταῦτ' ἐκ προθύμου γε τὴν ψυχὴν προδοὺς 312, ὅστις ἡδονὰς ἔσω κρύψας ἔνδρες (ἀνδρὸς) 1156, ἀκόπτους ἡμῶν, προδόσιμοι Ph. 923.

προδότης. ἔσω προδότης πάλιν θοᾶ Ph. 94.

προδότις. κακῇ χαρᾷ προδότιν Ai. 186, αἳ τὸν ἐμὸν πάλαι φῶτα προδοῦσαι 206, προδότιδος μένει 1082, [illegible] 1202.

προδρόμος. προδρόμοισι προδρόμων ὀξυτόνων κίνησαι χαλινόν Ant. 191.

προε – s. πρου –

προηγητής. θεσμῆς γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος δεῖται Oid. 1392, τοῦδε συμφοίτου γὰρ ἕστη πλεύσας ἐν πρώραις ἡγητοῦ πτέρυξ Ant. 990.

προθυμεῖσθαι. τοῦ γὰρ ἂν γνώσης ἐν οἷς χαίρειν προθυμῇ Tr. 1119.

προθυμία. ὅστις μήποτ' ἂν προθυμίαν ἔθηλον ἐγγόνων παραινέσαι λαβεῖν Tr. 669, δέδοικ' ἀκόσμων τήνδε τὴν προθυμίαν Ai. 583, ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ σωτῆρα κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας Oid. 48, πεφασμένου δὲ, τίς ποθ' ἡ προθυμία; 838.

πρόθυμος. ὦν πρόθυμος ἦσθ' ἀεὶ El. 3, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ Ai. 37.

προΐεσθαι. οὕτω νε τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προΐεται Achill. I, 9.

προΐκα. κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖκ' ἐπίσταται u. B. C, 6.

προλαμπάνω. ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκότι φρενῶν φυχῆς ἀφειδήσαντε, προθυμίαν φόνου El. 980, ἢ σε πολλὰ δὴ μᾶλλον ἔχοιμι, λιπαρεῖ προθυμίᾳ χερί 1378, πρόσθεν ἀναγκάσας τύχῃ Ai. 803, ἦ σοὶ γὰρ Ἄλης καλέσιος προθύμῳ πατρί 1133, βέλεσι, σφῶν προσαφέντα Oid. 206. 9. auch προαισθάνομαι.

προκαλεῖσθαι. ἢ δὲ προκαλεῖσθ' ἐμὲ βουλῇ μόνῃ αὐτῆς u. B. CV, 66.

προκάμνειν. οὐ σὺ πολλάκις τὴν σὴν ἀφυτρίνων προὔκαμες φυχὴν δορί Ai. 1270.

προκεῖσθαι. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν προὔκεισ', ἀκάλυπτος θρομβώδεις ἀφροὶ Tr. 702, ᾗ (πέπλῳ) χρυσήλατος προὔκειτο μαστῶν πρόσωπις 925, ταῦτα δ' ἔστιμος ὧδε πρόκειμαι Ai. 427, ἡμεῖς μὲν ἄν, τοιᾷδ' ἔνι ὅδ' ἐλιχεν τύχην θανόντες ἄν, προὐκείμεθ' εὐσχίστῳ πόρῳ 1059, ὧν (ἔργων) νόμοι προὔκειντο Oid. 865, φενδόντες αὐδὲν ῥημάτων προκειμένων Kol. 1512, φόνον προκεῖσθαι δημόλεστον ἐν πόλει Ant. 36, νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους 481, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ πάφον 1101, τῶν προκειμένων τί (τι) χρὴ πράσσειν; 1334.

προκηδεῦσθαι. ὡς φίλον προκηδομένα Tr. 966, σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι Ant. 741.

προκηραίνειν. κείνου προκηραίνουσα Tr. 29.

προκηρύσσειν. ὃς ἦσθε' ἀνδρὸς ἀρθίοις κηρύγμασιν δρόμον προκηρύξαντος El. 684, σεῦτε τρίτῳ μὴ εἰδόσι σαφῆ προκηρύξοντα Ant. 34, κείρη σὺ προκήρυξας 461, προκλαίειν, ἀγγοῦ δ' ἄρα κού μακρὰν προὔκλαιον Tr. 963.

προκλίνειν. γεφύρια δὲ χέρα σὰμὲ πᾶν προκλίνας φιλίαν ἐμὴν Kol. 201.

Προκνη Tereus XI, 1.

προλεμβάνειν. οὐδ' εἰ πρὸ τοὐμοῦ προὔλαβες τὰ τοῦδ' ἔπη Kol. 1141.

προλέγειν. οὔκουν ἐγώ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι Oid. 978.

προλείπειν. οὐ δ' ἐθέλω προλιπεῖν τάδε, μὴ νύ Εl. 132. πατέρα τὸν σὸν ἐνὶ λιμνοῖ γήρᾳ προλείπων Ai. 507. θωρηκίας ἔξορος προλιπών Ph. 1414.

προλεύσσειν. ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τρόπων βίου δοκῶ προλεύσσειν Ph. 1360.

προμηθάνειν. ἐγὼ δ' ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν τάδε Ph. 538.

πρόμαντις. ὦ πρόμαντις Δίκα El. 475.

προμαχος. ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορὸς Tr. 856.

προμήθεια. ἀτιμίας μὲν οὔ, προμηθείας δέ σου El. 1036, οὗ τὸ Φωκέων πέδον ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθείᾳ χερσίν 1350, ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθείας προσφιλὴς μενεῖ Ph. 557. S. auch προμηθία.

Προμηθεύς, ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς Τιτὰν Προμηθεὺς Kol. 56, ἡμᾶς μὲν οὐκ ἄρ' ἦστε τὸν Προμηθέα Kolch. V, 2.

προμηθής. οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθὴς El. 1078.

προμηθία. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία καὶ τῷ λέγοντι, καὶ κλύοντι σύμμαχος El. 990, σῇ προμηθίᾳ Kol. 332, ἄναιμ τοῦ τε γενναίου χάριν, καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας 1043, προμηθία γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα u. B. XXX, 3. S. auch προμήθεια.

προμηνύειν. ἀλλ' σὺν προμηνύσῃς (προμηνύσεις) γε ταῦτα μηδενὶ τοὔργον Ant. 84.

προμνᾶται. νί μοι γνώμα Kol. 1075.

πρόμος. οὐ τὸν πάνταν θεῶν (θεὸν) πρόμον Ἅλιον Oid. 661, ἰὼ γᾶς πρόμοι Kol. 884.

προνέμεσθαι. ἴδεθ' ὅπου προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης El. 1384.

προνοίας. δεῖδειν ἀνθρώποις ἔφυν κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ El. 1015, ἴδ' οἷον προσέμιξεν ἄφαρ τοὔπος τὸ θεσπρόπον ἡμῖν τᾶς παλαιφάτου προνοίας Tr. 823, ἐπήνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν, ἣν ἔθου Ai. 536, προνοίας οὕνεκ' οὐ δοθήσεται πλὴν σοί τε κἀμοὶ Ph. 774, ᾧ νὰ τῆς τύχης κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφὴς Oid. 978, μή μοι πρόνοι ἦ τοῦ θεοῦ φυλακτέα Kol. 1180, δαίμονας λέγων πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι Ant. 283.

πρόνους. τούτου τίς ἂν σοι ταὐνδρὸς ἦ προνούστερος, ἦ δρᾷν ὑμείνων εὑρέθη τὰ καίρια; Ai. 119.

προξενεῖ. ἥτις (ἀπιστία) καὶ θράσος τε προξενεῖ Tr. 725, αἳ (χεῖρες) τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμιν ὧδ' ὁρᾶν τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὐξένησαν ὄμματα Oid. 1483, ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει Kol. 465.

πρόξενος. φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν El. 1451.

πρόπας στόλος Oid. 169, ἵνα πρόπαντα πάσὰ κακῶν ξυνοικεῖ Kol. 1237, τυῦ τε πρόπαντὸς ἀμετέρου πότμου Ant. 880.

προπάσχειν. οὐδενὶ μοιρίδια εἰσὶ ἔρχεται ὧν προπάθῃ τὸ τίνειν Kol. 229.

προπάτωρ. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ Ai. 387.

προπέμπειν. ἧς ἐμοὶ τὸ πολλάκις ῥῆμα λάθρᾳ προὔπεμπες El. 1155, ὅς σ' ὧδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης μορφῆς σκοδὸν τε καὶ σκιὰν ἀνθρωπέλη 1158, ἰοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον Ph. 105, ξίφος, εἴ ποθεν, ἢ γένυν, ἢ βελέων τι, προπέμψαντ 1205, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε Kol. 665, τοῦ δ' εἴ τι παῖδες, χ' οἱ προπέμψαντες φίλων; 1667, ὦ ἀπάγγελτά μοι προπέμψας ἄχη Ant. 1287.

προπομπός. τοιόνδε πέπλων προπομπὸς Tr. 701, ζῇ γὰρ προπομπὸς 976.

προπηλακίζειν. πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμὸν ὀτρύνει προπηλακίζειν Oid. 427.

προπίπτειν. μή με λάθῃ προπεσὼν (προσπεσὼν) πυθὲν Ph. 136, ἵνα τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ μὴ πρόπεσῃς (προσπέσῃς) νάπει ποιάεντι Kol. 157.

προπίνειν. ἐξ ὅτου ἔγὼ, κἀτώ, προπίνομαι, λίσσομαι El. 1380.

προπονεῖσθαι. γᾶς προπονουμένας Oid. 685.

πρόπολον. ὄρνισιν (θεοῖ) πρόπολον βαίουσιν τάδε El. 1375.

πρόρρητος. καὶ βὰν τάδ' ἦν πρόρρητα Tr. 684.

πρόρριζος. παγχρυσέων θίφρων ὀνοτάνοις κἀκείας πρόρριζος ἐκριφθεὶς El. 512, τὰ πᾶν δὴ δεσπότασα τοι, πάλαι πρόρριζον – ἔφθαρται γένος 765.

πρὸς I.) mit dem Genitiv: πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβών El. 12, πρὸς θεῶν ἐρωτῶμαί σε 70, τοῦτ' ἐστὶ

τάλη πρὸς κακῶν ἐκαινέσαι 401, κακῶς πλήθουσα πρὸς οὐδὲν θάλμα 524, ἀλλὰ σ' ἔπαυσε πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς 662, ἐκπλήσσομαι φόβον πρὸς τῆσδ', ἐκείνου τε 734, δόξ' —πρὸς τῆσδ' ὑβρίζῃ μητρὸς 790, τὰ δὲ πρὸς φίλους διπλῆ φυλάκης οὐκ ἔτ' ἐξισοῦται φιλοτασίῳ διαίτᾳ 1091, πρὸς αἵματος φόσιν 1125, μὴ πρὸς γελοίου—1206, πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις 1211, τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα; 1303, ἢ τοι πρὸς ἀνδρὸς, ἢ τέκνων φοβουμένη Tr. 150, πρὸς θεῶν εἰμαρμένα 169, ὅπως—πρὸς σοῦ τε κερδάναιμι 191, οὐδ' ὄνυμα πρὸς τοῦ τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις; 318, μηδὲ πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι λύπην πρός γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι 331, μὴ πρὸς σὺ τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον πάπος Διὸς καταστράπτοντος ἐκπλέψῃς λόγον 436, τὸ πρὸς κέλευσμα λέγειν 479, δυέρωτον πρὸς οὐδενὸς τῶν ἔνδον 676, τί δ' ἐστὶν πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον; 738, αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποίητος τάδε 891, οὕνεκα ἔκουσα πρὸς τοῦ θῆρος ἔρξειεν τάδε 935, πρὸς τοῦ; (τέθνηκε) 1151, αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκόντου 1152, πρὸς τῶν πνεόντων βηδενὸς θανεῖν ὑπό 1160, μαντεῖα—, ἃ—εἰσεγραψάμην, πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πυλωγλώσσου δρυὸς 1188, πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους τοιόσδ' ἀεὶ νοῦ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν Ai. 319, καὶ δ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διός, εὐνῆς τε τῆς σῆς 492, ἐπαίνου τυύξεται πρὸς γόνυ ἐμοῦ 527, οὐ πρὸς ἰατροῦ φρονῶ, θυμούμενον 581, καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι 587, ἐθηλύνθην στόμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικὸς 652, πλήσειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις 759, μὴ πρὸς ἐχθρῶν τὸν κατοπτευθεὶς πάρος ῥιφῶ κυσὶ πρόβλητον 829, πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι 838, νεὼς αὐτοσφαγεῖς πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο 842, αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ δῆλον 906, πρὸς τοῦδ' ὄλωλε 1068, καί τοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ἄνδρα δημότην μηδὲν θαλασσῶν τῶν ἐφεσπώτων κλύειν 1071, ταῦτ' οὐκ εἰκαίειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά; 1235, τοὺς πρὸς αἵματος 1305, τῶν ἔμῶν ἡττώμενος πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως Ph. 384, πρὸς νῦν σε πατρὸς,

πρὰς τε πηρὸς, πρὸς τ' εἰ εἰ σοι καὶ φίλον ἐστι προσφιλὲς ἱκέτης ἱκνοῦμαι 468, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου 484, φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας; πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακὸν 960, πρὸς πατρῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἦκειν αἰσχρὰ 971, χειλίαρχος πρὸς σοῦ 1023, ἦ καὶ πρὸς ἡμῶν ὧδ' ἔρημος λειφθήσομ' ἤδη; 1070, ἀκούσομαι μὲν, ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως, πρὸς τοῦδε 1075, μὴ πρὸς ἀρείου Διὸς, ἔλθῃς, ἱκετεύω 1182, οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι 1359, θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων Oid. 292, πρὸς τοῦ διδαχθεὶς; 357, πρὸς σοῦ 358, μιᾶς τροφῆς πρὸς ἡμέτοὺς 374, πρός γε σοῦ πεσεῖν 376, ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν; 429, οὔτε τανῦν πω ἔμαθον πρὸς ὅστου δὴ (βασανεύων) βασάνῳ εἰμι 492, πρός τ' (γ') ἐμοῦ πεπονθέναι λόγοισιν, εἶτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον 516, εἰ κακὸς πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι 522, πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη; 525, καὶ τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν 668, πρὸς πατρὸς θανεῖν 713, 722, ἕως δ' ἂν οὖν πρὸς τοῦ παρόντος ἐμάθῃς 836, καὶ νῦν ὅδε πρὸς (πρὸ) τῆς τύχης ὄλωλεν, οὐδὲ τοῦδ' ὕπο 949, ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων; 1014, ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον 1037, χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν 1093, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας; 1236, αὐτὴ πρὸς αὐτῆς 1237, πρὸς σοῦ γὰρ, αὐδ' ἐμοῦ, φράσω 1484, οἷον (βίον) βιώναι κρφὸ πρὸς ἀνθρώπων χρεών 1488, μανθάνειν γὰρ ἥκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν Kol. 13, καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις; 73, μὴ πρὸς ξενίας ἀπολίγῃς τᾶς σᾶς πέπον' ἔρᾳ' ἀναιδῆ 515, ἔχει δέ μοι πρὸς δίκας τι 546, γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων 600, ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν 970, δεινὰ εὐροῦσαν πρὸς ἀνθαίμων πάθη 1078, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς ἕσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ πρὸς ταῦδε πατρὸς, τῶν τε τοῦδ' Ἐρινύων 1434, πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς ὄψεις ἀράξας αὐτὰς αὐτουργῷ χερὶ Ant. 51, ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν καθ' ἡμέραν ἤλυτο 170, καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας καὶ

πρὸς πατρὸς ἔβλαστον αἰσχύνῃ τ' ἐμῇ 205, πρὸς σοῦ σὺ, δμῶες ἐκπεπυλημένοι 408, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν 679, τί γὰρ πατρὸς Φίλλοντος, εὐκλείας τέκνων ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί; 704, οἰ, τηλικοίδε καὶ διδακτόμεθα δὴ φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς πηλικοῦδε τὴν φύσιν; 727, οὐδ' ἔρημος πρὸς φίλων 919, οἷα πρὸς εἴων ἀνδρῶν πάσχω 942, κάτερα πατρῴας, ἢ πρὸς αὐτείας χρεός; 1176, αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ 1177, ὧν αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων πρὸς τῆς θανούσης εἰσέβην ἀκουσίως μόρῳ 1818, κἀκὼν τὸ κεύθειν, νοὺν πρὸς ἀνδρῶν εἰγενοῦς Aiaed. II, ὅταν οἱ γ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν κατανικῶνται VII, 2, πρὸς τοῦ παρόντος ἐμέρου κεκαμένη μ. B. XVI, 1, 4, κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ἀλουμένη XLV, 1, σπρωδὴ γὰρ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη σὺ πρὸς θυραίων αὐδαμῶς ἀκουσίμη CV, 80, 2, πρὸς θεῶν El. 369, 469, 1119, 1206, 1346, 1484, Tr. 242, 429, Ai. 594, 1028, 1332, Ph. 433, 747, 770, 967, 1163, 1185, 1235, 1300, 1301, Oid. 826, 536, 698, 1009, 1060, 1153, 1165, 1410, 1432, 1472, Kol. 275, 1407, μὴ, πρὸς θεῶν Ai. 76, ὦ πρὸς θεῶν Ai. 871, Oid. 646, 1037, πρὸς θεῶν πατρῴων Ph. 933, Kol. 755, Ant. 838, πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι νῦν ἐγγενῶν El. 423, πρὸς νῦν θεῶν, ἄγαγον 889, πρὸς νῦν θεῶν, μή μ' ἀτιμάσῃς Kol. 49, πρὸς νῦν σε κρηνῶν, πρὸς θεῶν ὁμογνίων αἰτῶ κυδίσθαι 1333, 2) mit dem Dativ: τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις ἐλθοῦσα φανεῖς φάτιν; El. 328, αἱ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει; 851, τῇδε πρὸς πύλῃ, παρεῖσ' ἐμαυτὴν, ἄφιλος αὐανῶ βίον 818, ζῶσιν αὐτοῖς κλύε, ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν 1377, ἀλλ' ἥβη δέκα μῆνας πρὸς ἄλλοις πένθ' ἀκήρυκτος μένει Tr. 45, μηδὲ πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι λύπην πρός γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι 330, καὶ ταῦτα πάλλοι πρὸς μέσῳ Τραχινίων ἀγορᾷ σπερξήκουον 871, πῶς ἐμήσατο πρὸς θανάτῳ θάνατον ἀνύσασα μόνα; 885, πρόσνειμαι δέ μοι χάριν βραχείαν πρὸς μακροῖς, ἄλλοις διδοὺς 1217, ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ Ai. 95, ἢ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ἤχμασας χέρα; 97, θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς

τοιούτοις πήμασι 582, μὴν τί μοι μέγα κέκευθε πρὸς κακοῖσι πέμπουσα κακόν; Ph. 1266; καὶ πρὸς τούτοις ἔτι 1339, ἀγοραῖσι δαπεὶς, πρὸς τε Παλλάδος ἀνικοῖς ναοῖς Oid. 20, τὰ πρὸς νότου σκόπει 150, νῦν δὲ γενέθλα πρὸς πέδῳ δαπανηθροῦν κεῖται ἀνοικτον 181, ὡς ὁ Λάϊος κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς 730, χώροις μάλιστα πρὸς τίος ξυναυλος ὤν; 1126, πρὸς ἀνδρὸς ἢ εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν 1169, πρὸς δ' ἐκείνοισί τι φῶς; 1233, τίς δ' ἠπόρησε μέξονα δαίμων τῶν μακίστων πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ; 1302, θάκημάτων δ' ἔνα βλέπεις, ἢ πρὸς βερήλοις, ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν Kol. 10, πέπονθα δεινὰ πρὸς κακοῦς κακὰ 395, ὃς μ' - φλὸν ὄμμ' ἀπόσπασας πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξίσχη βία 867, ἢ πρὸς Πυθίαις, ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς 1047, καὶ πρὸς σοὶ παράκειμαι 1266, ὀλοῦμαι Ἑκάβῃ πρὸς ἄκρῳ Ant. 825, ὑπτία δὲ κλίνομαι θελουσα πρὸς ὁμῶσιν 1189, νόει πρὸς ἀνδρὸς τραπέσθαι γνήσιον φρονημάτος Iphig. II, 1. 5.) mit dem Accusativ πρὸς τί (ἔρος) σὺ τῶν ἔνδον εἰ πεισουσ' Ει. 155, ἔλθοιμ' - αὐτὴ πρὸς αὐτὴν 285, μηδὲν πρὸς ὀργὴν 369, πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει 404, καὶ νοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δὴ ἐξείπας 520, οὐ γὰρ ἦν λύσις ἄλλη σώσαντι πρὸς οἶκον, οὐδ' εἰς Ἴλιον 874, πολαῖς δὲ μοι σε πρός γε τῆσδε φροντίδος; 612, πρὸς ὀργὴν ἔκφερη 628, οὐδὲ πάν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς 640, πέπεμπται πρὸς ξαυτὰ 680, φθορᾶς ἐνδὺς πρὸς οὐδὰς 752, ἢ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς ἔξεσ' ἀκλαύτῳ τῆσδ' ἀπουρῆναι στέγης 911, οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε; 921, τὸν γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφῳ πτερίσματα; 931, πρὸς τὰ χρησταὶ - ὁρᾶν 972, πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς; 1170, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς 1204, εἴ τε θεὸς ἐπῶρσεν ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα 1269, ἔπαγεν - πρὸς αὐτὸ τέρμα 1397, νῦν δ' ἐκτὸς ἥξας πρὸς τί; 1402, δι' ὅτου ἂν παῦρά γ' ὡς ἥκιστ' ἐννέπειν πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέρῃ 1439, λαθραῖον ὡς ὀρυσσὴ πρὸς δίκας ἀγῶνα 1441, μηδὲ πρὸς βίαν - φύσιν φρένας 1462, πρὸς καιρὸν ἐννέπειν Tr. 59, καταστεφῆ στεφηφορῶ - ὁρῶ

τὴν ἄκαρα πρὸς χαρὰν λόγων 179, ὡς - τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν 266, ὡς ἵκετ' αὐδὴς Ἰφιτος Τίρυνθίαν πρὸς κλιτὺν 271, χωροῦσι πρὸς σὲ 285, πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι 304, πρὸς μὲν γὰρ φύσιν, πάντων ἄπειρος τῶνδε 308, πρὸς δὲ δώματα χωρῶμεν ἤδη πάντες 332, πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν 369, πρὸς βίαν κρίνειν 388, πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς; 402, πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν 405, πρὸς τί δ' ἱστορεῖς; 418, κακὸν πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεὶ 469, πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε 657, ῥίπτει πρὸς ἀμφίπλυστον ἐκ πόντου πέτραν 780, πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις 804, χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς 870, σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν 879, ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις; 1182, εἰ φαβῇ πρὸς τοῦτο 1211, ἢ καὶ - πρὸς καιρὸν πονῶ; Ai. 38, καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ἦξεν χέρα; 40, καὶ πρός τε πρίμνας ἐκτρέπω 53, δεθεὶς πρὸς κίον' ἕρκίου στέγης 108, χωρῶ πρὸς ἔργον 116, πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει 157, χ' ἡμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς 165, ὁ δ' εἶπε πρός με βαιὰ 292, πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὔκλειαν φέρων 436, πότερα πρὸς οἴκους - πέλαγος Αἰγαῖον περῶ; 460, ἰὼν πρὸς ἕρυμα Τρώων 467, ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν 509, ὅταν δ' ἵκῃ πρὸς τοῦτο 556, τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων 568, εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους λειμῶνας 654, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπείς γνώμης 743, φυσῶντ' ἄκρα πρὸς ῥίνας ἔκ τε φοινίας πληγῆς μιλανθὲν αἷμα 918, χωρεῖ πρὸς ἦπαρ γενναία δύη 938, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμεν 944, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος 1018, πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν 1061, ὅπως πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά 1261, πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ 1327, εἶτ' ἔχει χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ', εἶτ' ἄλλη κυρεῖ Ph. 23, πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον 58, ὡς - σοὶ ὁμιλία πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος 71, πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν 90, οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται 92, πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις 103, τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν 125, πρὸς

ναῦν εἶμι 132, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν; 136, πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν 148, θεᾶ - καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη 193, κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου 247, πρὸς δὲ τοῦθ', ὃ μοι βάλοι νευροσπαδὴς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας εἰλυόμην, δύσηνος ἐξέλκων πόδα πρὸς τοῦτ' ἂν 289, ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους 361, πλέω πρὸς οἴκους 383, πρὸς ἡμᾶς πεπλεύκατε 404, εἶμι πρὸς ναῦν 461, ἐὰν μόλω 'γὼ ζῶν πρὸς Ὀλταίαν χθόνα 479, ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἕκασσόν μ' ἄγων, ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας 'σταθμὰ 488, σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν 525, πρὸς ταὐτὸν ὁρμιόθεὶς πέδον 546, πλέων - ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὔβοτρυν Πεπάρηθον 548, πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος πλεῖν ἦν ἕτοιμος; 568, πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' αὐτὸς Ὀὐδυσσεὺς ἔπλει; 572, τί με κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης; 579, λέγειν εἰς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ, κἄμὲ, τοὐσδε τε 581, λόγον κρύφαι πρὸς ἡμᾶς μηδένα 588, ἢ λόγῳ πείσαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος 594, πρὸς φῶς ἀνελθεῖν 625, ὃς νιν - κατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλὰν Μηλιάδων Νυμφᾶν 724, ἤδη πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν; 836, ὡς οὐκ ἔ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο 885, ἐς Τροίαν σε πλεῖν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον 916, εἶσειμι πρὸς δὲ φιλὸς 953, πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη 1047, ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν ἐμᾶς σαρκὸς αἱόλας 1156, πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντα 1221, πρὸς καιρὸν λέγων 1279, κακοὺς ὄντας πρὸς αἰχμὴν 1307, πέμψον πρὸς οἴκους 1368, ἢ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως ἔχθιστον υἱόν; 1376, πρὸς τοὺς μὲν οὖν σὲ τήνδε τ' ἔμπνουν βάσιν παύσοντας ἄλγους, κἀποσώζοντας νόσου 1378, πέμπειν πρὸς οἴκους 1399, τίνα πρὸς ὠφέλησιν (προσωφέλησιν) ἔρξεις; 1406, ἐλθὼν - πρὸς τὸ Τρωϊκὸν πόλισμα 1423, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ πέμψειε - Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης κλάκας

1430, πρὸς πυρὰν ἐμὴν κόμιζε 1432, ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον 1438, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεοὺς 1441; πάλιν πρὸς οἶκον οὐκ ἔθ' ἵκετο Oid. 115, ὅρμενον ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ 178, ὁρῶ γὰρ σύδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν πρὸς καιρὸν 325, πρὸς τάδ', εἰ θέλεις, θυμοῦ δ' ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη 343, πρός σ' ἀποσκοποῦσα 746, ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι; 766, κἄξ ὁδοῦ μ' – πρὸς βίαν ἠλαννέτην 805, πρός σ' – ἱκέτις ἀφῖγμαι 919, σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος 1006, ὠδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους; 1027, πρὸς τί τοῦτο τοὔπος ἱστορεῖς; 1144, σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς 1152, ὡς πρὸς τί χρείας; 1174, ἵετ' (ἵετ' od. ἵκετ') εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ λέχη 1242, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τάνδ' ἔπος; 1419, τὰ γὰρ κάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρημαι κακὸς 1421, ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμὲ 1433, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι πρὸς οἶκον ἕξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας 1491, ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμον ἥκητ' ἀκμὰς 1492, ὡς πρὸς τί λέξων, ἢ καταρτύσων μολεῖν; Kol. 71, πρὸς ἐμὰν λέσχαν ἀβάτων ἀποβὰς 167, πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων 257, βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν, βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς 279, ὡς αὐτίκ' Ἄργος – πρὸς οὐρανὸν βιβῶν 381, χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω 477, πνεῦμα ταὐτὸν οὔποτ' – οὔτε πρὸς πόλιν πόλει 613, ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐημερεῖ καλῶς τε πρὸς σὲ 617, σὲ μή τινα ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ 657, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι σθένουσαν ἥκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα 733, ἔπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον 736, ἵκου πρὸς οἴκους 741, πρὸς βίαν πορεύομαι 845, μολὼν πρὸς τούσδε βωμοὺς 898, πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως – ἀντιδρᾶν πειράσομαι 958, τοῦ τε γενναίου χάριν, καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας 1043, μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρὲς 1119, οὐ γάρ σε πρὸς βίαν παρασπάσει γνώμης 1185, ὁρμωμένῳ τῷδ' ἀνδρὶ τούμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν 1329, εἴπερ οἵδε κινοῦνται λόχοι πρὸς ἄστυ Θήβης 1372, Διὸς πτερωτὸς ἥδε μ' αὐτίκ' ἄξεται βροντὴ πρὸς Ἅιδην 1461, ὡς δὲ πρὸς τέλος γόων

ἀφίκοπο 1621, τῷ κατὰ γῆς – πρὸς χάριν 1776, ἦ σε λανθάνει πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; Ant. 10, εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς 30, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα 62, ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους 142, τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἵστασθαι βροτῶν 299, ὅσῳ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν 624, πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν 753, οἵοις νόμοις πρὸς ἔργα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου 848, πρὰς οὓς – ἔρχομαι 867, οἳ πορεύομαι πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς 893, τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω; 908, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους 1087, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονὴν 1171, πρὸς ἔξοδον στείχουσα Παλλάδος θεᾶς 1184, αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης νυμφεῖον Ἄιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν 1204, δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον 1217, ἔσω χωρεῖ πρὸς αὐτὸν 1227, ἅπας πρὸς πότερον ἴδω 1342, τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον – εἵληχε Πάλλας Aig. I, 5, τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε κοὐ βία λέγω Aith. I, 1, πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Akris. III, 2, ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει V, 2, ᾧ τι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν Aload. VII, 1, οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήματα XI, 5, ἔρπειν – ἔς τε τἄβατα, καὶ πρὸς τὰ βατὰ 7, πρὸς ἕτερα βλέπω Eris I, πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται Thyest. I, ὅστις δὲ τάλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται Kreus. I, 1, κἄστι πρὸς τὰ χρήματα θνητοῖσι τἄλλα δεύτερα IV, 4, πρὰς τὸ φῶς ἄγειν Skyr. VI, 5, ὠθούμεθ' ἔξω – αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἱ δὲ βαρβάρους Tereus VII, 9, πρὸς ναρὰ δὲ κρηναῖα χωροῦμεν ποτὰ Troil. III, 13, τὸ πρὸς βίαν πιεῖν u. B. XLIII, 1, πρὸς λέκτρον ἦει L, 8, πρὸς δ' οἷον ἦξεις δαίμονα LII, 1, ὅστις δὲ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται LIV, 1, πρὸς (ἅπερ) αἱ μαργῶντες ἐντονώτατοι LIX, 2, ὀνμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην LXV, 2, πρὸς ταῦτα mit dem Imperativ u. a. El. 383, 820, Ai. 971, 1066, 1115, 1313, Oid. 426, Kol. 455, 956, Ant. 658, Hippon. I, 1. 4.) in der Attraction: δηχθεὶς

πρὸς ἀξήκουσεν Ph. 878, πρός τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλὲς 469, πρός σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι Kol. 250. 8. auch Oid. 493 u. a. oben unter no. 1. 5.) adverbialisch: μαρτύρομαι τοὐσθ', οὐ σὲ, πρὸς δὲ (γε) τοὺς φίλους Kol. 813.

προσάγειν. τὰ πάνθ' ὁμοῦ ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα Tr. 762, τίς σ' – προσέσχε, τίς προσήγαγε χρεία; Ph. 236, ἡ ποικιλῴδὸς Σφὶγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν, μιθέντας ἡμᾶς ταῦτα φανῇ, προσήγετο Oid. 134.

προσίδειν. καί μοι προσῴδειθ' ὥστε γινώσκειν, ὅτι – Ph. 405.

προσείρειν. πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσόρᾳ (πρροφαύσῃ) Ant. 619.

προσάπτειν. ὥστε τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν El. 856, τούτων – προσάψῃς μηδὲν 432, εἰ κακοῖς κακὰ προσάψει (προσφαύσει) τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν Oid. 668, μή τι πέρα χρέος ἐμοὶ πόλει προσάψῃς Kol. 286, καί μοι τρίτον ὀλισθαντι Δαρτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν ἐλαφρὸς ἐν δισκήματι Akris. XII, 2, ὅστις – μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Tereus IV, 4.

προσαρκεῖν. ὡς θέλουσες ἂν ἐμοῦ προσαρκεῖν πάν Oid. 12, κείνῳ προσαρκῶν 141, ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ, περδάνῃ μέγα Kol. 72, τοῖς πᾶσι δεῖξαι καὶ προσαρκέσαι χάριν Polyx. III, 2.

προσερμόζειν. ἅ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι Tr. 494.

προσανδᾶν. μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσανδᾶν τῇδε συγκοιμωμένην El. 274, καίτοι σὲ μὲν κτανεῖ προσανδήσας ξυνεὼν Ai. 865, καὶ τὰ Τρωϊκὰ πεδία προσαυδῶ 863, καφ' ἡμέρας τῆς νῦν προσανδᾶν μήτε τοὐσθε, μήτ' ἐμὲ, ὡς ὅντι γῆς τῆσδ' ἀγοσίφ μιάστορι Oid. 352, ἐγὼ δ' ὡς δελφὴ σοὶ προσηυδώμην ἀεὶ El. 1148.

προσβαίνειν. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ καλὸν παλαιᾷ παρὰ προσβαίη μακρῶν; Ph. 42, τίς σ' – προσέβη μανία; Oid. 1300, προσέβα γὰρ οὐκ ἂν ποτ' ἀστιβὴς ἄλσος ἐς τῆνδ' ἐμεμιακέναν κορᾶν Kol. 125.

προσβάλλειν. λόγῳ γε μὴν εὐπλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην ἁμαρτῇ

τε κἀμοὶ προσβαλεῖς; El. 974, πλὴν ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀπῴχεται Tr. 42, ὥσθ' ὅρκων αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν 255, προσβαλοῦσ' ὅσα ζῶν κεῖνος εἶπε 580, τὰ μὲν νῦν τε προσέβαλε 844, συέργημα προσβαλεῖν σέθεν 1138, καὶ μή μ' ἀνάγκη προσβάλῃς τάδ' εἰκῶθειν Kol. 1178.

προσβλέπειν. τήνδε προσβλέψασά μου σφραγῖδα πατρὸς El. 1222, προσβλέψασ' ὅτι τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διῴλεσεν Tr. 464, καί με προσβλέψας, καλεῖ 796, προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι τὰ τοῦδε πράγη, κρύτὸν ὡς ἔχων κυρεῖ Ai. 346, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν Oid. 1188, προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω 1436, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρὸν Ant. 1298.

προσβολή. βραδεῖα μὲν γὰρ ἐν λύγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου u. B. LXX, 1, 1.

προσγίγνεσθαι. οὐδὲ γὰρ κακὰς πέσχοντι μῖσος ὢν τέκη προσγίνεται El. 771, τοῖς γὰρ θανοῦσι μῦθος οὐ προσγίνεται Tr. 1173, γνώσῃ κακοῦ θανόντος τελευτήν, ὡς κακὴ προσγίνεται Kol. 1198.

πρόσδεγμα. τὰ τῆς ξένης ὁρῶν προσδέγματα Tr. 628.

προσδεῖν. ὡς ἐκκαυμάτων μὴ μοι ἀναξὸν προσδεήσειεν (προσδεήσειεν) Herakl. II, 2.

προσδέρκου, προσφθέγγου πανταχῇ Kol. 121.

προσδέχεσθαι. τοιόνδ' – μνηστῆρα προσδεδεγμένη Tr. 15, εἰ ζῶνδ' Ἡρακλέα προσδέξομαι 283, τὸ (ἄγος) μήτε γῆ μήτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε φῶς προσδέξεται Oid. 1428.

προσδιαφθείρειν. ὥστ' – ὄλωλα, καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνῳ Ph. 76.

προσδιδόναι. καὶ ποῦ τι καὶ βορᾶς μέρος προσέδοσαν ὀλίγιστον ἱκάνοντες Ph. 309.

προσδοκᾶν. μὴ δὲ προσδόκα τόδε Tr. 367, καί τι προσδοκῶ νέον Ph. 784.

πρόσεδρος. ἐκ προσέδρου λιγυρὸς Tr. 794.

προσεῖναι. τέκνων δ' ὧν ἐμοὶ θάσσοια μὴ πρόσεστιν, ἢ λύπη πικρὰ El. 654, τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον προσεῖναι Tr. 251, ὡς ἐλευθέρῳ φρονεῖ καλεῖσθαι, πῆρ πρόσεστιν οὐ καλὴ 454, ἀνδρί τοι χρεὼν μνήμην προσ-

εἶναι Ai. 521, δέος ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ 1079, ὡς ἂν ἀγνοίᾳ (ἄγνοια) προσῇ Ph. 129, χῷ λόγος καλὸς προσῆν 852, γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου πρόσεστι Ant. 720, ἐμοὶ δ' οὖν ἥ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ δοκεῖ προσεῖναι, χ' ἡ μάτην πολλὴ βοή 1252, γήρᾳ προσόντος σῶζε τὴν εὐφημίαν Eriph. V, ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικὸν προσῇ (πρόσεστι) u. B. LIX, 1.

προσειπεῖν. δός μοι προσειπεῖν αὐτόν, ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν Ai. 538, τὰς ἱερὰς ὅπως προσείποιμεν Ἀθάνας 1221, τῷ κηρύγματι, ᾧπερ προσεῖπας, ἐμμένειν Oid. 351, τοῦτο γάρ σ' ἔχω μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὔ ποθ' ὕστερον 1072.

προσεμβαίνειν. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή; Ai. 1348.

προσεννέπειν. καὶ τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω πανύστατον δή, κοὔποτ' αὖθις ὕστερον Ai. 857.

προσεοικέναι. ὧδ' οὕνεκα ἔξωρα πράσσω, κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα El. 618, τὴν αὐτοῦ φύσιν ὅταν λιπών τις, ὀρθῶ τὰ μὴ προσεικότα Ph. 903.

προσέρπειν. τύμβῳ προσέρπον ἆσσον El. 900, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον Ai. 227, καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον ὁρῶ τάχα 1255, προσέρπει, προσέρχεται τόδ' ἐγγύς Ph. 787, ἦ τοὔργον ὡς οὐ γνωρίσοιμί σου τόδε, δόλῳ προσέρπον Oid. 539.

προσέρχεσθαι. εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια προσῆλθες El. 775, προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ Tr. 496, πρόσελθε 797, καὶ νῦν προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρὸς 1076, πρόσελθε δεῦρο Ai. 1171, ἃ μοι προσελθὼν σῖγα, σήμαινε – Ph. 22, προσέρπει, προσέρχεται τόδ' ἐγγύς 788, γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι προσῆλθεθ' ἱμείροντες Oid. 59, προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρὶ Kol. 1104, κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπε 1681, προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλμίῳ πατρὶ u. B. CV, 174.

προσέτι. ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα πρόβατόν τι θύειν Peleus II, 5.

προσευρίσκειν. ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ μόνον προσεῦρον πιστόν El. 1352.

προσεύχεσθαι. μὴ νῦν προσεύχου μηδὲν Ant. 1337.

προσέχειν. τίς σ' – προσέσχε, τίς προσήγαγε χρεία; Ph. 286, τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων; 244.

προσηγορεῖν. τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε, καὶ προσηγορεῖν φίλος El. 1471.

προσήγορος. εἶτα πῶς ὁ δύσμορος εἰς φῶς, τόδ' ἕρξας, εἶμι; τῷ προσήγορος; Ph. 1353, τί δέ ποτ' ἐμοὶ βλεπτὸν, ἢ στερκτὸν, ἢ προσήγορον ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ; Oid. 1338, ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος 1437, ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος Ant. 1185, πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος Mys. III, 2.

προσήκειν. τῷ γὰρ προσήκει, πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ, τόδε; El. 909, σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει 1142, οὗ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν 1213, ἔκπερ ὡς φίλοι προσήκετε Ph. 229, εἰ τῷ ξένῳ τούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενὲς Oid. 814, οὔνεχ' ἡμιν αἴσιος σκοπὸς προσήκεις Kol. 35.

προσῆσθαι. ὁρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα βωμοῖσι τοῖς σοῖς Oid. 15.

προσθακεῖν. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακὼν ἕδραν; Kol. 1166.

πρόσθε und πρόσθεν. μηδὲν πρόσθε, ἢ τὰ Λαΐου πεῖσμαθ' ἕρδειν El. 82, ὦ Πέλοπος ἁ πρόσθεν πολύπονος ἱππεία 504, μεθ' οὗ πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας 588, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς πρὸς εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις 589, νῷν δ' ἦν τὰ πρόσθεν στυγνὰ 918, τά τ' ὄντ' πρόσθεν, ἄλλα θ' εὑρίσκω κακὰ 937, ἦν ἂν ὔμιν ἐν δόμοις τὰ πρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα 1333, ἓν δ', οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ Tr. 154, ἄμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ – οὔπω φράσαι 158, ὅτ' ἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν 822, ἢ νῦν κακὸς, ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν 848, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἰς πότε τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα 1073, οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις; 1127, πρόσθεν θὴν ἀνὴρ δδ' ἦν; Ai. 77, ἃς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγὼ 318, ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἂν

411, πρόσθεν οὗτος ἦν αἴθων ὑβριστής· νῦν δὲ – 1087, εἰ – τοὺς ὕπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν 1249, τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ Ph. 778, οὓς ἐθήρων πρόσθε 958, τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκὰν 1151, τοῦ πρόσθε Κάδμου, τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος Oid. 268, οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν, ἢ ἔπειρᾷ λέγειν; 360, σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς ἀρχὴν ἐφαίνου, ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει 736, ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος πρόσθεν, ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην 832, τοῦ πρόσθεν λόγου 851, ὃν κρᾶτενες πρόσθεν εἰσιδεῖν 1052, λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ἤδειμεν 1232, τὰ πρόσθε λαμπρὰ – ὄμματα 1483, πρόσθεν δ' ἀπερύκου Kol. 169, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ μαντεῖ' ἄγουσα πάντα Καδμείων λάθρᾳ 353, τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη 375, νῦν γὰρ θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν 394, πρόσθεν – οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν 765, οὔτε γὰρ τὰ νῦν δίκαια πράσσεις, οὔθ' ἃ πρόσθεν εἴργασαι 825, ὅθ' οὗνεκ' αὐτὸς σαυτὸν οὔτε νῦν καλὰ δρᾷς, οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βία φίλων 854, πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν 867, εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν 932, ἢν μὴ θάνω 'γὼ πρόσθεν 1040, τοῦ πρόσθ' ἑρήμου, τοῦ τε δυστήνου πλάνου 1114, πότερα τἀμαυτοῦ κακὰ πρόσθεν δακρύσω, ἢ τὰ τοῦδ' ὁρῶν πατρὸς γέροντος; 1255, τῆς πρόσθεν ἀθμήτης χρόνῳ μητρὸς 1321, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι πεσῇ μανθεὶς 1373, τοιάσδ' ἀρὰς σφῷν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγώ, νῦν τ' ἀναλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοὶ 1375, πρόσθε πού ποτ' ἦρθ' ἐμόν· νῦν δὲ – 1549, καὶ τάς τε (γε) πρόσθεν, τάς τε νῦν ἠλέγχομεν πράξεις Ant. 434, εἰ δὲ τοῦ χρόνου πρόσθεν θανοῦμαι 462, φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ᾗρῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων 493, ὁ πρόσθεν ἐλθὼν Polyid. VI, 2.

προσθήκη θεοῦ λέγῃ νομίζῃ θ' ἥμιν ὀρθῶσαι βίον Oid. 38.

προσθιγγάνειν. ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἥμιν, οὔτε θυμάτων παρῆν ἑκήλοις προσθιγεῖν Ph. 9, ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προσθίγῃς 817, πρόσθιγε νῦν μου Kol. 173.

προσιδεῖν. ἃ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα διασῶν

ὀνείρων El. 644, *οὔθ' κεἶνός ποτε, γήτης ὅπως ἄρουραν ἕκτοπον λαβὼν σπείρων μόνον προσεῖδε κἀξαμῶν ἅπαξ* Tr. 33, *ἦν* (λάβαν) *μήποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας ὤφελον ὅσσοις* 998, *ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους* 1139, *θεαμάτων –, ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ* Ai. 993, *ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς προσιδεῖν ἐθέλεις* Ph. 145, *ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις – ὄρμενον ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ* Oid. 175, *ὄμμασιν ποίοις βλέπων πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Ἅιδου μολὼν* 1372, *μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον* Kol. 142, *τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ πατρὸς ἡμετέρου* 1757.

προσιέναι (εἶμι). *ἔνθα μήποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς τούτων πρόσεισι μηδὲν* El. 437, *προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν* Peleus II, 4.

προσιστάναι. προστῆναι μέσην τράπεζαν ἀμφὶ σιτία καὶ παρχήσια Tyro VIII, 1.

προσκαλεῖν, δεύτερόν σε προσκαλῶ Ai. 89.

προσκεῖσθαι. εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ El. 240, *δεξιὸν δ' ἀνεὶς σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον* 722, *ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ* 1010, *εἰ τὰ μὲν φθίνει, τοῖσδ' ὁμοῦ πέλας μοραῖς δ' ἄγραις προσκείμεθα* Ai. 407, *ἡ χάρις προσκείσεται* Oid. 232, *ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκῃ* Ant. 94, *ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ. προσκείμενον* 1323, *τὴν ἀβουλίαν, ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακὸν* 1243, *βραχεῖ λόγῳ καὶ πολλὰ πρόσκειται σοφά* Alet. II.

προσκοπεῖν. σοὶ (σοῦ) *δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν, ὅσα λέγει τις* Ant. 688.

προσκυνεῖν. πατρῷα προσκύσανθ' ἕδη θεῶν El. 1374, *προσκύσαντες τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν* Ph. 533, *προσκύσαι θ' ὥσπερ θεὸν* 657, *τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον, μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτὰ* 776, *στεῖχε προσκύσας χθόνα* 1408, *ἐπεὶ πάντες σὲ προσκυνοῦμεν οἵδ' ἱκτήριοι* Oid. 327, *ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα, καὶ τὸν θεῶν ὄλυμπον ἐν ταὐτῷ λόγῳ* Kol. 1654, *κᾆς προσκυνεῖ στρέφοντα κύκλον ἡλίου* u. B. XC, 2.

προσκυρεῖν. ὦ θειότατον πάντων, ὅσ' ἐγὼ προσέκυρσ' ἤδη Oid. 1299.

προσλαμβάνειν, τᾷδέ μ' πρόσλαβε κουφίσας Tr. 1025, προσλαμβάνει κἠδὸς κε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους Kol. 378, προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεί, ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα u. B. C. 4.

προσλεύσσειν. ταρβήσει γὰρ οὖν, νεοσφαγῆ που τόνδε προσλεύσσων, φόνον Ai. 546, τίς δ' ἔστιν, ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ; 1044, μὴ πρόσλευσσε γενναῖος περ ὢν Ph. 1068, ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὄψεις ἦν ἐμῶν βλαστοῦ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί; Oid. 1376.

προσμανθάνειν. ἀεί τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν Phthio. II, 3.

προσμάσσειν. πλευραῖσι προσμαχθὲν (ἀμφίβληστρον) Tr. 1053.

προσμάστειος s. ποτιμάστειος.

προσμένειν. ὃν ἔγωγ' ἀκάματα προσμένουσ', ἄτεκνος αἰὲν οἰχνῶ El. 165, Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ παυστῆρ' ἐφήξειν 303, ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε 1236, ἀλλὰ σίγα πρόσμενε 1299, ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; Tr. 390, τὸν ὃν προσμένουσ' ἀκοίταν 525, εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ Oid. 620, τὸν βοτῆρα προσμεῖναι 837.

προσμιγνύναι. ἴδ' οἷον προσέμιξεν ἄφαρ ταὐτὸς τὸ θεοπρόπον ἡμῖν τᾶς παλαιφάτου προνοίας Tr. 821, αὐτὰ δ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμίξαι θρασύ; Ph. 106.

προσμολεῖν. ὡς τῶνδε προσμόλοι μόνον Tr. 1109, οὐκ ἔσθ' ὅπως ἐς προσμολεῖν καλῶ Ai. 72, μέσον προσμολὼν στρατήγιον 721.

προσνέμεσθαι, πρόσνεμαι δέ μοι χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις δίδου Tr. 1216.

προσνίσσεσθαι, πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους (προσνισομένους) χρυσοῦ καναχῆς ὑπερπτίας Ant. 129.

προσναμᾶν. λεύσσων δ', ὅπου γυνὴ, στατὸν εἰς ὕδωρ, ἀεὶ προσενώμα Ph. 717.

προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν Peleus II, 3.

προσομιλεῖν: πεῖρα δ' οὐ προσωμίλησά πω Tr. 591.

προσορᾶν. ἔνθα μήποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει El. 381,

ἔσσον μεγάλαν προσορῶσα θάμονα βλέβαν σέων ἀϊσσόντων γάμων Tr. 842, σύ τ' οὐδαμᾶ τοὐμὸν προσόψει πρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν Ant. 764, οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν Kol. 244.

πρόσουρος. βιοτὰν, ἣν αὐτὸς ἦν πρόσουρος Ph. 691.

πρόσοψις. προὐφάνης δὲ φιλτάτην ἔχων πρόσοψιν El. 1286, σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν Ai. 70.

προσπελάζειν. τίς σ' ἔτικτε, τῶν μακραιώνων ἄρα Πανὸς ὀρεσσιβάτα προσπελασθεῖσα; Oid. 1101.

προσπέμπειν. τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι Kol. 1101, εἰ μὲν – μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ Θησεὺς 1349.

προσπέτεσθαι. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο; Ai. 282.

προσπίπτειν. βωμοῖσι προσπίπτουσα Tr. 904, προσπεσὼν ἔχου Ai. 1181, μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσὼν Ph. 46, προσπεσόντα πως βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδᾶνος Kol. 1157, προσπίπτομέν (προσπιτνοῦμέν) σοι 1754, ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον προσέπεσας (προσέπαισας) ποτὲ Ant. 855. S. auch προπίπτειν.

προσπιτνεῖν. αἰτοῦ δὲ προσπιτνοῦσα El. 453, προσπιτνῶ σε γόνασι Ph. 485.

προσπνεῖν. δεῖμα προὐπνέουτ' ἀντίας θεοῦ Klytaim. 2.

προσπολεῖσθαι. τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ τάσδ' ἄσσον αὖθις ὧδε προσπολουμένας Kol. 1098.

πρόσπολος. ὦ φίλιαι' ἀνδρῶν προσπόλων El. 25, καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι 78, πρόσπολος – Δίκας ὁ κήρυξ Tr. 188, καὶ μὴν πέδας γε προσπόλοις φυλάσσεται Ai. 539, θεῦρο προσπόλων ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων νιφεὶς 541, καὶ δὴ κόμιζε προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν 544, ὦ πρόσπολε Oid. 945, κἀπὶ προσπόλου μιᾶς βιοστερῆ χωρεῖτε Kol. 746, οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν πρὸς τούσδε βωμοὺς, πάντ' ἀναγπάσει λεών – θυμάτων ἄπο 897, ἐπὶ γλώσσᾳ – προσπόλων Εὐμολπιδῶν 1053, φίλιαι ξένων, αὐτῆς τε, χώρα θ' ἥδε, πρόσπολοί τε σοὶ 1553, πρόσπολοι Ant. 1214, ὦ πρόσπολοι, πρόσπολοι 1321.

προσπεπύσεσθαι. προσπεπύσετο πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος, χιτὼν ἅπαν κατ' ὄρθιον Tr. 757, ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκὼν' ἓν' ἀμφὼ παρθένω (παρθένον) προσπεπύσσεται Ant. 1237.

προσσαίνειν u. B. CV, 143.

προσστάσσειν. χῷ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν Kol. 494, τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν; 1018, ὃς οὐδὲν ἦδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν Ph. 1010, δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον, μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην Ant. 670.

προσστατεῖν. ὁ προστατῶν χρόνος El. 781.

προστατήριος. Φοῖβε προστατήριε El. 637.

προστάτης. τὸν εὐφαρέτραν Ἀπόλλωνα προστάταν Tr. 209, ἧς (νόσου) σε προστάτην σωτῆρά τ' – μοῦνον ἐξευρίσκομεν Oid. 303, ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι 411, θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων 882, ὃς ἐσθ' ὁ προστάτης Kol. 1171, τοῦ θεοῦ γε προστάτην 1278.

προστείχειν. οἶδε τ' ἀρτίως Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι Oid. 79, ἦ δεῦρο προστείχοντα καξορμώμενον; Kol. 80, φανδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων σαίνει μ' προστείχοντα 320.

προστέλλειν. μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προὐστάλης ὁδὸν Kol. 20.

προστήκειν. πλευρᾷ προστακέντος ἰοῦ Tr. 833, δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προσεικακῶς φάσμασι μελαγχαίτα τε 836.

προστιθέναι. ἄγγελλε δ' ὅτῳ προσιθεὶς, δι' αὖτικα – El. 47, μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα 933, κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν εὐκτέαν πρόσθες Tr. 1258, τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει προσθεῖσα, κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν; Ai. 476, καὶ τάδ' οὔ τις ἄλλος ἦν ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προσιθεὶς Oid. 820, ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ προσθήσεις τάσδ' ἀρὰς Kol. 154, τὰ δεινὰ γάρ τοι προσιθὴς' ὄκνον πολὺν Ant. 243, ἂν παρὸν θέσθαι καλῶς, αὐτός τις αὐτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων Kreus. VI, 2, ταύτην – πρόσθαν δάμαρτα

Tr. 1224, τῶν μὲν ἀρρένων μὴ μοι πρόσθῃ φέρμακον Oid. 1460, τούτου χάριν ταῖσιν σε προσθέσθαι πέλας χώρας θέλουσα Kol. 404, πρόσθεν – οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν 767, οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος 1332, τί δ' – ἐγὼ λύουσ' ἂν ἢ θάπτουσα πρὸσθείμην πλέον; Ant. 40, ὅρκων προστεθέντος Oinom. I, 1.

προστρέπειν. τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω (προτρέπω) Ai. 831, οἳ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς λίκνοισι προστρέπεσθε (προτρέπεσθε) u. B. LX, 2, 3.

προστρόπαιος. θάκει δὲ προστρόπαιος Ai. 1173, οὐδ' ἐπαισχύνῃ μ' ὁρῶν τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην; Ph. 980, σοὶ προστροπαίους λιτὰς ἔχων Kol. 1309.

προστροπή. τίνα πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων Kol. 558.

πρόστροπος. μὴ σαυτόν θ' ἅμα, κἄμ', ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ Ph. 773, νῦν τ' – ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι Oid. 41.

προστυγχάνειν. ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν El. 1463, προστυγχάνει τῶν ἴσων Ph. 552.

προσφάτους ἐπιστολὰς Andromed. III.

προσφέρειν. οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρὶ El. 434, δόθ', ἥτις ἐστί, προσφέροντες 1123, ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε Ph. 775, οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων 1108, μηδὲ προσφέρειν μέθυ Kol. 481, τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί, λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακὰ 781, θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων ποιμὴν ἁπάξ Poimen. III, 2, διψῶντι – πάντα προσφέρων σοφά u. B. XLIV, 1.

προσφθέγγεσθαι. προσδέρκου, προσφθέγγου (προσεύθου) παντᾳῇ Kol. 122.

προσφθεγκτός, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι γενήσομαι προσφθεγκτός; Ph. 1067.

πρόσφθεγμα. καί τις σμικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ Ai. 500, φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ Ph. 235.

προσφιλεῖς λέξεις λάγους El. 672, πρός τ' εἴ τί σοι κατ'

οἰκόν ἐστι προσφιλὲς Ph. 469, ὥς μ' ἔθεσθε πρόσφιλῆ 532, ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθείας – πρόσφιλὴς μενεῖ 558, ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλῆ 587, οὔτ' ἔννομ' εἶπας, οὔτε προσφιλὲς πόλει τῇδε Oid. 522, φίλη μὲν ἦξειν πατρὶ, προσφιλὴς δὲ σοὶ Ant. 898, σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος στολῇ ὑπάρχει προσφιλέστατης ἐμοὶ Ph. 224.

προσφιλῶς. εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ γέρα τάδ' ὀὐν τάφοισι δέξασθαι νέκυς El. 442.

προσφορά. ποῖῳ γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται; Kol. 581, ὧν γὰρ ἡμαρτημένων ἄκη μέν ἐστι, προσφορὰ δ' οὔκ ἐστ' ἔτι 1270.

πρόσφορον – ἔπος El. 227, πρόσφορά θ' ὑμῖν, καὶ τῷ κατὰ γῆς – πρὸς χάριν Kol. 1774.

προσφωνεῖν. οὔ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν El. 1213, ὁ προσφωνῶν ἐμὲ 1480, οὐδὲ προσφωνεῖν μ' ἔτι Ph. 934, μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα Oid. 238, ᾧ μὴ ξένον ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινα δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινα 818, ἀλλ' εὖ μὲν ἴγμεθ', εὖ δὲ προσφωνούμεθα κατ' ἔργον κτῆσιν Tr. 229.

προσφώνημα. ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ ᾔδιστα προσφωνήματα Kol. 325, ἔγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σου 891.

πρόσχημα. πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' ἀεὶ, ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν El. 525, ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος 682.

προσχρήζειν. οὐδέ σου προσχρήζομεν Ph. 1055, τί προσχρήζων μαθεῖν; Oid. 1155, πείθου· κἀγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρήζεις Kol. 520, τί προσχρήζοντα τῷ θακήματι; 1160, ὅστις ἂν σὸν τοῦτο προσχρήζοι τυχεῖν 1168, λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν δίκαιά προσχρήζουσιν 1202.

προσχωρεῖν. τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις Ph. 964.

πρόσχωρος τόπος Oid. 1127, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων; Kol. 493, ἀλώσεται δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης 1064.

προσψαύειν. ἄφετε γὰρ αὐτὸν, μηδὲ προσψαύσητ' ἔτι Ph. 1054, πρόσψαυσον Kol. 330. S. auch ποτιψαύειν.

πρόσω. οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω Tr. 195, ᾗβην, τὴν μέν, ἕρπουσαν πρόσω 547, πύργοι μὲν, οἳ πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω Kol. 15, προβίβαζε – πρόσω 181, ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγω El. 891, λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω (προσωτάτου) ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου Ai. 731. S. auch πόρρω und πόρσω.

πρόσωθεν. στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν πύλαις μαθόντες ἀμφέστησαν Ai. 723. S. auch πόρρωθεν.

πρόσωπον. μή μ' ἀποστερήσῃς τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν, μεθέσθαι El. 1277, ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται φαιδρῷ προσώπῳ 1297, οὐ τὸ σὸν δείσας πρόσωπον Oid. 448, ἦ τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον, ὥστε –; 533, κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει Kol. 314, πτύσας προσώπῳ, κοὐδὲν ἀντειπὼν Ant. 1232, πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη u. B. LVI, 6, τυφλὸς – οὐδ' ὁρῶν ἄρης συὸς προσώπῳ πάπτα τυρβάζει κακὰ LVIII, 9, 2, δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον LXXIII.

προσώτατος s. πρόσω.

προταρβεῖν. ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἐᾷ πατρὸς ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν Tr. 89, μή μου προτάρβει Ant. 83.

προτάσσειν. χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκ' ἂν χώρας ἀπείη κἀνιαύσιος βεβώς, τότ' ἢ θανεῖν χρείη σφε Tr. 164.

προτείνειν. ἰδοὺ προτείνω (χεῖρα) Tr. 1184, οὗ σὺ πολλάκις τὴν σὴν προτείνων προὔχαμες ψυχὴν δορὶ Ai. 1270, θεοὺς προτείνων, τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τιθεὶς Ph. 992, ἀλλὰ δεξιὰν πρότεινε χεῖρα 1292.

πρότερος. ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν, ἢ τὸν πολύκοινον Ἅιδαν κεῖνος ἀνὴρ Ai. 1192, τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη Ph. 197, κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον 768, προτέρας ἄτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει Oid. 164, τὸ κάλλιστον ἐπταπύλῳ φανὲν Θήβᾳ τῶν προτέρων (πρότερον) φάος ἐφάνθης ποτὲ Ant. 102.

προτίειν. οὐ γὰρ τάφου νῷν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων, τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει Ant. 22.

προτιθέναι. ὃς ἦν γάρ μοι, σὺ προὔθηκας σποδὸν El. 1198, κτανὼν πρόθες ταφεῦσιν 1487, κοὔπω τοιοῦτον οὔτ' ἄποιτις ἡ Διὸς προὔθηκεν, οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοὶ Tr. 1049, ἥντιν' αἰτίαν προθεὶς Ai. 1051, προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων 1294, ξὺν ᾗ (νόσῳ) μ' ἐκεῖνοι προθέντες ἐνθάδε, ᾧχοντ', ἔρημον Ph. 268, οἷα φωτὶ δυσμόρῳ βάκη προθέντες βαιὰ, καί τι καὶ βσρᾶς ἐπωφέλημα σμικρὸν 274, προθεὶς χεῖρα δεξιὰν 942, νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βαστάζειν πρόθες Ant. 216, φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἄγος, μόνον προθεὶς 775, ὑπὸ στέγης ἔσω δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν 1249; νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προὐθέμην ἐγὼ El. 1334, πάρος τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα; Kol. 419, ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων προὔθετο λέσχην Ant. 160.

προτιμᾶν. ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι Tr. 722.

προτρέπειν. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βρότων; El. 1193, μή μ' ἀτιμάσῃς - ὧν σε προτρέπω (προστρέπω) φράσαι Kol. 50, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν Ant. 270, σὺ γάρ μ' ἄκοντα προὐτρέψω λέγειν Oid. 358, καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τε, καὶ προτρέψομαι 1446. S. auch προστρέπειν.

προὐννέπειν. χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω Tr. 227.

προὐξεφίεσθαι. ὡς σὺ προὐξεφίεσο Tr. 759.

προὔπτος. εἰς προὔπτον ᾅδην Kol. 1440.

προὔχειν. τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προὔχει, καὶ γνώμα Ph. 138, τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου προὔχοις Oid. 1116, κοὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐσθλῶν Ant. 208, σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοις Ant. 80.

προφαίνειν. οὐρανῷ σκέλη προφαίνων El. 753, ἥτις οὐδαμᾷ πρσὔφηνεν οὔτε μεῖζον', οὔτ' ἐλάσσονα Tr. 324, ἃ δ' ἐρχσμένα μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγάλαν ἄταν 850, τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμα τῶν πάρος, ὧν προὔφανες; Ph. 1192, προύφάνης δὲ φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν El. 1285, προφάνη κτύπος φωτὸς σύντροφος

ὡς τειρομένου (του) Ph. 292, τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι Oid. 163, ἣν (μαντείαν) οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προύφάνης ἔχων, οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτὸν 395, ἄλλα δ' ἄθλια καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφάνη λέγων 790, ὥς τις ἀφ' αἵματος ὑμετέρου προφανεῖσα Kol. 246, ποθοῦντι προύφάνης 1505, προφάνηθι Ναξίαις ἅμα περιπόλοις θυιάσιν Ant. 1150.

πρόφαντος. ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι Tr. 1159, ὡς τὸ θεῖον ἦν πρόφαντον 1163.

πρόφασις. ἐπὶ προφάσει θηρὸς Tr. 662, αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμὲ Ph. 1034.

προφερής. τῷ προφερτάτῳ μόνῳ σήμαινε Kol. 1531, ἡ γὰρ φίλη 'γὼ τῶνδε τοῦ προφερτέρου Niob. VII, 4.

πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς El. 1380.

προφύειν. σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προὔφυ πατὴρ Ai. 1291.

προφυτεύειν. δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφὰν El. 198.

προφωνεῖν. μὴ οὐ - ἐπὶ κωκυτῷ - ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν El. 109, καί σοι προφωνῶ τάνδε μὴ θάπτειν Ai. 1089, νῦν δ' - ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε Oid. 223.

πρόχειρος. τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς πρόχειρον ἄχθος δέρκομαι El. 1116, πῶς - σκότου δεῖ, κοὐ πρόχειρος εἶ πτανεῖν; 1494, πρόχειρον εἴ τι σοι πάρα ξίφος χεροῖν Ph. 747, ὁρῶ πρόχειρον Πολυΐδου τοῦ μάντεως Polyid. I, 1.

προχοή. Βουθοίη Δρίλωνος ἐπὶ προχοῆσιν ἐνάσθη Iphikl. II.

πρόχους. ἓκ τ' εὐκροτήτου χαλκέως ἄρδην πρόχου χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει Ant. 430.

προχρίειν. ᾧ προὔχριον Tr. 696.

προχωρεῖν. πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν Ph. 148.

πρύμνα. ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων, ἐς ἀντλίαν, ἐς πρῷραν, ἐς πρύμναν Ph. 482, καιρὸς καὶ πλοῦς· ὧδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμναν 1451.

πρὶν. μὴ πρὶν λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ, πρὶν - Tr. 631.

πρώνα. ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι, Λοκρῶν ὄρεινοι πρῶνες, Εὐβοίας τ' ἄκραι Tr. 788, Αἰγαίου πρωνὸς (πρῶνας) Laok. II, 1.

πρῶρα. ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων, ἐς ἀντλίαν, ἐς πρῷραν, ἐς πρύμναν Ph. 482, ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρώρας ἀγῇ 639, ὦ πρῶρα (πρώρα) λοιβῆς Ἑστία u. B. LXXXII, 6.

πρωφατὴς στρατοῦ Polyx. III, 1.

πρώτιστος. εἰδέναι δὲ σου πρώτιστα χρῄζω El. 669, ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι Tr. 1181, εἰ μὴ τοῦ Θεοῦ πρώτιστ' ἔχρηζον ἐκμαθεῖν Oid. 1439.

πρωτογόνων ἕσως οἴκων (ἥκων) οὐδενὸς ὕστερος Ph. 180.

πρῶτος. σύ τοι πρώτη θάνοις ἂν El. 583, οὐ πρώτη κρίσις 684, πρῶτος ἀγγέλων ὄκνου σε λύσω Tr. 180, πρῶτος ἀγγελίας τάδε 190, ἐκ δὲ τῶνδέ μοι σὺ πρῶτος – ἄρκεσον Ai. 824, πρῶτος ὥς με βαστάσῃ πεπτῶτα 827, ὃς εὐλόφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν 1287, ἀρετῇ πρῶτος ἐκριθεὶς στρατεύματος Ph. 1425, ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμὶν ἡμεροσκόπος δείκνυσι Ant. 253, πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρῶτον ὑπάρχει 1349, κἀκεῖν' ἔτυχε πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέκα Naupl. V, 4; οὔτε σοῦ πρώτου στόλου Ph. 73, οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσας πρώτης Kol. 145; ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον – λοιβαῖσι πρῶτον – στέψαντες, εἶτ' ἄψοῤῥον ἥξομεν πάλιν El. 52, πρῶτον μὲν εὐσέβειαν – οἴσῃ –, ἔπειτα δὲ – 968, αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἐμμείνασα Tr. 885, ἡνίκα – ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἐσπόμην 563, μάστιγι πρῶτον πᾶσα φοινιχθείσ Ai. 110, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω 219, ἴσθι τοῦτο πρῶτον Ph. 232, πρὶν ἂν μάθω πρῶτον τόδε 838, πότερον τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον στένω 838, ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον, τίς ἐστιν 573, οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι 966, πρῶτον μὲν νόσου παύσῃ λυγρᾶς 1424, ἀνδρῶν δὲ πρῶτον – κρίνοντες Oid. 33, σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον 584, εἰ τοῦτο πρῶτον ἦν μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς 958, ἐφ' ᾧ τὸ πρῶτον ἦκον Kol. 467, πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς κρήνης ἐνέγκου 469, στάντα πρὸς πρώτην ἕω

477, ὅσον πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος κοινὴ πᾶσ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἑστία, ἔπειτα δὲ – 632, πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος ἀρωγὸν 1285, καὶ πρῶτον ἄρχων πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν Pandor. II, 3, πρῶτον μὲν ὄφιν λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν, ἔπειτα – ἔπειτα u. B. XL, 1, ἀλλ' ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἤρξαται νέα LVI, 5, ἅπαντα ταγενῆ τὸ πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ LXX, 3. γῆς ὅσοιπερ Ἀτλίας πρῶτοι καλοῦνται, καὶ τετίμηνται δορὶ Kol. 1304; εὐτε νῦν ἕδρας πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῇσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγὼ Kol. 85; καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπη El. 28, οὐ γὰρ ἂν ποτε πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὀδοιπορῶν νήφων ἀοίνοις Kol. 99, ἵππουσιν τὸν ἀκέστορα χαλινὸν πρώταισιν (ἐν) ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς 715; ᾗ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς – ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα – El. 261, πρῶθ', ἃ πρῶτα βούλομαι, δίδαξον Tr. 232, φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον, – ἔπειτα 616, οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσείδον ἅσμενος πόθῳ 755, καὶ πρῶτα μὲν – κατηύχετο· ὅπως δὲ – 763, τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ Ai. 435, στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας 1300, σῶσαι πατρὸς μὲν πρῶτα τοὐμόν, ἔπειτα δὲ – Ph. 919, τοὺς πρώτους στρατοῦ – κακοὺς ὄντας πρὸς αἰχμὴν 1305, πρῶτα σὲ κεκλομένῳ Oid. 159, τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον, ὡς ἐρῶ 547, εἰ πρῶτ' ἐρωτῶ 1119, τὰ πρῶτα μὲν δορὶ πρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς Kol. 1313, φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτοῦ Ant. 238, ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυν 562, τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταινίους· τέλος δὲ – Achill. I, 5, πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἔω κεκλημάτωται χῶρος εὐανθὴς δέμας· εἶτα – Thyest. VI, 3, εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω u. B. LXXXV, 2.

πταίειν. ἀλλ' ἦ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας βοᾷ τηλικόν ἰωὰν Ph. 215.

πτερόεσσ' – κόρα Oid. 508.

πτερόν. ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος Kol. 97, πτερῶν γὰρ ὀοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν Ant. 1004, ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, πρὶν ἄλλο μηδὲν, ἀλλὰ τοὐπείνης πάρα κίνησις αὔραισιν ἀμαιμαχήτοις πτερὸν

Aig. VI, 8, νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοξάνισσης (Κύπριδος) πτερὸν, ἐν θηρσὶν – u. B. XXIII, 11.

πτερύσσω, περιβρυχίομαι, πτερῶν (πεφρῶν) ὑπ' οἰδμασιν Ant. 887.

πτέρυξ. γανέων ἰκτίμοιτος ἴσχουσα, πτέρυγας ὀξυτόκων γόων El. 242, λευκῆς χιόνας πτέρυγι στεγανὸς Ant. 114, πτέρυγας u. B. CV, 144.

πτεφωτός. Διὸς πτεφωτὸς ἥδε μ' αὐτίκ' ἄξεται βροντὴ πρὸς Ἅιδην Kol. 1460.

πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας Ai. 140, παταγοῦσιν ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι 168, πτηνοῖς ἰοῖς Ph. 166, πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἰπορ τάξαν πτανῶν πτανοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβὰν 711, πτηνὸν ὄρνιν 955, πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων 1109, ὠ πταναὶ θῆραι 1146, ἤ τις πτηνὸς οἰωνὸς Ant. 1082.

πτήσειν. πάχ' ἂν ἐξαίφνης – σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι Ai. 171, ἔπτηξα θυμὸν Kol. 1466.

πτίλον. αὐδ' ἐπαμφιεσμένος πτίλον κύκνειον u. B. I, 8.

πτύειν. πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ Ant. 653, πτύσας προσώπῳ κοὐδὲν ἀντειπὼν 1232.

πτύον u. B. CV, 145.

πτύσσειν. πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας Kol. 1611, ἓφ' ἓτ' ἄστελφε χιτὼν θυραῖον ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Helen. IV, 8.

πτυχή. εὐρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς Oid. 1026, σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτυχὰς ἔχων ἀπόνειμον Achai. V, 1, καὶ ξηραλοιφῶν εἵματος διὰ πτυχῶν Peleus III, 5.

πτωκάς. εἶθ', αἰθέρος ἄνω πτωκάδες ὀξυτόνου διὰ πνεύματος ἕλωσί με Ph. 1093.

πτῶμα. πίπτουσι – βροτῶν χ' οἱ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρὰ Ant. 1046.

πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου Oid. 455, μὴ σφε περιΐδῃς πτωχὰς, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἀλωμένους 1506, ἔπρυς μικροῦ χάριν φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγὼ Kol. 444, πτωχῇ διαίτῃ 751, ἐπεὶ πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σὺ 1335, οὐδὲν κακίων πτωχὸς, εἰ καλῶς φρονοῖ u. B. LVIII, 6.

πύγαργος h. B. CV, 146.

Πυθιὰς βοὰ Peleus II, 7.

Πυθικός. τὸ Πυθικὸν μαντεῖον El. 32, ἔβλοια Πυθικοῖσιν 49, ἐς τὰ Πυθικὰ – Φοίβου δώματα Oid. 70, τὸ Πυθικὸν θεοῦ μαντεῖον 242, νῦν δ' οὔτε μ' εἰς Δωδώνος, οὔτε Πυθικῶν γύας τις ἂν πείσειεν Nipt. I, 1.

Πύθιος. ἢ πρὸς Πυθίαις, ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς Kol. 1047.

πυθμήν. ἐκ δὲ πυθμένων ἕκλινε κοῖλα κλεῖθρα Oid. 1261.

Πυθόμαντις. τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν Oid. 965.

Πυθοῦ (ὦν πεύθου τὰ χρησθέντα Oid. 603, λάθρᾳ δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι Πυθοῦδε 788.

Πυθών. εἰς ποτε τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος ἀγλαὰς ἕβας Θήβας; Oid. 152.

πύκαζε θᾶσσον Ai. 581.

πυκιναῖς δρόσοις Ai. 1208, μάλα τοι ἄπορα πυκινοῖς (πυκνοῖσιν) ἐνιδεῖν πάθη Ph. 854.

πυκνόπτερυξ δ' εἶσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἠηδόνες Kol. 17.

πυκνός. ἀσπὶς μὲν, ἡμίλιγδος ὥς, πυκνὸν πατεῖ Aichm. II, πυκνῆς ἀκοῦσαι ψεκάδος Tympan. I, 3, ἐν πυκνῷ θεοῦ τρόχῳ u. B. LVI, 1. S. auch πυκνόξ.

πυκνόστικτων ὀπαδῶν ὠκυπόδων ἐλάφων Kol. 1092.

πύκτης. Ἔρωτι – ὅστις ἀντανίσταται πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας Tr. 442.

Πυλάδης. καὶ σὺ φίλεσθε ξένων Πυλάδη El. 16, Πυλάδη 1373.

Πυλᾶτις. ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες καλέονται Tr. 639.

πύλη. τῇδε πρὸς πύλῃ, παρεῖσ' ἐμαυτὴν, ἄφιλος ἀτὰν ᾧ βίον El. 818, ἀλλ' ἀνοίγειν πύλας πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὁρᾶν 1458, εἶσω τῆσδε παπταίνειν πύλης Ai. 11, καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν ὑπαίθρειον πύλαις 49, πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιῤῥήξασ' ἔσω Oid. 1244, πύλαις διπλαῖς ἐνήλατο 1261, κλῇθρα γὰρ πυλῶν τάδε διοίγεται 1294, ὃν ἐν πύλαισι φασὶ πολυξέστοις εὐ- δᾶσθαι Kol. 1569, καί σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν τοῦδ' οὕνεκ' ἐξέπεμπον Ant. 18, ἑπτὰ λοχαγοὶ ἐπ' ἑπτὰ πύλαις

ταχθέντες 141, καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη 526, καὶ τυγχάνω γε κλεῖθρ' ἀναπάστου πύλης χαλῶσα 1186, νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ πάρεστι Laok. III, 1, Θήβας λέγεις μοι τὰς πύλας ἐπταστόμους u. B. XCIX, 1.

Πύλιος. Νέστωρ ὁ Πύλιος Ph. 422.

πυλωρός. τοῖσν πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω Ai. 562.

πύματος. ἄθεος, ἄφιλος, ὅ τι πύματον ὀλοίμαν Oid. 663, τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε πύματον ἀκρατὲς, ἀπροσόμιλον γῆρας ἄφιλον Kol. 1235, ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν ἰδόντε καὶ πάθοῦσα 1675.

πύνδακα Iphig. III, 2.

πυνθάνεσθαι. ποθουμένα γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι πὰν ἀμφινεικῆ Δηϊάνειραν ἀεὶ – οὔποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον Tr. 103, πότερα πυνθάνοι' ἄν, εἰ πατὴρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως; Kol. 993, δίδασκέ με, ὡς μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν, ὧν σὺ πυνθάνῃ 1155; πεπυσμένη μὲν – πάρει πάθημα τοὐμὸν Tr. 141, τῶν μὲν παρόντων δὴ (τῶν δὲ) πεπυσμένη (πεπυσμένη) λόγῳ 292, δεινὸ' ἔπη πεπυσόμενος κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Oidipoun Oid. 513; μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ El. 1225, εἰ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου, τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στιν, αἰσχύνην φέρει Tr. 66, τὸ μὴ πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι 91, καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ 93, ἐπεὶ τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἂν 452, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ φήμην πύθησθε θεσφάτων 1150, οἷαν σε μένει πυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν Ai. 642, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως πύθοισθε – σεσωσμένον 692, αἰσχρὸν, εἰ πύθοιτό τις, λόγοις κολάζειν, ᾧ βιάζεσθαι πάρα 1159, ὡς πύθοισθ', ὅ τε δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε φυσαίμην πόλιν Oid. 71, οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου 338, πόλλ' ἀνερέσθαι, πόλλα πυθέσθαι, πολλὰ δ' ἀθρῆσαι 1305, ὡς πυθοίμεθα ὅπου ποτ' ἐσμὲν Kol. 11, ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι 512, εἰ πυθοίατο συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν 921, τἄλλα μὴ 'ξ ἄλλων πύθῃ (πάθῃ) 1266; χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσῃ τάχα El. 85,

εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται 470, πεύσῃ δ', ὥστε μαρυ-
ρεῖν ἐμοὶ Tr. 899, ὅμως δ' – πεύσῃ καὶ ταίνης αὐλίας
παθήματα Oid. 1249, οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς αὐλίου πεύσειθ'
ὕπερ; 1444.

πῦρ. ἐς τί μοι βλέφασα, θάλπῃ τῷδ' ἀνημέστῳ πυρί;
El. 888, οὔτε παμφλέκτου πυρὸς ἀκαλόμην 1139, καὶ
νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσι-
μον οὐκ ἀπστρέψει; Tr. 1014, ἀμφὶ μὲν νεῶν ἄκροισιν
ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις πυρὰς φλέγοντας Ai. 1278, εἶτα
πῦρ ἂν οὐ παρῆν Ph. 295, οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη
πυρὸς μέτα πάσα' ἐκπορίζει 298, θεῖρ πυρὶ παμφαὴς
728, τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον 800,
ὦ πῦρ σὺ, καὶ κᾶν δεῖμα 927, κρεῖσσον ἀμαιμακέτου
πυρὸς Oid. 177, ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει
πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας 470, παλτῷ ῥιπτεῖ
πυρὶ Ant. 131, ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγε-
νεῖς – ἠθέλησε μὲν πυρὶ πρῆσαι κατάρκας 200, πῦρ
διέρπειν 265, τὸν θερατέστατον αἰθηρον ὀπτὸν ἐκ
πυρὸς περισκελῆ 475, πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις
κροσάρῃ 619, καύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας, εὐῖόν
τε πῦρ 964, ἰὼ πῦρ πνεόντων χοραγ' ἄστρων 1146, τίς
γάρ μ' ἀ μόχθος οὐκ ἐπιστάτει; λέων, δράκων τε, πῦρ,
ὕδωρ Achill. II, 2, πέμφιγι πᾶσαν ὀψίαν γελῶν (ὀψα-
φέλων) πυρὸς Salmon. s. Kolch. V, 4, λάμπει δ' ἀγυιεὺς
βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμοὺς Laok. I, 1,
Ἥλιε δέσποτα, καὶ πῦρ ἱερὸν, τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης
ἔγχος Rizot. H, 1, κόρον αἴστωσας πυρὶ (πῦρ) III.

πυρά. καὶ νιν πυρᾷ κήαντες εὐθὺς El. 757, ἐσχάτης
δ' ὁρῶ πυρᾶς νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον 901, ἢ καὶ
πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης; Tr. 1213, ὡς – ἐς
πυράν με θῇς 1254, πρὸς πυρὰν ἐμὴν κόμιζε Ph. 1432.

πύργος. καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς σφαλερὸν πύργου
ῥῦμα πέλονται Ai. 159, ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος,
οὔτε ναῦς, ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω Oid.
56, θανάτου δ' ἐμῇ χάρᾳ πύργος ἀνέσπας 1200, οὐδ'
ἄσυ γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων ἀγάλμαθ' ἱερὰ
1378, πύργοι μὲν, οἳ πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων,

πῆδαν Kol. 1271, πρὶν – στεφάνωμα πύργων κεκρύφθ' Ἥφαιστον ἐλεῖν Ant. 122; οὔτ' ἄν νιν ὄμβρος, οὔτ' ἄχνη, νὺ πύργος, οὐχ ἁλίκτυπος κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν 953.

πυργώδης. ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακὸς Tr. 838.

πυρεῖον. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα – καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε Ph. 36.

πυροῦν. ὅστις ἀμφικίονας ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀνάθηματα Ant. 286.

πυρφόρος ἀστεροπητὴς Ph. 1198, ὁ πυρφόρος θεός, – λοιμὸς ἔχθιστος Oid. 27, πυρφόρων ἀστραπῶν κράτη 200, τάς τε πυρφόρους Ἀρτέμιδος αἰγῖδας 206, ὁ πυρφόρος θεὸς Τιτὰν Προμηθεύς Kol. 55, πυρφόρος θεοῦ κεραυνὸς 1658, ἀντίτυπα δ' ἐπὶ ῥᾳ πέσῃ ταυτολαβῆτε, πυρφόρος Ant. 135.

πῶ. οὔ τις πῶ ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου πολύπονος αἰχία El. 513, πεῖρα δ' οὐ προσαμίλησά πω Tr. 591, κοὐ ταῦτα – ἑδρασέ πω 1061, θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔ τι πω θέλω Ai. 106, κοὐδενί (τῷ) πῳ λώονι θνητῶν Ἀΐαντος 1416, οὐκ οἶδά πω τί φησι Ph. 580, οὔ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω Oid. 105, οὔτε ταυῦν πω ἔμαθον 492, οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει 731, ἢ συναλλάξας τί πω; 1130, οὔ τι πω ὡς αὐτίκα Kol. 1370, οὔτ' ἐπινυμφίδιός πῳ μ' ἔτις ὕμνῳς ὕμνησεν Ant. 815. μήπω, οὔπω u. a. s. a. ἡ Ο.

πωλικός, κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς Oid. 802.

πωλοδαμνεῖν. ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν κόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν Ai. 549.

πῶλος. ἵππος ἐξ Αἰτωλίας ξανθαῖσι πώλοις El. 705, ἑπτὰ δ' Ἀχαιάνος ἀνδρὸς ἄστομοι πῶλοι βία φέρουσιν 725, ἤλαυνε δ' ἕσχατος μὲν, ὑστέρας δ' ἔχων πώλους 735, ἀξὺν δι' ὤτων κἀλάδων ἐνσείρας θοαῖς πώλοις, δρόμει 738, τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον 748, Αἰνιᾶσιν ἐπὶ πώλου βεβῶσαν Kol. 313, πώλοισιν, ἢ ῥιμφαρμάτοις φεύγοντες ἁμίλλαις 1062, πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων ἅμβασις 1069, κόμης δὲ πέπλος λαγχάνω πώλου

(λαχανοπώλου) δίκην Tyro XV, 1, σὺ δὲ ἐραδιάζεις, πῶλος ὥς, εὐφορβία n. B. LXIII, 1.

πῶμα. ὃς μηδ' οἰνοχόου πώματος ἥσθη δεκέτη χρόνον Ph. 714, Ταύρειον πῶμα (πόμα) Aig. VII.

πώποτε s. μή, οὐ, οὐδέ.

πῶς - καλόν; El. 237, πῶς γὰρ - οὐ δρᾷη τάδ' ἄν; 257, πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; 591, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς, εἰ -; 660, πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις; 773, πῶς δ' οὐχ ἐγὼ κάτοιδα; 923, καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν; 1189, πῶς - οὐ δίκη στένω; 1212, πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ; 1313, πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιόντι μοι; 1389, πῶς ἦλθες; 1355, πῶς οὕτω πάλαι ξυνὼν μ' ἔληθες, οὐδ' ἔφαινες; 1358, πῶς δή; 1400, πῶς νυμφεῖ (τί); 1424, πῶς - σκότον δρᾷ; 1493, πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύει, ἀτὰρ - οὐ πέμπεις τινά; Tr. 54, αὐτὸς δὲ πῶς ἄμεσσιν; 192, πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίρουμ' ἂν - πανδίκῳ φρενί; 293, πῶς μὴ δίκαιος; 412, πῶς δ' οὐ χρεών, οἵας γ' ἐμοῦ; 444, πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τήνδε; 718, πῶς γὰρ ἂν - ἔτι ποτ', ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι θανὰν λατρείαν; 828, πῶς ᾗδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ ταυτὸν ἴδοι; 835, πῶς ἐμήσατο πρὸς θανάτῳ θάνατον ἀνύσασα μόνα; 884, οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέρξαιμι 991, καὶ πῶς ὑπαίθων, σῶμ' ἂν ἰώμην τὰ σά; 1210, καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου; Ai. 50, πῶς δῆτα λέγω λήγον ἄῤῥητον; 214, πῶς τοῦτ' ἔλεξας; 270, πῶς ἂν - τέλος θάροιμι καὐτός 388, πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν; 463, ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν; 677, πῶς (τί) δῆτα τοῦδ' ἐπιγελῶν ἂν κάνα; 969, πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ τοῦδ' αἰόλου κυνώδοντος; 1024, πῶς γὰρ ἂν - προσβαίη μακράν; Ph. 41, πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν; 110, πῶς ποτε; πῶς θύσμορος ἀντέχει; 175, πῶς γὰρ κάτοιδα; 250, πῶς ἂν ὑμιν ἐμφανὴς ἔργῳ γενοίμην 531, πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος πλεῖν ἦν ἕτοιμος; 568, πῶς ποτε, πῶς ποτ' - πῶς ἄρ' ἂν τὰν (πῶς ἄρα) πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχεν 688, πῶς οὐκ οἶσθα; 751, πῶς ἂν - τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον 794, πῶς ἀεὶ καλούμενος οὕτω

καὶ ἥμαρ, οὐ δόξω μολεῖν αὐτοῦ; 797, ὅρα νυν σέσωσῃ, ποῖ δὲ βάσῃ, πῶς δέ μοι τάντευθεν φροντίδος ἐφᾷς 884, πῶς – νῦν οὐκ εἰμὶ σοι χρεὼν, δυσώδης; πῶς θανὼν εὔξεσθ' – αἴδεσαι λιρά; πῶς σωσόμεθα ἔτι; 1031, πῶς ἂν εἰδείην σ', ἄθλιός γ' ἀνὴρ 1214, καὶ πῶς δίκαιον – πάλιν μαθεῖναι ταῦτα; 1247, πῶς ἀπιστήσω λόγοις τοῖς τοῦδε; 1350, εἶτα πῶς ὁ δύσμορος εἰς φῶς γε πάλ' ἔρχεται, εἶμι; 1852, πῶς – τεῦτ' ἐξανασχήσεσθε, τοῦτον Ἀτρέως ἐμὲ ξυνόντα παισὶν, οἳ μ' ἀπώλεσαν; πῶς τῷ ναυβάτᾳ παιδὶ τῷ Λαερτίου; 1254, πῶς γὰρ τὰς αἰσχύνοισ' ἂν ὠφελούμενος; 1383, πῶς λέγεις; 1407, πῶς οὖν ὁ λῃστὴς – ἐς τάδ' ἂν τόλμης ἔβη; Qid. 124; πῶς οὐχ – ἡδὺς τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον; 891, πῶς δεῦρ' ἦλθες; 532, πῶς οὖν τάδ' αὐτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠδέα τάδε; 568, πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν – ἔφυ; 592, πῶς δῆτ' ἐγὼ καὶν ἂν λάβοιμι; 599, πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν 765, πῶς δ' οὐκ ἄν; 937, καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖ μεδεῖ; 976, καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί; 1019, πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ; 1177, πῶς ποτε, πῶς ποθ' αἱ πατρῷαί σ' ἄλοκες φέρειν σὴν ἐδυνάσθηδαν ἐς τοσόνδε; 1210, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς ὄψεις μαρᾶναι; 1327, καί τοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν; Kol. 270, πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίμεθ', ὧν οἰκεῖν δίχα; 602, καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ πρὸς ἐκείνων πικρά; 605, πῶς οὖν ποιήσεις; 652, πῶς δίκαια; 832, πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ἐκεῖθεν ἐμοὶ 971, πῶς γ' ἂν τό γ' ἄκος πρᾶγμ' ἂν εἰκότως φύγοις; 977, πῶς δ' ἂν ἄθλιος μεγὰς θεγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρὸς, φ – ; 1132, πῶς γὰρ ἐφθὶς αὖ πάλιν στράτευμ' ἄγοιμι ταὐτόν; 1418, πῶς ἂν – τὸν πάντ' ἄρισον δεῦρο Θησέα πόροι; 1457, πῶς οἶσθα; 1474, πῶς εἶπας – δηλοῦσθαι τάδε; 1518, πῶς γὰρ – βίου δύσοιστον ἕξομεν τροφάν; 1685, οὐδ' ἔχω πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος 1711, Θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστί; 1729, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγύνῃ; Ant. 280, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην; 377, καὶ πῶς ὁρᾶται, κἀπίληπτος εὐθέτη; 406, πῶς

οὐδ' οὐχὶ κατθανῶν κλύδωνος φέρομ; 484, πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν; 514, πῶς οὖν ὁδοῦρὸν εἶσ' ἐξέβης λαθών; Ai. V, πῶς οὖν μέγαιρας θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ; Eriph. IV, 1, πῶς δῆτ' ἐγὼ θνητός γ' ὢν, ἐκ θνητῆς τε φυῆς, Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος; Polyx. III, 6; πῶς δῆτα τλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελθεῖν τόδε; u. B. XXXVIII, 2, πῶς ἂν οὖν ἐκ ἓν δίκῃ θάνοιμ' ἂν CV, 42, πῶς; El. 832, Tr. 890, Ai. 84, Ph. 1336, Oid. 1009, Kol. 1585, πῶς γάρ; El. 911, Ai. 279, πῶς γὰρ οὔ; u. a. El. 866, 1207, 1448, Ai. 1010, πῶς δ' οὐχί; Oid. 567, 1015, πῶς εἶπας; El. 407, 1220, Tr. 744, Ph. 246, 414, 1288, Oid. 943, 1017, Kol. 322, 896, 1099, 1759, πῶς φῄς; Tr. 977, Oid. 746, Kol. 531.

πώς. ἐγὼ μὲν – ἡδὺς εἰμί πως τῶν νῦνδε μύθων El. 872, ἐὰν πως τήνδ' ὑπορβιλώμεθα τὴν παῖδα Tr. 684, τὸ γὰρ πάτημα τυγχάνω ζήτησά πως τῆς οἰός – ἐς μέσην φλόγα 695, κἄπειτ' – ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ κατίσταται Ai. 306, τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει κῴδύρεται 327, καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου Ph. 443, δοξάζων μὲν οὔ, τύχῃ δέ πως πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον 546, ὃς οὔτε βλάστας πως (πω) γενεθλίους πατρός; οὐ μητρὸς εἶχον Kol. 972, προσπεσόντα πως βαμοῖ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος 1157, τὰ πολλὰ γάρ τοι φήμαι', ἢ τέρψαντά τι, ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως, παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις νεκρὰ 1282, μηδ' ἕλαστον ἀνδρὸς ἰδὼν, ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως 1484, ἐάν πως διακωλύσωμεν ἰόντα φθόνον τριταῖον ὁραίμοις 1779, εἰθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως (πω) φρενῶν ἐπῄβολον παλῶν σε Alkmä. I, 1.

P.

ῥᾷ. ἦ ῥᾳ σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις – ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας Ai. 172, ἦ πού τινος νίκας ἀμώρητον χάριν, ἦ ῥα κλητῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις, εἶτ' ἀλαφηβολίας 177, ἦ ῥα κελαινάπαν θυμὸν ἐφυβρίζει 954.

ῥᾳ u. B. CV, 147.

ῥαβδονόμῳν· ῥόπα δ' εὐθύντορος ἐν μέσῳ Κύπριος ῥαβδούμει ξυνοῦσα Tr. 516.

ῥᾴδιος. τόν γοι τύραννον τόνδε κεὐ ῥᾴδιον Ai. 1350; τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾴδιον Aload. I; ὡς ῥᾴστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι Ph. 1395, ῥᾴστα γὰρ τὸ σόν τι τόδ', καὶ διοίσω τοῦδ' Oid. 320, ῥᾴστα τὸν βίον φέρει 963, ὅπου δὲ μὴ τὰ ῥᾴστ' ἐλευθέρως λέγειν ἔξεστι Eriph. III, 1, ὡς ῥᾴστα ταναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν Thyest. III, 6.

ῥᾳδίως. ὧν γὰρ ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ Oid. 725; ῥᾳδίως καθήρπασαν Kol. 1585.

ῥᾴθυμος. ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος; El. 958.

ῥαίειν. δορίος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου ῥαίειτο Tr. 268.

Ῥαικοὺς (Γραικοὺς) u. B. CV, 148.

ῥάκος. καὶ ταῦτά γ' ἄλλῃ θέλπεται ῥάκη· βαρείας τοῦ νοσηλείας πλέα Ph. 39, οἷα φωτὶ δυσμόρῳ ῥάκη προθέντες βαιὰ 274.

ῥακτηρίοις πένθεσιν Phil. Tr. IV, 4, μέλη βοῶν ἄναυδα καὶ ῥακτήρια das.

ῥᾴξ εὖ τεθησαυρισμένη Polyid. IV, 2.

ῥαχία u. B. CV, 149.

ῥαχίζειν. ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολλῶν φόνῳ, πέλλῃ ῥαχίζων Al. 56, τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔῤῥαζε, κἀῤῥάχιζε 299.

ῥάχις. κέστρα σιδηρᾶ πλευρᾷ καὶ κατὰ ῥάχιν ἅλοῆσαι πλεῖον Aig. III, 1.

ῥαχίοιιν ὀρχάδος στέγης u. B. CV, 150.

ῥαψῳδός. ὃδ' ἦ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἡνπόων Oid. 391.

Ῥέᾳ. καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον Ῥέας φίλον υἱὸν Kol. 1073.

ῥέεθρον und ῥέθρον. σὺδ' ἄθπνοι κρῆναι μινύθουσι Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων Kol. 687, Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα Ant. 105, παρὰ ῥείθροισι (παραῤῥείθροισι) χειμάῤῥοις ὅσα δένδρων ὑπείκει 712; Βακχᾶν μητρόπολιν Θήβαν ναίων παρ' ὑγρὸν (ὑγρῶν) Ἰσμηνοῦ ῥεέθρον (ῥεέθρων) 1124.

ῥέζειν. εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα ῥέξῃ πατρῴᾳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως Tr. 288; τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμᾳ τῶν πάρος, ὧν προὔφανες; Ph. 1191, ὡς τίνα ῥέξῃς παλά-

μαν πρυτ. 1206, ἔρεξας; — οὐκ ἔρεξα Kol. 489, ὃ τί ῥέξομεν (ῥέξωμεν); 1725. S. auch ἔρδειν.

ῥέθος, νεφέλη δ' ὀφρύσιν ὑπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει Ant. 529.

ῥεῖθρον s. ῥέεθρον.

ῥεῖν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ῥείτω κατ' οὖρον Tr. 468, ἐπεῖ πᾶν ἄβηλον 698, τί δῆτα δάκρυ ῥεῖς; ἢ τί κλῃδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίνεται; Kol. 259, ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου Λάκμου τ' ἀπὸ Περῤῥαιβῶν εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας Inach. XI, † (s. Vorr.).

Ῥειτῶν τόπος ἱερῶν ῥευμάτων u. B. CV, 151.

ῥέπειν. σαφῶς τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον Oid. 847, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν Ant. 722.

ῥεῦμα. κάθυδρος οὐ κρατῆρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συντρέχει Kol. 160, πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπτίας Ant. 129, Ῥειτῶν τόπος ἱερῶν ῥευμάτων u. B. CV, 151.

ῥηγνύναι. ἔῤῥωγεν παγὰ δακρύων Tr. 852, δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα 919, ὁποῖα χρῄζει ῥηγνύτω Oid. 1076, τάδ' ἐκ δυεῖν ἔῤῥωγεν; οὐ μόνου, κακὰ 1280, τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον – θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰς ἰδίοις Ant. 476, ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις Amphiar. IV, 1, ῥηγνὺς χρυσόδετον κέρας, ῥηγνὺς ἁρμονίαν χορδοτόνου λύρας Tham. IV, βροντὴ δ' ἐῤῥάγη δι' ἀστραπῆς Teukr. II, 2, ἐκκομπάσαντ' ἀλοιδόρητ', ἐῤῥῆξάτην ἐς κύκλα χαλκέων ὅπλων u. B. LXVI, 1, 1.

ῥῆμα. ἀσφῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακὸν El. 61, πικρὰ λεγούσῃ ῥήματ', ἃ δαίμων, κρύδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν Ant. 243, σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι τλῆναι καθ' ἡμῶν ᾗδ' ἀνοιμωκτεῖ χανεῖν; 1226, οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε τὸ ῥῆμα; Oid. 355, οἵ' ἀνταμείβῃ ῥήματ' ἤν σ' ἔλω ποτὲ Kol. 814, ὅτι ἔργοις πεπονθὼς, ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι 878, τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ', ἢ τέρψαντά τι, ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως, παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινὰ 1281, τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἐστί σοι; Aload. V, 1.

ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα πρὸς τοὺς κακόν-τας καὶ φυτεύσαντας πρέπει Akris. V, 1.

ῥητός. δεινὸν γὰρ, οὐδὲ ῥητὸν Ph. 756, ἦ ῥητὰ; ἦ ῥᾳ θερμιστὸν ἄλλον εἰδέναι; Oid. 993, αὐδῶν ἀνέσεις, οὐδὲ ῥητά μοι 1289, ῥητὸν ἄῤῥητόν τ' ἔπος Kol. 1001.

ῥήτωρ u. B. CV, 152.

ῥιγεῖν. αἱ δὲ παρθένοι ῥίγησαν, ὡς ἤκουσαν Kol. 1607.

ῥίζα. γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος αὖτως Ai. 1178, νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ ῥίζας πέπτατο (τὸ) φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις Ant. 600, αἱ δὲ καλυπταὶ κίσται ῥιζῶν κρύπτουσι τομὰς Rhet. I, 5.

ῥιζοῦν, ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὰν κασαῤῥάκτην ὁδὸν χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐῤῥιζωμένον Kol. 1591.

ῥικνὸς Ichneut. 3.

ῥικνοῦσθαι Ichneut. 3.

ῥιμφαρμάταις φεύγοντες ἁμίλλαις Kol. 1062.

ῥινός. κυνὸς, πέλης τε μηκάδος ῥινὸν βοᾶς Amphiar. VI, 4.

ῥιπή. ἔστ' ἂν λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων ῥιπὰς El. 106, αἱ δ' ἀνὰ μέσαν ἀκτῖν', αἱ δὲ νυχίαν ἀπὸ ῥιπᾶν Kol. 1248, ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βακχεύων ἐπέκυρει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων Ant. 137, ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσι 930.

ῥίπτειν. δαίμοσι δ' ἡνίκ' ἦν οἰκωμένος, ἔῤῥιψεν ἐκτὸς αὐτὸν Tr. 269, τὸ γὰρ πίτυγμα τυγχάνω ῥίψασά πως τῆς οἴας – ἐς μέσην φλόγα, ἀκτὶν' ἐς ἡλιώτιν 695, πολλὰ μὲν τώλας χθονὶ ῥίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμαγῇ βοῶν 790, ὃν – ἔῤῥιψαν αἰαχρῶς ὧδ' ἔρημον Ph. 265, καί νιν ἄῤῥητα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν, ἔῤῥιψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος Oid. 719, ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν 1290, ῥῖψαν (ῥίψαν) μὲ γῆς ἐκ τῇδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου – 1436, καί μοι τρίτον ῥίπτουσι λωτιεὺς ἀγὼν ἐγγοῦ προσῆψεν ἑλλάδος ἐν δισκήματι Akris, XII, 1, ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔῤῥιπτεν, οὐδ' ἥμαρτε Achai. II, 2; καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν τον κατοπτευθεὶς πάρος ῥιφθῶ κυσὶ πρόβλητος, οἰωνοῖς θ' ἕλωρ Ai. 830, ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐῤῥιμμένα 1271.

ῥιπτεῖν. μάφυσ κυδὸς ἐν – ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίλεστον ἐκ πόντου πέτραν Tr. 780, τοῦ μὲν κυραλῆν καὶ γλάσσαν ἄκραν ῥιπτεῖ θερίσας Ai. 239, καὶ τὸ ῥιπτεῖ κυρὶ βαλβίδων ἐπ' ἄκρων ἤδη σίκυν ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι Ant. 131.

ῥιπτός. οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος Tr. 357.

ῥίς. φυσῶντ' ἄνω κρὸς ῥῖνας ἐκ τε φοινίας πληγῆς μελανδὲν εἶμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς Ai. 918.

ῥοή. ἰὼ Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαὶ εὔφρονες Ἀργείοις Ai. 419.

ῥοθεῖν. λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐῤῥόθουν κακοὶ Ant. 259, ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως ἄνδρες μόλις φέροντες ἐῤῥόθουν ἐμοί 290.

ῥόθιον. ἀμφιπλήκτων ῥοθίων μόνος κλύζων Ph. 689.

ῥοῖβδος. πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν Ant. 1004.

ῥόπαλον. παλίντονα τόξα, καὶ λόγχας, ῥόπαλόν τε τιθασσῶν Tr. 512.

ῥοπή. ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ Tr. 82, σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή Oid. 961, ῥοπὴ βίου μοι Ant. 1508, κἠπῆξ ἐπὶ ῥοπῆσιν ἐμπόλῳ μακρὰς ἀεὶ καρυξόμενος Skyr. IV, 4.

ῥώσιν. ἐκ μὲν ἐσχάτας βέβρωκε σάρκας, πλεύμονές τ', ἀρτηρίας ῥοφεῖ ξυνοικοῦν Tr. 1055.

ῥῦσθαι. ἡνίκα – ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν κοπῇ θυρὸς ἐῤῥύσατ' ἐλθὼν μόθνος Ai. 1276, ὅ τι θρῶν ἢ τι φανῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν Oid. 72, οὐ δ' οὐκ – ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ, ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος 312, ὃς – ἀπό τε φόνου ἐῤῥύτο κἀπέσωσεν 1352, ἀλλ' ὥσπερ εἶλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον, ῥύσου με κἀκφύλασσε Kol. 285.

ῥυθμίζειν. τί δαὶ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν τύχην ὅπου; Ant. 318.

ῥῦμα. καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς σφαλερὸν πόργου ῥῦμα πέλονται Ai. 159.

ῥύσιον. φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας Ph. 959, καὶ μεῖζον ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα θήσεις Kol. 858.

ῥυτῆρ, μέγαν ἱππόδετην ὀνῆρα λαβὼν Ai. 241, σπεύδειν

ἀπὸ ῥυτῆρος Kol. 900, καὶ μὴν ὑβρίζων, ῥυτὰς ἐκ βάθρων. Ἕλω ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου, ποδὸς u. B. CV, 153, 2.

ῥυτῶν Βοσπορίων ποταμῶν Ai. 883, ῥυτὰν ὑδάτων Kol. 1598.

ῥώμη. τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει, ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν Tr. 1019, λησταὶς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν Oid. 123, ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος δεῖται 1292.

Σ.

σάγην u. B. CV, 154.

σάγμα. κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι u. B. CV, 154.

σαίνειν. φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων σαίνει (σημαίνει) με προσπείζουσα Kol. 320, παιδός με σαίνει φθόγγος Ant. 1214, ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λαθοῦσά με ἔσαιν' Ἐρινὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον Teukr. III, 4, ἔσαινεν οὐρὰν ὥστα κυλλαίνων κάτω Phaidr. IX, 8, χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπεβόθει σαίνουσιν αὐραίοισι τὴν κεκτημένην u. B. XLII, 2, σαίνουσα δάκνεις, καὶ κύων λαίθαργος εἶ CV, 115.

σαίρειν. πᾶσαν κόνιν σήραντες Ant. 409.

σακεσφόρος. Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ Ai. 19.

σακοδερμίτης Troil. III, 15.

σάκος. ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐκώνυμον, Εὐρυσακες, ἴσχε, διὰ πολυῤῥάφου στρέφων πόρπακος, ἐκπάβοιον ἄῤῥηκτον σάκος Ai. 576, σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παίαισται u. B. LXX, 2, 2.

σαλάβη (σαλάμβη) u. B. CV, 155.

Σαλαμίς. τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου Ai. 135, ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς 596, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος 860.

σαλεύειν. πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει Ἠλέκτρα El. 1074, πόλις γὰρ – ἄγαν ἤδη σαλεύει Oid. 23.

σαλητὸν Andromed. VII, 6.

Σαλμυδησσός. παρὰ δὲ Κυανέων πελαγέων διδύμας ἁλὸς ἀκταὶ Βοσπόριαι, ἵδ' ὁ Θρῃκῶν Σαλμυδησσὸς Ant. 969.

σάλος. ἐκ πολλοῦ σάλου εὐδοντ' ἐπ' ἀκτῆς Ph. 271, πόλις ἀνάνακτος φίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου Oid. 24, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ, πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὤρθωσαν πάλιν Ant. 163.

σάλπιγξ. στάντες δ' – χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν El. 711, οὔτε του κλύων σάλπιγγος Ai. 291.

Σαρδάνιος γέλως Daid. II.

Σάρδεις. κερδαίνετ', ἐμπολᾶτε τὸν πρὸ (πρὸς) Σάρδεων ἤλεκτρον Ant. 1037.

σάρξ. ἐκ μὲν ἐσχάτας βέβρωκε σάρκας Tr. 1054, ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας Ph. 1157.

Σαρπηδὼν ἀκτὴ Aichmal. VIII, 18, und ἡμεῖς δ' ἐν ἄστροις, ἔνθα Σαρπηδὼν πέτρα Tympan. III, 7 (s. Zusätze).

σαυτοῦ und σεαυτοῦ. κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις El. 344, σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσε 678, κἀπὶ τοῖς σαυτῆς κακοῖσι, κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς; 880, εἶκ' – ἀλλ' ἡμὶν ἐκ σαυτῆς Tr. 330, παιδὶ τῷ σαυτῆς 732, ὡς ὑπόβλητον λόγον ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενὸς Ai. 482, ἐν χεροῖν ἔχων κόμας ἁμὰς, καὶ τῆσδε, καὶ σαυτοῦ τρίτου 1174, οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι Ph. 553, ὅτου τοσήνδ' ἐγὼ καὶ στόνου σαυτοῦ ποιεῖς 752, κἄμ', ὄντα σαυτοῦ πρόσπολον 773, ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτοῦ (σαυτῷ) γενοῦ 950, μὴ παρῇς σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος 968, λαβὼν πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί 1008, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου κήδῃ Oid. 1060, μηδ' ἴν' ἂν σαυτοῦ κρατῇς Kol. 405, πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' εἰς τὰ σὰ, ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ; 801, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ τόδε; 961, κἀξάγγελλ' ἰὼν καὶ πᾶσι Καδμείοισι, τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα πιστοῖσι συμμάχοισιν 1394, μήθ' ἃ μὴ θίγες ποιοῦ σεαυτῆς Ant. 547, ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου; 568, ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον; 574; μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τίθης El. 581, λόγῳ γε μὴν εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς; 974, εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι φρονεῖν 1055, εἰ διδοίης

γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον Oid. 583, μὴ νῦν ἐν ἤθει μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει Ant. 705; παῦσον ἐκ κακῶν ἐμὲ, παῦσον δὲ σαυτὴν El. 988, δός μοι σεαυτὸν Tr. 1117, Ph. 84, ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς 577, μὴ σαυτὸν θ' ἅμα, κἄμ' ἀπείρας γένη 772, νῦν δ' αἶρε σαυτὸν 886, ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν Oid. 312, ἀφεὶς σεαυτὸν, ὧν λέγεις πέρι 707, ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς σωτῆρα σαυτὸν τῷδ' ἐπερβάλλεις λόγῳ Kol. 463, ὅθ' οὕνεκ' αὐτὸς σαυτὸν (αὐτὸν) οὔτε νῦν καλὰ δρᾷς, οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων 853, σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις Ant. 444, σῶσον σεαυτὴν 553.

σάφα. σάφ' οἶδα El. 672, ὡς εἰδῶ σάφα Tr. 1067, σάφ' ἴσθι Ph. 122, 977, 980, 1296, 1421, Oid. 1117, ὡς σάφ' εἰκάσαι Kol. 16.

σαφηνῆ Tr. 892.

σαφής. ὡς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας ἐφᾶ κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ El. 18, ὥς μοι σαφῆ σημεῖα φαίνεις 23, ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμὶν ἀγγείλῃς σαφῆ 41, σαφῆ σημεῖ' ἰδοῦσα 885, πημονὴν αὐτῷ σαφῆ 966, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς πρόχειρον ἄχθος - δέρκομαι 1119, ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω 1223, αἳ ταῦτά σοι δείξουσιν - σαφῆ 1366, ὡς τάχ' ἂν σαφῆ λέξειεν Tr. 387, ἔχοντες σύμβολον σαφὲς λύπης Ph. 403, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; Oid. 390, ὦ - πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφὴς 978, μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφὴς 1011, τὰ πάντ' ἂν ἐξίποι σαφῆ 1182, εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεύς, γῷ Διὸς Φοῖβος σαφὴς Kol. 623, τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος, σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου; 1501, ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσι σαφῆ προκηρύξοντα Ant. 34, ἆρ' ἐνθηλα καὶ σαφῆ λέγω; 405; ὅσῳ περ καὶ σαφεστέρων κλύω Kol. 792, παρ' οὗ τις ἂν σκοπῶν τάδ' ἐκμάθοι σαφέστατα Oid. 286.

σαφῶς. πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς, εἰ -; El. 660, σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς Tr. 349, ἀνὴρ κατοικεῖ τοὐσδε τοὺς τύπους σαφῶς Ph. 40, καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς Ὀδυσσέως λέγοντος 595, σαφῶς φρονεῖ 810, ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς πατὴρ ἆρ' ἐξέφυσεν

995, ὃς λέγει σαφῶς, ὡς - 1338, τῶν ἐπιτίλλει σαφῶς τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμαρεῖν σινας Oid. 106, σὺ σαφῶς ἤγγειλά φρι 604, λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκλῶσι ἐμοῖς 702, φαφᾶς τοῦτ' ἐστιν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ἕπεται 846, εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς 958, μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς 1065, ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς ἀγνῶτ' ἀραμηήσω νιν 1132, γιγνώσκω σαφῶς σε τὴν γε σὴν αὐδὴν ὅμως 1325, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς ἔφην Kol. 359, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω Erig. 1, ὃ καὶ σ' αὐτὸ δείξει τοὔργον, ὡς ἐγώ, σαφῶς Lemn. Vi. 2, σαφῶς ἐλέγχω καὶ φοροῦσα τοὔνομα Tyro I.

σβεννύναι. καὶ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν Ai. 1057.

σεαυτοῦ s. σαυτοῦ.

σέβας. εἰσῆλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας El. 685, ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων ἔμβορε, — σέβας ὑπέρτατον Ph. 402, ἀπώμοσ' ἀγνὰ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας 1289, ὦ θεῶν ἀγνὸν σέβας Oid. 830, εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας Ant. 304.

σέβειν und σέβεσθαι. τῶδε χρὴ πάντας σέβειν El. 981, Ἀτρείδας σέβειν Ai. 667, εὐνομία σέβων μεγίστα 713, σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον σέβω Oid. 700, οὐδὲ δαιμόνων ἕδη σέβων 886, οὐκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων 898, τοὺς φυτεύσαντας σέβειν Kol. 1377, τὸ Λοξίου σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἄπο κράτη Ant. 166, τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν 511, τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν 730, ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων; 744, σὺ γὰρ σέβεις 745, ὃν μόνον σέβει θεῶν 777, τὸν Ἅιδου σέβειν 780, σέβειν μὲν εὐσέβειά τις 872; εἴ τι σέβῃ ξένον Ph. 1163, τὰ φίλον σέβεσθαι Kol. 187, ἡ δ' ὁκνοῖ (πόλις) πλέον δίκῃ (δίκη) σέβοιτ' ἂν 760, ἐσέφθην Daid. IV, 2.

σεβίζειν. ἀγὼ σεβισθεὶς, οὗπερ ἐκβαλὼν χάριν τὴν τοῦδε Kol. 636, εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται τιμὰς (τιμαῖς) σεβίζειν 1007, τὰν ἀφανῆ θεὸν καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν 1557, τὴν εὐσέβειαν σεβίσασα Ant. 943.

σείειν. ἠνίκ' ἐχεροῖν ἔσειεν El. 713, τὰ μὲν δὴ πόλεος

ἀσφαλῶς θεοὶ, πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὤρθωσαν πάλιν Ant. 163, πρυφῇ κάρα σείοντες 291, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς 1274, οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος 584.

σειραῖος. θεῖον ἁνὴς σειραῖον ἵππον El. 722.

Σειρίου κυνὸς δίκην u. B. CV, 156.

σεισμός. σημεῖα δ' ἤξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα, ἢ σεισμὸν, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας Kol. 95.

σέλας. ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας ἐᾷ κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ El. 17, μηδ' ἅψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου, μήθ' ἕρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέστιον σέλας Tr. 667, πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας 1198, ᾧ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας Ai. 856, καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας Ἡφαιστότευκτον Ph. 986, σημεῖα δ' ἤξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα, ἢ σεισμὸν, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας Kol. 95, Ἥλιε, φιλίπποις Θρᾳξὶ πρέσβιστον σέλας Tereus XIV, σέλας u. B. CV, 157.

σελήνη. ὥσπερ σελήνης γ' ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ u. B. LVI, 3.

Σελλοί. ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ Σελλῶν ἐσελθὼν ἅλσος εἰσεγραψάμην Tr. 1167.

σέλμα. ὑπτίοις κάτω στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται Ant. 717.

σεμνόμαντις. ἐπὶ τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα Oid. 556.

σεμνός. σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐριννύες El. 112, σεμνῶν ὀργίων Tr. 765, σεμναὶ Ἐριννῦς τανύποδας Ai. 837, τὰ σέμν' ἔπη 1107, τὰ σέμν' ἴν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα Oid. 953, τὸ σεμνὸν ὄνομα Kol. 41, σεμνὸς Ποσειδᾶν 55, θεῶν σεμνῶν 90, κἀπὶ σεμνὸν ἐξάμην βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον 100, σὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς 458, πότνιαι σεμναὶ 1049, σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα 1090, προσόδια μεγάλα σεμνὰ Peleus II, 4, σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια u. B. CV, 158.

σεύεσθαι. σεῦται πάσας ἀρετὰς λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους Tr. 645, ὁ δ' ἐσσύθη μόνος Ai. 294, συθεὶς τ' ἂν, οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον Oid. 446, ποῦ ποτ' εἶ ἐκτόπιος συθείς; Kol. 119, πάλιν συθῶμεν 1724. S. auch σοῦσθαι.

σηκός. ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει Ph. 1328.

σῆμα. καὶ τῶνδ' ἀπρίσεις σῆμα Tr. 614, φεύξοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων Kol. 1512, οὗτος δ' ἐφεῦρε οὐρανιά τε σήματα Naupl. V, 8.

σημαίνειν. σήμαιν', ὅπου φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι, γε λῶντας ἐχθρούς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ El. 1294, χὠ λόγος σημαινέτω Tr. 345, τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε 593, σημαίνουσά τι 870, Τεύκρῳ - σημήνατε μέλειν μὲν ἡμῶν Ai. 688, σήμαιν', εἴτ' ἔχει χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ', εἴτ' ἄλλῃ κυρεῖ Ph. 22, κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνει τόδε 37, ἀρτίως Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι Oid. 79, τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοὶ 226, χῷ τι σημῆναι θέλων 933, σημήνατε 1050, σήμαινε Kol. 51, σημαίνει δ' ὅτι μόνης τόδ' ἐστι δῆλον Ἰσμήνης κάρα 320, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα 366, τὸ μέν τις οὔτε νεαρὸς, οὔτε γήρᾳ σημαίνων ἁλιώσει χειρὶ πέρσας 703, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ σήμαινε 1532, γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὀρμωμένας 1669, δηλοῖς δ' ὥς τι σημαίνων (σημανῶν) νέον Ant. 242, Κρέοντι σημαίνει μολών 1208, σήμαιν' ὅτου τ' εἰ καὶ πόθεν Alet. IV, 2; τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι Ai. 32.

σημάντριος. στίφεα (στιθόα) σημάντρια Naupl. V, 8.

σημάντωρ. αὐτός μοι σὺ σημάντωρ γενοῦ Oid. 957.

σημεῖον. ὡς μοι σαφῆ σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς El. 24, σαφῆ σημεῖ' ἰδοῦσα 886, φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα Oid. 710, λαβὼν σημεῖα τοιαῦτα 1059, σημεῖα δ' ἦξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα, ἢ σεισμὸν, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας Kol. 94, σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς, οὔτε του κυνῶν ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο Ant. 257, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων 998.

σήραγξ. κνηλούς τε καὶ σήραγγας, ἠδ' ἐκεκτίας αὐλῶνας Skyth. III, 1.

σθεναρός. ἀελλάδων ἵππων σθεναρώτερον φύγᾳ πόδα νομᾷν Oid. 468.

σθένειν, εἴπερ ἐσθενον El. 604, ξυναίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω 946, σθένεις δ' ἔλαττον τῶν ἐναντίων χερὶ 998, σθένουσα μηδὲν 1014, κρατεῖν γὰρ οὐκ ἔστι γλώσσης

σθένῳ 1173, εἰ σθένεις 1415, ὅσονπερ ἔσθενον Tr. 927, χ' ἡμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς Ai. 165, πατρὸς, εἶπερ τινὸς; σθένοντος' ἐν πλούτῳ, Φρυγῶν 188, ὅποιπερ ἂν σθένω 810, ὧν οὕνεκ' αὐτὸν οὔ τις ἔστ' ἀνὴρ σθένων τοσοῦτον, ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ 1062, ὅπου ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει Ph. 436, οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γ' εἶλέν με 947, εἰς ὄρος χ' ἑκὼν σθένω 1403, οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις ἑλεῖν τὰ Τροίας πεδίαν, οὐδ' οὗτος σέθεν 1434, οὐδὲ πω μακρὰν πτέσθαι σθένοντες Oid. 17, προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω 1486, οὐ σθένοιμεν ἂν φανεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων Kol. 256, κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει 456, οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας ἔρημον ἕρπειν 501, πρὸς πόλιν δ' ἐπίστασαι σθένουσαν ἥκειν, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα 734, ἀλλ' οὐδὲν σθένω 846, ἄγου σοῦ δ', οὐδὲ σωθῆναι σθένω 1345, οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι Ant. 91, οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον φόμην τὰ σὰ κηρύγματ', ὥστε - 453, ὅτι θεοὺς μιαίνειν οὔ τις ἀνθρώπων σθένει 1044, ὁ δὴ νόθος τοῖς γνησίοις ἴσον σθένει Alcad. X, 1, ὅπου λύγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον Eriph. VIII, 2, καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Zeus Phaedr. IV, 4.

σθένος. εἰ σθένος λάβοιμι El. 333, εἰ λάβοις σθένος 348, μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεὶ Tr. 497, ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος 507, τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει Ai. 438, εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος Oid. 369, οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ; Kol. 68, τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος 727, πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμὰ, σθένει 842, ἐπινικίῳ σθένει τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον 1088, γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν, ἢ σθένος χερῶν u. B. XXI.

σιαγόνας τε δὴ τίθησι μαλθακὰς Antyk. II.

σῖγα. ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε El. 1236, ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε 1399, τί σῖγ' ἀφέρπεις; Tr. 813, οὐ σῖγ' ἀνέξῃ; Ai. 75, ἆ μοι προσελθὼν σῖγα Ph. 22, γελῶσι σῖγ' ἔχοντες 258, ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμί σοι, τὸν πλοῦν

ποιεῖσθαι 551, πῶς πρὸ' αἱ πατρῷαί σ' ἕλοιες φέρειν σῖγ' ἐθυνάσθησαν ἐς τοσόνδε; Oid. 1212, τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις Ant. 700, ἄκουε σῖγα (ἄκουε, σίγα) u. B. CV, 26.

σιγᾷν ἄμεινον El. 1238, σιγᾷν ἐπῆνεσα 1322, σιγᾷν ἄνωγα 1458, σιγᾷν ἂν ἀρμόζοι νε τὸν πλείω χρόνον Tr. 731, ὅθ' οὕνεκα ξυνηγορεῖς σιγῶσα πᾷ κατηγόρῳ 814, σίγα 974, Kol. 111, ὥστε μὴ σιγᾷν πρέπειν Tr. 1126, σίγα νυν ἐστὼς Ai. 87, σίγησον 975, τί σιγᾷς; Ph. 805, Kol. 1271, σιγᾷν κελεύω Ph. 865, ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾷν φιλῶ Oid. 569, πολλὸν ἐχθίων ἔσῃ σιγῶσα Ant. 87, συγγνῶτε, κἀνάσχεσθε σιγῶσαι Phaidr. VI, 1, σιγᾷν ἀνάγκη u. B. XV, 1, 2, ὦ γλῶσσα σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον XXXVIII, 1; σιγήσομαι Kol. 113, οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι 980, σιγώμενος γάρ ἐστι θρηνεῖσθαι πρέπων Tyro XIII, 2.

Σίγειον. κἀγὼ πικρὸν Σίγειον οὖρίᾳ πλάτῃ κατηγόμην Ph. 355.

σιγὴ παρ' ὑμῶν ἔστω El. 469, τίς οὖν ἂν ἀξίαν γε σοῦ πεφηνότος μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων; 1261, σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον Tr. 319, σιγῇ κεύθειν 989, σιγὴν παρασχὼν κλῦθί μου 1115, τάχ' ἂν ἐξαίφνης – σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι Ai. 171, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει 293, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω Oid. 341, ἐμοὶ δ' οὖν ἥ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ δοκεῖ προσεῖναι, χ' ἡ μάτην πολλὴ βοή Ant. 1251, καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος 1256, αἷς κόσμος ἡ σιγή τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη Akris. IV, 2, πόλλ' ἔχει σιγὴ καλὰ Aload. IV.

σιγηλός. καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ Tr. 416, ἀλλ' ὧδ' ἔσῃ σιγηλός; Ph. 741.

σιδήρεος. κεστρᾷ σιδηρᾷ Aig. III.

σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονὴς Ai. 820.

σιδηροκμής. ἐν μέσοις βοτοῖς σιδηροκμῆσιν Ai. 325.

σίδηρος. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδήρου Tr. 887, κτείνοντ' αἴθωνι σιδήρῳ Ai. 147, ὃς τὰ δεινὰ ἐκαρτέρουν τότε, βαφῇ σίδηρος ὡς 651, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ θρανσθέντα καὶ ῥαγέντα

πλεῖσθ' ἂν εἰσίδοις Ant. 475, ἄνευ δορὸς, ἄνευ σιδήρου πάντα τοι συντέμνεται Κύπρις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα u. B. XXIII, 16.

Σιδηρώ. σαφῶς Σιδηρὼ καὶ φορυῦσα τοὔνομα Tyro I.

Σιδώνιος. ὡς Φοῖνιξ ἀνὴρ Σιδώνιος κἀπήλυδ u. B. LXXXII, 2, 2.

σίκλος (σίγλος) u. B. CV, 159.

σίλφιον λειμὼν u. B. CV, 160.

σινδών. βρόχῳ μιτρώδει (μιτώδει) σινδόνος καθημμένην Ant. 1222.

σίνις. πολέων κτεάνων σίνιν Ἀργεϊ κοίλῳ Tham. V, 2.

σιπύη Inach. VI.

Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ Ant. 825.

σισυρνώδη στολὴν Mys. V.

Σισυφίδης. τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς Ai. 190.

Σίσυφος. οὐδ' ὁ μπόλητος Σισύφου Λαερτίου (Λαερτίῳ) Ph. 417, οὐχὶ Σισύφου πατρὸς ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως 1311, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοὶ πανταχοῦ μητρὸς πατὴρ Achai. IX, 7.

σιτίον. προυτῆναι μέσην τράπεζαν ἀμφὶ σιτία καὶ καρχήσια Tyro VIII, 2.

σιτονόμος. τοῦ ποτε τεύξομαι σιτονόμου μέλεος; Ph. 1091.

σιωπᾶν. καὶ σιωπώσης ἔμοῦ El. 657, τί δῆ ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενὸς λόγου σιωπᾷς; Ph. 731, τί φῄς; σιωπᾷς; 951, μὴ σιωπάτω Oid. 731, εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε 233, οὐ σιωπήσας ἔσῃ; 1146, αὐδῶ σιωπᾶν Kol. 864, οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι Ant. 185, σιώπα Aload. IV, καὶ τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σιωπώντων κλύειν Poimen. V, 2.

σιωπή. ὅπως μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναῤῥήξῃ κακὰ Oid. 1075, ἦν μὲν σιωπὴ Kol. 1623, ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος u. B. XIII, 2.

σκαιὸν ἐκλύσων στόμα Ai. 1225, σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διόλλυται u. B. VIII, σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἂν βραχεῖ διδάσκαλον XLIX, 3.

σκαιοσύναν φυλάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται Kol. 1213.

σκαιότης. αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει Ant. 1028.

σκαλμῇ γὰρ ὄρχεις βασιλὶς ἐκτέμνουσ' ἐμούς Troil. II.

Σκαμάνδριος. ἰὼ Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαὶ εὐφρονες Ἀργείοις Ai. 419.

σκάφος. ἐκ μέσῳ σκάφει θέντες σφε Tr. 803, εἰς δὲ ναυτικὸ σκάφη πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ Ai. 1278.

σκεδαννύναι. καὶ μὴ σκεδάσαι τῷδ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον Tr. 989.

Σκείρων. Νίσῳ δὲ τὴν ἀνώμαλον ἐξαιρεῖ χθόνα Σκείρωνος ἀκτῆς Aig. I, 5.

σκέλος. οὐρανῷ σκέλη προφαίνων El. 753.

σκέπτεσθαι. σκέψαι γάρ, εἰ – El. 442, σκέψαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο πέπονθα Tr. 1077, σκέψασθε πρὸς θεῶν τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν Ai. 1028, σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἰ – Oid. 584.

σκευή τε γάρ σε καὶ τὰ δύστηνον κάρα δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὃς εἶ Kol. 555.

σκηνή. ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρᾷ Αἴακτος Ai. 3, τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον χειροδαΐκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ 218, εἶρξαι – Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι 754, ἐκεῖνον εἴργειν – σκηνῆς ὕπαυλον 796, μόνος παρὰ σκηναῖσιν 985.

σκήπτειν. ἐκ δ' ὁ πυρφόρος θεὰς σκῆψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν Oid. 28.

σκῆπτον. παρ' ὅπερ τὸ θεῖον Διὸς σκῆπτον (σκῆπτρον) ἀνάσσεται Ph. 140.

σκηπτός. χθονὸς Τυφὼς (τυφὼς) ἀείρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος Ant. 418.

σκῆπτρον. ἐφέστιον πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον El. 420, δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε 651, σκήπτρῳ προσδεικνὺς Oid. 456, συντόμως σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς 811, ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει Kol. 425, θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν 449, οὔκουν ποτ' ἐκ τοῦδε γε μὴ σκήπτροιν, ἔτι ὁδοιπορήσῃς 848, ὦ σκῆπτρα φωτὸς 1109, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων 1354. S. auch σκῆπτον.

σκῆψις. μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθης El. 584.

σκιά. ὃς σ' ὧδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης μορφῆς

σκοδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ El. 1159, ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν εἰδωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν Ai. 126, σκιᾷ τινι λόγους ἀνεῖσα 301, ἀνδρὸς σὺ δ' ἔτ' ὄνειρ', ἀλλ' ἤδη σκιᾶς 1257; κοὐκ εἶδ' ἐναίρων νέκυν, ἢ κἀπνοῦ σκιὰν; εἰδώλου ἄλλως Ph. 946, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν Ant. 1170, ἄνθρωπός ἐστι κἀνέθρεψα καὶ σκιὰ μόνον Ai. Lokr. III, ὅ τι ἄν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιὰ Kedal. II, ἥτις – ἦθη σκιᾶς εἴδωλ' ὕβη Tyro XV, 6, σκιαῖς ἐοικότες u. B. XXVII, 1, 2.

σκιάζειν. Ἅθως σκιάζει νῶτα (ἁλὺπτεῖ od. κἀθύψει πλευρὰ) Λημνίας βοὸς Lemn. IV.

σκληρός. ὦ ψυχὴ σκληρὰ Tr. 1260, τὰ σκληρὰ δάκνει Ai. 1119, σκληρὸν – ψυχὴν 1361, σκληρᾶς ἀοίδου δασμόν Oid. 86, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων Kok. 774, ἐπεὶ τὰ σκληρὰ πατρὸς πλεύτε τοῦδ' ἁρμόζουσ' 1406, σκληρὰν μὲν (τροφήν), οἶδα 1615, τὰ σκληρ' ἄγαν φρονήματα Ant. 473, ὁ σκληρὸς οὗτος καὶ γλιχανὰς ἐκτρέφων – Πάλλας Aig. I, 6.

σκοπεῖν. μηκέτ' ἄλλοθ' σκόπει El. 1474, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν πρᾶξιν Tr. 151, οὐδὲν τὸ τοῦτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπῶν Ai. 124, σκοπεῖν θ', ὅπου ὅτι – Ph. 16, πάντα σκοπῶν 282, τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅτε –; 428, πλοῦν μὴ ξυνόντου μᾶλλον ἢ γνώμην σκοπεῖν 467, τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς τάδ' 566, σκοπῶ κἀγὼ πάλαι 589, ἣν ἐν σκοπῷ εὕρισκον ἔασιν μόνην Oid. 68, τὰ πρὸς ποδὸς σκοπεῖν 130, σκοπῶν τάδε 286, πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον 291, ὅπως – λύσομεν, τόδε σκοπεῖν 407, σκόπει κλύων, τὰ σέμν' ἔν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα 952, λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθορὰν Kol. 569, σκόπει, μὴ μύ προύνοι ἡ τοῦ θεοῦ φυλακτέα 1179, εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσῃ, σκόπει Ant. 41, σκόπει δὴ κἀκεῖσ' ὁλούμεθα 58, οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν 729, πάνευθ' ἀύμασα τῆδε σκοπῶν Kolch. V, 4, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν u. B. VI, 2; ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις ταρβεῖν Tr. 296, τί δῆτ' ἂν σκοποῖτό τις τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν; Oid. 964.

σκδπιά. Θρῆσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθφόον Tham. III,

σκοπός, οἷοι νῶν ἐφεστᾶσι σκοποὶ Ai. 945, τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν Ph. 125, οὔτες' ἦμιν μῦθος σκοπὸς προσήξεις Kol. 85, σκοπὸς δέ νιν - οἴχεται στελῶν 297, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς, ὡς ψευδόμαντις 1096, ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἧτε τῶν εἰρημένων Ant. 215, πάντας ὥστε τοξότον (τοξόται) σκοποῦ τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε 1033.

σκορπίος, ἐν παντὶ γάρ τι σκορπίος φρονρεῖ λίθῳ Aichm. IV.

σκοτεινός. γιγνώσκω σαφῶς, καίπερ σκοτεινὸς, τὴν γε σὴν αὐδὴν ὅμως Oid. 1326.

σκότος, δόλον σκότῳ κρύψας El. 1396, πῶς - σκότου δεῖ; 1494, ὡς σκότῳ, κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὔποτ' αἰσχύνῃ πεσῇ Tr. 596, ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος Ai. 394, τί μὲ κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης; Ph. 578, βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον Oid. 419, ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὖς μὲν οὐκ ἔδει ὀφοίατο 1273, ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀπότροπον 1313, ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος Kol. 1701, τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων Ant. 494, ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε 692, ἢ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λαθοῦσά μ' ἔσαν' Ἐριννὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον Teukr. III, 3; Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι Kol. 40, ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου 106.

σκοτοῦν, ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα Ai. 85.

Σκύθης, ἀλλ' ἀσπιδίτην ὄντα καὶ πεφραγμένον, ὡς ἀσπιδοῦχος, ἢ Σκύθης τοξεύμασι Naupl. II, 2, οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ Phin. IV.

Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκπεκαμένος Oinom. II.

σκύλαξ. τὸν δ' ὑπὸ χθονὸς Ἅιδου τρίκρανον σκύλακα Tr. 1098.

σκῦλον. σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ πέμψεις Ph. 1428, ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ τόξων ἐμῶν μνημεῖα, πρὸς πυρὰν ἐμὴν κόμιζε 1431.

σκύμνος. μή τις, ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης, δυσμενῶν ἀναρπάσῃ Ai. 987.

Σκῦρος. ἐγὼ γένος μέν εἰμι τῆς περιῤῥύτου Σκύρου Ph. 240, ὅτι χῇ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ 326, καὶ ταῦτ' οὐ μήκοθ' ἑξ τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων 381, ἡ πατρία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι ἔσται τὸ λοιπὸν 459, μήποτ' ὄφελον λιπεῖν τὴν Σκῦρον 970, ἐν Σκύρῳ μένων 1368, Σκῦρον ἀνερώδεα Skyr. I.

σμῆνος. βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος, ἔρχεταί τ' ἄλη u. B. XXXV.

σμικρός. πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι El. 414, σμικροὶ λόγοι 415, σμικρὰ μὲν τάδε 450, σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει 1142, ἀλλά μοι πάρες κἂν σμικρὸν εἰπεῖν 1483, ὡς - οὐ σμικρῶν κακῶν Tr. 871, σμικροῖς ἀκιστεῖν 1229, καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται Ai. 158, ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ 1078, οὐ σμικρὰ φρονεῖν 1120, σμικροῦ νέφους 1148, ὑπὸ σμικρᾶς - μάστιγος 1253, ἐπὶ σμικρῶν λόγων 1268, βορᾶς ἐπωφέλημα σμικρὸν Ph. 275, τούμὸν ἐν σμικρῷ μέρει (μέρος) ποιούμενοι 498, σμικρὰ - ῥοπὴ Oid. 961, τούμὸν δ' ἐγὼ, καὶ σμικρόν ἐστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι 1077, σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ (μικροῦ) δ' ἔτι μεῖον φέροντα Kol. 5, προσαρκῶν σμικρὰ 72, οὐ γὰρ ἂν - κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὤρμουν 148, ἐν σμικρῷ λόγῳ 569, οὐ σμικρὸς, οὐκ, ἀγὼν ὅδε 587, ἐκ σμικροῦ λόγου (χρόνου) 620, δασμὸν οὐ σμικρὸν 635, ἐρημία μι - σμικρὸν τίθησι 958, σμικρὸς - λόγος 1116, σμικρὸς μὲν (λόγος) εἰπεῖν 1152, σμικροῦ λόγου 1168, σμικρῷ χαλινῷ Ant. 477, τοῦδε χρὴ κλύειν, καὶ σμικρὰ, καὶ δίκαια, καὶ πάναντία 667, οὐ σμικρὰ νόσος u. B. XXVI, 1, σμικροῖσιν αὐλίσκοις LXXX, 1. S. auch μικρός.

σμύρνα. λάμπει δ' ἀγυιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης στάλαγμοὺς Laok. I, 2.

σός 1.) Singularis, Nominativ: οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοὔργον; El. 296, πατὴρ οὗτος σός 530, ὁ δυστυχὴς δαίμων ὁ σός τε κἀμὸς 1157, ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε; 1177, τοῦτο δ' οὐχὶ σὸν 1215, νῦν σὴ (σὲ) μοῖρα καθημερία φθίνει 1413, οὐκ ἐμὸν τόδ' ἀλλὰ σὸν 1470, πόσις σὸς Tr. 285, σὰ μάτηρ ἄθεος 1036, σὸς πατὴρ ἐμός

θ' ἅμα Al. 1008, σὸν ἄρα τοὔργον, σὺν ἐμὸν κεκλήσεται 1368, ἔργον ἤδη σὸν Ph. 15, εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν – ἡ σὴ 875, ἡ κακὴ σὴ – ψυχὴ 1013, τὸ σὸν γέρας 1061, ὁ σὸς πόσις Oid. 689, ἡ δ' ἔσω – σὴ γυνὴ 1172, τὸ σὸν ὄνομα Kol. 306, κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρὺς 402, ἡ σὴ δύσμορος παραστάτις 559, τὸ σὸν γεννηθὲν 569, ἡ σὴ προσφορὰ 581, οὖσα σὴ πάλαι τροφὸς 760, τὸ σὸν – ὑπόβλητον στόμα 794, ἐγὼ δὲ σὸς, πεί μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ πόσμου φυτευθείς; σός γέ τοι καλούμενος 1323, ὁ σὸς ξύναιμος 1365, καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος Ant. 573, σός εἰμι 635, τὸ σὸν ὄμμα 690. Genitiv: πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης El. 12, τῆς σῆς – τιμῆς 364, πατρὸς τοῦ σοῦ τε κἀμοῦ 418, σῆς δίχα γνώμης 547, σῆς κασιγνήτης δίχα 1137, φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς 1183, τῆς σῆς – ταφῆς 1210, σῆς ψυχῆς πέρι 1492, σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος Tr. 84, τοῦ σοῦ κακοῦ 778, πρὸς – εὐνῆς τε τῆς σῆς Ai. 493, πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου 587, τῆς σῆς σθένει – γοναικός 1111, τοῦ δὲ σοῦ φόνου 1116, σοῦ πατρὸς 1291, τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικὸς, ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος 1311, νεὼς σῆς Ph. 540, 543, σῆς πάτρας 1407, σῆς νόσου 1438, ἀρχῆς – τῆς σῆς Oid. 49, μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς 417, βαῆς – τῆς σῆς 428, μορφῆς – τῆς σῆς 743, σῆς ἕδρας Kol. 112, τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς 411, πρὸς ξενίας – τᾶς σᾶς 516, τῆς σῆς ἀγωγῆς 662, σῆς χθονὸς 912, σῆς – χθονὸς 924, σῆς ὁμαίμου σῆς 979, χερὸς σῆς 1632, τοῦ σοῦ μόρου Ant. 554, σῆς – φρενὸς 993, τῆς σῆς ἐκ φρενὸς 1015, τῆς σῆς παρθένου u. B. CV, 158. Dativ: σῷ δυσθύμῳ – ψυχῷ El. 218, μητρὶ – σῇ 1088, τῷ σῷ δικαίῳ 1087, σῇ προμηθείᾳ 1250, σῇ – χερὶ Ai. 35, 490, Oid. 1510, τῇ σῇ – κυνηγίᾳ Ai. 37, ξὺν παιδὶ τῷ σῷ 499, σοὶ – καὶ τῷ σῷ γένει 505, ἐπὶ σῷ – καιρῷ Ph. 151, σῇ χειρὶ 1252, ὑπὸ σῷ – κεραυνῷ Oid. 202, μή μ' ἀπλῇ κτάνῃς ψήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ 607, δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ 934, πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ 1302, σῇ – προμηθίᾳ Kol. 832, σῷ – πόσει Ant. 1196. Accusativ: τὸ σὸν – χρέος El. 74, καὶ τὸ σὸν

στεφάνους ὦμε, καὶ πρόμον αὐτῆς 251; τὴν σὴν ὅμαιμον 325, 581, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν 577, χεῖρα σὴν 601, τὴν σὴν – φύσιν 609, τὴν σὴν ξυμφοράν 789, σὸν – ἢ κρεμὸν γένος 965, οὐκ οἶδα τὴν σὴν πληδόνα 1110, ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος 1165, λέγεις δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν; Tr. 409, τὸ σὸν – στέρνον 481, κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν 485, τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω πατέρα 739, τὸ σὸν φέρων δώρημα 758, τὸ σὸν μόνης δώρημα 775, στόμα σὸν 977, πατέρα σὸν 1137, τὸν σὸν – πόθον 1142, σῶμ' – τὰ σὰ 1210, τὸ σὸν θεοῖς δεικνὺς ἔργον 1249, σὴν πρόσοψιν Ai. 70, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγὼ 99, τὸν σὸν ἐνστάτην 104, τὸ σὸν ὄμμα 167, τὸ σὸν λέχος 491, πατέρα τὸν σὸν 506, Oid. 955, παῖδα τὸν σὸν Ai. 510, τὴν σὴν πρᾶξιν 792, τὸν σὸν – μόρον 996, τὸ σὸν – στόμα 1110, Ant. 997, καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα Ai. 1147, τὴν σὴν – ψυχὴν 1270, ὅρα μὴ τοὐμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν 1313, ἐπαινέσας τὸ σὸν 1404, τὰ σὰ – ὄμμα Ph. 150, τὸ σὸν πάθημα 337, τὸ σὸν – πρᾶγμα 341, πρὸς οἶκον τὸν σὸν 488, σὰν – ἱερὰν λιβάδα 1215, τὸν σὸν – φάβον 1251, βάσιν σὴν 1408, τὴν σὴν δ' ἦκω χάριν 1413, ὀξέστατα γὰρ τὸ σόν τε σὺ, κἀγὼ διοίσω τοὐμόν Oid. 320, τὸ σὰν φώνημα 324, ὀργὴν ἐμέμφω τὴν ἐμήν; τὴν σὴν δ' ὁμοῦ ναίουσαν οὐ κατεῖδες 337, τὸ σὸν – πρόσωπον 447, τὸ σὸν δέ γ' (τοσόνδε γ') οἶσθα 570, τὰ γὰρ σὸν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτείρω στόμα ἑλεεινὸν 671, σὲ τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχὰν 905, τὸν σόν τοι παράδειγμ' ἔχων, τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν 1193, τήν γε σὴν αὐδὴν 1326, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος 1509, κερκιὸν – σῶμα σὸν Kol. 200, ὄμμα σὸν 244, τρόπομ' – τὸ σὸν 301, παῖδα σὴν, ἐμὴν δ' ὁρᾷν ὅμαιμον 322, τὴν σὴν – τροφὴν (στροφὴν) 362, τὸν σὸν ἄθλιον δόμον 370, κατ' ὀμφὴν σὴν 550, τὸ σὸν μόνον πιστὸν φυλάσσων 625, σὲ – καὶ τὸ σὸν κάρα 750, πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους 850, σὲ κρύπτον καὶ γένος τὸ σὸν 868, τήνδε σὴν – τέρψιν 1121, τὸ σὸν κάρα 1131, τὴν σὴν Ἐριννὺν 1299, τὸ σὸν μέρος 1366, Ant. 1062, τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους Kol. 1380, τὸ σὸν –

τοσόνδ' ἄχος 1711, τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν - ἀδελφὸν Ant. 45, τὸν σὸν - βίον 83, τὸ σὸν δέμας 902, τὴν σὴν πεῖραν Dan. 1, 1, σὴν (τὴν od. τήνδε) κατ' ἰδίαν χθόνα Polyx. I, 1. 2.) Dualis: χεροῖν σαῖν Tr. 1066, ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν Kol. 365. 3.) Pluralis, Nominativ: τὰ σὰ ἔργα El. 619, ὅτι σοὶ πάντες εἶεν οἱ νεανισταὶ κηκότες Ph. 550, ἄρθρα - τὰ σὰ Oid. 1082, ἐπεὶ τὰ σὰ δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη 1147, σαί τ' ἄρ' εἰσ' ἀπόγονοι Kol. 534, πρόσπολοί τε σοὶ 1553. Genitiv: τῶν σῶν προσώπων El. 1277, τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων Tr. 668, σῶν ὁμαιμόνων 1147, τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν Ai. 495, ἐκ τῶν σῶν Ph. 988, τῶν σῶν ὅπλων 1292, τῶν γε σῶν - ὕπερ Oid. 1448, πότερα τὰ (δὲ) τῶν σῶν ἐκγόνων, ἢ μοῦ λέγεις; Kol. 588, τῶν σῶν - τέκνων 1041, τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος 1200, τῶν σῶν τε πημάτων - πάκων Ant. 6, τῶν σῶν λόγων 499, παίδων τῶν σῶν 626, τῶν σῶν - ἐκ σπλάγχνων 1066, σῶν - φρενῶν u. B. LXII, 2. Dativ: εἰ σὺ μὲν μάθοις τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὖτη πάλιν El. 371, τοῖσι σοῖς - κακοῖς 1201, Kol. 744, τοῖς σοῖς ἄχεσιν Ai. 153, τοῖς σοῖς - ἐν πόνοισι 1007, σοῖς - λόγοις Ph. 1269, τοῖς σοῖς μύθοις 1447, βωμοῖσι τοῖς σοῖς Oid. 16, ἐχθρὸς ὢν τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, κἀπὶ γῆς ἄνω 416, σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις 425, σοῖς - τάφοις Kol. 411, τροφαῖς ταῖς σαῖσιν 1266, τοῖς σοῖς - θρόνοις 1293, ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς 1342, ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς Ant. 391, ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν 540, σοῖς δόμοις 1079, ἐμαῖς, οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις 1269, τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν Kedal. I, 1. Accusativ: ἐς λόγους τοὺς σοὺς El. 315, τὰ σὰ - δῶρα 359, φίλους - σοὺς 368, καὶ σὲ καὶ τὰ σὰ 522, τοὺς σοὺς τρόπους 1051, τὰ γοῦν σὰ 1499, ἐς δόμους σοὺς Tr. 185, εὖ φρονῶ τὰ σὰ Ai. 491, ὡς τὰ σὰ κράτη θανόντος, καὶ δόμους νέμοιμι σοὺς 1015, ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σὰ 1261, τὰ σ' - ἀληθῆ μαντα Ph. 339, εἰς μέλαθρα σὰ 1428, ὑπὸ σῷ - κεραυνῷ Oid. 208, τὰς σὰς - τοιάσδ' ἀρὰς 295, τὰ σ' - καπὰ 329, καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη - καὶ τὰ σὰ 405, σὰς ὄψεις 1327, τοὺς

σοὺς - πάνους Kol. 388, ἄστυ καὶ δόμους - τοὺς σοὺς πατρῴους 758, τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους 1880, τὰ σὰ κηρύγματα Ant. 453. S. auch τεός.

Σούνιον. ἄκραν ὑπὸ πλάκα Σουνίου Ai. 1220.

σούσθω, βάτω Ai. 1414. S. auch σεύεσθαι.

σοφία δ' ἂν σοφίαν παραμείψειεν ἀνὴρ Oid. 503, σοφίᾳ (σοφία) γὰρ ἔκ του κλεινὸν ἔπος πέφανται Ant. 620.

σοφίζειν. ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, ὅπως - Ph. 77.

σόφισμα. μὴ - κἀκχέῃ τὸ πᾶν σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' ἁλῄσειν δοκῶ Ph. 14.

σοφιστής. ψυχὴ γὰρ εὔνους καὶ φρονοῦσα τοὔνδικον, κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρέτις Alet. I, 2, μέν' εἰς σοφιστὴν ἐμὸν u. B. CV, 161.

σοφός. καὶ τοὺς σοφοὺς λόγῳ μάτην θνῄσκοντας El. 62, γνώμας λειπομένα σοφᾶς 474, νοῦ σοφοῦ 1016, σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς 1089, οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ Ai. 581, εἰ Κάλχας σοφὸς 783, γνώμας ὑποστήσας σοφὰς 1091, γνώμῃ σοφὸν φῦναι 1374, σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κέκλησ' ἅμα Ph. 119, σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος 431, καί σοφαὶ γνῶμαι 431, γλώσσῃ δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ 440, ἐν κακοῖς εἶναι σοφὸν 1015, σοφὸς πεφυκὼς, οὐδὲν ἐξανδᾷς σοφὸν 1244, σὺ δ' οὔτε φωνεῖς, οὔτε δρασείεις σοφὸν 1245, ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε 1246, σοφὸς οἰωνοθέτας Oid. 484, σοφὸς ὤφθη 509, σοφός γ' ὁμοίως, κἀξ ἴσου τιμώμενος 563, οὗτος ὁ σοφὸς 568, σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων Ant. 365, κἦν τις ᾖ σοφὸς 710, σοφὸς σὺ μάντις 1059, σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ Ai. Lokr. II, ὥσπερ οἱ σοφοὶ Aith. I, 2, βραχεῖ λόγῳ καὶ πολλὰ πρόσκυρται σοφὰ Alet. II, γλώσσῃ σοφὸν Aload. XI, 10, χρόνος - πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις u. B. VII, 3, σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διόλλυται VIII, σοφὸν κυβευτὴν XXVIII, 2, οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν XXX, 1, πάντα πρόσφορον σοφὰ XLIV, 1, σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεὶ XLIX, 2, ὃν οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν XCI, 2, εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα C, 2; ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις ἄλλοισι τούτων πλείοσιν

μαχούμενοι El. 1370, πῶς δῆτ' ἐγὼ – Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος; Polyx. III, 7; τοὺς δ' αὖ μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ τοιοῦσδ' ἴδοις ἂν Ai. Lokr. IV, 1, χρόνου διατριβὰς σοφωτάτας Palam. I, 2.

σοφῶς. βουλεύων σοφῶς Ph. 423; ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς Phaiak. 2.

σπᾷν. ἀλλά δ' ἔσπασε πειθὼ κακοῦ κρὸς ἀνδρὸς El. 561, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην Tr. 690, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς Oid. 1243, σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς, οὔτε του κυνῶν ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο Ant. 258, σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φονεῖς 1003, ἔσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος Tr. 786, πώλου δίκην, ἥτις – σπασθεῖσα δ' – ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον Pyto XV, 5.

σπάνις. ὥστε μὴ σπάνιν ποτὲ σχεῖν – τοῦ βίου Oid. 1461, ἦν δέ του σπάνιν τιν' ἴσχῃς Kol. 506.

σπανιστοῖς – δωρήμασι Kol. 4.

σπάραγμα. ὅσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγνισαν, ἢ θῆρες Ant. 1081.

σπαραγμός. ὡς – διώδυνος σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευρόνων ἀνθήψατο Tr. 778, πρὶν ἐμπεσεῖν σπαραγμὸν ἢ τιν' οἶστρον 1254.

σπάργανον. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην Oid. 1035.

Σπάρτη. εἰς ἦν Ἀχαιὸς, εἰς ἀπὸ Σπάρτης El. 701, Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες Ai. 1102, ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν, ἡ Σπάρτη θ', ὅτι – Ph. 325, νὴ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ κατὰ Σπάρτην θεοὺς Lak. III, 2.

σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν Kol. 1534.

σπασμός. βρυχώμενον σπασμοῖσι Tr. 805, ἔθαλφεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως 1082.

σπεῖρα. ἀμφιβαλὼν ἄγει – σπείραισι δικτυοκλώστοις Ant. 347, στεφανωσαμένη δρυσὶ, καὶ πλείσταις (πλείστοις od. πλείστους) ὤμῳ (ὤμους) σπείραισι (σπειρήμασι od. σπειροῦσι) δρακόντων (δράκοντες) Rizot. II, 6.

σπείρειν. οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγὼ El. 533, μὴ – σπείρῃ ματαίαν βάξιν ἐς

πᾶσαν πᾶλιν 642, παῖδας, οὓς κεῖνός ποτε, γήτης ὅπως ἄρουραν ἕκτορον λαβὼν σπείρων μόνον προσεῖδε κἀξαμῶν ἅπαξ Tr. 83, ὃς αὖ σ' ἔσπειρε Ai. 1293, μὴ σπεῖρε πᾶλλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα Tyro XIII, 1, ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη Oid. 1498.

σπένδειν. παρεστίους σπένδοντα λοιβὰς El. 270, πῶς θεοῖς ἐξῆεσθ' – αἴθειν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι; Ph. 1083, ἔσπεισα βαιᾶς κύλικος ὥστε δεύτερα Aichm. VIII, 9.

σπέρμα. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως El. 1508, μήποτ' εἰσίδοιμί σε πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι Tr. 304, κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων 1147, ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρὸς Ai. 1393, ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως Ph. 364, 582, 1066, τοὐμὸν δ' ἐγώ, κεἰ σμικρόν ἐστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι Oid. 1077, ὦ γάμοι, γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες, πάλιν ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα 1405, τίνος εἶ σπέρματος – πατρόθεν Kol. 214, ὦ σπέρμ' ὅμαιμον 828, ἃ δὲ σπέρμα μὲν (σπέρμ') ἀρχαιγόνων ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν Ant. 981; μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσα Oid. 1246, γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων Kol. 600, ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες 1275.

Σπερχειός. κἀκεῖθεν οὗ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος, Τραχινίαν δειράδα τε καὶ τὸν εὔροον Σπερχειὸν ἕξαι Ph. 492, ὅς νιν – ἄγει – Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθαις 726.

σπεύδειν. καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα, καὶ τοὐμὸν αὐτῆς El. 251, ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους τοιούσδ' ἔχορσ' ἔπεμπεν 935, ὡς σύ θ' οἱ θέλεις σπεύδῃς Tr. 884, καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκρον ἐκ τάχει μολεῖν Ai. 804, ὃς σπεύδει θανεῖν 812, ἀλλ' ὡς δύνασαι ταχύνας, σπεῦσον κοὐ μέλλῃς κἀπετόν τιν' ἰδεῖν τῶδε 1165, καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον 1223, τὸ σπεύδειν δὲ σοὶ καὐτῷ παραινῶ, κεἴ τινος κἄδη πέρι Ph. 620, σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα – Kol. 900, ὡς οἱ μὲν ἐξηπασμένοι σπεύδουσιν 1047, ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες 1023, σπεύδουσιν αὐτήν, ἐν δὲ τρικλίνῳ φρένες Tereus s. Kris. II, 2.

σπιλάς. καὶ ψῆ καπ' ἄκρας σπιλάδος Tr. 678, Ποσειδᾶν, ὃς Αἰγαίου πρωνὸς, ἢ γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνης ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι στομάτων Lyk. II, 6.

σπλάγχνον. ὀδὸς δ' ὁδῶν πρασσὼν ἐνέσασε δὴ πάλαι τοὐμὸν σπλάγχνον Ai. 995, ἐκ σῆς πόσεως σπλάγχνα ἐκ σπλάγχνων ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοῦναι λόγῳ Ant. 1066.

σποδός. ἐν βραχεῖ χαλκῷ μέγιστον σῶμα δουλίας σποδοῦ φέρουσιν El. 758, ὅπως ἐμαυτὴν – ξὺν σῇδε κλαύσω – σποδῷ 1122, ὃς σ' ὦδέ μοι προὔπεμψεν ἀμφὶ σπλάγχνα μορφῆς σποδὸν τὰ καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ 1159, ἧς ἦν γάρ μοι, σὺ προὔθηκας σποδὸν 1198, ἐπ' Ἰδμήνου μαντεῖα σποδῷ Oid. 21, ἐπὶ σποδῷ μιᾷδε κεῖται μηρίων ἑτήκετο Ant. 1007.

σπολάς. κατασίκτου κυνὸς σπολὰς Λιβυσσα (καὶ βύσσα), παρδαληφόρον δέρος Ai. Lokr. VI.

σπονδή. Διὸς Σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος Nauplios I, 2, ἣν δὲ κἀμπέλου σπονδὴ Polyid. IV, 2, σπονδὴ, γὰρ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη οὐ πρὸς θύραισιν οὐδαμῶς ἀκουσίμη u. B. CV, 30, 1.

σπορά. μὴ τῶν τυράννων Εὐρύτου σπορά τις ἦν; Tr. 316, οὔκουν σὺ ταύτην – Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν; 420, τοιοῦτος ὤν, τοιῷδ' ὀνειδίζεις σπορά; Ai. 1298, ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος Ant. 1125, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ 1164.

σπόρος. οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων αἴρων Ph. 707.

σπουδάζειν. οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις Kol. 1143.

σπουδαῖος. δώσων ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν Kol. 577, ἐν ἐκείνῃ τὸ πᾶν σπουδαῖον, ἡσυχαῖον, εἰς βίαν ἄγον u. B. XXIII, 6.

σπουδή. ὅτου χάριν σπουδὴν ἔθου τήνδε Ai. 13, ἦ σοι καίριος σπουδή, πόνου λήξαντος, ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν Ph. 637, ὧδε σὺν σπουδῇ ταχὺς 1223, τύχῃ – σπουδῆς – τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία Oid. 778, οὐ γάρ ἐσθ' ὅπως σπουδῆς δικαίας μῶμος ἅπτεταί ποτε Thyest. II, 2.

στεγνὸν. οὐδ' ἀνίεμαν φόνου μυδώσας ἀτμὸν ἀγώνας Oid. 1278.
στεῖχε. φοινία δὲ χεὶρ στάζει θνητῆς Ἄρεος El. 1423, κάρα στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφηκτόνους Ai. 10, στάζει γὰρ αὖ ῥοι φόνιαν τάδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα Ph. 788, ὅπου ἀρτιγενεῖ στάζοντα τομῆς χαλκέοισι κάδοις δέχεται Rizot. I, 2,
σταθμᾶσθαι. εἰ χρή τι κἀμὲ – σταθμᾶσθαι Oid. 1111.
στάθμη. τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη Kedal. I, 2, ἐφεῦρε – στάθμης (στάθμη δ') ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα Naupl. V, 2, ἅστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἴοντος ὀρθοῦται κανὼν Oinom. III, 5.
σταθμός. εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ 'κύρουν ἐγὼ πάλαι φυλάσσων El. 1331, ἕκασσόν μ' ἄγων – πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμὰ Ph. 489, χειμῶνι δ' ἤδη τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἤλασσον, οὗτός τ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμὰ Oid. 1139.
στάλαγμα. φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος Ant. 1239.
σταλαγμός. λάμπει δ' ἀγυιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμοὺς, βαρβάρους εὐοσμίας Lack. I, 2.
στάσις. ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν τριανδ' ἐπελθών Tr. 1179, τί τὴν ἄβουλον – στάσιν γλώσσης ἐπήρατε; Oid. 634, φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι, καὶ φθόνος τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε πύματον – γῆρας Kol. 1238.
στατὸν εἰς ὕδωρ Ph. 716, στατοῖς λίκνοισι u. B. LX, 2, 2.
στάχυς. πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν u. B. XL, 1.
στεγάζειν. ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον, οὔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν El. 781.
στεγανός. λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς Ant. 114.
στέγειν. τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον El. 1118, τί χρὴ – μ' ἐν ξένᾳ ξένων στέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν; Ph. 136, τίνι τρόπῳ καθέστατε, δείσαντες, ἢ στέξαντες (στέρξαντες); Oid. 11, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω 841, πύργοι μὲν, οἳ πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων,

πρόσω Kol. 15, τὸ γὰρ γυναῖξὶν αἰσχρὸν οὐκ (ἐν) γυναικὶ δεῖ στέγειν Phaidr. VI, 1, μόνον παρ' ὑμῶν ἐν στεγοίμεθα Tr. 596.

στέγη. πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδρικεῖν στέγης El. 20, κατὰ στέγας πλαίω, τέτηκα 282, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ, χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς, ὑμνήσεις κατὰ 382, ἦ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης 912, δῶ' ὕννεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας, μήτηρ δ' ἐν οἴκοις 1308, παράγεται - εἴσω στέγας 1392, ἰὼ στέγαι φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύνων πλέαι 1404, τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακὰ 1497, φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἳ τ' εἴσω στέγης, αἳ τ' ἐκτὸς αὐλῆς Tr. 202, πορευέσθω στέγας οὕτως ὅπως ἥδιστα 329, εἴσω στέγης χωρῶμεν 492, καί τι καινίζει στέγη 867, δεθεὶς πρὸς κίον' ἑρκίου στέγης Ai. 108, τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης μὴ ἔξω παρήκειν 741, κἄδει τι βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον διακονεῖσθαι Ph. 286, οἰκουμένη - στέγη πυρὸς μέτα πάντ' ἐκπορίζει 298, ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας 1262, ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας ἔκον Oid. 533, οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους, σύ τε Κρέοντ, κατὰ στέγας 637, στέγαι μὲν αἵδε 927, τίνος πολιτῶν τῶνδε, κἀκ ποίας στέγης; 1164, οὔτ' ἂν Ἴστρον, οὔτε Φᾶσιν ἂν νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα κεύθει 1228, κἀμπίπτει στέγῃ 1262, ἀλλ' ἔσω στέγης ἔσω 1515, κατὰ στέγας θακοῦσιν ἰστουργοῦντες Kol. 339, εἶτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύσει στέγῃ Ant. 888, ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυγος στέγης ἄνες 1100, ὑπὸ στέγης ἔσω δώμασιν προθήσειν πένθος οἰκεῖαν στέγειν 1248, τύναιος εἴη δραπέτιν' ἀτέγην ἔχων Dolop. 1, κἂν ὑπὸ στέγῃ πυκνῇ ἀκροῦσαι ψεκάδος εὐδούσῃ φρενί Tympan. I, 2, ῥάχοισιν ὀρχάδος στέγης u. B. CV, 150.

στέγος. τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος El. 1165, πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος Ai. 307, χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἤμυσε στέγος u. B. LXXII, 1, 2.

στειπτὴ γε φυλλὰς, ὡς ἐναυλίζοντί τῳ Ph. 33.

στείχειν. τοιαύτην ἐμοὶ δέλτον λιπὼν ἔστειχε Tr. 47,

καταστεφῆ στειχόνδ' ὀφῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων 179, στείχοις ἂν ἤδη 624, στεῖχε δωμάτων πάρος Ai. 73, στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ μαθόντες ἀμφέστησαν 723, στείχειν ἄμ' αὐτοῖς Ph. 983, μήμ' ἀντιφώνει μηδέν, ὡς στείχοντα δὴ 1065, ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὅμου στείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς 1219, εἰ μὴ πέπλας Ὀδυσσέως στείχοντα – ἐλεύσσομεν 1220, εἰ δοκεῖ, στείχωμεν 1402, στεῖχε προσκύσας χθόνα 1408, φέρε νῦν στείχω, χώραν καλέσω 1452, στείχειν ἔσω Oid. 92, καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρᾷ τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην 632, στείχω δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους 798, στεῖχε νῦν, τέκνων δ' ἀφοῦ 1521, γυναῖ' ὀφῶ στείχουσαν ἡμῶν ἄσσον Kol. 312, ἐμοῦ στείχειν μέτα 689, δόμους στείχειν ἐμοὺς 643, ὃς (λόγος) ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ στείχοντι δεῦρο 1151, καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε 1393, χῶρον δ' – στείχωμεν ἤδη 1541, ἢ σε λανθάνει πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν πικά; Ant. 10, ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, στεῖχε 98, τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας 186, ὁρᾶτέ μ' – τὴν νεάταν ὁδὸν στείχουσαν 808, ὧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν 1108, ἔνθα Κωρύκιαι Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα 1129, πρὸς ἔξοδον στείχουσα Ἑλλάδος θεᾶς 1184, στείχων ἀγρώστην ὄχλον Alex. III, ὃς παρεκτίαν στείχων ἀνημέρωσα κνωδάλων ὄδὸν Thes. 1, 2, ὡς νυν τάχος στείχωμεν Thyest. II, 1, εἶδον στρατὸν στείχοντα παρ' ἁλίαν ἄκραν Poimen. III, 3.

στέλλειν. πολλὰ γὰρ τοῖς ἰκμένοις ἔστελλον αὐτὸν Ph. 495, ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' – ἔστελλον 571; ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν Ai. 1045, οἵ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων πολεῖν Ph. 60, εἰς ὅσον (χρόνον) τά τ' ἐκ νεὼς στείλωσι ναῦται 1077, οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὕπο πάντων κελευσθεὶς Ph. 737, ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα ἔστειλ' ἱκέσθαι Ant. 165; παυδίκως στελεῖν χιτῶνι τῷδε Tr. 612, ἦ κεῖνος – ἐμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν; Ph. 623, τότε στελοῦμεν 640, τὸν πλοῦν στελεῖν 911, ἢ βίᾳ στελοῦσί σε 983, ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην πέμψον τινὰ στελοῦντα Oid. 860, σκοπὸς

δέ νιν – οἴχεται στελῶν Kol. 298. ἤδη – στέλλεσθε; Ph. 466, κατερητόσων δ' ὁδόν, ἣν στέλλῃ 1416; τὸ δὸν μόνης δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν, ἐσταλμένον Tr. 576; χωρήσομαι σφᾶς, οἵπερ ἐστάλην ὁδοῦ El. 404, πολίταν γὰρ οὔνεκ' ἐστάλην Ai. 328; ἰσχύῃ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην Oid. 434, ὦ (φίλ') ἀμφ' ἐμοῦ στεῖλαι Niob. I.

στέναγμα. πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων Oid. 5.

στεναγμός. ἀφ' οὗ – Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται Oid. 30, νῦν δὲ τῇδε θἠμέρᾳ στεναγμὸς, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη 1284.

στενάζειν. ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ στέναζε El. 1299, ὡς ὧδ' ἐχόντων – πάρα στενάζειν Ai. 982, βοῶν, στενάζων Ph. 11, μὴ στέναζε, πρὶν μάθῃς 917, ἔστι νᾶϊν δὴ οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μή, πατρὸς ἔμφυτον ἄλαστον αἷμα δυσμόροιν στενάζειν Kol. 1672, τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον οὐδεὶς φίλων στενάζει Ant. 882.

στενακτός. ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς, οὐδὲ σὺν νόσοις ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετο Kol. 1663.

στενάχειν. ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι El. 141, τὸν ἀεὶ πατρὸς δειλαία στενάχουσα 1076.

στένειν. ᾗ πάρεστι μὲν στένειν El. 959, ὥστε μὴ λίαν στένε 1172, τί δή ποτ' – ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; 1180, τί δή ποτ' – ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις; 1184, πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις 1211, πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω; 1212, ᾗ που ὀλοὰ στένει Tr. 846, δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε στένοντα πόντου Ai. 675, ἀμηχανῶ δὲ πότερον – τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον στένω Ph. 838, ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν 340, ἀλγῶ πάλαι δὴ τἀπὶ σοὶ στένων κακὰ 806, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει Oid. 64, ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις στένοντες ὠμαρτοῦμεν Kol. 1647, ἀεὶ γὰρ ὄμμα σε τόδ' – ἐμὸν στένει δακρῦον 1710, ὑπὸ στέγης ἔσω δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν

Ant. 1249, ἀλλὰ μὴ στέγειν τύχῃ u. B. XXVIII, 2, σὺ δ' ἄνδρα θνητὸν, εἰ κατέφθιτο, στένεις LXI, 1.

στεγὴν δ' ἔδυμεν φαλίδα κοὐκ ἀβάρβαρον Lak. 1.

στενωπός. δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς Oid. 1399, στενωπὸς Ἅιδου καὶ παλιῤῥοία βοὸς u. B. LVIII, 2.

στέργειν. ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες Tr. 280, κείνου – χάριν καὶ στέργε τὴν γυναῖκα 486, κεἰνὸς τἀ κείνου (κεἰνός τ' ἐκεῖνα) στεργέτω, κἀγὼ τάδε Ai. 1039, ἐγὼ δ' ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν τάδε Ph. 538, στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με, χὠ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει Kol. 7, καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω καὶ κασιγνήταν πυκνόστικτων ὀπαδὸν ὠκυπόδων ἐλάφων· στέργω, διπλᾶς ἀρωγὰς μολεῖν γᾷ τᾷδε καὶ πολίταις 1094, ὥστ οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ, οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως 1529, στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἔπῶν Ant. 277, ὡς στέργειν ἐμὲ 292, λόγῳ δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην 543, στέργειν δὲ μοῖραν Thyest. III, 2, στέργειν τἀμπεσόντα (τἀκπεσόντα) u. B. XXVIII, 1; ὃς – μόνην (μόνον) δ' ἔστεργε τὴν ἁπλῶς δίκην LII, 3; ὥστε μή τιν' εἰσιδὼν στέρξαιμι γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον Tr. 577, οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέρξαιμι, κακὸν τόδε λεύσσων 992, ἐπεὶ σὲ λέχος δουριάλωτον στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας Ai. 212, κἄθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα; Oid. 1023, στέρξον, ἱκετεύω Kol. 519; τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτὲ Ph. 458. S. auch στέγειν.

στέργημα δοκοῦσα προσβάλειν σέθεν Tr. 1138.

στερεῖν. ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον; Ant. 574; τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς El. 1210, μετρίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται Ant. 890; πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένη El. 960, εἴ με χρὴ μένειν πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην Tr. 177, οὔ τοι σ' ἀφήσω, τῶνδέ γ' ἐστερημένος Kol 857, φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι χαίρουσιν u. B. LXXI, 2, 1; νέας τραφῆς στερηθεὶς Ai. 511, κοὐ μὴ στερηθῇς γε Oid. 771, εἴ σου

στερηθῶ Kol. 1443, ἐξ ὅτου δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο Ant. 13. S. auch στέρεσθαι.

στερεός. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα στερεά, θανατόεντα Ant. 1262.

στερεόφρων. ἔμελλες χρόνῳ στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων Ai. 926.

στέρεσθαι. ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἱπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι Tr. 136. S. auch στερεῖν.

στέρημα. λύρα μόνωλος, ἥτε χειμώνων πλέως ναὸς στέρημα κωμάσῃς (κωμώσης) Tham. I, 3.

στερκτός. τί δέ πρτ' ἐμοὶ βλεπτὸν, ἢ στερκτὰν, ἢ προσήγορον ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ Oid. 1338.

στερνόμαντιν u. B. CV, 162.

στέρνον. ὡς - πολλὰς ἀντήρεις ἥσθον στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων El. 90, τὸ σὸν μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις Tr. 482, ἐς δὲ πλεύμονας στέρνων διεῤῥοίζησεν 563, ὦ νῶτα καὶ στέρνα 1090, χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι Ai. 632, εἴθε που διαμπερὲς στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε Ph. 792, ἐξ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον Kol. 487, οὐδ' ἀνίεσαν στέρνων ἀραγμοὺς 1609, οὕτω - χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν Ant. 639, ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται Eriph. II.

στερνούχου χθονὸς Kol. 691.

στεροπή. ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων Tr. 99, λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς ᾖξας ὀξὺς νότος ὡς λήγει Ai. 257, ἔνοπλος ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας Oid. 470.

στέροψ - λιγυὺς Ant. 1127.

στέφανος. ὧν (ἀριστείων) αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν Ai. 465, ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων, οὔτε βαθείαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν 1199, τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος Ph. 841.

στεφανωσαμένη δρυσὶ, καὶ πλείσταις ὤμῳ σπείραισι δρακόντων Rizot. II, 5.

στεφάνωμα. νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα Kol. 684, πρίν ποθ' - στεφάνωμα πύργων πευκάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν Ant. 122.

στέφειν. πατρὸς τύμβον λοιβαῖσι πρῶτον καὶ κρατὸμοις χλιδαῖς στέψαντας El. 58, ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις χερσὶ στέφωμεν 458, καί σε παγχρύσοις ἐγὼ στέφω λαφύροις Ai. 93, ἓκ τ' εὐπροσήτου χαλκέως ἄρδην προσχὼν χερσὶ τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει Ant. 431.

στέφος. ταῦ' ἐν χεροῖν στέφη λαβοῦσ' ἀμφιθυμιάμασι Oid. 913.

στήλη. κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔχριμπτ' ἀεὶ σόριγγα El. 720, λανθάνει στήλην ἄκραν παίσας 744.

στηρίζειν. ἅπου μακραίωνι στηρίζῃ πότε τᾷδ' ἀγωνίᾳ σχολᾷ Ai. 195.

στιβεῖν. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἔσπερον νεῶν Ai. 874.

στίβος. καὶ στίβου τ' οὐδεὶς τύπος Ph. 29, φυλάξεται στίβος 48, τίν' ἔχει στίβον, ἔπαυλον, ἢ θυραῖον 157, ὧδε φορβῆς χρείᾳ στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που 163, βάλλει μ' ἑτοίμα φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν ἕρποντος 206, μή μ' ἀφῇς ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 487, ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος Ant. 778.

στικτός. ἐξεκίνησεν ποδοῖν στικτὸν κεράστην ἔλαφον El. 568, στικτῶν ἢ λασίων μετὰ θηρῶν Ph. 184.

στῖφος. ἔδειξε - ὕπνου φυλάξεις στίφεά τε (στυθόα) σημάντρια Naupl. V, 8.

στολή. ὧδε μὲν ἀεικεῖ σὺν στολᾷ El. 191, κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ Tr. 764, σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοὶ Ph. 224, καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος προσέδοσαν αἰκτειράντες, ἤ τινα στολὴν 809, στολὰς ταύτας φορεῖν Kol. 1857, εἴτ' ἔλυσε δυσμενεῖς στολὰς 1597, φαλίδας, τιάρας, καὶ σισυρνώδη στολὴν Mys. V.

στόλος. τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον Tr. 226, προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ 496, τὸν πατρῷον ἠνίκα στόλον ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἐσπάμην 562, σὺ μὲν πέπλευκας - οὔτ' ἐξ ἀνάγκης, οὔτε τοῦ πρώτου στόλου Ph. 73, τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; 244, οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου 247, ἡνίκ' ἐκ τῆς πρωτίας Χρύσης κατέσχον

δεῦρο καὐβάτη στόλῳ 270, πρὶν ἐλθεῖν σὺ μοι πατρὸς εἰς Οἴνην στόλος 490, τὸν οἶκαδ' ἥκειγον στόλοισι 499, πλέων - οὐ πολλῷ στόλῳ ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον 547, φροῦδοι διώκοντές σε ναυσικλῆ στόλῳ 661, ὅποι ποτὲ θεὸς δικαιοῖ, χῷ στόλος κορύσσεται 781, δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σὺ πλεῖν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον 915; ἐκεῖ σὺποτ' ἂν στόλον ἐπλεύσατ' ἂν τόκ' οὔνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου 1037, νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος Oid. 169, τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος; Kol. 858, τὸν ἐκτάλογχον εἰς Θήβας στόλον ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας 1305, θρυοπαγῆ στόλον Phil. Tr. IV, 2.

στόμα. μηδ' ἐκαιτιῶ τοὐμὸν στόμα Il. 633, μόλις γὰρ ἴσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα 1256, ἴσχε δακὼν στόμα σὸν Tr. 977, καὶ μὴ 'πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα 1176, ἐθηλύνθην στόμα πρὸς τῆδε τῆς γυναικὸς Ai. 651, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα 1110, οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα, σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν 1147, δῆλος δέ μοι 'στὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα 1225, ἀνείφονον κορέσαι σὺμὸν πρὸς χάριν ἐμᾶς σαρκὸς αἱόλας Ph. 1156, πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα προσκηλάκιζε Oid. 426, τὸ γὰρ σὸν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτείρω στόμα ἐλεεινὸν 671, πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα 706, ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἴσσυες Kol. 132, τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάζει στόμα 603, τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα, πολλὴν ἔχον στόμωσιν 794, ὅστις φόνους μοι, καὶ γάμους, καὶ ξυμφορὰς τοῦ σοῦ διῆκας στόματος 963, σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντας ἀνόσιον στόμα 981, κινῆσαι πατρὸς τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα 1277, φονίαισιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ λόγχαις ἐπτάπυλον στόμα Ant. 119, σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα 509, ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα 997, σιγᾶν ἀνάγκη, κἂν καλὸν φέρῃ στόμα u. B. XV, 1, 2, δάφνην φαγὼν ὀδόντι πρῖε τὸ (πρίετο) στόμα XCVIII; οὔτ' ὀδυρμάτων ἐλείπετ' οὐδὲν ἀμφί νιν γοώμενος, οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν Tr. 938, δύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' ἰαχέφν ἐκ στομάτων

Oid. 1249, Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου πρωνὸς, ἢ γλαυκᾶς ῥάδιος ἐνάντιον λίμνας ἐφ' ὑφηλαῖς σκαλίδεσσι στομάτων Inach. H, 3000 σο

στόμαργος. τοῦδέ γ' οὔνεκα κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακὸν, εἴτε στόμαργον El. 607.

στόμασιν ὡς – στόμασι δέχῃται ταῦμα El. 1463, ἃ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ', ἀνάπαυε βοηλ Tr. 1261, δύντες πρὸς αὐτὸ στόμασιν Ant. 1217.

στομώδη u. B. CV, 163.

στόμωσις. τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα, πολλὴν ἔχον στόμωσιν Kol. 795.

στοναχεῖν. μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον El. 153.

στοναχή. ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἶκου Ai. 203.

στονόεις. ἀ στονόεσσ' –, ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται, ὄρνις ἀτυζομένα El. 147, στονόεντος ἐν τομᾷ σιδήρου Tr. 887, στονόεσσά τε γῆρυς ὕμνου Oid. 187, Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτὺν, ἣ στονόεντα πορθμὸν Ant. 1145.

στόνος. ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα πλήγματα, καὶ στόνος ἀμφοῖν Tr. 522, κακογείτονα παρ' ᾧ στόνον (ἂν) ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν αἱματηρὸν Ph. 693, ὅτου νοσήνδ' ἐγγὺς καὶ στόνου σαυτοῦ ποιεῖς 752, πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἠμετέρας ἕρμαιον ὅρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνου ἀντίτυπον χειμαζομένῳ 1460, ὥστε – στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταὶ Ant. 592.

στόρθυγξ. ἄρασα μύξας καὶ περασφόρους στόρθυγγας εἶρπεν ἔκηλος Aload. XII, 4.

στορνύναι. ἐπεὶ – παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια στορνύντα Tr. 902.

στοχάζεσθαι. εὖ γε στοχάζῃ, κἀποφράγνυσαι κύκλῳ τὸ πρᾶγμα Ant. 241.

στραβαλοκομᾶν (στραμβολοκομᾶν) u. B. CV, 164.

στράβηλος. ἀλίας στραβήλου τῆσδε τέκνον Kamik. I, 2.

στρατεύεσθαι. οὐ γάρ τι τῆς αἧς οὕνεκ' ἐστρατεύσατο γυναικὸς Ai. 1111.

στράτευμα. σοῦ τὸ πλεῖστον Ἑλλάδος Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἠγειραντός ποτε El. 695, ἑλκύσων τὸ ναυτικὸν στράτευμ' Ἀχαιῶν Ph. 59, ἀριστῆ πρῶτος ἐκφυθεὶς στρατεύματος 1425, ἀριστεῖ' ἐπλεφων στρατεύματος 1429, στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε Kol. 1416, πῶς γὰρ αὖθις αὖ πάλιν στράτευμ' ἄγοιμι ταὐτὸν, πλεάπαξ τρέσας; 1419.

στρατηγεῖν. ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ Ἀγαμέμνονος παῖ El. 1, ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; Ai. 1100.

στρατήγιον. μέσον προσμολὼν στρατήγιον Ai. 721.

στρατηγὶς. καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις Ai. 49.

στρατηγός. ὕπαρχος ἄλλων ἆρ' ἐπλεύσας, αὐχῶν ὅλων στρατηγὸς Ai. 1106, εἴτε μὴ σὺ φῂς, εἰθ' ἕτερος στρατηγός 1109, πρὸς ταῦτα, πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν καὶ τὸν στρατηγὸν, ἧκε 1116, κοὔτε στρατηγοὺς, οὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σοῦ, διωμόσω 1232, ὡς ὁ στρατηγὸς ὑψιβρόντητος μολὼν, αὐτός τε χὠ ξύναιμος ἠθελησάτην λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἕτερ 1386, οἱ δισσοὶ στρατηγοὶ Ph. 264, γελώμενος πρὸς σοῦ τε, καὶ τῶν Ἀτρέως δισσῶν στρατηγῶν 1024, καὶ νῦν τί ταῦτ' αὖ φασὶ πανδήμῳ πόλει κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως; Ant. 8.

στρατηλάτης. ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον - στρατηλατῶν Ai. 58, τὸν στρατηλάτην Ἀγαμέμνονα 1228, ὦ διπλοῖ στρατηλάται, Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε Ph. 793, Ἀτρεῖδαι - οἱ ἀγαθοὶ στρατηλάται 873, ἐπεὶ στρατηλάτου χρηστοῦ, τὰ κρείσσω, μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν Kol. 1429.

στρατόπεδον. ἀγρίαις κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις Ph. 10.

στρατός. ἄσκυον - ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ El. 36, οὐ γὰρ ἦν λύσις ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον, οὐδ' εἰς Ἴλιον 574, στρατὸν δ' - ἀναλόλυξε τὸν νεανίαν 749, στρατὸν λαβὼν ἑπακτὸν Tr. 259, εἰδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ δακρυόῤῥοοῦντα 795, κοὐ ταῦτα λόγχη πεδιὰς, οὐδ' ὁ γηγενὴς στρατὸς Γιγάντων - ξῦρασέ πω 1059, οἵ ποτε - βίᾳ κατειργάσασθε - διφυῆ ἄμικτον ἱππιοβάμονα στρατὸν

θηρῶν 1095, ἔβαψας ἔγχος εὖ παρὸς Ἀργείων στρατῷ; Ai. 95, ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατὸς 291, κακοπεινέστατον ἄλημα στρατοῦ 881, εἰ—πᾶς στρατὸς ἁλοίατος ἄν με χειρὶ φρονεῖοι 408, οἷον οὔ τινα Τρώϊα στρατοῦ δέχηθη χθονὸς μολόντ' ἐπὸ Ἑλλανίδος 484, τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ 435, μισεῖ δέμ' Ἑλλήνων στρατὸς 458, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ 502, τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ ξύναιμον ἀποκαλοῦντες 726, γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ 844, τίς δ' ἔστιν, ὅντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ; 1044, ὃς κρίνει στρατοῦ 1050, ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον, πύκτωρ ἐκστρατεύσειν 1055, οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι 1075, εἰ δέ τις στρατοῦ βίᾳ σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ 1175, στρατοῦ τε πρῶτ' ἀριστεύσας 1300, κἄμοιγ' ἦν ποθ' οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ 1336, καί τινα στρατοῦ θέλεις κομίζειν 1396, καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετο Ph. 856, πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων, στρατός τε σύμπας 387, ἀλλὰ καὶ μέγα θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ 420, μή με διαβάλῃς στρατῷ 582, σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ 1226, στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβῇ, πράσσων τάδε; 1250, τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ λέξω τάδ' ἐλθών 1257, ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ 1294, τοὺς πρώτευς στρατοῦ 1305, ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ τόξων ἐμῶν μνημεῖα 1431, ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν Kol. 1325, ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων (Ἀργεῖος) στρατὸς ἐν νυκτὶ τῇ νῦν Ant. 15, στρατοῦ καθαρτὴς κἀπομαγμάτων ἵδρις Aichm. I, 1, οὗτος δ' ἐφεῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ Naupl. V, 1, ὃς στρατῷ φρυκτωρίαν ἔδειξε κἀνέφηνεν οὐ δεδειγμένα 6, εἶδον στρατὸν στείχοντα παρ' ἄλιαν ἄκραν Poimen. III, 3, οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πρωρατὴς στρατοῦ τοῖς πᾶσι δεῖξαι καὶ προσαρκέσαι χάριν Polyx. III, 1.

στρέφειν. ἀλλ' αὐτό μοι σὺ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον, Εὐφύσακες, ἴσχε, διὰ πολυῤῥάφου στρέφων πόρπακος, ἐπτάβοιον ἄῤῥηκτον ἄκος Ai. 575, τὰ πολλά τε στρέφαντα

χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη - Kol. 1515, ὑετίοις κάτω στρέφας τὸ λοιπὸν σέλμασιν παυσίλλεται Ant. 717, πᾶς προσκυνεῖ στρέφοντα κἀλέων ἡλίῳ u. B. 2C, 2; ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας; αὖ στρέφῃ El. 516; κἂν σον στραφείη (στραφοίη) θυμὸς Tr. 1134, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου οὐκ ἂν στραφείην Ai. 1117, στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε Kol. 1416, χρονῷ βραχεῖ στραφέντες 1648, ἢ στραφεὶς οὕτως ἴω; Ant. 315.

στροφάς. οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι Tr. 131.

στροφή. ἐφεῦρε - ναῶν ποιμαντῆρσιν ἐνθαλασσίοις ἄρκτου στροφάς τε καὶ κυνὸς ψυχρὰν δύσιν Nauplius V, 11.

Στρόφιος. ἀλλά μοι γέρων ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγχοῖλαι πέρι El. 1111.

στρωτὰ βάλλουσαν φάρη Tr. 916.

στρωφᾶσθαι. ἄλλῃ κἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη Tr. 907.

στυγεῖν. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ El. 1027, πάς τε τολμώσας στυγῶ Tr. 588, τοὺς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι, καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς Ai. 133, τοὐμὸν (λόγους) καὶ πράσσειν στυγῶ Ph. 87, ὁ δ' Ἀτρείδας στυγῶν ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς μὴ φίλος 389, οὕνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ 586, στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος 1323, οἷον (θέαμα) καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι Oid. 1296, κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱάσι στυγῶ Ant. 571, οἵ τε φύντες (ἐχθροὶ) ἀρνοῦνται στυγεῖν Aload. XI, 5; τί δ' ἐστὶν - πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον; Tr. 738, οὗτος δ', ἔνθ' ἂν ᾖ, στυγήσεται Oid. 672.

στυγεραὶ - εὐναὶ μογερῶν οἴκων El. 92, στυγερῶν τε γόων 104, βίου - τοῦ στυγεροῦ Tr. 1017, στυγερῶν - ὅπλων Ai. 1194, στυγερῷ δαίμονι 1214, θηροβολοῦντα πτηναῖς ἰοῖς στυγερὸν στυγερῶς Ph. 166, στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀρὰν, ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις 1118, τὰν ἐμοὶ στυγερὰν Τροίᾳδα γαῖαν 1174, πλὴν τοῖν στυγεροῖν Ant. 144, Λάθα Πιερίδων στυγερὰ καὶ ἀνάρετος Achai. I, 1.

στυγερῶς. θηροβολοῦντα πτηνοῖς ἰοῖς στυγερὸν στυγερῶς Ph. 166.

Στύγιον δόμον Kol. 1564.

στυγνός. δεινῶν (τε) στυγνῶν τ' ἀχέων El. 852, νῷν δ' ἦν

τὰ πρόσθεν στυγνὸς 918, ὁ στύγνιος Εὐρυσθεὺς Tr. 1049, στυγναῖσι λώβαις Ai. 561, στυγνὸν φῶς' ἐχθοδοπὸν Ph. 1197, ὦ στυγνὸς αἰὼν 1348, στυγνὸς μὲν εἶκων δῆλος εἶ Oid. 673, παῖς δύμος - στυγνὸς Kol. 1173, τοῦ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἕρεβος 1390, στυγνὸν οἰμώξας Ant. 1226.

στυφελίζειν. τὰ μὲν ἄλλα, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας Ἄρης δεξιόσειρος Ant. 139.

στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος, ἀῤῥώξ Ant. 250.

σὺ El. 15, 55, 253, 295, 328, 339, 341, 365, 397, 624, 634, 678, 791, 795, 875, 911, 948, 1038, 1040, 1050, 1085, 1154, 1165, 1198, 1215, 1222, 1309, 1355, 1470, Tr. 436, 1275, Ai. 496, 515, 574, 824, 1097, 1100, 1108, 1134, 1137, 1158, 1234, 1269, 1306, 1346, 1360, 1362, Ph. 115, 248, 322, 461, 501, 519, 553, 760, 803, 898, 922, 927, 971, 1024, 1025, 1028, 1063, 1068, 1174, 1286, 1319, 1326, 1365, 1431, 1434, 1437, Oid. 133, 320, 340, 358, 379, 390, 395, 399, 401, 413, 432, 440, 444, 532, 545, 575, 707, 724, 736, 799, 803, 957, 1115, 1121, 1122, 1152, 1177, 1336, 1445, Kol. 113, 181, 188, 222, 282, 520, 563, 565, 571, 582, 712, 755, 781, 791, 802, 806, 809, 816, 863, 940, 989, 1008, 1031, 1036, 1123, 1155, 1284, 1332, 1335, 1340, 1362, 1363, 1538, 1587, Ant. 45, 230, 329, 404, 461, 508, 534, 546, 549, 573, 635, 685, 691, 706, 739, 791, 793, 992, 1059, 1086, Epig. II, 1, u. B. XLV, 1; σύ γε El. 394, 1146, Ph. 246, 904, Oid. 335, 445, 931, Kol. 488, 1441, σὺ δὲ El. 29, 357, 402, 448, 464, 1402, 1472, Tr. 403, 1019, Ai. 592, 684, 845, 1141, 1398, 1409, Ph. 49, 1245, 1261, 1321, 1417, Oid. 372, 980, 1025, Kol. 233, 353, 507, 882, 929, 1000, 1038, 1137, 1195, 1209, 1383, Ant. 446, 510, 531, 1087, Aith. I, 2, Alkm. II, 2, Achai. V, 1, Achill. V, Iphig. III, 4, Polyx. I, 1, Skyr. II, 1, u. B. LXI, 1, LXIII, 1, σὺ δή Ph. 276, σὺ δ' οὖν El. 891, Tr. 1157, Ai. 114, Oid. 310, σὺ μὲν El. 39, 370, 678, Ai. 596, Ph. 24, 72, 123, 1021, Oid. 1062, 1321, Ant. 80, 444, 555, 557, 559, 1052, σύ τε El. 69, Oid. 78, 637, Kol. 1336, Ant. 763, σύ τοι El. 582, σύ τοι, σύ τοι Ph. 1095. σοῦ El. 69, 101, 553, 599, 813, 909, 1260, 1303,

1474, Tr. 191, 577, 792, 971, 972, 1228, Ai. 150, 166, 393, 511, 515, 518, 1010, 1023, 1114, 1238, 1261, 1262, Ph. 115, 554, 812, 1009, 1023, 1053, 1060, 1066, 1362, 1365, Oid. 349, 358, 376, 378, 427, 522, 546, 590, 677, 729, 1006, 1418, 1434, Kol. 206, 307, 488, 568, 836, 963, 1161, 1344, 1345, 1361, 1628, Ant. 408, 548, 638, 701, 741, 749, 1073, u. B. LXIII, 2, enklitisch: El. 663, 1036, Ai. 584, 998, 1124, Ph. 1055, 1364, Kol. 891, Ant. 1084, Aichm. III, Teukr. III, 2, σοῦ γε Ai. 1268, Ph. 524, Oid. 1030, Kol. 981, σέθεν El. 524, 579, 1209, 1411, Tr. 414, 1138, 1207, Ph. 1435, Oid. 597, 1221, Kol. 250, 1363. σοὶ El. 153, 289, 525, 603, 666, 1031, 1032, 1144, 1148, (σῇ) 1150, 1166, 1168, 1301, 1502, Tr. 422, 621, 1257, Ai. 66, 340, 519, 562, 781, 1100, 1103, 1133, 1255, 1329, Ph. 93, 132, 500, 620, 806, 920, 963, 1165, 1226, 1253, 1304, 1385, 1421, 1433, Oid. 155, 314, 324, 370, 379, 410, 435, 572, 630, 770, 773, 840, 862, 1294, Kol. 175, 293, 392, 492, 577, 590, 787, 810, 1124, 1164, 1268, 1309, 1485, 1524, Ant. 31, 211, 234, 273, 501, 545, 551, 565, (836), 898, 899, 1072, 1304, Achai. IX, 7, Laok. III, 6, enklitisch: El. 195, 316, 343, 432, 442, 550, 558, 560, 614, 617, 665, 688, 761, 891, 892, (τον) 924, 938, 1012, 1041, 1052, 1152, 1213, 1292, 1319, 1366, 1457, 1499, 1504 u. a. σοί γε El. 631, Tr. 1251, Ai. 533, 1123, Ph. 339, 658, 1053, Oid. 1446, Kol. 648, Ant. 577, σοὶ δὲ El. 73, 361, Tr. 468, Ai. 505, 1373, Ph. 70, 477, Oid. 370, 1096, Kol. 840, Ant. 76, 469, 509, 688, σοὶ μὲν Ai. 942, 1371, Kol. 1136, Ant. 634, σοί τε El. 461, Tr. 1019, 1234, Ph. 775, 888, 1331, Oid. 425, Kol. 1118. σὲ El. 337, 522, 811, 954, Tr. 137, Ai. 71, 143, 1015, 1047, 1104, 1147, Ph. 76, 394, 500, 581, 590, 953, 982, 1028, 1053, 1378, 1437, Oid. 47, 104, 159, 327, 342, 700, 759, 905, 1119, Kol. 254, 257, 389, 617, 638, 754, 813, 868, 872, 992, 1129, 1496, 1557, 1567, 1718, Ant. 724, 725, 1340, 1341, enklitisch: El. 39, 291, 317, 341, 379, 428, 517, 523, 529, 561, 595, 597, 622, 658, 669, 796, 920, 943, 957, 1018, 1027, 1034, 1045, 1093, 1130, 1132, 1158, 1187, 1193, 1199, 1226, 1262, 1267, 1271, 1296, 1304, 1312, 1314, 1340, 1362,

1377, 1427, 1503 u. ö. σέ γε Ph. 674, 1147, 1393, Oid. 1091, 1101, Kol. 1191, 1417, Ant. 881, σὲ δὲ El. 150, Ai. 137, 656, 1293, Ph. 141, 1395, Ant. 875, 1126, σὲ δὴ Ai. 1226, σὲ δή, σὲ γὴν – Ant. 441, σὲ μὲν Ai. 136, 855, Kol. 985, σέ τοι τὸν – Ai. 1228, Kol. 1578, σέ τοι, σέ, τοι Ai. 359, σέ τοι, σὲ κρίνω, καὶ σὲ τὴν – El. 1445. σφὼ (Nom.) Kol. 344, 1543; σφῷν (Genit.) Oid. 668, Kol. 497, 1111; (Dat.) El. 1367, Ai. 1265, Ph. 627, Oid. 581, 1495, 1511, Kol. 342, 1257, 1375, 1392, 1407, 1411, 1425, 1435, 1444, 1543, 1740; σφὼ (Acc.) Oid. 1486, 1488, ὑμεῖς Tr. 1091, Ai. 687, 691, 1182, Ph. 1080, Oid. 142, 1046, Kol. 457, 847, 1276, 1369, 1405, 1633, Kolch. V, 2; ὑμῶν El. 469, 1103, 1333, 1442, Tr. 596, Ph. 231, 1070, Oid. 61, 62, 224, 924, 1047, 1497, Kol. 70, 85, 97, 289, 724, 1289, 1500; ὑμῖν El. 255, Tr. 554, 673, Ai. 43, 566, 689, Ph. 743, 933, 1030, 1154, Oid. 223, 252, 382, 631, 755, Kol. 99, 247, 826, 1126, 1205, 1612, 1774, Ant. 1035, ὑμὲν El. 804, Ai. 864, 1242, 1264, ὕμιν El. 1328, 1332, Tr. 640, Ai. 1282, Ph. 531, Oid. 991, 1402, 1482, 1484, Kol. 1167, 1408, Ant. 308; ὑμᾶς Tr. 533, Ai. 47, 1274, Ph. 222, 231, 1039, 1462, Oid. 256, 1187, 1499, 1502, 1514, Kol. 275, 325, 729, Ant. 164, 900, ὕμμε (ὔμμε) 846.

σύαγρος. σὺ δ', ὦ σύαγρε, *Πηλιωτικὸν τρέφος* Achill. V.

συγγενής. οὐ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις πεδόν; El. 1202, ὅπως τὸ συγγενές τοι κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ 1469, ἄνδρα συγγενῆ Oid. 551, εἰ τῷ ξένῳ τούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενὲς 814, οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνές μοι μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν 1082, οὐδέ σοι τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον Kol. 771, ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν οὐκ ὄντα, συγγενῆ δὲ 1157, συγγενεῖ χερὶ 1387, ἀνδρὸς – συγγενοῦς Achai. VIII, 3.

συγγίγνεσθαι. συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν El. 411.

συγγιγνώσκειν. σύγγνωτε El. 257, Ζεύς τἂν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ Tr. 279, καθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες Ant. 926, συγγνῶτε, καφάσχεσθε συγγνώσας Phaidr. VI, 1.

σύγγνοια. τοὺς ὑπὸ χθονὸς ξύγγνοιαν ἴσχειν Ant. 66.

συγγνώμη. τοῦτων συγγνώμην ἔχει El. 400, ἡ δέ τοι τύχη κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει Tr. 328, ἀνθρὶ συγγνώμην ἔχω κλύοντι φλαῦρα, συμβαλεῖν ἔπη κακὰ Ai. 1322, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν –, οὔτ' ἐκοικτείρειν τινὰ Ph. 1319.

συγγνωμοσύνη. μεγάλην μὲν ἐμοὶ τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην Tr. 1265.

συγγνωστὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλὸν Kreus. II, 3.

σύγγονόν θ' ὕδωρ u. B. LXXXII, 4, 1.

συγκαθαρμόζειν. πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι Ai. 922.

σύγκαμν' ἀδελφῷ El. 987, τῷ', ἐγκόνει, σύγκαμνε Ai. 988.

συγκαταζευγνύναι. ὧθ' οὕνεκ' ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ Ai. 123.

συγκαταίθειν. ἐν νεοσπάσι θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο συγκατῄθομεν Ant. 1202.

συγκατακτείνειν. παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱππονώμους Ai. 230.

συγκατεύχεσθαι. ἀλλ' ὧν ἐρῶ μὲν, ταῦτα συγκατηυξάμην Ant. 1336.

συγκατοικεῖν. τῆς (ἐσθῆτος) ὁ δυσφιλὴς γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν κόνις Kol. 1259.

συγκατοικτίζεσθαι. τὰ δ', οἷα πάσχω, συγκατοικτιουμένη Tr. 535.

συγκεῖσθαι. βαλεῖτε χ' ἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους Ai. 1309.

συγκερανύναι. τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθεὶς Tr. 662, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην Ai. 895, δειλαία δὲ συγκέκραμαι δύᾳ Ant. 1311, πενία συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ u. B. XXVI.

σύγκλητος. ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων προὔθετο λέσχην Ant. 159.

συγκοιμᾶσθαι. μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην El. 274.

σύγκολλος. εὖ γὰρ καὶ δικοστατῶν λόγος σύγκολλα τἀμφοῖν ἐς μέσον (συγκολλᾶτ' ἐς μέσον ἀμφοῖν) τεκταίνεται u. B. LXXIV, 2, 2.

συγκομίζειν. τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν Ai. 1048, ἐντεῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται Kol. 585.

συγκυρεῖν. ὅτ' ἄνευδον τῇδε συγκύρσαι τύχῃ Kol. 1404.

συγχεῖν. τὸ - σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν Tr. 1229, τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος Kol. 609.

συγχορδία. ἀντίσπαστά τε Ἀυδῆς ἐφυμνεῖ κηκτίδος συγχορδία Mys. IV, 2.

συγχώρει θέλων Ph. 1348.

συγχωρητέον. ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα Kol. 1426.

συλᾶν. οὐ γὰρ ἂν ποτε ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγὼ Ph. 413, πατρὸς γέρας συλῶντες 1365, συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν Kol. 922.

συλλαμβάνειν. σὺ δὲ σύλλαβε Tr. 1019, τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει 1153, κόμην ἁρπὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερὶ Ai. 310, ὅσον τάχος ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς Ph. 677, ἀλλὰ συλλαβών, τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον 799, ὃς ἦν ἄρα ὁ ξυλλαβών με 979, ξυλλάβετέ γ' αὐτόν 1003, τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα κεῖται παρ' Ἄιδῃ Πόλυβος Oid. 971, τάσδε συλλαβὼν ἀρὰς Kol. 1384, οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει u. B. XII; οὐδ' ὅστις νόσον κάμνοντι συλλάβοιτο Ph. 282.

συλλέγειν. συνέλεγον τὰ ξύλα Herakl. II, 1.

συλλύειν. εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει Ai. 1317.

συμβαίνειν. ἦ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς - ἔχθιστα συμβέβηκεν El. 262, τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου τοῦ νῦν παρόντος Tr. 173, ἐπακτία Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ' ἔχειν ἔδραν 1152, φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα μαντεῖα καινὰ 1164, ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει 1174, ὃν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδὶ Ai. 1281.

συμβάλλειν. συμβαλεῖν ἔπη κακὰ Ai. 1323, ἔνθα δίστομοι μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοὶ Kol. 901, τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις; 1474, λόγον δ', - συμβαλοῦ γνώμην 1151.

συμβάλαιον. ὡς οὐκ ἔτ' ὄντας γὰρ τὰ συμβόλαιά σου πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο Ph. 884.

σύμβολον. ἔχοντες – σύμβολον ἀφ' ἧς λύπης Ph. 403, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον Oid. 221.

σύμβολος. ξυμβόλους Achai. IX, 8.

συμβουλεύειν. μηδὲ συμβούλευ' ἔτι Oid. 1370.

σύμβουλος. κοὔτε σύμβουλον δέχῃ Ph. 1321.

συμμανθάνειν. κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος Ai. 869.

συμμάρτυρ. ἔμπας ξυμμάρτυρας ὕμμ' ἐπικτῶμαι Ant. 846.

συμμαρτυρῶ El. 1224, ξυμμαρτυρῶ σοι Ph. 438.

συμμαχεῖν. εἶτα τοῖσδε σὺ εἶ ξυμμαχήσων; Ph. 1366, ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ (συμμαχεῖ od. συμμαχεῖν); Ant. 740.

σύμμαχος. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος El. 991, δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τἀνδρὶ ξύμμαχον Tr. 1175, τί βαιὸν ὥστε ἐντρέπῃ τῆς συμμάχου; Ai. 90, τοιάνδ' ἀεί μοι ξύμμαχον παρεστάναι 117, Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον 1053, ἦ σὺ φῂς ἄγειν τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών; 1098, ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον Oid. 135, ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω 245, ἥ τε σύμμαχος Δίκη 274, ἀλλ' οὔ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου Kol. 450, τίς δ' ἂν μὴ τῶνδε συμμάχων ἔλοι βίᾳ; 815, ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους 1012, σοὶ προστροπαίους λιτὰς ἔχων, αὐτός γ' ἐμαυτοῦ, ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν 1310, ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοὶ 1376, κἀξάγγελλ' ἰὼν – τοῖς σαυτοῦ δ' ἅμα πιστοῖσι συμμάχοισιν 1395, τίν' αὐδᾷν ξυμμάχων; Ant. 923, οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη Kamik. IV, ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος u. B. XIII, 2.

συμμετίσχειν. καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας Ant. 537.

συμμετρεῖν. καί μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ λυπεῖ, τί πράσσει Oid. 73, καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ 963.

σύμμετρος. ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν Oid. 84, ἔν τε γὰρ μακρῷ γήρᾳ ξυνάδει τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος 1113, ποία ξύμμετρος πρόσβη τύχη (δίκη); Ant. 387.

συμμιγής. τὰ πάνθ' ὁμοῦ ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα Tr. 762, ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακὰ Oid. 1281, ἐνῆν δὲ συμμιγὴς ὑλαῖς παγκαρπία Polyid. IV, 3.

συμμιγνύναι. καὶ ὑπεστρέφατο παυδημεὶ καὶ συνέμιξεν τῷ κινάδει u. B. CV, 110, 2.

σύμμικτος. καὶ πρὸς τὰ ποίμνας ἑκτρέπω, σύμμικτά τε λείας ἄδαστα βούκολων φρουρήματα Ai. 53.

συμπαίειν s. συμπταίειν.

συμπαίζειν. ἀΐς (Νύμφαις) πλεῖστα συμπαίζει Oid. 1109.

συμπαραινεῖν. καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι Ai. Lokr. IV, 3, ὁμορροθῶ, συνθέλω, συμπαραινέσας ἔχω Peleus II, 2.

συμπαραστάτης. τὸ γὰρ νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν Ph. 675.

συμπαριστάναι. εἰ σὺ τῇ 'μῇ ξυμπαραστήσῃ (ξυμπαραστήσεις und ξυμπαραστήσῃς) φρενί Kol. 1340.

σύμπας. στρατῷ ξύμπαντι Ai. 1055, στρατός τε σύμπας Ph. 387, τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ ξύμπαντας αὐτοὺς 1042, τῷ – σύμπαντι στρατῷ 1226, 1257, ξύμπας Ἀχαιῶν λαὸς 1243, ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ 1294, πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες Oid. 752, κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας 813, οἵ σ' – ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι Kol. 1327, τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν ξύμπαντες 1646, Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλήζεται Mys. III, 1.

συμπίπτειν. εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης Tr. 20, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα Ai. 429, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις 467, πότερα δ' ἐν οἴκοις, – ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ; Oid. 113.

συμπλέκειν. τῇ πανταμόρφῳ Θέτιδι συμπλακεὶς ποτε Troil. I, 2.

σύμπλους. ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη Ant. 541.

συμπόνει πατρὶ El. 986, καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω, καὶ συμπονεῖν Ai. 1379, αἰδὼ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες εἰς τὸ συμπονεῖν Kol. 1368, εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσῃ, σκόπει Ant. 41.

συμπράκτωρ ὁδοῦ Oid. 116.

συμπράσσειν. ἀλλ' αὐτὸν εἰκάθοντα συμπράσσειν Tr. 1177, τὰ δ' ἄλλα καὶ σύμπραττε Ai. 1396.

συμπταίειν. πῶλοι – μέτωπα συμπταίουσι (συμπαίουσι) Βαρκαίοις ὄχοις El. 727.

συμπτύσσειν. κἄθηκα συμπτύξασ' ἁλαμπὲς ἡλίου κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον Tr. 691.

συμφάναι. ξύμφημι κἀγὼ El. 1257, ξύμφημι δή σοι Ai. 278, ξύμφημι Ph. 1310, Oid. 642, ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι 553, ξύμφημι κἀγὼ Kol. 1747.

συμφέρειν. ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω El. 946, δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γ' ὡς ἡπίως ἐννέπειν πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι 1439, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείττοσιν 1465, ὃδ' ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς Ai. 481, δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων Ph. 131, σφῷν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεὸς 627, σοί γ' – καὶ τοῦτο, κἄλλο τῶν ἐμῶν ὁποῖον ἄν σοι ξυμφέρῃ, γενήσεται 659, τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν τό τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ 926, ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα Oid. 875, ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται Kol. 1186, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς φρενῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεὶ 1635, ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι συνοίσῃ Ph. 1085, τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι Kol. 641.

συμφιλεῖν. οὔ τοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν Ant. 523.

συμφορά. οἰμῶξαι – τὴν σὴν ξυμφορὰν El. 789, οἵ μοι ταλαίνης ἆρα τῇδε συμφορᾶς 1179, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο 1230, συμφορᾶς γὰρ ἂν ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης 1448, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με Tr. 243, ἐπεὶ καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ', ἥτις εἶ 321, αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος 325, αὐτὸς βαρείαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι πατρὸς δεδορκώς, καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων 746, κλύουσ'

ἔφριξα τάσδε συμφορὰς ἄνακτος, οἵας οἷος ὢν μαίνεται 1044, ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο πέπονθα 1077, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἔσταμεν 1145, μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα Ai. 68, ὡς οὐκ ἔτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο Ph. 885, ἀνδρῶν πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου κρίνοντες, ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς Oid. 33, ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων 44, τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς; 99, οὐδ' ἡσθήσεται τῇ ξυμφορᾷ 454, εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς ταῖς νῦν νομίζει πρός τ' ἐμοῦ πεπονθέναι λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον 515, πρόσθεν, ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην 833, δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον 1347, εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν 1527, ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς Kol. 46, σέ τ' ἐξ ἴσου οἰκτείρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν 255, ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς; 596, ὅστις – ξυμφορὰς τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας ἤνεγκον ἄκων 962, αἱ δὲ ξυμφοραὶ αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ' ἀμυνάθειν 1014, οὐ γὰρ ἄλιον ἀφορμᾷ ποτ', οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς 1470, ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης; Ant. 1229, ὡς πεπρωμένης οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή 1338, δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν Aichm. I, 2.

σύμφορος. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα τόξον τόδ' ἐξεύρισκε Ph. 287, παραινέσαι σοι βούλομαι τἀ σύμφορα Kol. 464, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον 592, εἰπὼν ὁποῖα ξύμφορα 1347, οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμα σύμφορον μένειν Achill. I, 7.

συμφράζεσθαι. νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται Ant. 364.

σύμφρουρος. ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοὶ Ph. 1453.

συμφυτεύειν. ξυμφυτεῦσαι τοὔργον Oid. 347.

σύμφωνος. βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν, ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα; Oid. 421, τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα Kol. 619.

σύν. δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακὸν El. 61, ὧδε

μὲν ἀείκελ' σὺν στολᾷ 191, τὸν αὐτοφόντην ἡμὶν ἐν κοίτῃ πατρὸς ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ 273, ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος 302, σὺν κακῷ μέτει πάλιν 430, εἰ δὲ σὺν δίκῃ ξύνεστι 610, σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ 641, σὺν τάχει μολεῖν 872, σὺν χαρᾷ λόγους τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον 934, ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ – κτανεῖν 956, ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν 1041, ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ ξὺν τῇδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῷ 1122, ἐκλέλοιπε ταῦτ' – θανόντι σὺν σοὶ 1150, ὡς σὺν σοὶ κάτω ναίω τὸ λοιπὸν 1166, ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων 1168, ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα 1284, τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς 1336, βροτῶν σὺν κακοῖς μεμιγμένων 1485, χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει 1491, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ Tr. 186, ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαρὰν 201, ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι 257, ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ 279, σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν 395, προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ 496, ἡνίκα – ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὐνὶς ἐσπόμην 563, ταύτῃ σὺν ὀργῇ (ὁρμῇ) κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα 720, αὐτόχειρα καὶ ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων 1194, μόνον πηδῶντα πεδία σὺν νεοῤῥάντῳ ξίφει Ai. 30, ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται 306, ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κῴδύρεται 383, κἀμὲ – ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἕξειν τροφὴν 499, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν 765, τάχ' ἂν γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι 779, ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι πλευρὰν διαῤῥήξαντα τῷδε φασγάνῳ 833, ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί 853, τοιά μοι – ἀνεστέναξες ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις, οὐλίῳ σὺν πάθει 933, ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἕξεστι φρονεῖν 1125, σὺν δόλῳ κεντήσετε 1245, πατρός γ' – πλευρὰς σὺν ἐμοὶ τάσδ' ἐπικούφιζε 1410, ξὺν ᾗ (νόσῳ) μ' ἐκεῖνοι προθέντες ἐνθάδε, ᾧχοντ', ἔρημον Ph. 268, ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ 543, ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε 775, κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος 842, ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολὼν 920, ὅτι ἐγὼ, σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας 1022, ἥντιν' αὖ παλίντροπος κέλευθον ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς

1225, ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον 1251, πρὶν ἂν – τὰ Πέργαμα ξὺν τοῖσδε τόξοις, ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῇς 1335, ἐλθὼν σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωϊκὸν πόλισμα 1423, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς ἱερεῖς Oid. 17, ἃς, εἴπερ ἄρξεις τῇσδε γῆς, – ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν 55, οὐ μιᾷ ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν 123, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθένδε 124, ἢ γὰρ εὐτυχεῖς σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες 146, ξὺν αἷς (αἴγλαις) λύκει' ὄρεα διάσσει 207, σὺν τοῖς φιλτάτοις αἴσχιστ' ὀμιλοῦντα 366, ἄρχειν – ξὺν φόβοισι 585, τὰ σὺν κέρδει καλὰ 595, δρῶντα – κακῶς – τούμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ 643, τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ σὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν 667, πρὸς σ' – ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν 920, ἀλλ' ὀλβία τε, καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ γένοιτο 929, ξὺν οἷς τ' οὐ χρῆν μ', ὁμιλῶν 1184, ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν Kol. 282, ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ 334, ἐὰν γὰρ ὑμεῖς – θέλητέ μου σὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς ἅλιν ποιεῖσθαι 458, αἶψ' ἐπ' ἤματι ὠκυτόκος πεδίων ἐπινείσεται, ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ στερνούχου χθονὸς 690, ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις; 817, μόλετε σὺν τάχει 885, ἴθ', ὡς ἄναγα, σὺν τάχει 904, σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις 1106, ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς ξὺν σφῷν ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον, ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε 1257, διδοὺς ἐμοὶ λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ 1288, τὸν ἐπτάλογχον εἰς Θήβας στόλον ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας 1306, οἳ νῦν ξὺν ἑπτὰ τάξεσι, ξὺν ἑπτά τε λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν 1311, ὃν – βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ πόνῳ (χρόνῳ) διασκεδῶ 1341, τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ ταχεῖ πόρευσαν ξὺν χρόνῳ 1602, ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις στένοντες ὠμαρτοῦμεν 1646, ἔπειτα μέν τοι βαιὸν, οὐδὲ σὺν χρόνῳ, ὁρῶμεν αὐτὸν – προσκυνοῦντα 1653, ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς, οὐδὲ σὺν νόσοις ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετο 1663, σὺν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ Ant. 23, εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερὶ 43, πολλῶν μεθ'

θαλων, ξὺν δ' ἱπποκόμοις κορύθεσσι 116, ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βαχεύων ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων 135, παίσαντές τε καὶ πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι 172, τὸ μὴ οὐ θανεῖν σὺν σοὶ 545, δὺ' εἵλου σὺν κακῷ πράσσειν κακὰ 565, ἥδε σὺν μάχῃ δορὸς τροπὰς καταῤῥήγνυσι 674, τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾶς ὑπερτάταν πόλεων ματρὶ σὺν περαννίᾳ 1139, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ (ξυμμόρῳ) – ἔθανες 1266, χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ Inach. X, 11, σὺν θεῷ εἰπεῖν Palam. I, 1; τὸ γὰρ γυναιξὶν αἰσχρὸν σὺν (ἐν) γυναικὶ δεῖ στέγειν Phaidr. VI, 2, φίλιπποι καὶ κερουλκοί, σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί u. B. LXX, 2, 1. σὺν δὲ El. 299, 746, Ai. 1288, Ant. 85, 432, ξύν τε Ai. 958.

συνάγειν. κοίμνας Ὀλύμπου συναγαγὼν θυηπόλει Polyx. I, 2, συνάγοντα τὰς ὀφρῦς u. B. LXXIX, 2.

συνᾴδειν. ἓν τε γὰρ μακρῷ γήρᾳ ξυνᾴδει τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος Oid. 1113.

σύναιμος. οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾷ ξύναιμος El. 156, τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλεύτου στρατοῦ ξύναιμον ἀποκαλοῦντες Ai. 727, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοὶ 977, αὐτάς τε χῷ ξύναιμος 1337, ὅτι οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων Kol. 943, ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει 1355, αἵματι πεσῇ μιανθείς, χῷ ξύναιμος ἐξ ἴσου 1374, τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκην λέγω Ant. 198, αὐτή τε χ' ἡ ξύναιμος 488, Δίᾳ ξύναιμον 659, τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον 794.

συναινεῖν. σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ καὶ συναινέσεις ἐμοί; El. 402, ξυναινεῖς; 1279, ἐπείπερ εἰσάπαξ συνῄνεσα Ph. 122, ἅπερ ξυνῄνεσα Kol. 1508, ξυναινῶ ταῦτα Lak. II, 8.

συναίρειν. τοὺς σὺγγενεῖς γὰρ κἀγαθοὺς φιλεῖ Ἄρης συναίρειν (ἐναίρειν) Phryg. I, 2.

συναιρεῖν. τίς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; Tr. 884.

συναλγεῖν. πεφόβημαι λιθόλευστον ἄρη ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεὶς Ai. 255, δήλωσον ἡμῖν, τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας 283.

συναλλαγή. τάδ' ἀπ' ἀλλοθρόου γνώμας μολόντ' ὀλε-

θρέμασι συναλλαγαῖς Tr. 845, λήγει δ' ἔριν θραύσοῦσα τοῦ προσωτάτω ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου Ai. 732, ἀνδρῶν πρῶτον ἓν τε συμφοραῖς βίου κρίνοντες, ἓν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς Oid. 84, πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; 960, ποίας φανείσης - συναλλαγῆς; Kol. 410.

συναλλάσσειν. πρὸς - εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ (ἧς) συνηλάχθης ἐμοί Ai. 493, μὴ ξυναλλάξαντά πω Oid. 1110, ἢ συναλλάξας τί πω; 1130.

συναντιάζειν. ἐνταῦθά μοι - συνηντίαζον Oid. 804.

συναποκεῖσθαι s. ἀποκεῖσθαι.

συνάπτειν. ξυνάπτετον λόγοισιν El. 21, εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει Ai. 1317, τίς ἆρα Κύπρις, ἢ τίς ζμερος τοῦδε ξυνήψατο; u. B. LIII, 2.

συναρπάζειν. πάντα γὰρ συναρπάσας, θύελλ' ὅπως, βέβηκας El. 1150, ὡς εὐμαθές σου - φάσγημ' ἀκούω, καὶ ξυναρπάζω φρενί Ai. 16, βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο 498, καί σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους ξυναρπάσειαν 840, παίδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ ξυναρπάσας ἔπεμψα Kol. 819, ξυναρπασθεῖσα βουκόλων ὕπο Tyro XV, 2.

συναστής. προσλαμβάνει κῆδός τε καινὸν καὶ ξυναστὰς φίλους Kol. 879.

συναυδᾶν. ξυναυδῶ Ai. 943.

συναυλία. ὥστ' ἐπιφαλεῖν βίδην τε καὶ ξυναυλίαν Akris. XIV, 9.

σύναυλος. θεία μανία ξύναυλος Ai. 611, χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν; Oid. 1126.

συνδαΐζειν. ἀλλά με συνδάϊξον Ai. 861.

συνδεῖν. τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν Ai. 62, ἐμ' - συνδήσας Ph. 1016.

σύνδετος. καὶ νῦν κατ' οἶκους συνδέτους αἰκίζεται Ai. 65, συνδέτους ἄγων ὀμοῦ ταύρους, κύνας βοτῆρας, σύγκεφάν τ' ἄγραν 296.

συνδρᾶν. τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν El. 498, ὡς δύχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε 1025.

σύνεδρος. ἐκ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου Ai. 749,

εἰπὲρ ἐστὶν ἡ παλαίφατος Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις Kol. 1382.

συνειδέναι. ἤδη στυγεραὶ ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων, ὅσα – θρηνῶ El. 93, ἐμοῦ συνειδότος Oid. 250, ξυνειδὼς οὐ φράσεις; 330, αὐτὸς ξυνειδὼς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα; 704, τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον ἐγὼ ξυνῆδειν χθόνιον ὄντα Kol. 948, τὸ μήτε δρᾶσαι, μήτε τῳ ξυνειδέναι τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰργασμένῳ Ant. 266, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὐτῷ συνείδῃ (vielL. συνειδῇ) u. B. XV, 2, 2.

συνεῖναι. τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνειμι El. 264, ὥστε τῷ μιάστορι ξύνεστι 276, ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει 358, ᾧ (ἀνδρὶ) ταὐτὸν ξύνει 562, ἐκ τε σοῦ κακοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα, τοῦ τε συννόμου 600, εἰ δὲ σὺν δίκῃ ξύνεστι 611, φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν, εὐημεροῦσαν 652, πῶς οὕτω πάλαι ξυνὼν μ' ἔληθες; 1359, οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἑκὼν, ἑκοῦσι δὲ ξύνεστιν Tr. 199, μόνα δ' εὔλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει ξυνοῦσα 516, κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνὼν Ai. 267, ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἡνία ξυνὼν 273, τοῖς πάλαι νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρὼν 338, καί μοι δυσθεράπευτος Ἄϊας ξύνεσκεν ἕφεδρος 610, ὅπως μοι Νύσσια Κνώσσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψῃς 700, εὔγνωστος ἐμοὶ ξυνείης διὰ παντὸς εὔφρων 705, καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξυνὼν 855, ὥστ' – ὄλωλα, καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνὼν Ph. 76, ὅποι ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν 483, τοῖσιν Ἀτρέως ἐμὲ ξυνόντα παισὶν 1356, ἡμῖν δὲ – ἥ τε σύμμαχος Δίκη χ' οἱ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοὶ Oid. 275, οἷα νόσῳ σύνεστιν 303, φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνὼν ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατὴρ 457, εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἁγνείαν λόγων 863, στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με, χὡ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον τρίτον Kol. 7, ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε, καὶ γένος τὸ πᾶν 273, ὅτῳ γάμοι ξυνόντες εὑρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων 946, ἃ γ' εἰδὴ κἀτὸς ἐκ ταύταιν ξυνὼν 1149, ὡς καὶ

τόνδε κατάκρας θείναι κυματογεῖς ἄται πλουτοῦσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι 1244, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι τόλμας χάριν Ant. 372, ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ (μένης. μενεῖς u. a.) ξυνὼν 765, λέληθεν αὐτὸν τοῖς ξυναῦσιν ὢν βαρὺς Alet. III, 2, ἐν οἷς ὁ νοῦς θεία ξύνεστιν ἡμέρᾳ τεθραμμένος u. B. XXX, 2.

συνεκσώζειν. ὥστε ξένον γὰρ οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν, ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώζειν Kol. 566.

συνέμπορος. οὐδ' ὄνομα πρός του τῶν ξυνεμπάρων ἔχεις; Tr. 318, τόνδε τὸν ξυνέμπορον, ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ Ph. 542.

συνεξακούειν. καὶ ταῦτα πολλοὶ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί Tr. 372.

συνέπεσθαι. πολίταις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ξυνεπόμην Oid. 1125, καὶ γὰρ ἄκρατήσας, οὗ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο 1523.

συνεργάζεσθαι. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσῃ, σκόπει Ant. 41.

συνεργάτης. πεμφθεὶς – σοὶ ξύνεργάτης Ph. 93.

συνέργειν. οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος; Ai. 593.

συνέρδειν. οὔτε ξυνέρδεις, τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις El. 350, ἐν οὖν ὁποῖ τοιᾷδε κειμένῳ οὐκ εἶ ξυνέρξων; Tr. 83.

συνέρχεσθαι. ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι κἀμοῦ ξυνελθοῦσ', ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ Tr. 619, ἐπεὶ τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον Ai. 491, εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε Oid. 572.

συνέστιος. οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτο Oid. 249.

συνετός. ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς, ὅ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ, καὶ τὰ βροτῶν εἰδότες Oid. 499.

συνεύδειν. ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ El. 587.

συνευνάζεσθαι. πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασι βροτῶν μητρὶ ξυνευνάσθησαν Oid. 982.

σύνευνος. ὅστις – ἐμὴν ἴσχει ξύνευνον μητέρα Ai. 1301, γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις Ant. 651.

συνέχθειν. οὔ τοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν Ant. 523.

συνηγορεῖν. ὅδ' οὔνεκα ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ Tr. 814.

συνήγορος. μαντεῖα καινὰ, τοῖς πάλαι ξυνήγορα Tr. 1165.

συνήδεσθαι. οὔτε τοῖς παρελθούσαις ὁδοῖς ξυνήδομαί σοι Kol. 1398.

συνήθης. ἐμπαίει τί μοι ψυχῇ σύνηθες ὄμμα El. 903, ὁ ξυνήθης πότμος – πατρὸς Tr. 88, τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἦθος Ph. 894.

συνηρετμεῖν. σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν Ai. 1329.

σύνθακος. ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι Kol. 1267.

συνθάπτειν. τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω Ai. 1378.

συνθέλειν. σοῦ μὲν ξυνθέλοντος Kol. 1344, ὁμαρτοθῶ, συνθέλω, συμπαραινέσας ἔχω Peleus II, 1.

σύνθημα. παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην ξυνθήματα Tr. 158, ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς Kol. 46, οὗ τὰ Θησέως Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα 1594.

συνθηρᾶν. ὦ χεῖρες – ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι Ph. 1005.

συνθνήσκειν. ταύτῃ σὺν ὀργῇ κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα Tr. 720, μηδ' εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοὶ 798, ἢ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς; Ph. 1443, κατά με φόνιος Ἅιδας ἕλοι πατρὶ ξυνθανεῖν γεραιῷ τάλαιναν Kol. 1690, θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει u. B. XXXII, 1.

συνιέναι (ἵημι). οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὔ τί με φυγγάνει El. 131, οὐχὶ ξυνιεῖς; 1347, ξυνῆκα τοὔπος 1479, ὡς ξυνίημι Tr. 90, ξύνες δὲ τήνδ', ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυωμένη χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημαίνουσά τι 868, ὡς ἐγὼ νοσῶν, οὐδὲν ξυνίημ', ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι 1121, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγὼ Ai. 99, καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδὲν, ὡς ὀργῆς ἔχω, ἅπερ ξυνίημι Oid. 346, οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν, ἢ 'κπειρᾷ λέγειν; 360, εἰ δὲ ξυνιεῖς (ξυνίεις od. ξυνίης) μηδέν; 628, μέγας, ξυνίημι 988, μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων Kol. 976, ἢ καὶ ξυνιεῖς (ξυνίεις od. ξυνίης), καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῄς; Ant. 403, εἰ τὸν Αἵμονος φθόγγον συνίημι 1218.

συνιστάναι. λέχος Ἡρακλεῖ κριτὸν ξυστᾶσα Tr. 28, τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας ἀλγηδόνος, ᾇ ξυνέστας Kol. 514.

συνίστωρ. ὡς θεοὶ ξυνίστορες Ph. 1292, ὧν τοὔργον, Ἄιδης χ' οἱ κάτω ξυνίστορες Ant. 542.

συνναίειν. μήτ', εἰ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ, ξυννάοιμι εὔκηλος El. 241, τοῖσιν ἐχθίστοισι συννάιειν ὁμοῦ Tr. 1237, ὑπὲ νηῒ γὰρ ἅλις πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοὶ Ph. 892.

συνναυβάτης. Φοῖνίξ τε χ' οἱ ξυννανβάται Ph. 565.

συνναύτης. κατέπεφνες τόνδε συνναύταν Ai. 902.

συννεύειν. ξύννευσον – φῇ ψαύσας χερὶ Oid. 1510.

συννοεῖν. τῆσδέ γε μαντεῖ' ἀκούων, συνναῶν τά τ' ἐξ ἐμοῦ παλαίφατα Kol. 455.

σύννοια. ἐμοί τοι – ἡ ξύννοια βουλεύει πάλαι Ant. 279.

σύννομος. ἓκ τε σοῦ κακοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα, τοῦ τε συννόμου El. 609, ὡς λέοντε συννόμω Ph. 1436, αἱ δὲ σύννομοι τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεὶ Kol. 340.

συνοικεῖν. τὸ – ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ Tr. 545, πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν (ἀμφίβληστρον) – πλεύμονας, ἀφτηρίας ᾧ φρεῖ ξυνοικοῦν 1055, μυρίον ἄχθος, ᾧ ξυνοικεῖ Ph. 1168, ναῦς, ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω Oid. 57, γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόσπαντα κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ Kol. 1288.

σύνοικος. ἦδε γὰρ μείζων βλάβη ξύνοικος ἦν μοι El. 785, ἀλλ' οὔ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου ξύνοικος ἔσσομαι 818, τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταισιν ἀγρίαις ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου; Oid. 1206, ᾧ (ἀνδρὶ) τις οὐκ ἔνι κηλὶς κακῶν ξύνοικος Kol. 1134, οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη Ant. 451.

συνομνύναι. ἀλλ', ἅ μοι ξυνώμοσας, πέμψον πρὸς οἴκους Ph. 1367, νέμει, τίς οὐ πάρεστι, τίς ξυνώμοσεν Achai. V, 8.

συνοπάζεται δὲ πλῆθος – τοῖσδ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν Laok. III, 5.

συνουσία. ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίας Ph. 520, ὦ ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων 936, οὐ λόγοις τιμώμεν',

ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πίθου Kol. 63, μὴγ' ἂν λέγοις θάρρημα τῆς συνουσίας 647, σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ Ai. Lokr. II.

συνοφρυοῦσθαι. ξένες δὲ τήνδ', ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυωμένη χώρει πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημαίνουσά τι Tr. 869.

συνταλαιπωρεῖν τάδε Kol. 1136.

συνταράσσειν. ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις Ant. 1080.

συντέμνουσι γὰρ θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι Ant. 1108, μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχὺς Odyss. I, 2, ἄνευ δορὸς, ἄνευ σιδήρου πάντα τοι συντέμνεται Κύπρις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα u. B. XXIII, 16.

συντιθέναι. ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω El. 673, συντιθεὶς γέλων' πολὺν Ai. 303, καὶ σὺ, χῷ συνθεὶς τάδε Oid. 401.

σύντομος. φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα Oid. 710, εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα Ant. 446.

συντόμως σκήπτρῳ τυπεὶς Oid. 810, ξυντομωτάτως μὲν ἂν τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα Kol. 1579.

συντόνῳ χερὶ Tr. 923.

συντρέχειν. τῇδε τοῦτο συντρέχειν Tr. 295, εἰπὲ τῷ μόρῳ – ξυντρέχει 880, κάθυδρος οὗ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύμασι συντρέχει Kol. 160.

σύντροφος. τοῖς φονεῦσι σύντροφος El. 1190, συντρόφοις ὀργαῖς Ai. 639, τὸ σύντροφον γένος 861, σύντροφον ὄμμα Ph. 171, προὐφάνη κτύπος φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου (του) 203.

συντυγχάνειν. εἰ μὴ φανείην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος Ai. 313, συντυχὼν κακῶν ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν, τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας Ph. 320, μοίρᾳ τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα 683, λῃστὰς – συντυχόντας οὐ μιᾷ ῥώμῃ κτανεῖν νιν Oid. 122, ἐναισίου δὲ συντύχοιμι Kol. 1482.

συντυχία. ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας Κρέων ὁ Μενοικέως (νεοχμῶς) νεοχμὸς νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις χωρεῖ Ant. 157.

συνωμότης. ξυνωμότας ἔστησ' ἐμαυτῷ Kol. 1302.

συνωρίς. τέκνων ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα Kol. 895.

συνωφελεῖν. παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι Ph. 871.

σύριγξ, κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα El. 721, ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος Ai. 1412, οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων Ph. 213.

Σύρος. Κόλχος τε, Χαλδαῖός τε, καὶ Σύρων ἔθνος Tympan. II.

σῦς. συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύαις ἀνῆκε Λητοῦς παῖς ἐκηβόλος θεὰ Meleag. I, 1, τυφλὸς - οὐδ' ὁρῶν ἄρης συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά u. B. LVIII, 9, 2.

σφαγεύς. ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν, ᾗ τομώτατος γένοιτ' ἂν Ai. 815.

σφαγή. δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγὰς El. 37, ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς ἔκκομπάσας ἔκος τι τυγχάνει βαλὼν 568, ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσὶν Tr. 573, ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε σφαγῶν διελθὼν λὸς αἵματος μέλας 717, πολυθρύπους τεύχειν σφαγὰς 756, φυσῶντ' ἄνω - μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς Ai. 919.

σφάγιον. τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον χειροδαΐκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ Ai. 219.

σφάγιος. σφάγιον ἐπ' ἀλέθρῳ γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον Ant. 1291.

σφαδάζειν. σὺ δὲ σφαδάζεις, πῶλος ὡς, εὐφορβίᾳ u. B. LXIII, 1.

σφάζειν. ὧν τὴν μὲν ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίας Ai. 235, τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔσφαζε, κἀξήκιζε 299.

σφαλερὸν πύργου ῥῦμα Ai. 159.

σφάλλειν. πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς El. 416, νῦν δ' ἡ - θεὰ ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνουτ' ἐμὴν ἔσφηλεν Ai. 452, ἁμαρτίαι σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν Eriph. III, 3; καὶ μάντις ὢν ἄριστος, ἐσφάλλου (ἐσφάλου) πάλαι El. 1481, ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε Tr. 297, οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε 621, κεῖνος εἰ σφαλήσεται 719, ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας ὀργὴ πέπειρα 727,

ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται 1113, ἐν τοῖς θεασταῖς; κοὐκ ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη Ai. 1136, οἶσθ' ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; Kol. 75, λέγων ταληθὲς οὐ σφαλῇ (σφάλλῃ) ποτε Tereus III.

σφεῖς, σφὶ, σφὶν, σφίσι s. οὗ.

σφηκιά. ἢ σφηκιὰν βλίττουσιν εὑρόντες τινὰ u. B. CV, 67.

σφηκός. τετράπτεροι γὰρ νῶτον, ἐν δεσμώμασι σφηκοὶ, πελαινόρινες Aith. II, 2.

σφήκωμα. φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι (σφηνώματι) Kolch. IV, 2.

Σφίγξ. ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ Oid. 130.

σφόδρ' ἰμείρουσα El. 1053, σφόδρα πείθει Ai. 150.

σφραγίς. τῇνδε προσβλέψασά μου σφραγῖδα πατρὸς Kl. 1223, δ (σῆμα) πεῖνος εὐραθὲς σφραγῖδος ἕρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται Tr. 615.

σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν El. 609, σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν Tr. 48, σχεδόν τι πρόσθεν – ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει Oid. 736, σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω Ant. 470.

σχέθειν. ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστειον ἔσχεθε κοῦρον Λυτόλυκον Tham. V, 1.

σχέτλιος. σχέτλια γάρ, ἐμέ με – μὴ πελάσαι Ai. 888, ὦ σχέτλιε Ph. 369, 930, ὦ σχετλία Ant. 47, σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν Tr. 879.

σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοὶ Ph. 223, ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον 952, ζῇ τύραννον σχῆμ' ἔχων Ant. 1169.

σχίζειν. ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι, σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει El. 98.

σχιστὴ ὁδός Oid. 733.

σχολή. ὅπου μακραίωνι στηρίζῃ ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ Ai. 193, εἴτῳ καὶ λογίζεσθαι σχολὴ 816, ἐπεὶ σχολῇ δ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην Oid. 434, νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἔν τινι σχολῇ κακοῦ; 1286, τοιαῦθ' ἑλίσσων ἤνυτον σχολῇ βραδύς Ant. 231, ἐπεὶ σχολῇ κοθ' ἥξειν θεὸς ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ 390, τίκτει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολὴ Iphig. I, 1.

σώζειν. εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς El. 768, τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπνουν – ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμὲ Tr. 686, σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἦ δι' ἐμοῦ σώζειν 1020, ἀλλ' αὐτὸ νὺξ Ἅιδης τε σωζόντων κάτω Ai. 660, σώζειν θέλοντες ἄνδρα γ', ὃς σπεύδει θανεῖν 812, Νίκη τ' Ἀθηνᾶ Πολιὰς, ἣ σώζει μ' ἀεὶ Ph. 134, φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' ἀεὶ 297, μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς ἡμᾶς, ὅποι ς' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν 528, σῷζ' αὐτὰ (τὰ τόξα) καὶ φύλασσε 766, ἃ (ὅπλα) νῦν σὺ σώζεις 803, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον σώζειν οἵας τε, καὶ μόνας ἄρκειν ἔχειν Kol. 262, σὺ δὲ σῶν ἔσθ', ἐάν περ κἀμέ τις σώζῃ θεῶν 1210, ἀλλ' αὐτὸς ἀεὶ σῷζε 1530, ὅτι ἦδ' ἔστιν ἡ σώζουσα Ant. 189, τῶν δ' ὀρθουμένων σώζει τὰ πολλὰ σώφρων ἡ πειθαρχία 676, μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους ἄριστον ἦ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν 1114, γήρᾳ προσόντος σῷζε τὴν εὐφημίαν Eriph. V; κεἰ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ El. 321, ἦ γὰρ ἂν καλῶς ἔσωσ' ἐμαυτὴν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην 1321, ὃς τόνδε κἀμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων 1356, κείνου βίον σώσαντος Tr. 85, σῶσαί μ' ἐς οἴκους Ph. 311, ἐγὼ γὰρ αὖτ' ἔσωσα κἀκεῖνον παρὼν 373, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον 501, σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδε 919, ὁ δὲ κἀς' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν Oid. 1180, ὥσπερ με κἀνέστησαθ', ὧδε σώσατε Kol. 276, αἵδε γὰρ χέρες ἱκεσίως ἔσωσαν, φιλτάτων τ' ὀπαόνων 1103, ὃδ' ἔσθ' ὁ σώσας 1117, σῶσον σεαυτὴν Ant. 553, ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν 1058, σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα 1162, λεπτῆς ἐπὶ ῥοπῆσιν ἐμπολᾶς μακρὰς ἀεὶ παραῤῥίπτοντες οἱ πολύφθαροι, ἢ σῶσαν (ἧς ὡς ἂν οὐκ ἴσως ἄν), ἢ κέρδαναν, ἢ διώλεσαν Skyr. IV, 6; ἀλλ' ἐκβαλόντες, εἰ πάλιν σώσουσ', ὅρα Ph. 1391. κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω (σωζέσθων) κάτω El. 438, ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται 994, τοιγαροῦν σῷζου τόδε 1257, ἐν σοὶ πᾶσ' ἐγωγε σώζομαι Ai. 519, τὰ γὰρ θόλῳ τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σώζεται Kol. 1027; ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται El. 993, παρῆκα θεσμῶν αὐδὲν, ἀλλ' ἐσωζόμην, χαλκῆς ὅπως δώσειπτον

ἐκ δέλτου γραφὴν Tr. 682; μηχαναῖσι μὲν θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον El. 1229, ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα, ἢ πίπτομεν Tr. 83, ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα 626, ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωμένην ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρα 735, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως πύθοισθε, κεἰ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον Ai. 692, μὴ νῦν ἀτίμα θεοὺς, θεοῖς σεσωσμένος 1129, ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους Ant. 314; ὅταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ El. 60, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι Tr. 611, οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει Ph. 109, οὐ γὰρ ἄν ποτε θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῳ δεινῷ κακῷ Oid. 1457, ὡς ἐμοῦ θεοὺς ὧραν τιν' ἔξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε Kol. 386, ἄνευ σοῦ δ', οὐδὲ σωθῆναι σθένω 1345, ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς σωθεὶς Ant. 331.

σωκεῖν. μούνη γὰρ ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῷ λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος El. 119.

σῶμα. ἐν βραχεῖ χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ φέρουσιν El. 758, τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον 1118, ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον 1181, εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε 1216, ἐνταῦθα νῦν χρὴ τοὐμὸν ἐξάραντά σε σῶμ' αὐτόχειρα, – σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν Tr. 1194, καὶ πῶς ὑπαίθων, σῶμ' ἂν ἰφίμην τὸ σόν; 1210, ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ Ai. 1063, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα 1077, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι Ph. 51, δρῶντα γάρ νιν κακῶς εἶληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ Oid. 643, γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν προσκλίνας φιλίαν ἐμὰν Kol. 200, οὐ γὰρ δὴ τό γε σῶμ', οὐδὲ τἄργα τἀμὰ 266, ἃ (μαντεῖα) τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος 355, φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματός 610, καὶ τὸ μηδαμᾷ ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε 1105, ὦ χθόνιαι θεαί, σῶμά τ' ἀνικήτου θηρὸς 1568, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ Ant. 410, ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι 1198, καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα (ὄμμα) καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ

σοφὸν εἰδῆσιν, εὔμορφόν τ' ἰδεῖν Aload. XI, 9, νόει πρὸς ἀνδρὶ, σῶμα πρυλόπους ὅπως πέτρᾳ, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος Iphig. II, 1, εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος u. B. XXII, ἀπόλαστον σῶμα CV, 24; ἰὼ γοναὶ, γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων El. 1238, ἦν ἂν ὄμιν ἐν δόμοις τὰ δράμαθ' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα 1338, τὰ περισσὰ κἀνόνητα σώματα πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις –, ὅστις – Ai. 758, σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει φοπὴ Oid. 961, τῶν δ' ὀρθουμένων σώζει τὰ πολλὰ σώματ' ἡ πειθαρχία Ant. 676.

σῶς. βαιὸν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν Ph. 21, σὺ δὲ σῶν ἴσθ', ἐάν περ κἀμέ τις σώζει θεῶν Kol. 1210.

σωτήρ. ὦ μόνος σωτὴρ δόμων Ἀγαμέμνονος El. 1354, σωτῆρας αὐτοὺς ἡμέρους θ' ἡμῖν μολεῖν Ph. 738, νόστου σωτῆρας ἱκέσθαι 1471, ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ σωτῆρα κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας Oid. 48, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη 81, Φοῖβος δ' – ἅμα σωτὴρ θ' ἵκοιτο, καὶ νόσου παυστήριος 150, ἧς (νόσου) σε προστάτην σωτῆρά τ' – μοῦνον ἐξευρίσκομεν 304, σοῦ γ' – σωτὴρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ 1030, τῇδε τῇ πόλει μέγαν σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πάνους Kol. 460, ἐπεὶ τῇσδε γῆς σωτῆρα σαυτὸν τῷδ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ 463.

σωτηρίαν ἔχοντα νόνῳ ἐπίστασο Ai. 1080, σὺ δὲ ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῆς, ἄνευ σωτηρίας Ph. 1396, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας Kol. 725, τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας Ant. 186, πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας 440, ἁμαρτίαι σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν Eriph. III, 3.

σωτήριος. θεοῖσιν – τοῖς σωτηρίοις El. 281, τἀκείνου δέ σοι σωτῆρι' ἔρρει 923, τάχ' ἂν γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι Ai. 779, ἐξ εὐμενῶν ἀτέρων δέχεσθαι τὸν ἐπέτην σωτήριον Kol. 487, ἐν δὲ τῷ λέγειν πάλ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια 796, Διὸς Σωτηρίου φυσᾷ τρίαινα κρατήρος Naupl. I, 1.

σωφρονεῖν. ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, οὔτ' εὐσε-

βειν πάρεστιν El. 997, εἰ σωφρονήσεις 465, σωφρονεῖν καλὸν Ai. 586, ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν; 677, οὐ σωφρονήσεις; 1259, εἴθ' ὑμὶν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν 1264, ἐσωφρόνησας Ph. 1259, οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονῶν ἐπίσταται Oid. 589,

σωφρόνως. οὔτ' ἂν στρατὸς γε σωφρόνως ἔρχοιτ' ἔτι Ai. 1075.

σώφρων. οὐδ' ἂν σύ, σώφρων γ' οὖσα El. 365, τὸ γὰρ φοσοῦντι λῃρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος Tr. 435, τοὺς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι, καὶ συνηροῦσι τοὺς κακούς Ai. 132, οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν Ph. 304, ῥᾴσεις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει Akris. V, 1, ἐν ᾗ (πόλει) τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα λάθην κατεῖται Phaidr. 11, 2, οὕτω γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἄν, οὐδὲ σώφρονος κρεῖσσον V, 2, σωφρόνων ἀνδρῶν κόλις π. B. XIX, 1, 2, ὕβρις δέ τοι σὺ κώκοθ' ἥβησ', εἰ τὸ σώφρον (ἥβᾷσει τῷ σώφρονι) ἔκανο XLVII, 2.

T.

ταγεῖν. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἐφίσπει « τῆς ὑπερτάτης τυραννίδος τυγοῦσιν (τ' ἔγρυσεν) ἡδίστην ἔδραν Aload. XI, 3.

ταγός. ἀλλ' οἶδα ταγοὺς ὄντας, ἃ 'γὼ λέγω, λέγων Ant. 1067.

ταλαίπωρος. νοῦν δ' ἔχ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφου; El. 1218, ὦ ταλαίπωροι Oid. 634, πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους Kol. 14, τὸν ταλαίπωρον βίον 91, ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους 740, ὦ ταλαίπωροι 1280, ἀδελφῷ δύο μίαν καθ' ἡμέραν αὐτοκτονοῦντε νὼ ταλαιπώρω Ant. 56, τῶν ταλαιπώρων βροτῶν Skyr. IV, 1, ὦ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος π. B. XXVII, 1, 1.

ταλαίφρων. ἰὼ ταλαίφρων (ταλαῖφρον) γύναι Ai. 903, ὦ ταλαῖφρον Ant. 39, οἷον ἐγὼ ποθ' ὁ ταλαίφρων ἔχων 866, ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος, ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἐτοίμαν ὁδὸν 877.

τάλαπάρθος. ὃ μῆτερ ἐγὼ τλαπάρθιος ἐπαφέλεσα πόλεος ἐξελέσθαι Kol. 540.

Τλαλός. τέταρτον Ἱπποκόοντ' ἀπέπεμπεν πατὴρ Τλαλὸς Kol. 1318.

τάλας. ἄτεκνος, τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ El. 166, εἰ γὰρ ὃ μὲν ἅπανών γε τε καὶ οὐδὲν ὢν κείσεται τάλας 246, ἐγὼ δ' – ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι 304, κεὐθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον 902, ἡ τάλαιν' ἐγὼ 1138, ἐν ξένῃσι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας 1141, ἄνανδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα τάλαινα 1284, ὦ γενεὰ τάλαινα 1413, τέθνηκεν ἡ τάλαινα 1426, Tr. 877, ἃ δέ οἱ φίλα δάμαρ, τάλαινα, θεσπέσιον καρδίαν, πάγκλαυτος αἰὲν ἄλλυεο Tr. 651, ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω 705, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ ῥίπτων ἐαυτὸν 789, τάλαιν' ἀληθρία, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῄς; 878, ἔγνω γὰρ τάλας – ὡς – 982, ἐγὼ – ὁ τάλας 998, ὠλεκόμαν ὁ τάλας 1013, νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὕρημαι τάλας 1035, ἡ τάλαινα δυσφόρους νόσους 1084, ἐκπεπόρθημαι πόλις 1104, ἰοὺ ἰοὺ δύστηνος, οἴχομαι τάλας 1142, τάλαιν' ἐγὼ Ai. 341, ὡς διόλλυμαι τάλας 838, ἥ που τάλαινα – ἥσει μέγαν κωκυτὸν 850, αὐτὸς ἂν τάλας εἰνόμην, δύστηνος ἐξέλιπον πόδα Ph. 290, ταῦτ' ἂν ἐξέφωνον τάλας ἐμηχανώμην 294, ἀπόλλυμαι τάλας 311, αὐτὸς τάλας θανὼν 966, φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας 959, ὅτι ζῶ, σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας 1022, ὦ πληρέστατον αὖλιον λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν 1088, ὃς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι 1105, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξω τὸ μετόπιν τάλας; 1189, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας Oid. 1265, ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας 1363, ἐγὼ τάλας Kol. 747; 963, ἆρα θείᾳ ὑπόνοᾳ τάλας τύχῃ; 1585, κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας Ant. 1295, ἔχω μὲν ἐν χείρεσιν ἀρτίως τέκνον τάλας 1298, σὺ δ' ἡ τάλαινα δοῦσα ταριχηροῦ γάρου Tript. IV, τάλας Ai. 925, Oid. 1211, Ant. 228, τάλαινα Kol. 318, 1683, τάλαιν' ἐγὼ 1728, ἰὼ (od. ὦ) τάλας Ai. 902, Kol. 876, οἳ ἐγὼ τάλαινα, οἵ μοι τάλαινα, οἵ μοι τάλας, οἵ μοι μοι τάλας s. οἴ, φεῦ τάλας Ai. 983,

ὦ τάλας Tr. 1081, Ai. 1025, Ph. 889, 1083, 1187, ὦ (ὤ) τάλας ἐγὼ Kol. 753, 1338, 1401, Ant. 1211, ὦ (ὤ) τάλας ἐγὼ, τάλας Ai. 981, Kol. 847, δύστηνος, ὦ τάλας ἐγὼ Ph. 744, ὦ τάλαινα El. 888, 879, 887, 924, Tr. 830, Kol. 1715, ὦ (ὤ) τάλαιν' ἐγὼ El. 807, Kol. 1438, ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν El. 1209, ὦ μοι τάλας Ph. 934, ὦ μοι τάλαινα Ai. 340; κἀμοῦ τἀλαίνης El. 450, 812, οἵ μοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς 1179; σοῦ τῆς ταλαίνης Tr. 792, τῆς ταλαίνης πηδύος Kol. 1263, οἵ μοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδίδυμά σου Ant. 82; ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ El. 273, οὐκ ἔτι μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα θέμις ὁρᾶν ταλαίνᾳ (τάλαινα) Ant. 880; τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην Tr. 1148, τί μ' αὖ τάλαιναν – ἐξ ἕδρας ἀνίστατε; Ai. 787, οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρα Oid. 1373, κατά με φόνιος Ἅιδας ἕλοι κατρὶ ξυνθανεῖν γεραιᾷ τάλαιναν Kol. 1691, πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος 1711, τάλαιναν Εὐρυδίκην Ant. 1180; ὦ τάλαν Ph. 1196.

τᾶλις. ἀχνύμενος τῆς μελλογάμου (νύμφης) τάλιδος – μόρον Ἀντιγόνης Ant. 629.

Τάλως Daid. III.

ταμίας. τὸν ταμίαν Ἴακχον Ant. 1154, ὡς οὐκ ἔστι πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας, ὅ τι χρὴ τετελέσθαι Tereus V, 4.

ταμιεύειν. καὶ Ζηνὸς ταμιεύσκε γονὰς χρυσοῤῥύτους Ant. 949.

τᾶν s. ὦ τᾶν unter ὦ.

Τάνταλος. τὸν Φρυγίαν ξέναν Ταντάλου Ant. 825.

ταντάλου. ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πέσε ταντάλωθρα Ant. 134.

ταυῦν s. νῦν.

ταυύπους. σεμνὰς Ἐριννῦς ταυύποδας Ai. 837.

ταυφόλιον – αἰγείου u. B. XXXIV, 3.

τάξις. ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει Ai. 4, οἵ νῦν ξὺν ἑπτὰ τάξεσι, ξὺν ἑπτά τε λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν Kol. 1311, οὗτος δ' ἐφεῦρε – τάξεις τε τανύσας Nauplios V, 3.

ταράσσειν. δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας Oid. 483, σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις ταράξας

Ant. 794, ταράσσομαι φρένας 1095, ἔρως – καὶ θεῶν ἄνω ψυχὰς ταράσσει (χαράσσει) Phaidr. IV, 8.

ταρβαλέος. ὅπως – μὴ ταρβαλέα θάνοιμι Tr. 957.

ταρβεῖν. ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω Tr. 87, ἅσθ' ἡδέως εὕδουσαν ἐκπηδᾷν ἐμὲ φόβῳ ταρβοῦσαν 176, ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε 297, οὐ καλῶς ταρβεῖς 457, ταρβεῖν μὲν ἔργα δεινʼ ἀναγκαίως ἔχει 723, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν τοιάνδ' ἐπελθὼν 1179, ταρβήσει γὰρ οὖ Ai. 545, ταρβῶ γὰρ 593, μή με ταρβήσας προδῷς Ph. 757, ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον 1251, ταρβῶν (ταρβῶ) γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφὴς Oid. 1011, ταρβεῖν μὲν τάνθυμήματα πολλή τ' ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ Kol. 292.

τάρβος. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι; El. 412, ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδʼ ἕπος φοβεῖ Oid. 296, θυμῷ δ' οὐκ ἔτι φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ u. B. XLVI, 2.

ταριχηροῦ γάρου Tript. IV.

τάριχος. νεκρὸς τάριχος εἰσορᾷς Λιγύπτιος Phin. III.

Τάρταρος. τοῦ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος Kol. 1889, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου 1574.

τάσσειν. μὴ τάσσε El. 1495, πόλις γὰρ ἡμῖν ἃ ͂ν με χρὴ τάσσειν ἐρεῖ; Ant. 734, σέ νιν τάξω φυλάσσειν Kol. 639; οἱ τεταγμένοι βραβεῖς El. 709, ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι 759, ἴωμεν ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται Ph. 1181, ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν Ai. 528, ταχθεὶς τόδʼ ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο Ph. 6, κεῖνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν ταχθεὶς 1144, ὑφ' ὧν ἐγὼ ταχθεὶς τάδʼ ἔρδω Kol. 851, ἑπτὰ λόχαγοι ἐφ' ἑπτὰ πύλαις ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους Ant. 142.

ταυρείων – κεράτων Tr. 518, Ταύρειον (Ταύριον) πῶμα (πόμα od. ὕδωρ) Aig. VII.

ταυροκτονεῖ μὲν, δώδεκʼ ἐντελεῖς ἔχων, λείας ἀπαρχὴν, βοῦς Tr. 760.

ταυροκτόνων λεόντων Ph. 400.

Ταυροκόλα· Διὸς Ἄρτεμις Ai. 172.

ταῦρος. φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος Tr. 11, ὑψίκερω τε-

τραύρου φάσμα ταύρου 508, συνδέτους ἄγων ὁμοῦ ταύρους, κύνας βοτῆρας, αἴκεραόν τ' ἄγραν Ai. 297, ὑπεστέναξε, ταῦρος ὡς, βρυχώμενος 322, φοιτᾷ γὰρ ἐπ' ἀγρίαν ὕλαν, ἀνά τ' ἄντρα καὶ πέτρας, ὡς ταῦρος, μέλεος μελέᾳ ποδὶ χηρεύων Oid. 478, κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου θηρὸς ὀρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ' ἵππον (ὃν) ἄξεται ἀμφίλοφον ζυγὸν, οὔρειόν τ' ἀδμῆτα ταῦρον Ant. 853, αἷμα ταύρου γ' ἐκπιεῖν (ταύρειον πιεῖν) Helen. VI, 1.

ταυροσφάγος. ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ Tr. 609.

ταυροφάγον Διόνυσον Tyro XVI, 5.

ταφεύς. καὶ κτανὼν πρόθες ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκὸς ἐστι τυγχάνειν El. 1488, ὅταν θάνω 'γὼ, καὶ σύ μου ταφεὺς γένῃ Kol. 582.

ταφή. τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς El. 1210, ὅπως μὴ τόνδε θάπτων, αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς Ai. 1090, τόνδε δ' – εἰς ταφὰς ἐγὼ θήσω δικαίως 1109, ἀάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον 1826, λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ 1388.

τάφος. ἆτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ δακρύεις El. 151, κἀπεύθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας, οὔτε γόων παρ' ἡμῶν 869, ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον 893, τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον πτερίσματα; 931, τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ 'πολείπεσθαι τάφου 1169, ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος; 1218, τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος 1219, ἡ μὲν ἐς τάφον λέβητα κοσμεῖ 1400, ὅπως κρύψεις τάφῳ φράζου τὸν ἄνδρα Ai. 1040; ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ 1063, ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον τάφον εὑρώεντα καθέξει 1167, τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ 1170, τάφου μεληθεὶς τῷδε 1184, σὺ δ' – τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιφαύειν ἐᾷν 1394, τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον θοῦ Oid. 1447, ὃν (Κιθαιρῶνα) – ἐθέσθην ζῶντε κύριον τάφον 1453, ἐφ' οὗ μέσου στὰς – πρὸ λαΐνου τάφου καθέζετο Kol. 1596, οὐ γὰρ τάφου νῷν τῷ κασιγνήτω Κρέων, τὸν μὲν προτείσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει; Ant. 21, τὸν δ' – Πολυνείκους νέκυν – τὸ

μὴ τάφῳ καλύψαι, μηδὲ κωκῦσαί τινα 23, τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ 80, Ἐτεοκλέα μὲν — τάφῳ κρύψαι 196, τοῦτον — τάφῳ μήτε κτερίζειν, μήτε κωκῦσαί τινα 203, τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου 306, τάφον κοσμοῦσα 395, καὶ γὰρ οὐν κείνην ἴσον ἐκαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου 490, τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα 503, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου φήσεις μεταιτίαν, ἢ ξομῇ τὸ μὴ εἰδέναι; 534, οἷσι νόμος πρὸς ἔγμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου 849, τάφῳ δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε 1039, ἀνθ' ὧν — ψυχὴν ἀτίμως ἐκ τάφῳ κατφκισας 1069, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον 1101, παραστάντες τάφῳ 1215, τὸν μὲν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν Skyr. VI, 5; ὀὴν τάφοισι — νέκυς El. 443, ἐπεὶ νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔρει Oid. 942, καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι 987, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις Kol. 411, μή μ' ἀτιμάσητέ γε, ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κἀν πτερίσμασι 1410.

τάφρος, εἰς ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος ἄρθην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ Ai. 1279.

τάχα, ὧν πεύσῃ τάχα El. 35, τάχ' — ἥξειν Tr. 185, ὡς τάχ' ἂν σαφῆ λέξειεν 387, ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμιν αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων καναχὰν ἐκπνεύσεισιν 640, εἰ φανήσομαι τάχα κακὸν μέγ' ἐκπράξασα 666, τάχ' — ὡς νοσεῖς φράσεις 1241, τάχ' ἂν ἐξαίφνης — σιγῇ πτῆξειαν ἄφωνοι Ai. 170, τάχ' ὡς ἔοικε, μᾶλλον 334, τάχ' ἄν τιν' αἰδῶ κἀπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι 345, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως πύθοισθε — σεσωσμένον 691, τάχ' ἂν γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι 778, χῷ τι μυθήσῃ τάχα 1041, καὶ τάχ' ἂν πακοῖς γελῶν ἃ δὴ πακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνὴρ 1042, οὕτω δὲ — σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας χειμῶν κατασβέσειε τὴν παλλὴν βοήν 1148, καὶ σοὶ πρόσφορον νοῦν' ἐγὼ τὸ φάρμακον ὁρῶ τάχα 1256, βαιὸν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν ἴδοις πρτὸν κρηναῖον Ph. 20, τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε 305, καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν 1061, χοὔτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι· λάβω τιν' ἡμεῖς 1078, τάχ' εἰσό-

μεσθα Oid. 84, τάχ' ἂν κἄμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι 189, ἃ σοι οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα 873, βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν; ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα; 421, ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος τάχ' ἂν ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν 528, τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχα, ἥδοιο μὲν 936, τάχ' ἄν που τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος 1116, θέαμα δ' εἰσόψει τάχα τοιοῦτον 1295, τοιγαροῦν τεύξῃ τάχα 1519, τὴν δ' ἄξω τάχα Kol. 819, τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε 820, τάχ' εἰς βάσανον εἶ χερῶν 834, καὶ μεῖζον ἄρα ὑσιον πόλει τάχα θήσεις 858, θεοῖς -, τάχ' ἄν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι 965, οἷσιν ἐρῶ τάχα 980, εἶην ὅθι δαΐων ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ τὸν χαλκοβόαν ἄρη μίξουσιν 1045, ἔνθ' οἶμαι τὸν ὀρειβάταν Θησέα καὶ τὰς διστόλους ἀδμῆτας ἀδελφεὰς αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ τούσδ' ἀνὰ χώρους 1057, τάχ' ἂν δώσειν τὰν δεινὰ τλᾶσαν 1076, κατασκαφῇ -τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν τάχα (πυρὶ) 1319, καὶ δείξεις τάχα Ant. 37, τάχ' εἰσόμεσθα μαντέων ὑπέρτερον 631, καὶ τάχ' ἂν Κεραυνία πέμφιξι βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι (λάβοι) Salmon. s. Kolch. V, 4.

τάχος. τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον El. 16, ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' οὕνεκ' ἐν τάχει 887, σὺν τάχει μολεῖν 872, ἀλλ' ὅσον τάχος χωρεῖν ἔσω 1373, χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει 1491, διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται Tr. 595, ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου Ai. 578, οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος; 593, Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν 804, τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται 814, διὰ τάχους θανεῖν 822, ἀλλ' ἁρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί 853, οὐχ ὅσον τάχος δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο; 985, ἀλλ' ὅσον τάχος ἕκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς Ph. 576, ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι 924, πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἥμιν ἐν τάχει πάλιν Oid. 765, οὐχὶ δεσπότῃ τάδ' ὡς τάχος μολοῦσα λέξεις; 945, οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο 1131, οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας; 1154, ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον Kol. 500, μόλετε σὺν τάχει 885, ἴθ', ὡς ἄναγε, σὺν τάχει 904, νῦν τ' ἴθ' ὡς

τάχος πάλιν 1398, ἀλλὰ πέμφαδ' ὡς τάχος 1461, ἐμοῦ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο δύσκνους ἱκάνω Ant. 223, ἄγετέ μ' ὅ τι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδὼν 1328, ὅς νυν τάχος στείχωμεν Thyest. II, 1, θήγει μὲν (ἐν), τάχει δ' ἀμβλύνεται u. B. LXXXIV, 1, 2.

ταχύνειν. ἀλλ' ὡς δύνασαι ταχύνας, σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν τῷδε Ai. 1164, ἀλλ' οἱ μὲν κοίλην κάπετον χερσὶ ταχύνετε (ταχύνατε) 1404, πέμψω ταχύνασα Oid. 861, μακρὰ μέλλετ', ἀλλὰ ταχύνατε Kol. 219.

ταχύῤῥωστος. ἀελλαία ταχύῤῥωστος πελειὰς Kol. 1081.

ταχύς 1.) Positiv: ὡς ἐκ ταχείας - αἴσσεις Tr. 395, κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν ταχεῖαν πρόσθες 1253, ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι Ai. 833, ὦ ταχεῖαι ποινίμοι τ' Ἐριννύες 843, τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις (τοῖς) βροτοῖς χάρις διαῤῥεῖ 1266, μή με ναυσκολεῖν ταχὺ Ph. 349, ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεὼς 516, ὁρμάσθω ταχὺς 526, ὡς ἥδε μοι ὀξεῖα φοιτᾷ, καὶ ταχὺ' ἀπέρχεται 808, ὑμεῖς δ' - ὁρμᾶσθαι ταχεῖς 1080, ἥντιν' αὖ παλίντροπος κέλευθον ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς 1223, φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς σὺκ ἀσφαλεῖς Oid. 617, ὅταν ταχύς τις ὑπιβουλεύων λάθρᾳ χωρῇ, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν 618, ὥστε κεἰ βραδὺς εὖδει, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς Kol. 807, ταχεῖ - ξὺν χρόνῳ 1602, ἀνὴρ βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς Ant. 766, ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοὔργον, ὡς ἐγὼ, σαφῶς Lemn. V, 3, ταχὺς δὲ βαθμοῖς νυμφικοῖς ἐπεστάθη ὁ μοιχός u. B. L, 5, ταχεῖα ψευδὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ LVII. 2.) Comparativ: σὺ, Θᾶσσον οἴσεις, μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί; Tr. 1183, πύκαζε Θᾶσσον Ai. 581, Θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ κλύοιμ' ἐχίδνης Ph. 631, οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ Θᾶσσον; Oid. 430, χάρει, ξέν', ἔξω Θᾶσσον Kol. 824, μίθες χεροῖν τὴν παῖδα Θᾶσσον 839, οὗ χάριν δεῦρ' ἦξα Θᾶσσον, ἢ καθ' ἡδονὴν κοδὸς 890, εἰ μὲν ὡσεὶ Θάσσον' εἰδῶς' εἰ τέκοι παῖδα Oinom. VII (s. Vorr.). 3) Superlativ: βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα El. 1488, ἀλλ' ὡς τάχιστα πτεῖνε 1487, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς πόρθμευ-

σὺν ὠκὺ τάχιστα Tr. 802, ἀκάμησον ὡς τάχιστα Ph. 749, ἀλλ' ὡς τάχιστα ὑμεῖς μὲν βάθρων ἔστασθε Oid. 142, ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ μαθεῖν 1234, ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅ τι τάχιστά με 1341, ὅπως τάχιστα, πρὸς θεῶν, ἔξω μέ που καλύψατε 1410, ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐκομίζετε 1429, ὄψιν με γῆς ἑκ τῆσδ' ὅσον τάχιστα 1436, οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν πρὸς τοῦσδε βωμοὺς, πάντ' ἀναγκάσει λεὼν θυμάτων ἄπο; Kol. 897, τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινὰ 933, βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει, πολὺ δεύτερον, ὡς τάχιστα 1228, στρέψει στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε 1416, ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευσάτω 1475, ἀλλ' ἕρπετ' ὡς τάχιστα 1643, οὐκ ἄξετ' ὡς τάχιστα; Ant. 885, ὅσον γ', ἄναξ, τάχιστα 1103.

τὲ und zwar Oid. 526, Ant. 213, 217, mitten eingeschoben Achill. II, 2, Sätze verbindend: El. 421, 1416, Tr. 462, 505, Ai. (1008), 1182, Ph. 441, 456, 942, 1322, 1364, Oid. 40, 190, 209, 446, 697, 1001, 1114, Kol. 260, 479, 1109, Ant. 343, 1108, Achill. I, 8 u. a., Unähnliches verbindend: El. 952, 1019, Ai. 414, Ph. 529, 700, 1179, Kol. 617, 1732, u. a., nach mehreren Wörtern: El. 1416, Tr. 505, Ai. 1312, Ph. 491, 1312, Kol. 455, Ant. 673, Aischm. I, 2, u. a., zwischen der Praeposition und dem Nomen: El. 326, 599, 982, Tr. 1012, Ai. 492, 654, Ph. 185, 468, 700, 1294, Oid. 20, 33, 34, 253, 478, 516, 541, 1351, Kol. 33, 551, u. B. LXXV, 3, XCIII, 1, in besonderen Verbindungen: δέ τε Oid. 18, ἤ τε Ai. 1312, καὶ – καί – τε Ph. 657, καί – τε s. καὶ, καὶ – τε – καὶ Kol. 936, καί – τε καὶ Oid. 460, 1398, 1446, καὶ – τε καὶ – καὶ Ant. 749, καί – τέ – τε s. καὶ, μέν – τε Tr. 1234, Ph. 1058, 1435, Ant. 1163, μήτε – τε, s. μήτε, οὔτε – τε s. οὔτε, τὲ γὰρ El. 1311, Tr. 1019, Oid. 1112, Kol. 555, 765, Ant. 1168, u. B. LXIII, 2, τὲ – τὲ El. 1099, Tr. 143, 285, 383, 1097, Ai. 835, Ph. 1312, Oid. 18, Ant. 673, 1096, τὲ – ἤ Tr. 445, τὲ καὶ El. 36, 42, 131, 245, 418, 641, 676, 873, 885, 974, 1157, 1159, 1314, 1324, 1370, 1471, Tr. 5, 34, 136, 284,

486, 626, 920, 952, Ai. 31, 151, 319, 513, 1053, 1169, 1284, 1387, Ph. 48, 56, 312, 336, 491, 500, 565, 644, 671, 775, 778, 780, 876, 893, 1023, 1025, 1045, (1082), 1281, Oid. 5, 287, 315, 417, 425, 460, 714, 802, 929, 984, 1234, 1257, 1275, 1315, 1389, 1407, 1446, Kol. 40, 68, 86, 113, 287, 494, 534, 559, 793, 985, 1125, 1336, 1383, 1488, Ant. 6, 122, 171, 177, 181, 231, 328, 488, 513, 1017, 1268, 1278, Atham. I, Aith. I, 1, Aichm. VII, Akris. IV, 1 und 2, XIV, 9, Erigen. 2, 2, Polyid. IV, 2, Polyx. II, 1, Hybr. I, 1, u. B. XXVII, 3, 2, XLVII, 3, XCVII, τὲ – καὶ El. 85, 265, 305, 803, 813, 907, 996, 1010, 1102, 1311, 1498, Tr. 618, 764, Ai. 418, 647, 654, 1390, Ph. 119, 344, 390, 454, 476, 772, 909, 926, 1014, 1076, 1454, 1467, Oid. 50, 150, 274, 320, 478, 541, 607, 1221, 1318, 1351, 1397, Kol. 254, 364, 379, 417, 555, 772, 808, 850, 916, 936, 952, 1034, 1042, 1654, 1667, 1774, Ant. 196, 506, 603, 1112, 1168, 1251, Alet. IV, 2, Aload. XI, 6, Dan. 3, Oinom. I, 3, Polyid. IV, 4, Rizot. II, 3, u. B. LXIII, 2, τὲ καὶ – ἠδὲ Skyth. III, τὲ καὶ – καὶ Oid. 64, Ant. 176, u. B. LXXXI, 1, τὲ – καὶ – καί Ant. 611, τὲ καὶ – τε Oid. 267, τὲ – καὶ – τε Ant. 343, Tript. I, 2, τὲ – καὶ – (τε) καὶ Aload. XI, 6, τὲ καὶ – τε καὶ Akris. IV, 1, τὲ – καὶ – τέ – τε – καὶ Ant. 861, τὲ – μηδὲ Kol. 367, τέ – τε El. 599, 651, 852, (937), 982, 1061, 1089, Tr. 208, 493, 942, Ai. 34, 63, 276, 492, 566, 718, (1008), Ph. 185, 362, 468, 562, 662, 888, 1012, 1294, 1298, 1314, 1322, 1364, 1374, 1412, 1415, Oid. 20, 33, 78, 203, 244, 258, 637, 759, 804, 1112, 1138, 1452, Kol. 33, 308, 462, 651, 765 – 772, 1009, 1182, 1288, 1375, 1602, Ant. 351, 434, 545, 724, 830, 964, 1340, Naupl. V, 3, Naus. II, 2, τέ – τε καὶ Naupl. V, 10, Tympan. II, τέ – τε – καὶ Kol. 1595, Inach. II, 3, τέ – τέ – τε und öfter El. 461, Tr. 1094, Oid. 253, 371, 1184, Kol. 1553, Ant. 1108, u. B. XCIII, τέ – τέ – τε καὶ Oid. 300, θ' ἅμα, θ' ὁμοίως, θ' ὁμοῦ s. ἅμα, ὁμοίως, ὁμοῦ, ὥσει τε Ant. 653. Anderes s. a. s. O.

τέγγειν. ἢ που ἀδινῶν χλωρὰν τέγγει δακρύοιν ἄγραν Tr. 848, φοίνιαι δ' ὁμοῦ γλῆναι γένειά τ' ἔτεγγον Oid.

1217, νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος ἀίσσῃ, τέγγουσ' εὐθὺς παρειὰν Ant. 530, καί νιν ὄμβρῳ τακομέναν – χιών τ' οὐδαμὰ λείπει, τέγγει θ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις δειράδας 831, ἀεὶ πτυχαῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας Ai. 1209, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας ὄμβρος χαλάζης αἱματός τ' ἐτέγγετο Oid. 1279, οὗ (πόντου) πολλάκι δὴ τοὐμὸν ἐτέγχθη κρᾶτ' ἐνδόμυχον πλαγῇσι νότου Ph. 1456.

τείνειν. μὴ τεῖνε μακρὰν Ai. 1040, τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ τείναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη Ph. 198, τὸ μὴ τείνειν ἄγαν Ant. 711, ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς πόδα τείνας ὑπείκει μηδὲν 716, ὅρμασι δ' ἀντέχοις τάνδ' αἰγλαν, ἃ τέτακται ταγῶν Ph. 831, τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη πάναγος Ἄρεος ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι Ant. 124, νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ ῥίζας τέτατο (τὸ) φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις 600.

τείρειν. πρυμνόφαγη κτύπος φωτὸς σύντροφός ὠὴ τειρομένου (του) Ph. 203.

Τειρεσίας. ἄνακτ' ἄνακτι ταὐθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν Oid. 285, ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, δεδακτά τε, ἄῤῥητά τ', οὐράνιά τε, κἀπίγεια, κἂν ὁποστιβῆ 300, ὦ γεραιὲ Τειρεσία Ant. 991, 1045.

τεῖχος. οὗτος δ' ἐφεῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ Naupl. V, 1.

τεκμαίρεσθαι. οὐδ' – τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται Oid. 915, τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη Kodal. 1, 1.

τεκμήριον. εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια προσῆλθες El. 774, Ὀρέστου τοῦδ' ὁρᾷν τεκμήριον 904, σὺ δή ποθ' ἧς ἠκούσαμεν φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια; 1109, ἐν τῷ δὲ κεῖσθαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; Kol. 1510.

Τέκμησσα, παῖ Τελεύταντος Ai. 831, ὦ δαΐα Τέκμησσα 784, τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ Τέκμησσαν 895.

τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν El. 107.

τέκνον. τί γὰρ τέκνον τὸ τοῦδε; Ai. 983, πρός σ' ὅ τε σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι, ἢ τέκνων, ἢ λύγος, ἢ χρέος,

ἢ θεὸς Kol. 251, ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηΐδος τέκνον ἄρτι βλαστάνεσκε Skyth. I, 2, καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι Ai. 587, ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου; Ant. 568, ἄχη τέκνου πλούσιαν 1247, ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον 1297, τέκνον El. 79, 153, 173, Tr. 68, 82, 974, 1174, 1221, Ai. 764, 809, 944, Ph. 180, 210, 276, 466, 484, 742, 745, 747, 805, 811, 843, 855, 878, 932, 1295, 1367, 1399, Oid. 1098, Kol. 27, 213, 329, 332, 388, 412, 845, 1204, Ant. 1023, 1230, τέκνον Οἰνέως Tr. 598, 665, τέκνον Λαρτίου Ai. 380, Ποίαντος τέκνον Ph. 318, 461, Ἀχιλλέως τέκνον 1433, τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη Kol. 1, τέκνον Οἰδίπου 254, τέκνον Αἰγέως 1154, 1518, 1538, Διογενὲς τέκνον Ai. 91, φίλτατον τέκνον Ph. 1301, τέκνον ἐμὸν Kol. 216, τέκνον Ἀντιγόνη 311, φεῦ τέκνον Ant. 1300, ὦ τέκνον El. 478, Tr. 76, 741, 980, 1070, 1146, Ph. 141, 236, 249, 284, 300, 307, 327, 337, 468, 635, 658, 662, 733, 753, 807, 833, 845, 875, 898, 914, 1310, Oid. 1080, Kol. 9, 81, 327, 353, 410, 1102, Ant. 355, Teukr. III, 1, u. B. LXXVI, 2, ὦ τέκνον, τέκνον El. 1410, ὦ τέκνον, ὦ παῖ Tr. 61, ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως Ph. 260, ὦ τέκνον Αἰγέως Kol. 940, 1754, ὦ χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος Oid. 158, ὦ Λαΐειον τέκνον 1216, ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον Ph. 799, ἀλίας στραβήλου τῆσδε τέκνον, εἴ τινα δυναίμεθ' εὑρεῖν Kamik. I, 1; ἢ τῶν ἐμῶν Ἄιδης τιν' ἤμερον τέκνων, ἢ τῶν ἐκείνης, ἔσχε δαίσασθαι πλέον; El. 542, τέκνων ὅσων ἐμοὶ δύσνοια μὴ πρόσεστιν, ἢ λύπη πικρὰ 658, τὰ δὲ πρὸς τέκνων δικλῆ φύλοπις οὐκ ἐτ' ἐξισοῦται φιλοτασίῳ διαίτᾳ 1071, ἤ τοι πρὸς ἀνδρὸς, ἢ τέκνων φοβουμένη Tr. 150, ὡς - τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσει 266, προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκεῖων τέκνων Ai. 1294, γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων Oid. 928, ἔνθα - τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι 1250, μητρῴαν δ' ὅπου κίχοι δικλῆν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων 1257, ἀλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος, βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί; 1375, τέκνων δ' ἀφοῦ 1521, τέκνων ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα Kol. 894, οὐδ' ὅτῳ

γάμοι ξυνόρτες ἐφέθησαν ἀπόπτοι τέκνων 946, πρὶν ἔν τι τῶν σῶν κύριον στῆσαι τέκνων 1041, ὦ διδύμα τέκνων αἴσιστα 1693, εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν Ant. 905, θαλίων τέκνων ἀγγελεῖ τέκνων σπορᾷ 1164, ὅπου γὰρ οἱ φύσαντες ἡσυχῶνται τέκνων u. B. XIX, 1, 1, ἐπεὶ τίς ὧδε τέκνοισι Ζεὺς ἄβουλον εἶξεν; Tr. 139, εἶχε δ' ἦν τέκνοις μοῖραν κατοφὰς γῆς διαίρετον μένειν 162, ἃ σ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις Oid. 435, τέκνοισι τεφθεὶς τοῖσδε Kol. 1140, ὡς οὔτ' ἂν ἄστῶν κῶνδ' ἂν ἐξεικοιμί τῳ, οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς 1529, δὸς μοι χροὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις 1632, τί γὰρ κατοχὸς θέλοντος, εὐλείας τέκνοις ἔχιδνα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί; Ant. 703, ἔνθα – τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι Oid. 1250, τέκν' ἐμφανέντ' ἄελπτα, μηνύσω λόγον Kol. 1120, ὅστις ἀναφέλητα φιτύει τέκνα Ant. 645, τέκνα Oid. 6, 1493, Kol. 1486, ὦ τέκνα Oid. 1, 1480, 1484, 1501, 1511, Kol. 842, 1611, ὦ τέκνα, τέκνα 1457.

θεσπεσίων . . τίς σοι νεανιάων; ἄναυδος, ἢ τεκνοῦσα; Tr. 208, ὧν νόμον προύκειντο ὑψίποδες οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες Oid. 867, δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πρᾶξαι, τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον 1215, μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἐών Kol. 618.

ἐκπαλαιοῦσθαι. οὐ γὰρ καὶ δικαστῶν λόγος σύγκολλα τἄμφοῖν ἐκ μέσου τεταίσεται (τέσεται) u. B. LXXIV, 2, 2.

τεκτόναρχος Μοῦσα Daid. I.

τέκτων. προσεπτύσσετο πλευραῖσιν ἀρτικόλλοις, ὥστε τέκτονος, χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον Tr. 768, ἴσον μετρῶν ὀφθαλμὸν, ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών Oinom. III, 4.

Τελαμών. καὶ Τελαμῶνος Ai. 184, ἔχομεν στοναχὰς οἱ πηδόρενοι τοῦ Τελαμῶνος πηλόθεν οἶκον 204, καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς Τελαμῶνι; 463, ὅπως τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων Τελαμῶνι δείξει, μητρί τ', Ἐριβοίᾳ λέγω 569, ἦ ποὺ (τε) Τελαμὼν, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἅμα, δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἴσως,

ἐμοροῦσιν ἄγαν σοῦ; 1008, ὃς ἐκ πατρὸς μὲν εἶμι Τελαμῶνος γεγὼς 1299.

Τελαμώνιε παῖ Αἰ. 134.

τελεῖν. πῶλοι βίᾳ φέρουσιν, ἐκ δ' ὑποστροφῆς τελοῦσιν ἕκτον ἑβδομόν τ' ἤδη δρόμον, – συμπαίουσι El. 726, δεῖν' ἐκπεπεῖλει τελεῖν 779, ἢ βεβούλευμαι τελεῖν 947, τί – τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν; 1062, τελοῦσ' ἀραὶ 1417, ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν Tr. 79, ἔνθ' ὁρίζεται βωμούς, τελεῖ (πόλη) τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διΐ 238, ἐγὼ δὲ – τελῶ 286, ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τοὐμοῦ τελεῖν Ai. 528., ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ Oid. 222, ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν, ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ, νοῦ θεοῦ τε 252, ὁ κακὰ κακῶ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμοὶ πάθεα 1380, καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ 1443, μανθάνειν γὰρ ἥκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἃ 'ν ἀκούσωμεν τελεῖν Kol. 13, εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν 878, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι 1435, ἆρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν ὀπαῖον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ; Ant. 3, δέδοικα γὰρ, μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους ἄριστον ᾖ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν 1114; ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτο Tr. 917, ἄῤῥητ' ἀῤῥήτων τελέσαντα φοινίαισι χερσὶν Oid. 465; ἄνδρες αὐτίκα τελοῦσι τοὔργον El. 1399, τελοῦμεν, ἢ νοεῖς 1436, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων τῷ Διὸς αὐτόπαιδι Tr. 825, τὸ γὰρ κέρδος τελῶ 'γώ, χ' ἡ χάρις προσκείσεται Oid. 232, ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει Kol. 466, ἀλλ' εἰμ' ἐγὼ τελοῦσα 503, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔκπ γῆ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο 630, εἰ σοί γ' ἅπερ φῂς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι 648, τά γ' οὐ τελεῖ 881, τελεῖ, τελεῖ Ζεύς τι κατ' ἄμαρ 1079, καὶ καταίνεσον μήποτε προδώσειν τάσδ' ἐκὼν, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεὶ 1634, ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι τρόχους ἁμιλληθῆρας ἡλίου τελῶν Ant. 1065. τελουμένων, εἴκομ' ἄν El. 1344, καὶ δὴ τελεῖται τἀπ' ἐμοῦ 1464, μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ λύσιν τελεῖσθαι Tr. 1171, εὔχου τελεῖσθαι, τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ Ai. 686, ἃ σοί τε κἀμοὶ κἀπ' ὀρῶ τελούμενα Ph. 1381, ἔνθα μήποτ' ὠφελίμην κακῶν χρησμῶν γ' ὀνείδη

τῶν ἐμῶν τελούμενα Oid. 797, σφῶν δὲν γ' αἱ τυφλαὶ πατρὸς τελῶνται Kol. 1408; ὅ τι χρὴ τετελέσθαι Tereus V, 4; ὡς τελεσθῆναι χρεὼν Tr. 174, ὃν (λόγον) οὐχ οἷόν τε μὴ τελεσθῆναι 742.

τέλειος. τελείαν ψῆφον Ant. 632. S. auch τέλεος.

τελειοῦν. ἐπινικίῳ σθένει τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον Kol. 1089, ἀλλ' οὐδὲν ἔργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε Tr. 1257. S. auch τελεοῦν.

τελεόμηνος. ὁπόταν τελεόμηνος ἐμφέρῃ δωδέκατος ἄροτος Tr. 824.

τέλεος. πότερ' ἂν ἐκτείνω, πότερα τέλεα κρατερῶ Tr. 948. S. auch τέλειος.

τελεοῦν. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν, ὦ ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες, τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθὲν El. 1510. S. auch τελειοῦν.

τελεσφόρος. φάσματα – δὸς τελεσφόρα El. 646, τελεσφόρος Δίκη Ai. 1390, τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν Kol. 1489.

τελευταῖος. τὴν τελευταίαν ὕβριν El. 271, ὁδὸν – τὴν τελευταίαν Tr. 155, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ φήμην πύθησθε θεσφάτων 1149, ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέφαιμι φῶν Oid. 1183, ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν ἡμέραν ἐπισκοποῦντα 1528, τὸν τελευταῖον (κρασσὸν) δ' ὅλον Kol. 479, τὸν τελευταῖον βίον 1551.

τελευτᾶν. καλῶς τελευτᾷς Tr. 1252, ἣν θάνῃς σύ, καὶ τελευτήσας ἀφῇς Ai. 496, τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή; Kol. 476, κἂν ἐγίνετο κληρὶ τελευτῶσα Ant. 261, μήπω μέγ' εἴπῃς, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς Tereus X, πρὶν – τελευτῆσαι βίον Tyndar. 3.

Τελεύτας. καὶ τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος (Τελεύταντος) Ai. 210, Τέκμησσα, καὶ Τελεύταντος 831.

τελευτή. ὡς ἡ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν Tr. 79, καὶλά τοι κακῶν αὕτη τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη 1256, γνώσῃ κακοῦ θυμοῦ τελευτήν, ὡς κακὴ προσγίνεται Kol. 1198, ἰσοτέλεστος Ἅιδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος – ἀναπέφηνε θάνατος ἐς τελευτάν 1224, ἥμει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος βίου τελευτὴ 1479, καὶ τὰς τελευτὰς εἰκὸς ἐσθ' οὕτως ἔχειν u. B. LVIII, 1, 2.

τελέως. ὡς ἐπίαφτον τέλεως ἀπιούσαιν ἔργον Tr. 1266.
τέλλειν. ἠλίου τέλλοντος El. 692.
τέλος. τῷ τέλει πίστιν φέρων El. 785, τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνος καλῶς Tr. 26, τοῦδ' ὑπευδραίνοντα τοῦ χρόνου τέλος 167, τέλος δ' ὑπαίξας διὰ θυρῶν, σιγῇ τινι λόγους ἀνίσχε Ai. 801, πῶς ἂν – τέλος θάνοιμι πρόσθε 891, σὺ δὲ ἔσω θεοῖς ἀΐδνῶσα διὰ τέλους, εὖγον τελεῖσθαι 685, τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι 1019, κλύειν – τῶν ἐν τέλει 1352, κοὐκ αἰτιᾶμαι πείσας, ὡς τοὺς ἐν τέλει Ph. 385, ἀφ' ἧς μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν 409, εἶεν – ἐν τέλει κλύειν 925, τέλει γὰρ εἴ τι νυξὶ ἀφῇ, τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται Oid. 198, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι Kol. 422, οἷον ἀρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν 1400, τί μὰν ἀφήσει τέλος; 1468, χᾄταν εἰς τέλος τοῦ ζῆν ἀφικνῇ 1530, ὡς δὲ πρὸς τέλος γόων ἀφίκοντο 1621, ἐπεὶ διβίως γ' ἔλυσα τὸ τέλος – βίου 1721, τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι Ant. 67, τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν σοὶ 238, τέλος δ' – λέγει τις εἰς 268, τέλος δ' ὁ χυμὸς οὐδ' ὅπως ἀφῇ θέλει Achill. I, 6, οὐ γάρ τι βουλῆς ταὐτὸ καὶ ὁρόμου τέλος u. B. LXVIII, 2; ἔνθα μὴ τέλη λάβοι φρονοῦντι Oid. 316, οὗ κόσκινα σεμναὶ τυθηνοῦνται τέλη θνατοῖσιν Kol. 1050, ἔλιπον Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη Ant. 143, νὰ νυμφικὰ τέλη λαχὼν θείλιος εἰν Ἄιδου δόμοις 1241, οἳ ταῦτα διεργάθοντες τέλη μόλωσ' ἐς Ἄιδου u. B. LVIII, 3, 2.
τερενίαν φυλλάδα Tr. 754.
τέρενος. ὃ ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν νῦπω δύναμαι τέρενος γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει Kol. 136.
τέρνειν. τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας El. 449, ὅπασσεν τόνδ' ἐγὼ τέρνω πλόκον Ai. 1179, πάρα τέρνειν ἐφειτο τῷ θέλοντι Ph. 619, κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμὼ (τέμω) χερὶ 1208, διὰ πάρα τερεῶν Achai. VIII, 6, διὰ νῶμα τερεῶν Inach. XI, 6 (s. Vorr.), ἀσχάτης δ' ὁρῶ πυρᾶς νεωρῇ βόστρυχον τετμημένον El. 901, δείλη δὲ πᾶσα τέρνεται βλαστουμένη καλῶς ὀπώρα Thyest. VI, 7.

τεὰν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασία κατάσχοι; Ant. 604.

τέρας. μήποθ' ἡμῖν ἀφγὲς πελᾷν τέρας τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν El. 497, ὥστ' – μηκέτ' ἂν τέρας νομίζειν αὐτὸ 1317, τὸν δ' ὑπὸ χθονὸς Ἅιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀκρόσμαχον τέρας Tr. 1098, τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας 1131, ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε Ant. 376.

τερασκόπος. ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντε Oid. 695.

τέρμα. δρόμον δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα El. 686, Ἑρμῆς ἐπάγει, δόλον σκότῳ κρύψας, πρὸς αὐτὸ τέρμα 1397, ἦ καὶ παρέστη, κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο; Ai. 48, πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ Oid. 1530, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας Kol. 725.

τέρμιος. ὅς μοι – ταύτην ἔλεξε παῖλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ ἐλθόντι χώραν τερμίαν Kol. 89, φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν ὕπατος Ant. 1331.

τέρπειν. τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ Tr. 1246, τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρᾳ τέρπειν ἔχει προσθεῖσα, μὴ ναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν; Ai. 475, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ποτὲ Kol. 1217, τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήμαθ', ἢ τέρψαντά τι, ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως, παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά 1231, δι᾽ ἅπαντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ, σὺκ ἂν πλέον τερφείας, ἢ πικεῖν διδοὺς u. B. XLIV, 2, οὐ γὰρ δίκαιον, ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν, ὅπου μὴ καὶ δίκαια τέρψεται Phaidr. II, 2, ὥστε τέρπεσθαι δάμῳ Phil. 460, κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμην Oid. 785, εἰ τερποίμεθα Kol. 799, τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε 1140, οἷς (λόγοις) σὺ μὴ τέρψῃ πλέον Ant. 691, ὡς ἄρ' – κενὴν ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου Teukr. III, 2.

τερπνὸν εἴ τι που πάθοι Ai. 521, ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, ἢ κείνοις γλυκύς, αὐτῷ δὲ τερπνὸς 967, τοῖς μὲν – τὰ τερπνὰ πικρὰ γίνεται, καὐθις φίλα Kol. 615, τερπνὸν ἀργίας ἄκος Palam. I, 4, ὅπου τὸ τερπνὸν καὶ τὸ πημαῖνον φύει u. B. LXXXII, 3, 2.

τερπνῶς γὰρ ἀεὶ πάντας ἡ Ἕνοια τρέφει Teucr. VII, 5.
τέρψις. νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ Tr. 291, τὴν δὲ τέρψιν, ἣν τῷ μῷ δίδωσι παρὸν, τὴνδ' αὐτὴ λάβοι 819, ἐπειδὴ τέρψις ἥδε (ὧδε) σοι τὸ δρᾶν Al. 114, ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων, οὔτε βαθείαν (βαθειᾶν) κύλικων νείμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν, – οὔτ' ἐννυχίαν τέρψιν λαύειν ἐρώτων 1201, τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν τέρψις ἐπέσται; 1216, γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἣ σ' εἶχεν (ἣν εἶχες) πάλαι Oid. 1477, ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός Kol. 766, καί τοι τοσαύτη (τίς αὕτη) τέρψις ἄκοντας φιλεῖν; 775, τήνδε σὴν ἐς τάδε μοι τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην 1122, ὡς ἐρ' – κενὴν ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου Teukr. III, 2.
τέταρτον Ἰκπομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ Ταλαὸς Kol. 1317.
τετράορος. ὑφίκεσθ' τετραόρου φάσμα ταύρου Tr. 508.
τετράπτεροι πῶτον Aith. II, 1.
τετρασκελής. ἐν χέρσον τετρασκελεῖ γονῇ u. B. XXIII, 10.
τετρωρίστρῳ δίφρῳ Amphiar. IV, 2.
Τεῦκρον καλῶ· ποῦ Τεῦκρος; Ai. 342, τοῖον συλήσῃν φόλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω 562, Τεύκρῳ τ', ἣν μόλῃ, σημήνατε, μέλειν μὲν ἡμῶν 639, Τεῦκρος κάρεσειν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν 720, τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν σύεγγς μὴ ἔξω παρήκειν 741, εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξίαν φιλοφρόνως θεὶς 751, ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς Τεῦκρος φυλάσσειν 782, ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται σκηνῆς ὕπαυλον 795, ποῦ δ' ἔστι Τεῦκρος, κἀπὶ τῷ λόγει τάδε; 797, καὶ σπεύσω δ', οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν 804, κακὴν φάτιν Τεύκρῳ φέροντα 827, ποῦ Τεῦκρος; 921, αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου πλεύειν 975, Τεῦκρε 979, 983, 990, 1164, εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοὶ 1241, καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι 1376, ἐπεὶ πάρεστι μὲν Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων Ph. 1057.
τεύχειν. μέλλοντι – πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς Tr. 756, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξω τὸ μετόπιν τάλας; Ph. 1189, ἔτευξα πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέκα, κἀκ τῶνδε μυρίους εὗρε πεντηκοντάδας, ὡς χίλι' εὐθὺς Naupl. V, 4.

τεῦχος. φέροντες αὐτοῦ μικρὰ λείψανα ἐν βραχεῖ τεύχει θανόντος – κομίζομεν El. 1114, εἴπερ τόδε κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος 1120, καὶ τάφοι τεύχη μήτ' ἐγκαίρκαι τινὲς θήσουσ' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμαίνων ἐμὸς Ai. 572, τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάφεται 577, ἀντ' ἐμοῦ τινι δοῦναι τὰ τεύχη φάσκων Ph. 370, ὅτε τὰ πάντα τεύχεα παρεδίδοσαν 898, περὶ δ' ἐμῷ χρῷ κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πάλαι (πλέον) Lchai. II, 3, μᾶλλον τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σώμασι u. B. CV, 154.

τεχνᾶσθαι. χρῆν ἄπεστηκέναι Tr. 534, τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε 928, Θεοῦ τεχνωμένου Ai. 86, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακὰ Ph. 80, φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡρῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων Ant. 494.

τέχνη, ἀλλ' οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμισας El. 1500, εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον Tr. 620, ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὰν τέχνας Ai. 357, παντοίᾳ τέχνῃ εἰρξαι – Αἴαντ' ὑπὸ σκηναῖσι 752, οὐ γὰρ βάνανσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην 1121, ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς Ph. 88, τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προὔχει, καὶ γνώμα 137, μηδέ τῳ τέχνῃ κείνους μεθεῖναι ταῦτα 771, πρὸς σοῦ διδαχθείς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης Oid. 357, τέχνῃ τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ 880, ὅστις – τὴν τέχνην ἔφυ τυφλὸς 389, τάτ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ; 562, δρῶντα γάρ νιν κακῶς εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ 643, οὔτοι ἐστί σοι βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης 709, πατρῴᾳ εἶαν, ἀνδρὸς εὐχείρος τέχνῃ Kol. 472, σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων Ant. 366, γνώσῃ, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων 998.

τέχνημα. αὐτόξυλόν γ' ἔπεσμα, φλαυροῦργου τινὸς τεχνήμαθ' ἀνδρὸς Ph. 36, ὦ πῦρ σύ, καὶ κᾶν δεῖμα, καὶ πανουργίας δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον 928.

τεχνίτης. ὁ δ' ἔν θ' ὅπλοις ἀρῶσιν Ἡφαίστου τεχνίτου Achill. VI, 1, 2.

τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βάσκου νέαν ψυχὴν ἀτάλλων Ai. 558, τέως u. B. CV, 165.

τήκειν.. τίν' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον ῥιπαγὰν τὸν – Ἀγαμέμνονα El. 123, ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας κλαίω, τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς τὴν δυσπάλαιναν δαΐτ' ἐπωμοσμένην 283, κατ' ἐμοῦ τακομένας μᾶλλον ἐπαρβάσῃ 834, καί νιν ὄμβρῳ τακομέναν – χιὼν οὐδαμὰ λείπει Ant. 828, εἰ πάσις μοι κανθανῶν ἐτήκετο 906, κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν κλαῖον ματρὸς 977, ἐπὶ σποδῷ μυδῶσα κηλὶς μηρίων ἐτήκετο, κἄτυφε, κἀνέπτυε 1006.

τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ Tr. 524.

τηλεπόροις ἐν ἄντροις Ant. 988.

τηλεφανής. ἀθυρόστομος ἀχὼ τηλεφανὴς Ph. 189.

τηλικόσδε. ὧδε τηλικάσδ' ὁρᾶν Oid. 1508, ἄνδρα τόνδε τηλικάνδε Kol. 735, πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως, καὶ τηλικόσδ' ὢν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι 959, ἐπεὶ ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος 1116, οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν; Ant. 726.

τηλικοῦτος. ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ἤβρισε, καὶ ταῦτα τηλικοῦτος El. 614, ἀεί σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα πτοχῇ διαίτῃ, τηλικοῦτος, οὐ γάμων ἔμπειρος Kol. 751, νοῦς δ' ἔστι τηλικοῦτος ἀλγήσας, βαρὺς Ant. 767.

τηλόθεν. ἔχομεν ἀκοναχὰς οἱ κηδόμενοι τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἶκον Ai. 204, τηλόθεν γὰρ ἡσθόμην βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ 1318, οὐδέ με λήθει βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνωρ Ph. 208, τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι 454.

τηλωπός. κεἰ τανῦν τηλωπὸς οἰχνεῖ Ai. 564, τηλωπὸν ἰὼὰν Ph. 216.

τῆμος. ἦμος – θροεῖ, τῆμός θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρᾳ Tr. 533.

τηνικαῦτα. πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς ἥξοντ' Ὀρέστην, τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς βοᾷ παρασταῖσα El. 294, ὡς ὁπηνίκ' ἂν θεὸς πλοῦν ἡμὶν εἶκῃ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα Ph. 465, χὤταν τις εὖ ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ 505, ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ'

ἐγὼ κακὸς μὴ δρῶν ἂν εἶην κἀνθ' ὅσ' ἂν θηλοῖ θεὸς Oid. 76, ὅτ' οὐκ ἔτ' εἰμί, τηνικαῦτ' ἄρ' εἰμ' ἀνήρ; Kol. 893, ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ', ὅτι πόνος περισσὸς ἐστὶ τὰν Ἄιδου σέβειν Ant. 779.

τηρεῖν. καί μ' ὁ πρέσβυς, ὃς ὁρᾷ, ὄχον παραστείχοντα τηρήσας, μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο Oid. 808, τηροῦντα τοὺς λέγοντας u. B. LXXIX, 1.

τητᾶσθαι. κἀκ τῶνδέ μοι λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει El. 265, ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι 1326, τῶν ἐμῶν τητώμενος πρὸς - Ὀδυσσέως Ph. 983, τῶν σῶν ἀδέκτων ὀμμάτων τητώμενος Kol. 1200, οὗ (ἀνδρὸς) τητώμεναι τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον (οὖν) διάξετον 1618.

τιάρα, ψαλίδας, τιάρας, καὶ σισυρνάδη στολὴν Mys. V.

τίειν und τίνειν, ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην El. 298, κεἶνος δὲ τίσει τήνδε, κοὐκ ἄλλην δίκην Ai. 113, φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας, πρὸς τοῦ θνῃσκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακὸν Ph. 959, οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν Oid. 810, οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται ὧν προπάθῃ τὸ τίνειν Kol. 229, γῇ τῇδε πάμοι δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει 635, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ πάσχειν, κακῶν δ' ὄντ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν 1203, τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τῶνδε τὴν ἐναντίαν δίκην, κακῶν τιμωρόν, ἐμφανῆ τίνειν Alet. VII, 9; πότερα πυνθάνοι' ἄν, εἰ πατήρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως; Kol. 994, τὸν αἴτιον τίνοι' ἄν 996, τίσασθε πατρὸς φόνον ἡμετέρου El. 116, ὧν σε ποινιμὸς Δίκη τίσαιτ', Ἐρινύς τε Tr. 809, ὅτι καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην 1111, ἐννυχίοις μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν Ai. 182, τίσασθε, τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ ξύμπαντας αὐτούς Ph. 1041.

τιθασόν (τιθασσόν) χῆνα u. B. LXXIV, 1, 1.

τιθέναι. τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς El. 580, μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγγοιαν τίθης (τιθῇς) 581, ἀλλ' εἰσόρα, μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθῃς (τιθῇς) 584, δαιμόνιον αὐτὸ τίθημ' ἐγώ 1270, ὡς - τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ Tr. 394, μὴ - πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει Ai. 863,

οἷα καξαντευρίσκειν λέγειν, θεοὺς προσείπων, τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τιθεὶς Ph. 992, τρὶς ἐννέ' αὐτῇ πλῶσας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν τιθεὶς ἑλίκας Kol. 484, κατ' ὀ πλῆθύων χρόνος γίγνοθ' ἁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενὸν 931, ἐκεῖ ἐρημία μ' ἔμικρὸν τίθησι 958, ὡς σοὶ πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε δορός τ' ἐκπτοῦ γειτόνων ἀεὶ τιθῇ 1525, τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα Ant. 504, ἦδ' (ἀναρχία) ἀναστάτους οἴκους τίθησι 674, οὐ τίθημ' ἐγὼ ζῆν τοῦτον 1166, καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν, εὔμορφόν τ' ἰδεῖν Aload. XI, 10, σιαγόνας τε δὴ τίθησι μαλθακὰς Amyk. II, τάδ', ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος, τῷ καλλικοσταβοῦντι νικητήρια τίθημι, καὶ βαλόντι χέλειον κάρα Salmon. I, 3, ἑξαίρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν u. B. CV, 29; τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς Tr. 26, κἄθηκα συμπτύξασ' ἁλαμπὲς ἡλίου κοῖλον ξυγώστρῳ δέρον 691, ἐχίδνης, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄκουν Ph. 652, ὅς γ' - τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας κἄθηκας ἄκολιν, καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν Kol. 1357, σὺ γάρ μ' ἐκ μόχθων τῶνδ' ἔθηκας ἔντροφον 1362, καί σοι θεῶν τύχην τις ἐσθλὴν θήκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ 1506, τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν Thyest. III, 3; ἐν μέσῳ σκάφει θέντες σφε Tr. 804, ὡς - ἐς πυρὰν μ' ἔθῆς 1254, εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως θεὶς Ai. 752, τοῦ τόνδε κλήσας θῶ; Kol. 480, μὴ γὰρ αἴδε δαίμονες θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε γῆς ἀρᾶς ἔτι 865, καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως; Ant. 8, πᾷ καὶ θῶ; 1343, τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτοῦ, ἢ μικρόν, ἤτοι μηδάμοῦ τιμώμενον; Alet. VI, 1, θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους Tript. VIII; καὶ τἀμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς θήσουσ' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμὸς Ai. 573, τόνδε δ' - εἰς ταφὰς ἐγὼ θήσω δικαίως 1110, καὶ μεῖζον ἆρα ὀύσιον πόλει τάχα θήσεις Kol. 859. ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν; Ph. 451, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος μέγα τιθέμενος (μετατιθέμενος) 514, ἀφγὼ γυμφῃ ταύτῃ τίθεμαι 1448;

νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενον, τάδ' ὡς πάλιν El. 1434, οἷαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν Tr. 997, μεγάλην μὲν ἐμοὶ ταύτην θέμενοι συγγνωμοσύνην 1265, ὅτου χάριν σπουδὴν ἔθου τήνδε Ai. 13, ἐπῆνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν, ἣν ἔθου 536, τοὶ δ' ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίκυρον λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπίκαιρον 1406, ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με Ph. 473, ὃς μ' ἔθηκθε προσφιλῆ 582, οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι 811, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ ἔθου 876, ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον 1422, ἐπαξίως – πρὸ (πρὸς) τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν Oid. 134, μεθ' ἧς τὸ νῦν παρεστὼς γεῖκος εὖ θέσθαι χρεών 633, τῆς μὲν κατ' οἶκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον θοῦ 1448, ὃν μήτηρ τέ μοι πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε κύριον τάφον 1453, θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων Kol. 466, ἔθου φόνον – πατρός; 542, εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον 1139, ἐν τάφοισι θέσθε κἀν κτερίσμασι 1410, ἐκ μὲν δὴ πολέμου τῶν νῦν θέσθε λησμοσύνην Ant. 151, οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς θείμην ἐμαυτῷ 188, παρὸν θέσθαι καλῶς Kreus. VI, 1, στέργειν δὲ τἀμπεσόντα, καὶ θέσθαι πρέπει σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην u. B. XXVIII, 1, ὠκὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν LXXXII, 2, 1; σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὴς σφραγῖδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται Tr. 615, σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον Ph. 590.

τιθηνεῖσθαι, οὗ πότνιαι σεμναὶ τιθηνοῦνται τέλη θνατοῖσιν Kol. 1049.

τιθήνη, εἰλυόμενος, παῖς ἅτερ ὣς φίλας τιθήνας Ph. 703, θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις Kol. 680.

τίκτειν, σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ ψυχᾷ πολέμους El. 218, μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις 235, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν 842, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ 533, δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστὶν 770, ὃν αἰόλαι νὺξ ἀναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε – Ἄλιον Tr. 95, χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεὶ Ai. 522, ὑφ' ὧν (σπερμάτων) φάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν δὲ τίκτουσαν λίκοι τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν Oid. 1247, τίκτει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολὴ Iphig. I, 1, τί-

καρνας γάρ τοι καὶ νόσους ἀνεθυμίαι Tyro Εἰ, θήβας –, οὐ δὴ μόνον τίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεοὺς n. B. XCIII, 2; οὐδέ νιν (γάμους) θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν Oid. 869, τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε; 1098, ἔτικτέ γάρ μ', ἔτικτεν – οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδυῖα Kol. 982, τὴν δ' Εἰδυῖα πρὶν πατ' Ὠκεανοῦ τίκτεν κόρη Skyth. I, 3; εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται El. 470, ἥτις τοιαῦτα τῆα τεκοῦσαν ὕβρισε 618, οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχοντι μῖσος ὧν τέκῃ προσγίνεται 771, οἰκτείρω τὴν τεκοῦσαν 1411, τίς ἡ τεκοῦσα; τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ; Tr. 311, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ 818, ἔτεκεν, ἔτεκεν μεγάλαν ἀνέορτος ἄδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' ἐριννύν 898, δός μοι χροΐν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν 1067, εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα Oid. 985, τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἥδιστον βλέπειν 999, σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τεκὼν μ' αὐτῷ δίδως; 1025, τεκοῦσα τλήμων 1175, πτεναῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος 1176, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας, καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι 1250, τὴν τεκοῦσαν ἤρασεν 1497, τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πανεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν Kol. 508, καὶ τεκοῦσά με, αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι 988, τῷ τεκόντι φῶς φίλον 1108, ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει Akris. V, 2, εἰ μὲν ὠσεὶ θάσσον' εἰδῶσ' εἰ τέκοι παῖδα Oineùs. VII (s. Vorr.), ὃν (ἰὸν) τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων Tr. 834.

τιμᾶν. τιμᾶτ' ἔν θ' ἑορταῖς, ἔν τε πανδήμῳ πάλει τιμᾶν ἅπαντας οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών El. 983, ταῦτά τοῦδέ μοι τάδε τιμᾶτε Ai. 688, καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες, εἶτα τοὺς θεοὺς μοίραις ποιεῖσθε μηδαμῶς Kol. 277, οἳ τὰν Ἰκαρίαν τιμῶσιν Ἀθάναν 1071, ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς; Ant. 288, πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χάριν; 514, εἴ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ 516, ὡς – τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρὶ 644, τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾶς ὑπερνάταν πόλεων ματρὶ σὺν κερτομίᾳ 1138; καί τοί σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ 904; σοφός γ' ὁμοίως, κἀξ ἴσου τιμώμενος Oid. 563, ὦ γῆς

νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενον, τάδ' ὡς πάλιν El. 1434, οἷαν μ' ἄρ' ἔθαν λώβαν Tr. 997, μεγάλην μὲν ἐμοὶ τούτων θέμενοι ευγγνωμοσύνην 1265, ὅτου χάριν σπουδὴν ἔθου τήνδε Ai. 13, ἐπῆνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν, ἣν ἔθου 536, τοὶ δ' ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπίκαιρον 1406, ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με Ph. 473, ὃς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ 532, οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι 811, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ ἔθου 876, ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον 1422, ἐπαξίως – πρὸ (πρὸς) τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν Oid. 134, μεθ' ἧς τὸ νῦν παρεστὼς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεὼν 633, τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον θοῦ 1448, ὃν μήτηρ τέ μοι πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε κύριον τάφον 1458, θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων Kol. 466, ἔθου φόνον – πατρός; 542, εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον 1139, ἐν τάφοισι θέσθε κἀν κτερίσμασι 1410, ἐκ μὲν δὴ πολέμων τῶν νῦν θέσθε ληστμοσύνην Ant. 151, οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς θείμην ἐμαυτῷ 188, παρὸν θέσθαι καλῶς Kreus. VI, 1, στέργειν δὲ τἀμπεσόντα, καὶ θέσθαι πρέπει σοφὸν κυβευτὴν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην u. B. XXVIII, 1, ὠκὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν LXXXII, 2, 1; σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς σφραγῖδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται Tr. 615, σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον Ph. 590.

τιθηνεῖσθαι, οὗ πότνιαι σεμναὶ τιθηνοῦνται τέλη θνατοῖσιν Kol. 1049.

τιθήνη, εἰλυόμενος, παῖς ἄτερ ὣς φίλας τιθήνας Ph. 703, θοίαις ἀμφιπολῶν τιθήνεις Kol. 680.

τίκτειν, σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ ψυχᾷ πολέμους El. 218, μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις 235, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν 542, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγὼ 533, δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστὶν 770, ὃν αἰόλαι νὺξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε – Ἴλιον Tr. 95, χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεὶ Ai. 522, ὑφ' ὧν (σπερμάτων) θάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν δὲ τίκτουσαν λίκοι σοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύσκεκνον παιδουργίαν Oid. 1247, τίκτει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολὴ Iphig. I, 1, τί-

κερνας γάρ τοι καὶ νόσους δυσθυμίαι Tyro XII, Σθένβας –, σὺ δὲ μόνον τίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεοὺς n. B. XCIII, 2; σὺδέ νιν (γάμους) θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν Oid. 869, τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε; 1098, ἔτικτέ γάρ μ', ἔτικτεν – οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδνῖα Kol. 982, τὴν δ' Εἰδνῖα πρὸν πατ' Ὠκεανοῦ τίκτην κόρη Skyth. 1, 3; εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται El. 470, ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισε 618, οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχοντι μῖσος ὧν τέκνῳ προσγίνεται 771, οἰκτείρω τὴν τεκοῦσαν 1411, τίς ἡ τεκοῦσα; τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ; Tr. 311, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ 818, ἔτεκεν, ἔτεκεν μεγάλαν ἀνέορτος ἅδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' ἐριννύν 893, δός μοι χροὶν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν 1067, εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα Oid. 985, τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἥδιστον βλέπειν 999, σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τεκὼν μ' αὐτῷ δίδως; 1025, τεκοῦσα τλήμων 1175, πτανεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος 1176, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας, καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι 1250, τὴν τεκοῦσαν ἤρασεν 1497, τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πανεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν Kol. 508, καὶ τεκοῦσά με, αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι 983, τῷ τεκόντι πᾶν φίλον 1108, ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει Akris. V, 2, εἰ μὲν ὠσεὶ θάσσον' εἰδῶσ' εἰ τέκοι παῖδα Oinom. VII (s. Vorr.), ὃν (ἰὸν) τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων Tr. 884.

τιμᾶν. τιῶ' ἔν θ' ἑορταῖς, ἔν τε πανδήμῳ πάλει τιμᾶν ἅπαντας οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών El. 983, ταῦτά τῷδέ μοι τάδε τιμᾶτε Ai. 688, καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες, εἶτα τοὺς θεοὺς μοίραις ποιεῖσθε μηδαμῶς Kol. 277, οἳ τὰν Ἰκαρίαν τιμῶσιν Ἀθάναν 1071, ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς; Ant. 288, πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χάριν; 514, εἴ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ 516, ὡς – τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρὶ 644, τὸν ἐκ πασῶν τιμᾷς ὑπερτάταν πάλεων μητρὶ σὺν κεραυνίᾳ 1138; καί τοί σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ 904; σοφός γ' ὁμοίως, κἀξ ἴσου τιμώμενος Oid. 563, ὦ γῆς

μέγιστα νῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι 1229, τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἔστιν, οὐ λόγοις τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον Kol. 68, τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείᾳ βρετοῦ, ἢ μικρὸν, ἤτοι μηδαμοῦ τιμώμενον; Alet. VI, 2, κολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλῶς τιμωμένῳ u. B. XX, 1; γῆς ὅσοι-περ Ἀκίας πρῶτοι καλοῦνται; καὶ τετίμηνται δορὶ Kol. 1304; ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλῇ ἐμὸς, καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης Oid. 1202; θανὼν καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται Ant. 210.

τιμή· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρᾶ τιμῆς τυχεῖν El. 364, καὶ πάλ' ἂν τὸ σὸν γέρας τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἣν σ' ἔχρῃν ἔχειν Ph. 1062, ὡς αὐτὶκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ μιθέξων (καθέξον), ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβᾶν Kol. 381, πολλοστ' ἔκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων Ant. 208, οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν; 699, ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις Eriph. VIII, 1; ὥστε τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν El. 856, καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει Ai. 670, ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν 1351, κούδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανὴς Oid. 909, εἴ τις γῇ θεοὺς ἐπίσταται τιμὰς (τιμαῖς) σεβίζειν Kol. 1007, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν Ant. 745, τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους, αὖθις δὲ τιμὰς Aload. XI, 2, γένοιτο κἀν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνὴρ u. B. LVIII, 5.

τίμιος. εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι Oid. 895, καί τοι (καὶ) γενεᾷ τίμιος, καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσοδρότους Ant. 948, ἐμοὶ δὲ, σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον 702, ἃ μεγίστην Παλλάδος καλούμεναι πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις Kol. 108.

τιμωρεῖν. τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας (τινα) Oid. 107, γῇ τῇδε τιμωροῦντα, τῷ θεῷ δ' ἅμα 136, πάλ' ἂν κἄμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι 140, ἐμοῦ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης El. 349, πεσούμεθ', εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι 899, ὅς σε τιμωρήσεται Ph. 1258.

τιμωρός. πατρὶ τιμωρὸν φόνου El. 14, σὲ πατρὸς ἥξειν

ξώντα τιμᾶσθόν ποτε 811., ὡς φανούμενος τιμωρὸς αὐτὸς 1156, τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τῶνδε τὴν ἐναντίαν δίκην, κακῶς τιμωρὰν, ἐμφανῆ τίνειν Alc. VII; 9.

τινάκτωρ. Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας Tr. 502.

τινάσσειν. παλίντονα - τόξα, καὶ λόγχας, φόνιαλόν τε τινάσσων Tr. 512.

τίνειν s. τίειν.

Τιρυνθίαν πρὸς πλιτὺν Tr. 270.

Τίρυνς. ἐπακτὶς Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὅσ' ἔχειν ἔδραν Tr. 1152.

τίς 1.) Singularis, Nominativ: τίς ἂν τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι; El. 558, τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν; 669, τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων - οὐχὶ δεξιώσεται; 975, τίς οὖν - ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται; 1001, τίς ἂν εὐπατρις ὧδε βλάστοι; 1031, τίς οὖν ἂν ἡμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἄν -; 1103, τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν; 1193, τίς οὖν ἂν - μεταβάλοιτ' ἄν -; 1260, τίς οὗτος ἐστί; 1346, τίς οἶδεν ὑμῶν -; 1442, τίς - εἶδεν; Tr. 140, τίς ποτ' εἶ νεανίδων; 807, τίς ἡ πεκοῦσα; τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ; 811, τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστίν; 400, τίς πόθεν μολὼν σοὶ μαρτυρήσει -; 421, φράσον - τόνδε, τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος 430, τίς ἂν γυνὴ δύναιτο; 545, τὸ γὰρ φανῆναι τίς ἂν δύναιτ' ἀγέννητον ποιεῖν; 743, τίς θυμὸς - ξυνεῖλε; 882, τίς ἦν; 890, τίς γὰρ ἀοιδὸς, τίς ὁ χειροτέχνης ἰατορίας, ὃς -; 1001, καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; 1140, τίς ποτ' ἂν φέροι; 1231, τίς γάρ ποθ' - τίς ταῦτ' ἂν - ἤλοιτο; 1233, τούτου τίς ἂν δοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος, ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια; Ai. 119, τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο; 282, τίς ἂν ποθ' ὧδ' -; 430, τίς δῆτ' ἐμὸν γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρὶς; τίς πλοῦτος; 518, τίς ἂν δῆτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων ἁλιαδᾶν -, ἢ τὶς Ὀλυμπιάδων θεῶν - ἀπύοι; 879, τίς δ' ἔστιν, ὅστις ἄνδρα προσλεύσσοις στρατοῦ; 1044, τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμὸς - ἐπάγων; 1185, τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν τέρψις ἑπέσται; 1215, τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν; 1280, ὅταν

σ' ἔφυτ' τίς τι καὶ πόθεν πάρει Ph. 56, τίς τόπος, ἢ τίς ἕδρα 157, τίς σ' - προσέσχε, τίς προσήγαγε χρεία; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος; 296, ὅπως εἰδῶ τίς εἶ 238, ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον, τίς ἔστιν 574, τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἔκτιν' ἢ θεῶν βία καὶ νέμεσις 601, τίς ἀνήρ; 976, τίς δ' ἐν αὔραις τρέφεται; 1169, ἡ δ' ἁμαρτία τίς ἦν; 1225, τίς ἔσται μ' ὑπεκκλύσων τάδε; 1242, τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἔσταται βοῆς; 1263, τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς; Oid. 99, ὦ - φάτι, τίς ποτε - ἔβας; 151, τίς γὰρ - οὐκ ἂν ὀργίζοιτο; 339, τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν; 437, τίς, ὅστις' - εἶπε - τελέσαντα; 463, καὶ τίς ἦν (ὁ) λόγος; 684, καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν ὀξεληλυθώς; 735, τίς ἦν ποτε ὁ - λέξας; 754, τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς ἔστιν ἀθλιώτερος; τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ; 815, τίς ποθ' ἡ προθυμία; 838, τίς ἔτι πότ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ - ἔρξεται; 892, οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστί; 954, τίς δ', ὅστις' εἶπε; 1056, τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε; 1098, τίς γὰρ, τίς ἀνὴρ - φέρει; 1189, τανῦν δ' ἀκούειν, τίς ἀθλιώτερος; τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταισιν ἀγρίαις ξύνοικος; 1204, τίς δ' - προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας - δαίμων; 1299, τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων; 1328, τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; 1420, τίς οὗτος ἔσται; τίς παραῤῥίψει - τοιαῦτ' ἀνειδη λαμβάνων; 1493, κἆτα τίς γαμεῖ; 1500, τίς - δέξεται; Kol. 8, τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; 38, τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτα; 52, οὗτος δὲ τίς - κρατεῖ; 68, καὶ τίς - ἄρκεσις; 73, τίς ἆρ' ἦν; 118, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς; 143, τίς ἔφυς (εἰς σ' ἔφυ u. a.) βροτῶν; τίς ἂν πολύκοπος ἄγη; 204, μή μ' ἀνέρη τίς εἰμι 210, τίς δ' ἔσθ' ὁ - ἀγγελῶν; 302, τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος; 309, τίς δ' ἐξῆρεν οἰκοθεν στόλος; 358, τίς δ' ἂν - εὖ πράξειεν ἄν; 391, ἡ δ' ὠφέλησις τίς θύραισι κειμένων; 401, τίς δῆτ' ἂν - ἐκβάλοι; 631, τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἕλοι βίᾳ; 815, τίς ποθ' ἡ βοή; 887, τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε 893, τίς ἂν θεῶν σοι - δοίη; 1100, τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν; 1166, καὶ τίς ποτ' ἐστίν; ὄνη' -; 1172, λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη;

1287, τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔξω; τίς οὐ παμάτων ἔνι; 1291, τίς δὲ τολμήσει – ἔκεσθαι; 1427, καὶ τίς ἄν σ' – οὐ καταστένοι; 1439, τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος; 1509, τίς ἄρα με πότμος – ἐπιμένει; 1716, ἵμερος ἔχει με. – τίς; 1726, τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε; Ant. 248, τίς (δ') οἶδεν, εἰ –; 521, καὶ τίς βίος μοι – φίλος; 548, τεὰν – δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασία κατάσχοι; 604, τίς δ' ἔστ' ἀπειλή; 753, τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; 1030, καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε 1174, τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔχει περιμένει; 1296, τίς δή ποτ' – θεὶη; Alet. VI, 1, νέμει, τίς οὐ πάρεστι, τίς ξυνώμοσεν Achai. V, 3, τίς γάρ μ' μόχθος οὐκ ἐπεστάτει; Achill. II, 1, γυνὴ τίς ἦδε κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς; Inach. VIII, τίς ὄρνις οὗτος; Tyro VI, τίς οὖτι τῆσδε τῆς θεοῦ βορᾶς (βορός); u. B. XXIII, 8, τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὠλβίσθη ποτέ; XXIV, 1, τίς ἄρα Κύπρις, ἢ τίς ἵμερος τοῦδε ξυνήψατο; LIII, 1, ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις; LVIII, 7, 2, τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; CV, 26, τίς οὗτος; Oid. 1041, Kol. 1252; τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; El. 169, καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; 236, ἱστόρει τί σοι φίλον 316, τί μοι κέρδος γένοιτ' ἄν 352, τί ταῦτα; 766, πῶς κυρεῖ (τί); 1424, τί δεινόν; Tr. 459, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου Ai. 101, τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; 740, τί οὖν δή; 873, τί γὰρ τέκνον τὸ τοῦδε; 983, κέρδος δέ μοι τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν; Ph. 112, τί δ' ὃς παλαιὸς κἀγαθὸς, φίλος τ' ἐμὸς, Νέστωρ ὁ Πύλιός, ἐστιν; 421, τί νῦν κυρεῖ; 440, τί τοῦθ', ὃ μὴ – ἔνι; 648, τί ἔστιν; 733, 753, τί δ' ἐστὶν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου –; 751, τί σοι; 753, τί ποτ' ἂν μοι τὸ κατ' ἦμαρ ἔσται; 1089, τί γὰρ – νεῖκος ἔκειτο Oid. 489, τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὕμιν ἐς φόβον φέρον; 991, τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; 1496, τί δ' ἔστι τοῦτο; Kol. 46, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει; 225, τί δῆτα δόξης, ἢ τί κληδόνος καλῆς – ὠφέλημα γίνεται; 258, τί δὲ τεθέσπισται; 388, τί δ' ἔστιν – καινόν; 722, τί τοὔργον; 887, τί δ' ἔστι σοι; 1169, τί σοι τοῦτ' ἐστὶ

λοιπηρὸν, κλύειν; 1176, τί σοι - κέρδος ἔρχεται; 1480, τί δ' ἐστὶ τἄξίωμα; 1459, τί δ' ἐστὶν - νέορτον αὖ; 1507, τί ποτε; Ant. 880, τί γὰρ γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός; 651, τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος, εὐκλείας τέκνοις ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί; 703, τί δ' ἔστιν - νέον; 991, τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι; 1231, τί δ' ἔστι; El. 921, 1112, 1237, Tr. 339, 665, 738, Ai. 897, 1318, Ph. 896, Oid. 319, 938, 1144, Kol. 311, 1154, 1677, Ant. 20, 237, 387, 997, τί τόδε; Ph. 201, Kol. 212, τί τοῦτο; Kol. 513, 543, 546. Genitiv: ἐκ τοῦ φίλων πειαθεῖσα; El. 409, τοῦ, χάριν τίνος (τίνων) ἔθυσεν αὐτὴν 534, τίνος ποινῆς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι 564, τίνος βροτῶν λόγον τόνδ' εἰσακούσασα; 883, τοῦ τάδ' ἤκουσας βροτῶν; 926, τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν - κτερίσματα; 930, τοῖς τοῦ; 1191, καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις; Tr. 187, αὗται δὲ - τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες; 242, τίνος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν; 310, τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν; 389, πόθεν γὰρ ἄν ποτ', ἀντὶ τοῦ παρέσχ' εὔνοιαν; 707, τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν - φῆς; 744, πρὸς τοῦ; 1131, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; Ai. 800, τίνος βοὴ πάρωλος ἐξέβη νάπους; 892, τίνος ποτ' ἆρ' ἔπραξε χειρὶ δύσμορος; 905, τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον; 1049, τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας; Ph. 327, τίνος δ' Ἀτρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν; 598, ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; 898, τοῦ χάριν; 1029, τοῦ ποτε τεύξομαι αἰτονόμου μέλεος; 1090, τοῦ κεχρημένου (κεχρημένος); 1264, τίνος φώνημα; 1295, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο Oid. 225, πρὸς τοῦ διδαχθείς; 857, πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη, - ὅτι -; 525, παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος; 935, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο; 1021, ἀντὶ τοῦ; 1155, τίνος πολιτῶν τῶνδε, κἀκ ποίας στέγης; 1164, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας; 1236, καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435, τοῦ θεῶν νομίζεται; Kol. 38, τίνος εἶ σπέρματος, φώνει, πατρόθεν 214, ἃ δ' ἐννέπεις, πλήρουσα τοῦ λέγεις; 412, τοῦ τύνδε πλήσας θῶ;

480, δ' εἶμι, κἄπω τοῦ (κἀπό του und κἄφ' ὅτου) πατρὸς γεγὼς, καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον; 571, τοῦ μάλιστ' ὄκνος δ' ἔχει; 652, ἐκ τίνος φόβου ποτέ - μ' - ἔσχετε; 887, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, πάτερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ τόδε; 980, τίνος; 1728, τίνος - χρείας, ἐκτύσαι; 1755, τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω; Ant. 908. Dativ: τίνι γὰρ πως ἂν - προσφόρου ἀκαύσαιμ' ἔπος; τίνι φρονοῦντι καίρια; El. 226, ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων; 238, „τῷ (ποῖ) φέρεις τάδ' ἔμπυρα; 495, τῷ τοῦτ' ἤρεσεν; 402, τῷ τρόπῳ διόλλυται 679, τῷ γὰρ προσήκει - τόδε; 909, ἐν τῷ διέχνως τοῦτο τῶν εἰρημένων; 1186, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῄς; Tr. 878, τῷ μόρῳ - ξυντρέχει 880, κἀνῄρει ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτε Ai. 314, κἀπὶ τῷ λέγει τάδε 797, τῷ γάρ με βάλδαν εἰκός, ἢ μαστῷ κυνεῖν; 1367, τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; Ph. 243, τῷ προσήγορος; 1353, τίνι τρόπῳ κεκεύθατε, δείσαντες, ἢ σχέδοντες; Oid. 10, ηὐδᾶτο μὲν τάδ' - οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι 527, τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι λέξαιμ' ἂν ἢ σοί; 772, τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις Kol. 1474, ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; 1510, ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ; Ant. 401, ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης; 1229. Accusativ: τίν' ἀεὶ τάπεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν τὸν - Ἀγαμέμνονα; El. 121, τίν' αὖ σὺ τήνδε - φοιτεῖς φάτιν; 528, τίν' - τόσδ' ἐκηράσω λόγον; 388, τίν' - ἰδοῦσα πίστιν - θάλπεις; 887, εἰς τίν' ἐλπίδων βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; 958, τίνα φοβῇ; τίν' ἀγνοεῖς; 1475, τίν' εἶπας - τόνδε μοι λόγον; Tr. 184, τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπάστεγον; 376, πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς; 402, τίν' ἐξήνεγκας - λόγον; 741, καὶ χῶρον τίν' ἔχει Ph. 154, τίν' ἔχει στέβον, ἐγανλον, ἢ φυραῖον 157, ἐς τίνα φέξῃς καλάμαν ποτέ; 1206, τίν' εἰρηκας λόγον; 1257, τίν' ἦμιν ἦκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων; Oid. 86, φύσιν τίν' εἶχε, φράζε, τίνα δ' ἀνδρῶν ἤβης ἔχων 741, ἔργον μεμιμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα; 1124, τίνα σοῦ πατρὸς ἐκπυθόμαν; Kol. 205, νῦν δ' αὖ τίν' ἦκεις μῦθον πατρὶ φέρουσα; 357, τίνα πόλεως ἐκείστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχον 557, τίν'

ανδᾶν ξυμμάχων; Ant. 923, τίνα νοῦν ἴσχεις; 1228, τίνα θροεῖς λόγον; 1287, τίνα λέγεις μοι νέον λόγον; 1289, τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν; u. B. XXIII, 13; τί χρὴ δρᾶν El. 16, τί μοι τῶν δεσφόρων ἐφῆ; 144, ὅπως πάθῃς τι χρῆμα; 390, τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς; 769, τί δακρύεις; 828, ἐς τί μοι βλέψασα θάλπῃ; 887, τί γὰρ τελεύσεις; 942, τί-τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν; 1058, τί δ' ἐξερευνᾷς, καὶ τί βουληθεὶς πάρει; 1100, τί λέξω; 1174, τί δ' ἴσχες ἄλγος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς; 1176, τί δή ποτ'-στένεις τάδε; 1180, τί δή ποτ'-ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις; 1184, τί δρῶσα; 1195, 1258, τί μὴ ποιήσω; 1276, τί μὴ οὔ; 1280, τί νῦν πράσσουσιν; 1399, σὺ δ' ἐκτὸς ἧξας πρὸς τί; 1402, τί λεύσσω; 1475, τί γὰρ-κέρδος φέροι; 1485, τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; 1493, τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; Tr. 814, τί χρὴ-λέγειν; 893, σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσασ' ἔχεις; 403, τί ποτε ποικίλας ἔχεις; 412, πρὸς τί δ' ἱστορεῖς; 418, τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; 630, τί αἴγ' ἀφέρπεις; 813, ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον; 817, τί δ'-καινοκοιηθὲν λέγεις; 873, τί χρή, θανόντα νιν, ἢ καθ' ὕπνον ὄντα κρῖναι; 969, τί-πάθω; τί δὲ μήσομαι; 973, ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις; 1182, ἢ μὴν τί δρᾶσειν; 1186, καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ἦξεν χέρα; Ai. 40, τί δῆτα-ἐπεμβάλλεται; 42, τί μὴ γένηται; 77, τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ τῆς συμμάχου; 90, πρὶν ἂν τί δράσῃς, ἢ τί κερδάνῃς πλέον; 107, τί δῆτα-ἐργάσῃ; 109, τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας νυξ ἥδε βάρος; 208, τί χρῆμα δρᾷς; 288, τί τήνδ' ἄκλητος-ἀφορμᾶς πεῖραν; 289, τί ποτε μενοινᾷ 341, τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης; 377, τί γὰρ δεῖ ζῆν με; 393, καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν 457, τί γὰρ παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει προσθεῖσα; 475, ἢ τί μοι λέγεις; 532, τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σοι; 537, τί δῆτα μέλλει-; 540, τί ποτε δρασείεις φρενί; 585, τί μή; 668, ποῖον; τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πέρι; 747, τί μ' αὖ-ἐξ ἕδρας ἀνίστατε; 787, οὗτος τί κρύψει; 1012, τί γάρ σ' ἕδρα-

σεν; 1825, τί πρὸς ποιήσεως; 1856, ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ λέγειν; Ph. 11, τί δῆτ' ἄναγας; 54, τί οὖν μ' ἄναγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100, τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν; 102, τί χρή, τί χρή – μ' – στέγειν, ἢ τί λέγειν –; 135, τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν 143, τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν; 428, ὡς μάθω, τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις; 559, τί φησιν; τί με κατὰ σκότον κατὲ διεμπολᾷ –; 578, οὐκ οἶδά πω τί φησι 580, ὅρα τί ποιεῖς 589, τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν; 651, τί δή ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενὸς λέγον σιωπᾷς; 730, τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀνασπέων καλεῖς; 737, τί ποτε πέπονθας; 740, τί δῆτα δράσω; 757, τί σιγᾷς; 805, τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω ἐχύσεις κύκλον; 815, τί δὲ δὴ πλέον φρονεῖς; 818, ἤδη πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν; 836, τί δῆτα δρᾷμ' ἐγὼ τοὐνθένδε γε; 895, τί ποτε λέγεις; 914, τί εἶπας; 917, τί με ναεῖς δρᾶσαί ποτε; 918, τί μ' – δέδρακας; 923, τί δ' ἐργασείας; 1001, καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; 1029, τί δῆτα σοῦ δεῖ; 1060, τί μ' ὤλεσας; τί μ' ἔλεγχας; 1172, τί τοῦτ' ἔλεξας; 1178, τί θροεῖς; 1185, τί δ' ἔτ' ἐν βίῳ τενῶ; 1188, τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμᾳ τῶν πάρος; 1191, τί ποτε; 1210, τί χρῆμα δράσειε; 1231, τί λέξεις; 1233, τί μ' ἐκκαλεῖσθε; 1264, τί μ' ἄνδρα πολέμιον – ἀφείλου; 1302, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω βλέποντα; 1348, τί φῄς ποτε; 1380, τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν (δρῶμεν); 1393, ὅ τι δρῶν ἢ τί φρονῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν Oid. 72, καί μ' – λυπεῖ, τί πράσσω. 74, τί μοι ἢ νέον, ἢ – πάλιν ἐξανύσειν χρέος 185, τί ταῦτ' ἄλλως ἐλέγχεις; 332, τί δῆτα χρῄζεις; 622, τί τὴν ἄβουλον – στάσιν γλώσσης ἐκήρατε; 634, τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκᾶσθω; 651, τί μέλλεις νομίζειν –; 678, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι; 738, τί δ' ἔστ' ἐμοὶ ταῦτ' – ἐνθύμιον; 739, ἀλλὰ πρὸς τί ταῦτ' ἐφίεσαι; 766, τί δεῖ με χρεύειν; 896, τί μ' ἐξεπέμπω δεῦρο; 951, καὶ τί μοι λέγει; 954, τί δῆτ' ἂν – σκοποῖτό τις τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν; 964, τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος; 977, ὠδαιτροεῖς δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους; 1027, τί δ' ἄλγος ἔχοντ' ἐν

κακοῖς με λαβάνεις; 1084, τί τόδ' ἀρχαῖον ἐπεύδεις κακόν; 1093, τί ποτε βέβηκεν; 1078, τί χρῆμα δρᾶσαι; 1129, πρὸς τί τοῦτο τάδικος ἰσωρεῖς; 1144, τί δ' — ἀμαρτάνω; 1149, τί προσχρήζω μαθεῖν; 1155, ὡς πρὸς τί χρείας; 1174, πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῄς; 1256, τί χὰρ ἴδοι μ' ὁρᾶν; 1384, τί δέ ποτ' (δήποτ') ἐμοὶ βλεπτὸν, ἢ στερητὸν, ἢ προσήγορον ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ; 1387, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν ἐκτείνας; 1391, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος; 1419, ἐκμαθεῖν τί πρακτέον 1439, ἐκμαθὼν τὸ δρατέον 1443, πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρᾷ (δρᾷν) Kol. 48; ὡς πρός τί λέξαν, ἢ καταρτύσων μολεῖν; 71, τί τόδ' ἀπεννέπεις; 208, τί γεγάνω; 213, τί πάθω; 216, τί λέξω; 310, τί φῂς; 315, κοὐκ ἔχω τί φῶ 317, τί δ' ἦλθες 332, ὅπως τί δράσῃ; 398, ἀλλ' ἐς τί; 624, τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν; 648, τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φοβεῖς; 598, τί δῆτα χρῄζεις; 649, τί ναυτῶν πειρᾷ; 763, τί δράσετε; 822, ἀλλ' ἐς τί τρέφῃ; 860, τί δῆτ' — προστάσσεις ποιεῖν; 1018, καί τοι τί (τε) φασιν; 1136, τί δεῖ μάτην κομπεῖν; 1148, τί προσχρῄζοντα τῷ θανεῖσθαι; 1160, τί δ' οὐκ ἀκούειν ἔστι; 1175, τί σιγᾷς 1271, τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ; 1306, τί δ' αὖθις δεῖ σε θαμυνθῆναι; 1330, τί μὲν ἀφήσει τέλος; 1468, τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί; 1488, τί μέλλομεν χωρεῖν; 1627, ὡς τί χρὴ δρᾶν; 1725, τί τόδ' ἐκπλήξας; 1780, τί τόδε μοὶ αὐδᾷς; 1754, τί δῆθ' ὑπερνοεῖς; 1743, θανεῖσθαι γὰρ ἐς τί (ἔτι) με δαίμων κοὐκ ἔτ' ἀνώσει; 1749, καὶ νῦν τί ταῦτ' αὖ φῶδε — πήρωμα θεῖναι τὸν σεσωσμένον δορίως Am. 7, τί δ' — ἐγὼ — λύσω' ἂν ἢ θελήσουσα προσθείμην πλέον; 89, τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦδ' ἐπαγγέλλοις ἔτι; 218, τί χωρεῖς οἱ μολὼν δώσειν δίκην; 228, τί δαὶ (δὲ) ἐνθυμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου; 313, τί δ' οὐκ ἐμεῖλον; 446, τί δ' οὔ; 460, τί δῆτα μέλλεις; 499, τί ταῦτ' ἀνώγῃς με; 550, τί δῆτ' ἂν ἄλλο τόν γ' ἐξ ὠφελοῖμ' ἐγώ; 552, τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ ῥυσίμου; 566, τί δόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους φῦσαι; 646, τί με — οὐκ οὐλομένην ὑβρίζεις; 888, τί χρή με — εἰς θεοὺς ἔτι βλέπειν; 922, τί

χρῆμα; 1042, τί δῆτα χρὴ δρᾶν; 1092, πρὸ' αὖ πρὸ ἄχθος βακτήριον ἦλθες φέρων; 1172, τί γάρ σε μυθέσασθαι ἄν; 1194, τί τοῦτ' ἂν τλαῖεν; 1244, τί μ' ἄρα, τί μ' ἐλίπες; 1285, τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἔκανες εὐθύ; 1398, τῶν προκειμένων, τί (τι) χρὴ πράσσειν; 1394, τί ταῦτα πολλῶν ἡμάτων δεῖ ἐστί σοι; Alcest. V; 1, ἔρχομαι, τί μ' αὐδᾷς; Niob. IV, τί τοῦδε χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις ποτέ; Tympan. I, 1, τί ταῦτ' ἐκαινεῖς; u. B. XIV, 1, τί μέλλεις; XCVII, ἐξ ἀνθρώπων (τί). κέκρυφεν; CV, 110, 5, τί γάρ; Ph. 1405, Kol. 539, 542, 546, 1679, τί δέ; El. 1041, Oid. 944, τί δῆτα; Tr. 410, Oid. 577, 1002, τί δρᾷς; Ai. 74, Ph. 974, Oid. 1008, Kol. 829, 834, τί δρᾶμεν; Ph. 963, 974, τί δράσω; Ai. 809, 930, 1024, Ph. 908, 969, 1062, 1350, Kol. 1254, τί φῄς; El. 317, 695, 856, Tr. 849, Ai. 791, 794, Ph. 804, 805, 951, 1237, 1242, Oid. 930, 955, 957, Kol. 1699, Ant. 243, 1289, τί φρονεῖς; El. 1349, Tr. 898, τί χρή. ποιεῖν; Tr. 385, 390, 598, Ph. 949. 2.) Pluralis: ἦ τίνες λόγοι. El. 1343, αὗται δὲ - τοῦ ποτ' εἰσί, καὶ τίνες; Tr. 242, τίς θυμός, ἦ τίνες νόσοι τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κεκαῦ ξυνεῖλε; 882, τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε κατέσχετε; Ph. 220; τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀγνωστότοις πέπτωκα; El. 1476, τίνας χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν; Kol. 2, τίνων τὸ ἄστρων ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλύειν; 41; παρὰ τοῖσι βροτῶν κεῖμαι; Tr. 984, χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξένοικος ὤν; Oid. 1126; τίνας ποτ' ἔδρας τάσδε μοι θεάζεις; Oid. 2, τίνας χώρους ἀφίγμεθα Kol. 1, τίνας λόγους ἔρρωσιν 115, τίνι εἶπας; Tr. 1208, τίνα πρὸς ὠφέλησιν (προσωφέλησιν) ἔρξεις; Ph. 1406.

τὶς I.) Singularis, 1): Nominativ: τὶς a.) absolut (zuweilen mit einem Participium): El. 350, 1004, 1008, 1324, 1406, 1410, Tr. 3, 71, 113, 148, 151, 866, 943, 944, 946, 1014, Ai. 155, 265, 403, 418, 500, 504, 955, 1159, 1181, Ph. 110, 305, 595, 573, 699, 861, 908, 1241, 1322, 1383, Oid. 117, 171, 238, 285, 828, 888, 964, 979, 1069, 1154, Kol. 66, 170, 177, 245, 403, 509, 702, 776, 992, 1219, 1373, 1457, 1476, 1585, 1587, Ant. 245, 414, 495, 619, 639, 710,

1207, 1809, Akris. I, 1, Achai. IV, 1, Kreus. VI, 2, Nipt. I, 2, II, Polyx. III, 1, u. B. XVI, 1, 1; 2, 1, LVIII, 1, 1, CV, 69, ἄσημος ὑὸργάτης τις ἦν Ant. 252; b.) mit einem Nomen im Nominativ: El. 107, 189, 356, 417, 891, Tr. 8, 237, 309, 316, 588, 752, 898, 958, 964, Ai. 8, 29, 279, 470, 644, 1148, 1152, 1163, 1266, Ph. 32, 519, 569, 604, 824, 878, 965, 1231, Oid. 116, 618, 756, 1102, 1168, Kol. 124, 563, 1006, 1183, 1167, 1240, 1408, 1502, 1661, 1697, Ant. 719, 815, 872, 951, 1082, Aload. XII, 1, Thyest. IV, 1, VI, 1, Koph. II, Tyro XV, 8, u. B. XCIV, 4, XCV, 2, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν Ph. 442; c.) mit einem Pronomen oder Zahlwort: τὶς ἄλλος Ai. 444, Oid. 1118, Kol. 456, 488, τὶς εἷς Oid. 246, Ant. 269, εἷς τις Oid. 118, εἷς – τις – ἕκαστος Ant. 262, πᾶς τις El. 984, Ai. 28, Kol. 25, αὐτός τις Kreus. VI, 2; d.) mit einem Genitiv oder mit einer Praeposition: τὶς θεῶν El. 696, Tr. 119, Ai. 455, Kol. 1210, Skyr. IV, 2, θεῶν τις Ai. 1057, Kol. 1506, Ant. 598, τὶς – τῶν ἔνδον ὄντων El. 820, τὶς – βροτῶν El. 898, Kol. 1664, ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν El. 1125, τὶς αὐτῶν El. 717, 1460, Tr. 461, τὶς στρατοῦ Ai. 1175, τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο Oid. 1042, τὶς ὑμῶν 1047, τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων 1167, δαιμόνων τις Oid. 1258, ὅταν δ' ὁ κύριος παρῇ τις ὑμῶν Kol. 289, παίδων τις – τῶν ἐμῶν 416, τὶς – προσπόλων 897, ἀνθρώπων τις Ant. 1048, τὶς ἀνθρώπων u. B. XXVII, 4, 1, τὶς – ἐξ ἄλλης γθονὸς Oid. 230, ἆρ' ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι; Kol. 70; e.) ein jeder El. 717, Ai. 418, 500, 504; f.) doppelt: Tr. 943, Ant. 689; g.) in besonderen Verbindungen: εἴ τις und εἴ – τις s. εἰ, εἰ μέν τις οὖν – Nipt. II, μή τις od. μήτις Tr. 800, 903, Ai. 659, 986, Kol. 1502, οὐ γάρ τις s. οὐ, οὔ τις od. οὔτις El. 188, 290, 847, 949, 1328, 1369, Ai. 725, 1062, Oid. 319, 1393, Ant. 1044, Tyro X, u. B. XXIII, 8, οὔ τις πω El. 513. — τὶ: ἐμπαίει τί μοι ψυχῇ σύνηθες ὄμμα El. 902, κἄστιν τι δεινὸν πῆμα Tr. 46, ἀλλ' ἐστάτω μοι καὶ θέος τι καίριον Ai. 1064, πρός τ' εἴ τι σοι κατ' οἰκὸν ἐστι προσφιλὲς Ph. 469,

φύλλον τι 649, εἴ μοι τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον παρεῤῥύηκεν 652, πρόχειρον εἴ τι σοι πάρα ξίφος χεροῖν 747, εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος Oid. 369, τὶ συγγενὲς 814, εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακὸν 1364, ἔχει δέ μοι – πρὸς δίκας τι Kol. 546, τὶ θέσφατον 969, εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων 1331, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς Ant. 1326, εἴ τι πῆμα γίνεται βροτοῖς Epig. II, 8. 2.) Genitiv: προσπόλων τινὸς El. 78, ἐκ θείματός του νυκτέρου 410, του παρόντος 424, οὔτε του τάφου ἀντιάσας 868, τοῦ πλησίον παρόντος 927, ἢ 'πὸ μαντείας τινός; Tr. 239, πρός του τῶν ξυνεμπόρων 318, κακοῦ τινος 448, τινὸς οἴκτου 863, πατρὸς ἄλλου γενοῦ του 1205, ἤ πού τινος νίκας ἀπάρπωτον χάριν Ai. 176, οὔτε του κλύων σάλπιγγος 290, ἐλευθέρου – πατρὸς, εἴπερ τινὸς, σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν 488, πρὸς ἐχθρῶν του 829, ὡς θεοῦ τινος 998, φλαυρούργου τινὸς τεχνήματ' ἀνδρὸς Ph. 35, βαρείας του νοσηλείας πλέα 39, οὐκ ἔσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτη 196, φωτὸς – ὡς τειρομένου (του) 203, φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν ἑρπόντος 206, εἴ τινος κήδῃ πέρι 621, εἴτε του θεῶν φήμην ἀκούσας Oid. 42, οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτὸν 896, ἔκ του Νυμφῶν Ἑλικωνιάδων 1107, ἢ 'ξ ἄλλου τινός; 1162, ἐδεξάμην δέ του 1163, ὡς ὑφηγητοῦ τινος 1260, πρεσβητοῦ τινος 1292, φυγὴν δέ του μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν Kol. 280, ἐκ θεῶν του 371, ἦν δέ του σπάνιν τιν' ἴσχῃς 505, ὡς δείνοῦ τινος φόβου φανέντος 1651, ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῆδος ἦν πλῆγμα Ant. 249, οὔτε θηρὸς, οὔτε του κυνῶν ἐλθόντος 257, σοφίᾳ γὰρ ἔκ του κλεινὸν ἔπος πέφανται 620, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος 698, οὔτε του γάμου μέρος λαχοῦσαν 917, ὥς του (ὡς τοῦ) μὲν – ἐνημμένου Helen. II, 2, τινὸς (Masc.) absolut El. 293, Kol. 1623, μή του El. 903, Ph. 170, οὔτινος Ph. 860. 3.) Dativ: εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ El. 240, οὔτ' εἰ χρηστὸς, οὔτ' εἰ τῳ κακὸς Tr. 3, λατρεύοντά τῳ 35, ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν ἄδηλον ἔργου τῳ παραινέσαι λαβεῖν 670, σωῇ τινι Ai. 801, κράτος ἀριστείας τινὶ 443, χειρίαν

ἀφελῆς τυχεῖν 496, αἰ τῷ καὶ λογίζεσθαι σχολὴ 816, σὺν τάχει τινὶ 858, νεῦσ' εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεταί τινι 1138, κοὐδενὶ (τῷ) πω λόφον θηγῶν Ἄλαντος 1416, ὡς ἐναυλίζοντί τῳ Ph. 33, ἐπὶ παντὶ τῷ χρείας ἰσταμένῳ 174, ἀντ' ἐμοῦ τινι δρῦνας τὰ τοῦχη τάμὰ 369, ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνῃ κυρῶν 741, μηδέ τῳ τέχνῃ κείνοις μοθεῖθαι ταῦτα 771, ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρι Oid. 80, ἔν τινι σχολῇ κακοῦ 1286, μὴ 'πὶ τῷ δεινῷ κακῷ 1457, τοῦτον δὲ φράζε μήποτ' ἀνθρώπων τινὶ Kol. 1522; ὡς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ 1528, ἐν ἀφανεῖ τινὶ μόρῳ 1682, ἐκ φόβου νοσ Ant. 180, νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθες 216, μήτε τῷ ξυνειδέναι τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰργασμένῳ 266, μίθες τὴν παῖδ' ἐν Ἅιδου τῆνδε συμφεύξειν τινὶ 654, ὡς λίκνα μὴ τῳ λαβεῖν Ph. 653, 4.) Accusativ: τινὰ a.) absolut: El. 983, Tr. 55, Ai. 245, 786, Ph. 684, 1320, Oid. 238, 556, 584, 818, 860, 1287, Kol. 9, 138, 933, Ant. 28, 204, 751, Kamik. I, 1; b.) mit einem Nomen im Accusativ: El. 542, Tr. 28, 57, 105, 179, 1234, Ai. 2, 179, 845, 899, 926, 871, 1165, 1256, 1260, Ph. 167, 809, 1079, Oid. 42, 270, 311, 587, 658, 921, 1142, Kol. 95, 109, 220, 299, 886, 506, 560, 729, 917, 1156, 1162, 1283, 1685, Ant. 158, 856, Thyest. III, 6, Oinom. III, 2, Peleus II, 6, u. B. CV, 67; c.) mit einem Pronomen: κεἰόν τινα; Kol. 1168; d.) mit einem Genitiv: τίν' ἀνδρῶν El. 20, τινὰ στρατοῦ Ai. 1396, οὐδέ τιν' ἐγχῶρων Ph. 692, ᾧ μὴ ξέναν ἕξουσι μηδ' ἀστῶν τινα δόμοις δέχεσθαι Oid. 817, πρὸς πόλιν σθένουσαν, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα Kol. 734, τινὰ δαίμων 1402, τίν' ἀνιηνῶν Poimen, III, 1; e) in anderen Verbindungen: μή τινα Tr. 576, Kol. 656, οὔ τινα El. 276, Ai. 423, Ph. 681, τί a.) absolut bei Verbis und Verbalibus: El. 305, 336, 459, 1055, 1275, Tr. 59, 67, 160, 191, 228, 305, 397, 416, 445, 782, 867, 870, 1155, Ai. 329, 746, 1314, Ph. 49, 111, 126, 192, 292, 762, 1042, 1163, Oid. 198, 564, 606, 644, 851, (τοι) 1006, 1060, 1110, 1130, 1423, 1434, Kol. 104, (557), 732, 837, 965, 1075, 1079, (τοι) 1172, 1272, 1281, 1414, 1450, Ant. 9, 315, 357,

Aiolūn: VIII, 17, Helen. I, 1, Lak. II, 1, τί φῄς; Tr. 865, Oid. 1471, λέγω τι; 1475, ὅ τι ἄν τι γίνηται Kedal. II; δ.) mit einem Nomen im Accusativ: α.) Substantiv: El. 569, Tr. 43, 497, 726, 961, Ph. 44, 104, 274, 294, 1039, 1265, Oid. 221, 294, 392, 550, 1364, Kol. 360, 1139, 1746, Ant. 20, 42, 240, Alet. VII, 7, b, B. C, 6, ἐν τάχει τι Kol. 500; β.) Adiectiv: El. 217, 552, Ai. 326, 468, 531, 663, 1122, Ph. 52, 218, 286, 784, 1229, Kol. 1480, Ant. 242, 365, 497, 724, Phthi. II, 3, εἶπω τι δῆτα κἄλλο; Oid. 354; γ.) Partiticipium: (Ph. 150); ε.) mit Pronominibus und Adverbiis: μηδὲν τι μᾶλλον Ai. 280, σχεδόν τι προσθεν Oid. 736, σχέδον τι Ant. 470; d.) mit Genitivis und Praepositionen: τὶ τῶνδε El. 889, τί τῶν Ὀρεστείων κακῶν 1117, βελέων τι Ph. 1205, λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; Oid. 1140, νοεῖς τι ταύτων; Kol. 1094, τούτων τι Ant. 35, τὶ πρὸς καιρὸν Tr. 57, Ph. 1279; e.) in anderen Verbindungen: ἀλλ' εἴ τι μὲν δή - γε Oid. 294, εἰ δὲ μή τι, εἰ μή τι, εἴ τι, εἴ - τι, εἴ τι καὶ, εἴ - τι καὶ, εἴ τι μὴ, εἴ τι που s. εἰ, εἴπερ τι s. εἴπερ, ἦ γάρ τι καὶ Ph. 322, ἤ - τί πω; Oid. 1130, καί που τι καὶ Ph. 322, κἄί τι καὶ 274, μή τι El. 1275, Tr. 383, Kol. 235, Krens. IV, 1, μή τι καὶ Ant. 278, 1253, οὔ τι El. 181, Tr. 732, 844, Ph. 410, 1299, Oid. 363, (ἀλλ') οὔ τι μή, (ἀλλ' οὔ τι μὴ νῦν Ph. 1278,) (ἀλλ' οὔ τι μήν El. 817), οὔ τι μή - γέ - ποτε, οὔ τι που, (οὔ τί πω Ai. 106, Kol. 1370), οὐ δή τι, οὐ γάρ τι, οὐ γάρ τί - γε s. οὔ. II.) Pluralis: εἴ τινες - βουλεύσουσιν El. 648, Φωκεῖς - ἄνδρες - τινὲς 1107, ἀμφίγυοι κατέβαν - τινὲς Tr. 503, ἀγωνάρχαι τινὲς Ai. 572, ἦ γάρ τινας ταίνιας τούσδε τοὺς τύπους; Kol. 64, προσέρχεται γὰρ οἵδε δή τινες χρόνῳ παλαιοὶ 111, πρός τινων ἀδοιπόρων Oid. 292, φρένας εἴ τινας ἔχεις Ph. 1130, τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας (τινί) Oid. 107.

τίσις. οὐδενὶ μοιριδίῳ τίσις ἔρχεται ὧν προκάθη τὸ τίνειν Kol. 228, ὀρμωμένῳ τῷδ' ἀνδρὶ τοὐμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν 1329, εἰσὶς δ' (εἰς ὃ) ἄνωθεν εἶσιν (ἐστὶν ἡ) αἱματοῤῥόφησε s. B. CV, 20.

Τιτάν. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς Τιτὰν Προμηθεύς Kol. 56.
τλημοσύνη· χρόνος ἅμα πρασιᾷ τλημοσύνᾳ (τερμοσύνᾳ) βίου, πόλλ' ἀνενρίσκει σοφὰ μαιομένοις u. B. VII, 2.
τλήμων. ἡ δ' ὧδε τλήμων, ὥστε – El. 276, τλήμων Ὀρέστης 602, ὁ τλήμων 742, 1477, Oid. 962, 1286, ἆθ' ὁ τλάμων Tr. 841, σὲ ἐγὼ τλάμων 986, ὦ τλῆμον Ἑλλὰς 1112, ἐγὼ δ' ὁ τλάμων Ai. 599, ὦ τλάμων πάτερ 641, ἰὼ τλήμων 893, ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἅπιστι; Ph. 161, καίπερ ὢν ἀκράτωρ ὁ τλήμων 486, ἀπόλωλα τλήμων 923, ὦ τλάμων, τλάμων ἄρ' ἐγὼ καὶ μόχθῳ λωβατὸς 1102, τεκοῦσα τλήμων Oid. 1175, ὦ τλᾶμον Οἰδιπόδα 1194, ἐκεῖ δὲ γῇ ἔκειτο τλήμων 1267, ὦ τλῆμον 1299, Ant. 1226, u. B. LXII, 1, ποῖ γὰρ φέρομαι τλάμων; Oid. 1309, ἐγὼ τλάμων 1333, ὦ τλάμων (τλᾶμον) Kol. 185, 203, μοχθοῦσα τλήμων 351, τλῆμον 978, ἐν ᾧ τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος 1239, ποῖ δῆτ' αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος αἰῶνα τλάμων ἔξω; 1736, τλῆμον (τλήμων) Ant. 229, ἐν ὑμῖν, ὡς θεῷ πείμεθα τλάμονες Kol. 248, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν ἔβλαστε El. 439, τλημονέστατον λόγον Ph. 363.
τλῆναι. μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη θοῦσαι El. 531, τλῆναί σε δρῶσαν ἃ 'γὼ ἐγὼ παραινέσω 943, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη Tr. 71, ἅμοὶ πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ – οὔπω φράσαι 158, καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεἰρ γυναικεία πτίσαι; 898, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἂν Ai. 411, ἐκεῖ οὐδεὶς ἂν – τλαίη βλέπειν φυσῶντα 917, σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτεὶ χανεῖν; 1227, τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν 1353, οὐδ' ἔτλης παρὼν θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα 1384, ὅμως δὲ τλῆθι Ph. 475, οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὅμμασιν μόνην θέαν ἄλλον λαβόντα, πλὴν ἐμοῦ, τλῆναι τάδε 537, τλῆναί σ' ἐλεεινῶς ὧδε τἀμὰ πήματα μεῖναι 870, οὔκουν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐπόρως οὕτως ἐνεγκεῖν 872, ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀκῶσαι 1201, οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτὲ Oid. 602, πῶς ἔτλης τοιαῦτα, σὰς ὄψεις μαρᾶναι; 1327,

τὰν δάκρυ τλᾶσαν, δεινὰ δ' ἐνδύσαν προὸς ἐλεύθερον πάθη Kbl. 1077, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ ζωφεῖν τέκνων ἐκ τῶνδε 1640, ἔτλα καὶ Δαναὰς οὐράνιον φῶς ἀλλάξαι. δέμας Ant. 944; πῶς μὲ πλήσεταί ποτ' εἰλαδεῖν γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ; Ai. 463, πῶς δῆτα πλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελθεῖν τόδε; u. B. XXXVIII, 2.

πλητός. οὐκ ἔστι τοὔργον πλητὸν Ai. 466.

πμητός. ἐλίσσεται πμητοῖς ἰμᾶσι El. 747, πμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαν 863.

τοί bekräftigend: El. 495, 582, 624, 871, 928, 984, (τε) 1469, Tr. 190, 234, (τις) 321, 327, 1131, 1212, 1228, 1255, Ai. 268, 962, 1353, Ph. 245, 480, 801, 853, 855, 894, (elidirt) Oid. 332, 746, 1193, Kol. 517, Ant. 278, Aith. I, 1, in Sentenzen: El. 415, 916, 945, Ai. 520, 580, 988, 1350, Ph. 475, 637, 887, 1140, Kol. 880, 1187, Ant. 1028, (elidirt) 1349, Aload. IX, 3, u. B. XXIII, 1. 16, in besonderen Verbindungen: ἀλλὰ – γάρ τοι Ph. 81, ἀλλά – γε μέντοι Ai. 1370, ἀλλά – γέ τοι Tr. 1107, Ant. 1064, ἀλλὰ – μέντοι Ph. 524, (μέν σοι) Ant. 567, ἀλλ' οὐδὲ μέντοι Kol. 47, ἀλλ' οὐδέ τοι Ph. 1252, ἀλλ' οὔ τοι – γε El. 137, ἀλλά τοι Tr. 1239, ἀλλά – τοι El. 378, Ai. 743, Ph. 1252, 1255, Ant. 473, 834, ἀλλά – τοί – γε El. 298, γάρ τοι und γάρ τοι καὶ Tr. 1228, Ai. 1119, Kol. 1281, Ant. 243, 580, Akris. I, 2, Oinom. V, 1, Tyro XII, u. B. XVI, 1, 1, XLIV, 1, L, 1, γὲ μέν τοι El. 398, Ai. 483, 1370, Ph. 93, 1052, Oid. 442, 778, 1292, Ant. 233, 495, γέ τοι Tr. 1212, (elidirt) Ai. 534, Ph. 823, Kol. 1324, Ant. 1064, γέ τοι δή Oid. 1171, δέ τοι Tr. 327, Ai. 1157, Ant. 327, u. B. XLVII, 1, εἴ τοι Oid. 549, 551, Ant. 516, ἐπεί τ' ἄν El. 323, ἐπεί τοι Kol. 433, ἤ τ' ἂν οὐκ ἂν ἦν Kol. 1366, ἤ τοι El. 498, ἤ τοι – ἤ Tr. 150, Ant. 1182, ἤ – ἤ – ἤ τοι (ἤ τόν) Alet. VI, 1, ἴσως τοι Ai. 962, καί – τ' (τε od. τοι) Ph. 29, Kol. 933, καί τοι El. 338, 520, Tr. 719, Ai. 158, 441, 552, 855, 1071, Ph. 1025, 1257, Oid. 393, 855, 1455, Kol. 270, 775, 1132, Ant. 502, 836, 904, 948, καί τοι – γε El. 332, Oid. 919, μέν τ' ἄν Ai. 86, Ant. 687, μέν τοι od. μέντοι Tr. 413, Ai. 952, 1246, 1358, Ph. 352, Kol. 781,

997, 1668, Ant. 897, 913, 1052, Aiead. XIII, 1, μή τοι Kol. 1407, 1439, Ant. 544, (elidirt) u. B. C, 11, μή τοι – γε El. 518, Ai. 472, ὅπως τοι Tr. 190, οὔτ' ἂν Kol. 1351, οὔτ' ἄρα Tr. 322, Ph. 1258, οὔ τοι El. 187, 153, 791, Tr. 322, Ai. 428, 915, Ph. 1198, 1258, Oid. 518, Kol. 857, 874, (1189), 1696, Ant. 523, 678, Achai. III, 1, οὔ τοι – γε El. 773, Tr. 491, Oid. 629, Kol. 650, οὔ τοι μήποτε 176, οὔ τοι – μή τιν ὕβριν (ὕβριν) Ai. 560, οὔ τοι οὐδαμῶς Ant. 678, οὔ τοί ποτε El. 1182, Ant. 582, Polyid. III, οὔ τοί ποτέ – γε Oid. 852, πόλιν τ' (aud. γε u. a.) ἀνάγκη El. 309, Kol. 295, σύ τοι El. 582, 624, σύ τοι, σύ τοι Ph. 1095, σέ τοι τόν Ai. 1228, Kol. 1573, σέ τοι, σὲ κρίνω El. 1445, σά τοι, σέ τοι Ai. 359, τ' (zu od. τοι) Oid. 332, Kol. 260, Ant. 213, 673, τ' ἂν (τἄν) El. 249, 323, Tr. 279, Oid. 1445, 1469, τ' ἄρα El. 404, τ' ἄρα (ἆρα) Kol. 534, 1442, τὸ δῆτά – γε Ph. 245.

τοιγάρ mit einem Futurum El. 29, Tr. 1249, Ai. 666, Ant. 981, mit dem Praesens in der Bedeutung des Futuri Kol. 1370, 1380, mit dem Imperativ El. 1165, Herakl. I, mit dem Optativ Ai. 1389, Kol. 868, Ant. 994.

τοιγαροῦν mit dem Praesens Ai. 490, mit dem Futurum Oid. 1519, mit dem Imperativ El. 1257, Ph. 841.

τοίνυν. ἄπειμι τοίνυν El. 1050, Oid. 444, πᾶν τοίνυν – κλύοι τις ἄν Tr. 71, τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν, ὑπέρκοπον μηδέν ποτ' ἐκπῆς – ἔπος Ai. 127, τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι Oid. 1067, τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων 1167, τούτου χάριν τοίνυν σε πρᾶσθέσθαι πέλας χώρας θέλουσι Kol. 404.

τοῖος. τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλάς Ai. 251, τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοι λείψω 562, τοῖά μοι – ἐνεστέναξες – ἐχθροδόκ' Ἀτρείδαις 929, τοίαν φρίκην παρέχεις μοι Oid. 1306, τοῖος – ἑτάφθη πάταγος Ant. 124, τοίαν δ' ἐν ὄψει ἔγγυς θηρατηρίαν ἕρκει – ἔχει Oinom. III, 1,

τοιόσδε, τοιόνδε χρησμόν El. 38, λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδε 44, τοιῷδ' ἀνδρός 689, Ph. 235, τοιάδε τὴν γνώμην El. 1021, τοιόνδ' – μνηστῆρα Tr. 15, ἐν – ὁρκῳ τοιῷδε 82,

τοιόνδε κεῖται προπτῆς 701, τοιῷδε φίλτρῳ 1142, εἰς λόγον στάσιν τοιόνδ' ἐπελθὼν 1180, τοιόνδ' – ξύμμαχον Ai. 117, ἐν τοιῷδε – κακῇ τύχῃ 323, πεῖρά τις ζωτικὴ τοιάδε 471, τοιοῦδ' – φίλου 941, τοιόνδε – κῆμα 962, τοιοῦτος ὤν, τοιῷδ' ὀνειδίζεις σκοφάν; 1298, ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ οὔκουν ἀτιμάσαιμ' ἄν 1338, ὅπου 'στ' ἐνταῦθα διστομος πέτρα τοιάδε Ph. 17, σοὶ που φίλος γ' ὤν, χῷ λόγος τοιόσδε μου 1385, τοιάνδε – ἔδρας Oid. 13, ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε – σύμμαχος πέλω 244, μάγαν τοιόνδε μηχανορράφον 387, διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰὼν 773, τύχη τοιάδε 737, τοιάνδ' – κηλῖδ' – συμφορᾶς 832, τοιόσδε δ' ἐκφὺς 1084, τοιάνδ' – κηλῖδα 1384, τοιόνδ' ἄγος 1426, τοιόνδ' ἀλήθειαν Kol. 50, τοιοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς 891, ἀνδρὸς – τοιοῦδε 632, ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε 1258, τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα Ant. 207, τοιάδ' ἐρεμνὴ σὶν ἐπέρχεται φάτις 700, τοιᾷδ' – νόσῳ 732, τοιῷδε – νόμῳ 913, τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτωνα Iuvenc. VI, 2; εἰ τυφλοῦ πατρὸς τοιοῦδ' (τοιάδ') ἔφυσεν Kol. 1379, τοιάδ' – ἔργα El. 212, τοιάδ' – κακὰ 288, τοιᾶσδ' ἐκλύσεις 976, ἐν τοιοῖσδε βόσκεται χώρλοισιν αὐτοῦ Tr. 144, τοιάδ' – οἰκονρία 540, τοιοῦσδε λόγους φυθίζους Ai. 148, γόους τοιαῦδε 320, φίλων γὰρ οἱ τοιοῦδε νικῶνται φίλοι (λόγοις) 550, τοιάδ' – φωνεῖν 410, πικροῖς τοιοῖσδε 429, ἐν τοιοῖσδε – βατοῖς 453, τοιοῖσδε τοῖς λόγοισιν 776, τοιοῖδ' ἐν πόνοισιν 1306, τοιοῦσδε – φῶτες 1358, τοιοῦσδ' ἐπαινεῖς ἢ τὰ δυ κεῖσθαι φίλους; 1360, τοιάδ' ἀρᾶς Oid. 295, Kol. 1375, ἡμεῖς τοιοίδ' ἐφύμεν – μῶροι Oid. 435, αἱ τοιαίδε πράξεις 895, ἐν τοιοῖσδε πήμασι 1310, τοιοῦσδ' ἀλήτας Kol. 949, τοιοῖδ' – νόμοισι Ant. 191, τοιάδ' ἄρρυμα 903, τοὺς δ' ἐν μεγίστοις καὶ σοφωτάτοις φρενὶ τοιούσδ' ἴδοις ἄν, οἷός ἐστι νῦν ὅδε, καλῶς καπῶς πράσσοντ' ἐπικραιανόμενα Ai. Lokr. IV, 2.

τοιοῦτος. τοιοῦτον θράσος El. 995, τοιοῦτον ἄνδρα 1001, ἔσκει τοιαύτη ποῦν δὲ νέῶνος μένειν 1024, τοιαύτην – ὁδὸν 1318, τοιοῦτος αἰὼν Tr. 34, τοιαύτην – θέλετον 46, τοιοῦτον ἐμβέβηκεν, οἷον ἂν φράσω,

ὁμῶς θεοῖς ἀνάλωτον μαθεῖν 672, οὔκουν τοιοῦτον – προὔθηκεν –, οἷον τόδ' – καθῆψεν ὥμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐριννύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον 1048, τοιαύτην γλῶσσαν Ai. 1118, τοιοῦτον λόγον 1153, τοιοῦτος ὤν, τοιῶδ' ὀνειδίζεις σποράν; 1298, τοιοῦτον ὄντα 1375, οὐ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγὼ Ph. 1049, τοιοῦτος ἡκθα τοῖς λόγοις – πιστὸς, ἀτηρὸς λάθρᾳ 1271, τοιαύτῃ χειρὶ Oid. 140, θέαμα δ' εἰσόψει τάχα τοιοῦπον, οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι 1296, τοιγὰρ ἐκ πατρὸς, καὶ γένος τὸ σὸν – δοίη βίον τοιοῦτον, οἷον κἀμὲ, χηρᾶναί ποτε Kol. 870, τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον ἐγὼ ξυνῆδειν χθόνιον ὄντα 947, οἷον ἀρ' ὁδοῦ κέλος Ἄργους ἀφορμήθημεν· τοιοῦτον, οἷον οὐδὲ φρονῆσαί τινα ἕξεσθ' ἑταίρων 1402, τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμα Ant. 407, ἐν τοιαύτῃ – στέγῃ 888, τοιοῦτος ὢν Chrys. I, καὶ τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι u. B. XLIX, 1; χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πένῃ τάχα El. 35, τοιαῦθ' ἑλκεῖτ' 299, ἐν – τοιούτοις 307, τοιαῦτα – πρὸς ἐῶν 337, τοιαῦτά σου παρόντος – ἔκλυον ἐξηγουμένου 424, ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβριζε 613, καὶ ταῦτα μὲν, τοιαῦτα 696, τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστὶν, ὡς μὲν ἐν λόγοις αἰλινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν – μέγιστα πάντων – κακῶν 761, τοιαῦτα πράσσειν 914, λόγους τοιούσδ' ἔχουσα 935, τοιαῦτά τοι νῷ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν 984, ἐν τοῖς τοιούτοις 990, 1338, φρόνει τοιαῦτα 1056, τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα Tr. 169, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων 684, κἄδρων τοιαῦτα 688, τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν 729, τοιαῦτα πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, ὧν – 807, τοιαῦτα τἀνθάδ' ἐστὶν 943, βιότου τοιαῦτα νέμει Ζεὺς 1022, οἷ – τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη 1269, τοιαῦτα – εἰσορᾶν Ai. 127, τοιαῦτα λέγων 156, ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν 164, τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον χειροδάϊκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ 218, τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει κοὐδὲν ψεύδεται 327, τοιούτοις – κακοῖς 433, τοιαῦτ' ἐρεῖ τις 504, τοιαῦτ' – ἐρεῖ 1017, τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον 1021, ὧδ' – τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔτι 1096, τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει πάρος 1156, δρῶν γὰρ ἦν

τοιαῦτά με 1324, τοιαῦτα φωνῆν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακὰ Ph. 80, τοιαῦτ' Ἀτρείδαί μ' – δεδράκασι 314, τοιαῦτ' ἐκούσας κἀξονειδισθεὶς κακὰ 382, οὐ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγὼ 1049, τοιαῦτ' – ἔπη Oid. 389, δεῖ δ' οὐ τοιούτων 406, τοιαῦτ' ὀνείδιζ', οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν 441, αἱ – τοιαῦται φύσεις 674, τοιαῦτα – διώρισαν, ὧν ἐντρέπου σὺ μηδὲν 723, σημεῖα τοιαῦτα 1059, αὐδῶν τοιαῦτα 1271, τοιαῦτ' ἐφυμνῶν 1275, πῶς ἔλεγες τοιαῦτα σὰς ὄψεις μαφᾶναι; 1327, τοιαῦτ' ὀνείδη 1494, τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε 1500, τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστὶν, οὐ λόγοις τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον Kol. 62, καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη 629, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ 642, τοιαῦτα μέν τοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοὶ, λόγῳ μὲν ἡσθλὰ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακὰ 781, τοιαῦτα μέν τοι κἀγὼ εἰσέβην κακὰ 997, τοιαῦτ' ὀνειδίζεις μ' 1002, ἔκαιε τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δὶς χρῄζω κλύειν 1208, κἀκοίμασας γ' ἐμοῦ τοιαῦθ', ἃ – 1353, τοιαῦτ' ἀρῶμαι 1389, τοιαῦτ' – γέρα 1396, Θεοῦ τοιαῦτα χειμάζοντος 1504, τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν 1589, τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι λύγδην ἔκλαιον πάντες 1620, τοιαῦτά φασι – κηρύξαντ' ἔχειν Ant. 31, τοιαῦτ' ἐλίσσων ἤνυτον σχολῇ βραδύς 231, λόγοις τοιούτοις, οἷς – 691, τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα φθίνοντ' ἀσήμων ὀρνίθων μαντεύματα 1012, τοιαῦτά σου – ὥστε τοξάσῃ ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα βίβαια 1084, τοιαῦτά σοι σοι – λέγω Aith. I, 1, ἐκ τῶν τοιούτων χρὴ τιν' ἴασιν λαβεῖν Thyest. III, 6, Ἔρως γὰρ ἄρχων, κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ v. B. XXIII, 18, φίλων τοιούτων LXXI, 2, 1.

τοιοῦς. ἅτις ἄνευ τοιῶν κατακάμπτει El. 187.

τόκος. τὸν – Ἀλκμήνης τόκον Tr. 181, ὁ Λαέρτου τόκος Ph. 614, τῷ – Ποίαντος τόκῳ 1230, Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος Kol. 69, ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος Τυδεὺς 1315, λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων θοὰ ἐξοδοι θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ Oinom. V, 2, πόλις – φθίνουσα ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε ἐγόνοις γυναικῶν Oid. 26, οὔτε τόκοισιν ἡβῶν παμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες 173.

τόλμα. κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισκαίμην ἐγὼ, μήτ' ἐμπάθοιμι, τάς τε τολμώσας στυγῶ Tr. 582, λοίσθια τόλμαις τιθοῦσι καὶ φρενῶν θράσει; Ai. 46, ὦ δυσθάνατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς 1004, πῶς οὖν ὁ λῃστὴς — ἐς τόδ' ἦν τόλμης ἔβη; Oid. 125, ἦ τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον, ὥστε —; 533, ὡς ἔξοιδά σε οὐ ψιλὸν, οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσῆσδ' ὕβρεν ἥκοντα τόλμης τῆς παρουσαύσης ταφῷ Kol. 1030, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι τόλμας χωρὶς Ant. 372, ὅστις δὲ τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται Kreus. I, 1.

τολμᾶν. οὔτε γὰρ σὺ τῶνδ' ἔση τολμᾶς ἐπαινεῖν, οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους El. 1051, κακὰς τόλμας μήτ' ἐπισκαίμην ἐγὼ, μήτ' ἐμπάθοιμι, τάς τε τολμώσας στυγῶ Tr. 583, ἂν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν Ai. 543, τόλμα Ph. 82, τόλμα, ξεῖνος ἐπὶ ξένης, ὃ τι καὶ πόλις πέπονθεν ἄφιλον, ἀποστυγεῖν, καὶ τὸ φιλὸν σέβεσθαι Koh 134, ὦ πάντα τολμῶν 761, δεινὰ τολμᾶν Ant. 915, κοὐδεὶς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον βολεῖν Tr. 785, καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοὺσδ' ὑπερβαίνειν νόμους; Ant. 449, τόλμησον εἰκεῖν Tr. 404, θὲς — τόλμησον, οἰκτιρόν τέ με 1070, ἢ τολμήσας' ἀντ' ἐμοῦ τίνι δοῦναι κὰ τεύξῃ ταμοῦ, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; Ph. 869, τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἅπαν 481, τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε; Ant. 248, ὃ πᾶς τις τολμήσας καὶ πέφυκεν Epig. II, 1, ὡς — πικρὸν ἄγκος μὲ κεῖραν τήνδε τολμήσαν τέκ El. 471, πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τόλμησει λαλεῖν; Ph. 110, τίς δὲ τολμήσει πλέων τὰ τοῦδ' ἐκεῖθεν πανδρός; Kol. 1422.

τολμῆς. ἃ τοκεῦσιν κάκιστα καὶ τολμᾷς τάδε Ph. 984.

τολμητός. ἀλλ' ἔσθ' ἁπλοῦν πᾶσιν λεκτὰ, πάντα δὲ τολμητὰ Ph. 654.

τολύπη. ὁλοστημόνους τολύπας ω. B. CV, 132.

τομᾶν. θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι Ai. 582.

τομή. ὥστε πρίονος ἐκβρώματ' ἂν βλέφεως ἐν τομῇ ξύλου Tr. 700, στονόεντος ἐν τομᾷ σιδήρου 887, ὁπόταν ἀργυρίφῃ στάζουσα τομῆς χαλκέοισι πάδοις δέχεται Riso. I, 2, αἱ δὲ πρόσθεν αἱ νέαι διζῶν πρόπτουσι τομάς, ἃς ἤδη χαλκεύει ἥμα δρεπάνοις 5.

τομός. μισθίησιν τομούς (τομοκρὰς) Andromed. VII, 4, ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν, ἡ τομώτατος γένοιτ' ἂν Ai. 815.

τοξεύειν. ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας ἐκράτησας τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου Oid. 1196, πάντες ὥστε τοξότου (τοξόται) σκοπὸν τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε Ant. 1084.

τόξευμα. τοιαῦτά σου – ὥστε τοξότης ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμῇ Ant. 1085, ἀλλ' ἀσπιδίτην ὄντα καὶ πεφραγμένον, ὡς ἀσπιδοῦχος, ἢ Σκύθης τοξεύμασι Naupl. II, 2.

τοξευτός. τέθνηκεν ἀνδρὸς οὐδενὸς, θεοῦ δ' ὕπο, τοξευτός – ἐκ Φοίβου δαμείς Ph. 835.

τόξον. ὡς – τῶν ὧν τέκνων λείπεται πρὸς τόξον κρίσιν Tr. 266, γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, τὰς ὑποκτέρους βάλλον πελείας Ph. 288, ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων χειρῶν ἐκβεβιασμένον 1128, θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει u. B. CV, 181; παλίντονα – τόξα, καὶ λόγχας, φόνιον τε τινάσσων Tr. 512, ἦν δὲ τόξων πάταγος 517, εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται Ph. 68, εἰ μὲ τόξων ἐγκρατῆς αἰσθήσεται 75, αἰρεῖ τὰ τόξα ταῦτα πὴν Τροίαν μόνα 113, εἰ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον παρεφθόνησεν 652, ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξα (τόξ' ἃ) νῦν ἔχεις; 654, πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴποτε τόξων πτανῶν πτανοῖς ἀνέσεις γαστρὶ φορβὰν 711, ἀλλά μοι τὰ τόξ' ἐλὼν τάδ' – σῶζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε 763, αὔνεκα θήρας πήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων 840, ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι 924, τὰ τόξ' ἐλὼν 931, τὰ τόξα μὲν ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει 942, οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ', ὀρειβάτην τόξοις ἐναίρων ταισίδε 956, μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ 975, ἀπόδος, ἄφες μοι – τὰ τόξα 981, παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξα 1282, χῶτε μου τὰ τόξ' ἔκλεπτες 1272, μὴ πτανεῖν τόξοις ἐμοῖς 1303, τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις 1308, πρὶν ἂν – τὰ Πέργαμα ξὺν τοῖσδε τόξοις, ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φυγῇς 1335, Πάριν – τάξουσι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου 1427, ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ τόξοφι ἐμῷν μνημεῖα 1432, τὸ δεύτερον γὰρ

τοῖς ἐμοῖς αὐγὴν χρωὼν τόξοις ἀλῶναι 1440, τόξ' (τόξον) ἀπέσκη Troil. III, 3.

τοξότης. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὰ φρονεῖν Ai. 1120, πάντες ὥστε τοξότου (τοξότai) σκοπὸν τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε Ant. 1033, τοιαῦτά σου – ὥστε τοξότης ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα βέβαια 1064.

τοπάζειν. ἃ δὲ δόξῃ (δοκῇ) τοπάζω (τόπαζον und τοπάζων), ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω Erig. 1, 2.

τόπος. ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδεμόμην τόπον El. 899, τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει Ai. 437, κοὐδεὶς ἐπίσταται μὲ συμμαθεῖν τόπος 869, ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς προσιδεῖν ἐθέλεις, ὅντινα κεῖται Ph. 144, τίς τόπος, ἢ τίς ἕδρα 157, ἣν μὲν Κέθαιρών, ἣν δὲ πρόσχωρος τόπος Oid. 1127, τὸν Κιθαιρῶνος τόπον 1134, ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος, ἢ μάθω μολοῦσά που; Kol. 26, ὃ δ' ἐπιστείβεις τόπον, χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδὸς 56, τὸν τόπον δ' ἵνα χρὴ ᾽σται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν 503, ἀξίνας χεροῖν ὁρμᾶσθ' ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον Ant. 1110, Ῥειτῶν τόπος ἱερῶν ῥευμάτων u. B. CV, 151; αὔρα, ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων Tr. 955, τόθ' τε χρυσέων θράκοντα μήλων φύλαξ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις 1100, ἀνὴρ κατοικεῖ τοὐσδε τοὺς τόπους σαφῶς Ph. 40, ἦ που τῇδ', ἢ τῇδε τόπων; 204, ἀδοικόρεις δὲ πρὸς τί τοὐσδε τοὺς τόπους; 1027, ἦ γάρ τινες ναίουσι τοῇσδε τοὺς τόπους; Kol. 64, Οἶδ'πουν – ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων τῶν ἐνθάδε 627, εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις τὰς παῖδας ἡμῶν 1020, μήθ' οὗ κέκευθε (χῶρος), μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις 1523, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ χώρειν τόπων ἐκ τῶνδε 1641, μήτι κελάζειν ἐς τοὐσδε τόπους 1761.

τόσος. κἄμὲ χρὴ φράσαι τόσον (τοὔσον) Tr. 53, οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ – ἔβας τόσσον Ai. 185, ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά; 277.

τοσόσδε. τοσόνδ' ἐς ἦβης El. 14, οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα τοσόνδ', ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει 286, μή πω νοῦ τοσόνδ' εἶην κενὴ 403, ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου 961,

τοσόνδ' ὀνήσῃ τῶν ἐμῶν – πορθμῶν Tr. 570, ὅτι ὅτ' ἐχθρὸς ἦμην, ἐς τοσόνδ' ἐχθραντέος, ὡς καὶ φιλῆσων αὖθις Ai. 679, τοσόνδ' ἐκόρεσε μῦθον 770, τοὐδόνδ' – λέγων 1049, τοσόνδε μισεῖν, ὥστε – 1335, ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' εἶναι φίλος 1377, χρόνῳ τοσῷδε Ph. 599, τοσήνδ' ἐνεγκὼν 752, ἦ τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον, ὥστε – ; Oid. 532, μῆνιν τοσήνδε 699, πῶς ποθ' αἱ πατρῷαί σ' ἄλοκες φέρειν ὅλην ἐδυνάσθησαν ἐς τοσόνδε; 1212, τοσόνδ' ἄχος 1355, ἐς τοσήνδ' ὕβριν – τύλμης τῆς παρεστώσης τανῦν Kol. 1029, τὸ σὸν – τοσόνδ' ἄχος 1712; παισὶ – τοσοῖσδε Tr. 54, οὐ γὰρ ἐξ ἐνὸς ποδὸς ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται Ph. 92.

τοσοῦτος. καί τοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαυτήν, ὅτι ἀλγῶ El. 332, οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγὼ 1034, τοσοῦτον εἶπε Tr. 569, μὴ τοσοῦτον ὡς ὄάκνη θυμῷ δύσοργος 1117, καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; 1140, τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω 1221, καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίσασθαι δοκῶ Ai. 441, ὥστ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον, ὥστε – 729, τοσοῦτον οἶδα 748, ὧν οὕνεκ' αὐτὸν οὐ τις ἔστ' ἀνὴρ ὀθένων τοσοῦτόν (τοιοῦτον), ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ 1063, χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον – Ph. 1076, ἀλλ' οὐ τοσοῦτόν γ' ἔσθι 1305, οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ, ὥστ' ἄλλα χρῄζειν Oid. 594, ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων ἐμοὶ βεβᾶτος 771, καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος – μόνον 838, τίς ἀνὴρ πλέον τᾶς εὐδαιμονίας φέρει, ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν; 1191, καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον, μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδὲν 1455, ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν, ὅσον πέπτωκεν Kol. 748, καίτοι τοσαύτη (τίς αὕτη) τέρψις ἄκοντας φιλεῖν; 775, τῆς ἐμῆς χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον 790, πείσομαι γὰρ οὐ τοσοῦτον οὐδέν, ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν Ant. 97, χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἕστε – 415, οὐδὲ θέλειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ κηρύγματ', ὥστε – 453, φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἄγος, μόνον προθεὶς 775; τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος Tr. 808, τοσαῦτα φωνήσασα 923, ἐς τέ τὸν

φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι, ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα Ai. 681, τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶπε 780, τοσαυτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω 831, τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν Kol. 1645.

τότε damals (bestimmter): El. 1023, Tr. 272, 513, 517, Ph. 271, 277, Oid. 562, 568, 1142, 1145, 1354, Kol. 481, 771, 973, Ant. 135, τότ' ἄρα τότε 1278, τῇ τόθ' ἡμέρᾳ El. 1134, ταύτῃ – τῇ τόθ' ἡμέρᾳ Ai. 497, τῷ τότ' ἐν χρόνῳ Oid. 564, 1030, Kol. 1160, damals od. vormals (unbestimmter): El. 278, Tr. 857, Ai. 650, 1240, 1377, (τό γ' od. τόδ') Kol. 941, (τοτὲ) 1745, Ant. 391, 480, τὴν τότ' – τύχην Oid. 52, νῦν τε καὶ τότε El. 676, νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε 907, alsdann (von der Zeit): Tr. 151, καὶ τότε Ant. 417, dann: λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι πλέων Oid. 1517, ἄγε με, καὶ τότ' ἐνάριξον Kol. 1738, nach dem Participium: Kol. 778, im Nachsatze nach εἰ El. 413, correlativ: ἐπεὶ – τότε Tr. 794, ἐπειδὰν – τότε Ph. 640, ἦμος – τότε Tr. 156, ἡνίκα – τότε Tr. 166, Ant. 773, Kol. 770, ὅταν – τότε El. 1088, 1252, 1299, Ph. 521, Kol. 290, ὅτε – τότε Ai. 1417, τότε – ἡνίκα Ph. 702, τότε – ὅτε El. 1264, ὡς – τότε Tr. 272.

τοτέ. τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος κάρα προβάλλων ἰκτικῶν ὀχημάτων El. 789, (τοτὲ μὲν κέρα, τοτὲ δ' ὕπερθεν Kol. 1745).

τοτηνίκα. χρόνῳ δ' ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων, – τοτηνίκ' ἤδη, τοῦτο μὲν πόλις βίᾳ ἥλωνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον Kol. 440.

τοτοτοῖ Tr. 1009.

τράγος. Καρικοὶ τράγοι Salmon. II, 2.

τρανής. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα Ai. 28.

τράπεζα. κεναῖς δ' ἐφίσταμαι τραπέζαις El. 192, σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω, καὶ περιῤῥείτω βίος 362, αἶν οὔποθ' ἡ μὴ χωρὶς ἑστάθη βορᾶς τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς Oid. 1464, προστῆναι μέσην τράπεζαν ἀμφὶ σιτία καὶ καρχήσια Tyro VIII, 2.

τραπεζοῦν. ἀπηνδάμωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ Tript. 5. Iphig. III, 2.

τρασιὰ Amphiar. VI, 5.

Τραχῖν. ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀνάστατοι ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν Tr. 39.

Τραχίνιος. πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ Tr. 371, ἐν μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ 423, καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; 1140, εἰς Οἴτην -, Τραχινίαν θειράδα τε καὶ τὸν εὔροον Σπερχειὸν Ph. 491, τὴν Τραχινίαν Phthi. IV.

τραχύς. ἰχθὺ (ἰχθὺς) τραχὺς u. B. CV, 107.

τρεῖν: τόδε μὲν οὔποτ' ἀξιώσω τρέσαι El. 1240, πᾶς γὰρ ἀνὴρ αὖθις αὖ πάλιν στράτευμ' ἄγοιμι ταὐτόν, εἰσάπαξ τρέσας; Kol. 1419, τρέσητε μηδὲν 1737, μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας Ant. 1042.

τρεῖς. ἐν τρισὶν μορφαῖσιν Tr. 10, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἓν εἰλόμην 784, βαλεῖτε χ' ἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους Ai. 1309, ἡμέραι τρεῖς Oid. 718, τρεῖς ὅλους ἐξ ἥρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμήνους χρόνους 1136, ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη 1398, τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὖσοιαν ἀρκεῖ Amphitr. 1, εἰ καὶ τῶν τριῶν ἓν οἴσομαι u. B. LXXXII, 1.

τρέμειν. τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνῃ (κτάνοι) Oid. 947, ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων; 1014, κορᾶν, ἃς τρέμομεν λέγειν Kol. 128, τὰ ἐκ θεῶν τρέμοντες 256.

τρέπειν. τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔσφαζε κἀρράχιζε Ai. 298, ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν 772, οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος Ph. 897, δρᾶ νῦν τάδ' ἐλθὼν, μηδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπε Ant. 1107, ἐξοπίσω χερὸς ὄμμα τρέπουσα Rizot. I, 1, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς γνώμης Ai. 743, ὅταν τὰ θεῖ' ἀφεὶς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ Kol. 1537, νόει πρὸς ἀνδρὸς, σῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ, τρακέσθαι γνησίου φρονήματος Iphig. II, 2, ἀλλ' ἐς τί τρέψῃ; Kol. 860.

τρέφειν. ὃν πολλὰ δή με σοὶ τρέφειν μιάστορα ἐπῃτιάσω El. 603, ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω, κείνου προκηραίνουσα Tr. 28, πολλὰ γὰρ ὥστ' - κύματ' ἐν εὐρεῖ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοις, οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ

τρέφει 117, ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον; 817, παίδων δὲ, τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει 1153, οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει Ai. 503, ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει 1124, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νύσσαν Ph. 795, μίασμα χώρας - ἐλαύνειν, μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν Oid. 98, τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω 356, οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν Kol. 920, ὅτι οὐδεὶς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπίσοι ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ 942, οὐδ' ἐμὰν θανὼν τρέφων δύ' ἄτας κἀπαναστάσεις θρόνων Ant. 533, κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω φίλη μὲν ἥξειν πατρὶ 897, ὅπα, - γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν, τὸν νοῦν σ' ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει 1089, τρέφουσι (στρέφουσι) κρήνης φύλακα (φύλλα καὶ), χαρίτην ὄφιν Herakl. 5. Aig. IV, τερπνῶς γὰρ ἀεὶ πάντας ἡ νοια τρέφει Tereus VII, 5; ὅ τι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον, ἀποστυγεῖν Kol. 186; ἂν (ἅταν) οὔπω τις ἔθρεψεν αἰὼν Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε Ai. 644, πόλει τῇδ', ἥ σ' ἔθρεψε Oid. 328; εἰ γὰρ δὴ τάδ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα, θρέψω πάρτα τοὺς ἔξω γένους Ant. 660, τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρέφεται; Ph. 1160, μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτὸς, ὥστε μήτ' ἐμὲ, μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, βλάψαι ποτ' ἄν Oid. 374, λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφῃ; Kol. 805; μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ ἐν τῇδ', ἐλαύνειν, μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν Oid. 97, ἐν οἷς (σοφοῖς) ὁ νοῦς θείᾳ ξύνεστιν ἡμέρᾳ τεθραμμένος u. B. XXX, 2; οἷος ἐξ οἵου τράφης Ai. 557, ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ὑπὸ ὑφήλ' ἐκόμπεις 1229, ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς Ἀχιλλέως καὶ Νεοπτόλεμε Ph. 3, ἦν δοῦλος, οὐκ ὠνητός, ἀλλ' οἶκοι τραφείς Oid. 1123, ὁ παντλήμων ἐγὼ πάλαι σ' ἀνὴρ εἷς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφείς 1380, τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις τράφη θυέλλησιν ἐν πατρῴαις Βορέας ἅμιππος ὀρθόπους ὑπὲρ πάγον Θεῶν παῖς Ant. 984, τὸν Ἀχιλλέα τραφῆναι ἐν τῷ Πηλίῳ πᾶν μῆλον θηρῶντα u. B. CV, 124; ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγὼ Oid. 1143.

τρίφος. σὺ δ', ὦ σύναγρε, Πηλιωτικὸν τρίφος (βρίφος) Achill. V.

τρίχειν. λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου Ai. 731, ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν 1083.

τρίβειν. ὁ δ' ἄλλος ἕξω - δυστυχῆ τρίβει βίον El. 602, καὶ πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας τρίψει γέμοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Pandor. I, 2.

τριβή. ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἰὼν Oid. 1160, μὴ τριβὰς ἔτι Ant. 577, φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ ἀνδρῶν, γυναικῶν σοῖς δόμοις κακύματα 1078, γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβὴ Tyro XIV.

τρίγομφος. ἐνήλατα ξύλα τρίγομφα διατορεύσασθαί σε δεῖ Ichneut. 1.

τρίγωνος. πολὺς δὲ Φρυξὶ τρίγωνος, ἀντίσπαστά τε Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδία Mys. IV, 1, Tham. s. das.

τρίδουλος. οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τρίδουλος Oid. 1068.

τρίκρανος. τὸν ὑπὸ χθονὸς Ἅιδου τρίκρανον σκύλακα Tr. 1098.

τρίμηνος. χρόνον - τρίμηνον Tr. 164.

τρίοδος. καινοῦσ' (καίνους') ἱερὰς τριόδους Rizot. II, 4.

τρίπαια (τριπαῖα, viell. τροπαία) u. B. CV, 167.

τρικάρθενος. ζεῦγος τρικάρθενον Sisyph.

τριπλοῦς. ἐν τριπλαῖς (διπλαῖς) ἁμαξιτοῖς Oid. 716, πρὸς τριπλαῖς (διπλαῖς) ἁμαξιτοῖς 730, τριπλῆς - πελεύθου τῆσδε 800, ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς 1399.

τριπόλιστον οἶκτον (οἶκον) Ant. 859.

τρίπους. τοὶ δ' ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπίκαιρον Ai. 1405.

τρίς. καὶ δὶς αἰάζειν, κοὐ τρὶς Ai. 433, δὶς ταῦτα βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη; Ph. 1238, τρὶς (τριῖς) ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν τυθεὶς ἐλαίας Kol. 483, τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν; u. B. XXIII, 13.

τρισάθλιος. εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακὴ Kol. 372.

τρισάλβιος. ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν u. B. LVIII, 8, 1.

τριακοντόρος. χρυσῖσι τριακοντόροισι Ant. 481,

τρισσός. τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι Oid. 168, τρισσάς τε πηγὰς Kol. 479.

τρίτος. ἐν χερσὶν ἔχων νόμας ἐμὰς, καὶ τῆσδε, καὶ σαυτοῦ τρίτου Ai. 1174, εἰ καὶ τρὶτ' ἐστὶ Oid. 283, οὐκοῦν ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος; 581, οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τριδοῦλος 1062, στέργειν γὰρ αἰ πάθαι με, χὡ χρόνος ξυγὼν μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον τρίτον Kol. 8, δυσμόρου δ' ἐμοῦ τρίτης 331, τρίτος δ' Ἐτεόκλος Ἀργεῖος γεγὼς 1318, τρίτον δὲ Ant. 55, καί μοι τρίτον ἱππεύσι Δαυτιεὺς ἀνὴρ ἀγγοῦ προσῆψεν ἐλαφρὸς ἐν δισκήμασι Akris. XII, 1, νὴ τὸν Εὐρώταν τρίτον Lak. III, 1, Διὸς Σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος Naupl. I, 2.

Τροία. πολύν με, δαρόν τε δὴ κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον Ai. 415, ἄνδρα —, οἷον οὔ τινα Τροία στρατοῦ δέρξῃη χθονὸς μολόντ' ἄπο Ἑλλανίδος 424, τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἐπελθὼν 438, ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα, καὶ πεδία τάδε 459, ἐν Τροίᾳ δέ μοι πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ 1021, ἀφὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν 1190, λυγρᾶς μνήματα Τροίας 1210, ὅσοι Τροίαν ἀφικόμεσθα 1341, τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν Ph. 112, αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα 113, τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ τεῖναι τὰ Θεῶν ἀμάχητα βέλη 197, εἰ τἀπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' αἰρήσουμ' ἰὼν 353, καὶ πάπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' ὡς οὐ μήποτε πέρσοιεν 611, δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν 915, τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι 920, ἐς Τροίαν μ' ἄγει 941, μεθ' ὧν Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ, καὶ κατασκάψαι βίᾳ 998, ὃς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ 1297, πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς 1332, ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἁλούς 1337, τοῦ παρεστῶτος θέρους Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν 1341, τὴν πολύστονον Τροίαν ἑλόντα 1347, ἐς Τροίαν μολεῖν 1363, πρὸς τὰ Τροίας πεδία 1376, αὐδέποθ' ἑκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν 1392, μηδ' ἐκπυνησθῆς ξυν Τροίας 1401, πέρσεις τε Τροίαν 1428, ἑλεῖν τὸ Τροίας πεδίον 1435, ἦθη τὰ Τροίας εἰσορῶν ἑδώλια δέδοικας Aphai. VII, 1.

τρόπαιον. νίκης ἔχων τρόπαια πικρόθυμα Tr. 781, κούδεὶς τρόπαι' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν 1102.

τροπαῖος. ὦ Ζεῦ τροπαῖε Tr. 303, ἔλιπον Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη Ant. 143. S. auch τρίπαια.

τροχή. ἡνίκα – ἐν τροχῇ δορὸς ἐῤῥύσατ' ἐλθὼν μοῦνος Ai. 1275, ἥδε σὺν μάχῃ δορὸς τροχὰς καταῤῥήγνυσι Ant. 675.

τρόπις. ὡς ναοφύλακες νυκτέρου νανλήριας κλήτηρσις ἀκρυθινουσιν αὐρίαν τρόπιν Achai. VI, 2.

τρόπος. ὕτῳ τρόπῳ πατρὸς δίκας ἀρόιμην τῶν φονευσάντων πάρα El. 33, τῷ τρόπῳ διόλλυται 679, καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων οὐκ ἂν διείποιμι Tr. 21, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῄς; 878, τίνι τρόπῳ καθέστατε, δείσαντες, ἢ στέξαντες; Oid. 10, τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς; 99, θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ; Kol. 474, ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ; πόθεν λαβών; Ant. 401, ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ; 1314; οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις El. 397, οὔτε γὰρ σὺ τῷμ' ἔπῃ τρἰμῷς ἐκαινεῖν, αὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους 1051, νεᾶς βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις Ai. 736, ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου 1245, νανλήρου τρόπους (τρόπον) μορφὴν δολώσας Ph. 128, τρόποισι ποίοις; Kol. 468.

τροφεῖον, αἱ δὲ σύννομοι τἄξω βίου τροφεῖα παρσύνουσ' ἀεὶ Kol. 341.

τροφεύς. ὦ τροφεῖς ἐμοὶ Ai. 863, θεός τ' Ὀδυσσεὺς χὠ τροφεὺς τοὐμοῦ πατρὸς Ph. 344.

τροφή. μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς El. 776, τροφᾶς τηδομένους, ἀφ' ὧν βλάστωσιν 1060, οἱ μοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτου 1143, φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς 1183, δουλίαν ἕξειν τροφήν. Ai. 499, νέας τροφῆς στερηθεὶς 511, τροφῆς ἄσκνον ἔμπα 563, οὐδ' ἔνδον οἰκεποιός ἐστί τις τροφή; Ph. 32, οὐκ ἔχων τροφὴν 253, χερὶ πάλλων τὰν ἐμὰν μελέου τροφὰν 1126, ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφὴ Oid. 1, ἐξ ἧσσον νέας τροφῆς ἕλκῃς

Kpl. 946, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι 852, ἔχουσα τὴν σὴν καὶ κατοικοίης τροφὴν (στροφὴν) 862, κοὐκ ἔτι τὴν ἀπαράτυπον ἕξει' ἀμφ' ἐμοὶ τροφὴν 1614, πῶς γὰρ βίου δύσοιστον ἕξομεν τροφάν; 1687, οὔτε του γάμου μέρος λαχοῦσαν, οὔτε παιδείου (παιδίου) τροφῆς Ant. 918; ὦ δυσάθλιαι τροφαὶ Kol. 323, ὦ πάντ' ἐκείνου τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντα καὶ βίου τροφὰς 338, ἐκ ταὐτὸν ἐστι τροφὰς ἔχω βίου 446, καὶ ῥαστωνῶ κἀπιεστὸς ἀνθρώπων τροφαῖς ταῖς σαΐσιν ἥσιον 1265.

τροφός. οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφὸς El. 1147, ἄγγελον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν γέροντι πατρὶ, τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ Ai. 849, μὴ σύ γε καὶ πατριάταν Οἰδίπου καὶ τροφὸν καὶ μητέρ' αὔξειν Oid. 1092, ἡ δ' οἶκος κλέος δίχ' εἵρυτ' ἄν, οὖσα σὴ πάλαι τροφὸς Kol. 760, εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαντῷ τροφοὺς τὰς παῖδας 1365, νῦν δ' αἵδε μ' ἐκσώζουσιν, αἵδ' ἐμαὶ τροφοὶ 1367.

τροχηλάτης. κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην πατὴρ δι' ὀργῆς Oid. 806.

τροχήλατος. ἐκ τροχηλάτων δίφρων El. 49.

τροχός. ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις ἤφριζον, σιαίβαλλοι ἱππικαὶ πνοαί El. 718, στέφλας δὲ γῆ καὶ χέρσος, ἀῤῥὼξ, οὐδ' ἐπημαξευμένη τροχοῖσιν Ant. 252, Κυκλώπειον τροχὸν Herakl. III, 3, ἀλλ' ὑμὸς αἰὲν πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται, καὶ μεταλλάσσει φύσιν u. B. LVI, 2.

τρόχος. μὴ πολλοὺς ἔτι τρόχους (τροχοὺς) ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν Ant. 1065.

τρυπᾶν. βραδεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δ' αὐτὸς ἔρχεται τρυπωμένου u. B. LXX, 1, 2.

τρύπανον. ἀχάλκευτα τρύπανα Phin. V, 3.

τρυσάνωρ. οὐδέ με λήθει βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνωρ Ph. 208.

τρύχειν. ἀλλά μοι δυαμόρῳ γᾶ φθίνουσά τρύχει ψυχὰν Oid. 666, εὔμνηστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ ἐνθυμίοις τύραις ἀνανδράσιοις τρύχεσθαι Tr. 110; πείᾳ

μήλων ἀνήριθμος ἀὴν εὐνόμᾳ χρώτῳ πεγχόμενος, Ai. 605.

τρῦχος. τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπλιγίδος u. LB. CV, 51.

Τροφός. ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τροφὸς Ai. 819, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τροφόδος; 984, τὰν ἐμοὶ στυγερὰν Τροφὸς γαῖαν Ph. 1175.

Τρωϊκός. τὰ Τρωϊκὰ πεδία Ai. 862, πρὸς τὸ Τρωϊκὸν πόλισμα Ph. 1423.

Τρώς. ἰὼν πρὸς ἔρυμα Τρώων Ai. 467, οὔτ' ἄρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα Ph. 1253.

τυγχάνειν 1.) transitiv, mit d. Genitiv: εἰ μή τι παιρῷ τυγχάνω El. 31, εἰ δίκης γε τυγχάνεις 583, ταφῆσιν, ὧν τόνδ' εἰκὸς ἐστι τυγχάνειν 1438, ὀργὴ πάπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει Tr. 728, ὧν δίκαια τυγχάνειν 1116, ἃ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν Iphig. III, 4, εἰ φρενῶν ἐτύγχαν' αὖτη μὴ πακῶν El. 998, τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν (λαχεῖν) El. 864, πολλῶν ἂν ἥκοις ἄξιος τυχεῖν 797, ὅπως τὸ συγγενὲς τοι κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ 1469, ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν Ai. 924, ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν, ἐκτήσαθ' αὑτῷ, θάνατον, ὅνπερ ἤθελεν 967, καὶ τούτων, κάρα τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι, μὴ τυχὼν Ph. 619, ὧν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι, ἄκουσον 1315, εὐκλείας τυχὼν Oid. 423, σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος 677, καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435, ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν 1450, ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ; Kol. 482, ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν (τῆσδέ γ') ἡδονῆς τύχοις; 780, τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν Ant. 465, οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν 665, χώπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Aiond. XI, 8, παθὼν δ' ἕκαστος ὧν τύχῃ λέγει Phaidr. V, 3, καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως τεύξῃ ποτὲ El. 964, γάμων ἐπαξίων τεύξῃ 972, καὶ πάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ Ai. 527, τοῦ ποτε τεύξομαι σιγονόμου μέλεος; πόθεν ἐλπίδος; Ph. 1090; mit dem Accusativ: δακρυόῤῥοει γοῦν

καὶ τὰ καὶ τὰ τυγχάνων u. B. LXXXII, 3, 8, ὅσσα (πόνων ἄθλα) μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων Ph. 509, τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἦνι Oid. 598, ὅστις ἄν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν Kol. 1168, αἰτεῖς ἃ τεύξῃ 1106, τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν Ant. 778; absolut: ἥνπερ (χάριν) τυγχάνων ὑπεσχόμην Kol. 1490, ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες, οὐδ' αὐτὸς τυχών; Oid. 1039, ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν, μηδὲν διδοίη Kol. 776, τοιγαροῦν τεύξῃ τάχα Oid. 1519. 2.) intransitiv, mit dem Participium: οὔ κατὰ σφαγὰς ἐκπομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλών El. 569, ἀνθ' ὅτου ταυῦν αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσά τυγχάνεις 586, νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις 974, οὐδ' ἦν σφόδρ' ἰμείρουσα τυγχάνῃς 1053, εἰ σαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι φρονεῖν 1055, ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα Tr. 370, καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι τά γ' ἐν δόμοισιν, ὡς ἔχοντα τυγχάνει 625, τὸ γὰρ κάτοπτρον τυγχάνω λιψασά πως τῆς οἰὸς - ἐς μέσην φλόγα 695, ἦ πᾶν δόμοισι τυγχάνει ταυῦν παρών; Oid. 757, ὅτ' ἐν πόνῳ ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί Kol. 1359, εἴ τι γᾷ μαστέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων 1481, εἴ τ' ἄπραν ἐπὶ γύαλον ἐναλίῳ Ποσειδαωνίῳ θεῷ τυγχάνεις βούθυτον ἑστίαν ἀγίζων 1494, σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν Ant. 469, καὶ τυγχάνω γε κλεῖθρ' ἀνασπάστου πύλης χαλῶσα 1186, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες El. 529, καὶ παρὼν ἐτύγχανον Ai. 748, εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων Oid. 348, ἀλλ' εἰ μὲν - μὴ' τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ Kol. 1349, ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν Ai. 88, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχῃ 742, ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτὲ τύχοιμ' ἂν εἰπών; Ph. 223, τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα Oid. 87, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι 1479, δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις λέξας Kol. 560, ξυντομωτάτως μὲν ἂν τύχοιμι λέξας Οἰδίποδ' ὀλωλότα 1580; absolut: ὃ γὰρ μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων El. 46, νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει 813, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε 1457, ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει Ai. 9, οἷα φωτὶ δυσμόρῳ φάκη προθέντες

βαιά, καί τι καὶ βαρᾶς ἐκφέλημα σμικρόν, οἳ' αὐτοῖς τύχοι Ph. 275.

Τυδεύς. ὁ Τυδέως γόνος Ph. 416, ὁ Τυδέως τε παῖς 670, ὁ Τυδέως παῖς 592, ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος Τυδεὺς Kol. 1316, οὐδ' ὡς (ὁ) Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενοῦς κτείνας, ἐν Ἄργει ξεῖνος ὢν αἰκίζεται Achai. VIII, 3.

τυλεῖον. ἀλλὰ καὶ λινορράφῃ τυλεῖα Iphikl. I.

τυμβεύειν. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς El. 406, ἅστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ Ai. 1063, εἴτε χρὴ θανεῖν, εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύσει (τυμβεύει od. ζῶσαν τυμβεύσειν) στέγῃ Ant. 888.

τύμβευμα. ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι τὴν μὲν, πρεμασθὴν αὐχένος κατείδομεν Ant. 1220.

τυμβήρης. οὐδὲν γὰρ ἡφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὐ Ant. 255, ἐν τυμβήρει θαλάμῳ 947.

τύμβος. πατρὸς τύμβον – λοιβαῖσι πρῶτον καὶ κραιπνόμοις χλιδαῖς στέψαντες El. 51, τούτων μὲν – τύμβῳ πρόσαψης μηδὲν 432, ὅπως πατρῴας τύμβον ἑκλάχοι χθονὸς 760, τύμβου προσεῖπον ἄσσον 900, τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος 1185, κείνοις ὁ τύμβος δυστυχὴς ὁ σὸς βαρύς Kol. 402, ἀλλ' ἐᾶτέ με αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν 1545, τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ πατρὸς ἡμετέρου 1756, καὶ κατηρεφεῖ τύμβῳ περιπτύξαντες ὡς εἶρηκ' ἐγὼ, μόνην αἰρῆτ' ἔρημον Ant. 886, ἁ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς οἴκησις αἰείφρουρος 891, τύμβον ὀρθόκραιρον οἰκίας χθονὸς χάσαντες 1203.

τυμβόχωστος. πρὸς ἔργμα τυμβόχωστον – τάφου κοσμοῦσιν Ant. 848.

τυπάς. οἱ παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρείᾳ καὶ πληγαῖς ὑπακούουσαν ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες a. R. LXXII, 2, 3.

τύπος. ἄλλοτ' ἀνδρείῳ τύπῳ (κύτει) βούκρανος Tr. 12, καὶ στίβου τ' οὐδεὶς τύπος Ph. 29, εἴτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον Thyest. VI, 5.

τύπτειν. πεφόβημαι λιθόλευστον ἄρη ξυναλγεῖν μετὰ

τοῦδε τυπεὶς Al. 225, συντόμως σαήνατρα τυπεὶς ἐκ τῆσδε χαρᾶς Oid. 811.

τύπωμα χαλκόπλευρον ἡμένοι χερσὶν El. 54.

τυραννεῖν. εἰ καὶ τυραννεῖς Oid. 408, Διὸς τυραννεῖ πλευρόνων u. B. XXIII, 15.

τυραννεύειν χθονός Kol. 449.

τυραννικός. ἐκ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου Ant. 749, κράτους τυραννικοῦ Kol. 873.

τυραννίς. τυραννίδος οὕτω κεκοσμήσης Oid. 128, ὦ πλοῦτος, καὶ τυραννὶ 380, λῃστής τ' ἀναρχὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος 535, ἔνω τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται 541, πᾶς δῆθ' ἑμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἄκρου; 592, πάρος τούμοῦ πόθου προῦθεντο τὴν τυραννίδα; Kol. 419, ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ, κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἃ βούλεται Ant. 506, ὡς καὶ τυραννὶς πᾶσ' ἐνίζεται (τύραννι πᾶς ἐγγίζεται) φυγεῖν Akris. X, τῆς ὑπερτάτης τυραννίδος ταγοῦσιν (τ' ἄγουσιν) ἡδίστην ἕδραν Aload. XI, 8, μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα Kelch. II, ὁ κρίσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι Polyx. III, 8.

τύραννος. εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Ἀίγισθον τάδε El. 661, κρίνει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾷν 664, οὐδ' ἀκούσομαι τὸν αὐλόν, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενὸς Tr. 217, τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν σὺ ῥᾴδιον Al. 1350, τὸν τύραννον Οἰδίπουν Oid. 514, ἐν οἷς (χώροις) σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις 799, ὕβρις φυτεύει τύραννον 873, ὅπου τὰ τοῦ τυράννου δῶματ' ἐστὶν Οἰδίπου 925, τυράννων αὐτὸν ὑπερχωρεῖ χθονός τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν 939, ἡ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ; 1043, καὶ τύραννος ὢν ὅμως Kol. 851, ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος· κοινῇ παθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται 1388, καὶ ζῇ τύραννον σχῆμ' ἔχων Ant. 1169, ὅστις δὲ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται, κεῖνον ὅτι δοῦλος u. B. LIV, 1, τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν Oid. 568, μὴ τῶν τυράννων ἐνδότεον στορᾷ τις ἦν, Tr. 316, ὡς ἐκπηρᾶ φέρουσα τοῖς ἐμοῖς τυραννικῶς Oid. 1095, εἰ

νόμων βίᾳ ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν Ant. 60, τὸ (γένος) δ' ἐκ τυράννων αἰσχρονέρδειαν φίλει 1056, σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ Ai. Lokr. II.

τυρβάζειν. τυφλὸς - οὐδ' ὁρῶν ἄρης τινὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά u. B. LVIII, 9, 2, πολὺς δὲ κηλὶς ἐκ πίθων τυρβάζεται CV, 141.

Τυρρηνικός und Τυρσηνικός. χαλκοστόμου κώδωνος Τυρσηνικῆς Ai. 17, Τυρρηνικὸς κόλπος Tript. I, 2.

Τυρρηνός. μέγα πρεσβεύων - Τυρρηνοῖσι Πελασγοῖς Inach. II, 4.

Τυρσήνιος. ἐν τῇ Τυρσηνίᾳ λίμνῃ u. B. CV, 48.

τύφειν. ἐπὶ σποδῷ μυδῶσα κηλὶς μηρίων ἐτήκετο, λάτυφε, μὐνέπνευ Ant. 1009.

τυφλός. τυφλῆς ὑπ' ἄσης ἐκπεκόρθηται τάλας Tr. 1104, ἐπεὶ τυφλὸς τά τ' ὄντα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ Oid. 371, ὅστις ἐν τοῖς κίρδεσι μάνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλὸς 389, ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ' ὠνείδισας 412, τυφλὸς γὰρ εἰ δεδορκότες, καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου, ξένην ἐπὶ, σκήπτρῳ προδεικνὺς, γαῖαν ἐμπορεύσεται 454, ἔτι γὰρ ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων 1324, ζῶν τυφλὸς 1368, ἵν' ἦν τυφλός τε καὶ κλύων μηδὲν 1389, τέκνον τυφλοῦ γέροντος Antγόνη Kol. 1, κάθιζε νῦν με, καὶ φύλασσε τὸν τυφλὸν 21, τοῦ τυφλοῦ τὶν' ἐντροπὴν ἢ φροντίδ' ἔχειν 299, τυφλοῦ πατρὸς 1378, τὸ δ' ἐς αἰῶνα αἰεὶ τυφλὸν ἕρπει u. B. XXVII, 4, 3, τυφλὸς - οὐδ' ὁρῶν ἄρης τινὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά LVIII, 9, 1, πόρρω δὲ λεύσσων, ἐγγόθεν δὲ κἄς τυφλός LXX, 1, 3, τοῖς τυφλοῖσι γὰρ αἰὲν κέλευθος ἐκ προσηγητοῦ πέλει Ant. 989.

τυφλοῦν. ἵν' - διεσσοῖσι Φινεΐδαις εἶδεν ἀραιὸν ἔλυσε τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος Ant. 973.

τυφώς. καὶ τόν' ἐξαίφνης χθονὸς Τυφὼς (τυφὼς) ἀνῆρας σκηπτῶν, οὐράνιον ἄχος, πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβῳ ἕλλης πεδιάδος Ant. 418, τυφῶ u. B. CV, 168.

τύχη. δδ' οὖσ' ἐπεύδησ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης El. 46, ἡ δέ νυ τύχη πάντ' μὲν αὐτὴ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει Tr. 32, τὴν δ' ἐμοὶ σὺ χρὴ σῆς σύγγνωμόν νιν

πάρος 724, ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν; Ai. 102, ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ 823, τῆς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ μεῖζον ἀνθρώποις κακὸν 485, πρόσεστ' ἀναγκαίας τύχης 803, ὦ μοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης 980, σκέψασθε πρὸς θεῶν (τὴν) τύχην δυοῖν βροτοῖν 1028, ἡμεῖς μὲν ἄν, τήνδ' ἣν ὁδ' εἵλιχεν τύχην θανόντες ἄν, προὔκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ 1058, δοξάζων μὲν οὔ, τύχῃ δέ πως πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον Ph. 546, ξὺν τύχῃ δὲ πράσσομεν 775, ἡμῶν ἅπας μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς 1069, οὐκ ἄλλοθεν ἔχῃ τύχας τᾷδ' ἀπὸ μείζονος 1097, σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης 1326, ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίᾳ τύχῃ παρέσχες ἡμῖν Oid. 52, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη, λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι 80, ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην; 102, νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη 263, αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν 442, μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη 680, διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰὼν 778, πρίν μοι τύχη τοιάδ' ἐπέστη 776, καὶ νῦν ὅδε πρὸς (πρὸ) τῆς τύχης ὅλωλεν, οὐδὲ τοῦδ' ὕπο 949, ᾧ τὰ τῆς τύχης κρατεῖ 977, ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὃς εἶ 1036, ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων τῆς εὖ διδούσης 1080, καί φ' εἶπα θηρῶνθ' ἡ τύχη Kol. 1026, ἀλλ' ὅντ' ἄναυδον τῇδε συγκύρσαι τύχῃ 1404, καί σοι θεῶν τύχην τις ἐσθλὴν θῆκε τῇσδε τῆς ὁδοῦ 1506, πῶς; ἆρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχῃ; 1585, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ Ant. 828, ποία ξύμμετρος προβὰν τύχη (δίκη); 387, φρονεῖ βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης 996, τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταῤῥέπει τὰν εὐτυχοῦντα, τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεί 1158, ἐκ δὲ δωμάτων, ἤτοι πλούσια παιδὸς, ἢ τύχη, πάρα 1182, πῶς ἂν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ; Eriph. IV, 1, οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη Kamik. IV, οὐ γὰρ πρὸ μοίρας ἡ τύχη βιάζεται Phaidr. X, 2, οὐ τοῖς ἀθήμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει fr. B. XII, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην XXVIII, 2; δήλωσον ἡμῖν, τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας, Ai. 283, ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἐξ ἀναγκαίου φέρειν Ph. 1317, καὶ πρῶτα μέν σοι πῶς ἐμὰς δέξῃ τύχας 1418, σὺ ξήλῳ

πολιτῶν καὶ τύχας ἐκβιβάσαν Oid. 1526, οὐ χρὴ ποτ' ἐν πράσσοντος ὄλβίσαι τύχας ἀνδρὸς, πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος διεκπερανθῇ Tyndar. I.

τώς: ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖα χερὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὁλοίατο Ai. 841.

T.

ὑβρίζειν. ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισε El. 613, ὕβριζε 794, οὗτοι σ' Ἀχαιῶν, αἰδα, μή τις ὑβρίσῃ (ὑβρίσει) στυγναῖσι λώβαις Ai. 560, πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω 971, ὅπου δ' ὑβρίζειν, δρᾷς δ' ἃ βούλεται πάρα 1081, ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας 1151, ὡς ἀνδρὸς οὐκ ἔτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς, θαρσῶν ὑβρίζεις, κἀξελευθεροστομεῖς 1258, αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο Ant. 480, τί με - οὐκ οὐλομένην ὑβρίζεις, ἀλλ' ἐπίφαντον; 840, καὶ μὴν ὑβρίζων, αὐτίκ' ἐκ βάθρων ἔλω ξυτῆρι προύμων γλουτὸν ὑπτίου ποδὸς u. B. CV, 153, 1, ᾧθ' ὧδ' ἔχων πρὸς τῆσδ' ὑβρίζῃ μητρὸς El. 790, οἵ μοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα Ai. 367.

ὕβρις. ὅταν - ἔξω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν El. 271, ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω 523, οὐχ ὕβρει λέγω τάδε 881, ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες Tr. 280, ἐκεῖδες - τάνδ' ὕβριν; 888, ἐμῶν δ' ὕβρις ὦδ' ἀτάρβητα ὁρμᾶτ' ἐν εὐανέμοις βάσσαις Ai. 197, ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰὼν 804, νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς τὴν τοῦδ' ὕβριν, πρὸς μᾶλα καὶ πρίμνας πεσεῖν 1061, ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει Ph. 397, ὕβρις φυτεύει τύραννον· ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν, ἃ μὴ πάρεστι μηδὲ συμφέροντα, ἀκρότατον (ἀκροτάταν) εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον, ὥρουσεν εἰς ἀνάγκαν Oid. 873, ἆρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; - ὕβρις· ἀλλ' ἀνεκτέα Kol. 883, ὡς ἔξοιδά σε οὐ ψιλὸν, οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσήνδ' ὕβριν ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τανῦν 1029, πρὶν ἂν ζῶντες κρέμασθεὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν Ant. 309, ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα, τούτοις ἐπαυχεῖν, καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν 488, θεοῖς ἄρ' οὐκετ' - ἄρξομαι φρενῶν

τὴν κατ' Ἀργείους ὕβριν – μὴ μάχου βίᾳ Lak. II, 2, ὕβρις δέ τοι οὐ πώποθ' ἥβησ', εἰ τὸ σῶφρον (ἡβήσει τῷ σώφρονι) ἕκετο u. B. XLVII, 1.

ὑβριστὴν ἄνομόν θ' ὑπέροχον βίαν Tr. 1096, πρόσθεν οὗτος ἦν αἰθὼν ὑβριστὴς Ai. 1088, μὴ – εἴτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ 1092.

ὑγιής. ὦ μηδὲν ὑγιὲς, μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν Ph. 1006.

ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον Ai. 1286, παρ' ὑγρὸν (ὑγρῶν) Ἴσμηνοῦ (ῥεέθρων) Ant. 1128, ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶν' ἓτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπεύσσεται 1236.

ὕδρα. ἦ μελαγχόλοῦς ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας Tr. 574, δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακὼς φάσματι μελαγχαίτα τε 836, Λερναίαν δ' ὕδραν 1094.

ὕδωρ. λεύσσων δ', ὅπου γνοίη, στατὸν εἰς ὕδωρ, ἀεὶ προσενώμα Ph. 716, ὕδατος, μελίσσης Kol. 481, ἠνώγει ζωντῶν ὑδάτων ἐνέγκεῖν λουτρὰ καὶ χοὰς ποθεν 1599, τίς γὰρ μὲ μόχθος οὐκ ἐπεστάτει; λέων, δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ, Achill. II, 2, μίσγει δ' ὕδασιν τοῖς (τοῦ) Ἀχελῴου Inach. XI, 4 (s. Vorr.), οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ Phin. IV, ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω u. B. XXXVI, ὦ γῆ Φεραία χαῖρε, σύγγονόν θ' ὕδωρ, Τπέρεια κρήνη, νᾶμα θεοφιλέστατον LXXXII, 4, 1.

υἱός. ἆρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κἀδυνωμένη δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ τὸν υἱὸν – ὥδ' ὀλωλότα; El. 806, ἔνθ' – τὸν Μηλιᾶ Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε Ph. 5, μάντις ἦν τις εὐγενὴς, Πριάμου μὲν υἱὸς 605, πρὸς – τὸν Ἀτρέως ἔχθιστον υἱὸν 1377, κἀξ ἧς ἔφυ γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις Oid. 459, τὸν πόντιον γαιάοχον Ῥέας φίλον υἱὸν Kol. 1073, κακὰς ἐγὰ γυναῖκας υἱάσι στυγῶ Ant. 571.

ὑλακτεῖν. τοιαῦθ' ὑλακτεῖ El. 299.

ὑλᾶν. βοᾷ τις; ὦ ἀκούετ'· ἢ μάτην ὑλῶ (ὑλακτῶ); Akris. I, 1,

ὕλη. πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυῤῥίζου δρυὸς κείραντα Tr. 1195, φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν Oid. 477, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη

Kol. 349, πᾶσαν αἰκίζων φόβην ὕλης πεδιάδος Ant. 420, οἱ παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρείᾳ καὶ πληγαῖς ὑπακούουσαν ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες u. B. LXXII, 2, 5.

ὑλήεις. ἵν' ὑλᾶεν ἕπεστι πόντου πρόβλημ' ἀλίκλυστον Ai. 1218.

Τλλος. μάλιστα δ' ὅπερ εἰκὸς Τλλον Tr. 56.

ὑλοτόμος. ὃν — ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι, σχίζουσι κάρα φρονίῳ πελέκει El. 98.

ὑμέναιος. ὅταν ἁπταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών Oid. 422, οὐθ' ὑμέναιόν ἐγκληρον Ant. 813.

ὑμέτερος. ὡς τις ἀφ' αἵματος ὑμετέρου προφανεῖσα Kol. 246.

ὑμνεῖν. ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ, χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς, ὑμνήσεις κακά El. 382, οὔτ' ἐπωνυμίδιός πώ μέ τις ὕμνος ὕμνησεν Ant. 816, ὁ δ' εἶπε πρός με βαί; ἀεὶ δ' ὑμνούμενα Ant. 292.

Ὕμνος. οὔτ' ἐπωνυμίδιός πώ μέ τις ὕμνος ὕμνησεν Ant. 815.

ὑπαγκάλισμα. καὶ νῦν δύ' οὖσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα Tr. 540.

ὕπαι. χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν El. 711, πότμος σε δαιμόνων τάδε, οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπαὶ (ὑπὸ) χειρὸς ἐμᾶς Ph. 1118, τῶν δ' (τῶνδ') ὑπαὶ γένους ἐξημπόλημαι κἀπεφόρτισμαι πάλαι Ant. 1035. S. auch ὑπό.

ὑπαίθειν. καὶ πῶς ὑπαίθων, σῶμ' ἂν ἰφμην τὸ σόν; Tr. 1210, μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα Kolch. II.

ὑπαίσσειν. ὑπαίξας (ἐπαίξας) διὰ θυρῶν Ai. 301.

ὑπακούειν. οἱ παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρείᾳ καὶ πληγαῖς ὑπακούουσαν ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες u. B. LXXII, 2, 4.

ὑπαντᾶν. νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας, εὐδαίμων ἀνύσει, καὶ μέγας ἐκ κείνων Ph. 719.

ὑπάρχειν. ἡ δὲ νῦν ἴσως πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα

καλῶν El. 919, ὑπάρχει γάρ σε μὴ γυῖαί τινα 1280 σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος σκαλῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοὶ Ph. 224, πατὶς ἄπεφ ὡς φίλος τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχει πόρων 704, τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄφρυσι μλαύμοῦ' ὑπάρξει βραβεῖα τῆσδε ὕπερ Ant. 932 πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρῶτον ὑπάρχει 1349.

ὑπαρχή. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς τοῦθ' ὅτι ἐγὼ φανῶ Oid. 132.

ὕπαρχος. ἄλλον θεῶν δ' ἐλευθερᾶς, οὐχ ὅλων στρατηγὸς Ai. 1105.

ὑπασπίδιος. τὸν ὑπασπίδιον κάσμον Ai. 1407.

ὕπατος, φαεννὸν μόρον ὁ κἄλλιστ' ἐμῶν ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν ὕπατος Ant. 1332. S. auch ὑπέρτατος.

ὕπαυλος. ἐκεῖσον εἶρχειν – σκηνῆς ὕπαυλον Ai. 796.

ὑπεικάθειν. ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ' – τούτοις ὑπεικάθοιμι El. 364.

ὑπείκειν. ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε, καὶ φρόνησον ἐῶ Ai. 371, καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει 670, βαρεῖαν – φάτιν τήνδ' εἶπ', – κοὐχ ὑπείκουσαν κακοῖς Ph. 1046, καὶ γὰν ὕπεικε τὸν κακίγνητον μολὼν Kol. 1184, ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάῤῥοις ὅσα δένδρα ὑπείκει, κλῶναις ὡς ἐκσώζεται Ant. 713, νικᾷς ὅστις ἐγκρατὴς πόδα τείνας ὑπείκει μηδὲν 716, καὶ τόνδ' (ἔρωτα) ἀπείργειν οὐδ' ὁ πεγκρατὴς σθένει Zeus, ἀλλ' ὑπείκει, καὶ θέλων ἐγκλίγεται Phaidr. IV, 5, ὡς οὐ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις Oid. 625.

ὑπεικτέον. ἄρχουσιν εἶναι, ὅσθ' ὑπεικτέον Ai. 668.

ὑπεῖναι. ὕπεστί μοι θάρσος El. 479.

ὑπειπεῖν. ὥστ' οὐκ ἂν ἔτι δρις ὑπείποις Ai. 213.

ὑπεκπέμπειν. οὗ τῷ Φωκέων πέδον ὑπῆξεπέμφθην ἡ προμηθεία χεροῖν El. 1350.

ὑπεκτιθέναι: ἧκεις ἐκ χερῶν κλέψας' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου El. 297.

ὑπεκτρέπειν. ὧν ἀφορμᾶσθαι φιλᾷ ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπειν πόδα Tr. 549, ὥστε ξένον γὰρ οὐδὲν ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν, ὑπεκτραπούμην μὴ οὐ συνεκσώζειν Kol. 566.

ὑπεκτρέχειν. τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος

Tr. 167, τῶν (παρθίας τοξευμάτων) οὐ θάλπος μόχ ὑπεκδραμῇ Ant. 1086.

ὑπεκφεύγειν .. οὐ φθόνῳ δ' ὑπεκφυγεῖν Ant. 553, ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγοι (ὑπεκφύγῃ) πόλις 776.

ὑπεξαιρεῖν: πολὺ βέβυστόν γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν πτανόντων οἱ πάλαι δανόντες El. 1419; κεἰ μὲν φορεῖται τόνπίλημ' ὑπέξελών αὐτὸς παθ' αὑτοῦ Oid. 227.

ὑπεξέρχεσθαι: πῶς δῆτα τλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελθεῖν νόδε; u. B. XXXVIII, 2.

ὑπὲρ mit dem Genitiv: οὐδ' τεθνηκότος γ' ὑπερ λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς, τῆς κασιγνήτης δ' ὁμοῦ El. 554; ἐμοὶ –, ἧς ἔθνησχ' ὑπερ Tr. 708, Καρίων ὑπὲρ πελαγέων πολῶν Ai. 702, ὅτ' οὐδὲν ὤν, τοῦ μηδὲν ἀντέσης ὑπερ 1281, εἰς ἀνατικὰ σκάφη πηδῶντος ἀρθὴν Ἑκτορος τάφρων ὑπερ 1279, ἐπεὶ πάλόν μοι τοῦδ' ὑπερπόνουμένῳ δανεῖν προὐθήλως μᾶλλον, ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικὸς, ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω 1511; Ὅτ' ἀς ὑπὲρ ὄχθων Ph. 729, ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' – ὑπερ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ 1294, ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων, ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποστερῶ μύσος Oid. 137, ὧν ὑπερ – εὐῶκα πέμφον ἄλκαν 188, ὑμὲν δὲ ταὐτὰ πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν, ὑπερ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε γῆς 253; ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὑπερ; 989, οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὑπερ; 1444, καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὑπερ 1448, ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπὲρ τ' ἐμοῦ αὐτῆς θ' ὁρᾶσης Kol. 33, ἃ πατρὸς ὑπερ τοῦ μόνου ἄντομαι 242, Δίκαιον ὑπὲρ ῥεέθρων μόλοῦσα Ant. 105, στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων 117; νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει 528, νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ ὀλίζας τέτατο τὸ φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις 599, ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε; 748, τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄγουσι κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ 932, τράφη – ὀρθόποδος ὑπὲρ παγυν 985, σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέρνοιν ὄπωπα λιγνὺς 1126; mit dem Accusativ: σόφον τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἔλπὸ ἔχων Ant. 366, μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτὺν, ἢ στονόεντα πορθμὸν

1144, ὑπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἴαχατα χθονὸς u. B. XCIII, 1; adverbialisch: προτέρας ἄτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει Oid. 164, κορθῶκ γε τήνδε γῆν· ὁ δ', ἀντιστὰς ὕπερ Ant. 518, ὡς ἂν κοταθείην ὕπερ (ὑπὲρ) ἀτρυγέτου γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας Oinom. IV, 2.

ὑπεραλγεῖν. ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν Ant. 630.

ὑπεραλγής. τὸν ὑπεραλγῆ χόλον El. 176.

ὑπέραυχος. μεγάλοι λόγοι μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων ἀποτίσαντες Ant. 1351.

ὑπεράχθεσθαι. μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάνου El. 178.

ὑπερβαίνειν. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους; Ant. 449, νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους 481, ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται, ἢ τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ 663.

ὑπερβάλλειν. ὡς ὑπερβάλοι χνόας τις αὐτῶν, καὶ φρυάγμαθ' ἱππικὰ El. 716, φίλτροις ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα τὴν παῖδα Tr. 584.

ὑπερβασία. τεὰν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασία (ὑπερβασία) κατάσχοι; Ant. 605.

ὑπερβολή. ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας ἐκρατήσας τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὅλβου Oid. 1196.

ὑπερβριθής. ἄγαν δ' ὑπερβριθὲς ἄχθος ἦνυσαν Ai. 951.

ὑπερδείδειν. οἵ μοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου Ant. 82.

ὑπέρδικος. τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει Ai. 1119.

Τπέρεια. ὦ γῆ Φεραία χαῖρε, σύγγονόν θ' ὕδωρ, Τπέρεια κρήνη, νᾶμα θεοφιλέστατον u. B. LXXXII, 4, 2.

ὑπερεχθαίρειν. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει Ant. 128.

ὕπερθεν. μόγος ἔχει – τότε μὲν ὕπερθεν Kol. 1745.

ὑπερίστασθαι. ἅς φίλος οὔ τις ἀνὴρ ὑπερίσταται El. 188.

ὑπερίστωρ. κἀγὼ τοῦδ' ἵστωρ, ὑπερίστωρ, πανσύρτῳ παμμήνῳ πολλῶν – ἀχέων El. 850.

ὑπέρκοπον μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος Ai. 127.

ὑπερκπᾶσθαι. πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερκπήσω. El. 217.
ὑπερμαχεῖν. σὺ ταῦτ' – τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί; Ai. 1346, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν ὅλωλε τῆσδε Ant. 194.
ὑπερμάχεσθαι. ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρός, ὑπερμαχοῦμαι Oid. 265.
ὑπερνοεῖν. τί δῆθ' ὑπερνοεῖς; Kol. 1741.
ὑπεροπτία. πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους χρυσοῦ κανακῆς ὑπεροπτίας Ant. 130.
ὑπέροπτος. εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται Oid. 883.
ὑπέροχος. ὑβριστὴν ἄνομον ὑπέροχον (ὑπείροχον) βίαν Tr. 1096.
ὑπερπέτεσθαι. ὃν (φᾶτα) ἐφ' ἁμετέρᾳ γᾷ Πολυνείκης ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων, ὀξέα κλάζων αἰετὸς εἰς γᾶν ὡς ὑπερέπτα Ant. 113.
ὑπερπηδᾶν. θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτὸς u. B. I.
ὑπερπιμπλάναι. ἀνὴρ γὰρ ἐν δείκνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης καλεῖ παρ' οἶνῳ Oid. 779, ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν, ἃ μὴ πέπαικεν μηδὲ συμφέροντα 874.
ὑπερπονεῖν. σφῷ δ' ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ ὑπερπονεῖτον Kol. 345, ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως μᾶλλον, ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικὸς Ai. 1310.
ὑπερπόντιος. φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος Ant. 785.
ὑπέρτατος s. ὑπέρτερος.
ὑπερτελής. ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ Tr. 36.
ὑπέρτερος. ἐξ ὑπερτέρας χερὸς El. 455, ἔφρασας ὑπερτέραν τᾶς πάρος ἔτι χάριτος 1265, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον, οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀτωμένη Ant. 16, τάχ' εἰσόμεσθα μαντέων ὑπέρτερον 631; σέβας ὑπέρτατον Ph. 402, κλέος ὑπέρτατον 1347, ἀεὶ μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν Kol. 105, θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν ἄφθιτον, ἀκαμάταν Ant. 338, φρένας, πάντων, ὅσ' ἐστί, χρημάτων ὑπέρτατον 684, τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾶς ὑπερτάταν πόλεων 1138, τῆς ὑπερτάτης τυραννίδος Aload. XI, 2. S. auch ὕπατος.

ὑπερτιμᾶν. πότερον ὑπερτιμῶντές ὡς εὐεργέτην ἐκρύπτον αὐτόν; Ant. 284.

ὑπερτρέχειν. ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν Ant. 455.

ὑπερφέρειν. ὦ – τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ Oid. 381; ὃν ὄνειρ' εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται τιμᾶς σεβίζειν, ἥδε τοῦδ' (τοῦθ') ὑπερφέρει Kol. 1007.

ὑπέρφρων. ποίου πέπραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα; Ai. 1236.

ὑπέρχεσθαι. θανῦμά τοι μ' ὑπέρχεται El. 928, ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος 1112, οἷᾳ (οἵᾳ) μ' ὑπῆλθε Ph. 1007, ὡς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος 1231, εἰ – ταύτης (ἀρχῆς) – λώφα μ' ὑπελθὰν ἔκβαλεῖν ἱμείρεται Oid. 386, ἐς δ' ἄκρον δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν Kol. 1465.

ὑπερχλιδᾶν. κεῖνοι δ' ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς αὐτοὶ μὲν Ἅιδου πάντες εἰσ' οἰκήτορες Tr. 281.

ὑπέχειν. τὰ δὲ νῦν ἑστῶτ' – χαλεπώτατα – ἀνδρῶν πάντων τῷ τῆνδ' ἄτην ὑπέχοντι Tr. 1274, εἰ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς δρᾶν, οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην Oid. 532.

ὑπήνεμος. καθῆμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι Ant. 411.

ὑπηρετεῖν. ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα, τοιοῦτον θράσος αὐτή δ' ὀπίζῃ, κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς; El. 996, ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν Ph. 15, ὑπηρετῶ δ' ἐγὼ 990, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς 1024, τῇ νόσῳ δ' ὑπηρετεῖν Oid. 217, ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν Kol. 283, οὐ γὰρ ἂν καλῶς ὑπηρετοίμην τῷ παρόντι δαίμονι El. 1306.

ὑπηρέτημα. ὦ – ἥδιστον δ' ἔχων ποδῶν ὑπηρέτημα El. 1358.

ὑπηρέτης. ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει Ph. 53, χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο Oid. 712.

ὑπίλλειν. σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα Ant. 509.

ὑπισχνεῖσθαι. εὐθέως ὑπέσχετο τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγαν Ph. 615, ἃ δ' ὑπέσχε, ποῖ καταθήσεις; Kol. 227, ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην 1490.

ὕπνος. ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον, οὔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν El. 780, τί χρή, θανόντα νιν, ἢ καθ' ὕπνον ὄντα, κρίναι; Tr. 970, οὐ μὴ 'ξεγέρῃς τὸν ὕπνῳ κάτοχον 978, μὴ σκεδάσαι τῷδ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον 990, ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος λύει πηδήσας, οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει Ai. 675, ἵν' - ἐν θέρει δ' ὕπνόν δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή Ph. 18, ὅρα, καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεὶς κύρῃ 30; ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς - ἐξ ὕπνου στῆναι τότε; 277, ἦ τοι κλίριος σκοτοδῆ, πόνου λήξαντος, ὕπνον κἀνάπαλιν ἤγαγεν 638, λαμβάνει γὰρ οὖν ὕπνος με 767, τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου ἕξειν 821, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ 825, Τπνῳ δ' ὀδύνας ἀδαῆς, Τπνε δ' αἰγέων, εὐαὴς ἡμῖν ἔλθοις, εὐάλων 827, ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐθρέπτης ὕπνος ἄϋπνος λευόσειν 848, ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλὸς 859, ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον 867, ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὖδοντά μ' ἐξεγείρετε Oid. 65, τὰν (δύναμιν) οὔθ' ὕπνος αἱρεῖ ποθ' ὁ πάντογήρως Ant. 606, ἄπειθ' ἐκείνης ὕπνον ἰατρὸν νόσου Eriph. VI, ὡς στρατῷ φρουρὰν ἔδειξε κἀνέφηνεν οὐ δεδειγμένα, ὕπνου φυλάξειν στίφεά τε σημάντρια Nauph. V, 8.

ὑπὸ mit d. Genitiv: ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς ἐμασχαλίσθη El. 444, ὡς ἄρξασά τι λυπηρόν, εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο 563, οὔκουν ἐᾶσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς θῦσαί με 630, καὶ νῦν ὑπὸ γαίας - κάμψυχος ἀνάσσει 839, ὑφ' ἡδονῆς τοι - διώκομαι, τὸ κόσμιον μεθεῖσα 871, μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς μήτηρ ἀμήτωρ 1153, ὡς δ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτόκλητος, ἐκ δόμων πορεύεται Tr. 391, ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς 419, καὶ νῦν δύ' οὖσαι μίασμεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα 539, παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῆδος 1034, ὅποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο πέπονθα 1077, τὸν δ' ὑπὸ χθονὸς Ἅιδου τρίκρανον σκύλακα 1097, τυφλῆς ὑπ' ἄκης ἐκπεπόρθημαι 1104, κἀξ ὧν πεσόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο 1160, μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων Ai. 161, ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβῇ 164, οὐδ' ὑπ'

ἀγγέλων κληθεὶς 289, ἔδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται 352, ἦ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις 382, μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν 495, βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο 498, εἰνέας τροφῆς στερηθεὶς, σοῦ διοίσεται μόνος ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων 512, κνώδοντος, ὑφ' οὗ φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας 1025, ὑφ' εἵματος κρυφεὶς 1145, βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς – μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται 1253, οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους – τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως; 1321, ταχθεὶς τόδ' ἕρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο Ph. 6, ὑπὸ τῶνδε (τόξων) δαμῆναι 200, ἦ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας βοᾷ τηλωπὸν ἰωὰν 215, ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολὼν 330, τέθνηκεν ἀνδρὸς οὐδενὸς, θεοῦ δ' ὕπο 334, πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γε 583, ἀλλ' αὐτὸς τάλας θανὼν, παρέξω δαῖδ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην 957, ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' – ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι. 1005, ὑφ' οὗ (λοιμοῦ) κενοῦται δῶμα Καδμείων, μέλας δ' Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται Oid. 29, καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον, οὐδ' ἐκδιδαχθεὶς 37, καὶ νῦν ὅδε πρὸς (πρὸ) τῆς τύχης ὄλωλεν, οὐδὲ τοῦδ' ὕπο 949, τί ποτε βέβηκεν, ὑπ' ἀγρίας αἰζασα λύπης ἡ γυνή; 1073, οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο 1131, μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὑφ' ὧν θάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν 1246, ὑφ' οὗ (Οἰδίπου) οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακὸν 1252, ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην Kol. 274, τίς δ' ἂν τοιοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν; 391, τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς 411, οὔ τοι σ' ὑφ' ὅρκου, ὡς κακὸν, πιστώσομαι 650, θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀεὶ νάρκισσος 681, οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὕπο πάντων κελευσθεὶς 737, φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ ταχθεὶς τάδ' ἕρδω 850, πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως 892, οἷον ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις 1013, συγγενεῖ χερὶ θανεῖν, κτανεῖν θ' ὑφ' οὑπερ ἐξελήλασαι 1388, τοὺς ὑπὸ χθονὸς Ant. 65,

ὑπ' ἐλαίδων ἄνδρας τὸ πέρδος πολλάκις διώλεσεν 221, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο δύσκνους ἱκάνω 223, μή νύν πρ' - τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς γυναικὸς οὔνεκ' ἐβάλῃς 648, ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε 692, ἥτις - μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν εἶσ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος 697, βωμοὶ γὰρ ἡμῖν - πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς τοῦ - Οἰδίπου γόνου 1017, ὑπὸ στέγης ἔσω δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν 1248, ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο Achai. II, 4, βὰς ὑπὸ γᾶς (ὑποβὰς) Inach. XI, 5 (s. Vorr.), καὶ πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας τρίψει γέμοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Pandor. I, 2, ξυναρπασθεῖσα βοτκόλων ὕπο Tyro XV, 2, ὑφ' ἧς (ἀνάγκης) τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον u. B. XXXVIII, 4; mit d. Dativ: εἶρξαι - Δίρκῃ ὑπὸ σκηναῖσι Ai. 754, κἄδει τι βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον διακονεῖσθαι Ph. 286, ἐῤῥέτω Ἴλιον', οἵ θ' ὑπ' ἐκείνῳ πάντες 1200, τὸν - ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ Oid. 202, ἔνθα λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλισθ' ἁηδὼν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις Kol. 673, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ λόφον δικαίως εἶχον Ant. 291, περιβρυχίοισι πτερῶν (περῶν) ὑπ' οἴδμασιν 337, τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις δειράδας 831, ἕλκος - ἀρχαῖον ἐγχέων, ὑφ' αἱματηραῖς χείρεσσι, καὶ κερκίδων ἀκμαῖσι 975, τοῦ γῆς ἐκπεφαύσαντα κἄν ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦσαι ψεκάδος εὐδούσῃ φρενὶ Tympan. I, 2, αὐγασθεῖσ' ὑπὸ κουραῖς ἀτίμως διατετιλμένη φόβῃ Tyro XV, 6; mit d. Accusativ: κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔκριμπτ' ἀεὶ σύριγγα El. 720, ὅσον νῦν ὑπὸ χεῖρα ναίεις 1092, ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην Tr. 931, γενοίμαν ἵν' ὕλᾶεν ἕκαστι πόντου πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν ὑπὸ πλακὰ Σουνίου Ai. 1220, φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν Oid. 477, παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτὴν Ant. 1315, ὡς μήτε προύσῃς, μήθ' ὑπὸ χεῖρα βάλῃς u. B. CV, 140. S. auch ὑπαί.

ὑποβαίνειν s. ὑπό mit d. Genitiv und βαίνειν.

ὑποβάλλειν, εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους Ai. 188.

ὑπόβλητον λόγον Ae. 481, τὸ σὸν δ' ἀφίκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα Kol. 794.

ὑποδείδειν. πατὴρ γοῦν ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι, μέγαν αἰγυπιὸν (αἰγυπιὸν) ὑποδείσαντες Ai. 169.

ὑποδύειν. ἀλλά μοι ἄσκοπα πρυτανεῖ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενὸς Ph. 1112.

ὑπεζευγνύναι. πρῶτα Θελοντῆς τῷδ' ὑπεζύγην πέδῳ Ai. 24.

ὑποκεῖσθαι. ζῶσιν οἱ γᾶς ὑποκείμενοι El. 1418, βαρεῖας (βαρεῖα) δ' ἀθυρόστομος ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς οἰμωγᾶς ὑπόκειται Ph. 190.

ὑποκλέπτεσθαι. αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτ', ἐς τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους El. 115.

ὑποκλῄζειν. οἷαν ἐδήλωσάς ἀνδρὸς αἴθοπος ἀγγελίαν ἄτλατον, οὐδὲ φενακτάν, τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑποκλῃζομέναν Ai. 225.

ὑπολείπειν. ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ El. 91.

ὑπομένειν. ἔτι γὰρ ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων Oid. 1323.

ὑπομιμνήσκειν. πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέρνασας Ph. 1170.

ὑπομνύναι. ἦ φῆς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν; Kolch. III.

ὑπόπτερος. τὰς ὑποπτέρους βάλλον πελείας Ph. 288.

ὑποπτεύειν. οὐδ' ὑποπτεύουσιν (ὑποπτεύσουσιν) ὧδ' ἠνθισμένον El. 43.

ὑπόπτης. τί χρή – μ' ἐν ξένῃ ξένον στέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπτην; Ph. 186.

ὑπόπυρος. παγὰς ὑποπύρους Naupl. IV.

ὑποσπανίζειν. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑποσπανισμένον; Ai. 740.

ὑπόστεγος. βεβᾶσιν ἔρτι δωμάτων ὑπόστεγοι El. 1386, τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον, λιθραῖον; Tr. 876, τὰ δ' ἄλλ' ἕρηται, κοὐδὲν ἐσθ' ὑπόστεγον; Ph. 54.

ὑποστενάζειν. ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων ὑπεστέναζε, τἀδρὸς ὥς, βρυχώμενος Ai. 322, ἀγὼ πόνων δείλαιος, ἐκεισθὼν μὲν ὧν ὑπεστέναζον 1001.

ὑποστένειν. καὶ μὴν θεραπόντων ἔδοξα προσπόλων τινὸς ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι El. 79.

ὑποστρέφειν. ἰδού μ', ἀνατάρασσε σοῖσι μ' οἰκείοις, ἄφρι βακτείαν ὑποστρέφων ἄμιλλαν Tr. 220; ποίας μοίρας τοῦθ' ὑποστραφεὶς λέγεις; Oid. 728, καὶ ὑπεστρέψατο πανδημεὶ καὶ συνέμιξεν τῷ κινάδει u. B. CV, 110, 1.

ὑπόστροφή. ἐκ δ' ὑποστροφῆς (πῶλοι) τελοῦντες ἕκτον ἑβδομόν τ' ἤδη δρόμον, μέσπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις El. 725.

ὑποτείνειν. τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη – μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει Ai. 262.

ὕπουλος. οἷον δρᾷ με κἄλλος κοπὸν ὕπουλον ἐξεθρέψατε; Oid. 1296, ὑπουλον u. B. CV, 169.

ὑπουργεῖν. ὅμως δ' – σοὶ δ' ὑπούργησον τάδε ἔμοί τ' ἀρωγὸς Il. 461; ἐς τε τὸν φίλον τοσοῦδ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι, ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα Ai. 681, δεῖ σ' – ἦν τι καινὸν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας, κλύης, ὑπουργεῖν; ὡς ὑπηρέτης πάρει Ph. 53, τό μοι ἔννεπε τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν 143.

ὑπουργία. καὶ σφῷν ὁ νῦν ἔπαινος – οὐκ ἐλάσσονα ἐν' ἄλλον οἶσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας Kol. 1413.

ὑποφέρειν. εἰ τῶν φανερῶς οἰχομένων εἰς Ἅιδαν ἐλπὶς ὑπόεισιν El. 834.

ὕποφρος. νῦν δ' εἰρη ὕποφρος ἐξ αὐτῶν Erigon. 2, 1. ὕποφρος Iphig. s. das.

ὑπτιάζειν. κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε Ph. 822.

ὕπτιος μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται Oid. 811, ὑπτίοις κάτω στρέφας τὸ λοιπὸν αἴλμασιν πανυστάτοις Aft. 716, ὑπτία δὲ κλίνομαι δείσασα πρὸς δραπέτας 1188, ὑπτίου ποδὸς u. B. CV, 153, 2.

ὕστερος. καί με μήποθ' ὕστερον παθοῦσα μέμψῃ El. 388, ὑστέρᾳ δ' ἔχων πόλους 734, χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν – ἦλθε Tr. 18; εἰς τὸν ὕστερον, τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον κἀναῶν' ἔχειν 80, καὶ γὰρ ὑστέρᾳ τό γ' εὖ πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ 92, σὲ δ' – καὶ τὸν διφρευτὴν Ἥλιον πρόσενέπω πανύστατον δὴ, κοὔποτ' αὖθις ὕστερον Ai. 858, πρωτογόνων ἴσως οἴκων (ἦκων)

οὐδενὸς ὕστερος Ph. 181, ὃς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ἀεὶ ἐνθάδ' ὀλοῦμαι 1104, οἵ τὸν ἄθλιον Αἴανθ' ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκῃ Ὀδυσσέως ἔκριναν 1365, στάντες τ' ἐς ὀρθὸν, καὶ πεσόντες ὕστερον Oid. 50, ὕστερος γὰρ ἀσὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ 222, ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ βλέψαιμ' ἂν οὔτε, οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον 858, τοῦτο γάρ σ' ἔχω μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὐποθ' ὕστερον 1072, ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ Kol. 614, ὦ μιαρὸν ἦθος, καὶ γυναικὸς ὕστερον Ant. 746, ἂν ἐς ὕστερον ψεῦσται φανούμεθα 1194; ἴσως γέννημα τῶν ἐκείθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις Tr. 315, ὃν' οὖνεχ' ὑστάτην ἔπεμψ' ἐγὼ 571, παῦλά τοι κακῶν αὕτη τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη 1256, τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ Ai. 864.

ὑστεροφθόρος. τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι λοιγῶσιν Ἄιδου καὶ θεῶν Ἐριννύες Ant. 1074.

ὑφαίνεσθαι. περιώσι' ἄφυκτά τε μήδεα παντοδαπᾶν βουλᾶν ἀδαμαντίναις ὑφαίνεται κερκίσιν Αἴσα Phaidr. I, 3.

ὑφαιρεῖν. ὑφῃρέθη σου κάλαμος ὡσπερεὶ λύρας Aichm. III.

ὕφαλος. ἔρεβος ὕφαλον Ant. 589.

ὑφαντός. Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον Tr. 1052.

ὑφέρπειν. ὅμως δ' ἔκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦδ' ὑφεῖρπε γὰρ πολὺ Oid. 786, (ὡς) χάρμ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλούμενον (ἐκκαλουμένη) u. B. CIII.

ὑφηγεῖσθαι, ὑφηγοῦ El. 1502.

ὑφηγητήρος (ὑφ' ἡγητῆρος) οὐδενὸς φίλων Kol. 1588.

ὑφηγητής. ὦν (ὄρνεων) ὑφηγητῶν ἐγὼ κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμὸν Oid. 966, ὡς ὑφηγητοῦ (ὑφ' ἡγητοῦ) τινος 1260, οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας ἔρημον ἕρπειν, οὐδ' ὑφηγητοῦ γ' ἄνευ Kol. 502.

ὑφιέναι. ὑφεῖς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον Oid. 387, νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ El. 335, ᾗ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη λήθουσά μ' ἐξέπινες Ant. 531.

ὑφιστάναι. γνώμας ὑποστήσας σοφὰς Ai. 1091.

ὑψαυχεῖν u. B. CV, 170.

ὑψηλός. ἦ που – ὑψηλ' ἐκόμπεις (ἐφώνεις) Ai. 1230, ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον Ant. 854, ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι Lacк. II, 8.

ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον Ai. 1404.

ὑψίκερω τετραόρου φάσμα ταύρου Tr. 507.

ὑψικόμπως. ὁ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείφατο Ai. 766.

ὑψιπέτης. γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας Oinom. IV, 1.

ὑψίπολις. παρείρων χθονὸς θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν, ὑψίπολις Ant. 370.

ὑψίπους. ὧν (ἔργων) νόμοι προκεινται ὑψίποδες οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκτωθέντες Oid. 866.

ὑψίπυργος. τὴν δ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν Tr. 354.

ὕψιστος. οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον; Tr. 1191, ἀπώμοσ' ἀγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας Ph. 1289.

ὑφοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν λύπαισι παντοίαισιν Oid. 914.

Φ.

φαγεῖν s. ἐσθίειν.

φαέθων Ἅλιος El. 824, τοῖά μοι πάννυχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναξας ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις Ai. 930.

φαεννός. ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας Ai. 856, ἕρεβος ὦ φαεννότατον ὡς ἐμοὶ 895.

φαίδιμος. ἀμφὶ φαιδίμοις – ὤμοις Nipt. V, 4.

φαιδρῷ προσώπῳ El. 1297, ὡς γέλωτι φαιδρόν τοὐμὸν ὄψεται κάρα 1310, φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων σαίεις με προστείχουσα Kol. 319, θυμῷ δ' οὐκ ἔτι φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ u. B. XLVI, 1.

φαικῷ u. B. CV, 171.

φαίνειν 1.) Activum: ὡς μοι σαφῆ σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς El. 24, εὐκταῖα φαίνων, ἢ 'πὸ μαντείας τινός; Tr. 239, νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη Kol. 721; πῶς οὕτω πάλαι ξυνὼν μ' ἔληθες, οὐδ' ἔφαινες; El. 1359; εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ 646, τίς οὖν ἂν ἄξιαν γε σοῦ πεφηνότος μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων; 1260, πέφηνας; Kol. 829; μόλις

ἔφην· ἄφαντον φῶς Ph. 297; φανεῖν θεοῖς θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πτελόματι Tr. 612, φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα μαντεῖα καινὰ 1164, εἰ μὴ φανοίην (φανείην cd. φανείη) πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος Ai. 313, ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θἠμέρᾳ φανεῖς 1362, ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὖτ' ἐγὼ φανῶ Oid. 132, φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα 710, ὧν γὰρ ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ 725, οὗτος ποτ' - τόν γε Λαΐου φόνον φανεῖ δικαίως ὀρθὰν 853, οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν σημεῖα τοιαῦτ', οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος 1059, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ ὄντα, κοὐκ ἄκοντα 1229, εἰ δὲ ταῦτα μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας Ant. 325, φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου πριβὴ ἀνδρῶν, γυναικῶν σοῖς δόμοις καπνώματα 1078. 2.) Medium u. Passivum: ἐν κακῷ δέ τῳ. φαίνῃ πυρῶν Ph. 741, ἐγταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνῃ φίλος Oid. 582, ἄλις ἔμοιγ' - φαίνεται, ἔνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν 686, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας Kol. 725, ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ, φαίνῃ δίκαιος 938, ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν, ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ φαινόμεναι 1682, οὐ τέρμος, οὐκ, ἀλλ' ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι, σῶν τε μαντάτης ὀρεινᾶν η. B. LXII, 2; ὡς οὐκ ἐτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο Ph. 885, σχέδον τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς ἀρχὴν ἐφαίνου Oid. 737, οὐδεὶς ἔφυτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν Kol. 456, πάλαι ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο 630, παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι μ' ἄν Oid. 692, πεφασμένον δὲ, τίς ποθ' ἡ προθυμία; 838, ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ' οὐ χρῆν μ', ὁμιλῶν, οὕς τέ μ' οὐκ ἔδει, κτανὼν 1184, τήνδε σὴν ἐς τάδε μοι τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην Kol. 1122, ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῷν αὖ πέφασμαι καινὸς, ὥσπερ σοῷ πατρὶ 1543, τὴν μὲν ἀρτίως ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ Ant. 562, σοφίᾳ γὰρ ἓκ τοῦ πλείονὸς ἔπος πέφανται 621; τὰ τόξα - ταῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι (φῆνασθαι) θέλει Ph. 944;

τὸ γὰρ φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἀγέννητον ποιεῖν; Tr. 743, πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη; – ὅτι – λέγοι; Oid. 525, ὃς ὕμιν – πατὴρ ἐφάνθην ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην 1485, ἀκεῖς ἄελίου, τὸ κάλλιστον ἐπταπύλῳ φανὲν Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος ἐφάνθης ποτ' – Διρκαίων ὑπὲρ ῥείθρων πολοῦσα Ant. 103; οὗτοι σοὶ μούνᾳ ἄχος ἐφάνη βροτῶν El. 154, ποθᾶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι 172, ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει 846, ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὁδὸν ἐκαξεώσας ὧδέ μοι φανῆναι 1274, ὅπου φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι, γελῶντας ἐχθροὺς καύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ 1294, λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώποις φανείς Tr. 1, ἦξειν, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ 186, χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐνέπω, χρόνῳ πολλῷ φανέντα χαρτὸν, εἴ τι καὶ φέρει 228; Ζεὺς ὅτῳπερ᾽ἂν θέλῃ φανῇ 251, ὡς – κοὐχ ἡ Λυδία πέρσειεν αὐτὴν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἕρως φανείς 433, ὅπως ἂν ἡ χάρις – ἐξ ἀκλῆς διπλῆ φανῇ 619, ἃ δ' ἀμφίπολος Κύπριδος ἄνανδος φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ 862, εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γεγὼς 1129, ἐξήκεις δ' ἵνα φανῇς, ἀποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλῇ 1158, οὐ γὰρ ἂν ποτε κακὸς φανείης 1251, εἰ σὺ φανείης Ai. 170, καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς Τελαμῶνι; 462, γυμνὸν φανέντα τῶν ἀρισταίων ἄτερ 464, ἅπανθ' ὁ – χρόνος φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται 647, ὦ Πὰν, Πὰν, ἁλίπλαγκτε Κυλλανίας χιονοκτύπου πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθι 697; ἢ φάνην ἐγὼ βραδύς; 739, ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς 878, δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς 1020, μὴ – τόδ' οὐκ ἔδ' οὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῇς Ph. 521, σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν 525, ἰὼ δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς 761, πρὶν ἂν – τὰ Πέργαμα – πέρσας φανῇς 1335, ὦ – χρόνιός τε φανείς 1446, ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανεῖσα φάμα Παρνασσοῦ Oid. 474, ἀλλ' ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο 848, οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τρίδουλος 1068, τῶν δὲ πημονῶν μάλιστα λυποῦ' εἶ'ν (εἶ) φανᾶσ' αὐθαίρετοι 1231, τὰν ἐκ θεᾶν φανέντ'

ἄναγνον 1338, αὐτοῦ μέν', οὔπερ κἀφάνης Kol. 77, ποίας φανείσης – συναλλαγῆς; 410, τὰς δειλαίας ἀπόρου φανείσας ἀλγηδόνος 518, φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ φάσην 974, τὸ δ' ἐπεὶ φανῇ 1226, ὡς δεινοῦ τινος φόβου φανέντος 1652, τὸ κάλλιστον ἐπταπύλῳ φανὲν Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος Ant. 101, πρὶν ἂν ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ 177, κούδεὶς εἶδεν ἐξ ὅτου φάνη 457, ἴτω, ἴτω, φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν ὕπατος 1329, πάγου φανέντος αἰθρίου Achill. I, 3, χῴαν περ αὐτῆς εὐγενεστάτη φανῇ u. B. LVI, 7; οὕτω γὰρ φανῇ πλείστοις κακὴ El. 367, ὡς φανούμενος τιμωρὸς αὐτὸς 1155, εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' (φανοίμεθ') ἐκ Τεύκρου κακοὶ Ai. 1241, αἰσχρὸς φανοῦμαι Ph. 906, σὺ τοῖς ἐμοῖς ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανῇ; 1064, ἢ γὰρ εὐτυχεῖς σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες Oid. 146, ἀλλ' ὧδ' ἄταφος κἀτελεύτητος φανῇ; 336, τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; 1420, ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος 1437, σήμαινε, κοὐκ ἄτιμος ἐκ γ' ἐμοῦ φανῇ Kol. 51, οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανῇ φρένας ποτέ; 804, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν Ant. 662, ὧν ἐς ὕστερον φεῦσται φανούμεθα 1195; εἰ φανήσομαι τάχα κακὸν μέγ' ἐκπράξας ἀπ' ἐλπίδος καλῆς Tr. 666, εἶτα δ' ἐγγενὴς φανήσεται Θηβαΐδος Oid. 453, φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνὼν ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατὴρ 457, πείνοις δ' ἴσως – φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον Kol. 662.

φάλαρα. πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀμπυκτήρια φάλαρα παίλιν ἄμβασις Kol. 1069.

φάναι. οὔ φημ' ἐάσειν El. 1209, Ph. 817, φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρῆναί σε Tr. 124, φημὶ 418, Ph. 994, τί φημι Tr. 865, οὔ φημ' ἔγωγε Ph. 994, φημὶ δ' οὔ σε μανθάνειν 1389, φονέα σε φημὶ τάνδρὸς, οὐ ζητεῖς κυρεῖν Oid. 362, ἐλεηθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις αἴσχισθ' ὁμιλοῦντα 866, τί φημι; 1471, καὶ φημὶ κἀπόφημι, κοὐκ ἔχω τί φῶ Kol. 317, καὶ φημὶ δρᾶσαι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ Ant. 443, τὸ παῖδε

φημὶ τῶδε, τὴν μὲν ἀρτίως ἅνασσαν πεφάνθαι, τὴν δ', ἀφ' οὗ, τὰ πρῶτ' ἔφυ 561, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ 720, ἐγὼ φαμ' ἔντομον 1320; πατέρα φῆς κτεῖναι El. 558, τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῆς; Tr. 745, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς; 878, ὥστε μ' ὠδίνειν, τί φῆς Ai. 794, ἦ σὺ φῆς ἄγειν τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών; 1097, εἴτε μὴ σὺ φῆς, εἴθ' ἕτερός στρατηγὸς 1108, ὡς σὺ φῆς 1234, Ph. 1028, Kol. 940, ὃν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδὶ Ai. 1281, τί φῆς ποτε; Ph. 1380, τὸ δὲ πάθημ', οἷοῖον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με Oid. 654, φράζε δή τί φῆς 655, ἀνὴρ - οἷον σὺ φῆς 893, πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς; 1233, ἦν ταῦθ', ὅπωσπερ καὶ σὺ φῆς 1336, φῆς τάδ' οὖν; 1520, εἰ σοί γ' ἅπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι Kol. 648, ἦ καὶ ξυνιεῖς, καὶ λόγεις ὀρθῶς ἃ φῆς; Ant. 403, φῆς, ἢ καταρνῇ μὴ δεδρακέναι τάδε; 442, ὡς φῆς σὺ 706, ἢ φῆς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν; Kolch. III, πῶς φῆς; Tr. 977, Oid. 746, Kol. 531, τί φῆς; El. 817, 856, Tr. 349, Ai. 791, Ph. 804, 805, 951, 1237, 1242, Oid. 330, 957, Kol. 1099, Ant. 248, τί φῆς; τί φῆς; El. 675; φησίν γε 319, ὥς φησ' αὐτὸς Tr. 249, οὗ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ Ai. 1326, ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνὴρ φησὶ παρεῖναι 1414, τί φησιν; Ph. 578, οὐκ οἶδά πω τί φησι 580, φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι Oid. 703, εἰ γὰρ οὗτος εἶ, ὃν φησιν οὗτος 1181, οὗ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεώς Ant. 733; ὅσ' ἂν οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χῄμεῖς φαμεν Ph. 1073; οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμὶν ἀγγεῖλαι βίον λελοιπότα El. 1443, ἐν μήκει χρόνου Ἀνδῇ γυναικὶ φασι νιν λάτριν πονεῖν Tr. 70, Εὐβοΐδα χώραν φασὶν - ἐπιστρατεύειν αὐτόν 74, ὥς φασιν Ph. 89, εἰ τάς τ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας εἶναι Kol. 260, ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη 392, ὥς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον 415, φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα - προσπεσόντα πως βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος 1156, σοί φασιν αὐτὸν ἐς λάγυος ἐλθεῖν μολόντ', αἰτεῖν ἐπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ 1164,

ὃν ἐν πύλαισί φασι πολυξέστοις εὐνᾶσθαι 1570, καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως; Ant. 7, τὸν δ' – νέκυν, ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ τάφῳ καλύψαι 27, τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ – κηρύξαντ' ἔχειν 31; οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς Oid. 1367, τί φῶ; Kol. 315, καὶ φημὶ κἀπόφημι, κοὐκ ἔχω τί φῶ 317; φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι El. 548, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα Tr. 1073; καὶ τοὔργον ἂν σοῦ τοῦθ' ἔφην εἶναι μόνου Oid. 349; ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν εὐδῆσαί ποτε Δωδῶνι θισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη Tr. 172, ὡς ἔφη λέγων Ai. 757, καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα, καλῶς χώραν ἕξειν αἰὲν ἄλυπον Kol. 1764; καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου φήσεις μετασχεῖν, ἢ 'ξομῇ τὸ μὴ εἰδέναι; Ant. 535.

φανερός. πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεὶς δείξῃ θεοῖσιν Tr. 608, ἃ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἄνασσα φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ 861, τοὔργον παρέσται φανερὸν Ph. 1291, φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα ποτὲ Oid. 507.

φανερῶς. τῶν φανερῶς οἰχομένων εἰς Ἅιδαν El. 833.

Φανοτεύς. ὅτι ξένος μὲν εἰ Φωκεύς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων El. 45, Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς El. 670.

φάος. ὦ φάος ἀγνὸν El. 86, ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος Ai. 394, κάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος θοῶν ὠκυάλων νεῶν 709, ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει Ph. 415, ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος μόνος δέδωκας 663, οὐ γάρ ἐσθ' ἓν φάει γ' ἔτι 1212, ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἐπταπύλῳ φανὲν Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος ἐφάνθης ποτὲ Ant. 102, νῦν γὰρ ἐσγάτας ὑπὲρ ῥίζας τέτατο (τὸ) φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις 600, Δίκας δ' ἐξέλαμψεν ὄσιον φῶς Ai. Lokr. I, 2. 8. auch φῶς.

φαρκίδα (φαρμακίδα) u. B. CV, 172.

φαρμακεύς. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; Tr. 1140.

φάρμακον. τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄκεφον, ἀκεῖσθ' ἃ ἀεὶ

θερμῆς ἄθικτον, ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμὲ Tr. 685, καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον ὁρῶ τάχα Ai. 1255, ὅστις ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν μεῖζον πρασσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Tereus IV, 4, πικρὰν χολὴν κλύζουσι φαρμάκῳ πικρῷ u. B. LXVII.

φαρμακῶνας u. B. CV, 173.

φάρος. ὑφῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη Tr. 916, ἀλλά νιν περιπτυχεῖ φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην Ai. 916, ἀναιδείας φᾶρος Inach. X, 3, καὶ δὴ φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι Kris. II, 2, ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει Tereus s. das., ἐπ' ὤμων πατὴρ ἔχων κεραυνίου νάτου κατασταζοντα βύσσινον φάρος Lack. III, 3.

φάσγανον. ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην Tr. 930, μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα 1063, πλευρᾶν διαῤῥήξαντα τῷδε φασγάνῳ Ai. 834, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχῆς 899.

Φᾶσις. οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον, οὔτε Φᾶσιν ἂν νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα κεύθει Oid. 1227.

φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν El. 9, φησίν γε, φάσκων δ' οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ 319, τόνδε γὰρ μεταίτιον μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους Tr. 261, οὔκουν σὺ ταύτην – Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν; 420, κλύειν γ' ἔφασκον 425, οὐκ, ἐπώμοτος λέγων, δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν; 428, ἦ μοι – ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ λύσιν τελεῖσθαι 1170, τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσκραξίαις ἔφασχ' ὁ μάντις Ai. 760, ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς 1037, σὺ δ' ἆρ' ὁ πέρσων γ', ὡς ἔφασκες', εἶμ' ἐγώ; Ph. 114, φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους ἀκοῇ τε κλύειν, λεύσσειν τ' ὄψιν 1411, ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ Oid. 110, ὡς ἔφασκεν 114, λῃστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν 122, φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν 462, λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐκπέμπειν,

ὥς νιν κατακτείναιεν 842, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι πρόπος Kol. 1332.

φάσμα. εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει El. 502, ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα διασῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι – δὸς τελεσφόρα 644, δέδορκα φάσμ', ἄνευ φθόνου μὲν οὐ πεπτωκὸς 1466, ὑψίκερω τετραόρου φάσμα ταύρου Tr. 508, δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακὼς φάσματι μελαγχαίτᾳ τε 837.

φατίζειν, κοὐδὲν ἀναύδητον φατίξαιμ' ἄν Ai. 715, φανῇ γὰρ ὀρῶ τὸ φατιζόμενον Kol. 139.

φάτις. ὅπως λόγῳ κλέπτοντες, ἡδεῖαν φάτιν φέροιμεν αὐτοῖς El. 56, τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις ἐλθοῦσα φωνεῖς – φάτιν; 329, οὔ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν 1213, δέρκομαι φάτιν ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν Tr. 693, ὦ μεγάλα φάτις Ai. 173, ἀλλ' ἀπερύκοι καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείαν φάτιν 187, μή, μὴ μ' – ἔθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις ὁμμ' ἔχων, κακὰν φάτιν ἄρῃ 193, κακὴν φάτιν Τεύκρῳ φέροντα 826, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν 850, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ 978, βαρύς τε, καὶ βαρεῖαν ἀ ξένος φάτιν τήνδ' εἶπ', – κοὐχ ὑπείκουσαν κακοῖς Ph. 1045, ὦ Διὸς ἀδυσπὴς φάτι Oid. 151, φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310, τήνδ' ἀπαστερῶν φάτιν 823, πρὸς ὅτου δὴ (βασανεύων) βασάνῳ ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα 495, ὥσπερ γ' ἡ φάτις 715, ἀλλ' ἦ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις 1440, τοιάδ' ἑρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις Ant. 700, ὡς φάτις ἀνδρῶν 829.

φαῦλος, εἰ μικρὰς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω Aichm. VIII, 18, σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἀν βραχεῖ διδάσκαλον u. B. XLIX, 8.

φέγγος, ἔνθα μήποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει El. 381, μηδ' ἅψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου, μήθ' ἕρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέστιον σέλας Tr. 606, φέγγος οὐκ ἔτ' ἐστί μοι 1144, ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν Ai. 673, ὦ φέγγος 859, ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον Ph. 867, τὰν νεάταν ὁδὸν στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος λεύσσουσαν ἁλίου Ant. 808.

φείδεσθαι. φείδονται κέντρων οὐδέν El. 716, φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς Ai. 115, γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ 844, μὴ φείσῃ βίου Ph. 749.

Φεραῖος. ὦ γῆ Φεραία χαῖρε u. B. LXXXII, 4, 1.

φέρβεσθαι. ἀλλ' αὐτὸς τάλας θανὼν, παρέξω δαῖδ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην Ph. 957, ζῇ, πῖνε, φέρβου Dan. 6.

φερέγγυος. τί γὰρ κελεύεις, ὧν ἐγὼ φερέγγυος; El. 942.

φέρειν. ὅπως λόγῳ πλέπτοντες, ἡδεῖαν φάτιν φέροιμεν αὐτοῖς El. 57, ταῦτα γὰρ φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων 84, ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει 286, ἐντάφια χεροῖν φέρουσαν 327, τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα; 405, ἆρα μὴ δοκεῖς λυτῆρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν; 447, σοὶ φέρων ἥκω λόγους ἡδεῖς φίλαν παρ' ἀνδρὸς 666, ἔπειτα δ' Αἰνειᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι πῶλοι βίᾳ φέρουσιν 725, τῷ τέλει πίστιν φέρων 754, ἐν βραχεῖ χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ φέρουσιν 759, φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν – κακῶν 873, ἀλλ' ἔστιν, ἔνθα χ' ἡ δίκη βλάβην φέρει 1042, ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη 1069, δύο φέρειν (ἐν) ἑνὶ λόγῳ, σοφά τ' ἄριστα τε παῖς κεκλῆσθαι 1088, οὐ δή ποθ' ἧς ἠκούσαμεν φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια; 1109, φέροντες αὐγοῦ μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ τεύχει θανόντος – κομίζομεν 1113, ἄλλως τε καὶ φέροντες οἵ' ἂν οὔτε τις δόμων ἀπώσαιτ', οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών 1324, οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω 1347, τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένον θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι; 1436, σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξεναμένου, τὸ μὴ κυθέσθαι πόθ' ἕστιν, αἰσχύνην φέρει Tr. 66, εὔμαιον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀνανδρώταισι τρύχεσθαι 103, ὧν ἐπιμεμφομένα σ', ἀδεῖα μὲν, ἀντία δ' οἶσω 123, χρόνῳ πολλῷ φανέντα χαρτὸν, εἴ τι καὶ φέρει 228, ὡς λόγων ἐπιστολὰς φέρῃς 493, κἀμὲ – φέρων ἐπ' ὤμοις 564, ὅπως φέρῃς μοι τόνδε γ' εὐῦφῃ πέπλον 602, τὸ μὴ οὐ τύδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων 622, τὸ σὸν φέρων δώρημα 758, βαρεῖαν ἄφοφον φέρει βάσιν 967, τὸ δ' ὧδ' ὁρᾶν φρονοῦντα, τίς πατ' ἂν φέροι; 1231, τρίφασθ' λόγους ψιθύρους πλάσσων εἰς

ὥτε φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς Al. 149, γυναιξὶ κάρμον ἡ σιγὴ φέρει 298, πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων 436, σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς– φυλάσσειν 781, ὡς ἦκει φέρων Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν 789, τήνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν 799, τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν τὴν νῦν ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει 802, κακὴν φάτιν Τεύκρῳ φέροντα 827, πόνος πόνῳ πόνον φέρει 866, μία δ' ἐκ υλισίας ἀνδρῶν ἴλη τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω 1408, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει Ph. 109, δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστιν ἀλγεινῶς φέρων οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν, οἷς τ' ἐγὼ πάθον 1011, λόγους δ' ἄκουσον, οὓς ἥκω φέρων 1267, ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν 1317, τίν' ἡμιν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων; Oid. 86, τῶνδε γὰρ πλέον φέρω τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐρῆς ψυχῆς πέρι 93, ἀπάριθμα γὰρ φέρω πήματα 168, πρός τ' ἐμοῦ πεπονθέναι λόγοισιν εἴθ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον 517, οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, ἀλλ' ἐς μέγιστον 520, νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω 590, αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν 675, ἄξιος γὰρ ὅδε γ' ἀνὴρ δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν 764, εἰ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τὴν εὐσεπτον ἁγνείαν λόγων ἔργων τε πάντων 863, ᾗστα τὸν βίον φέρει 988, τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὕμιν ἐς φόβον φέρον; 991, ὡς ἐπίηρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις 1094, τίς ἀνὴρ πλέον τᾶς εὐδαιμονίας φέρει, ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν; 1190, πῶς ποθ' αἱ πατρῷαί σ' ἄλοκες φέρειν – σῖγ' ἐδυνάσθησαν ἐς τοσόνδε; 1211, τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν 1293, διπλᾶ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾶ φέρειν (φορεῖν) κακά 1320, τάμὰ γὰρ κακὰ οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν 1415, καὶ γὰρ σὺ νῦν τ' ἂν τῷ θεῷ πίσειν φέρος 1445, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι μεῖον φέροντα Kol. 6, φέρουσι τοὔνομα τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένον 60, ἥκω – φέρων ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδε 287, νῦν δ' αὖ τίν' ἥκεις μῦθον πατρὶ φέρουσα; 358, ἥκεις γὰρ οὐ κενὴ γε–, μὴ σύχὶ δεῖρ' ἐμοὶ φέρουσά τι 369, ἐγὼ πλούσια ταῦτ'

ἐγώ· φέρω δ' ὅμως 420, ποῖον δὲ κέρδος ἐξοῖς ἥκειν φέρων; 579, οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις 651, ὦ πάντα τολμῶν, κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων λόγον δικαίου μηχάνημα ποικίλον 761, ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέρει 779, εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ, κούφας ἀφροσύνας φέρον 1230, εἴ τι γᾷ ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων 1481, τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρὴ 1694, ἄλλα ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως ἄνδρες μᾶλις φέροντες ἐφέρθουν ἐμοί Ant. 290, χερσὶν εὐθὺς διφίαν φέρει κόνιν 429, πᾶς ὅδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; 464, καὶ ξυμφερείσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας 537, οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βροὰν φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους 1041, φέρων ἀνύσιον ὁσμὴν ἐστιοῦχον ἐς πόλιν 1082, τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν, τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει 1090, τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων; 1172, τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων 1279, χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν Akris. XI, 2, ὡς ἐᾷστα ταναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν Thyest. III, 5, ἂν παρὸν θέσθαι καλῶς, αὐτός τις αὐτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων Kreus. VI, 2, ὅμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων Nipt. V, κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφηρέρου Poimen. VI, 1, πῦρ ἱερὸν φέρειν, τό δι' οὐλόμπου πολλοῦ τε φέρει, καὶ γῆς Rizot. II, 3, ἀλλ' ὅμως χρεὼν τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν Tereus XI, 2, νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν Phaïdr. VIII, 3, κἂν καλὸν φέρῃ στόμα u. B. XV, 1, 2, εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει LXI, 2, φέρε, πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν; El. 236, φέρ' εἰπὲ 310, Tr. 890, Oid. 390, φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν El. 376, φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθῃς Ph. 800, φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν 433, Oid. 536, φέρε νῦν στείχων, χώραν καλέσω Ph. 1452, φέρ' εἰπὲ νῦν Oid. 1142, φέρ' εἰπὲ δή μοι 534; ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγώ ποτε, πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβών, ἤγαγον, κἀξέσωσα El. 13., ποίαις ἐμήχαν τόνδε μηχανῆς πέπλον Tr. 774; τούτων ἐνήκων πάντα τἀκείνου ἀλβίζετο El. 692, ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν

ἐμοῦ σφῳῶν ἐνέγκῃ χρεὼν Tr. 573, οὔκουν ἀπεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐπόρως οὕτως ἐνεγκεῖν Ph. 873, ἤνεγκον κακότατ', ἤνεγκον ἄκων· μὲν Kol. 521, ἃς (ξυμφορὰς) ἐγὼ τάλας ἤνεγκον ἄκων 964, ἠνώγει ὑμῶν ὐδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς πόθεν 1599, ποίας πόλεως ἂν τάδ' ἐνέγκοι; Aload. VII, 4, ἤνεγκον Tyro XVI, 3; οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ μέλλοι τις οἴσειν δῶρα El. 360, οὐ θᾶσσον οἴσεις (χεῖρα δεξιὰν), μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί; Tr. 1183, οἴσουσί σ' οἴδε Ph. 887, καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσεσε; Oid. 638, καὶ σφῷν ὁ νῦν ἔπαινος οὐκ ἐλάσσονα ἔτ' ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας Kol. 1413, κοὐδεὶς τούτων οἴκτος ἀπ' ἄλλης ἢ 'μοῦ φέρεται El. 101, εἶεν ἀπρόμαντεις Δίκαι, δίκαια φερομένα χερσὶν κράτη 476, οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρῃ 922, τῶνδε φερομέναν ἄριστα τᾷ Διὸς εὐσεβείᾳ 1096, ὃν δ' ἄναυδος φέρεται Tr. 968, οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς φέροιντ' ἂν Ai. 1074, ὡς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρῃ θωρήματα Ph. 117, ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ 'γὼ φέρεται Oid. 501, ποῖ γᾶς φέρομαι τλάμων 1309, ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος μείζων (μεῖζον) φέρεσθαι, σοῦ καλῶς ἡγουμένου Ant. 638, νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν ἔξω φέρομαι τάδ' ὁρῶν 802; ποὔπω τις αὐτῶν ἓκ γ' ἐμοῦ λόγου κακὸν ἠνέγκατ', οὐδ' ὄνειδος Tr. 462; πρῶτον μὲν ἱερᾶς ἐξ ἀειρύτου χοᾶς κρήνης ἐνέγκου Kol. 470; πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω θανόντος οἴσῃ, τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα El. 969, λύσω γάρ, εἰ καὶ τῶν τριῶν ἓν οἴσομαι u. R. LXXXII, 1. S. auch φορεῖν.

Φερητίδης (Φερητίδας) ὁ Ἄδμητος, ἡδ' ἡ Δωτιεὺς Δαπίθης Κορωνὸς Lemn. I, 1.

φέριστος. ὦ φέριστε δεσποτῶν Oid. 1149.

φεῦ El. 829, 842, 1021, Tr. 987, Ai. 1266, Ph. 1019, 1302, (φεῦ, φεῦ) Oid. 1324, Ant. 323, 1048, φεῦ, φεῦ El. 764, 1161, 1174, Tr. 1017, Ai. 958, Ph. 428, Oid. 316, 964, 1303, 1308, Kol. 519, 1748, Ant. 1276, 1310, φεῦ δῆτα El. 843, φεῦ τάλας Ai. 983, πάπαι, φεῦ Ph. 785, φεῦ, πάπαι 792, αἰ, αἰ, φεῦ Kol. 1670, φεῦ, φεῦ μᾶτερ

φθίσις, φεῦ τέκνον Ant. 1299, **φεῦ τῆς ἀνοίας** El. 920, **φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς** 1188, **φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ** Ph. 234,

φεύγειν. ὅταν φεύγῃς κακά Ph. 641, **εἰ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν** Oid. 1010, **οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν** Kol. 590, **εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν** 1022, **πώλοισιν, ἢ ἁμαρμάτοις φεύγουσες ἀμίλλαις** 1063, **αἰσχρὸν τὸ φεύγειν** 1422, **λεπτὴ δ', ἄγος φεύγοντος ὡς, ἐκῆν κόνις** Ant. 256, **δυσαύλων πάγων αἴθρια καὶ δύσομβρα φεύγειν βέλη** 358, **φεύρουσι γάρ τοι χ' οἱ θρασεῖς** 580, **ἐγὼδ' ὃ φεύγεις, οὐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς** Achai. VII, 3, **φεύγοντες ἄτας** Phryg. I, 3, **ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων** u. B. XVI, 1, 1, **χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδέν' – ποτὲ** LXXVI, 2; **τὴν Κορινθίαν ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα, ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν χρησμῶν γ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα** Oid. 796, **τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνῃ** (κτάνοι) 948; **ἢ πεφευγέ σε**; Ai. 102, **δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι** Ph. 1044, **πέφευγα** Oid. 356, **ὡσμὴν ἀπ' αὐτοῦ, μὴ βάλῃ πεφευγότες** Ant. 412, **τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι, ἥδιστον** 437; **χεῖρα σὴν μόλις φυγὼν** El. 601, **δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν** 697, **ἢ μὴ φύγω σε**; 1503, **μὴ φύγῃς τοὐμὸν κακόν** Tr. 797, **ποῖ τις οὖν φύγῃ** (φύγοι); Ai. 403, **φύγοι γ' ἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα** 456, **μὴ φύγητε μηδαμῇ** Ph. 789, **φόβῳ φυγὼν** Oid. 118, **θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι** 623, **εἴ με χρὴ φυγεῖν, καί μοι φυγόντι μήτε τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν** 823, **ποῖ φύγω**; Kol. 828, **οὓς οὐ μήποτε χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύχωνται θεοῖς** 1024, **ἀλλὰ ποῖ φύγω**; 1738, **ἀλλ' ἔφυγε** (ἔφευγε) **τὸ μὴ εἰδέναι** Ant. 263, **ὡς καὶ τυραννὶς πᾶσ' ἐνίζεται** (*τύραννι πᾶς ἐγγίζεται*) **φυγεῖν** Akris. X, **αἰσχη μὲν – οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν ποτε** Phaidr. VIII, 1, **οἱ δ' ἔχοντες εὔχονται φυγεῖν** u. B. LXXI, 2, 2; **αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι**; Ph. 1404, **καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς**; Oid. 355.

φευκτός. οἷαν ἐδήλωσαν ἄνδρὸς αὐθαδος ὑγιείαν ἄτλατον, οὐδὲ φευκτὰν Ai. 228.

φεῦξις. Ἅιδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐκφεύξεται Ant. 362.

φηγός. ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε Δωδῶνι διοσσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη Tr. 171.

φήμη. ὧς κἄμ' ἐπανῳῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο δεδορκότ' ἐχθροῖς, ἄστρον ὡς, λάμφειν ἔτι El. 65, ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα 1066, οὐ δή ποθ' ἧς ἠκούσαμεν φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια; 1109, ὡς ἄελπτον ὅμμ' ἐμοὶ φήμης ἀνάσσον τῆσδε νῦν καρπούμεθα Tr. 204, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ φήμην πύθησθε θεσφάτων 1150, βαιάν μοι, βαιὰν πέμπε λόγων φήμαν (φάμαν) Ph. 846, εἴτε τον θεῶν φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά που Oid. 43, τίν' ἡμιν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων; 86, εἰπέ μοι, ὦ γοργέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα 158, ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανεῖσα φάμα Παρνασσοῦ 475; ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις φήμας λάθρᾳ προὔπεμπες, ὡς φανούμενος τιμωρὸς αὐτὸς El. 1155, τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν, ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν Oid. 723.

φθέγγειν. ἀλλ' ὥς τις Ἅιδᾳ παρακείμενος, ὁρᾷ, βλέπει, καίρια φθέγγει Ph. 862, ἀκούετ' οἷα φθέγγεται Kol. 881, φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε 937.

φθέγμα. ὦ φθέγμ', ἀφίκου; El. 1225, ὦ φθέγμ' Ἀθάνας Ai. 14, ᾧ (ἀνδρὶ) φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν εὗρες 1144, ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας Ph. 1445, ὦ φθέγμ' ἀναυδὲς, ἦ σὺ γὰρ ψαύεις ἐμοῦ; Kol. 863, ἔχθιστον φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρὶ 1177, φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς θαῦξεν αὐτὸν 1623, καὶ φθέγμα, καὶ ἀνεμόεν φρόνημα, καὶ ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο Ant. 354; ὡς ἡμὶν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας ἐᾷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ El. 18, νυχίων φθεγμάτων ἐπίσκοπε Ant. 1148.

φθείρειν. χ' ὥσπερ ἂν θίγῃ, φθείρει (ἄτρακτος) τὰ πάντα κνώδαλα Tr. 716, οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους φθείροις ἄν Ai. 1344, κημοῖσι πλεκταῖς πορφύρας φθείρει γένος Peleus III, 1; τοιγάρ σφ' - κακοὺς κακῶς φθείρειαν Ai. 1291; τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς

πάλαι πρόξιζον – ἔφθαρται γένος El. 765, ὦ σῶμ' ἀτίμως πρόθεως ἐφθαρμένον 1131, ἐφθαρμένας γὰρ ἀρχίως εὐρίσκομεν λείας ἁπάσας Ai. 25, ὑπὲρ – τῆσδε γῆς; ὧδ' ἀκάρπως πρόθεως ἐφθαρμένης Oid. 254; ἀλλὰ δηλαδὴ χέρσους φθαρῆναι πρὸγάμους ὑμᾶς χρεὼν 1502; ἀλλὰ τῷ πότμῳ τῷ νῦν φθερεῖσθαι, πρὶν τοῦδ' ἐχθίονι 272.

φθίειν und φθίνειν. νῦν σὴ (σὲ) μοῖρα καθημερὶα φθίνει, φθίσει El. 1414, ὁρῶ γὰρ ἥβην, τὴν μὲν, ἔφ πουσαν πρόσω, τὴν δὲ, φθίνουσαν Tr. 548, ὃ (δῶρον) = τοῦ δασυστέρνου παρὰ Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην 558, ἑδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει, καὶ ψῇ κατ' ἄκρας σπιλάδος 677, ἀνὴρ δὸ' ὡς ἔοικεν οὐ νέμειν ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν 1289, εἰ τὰ μὲν φθίνει Ai. 405, ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις 1005, πάλις – φθίνουσα μὲν πάλυξιν ἐγκάρποις χθονὸς, φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε ἀγόνοις γυναικῶν Oid. 25, ἀλλά μοι δυσμόρῳ γᾷ φθίνουσα τρύχει ψυχὰν 666, φθίνοντα γὰρ Λαΐου παλαιὰ θέσφατ' ἐξαιροῦσιν (ἐξαίρουσιν) ἤδη 906, φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος Kol. 610, πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη πάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει Ant. 695, τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἁμάθαυον πάρα φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα 1013, ὕβρις – ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ φθίνει πάλιν u. B. XLVII, 3; ἀκμὴτα μόρῳ τὸν μέλεον φθίσας Tr. 1043, τὸν – ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ Oid. 202, κατὰ μὲν φθίσας τὰν γαμφώνυχα παρθένον χρησμῳδὸν 1198; ὅστις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλει Tr. 1161, τῆς νὺν φθιμένης νυκτὸς Ai. 141, νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο Oid. 962, ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντα Ant. 595, καί τοι φθιμένα μέγ' ἀκοῦσαι (σοὶ), τοῖς ἀσθενέσι ἔγκληρα λαχεῖν 886.

φθινάς. οὔτε φθινάσι πλησιάσαι νόσοις Ant. 819.

Φθιῶτιν Phthi. IV.

φθογγή. βάλλει μ' ἑτοίμα φθογγὰ τοῦ στίβου κατ' ἀνάγκαν ἕρποντος Ph. 203, πᾷ μοι φθογγὰ διαπέτεται φοφάδην; Oid. 1310.

φθόγγος. ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν Kol. 1610, γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας 1669, ψάπαπαπάνει, πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον Ant. 424, ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων 1001, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ βάλλει δι' ὅταν 1187, παιδός με σαίνει φθόγγος 1214, εἰ τὸν Ἄιμονος φθόγγον συνίημι 1218.

φθονεῖν. φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν, μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδὸν Oid. 310, ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν 624, οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν Ant. 553, φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς, ἢ 'πὶ τοῖς καλοῖς πλέον Epigon. I, 1.

φθονερός. μὴ φθονερὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν Ph. 1141, φθονεραὶ γὰρ ὁδοὶ Kreus. III, 4.

φθόνησις. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γεννήσεται Tr. 1212.

φθόνος. μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ σκείῃ ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν El. 641, δέδορκα φάσμ', ἄνευ φθόνου μὲν οὐ πεπτωκὸς 1466, τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον προσεῖναι Tr. 250, πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει Ai. 157, τὸν φθόνον δὲ πρόσκτησον Ph. 776, ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται Oid. 382, φόνοι, στάσεις, ἔριδες, μάχαι, καὶ φθόνος Kol. 1234.

φθορά. λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν, οἷα κατέσχε τὸν τὸν ἄθλιον δόμον Kol. 869, εὐνῆς ἀκοιμάζοντα τῆς κάτω φθορᾶν Ant. 1224.

φιλάδελφα κάτω δάκρυα λειβομένα Ant. 527.

φίλανδρον Ἀταλάντην Meleag. II, 4.

φιλάργυρος. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος Ant. 1055, φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος Tereus II.

φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας Ant. 965.

φιλεῖν. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα El. 320, ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐδ' ὁ νοῦς φιλεῖ τοιαῦτα πράσσειν, οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν 913, φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν 972, τούτῳ φιλεῖν χρὴ 981, οὐ δ' ἂν εἰ κάρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν Tr. 463, ὃν

ἀμαυρίζειν, φιλεῖ ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπερφίαλον πόδα 548, τοὺς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι Ai. 183, τοῖς θανοῦσί τοι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν 989, οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ 1118, σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ 1361, ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ Oid. 569, ὃν (βίοτον) πλεῖστον φιλεῖ 612, ἃ μὴ φρονῶ γὰρ, οὐ φιλῶ λέγειν μάτην 1520, πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη φιλεῖ πλανᾶσθαι Kol. 804, καί τοι τοσαύτη τέρψις ἄκοντας φιλεῖν; 775, οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν 920, εἴπερ ζῇν φιλεῖς 995, τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον ἢ τοῦδε κἀνδρὸς ἔσχετε 1617, ὅτι οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν Ant. 312, φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων 498, κάτω νυν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει κείνους 524, λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην 548, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταὐτὴ φέπειν 722, τὸ δ' ἐκ τυράννων (γένος) αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ 1056, σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν 1059, φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς, ἢ 'πὶ τυῖς καλοῖς πλέον Epig. I, 1, καίπερ γέρων ὤν, ἀλλὰ τῷ γήρᾳ φιλεῖ χὠ νοῦς ὁμαρτεῖν, καὶ τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ Thyest. V, 1, τὸν Ἅιδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν Iobat. I, 2, φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέους Skyr. III, τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθοὺς φιλεῖ Ἄρης συναίρειν Phryg. I, 1, φιλεῖν δὲ – ἄκων ἀκούειν u. B. XIV, 3; ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ ἤχθηρα, κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ El. 1383; ὡς φανῶσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα Kol. 1131; ὅτι ὅτ' ἐχθρὸς ἦμην, ἐς τοσόνδ' ἐχθραντέος, ὡς καὶ φιλήσων αὖθις Ai. 680.

φίλημα. ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος Salmon. I, 1.

φιλητέον. κάτω νυν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει κείνους Ant. 524.

φιλήτης. ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φιλήτῃ (ῥητήτῃ) βαρὺς u. B. XVI, 2.

φίλιος: ὦ φιλία γενέθλα Ai. 226, γεραιὸν ἐς χέρα σὸν προσλίπτως φίλιαν ἐρᾶν Kol. 201.

φιλίπποις Θρᾴξὶ (Θρῃξὶ) Tereus XIV, φίλιπποι καὶ κερουλικοὶ, σὺν σάκει δὲ καθωνοφόρῳ παλαίσται u. B. LXX, 2, 1.

φίλιστος s. φίλος.

φιλόζωος u. B. CV, 173, b (s. Varr.)

φιλοίκτιστος. κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνὴ Ai. 580.

Φιλοκτήτης. τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψῃς λέγων Ph. 54, λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν 101, ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης 263, Φιλοκτῆτα 482, ὃδ' ἐσθ' ὁ πλείστος σοι Φιλοκτήτης 575, ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω 1261.

φιλοπόνων ἁλιάδων Ai. 880.

φίλος 1.) Positiv: ὡς φίλος οὔ τις ἀνὴρ ὑπερίσταται El. 188, ἱστόρει τί σοι φίλον 316, οὔτε γὰρ ποτε μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος 1146, ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον, καὶ τοὐμὸν ἕξεται τῇδε 1301, τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε καὶ προσαγορεύειν φίλος 1471, ἃ δὲ οἱ φίλα δάμαρ Tr. 650, ὅστις καὶ φίλος Ai. 917, ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' εἶναι φίλος 1377, εἰ δὲ μή 'στί σοι φίλον 1400, ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνὴρ φησὶ παρεῖναι 1413, ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος Ph. 890, ὡς παλαιὸς κἀγαθὸς, φίλος τ' ἐμός – ἔσειν 421, οὗτος δέ μοι φίλος μέγιστος 586, καντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φίλος 678, εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον 886, σοί που φίλος γ' ὤν, χὠ λόγος τοιόσδε μου 1385, Κρέων ὁ πιστὸς, ὐξ ἀρχῆς φίλος Oid. 385, ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φανεὶς φίλος 582, οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἄν, ὧν οὐ σοὶ φίλον 862, ἰὼ φίλος 1321, πρός σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι Kol. 250, τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος; 309, οὐδέ σοι τὸ συγγενὲς ταῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον 771, θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον 964, τῷ τεκόντι πᾶν φίλον 1108, ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον 1205, καὶ γὰρ ὁ μηδαμῇ ἢ τὸ φίλον, φίλον 1698, ὦ κάστερ, ὦ φίλος 1700, φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα Ant. 78, ὅτι ἄνους μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη

σε, σὺ τοι πολὺ σχήσεις, σὺν ὅταν σαγῇ, φίλος 522, καὶ τίς βίος μοι – φίλος; 548, φίλος κακὸς 652, φίλη μὲν ἥξειν πατρὶ, προσφιλὴς δὲ σοὶ, μῆτερ, φίλη δὲ σοὶ, κασίγνητον κάρα 898, ἦ γὰρ φίλη 'γὼ τῶνδε τοῦ προφερτέρου Niob. VII, 4; φίλου παρ' ἀνδρὸς El. 667, παρὰ φίλου ὢν ἀνδρὸς 671, φίλης – προξένου 1451, ὡς φίλου προκηδομένα Tr. 965, τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου Ai. 941, φίλης χθονὸς Ph. 242, παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας 703, φίλης νευρᾶς 1004, φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε 1375, φίλου δείσας Oid. 233, φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα Ant. 73, ἐδειματοῦμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο Achai. II, 4, φίλου κακῶς πρύξαντος ἐκποδὼν φίλοι u. B. XCII; εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ Ai. 1328, πατρὶ – φίλῳ Ph. 492; ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι Ai. 680, αὐτὸν ἐλπίσαντες οἰκόθεν ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον 1053, ἐπεὶ φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω 1331, οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδών τε καὶ λαβὼν φίλον Ph. 671, φίλον – ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν Oid. 611, τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ σὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν 656, ἐμὰν γᾶν φίλαν 694, τὸ φίλον σέβεσθαι Kol. 187, τὸν πάντιον γαιάοχον Ῥέας φίλον υἱὸν 1073, μεῖζον' ὅσοις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας φίλον νομίζει Ant. 183, οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς θείμην ἐμαυτῷ 187, λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην 548, ὡς – τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρὶ 644; ὦ φίλη El. 431, 465, 916, 986, ὦ φίλα γύναι Tr. 222, φίλη δέσποινα 429, Ai. 38, Kol. 1192, ὦ φίλη δέσποινα Tr. 472, ὦ φίλ' Αἶας Ai. 529, ὦ τόξον φίλον Ph. 1128, ὦ φίλον κάρα Kol. 1631, ὦ φίλα 1718, φίλα 1724, ὦ φίλε (φίλαι) Kreus. III, 1; οὐ δῆτα κλύω που – τοῖν μοι φίλοιν δακρυῤῥοοῦντοιν; Oid. 1472; φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται φίλοι (λόγοις) Ai. 330, ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα 1038, ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι, καὐθις πικροὶ 1359, εἴπερ – ὡς φίλοι προσήκετε Ph. 229, τῷ γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι πᾶσαι φίλαι Oid. 1103, τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ τὰ τερπνὰ πικρὰ γίνεται, καὐθις

φίλα Kol. 615, ἦ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι; Ant. 634, οὐ ναῦλα κακοτοῖσιν, οὐ λύρα φίλα u. B. LXIV, φίλου κακῶς πράξαντος ἐκποδὼν φίλοι XCII; ἦ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν El. 346, ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; 409, ὥστε μηδένα γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας 756, τὰ τῶν φίλων κακὰ 803, παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων ὡς οὔ τις ἡμῖν ἐστὶν 948, φίλων τις 1125, ἰὼ στέγαι φίλων ἔρημοι 1405, εἴ που φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας Tr. 903, ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων 1194, φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται φίλοι (λόγοις) Ai. 330, μόνοι ἐμῶν φίλων 349, ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων 512, ἄφρακτος φίλων 910, τίς σε βαστάσει φίλων; 920, τῶν φίλων νικώμενος 1353, ὅσσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων Ph. 509, ὦ φίλων χειρῶν ἐκβεβιασμένον 1128, γνώμη τε φίλων 1467, ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων, ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ, τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος Oid. 137, εἰ – κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι 522, ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα θηρᾶν 541, βίᾳ φίλων Kol. 854, νουθετούμενοι φίλων ἐπῳδαῖς 1194, ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων 1588, οἱ προπέμψαντες φίλων 1667, ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος φίλων οὔθ' ἡδύς, οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετο Ant. 11, ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ ξυνών 765, φίλων ἄπλαυτος 847, οὐδεὶς φίλων 882, ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων 919, φίλων τε μέμψιν Oinom. I, 3, φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι χαίρουσιν u. B. LXXI, 2, 1; ὥστ' ἄρκεῖν φίλοις El. 822, τοῖς φίλοις εἶναι κακὴν 895, οὐ γὰρ ἐν φίλοις ὁ μῦθος 638, φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν, εὐημεροῦσαν 652, ἐν φίλῃσι χερσὶν 1138, ἀνδράσιν φίλοις Ai. 483, νῦν δ' αὖ – φίλοις μέγα πένθος εὕρηται 616, ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν 1351, οὐκ ἦν φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος Oid. 1355, ἐν ἀνδράσι φίλοις Kol. 618, ὅτι ἄνους μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλῃ Ant. 99; φίλους προδοῦσα σοὺς El. 368, αἰσχύνειν φίλους 518, εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα Tr. 373, φίλους ἀνιῶν Ai. 266, τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360, Ἀτρείδας

πρὸς φίλους Ph. 361, ὅς γ' – δέδωκας – ἰδεῖν – φίλους 665, κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν 1145, φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἑκόντι τε πράσσειν 1178, προσλαμβάνει κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους Kol. 379, μαρτύρομαι τοὐσδ', οὐ σὲ, πρὸς δὲ τοὺς φίλους 813, ἐπεὶ νικᾷν θέλεις πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους 850, σὲ καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ 1497, ἤ σε λανθάνει πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; Ant. 10, τοὺς φίλους κοινούμεθα 190, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν 438, τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους Aload. XI, 1, ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι, οὔτ' ἐξεπομβρῶν, οὔτ' ἐπανχμήσας, φίλους (φίλος) βροτοῖς ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγους (λόγων) ὄφλοι Polyx. III, 4; φίλοι El. 977, Ai. 315, 405, 893, 896, Ph. 825, Oid. 1339, Kol. 1677, ὦ φίλοι Ai. 328, Oid. 1329, 1342, ὦ φίλοι βραχίονες Tr. 1090, ἰὼ φίλοι ναυβάται Ai. 848, ἄνδρες φίλοι 719, φίλοι δὲ ναῦται Ph. 531, φίλαι El. 307, 469, Tr. 176, 298, 531, 553, 1044, Kol. 1737, ὦ φίλαι El. 1231, 1406, Tr. 578, Kol. 1721, φίλαι γυναῖκες Tr. 225. 2.) Superlativ: τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος; Ph. 287; φιλτάτου βροτῶν πάντων Ὀρέστου El. 903, ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοί, ψυχῆς Ὀρέστου λοιπὸν 1126, ἀντὶ φιλτάτης μορφῆς 1158, συμφορᾶς γὰρ ἂν ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης 1449, ὦ φθέγμ' Ἀθάνας, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν Ai. 14, ὦ φιλτάτου παῖ πατρὸς Ph. 242; τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν πάντων El. 462, ἀδελφῷ φιλτάτῳ Ant. 81; φιλτάταν ὁδὸν El. 1278, φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν 1286; καὶ σὺ φίλτατε ξένων Πυλάδη El. 15, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων 28, Ὀρέστα φίλτατε 808, φιλτάτη 871, φίλτατε 1163, ὦ φίλτατον φῶς. – φίλτατον, συμμαρτυρῶ 1224, ὦ φίλτατον φῶς 1354, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Tr. 232, ὦ φίλτατ' Αἴας Ai. 977, 996, φίλτατ' Αἴας 1015, ὦ φίλτατον φώνημα Ph. 234, ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ 580, φίλτατον τέκνον 1301, ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα Oid. 950, ὦ φίλτατε Kol. 465, 891, 1169, ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ 607, ὦ φιλτάτη, τὸ ποῖον, Ἀν-

τιγόνη; 1415, φίλτατε ξένων 1552, ὦ φίλταθ' Ἅιδου Ant. 572; ὅς σοι πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα Ph. 434; γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων El. 1283, φιλτάτων τ' ὀπαόνων Kol. 1103; σὺν τοῖς φιλτάτοις αἴσχιστ' ἐμιλοῦντα Oid. 366; μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα El. 1208, ὦ φίλτατ' εἰκὼν Ph. 1290, καί μ' ἐποικτείρας Κρέων ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐγγόνοιν ἐμοῖν; Oid. 1474, ἔχω τὰ φίλτατα Kol. 1110; ὦ φίλτατοι γέροντες Kol. 724, ὦ φίλτατα γυναῖκες El. 1227, 1398, ὦ φίλτατα μὲν χεῖρες 1357, ὦ φίλτατ' ἔρνη Kol. 1108; τὼς αὐτοσφαγεῖς πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο Ai. 842.

φιλότης. ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν El. 134, σὺ δὲ πατρός γ', ὅσον ἰσχύεις, φιλότητι θεῶν, πλευρᾶς σὺν ἐμοὶ τάσδ' ἐπικούφιζε Ai. 1410, μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ Ph. 1122.

φιλοτήσιος. φιλοτασίῳ διαίτᾳ El. 1073.

φιλοφρόνως. εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως θές Ai. 751.

φίλτροις ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα τὴν παῖδα, καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ Tr. 584, τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον 1142.

φίλως. αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως Tr. 628, τήνδε τὴν πόλιν φίλως εἰπὼν Kol. 758. S. auch φίλος.

Φινείδης. ἵν' – διασσοῖσι Φινείδαις εἶδεν ἀρατὸν ἕλκος τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος Ant. 971.

φιτύειν. τίς ἡ τεκοῦσα; τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ; Tr. 311, ὁ φιτύσας (φυτεύσας) πατὴρ Ai. 1296, ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει (φυτεύει) τέκνα Ant. 645. S. auch φυτεύειν.

φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου Ai. 1162, ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω κλύοντι φλαῦρα, συμβαλεῖν ἔπη κακὰ 1323, γέροντα δ' ὀρθοῦν, φλαῦρον, ὃς νέος πέσῃ Kol. 895, οὐδ' ἀγγελοῦμεν φλαῦρα 1429.

φλαυρούργου τινὸς τεχνήματ' ἀνδρὸς Ph. 55.

φλεγέθειν. ὦ λαμπρᾷ στεροπῇ φλεγέθων Tr. 99.

φλέγειν. ἄτην οὐρανίαν φλέγων Ai. 196, ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φάεος ἡμέρᾳ

φλέγειν 673, πάσθ' ὃ μέγας χρόνος μαραίνει (τὸ καὶ φλέγει) 714, ἀμφὶ μὲν νεῶν ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις πυρὸς φλέγοντος 1278, ὃς (Ἄρης) νῦν ἄχαλκος αὐχίδων φλέγει με περιβόητος ἀντιάζων Oid. 192, φλέγοντ' ἀγλαΐαι πεύκαι 213, οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν Kol. 1467, φλέγει δὲ μυκτὴρ Kolch. VI, 2 (s. Vorr.), μηδ' ὄψιν οὕτω φλέγεσθον Kol. 1695.

φλέψ. μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς αἱμορραγὴς φλέψ Ph. 825.

φλογίζειν. οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστροπητὴς βρονταῖς αὐταῖς μ' εἴσι φλογίζων Ph. 1199, φλογιζόμενον Ἅλιον Tr. 95.

φλογιστός. τοὐμὸν ὡς ἔρρει δέμας φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον El. 58.

φλοίσβου μετὰ κόπον καθημένοις Palam. I, 3.

φλόξ. τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως τῆς οἰός, ᾗ προὔχρῃον, ἐς μέσην φλόγα; ἀκτῖν' ἐς ἠλιῶτιν Tr. 696, ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο φλὸξ αἱματηρά, κἀπὸ πειρᾶς δρυὸς 766, εἴ ποτε – ἠνύσατ' ἐκπομπὰν φλόγα πήματος Oid. 166, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἰλίου 1425, κᾆτ' οὐ δέχονται δυστάδας λιτὰς ἔτι θεοὶ παρ' ἡμῶν, οὐδὲ μηρίων φλόγα Ant. 1020.

φοβεῖν. πόνος ὁ μὴ φοβῶν, κράτιστος Ph. 864, ᾧ μή ἐστι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ Oid. 296, τοῦτ' αὐτό, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ 1013; τίνα φοβῇ; τίν' ἀγνοεῖς; El. 1475, ἤ τοι πρὸς ἀνδρὸς, ἢ τέκνων φοβουμένη Tr. 150, ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ – καὶῆται 550, δίδαξον – ἐξ ὅτου φοβῇ 671, εἰ φοβῇ πρὸς τοῦτο 1211, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον Ai. 227, στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβῇ, πράσσων τάδε; Ph. 1250, καὶ μὲν φοβεῖται τοὐπίκλημ' ὑπεξελὼν αὐτὸς καθ' αὑτοῦ Oid. 227, τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, ᾧ – ; 977, σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα 980, ἅπαντα γάρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ Akris. I, 2, μηδὲν φοβεῖσθαι προσφάτους ἀπιστολὰς Andromed. III; τὸ δεινὸν οὐ φοβεῖτο Oid. 722; μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι, πτηνῆς ὡς ὄμμα

παλαίας Ai. 139, πεφόβημαι λιθόλευστον ἄρη ξυναΐξαι μετὰ τοῦδε τυπεὶς 258.

φοβερᾶς φρένα Oid. 153.

φόβη. τιμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας, κἀμοῦ παλαίνης Kl. 449, ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν Kol. 1465, πᾶσαν αἰκίζων φόβην ὕλης πεδιάδος Ant. 419, αὐγασθεῖσ' ὑπὸ κουραῖς ἀτίφωτος διατετιλμένη (διατετιλμένης) φόβης Tyro XV, 7, κλαίουσα τὴν πάρος φόβην 10.

φόβημα. φύτευμ' ἀχείρωτον, αὐτέπιστον, ἐγχέων φόβημα δαΐων Kol. 699.

φοβητός. ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται, οὐκ ἔτι φοβητὸς ὑμῖν Ph. 1154.

φόβος. ὅτι πέμπει με κεἰνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν El. 427, ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπήλλαγμαι φόβου πρὸς τῇσδ', ἐκείνου τε 783, ὡς μ' ὑπέρχεται φόβος 1112, ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ, μὴ – Tr. 24, ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω 28, ὥσθ' ἡδέως εὕδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ φόβῳ ταρβοῦσαν 176, μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων Ai. 1076, ἦ φόβος τις (τίς) εἶργέ νιν; Ph. 569, ὡς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος 1231, ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον 1251, φόβῳ φυγών Oid. 118, νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω 590, ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην 974, ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος 988, τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὔμιν ἐς φόβον φέρον; 991, ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ' – ἐξελυσάμην; 1002, ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας φόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου, ὃν μήτ' ἀκνεῖτε Kol. 730, ἐκ τίνος φόβου ποτὲ βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίῳ θεῷ; 887, ὥστε πάντας ὀρθίας στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας 1625, ὡς δεινοῦ τινος φόβου φανέντος 1652, ὅστις – ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει Ant. 180, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα πεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν 270, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσοι φόβος 505, ἀνέπταν φόβῳ 1307, μέγας σοι τοῦδ' ἐγὼ φόβου μοχλὸς u. B. XLI, 1; καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην Ai. 531, εἴ τιν' ἄνδρείᾳ ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ ἄτρεστον εὖδοντα Oid. 585, ἣν φόβους λέγῃ 917.

Φοῖβος. χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσῃ τάχα El. 35, Φοῖβε προστατήριε 637, ἀλλ' ἀπερύκοι καὶ Ζεὺς καπὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν Ai. 187, τοξευτὺς – ἐκ Φοίβου δαμεὶς Ph. 335, Κρέοντ' – ἐς τὰ Πυθικὰ ἔπεμψα Φοίβου δώματα Oid. 71, ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ 96, ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σύ, πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν 133, Φοῖβος δ', ὁ πέμψας τάσδε μαντείας, ἅμα σωτὴρ θ' ἥκοιτο, καὶ νόσου παυστήριος 149, κεκλομένῳ – Φοῖβον ἐκβόλον 162, τὸ δὲ ζήτημα, τοῦ πέμψαντος ἦν Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασταί ποτε 279, ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν 285, Φοῖβός γὰρ – πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν 305, χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο 712, καί μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἐκόμην' ἄτιμον ἐξέπεμψεν' 788, ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφὴς 1011, ἰήϊε Φοῖβε 1096, Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες Kol. 86, καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ; 414, συννοῶν τά τ' ἐξ ἐμοῦ παλαίφαθ', ἅμοι Φοῖβος ἤνυσέν ποτε 454, εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεύς, χὠ Διὸς Φοῖβος σαφὴς 623, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε 665, πολλῷ γ', ὅσῳπερ καὶ σαφεστέρων κλύω, Φοίβου τε κἀὐτοῦ Ζηνὸς, ὃς κείνου πατὴρ 798, ἐπ' ἔσχατα χθονὸς, – Φοίβου τε παλαιὸν κῆλον u. B. XCIII, 3.

Φοινικίοις γράμμασι Poimen. VI, 12.

Φοῖνιξ. φρουδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ Φοῖνιξ θ' ὁ πρέσβυς, οἵ τε Θησέως κόροι Ph. 562, ἦ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χ' οἱ ξυνναυβάται οὕτω καθ' ὁρμὴν θρῴσιν Ἀτρειδῶν χάριν; 565, ὠνὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν, ὡς Φοῖνιξ ἀνὴρ Σιδώνιος πάπηλος u. B. LXXXII, 2, 1.

φοίνιος Ἄρης El. 96, **φοινία** – χεὶρ 1422, **φοινίας** ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἐὸς Tr. 770, **φοινία** δολόμυθα κέντρ' ἐπιζέσαντα 839, **φοινίᾳς** ὑπὸ ζάλης Ai. 352, χεῖρα φοινίαν 772, ἐκ φοινίας πληγῆς 918, στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα Ph. 783, **φοινίου** σάλου Oid. 24, **φοινίαισι** χερσὶν 466, **φοίνιαι** – γλῆναι 1276, **φοινία** (φονία) θεῶν τῶν νερτέρων – κόνις Ant. 601, **φοινίου**

σταλάγματος 1239, φοίνιον (φονεύς) μάσθλητα δίγονον Andromed. VII, 4. S. auch φόνιος.

φοινίσσειν. πρὶν ἂν – μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ Ai. 110, φοινίξαντα γοργὸν μόρον u. B. XI, 2.

φοιτᾶν. φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος Tr. 11, ἐγὼ δὲ φοιτᾶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις ὤτρυνον Ai. 59, ὡς ἦδε (νόσος) μοι ὀξεῖα φοιτᾷ, καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται Ph. 808, φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν, ἀνά τ' ἄντρα καὶ πέτρας Oid. 477, φοιτᾷ γὰρ, ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν 1255, φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος, ἔν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς Ant. 785.

φοιτάς, φοιτάδα δεινὴν νόσον Tr. 980.

φονᾷ, φονᾷ νόσος (νόος) ἤδη Ph. 1209.

φονεύειν. ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς δίκας ἀρούμην τῶν φονευσάντων πάρα El. 34, πᾶς δὲ στρατὸς δίκαιος ἂν με χειρὶ φονεύοι Ai. 409, καὶ τὸν μὲν – ξένοι ποτὲ λῃσταὶ φονεύσασ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς Oid. 716, ὅπως τάχιστα – ἔξω μέ που καλύψατ', ἢ φονεύσατε 1411, καὶ γὰρ ἄλους (ἄλλους) ἐφόνευσα καὶ ἔλυσα Kol. 547, καὶ τίς φονεύει; Ant. 1174.

φονεύς. τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνειμι El. 263, ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι ταῦ πατρὸς ξύνει 358, ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοί, φονεῦσι πατρὸς 816, ὅθ' οὕνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος 1190, οἷά μ' ἐκκαλῇ, φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον πάθεν; Tr. 1207, πῶς σ' ἀποσπάσω πατρὸς τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, – ὑφ' οὗ φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; Ai. 1026, φονέα σε φημὶ τάνδρὸς, οὗ ζητεῖς κυρεῖν Oid. 362, φανήσεται – πατρὸς ὁμόσκορός τε καὶ φονεὺς 460, φανεὺς ὢν τοῦδε τάνδρὸς ἐμφανῶς 534, οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι 576, φονέα μ' ἔφησὶ Λαΐου πεθεσπάναι 703, φονέα γενέσθαι πατρὸς 721, ὡς – φονεὺς ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς 793, πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι 1001, αὔκουν πατρὸς γ' ἂν φονεὺς ἦλθον 1357, σοῦ φονέως μεμνημένος Kol. 1361.

φονή. τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον Ant. 696, σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς ἔγνων 1003, ποίᾳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φονῇ τρόπῳ; 1314.

φονίᾳ πλήμαι El. 99, Κενταύρου φονία κεφάλα Tr. 831, φόνιος Ἅιδας Kpl. 1689, φοναίαιν - λόγχαις Ant. 117. S. auch φοίνιος.

φόνος. πατρὶ τιμωρὸν φόνου El. 14, τίασαθε πατρὸς φόνον ἠμετέρου 116, ἆρα μὴ δοκεῖς ἰυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν; 447, φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἕξεσθαι πατρὸς 953, τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου 955, ὦ - προὐστήτην φόνου 980, πρὶν - πρᾶσασθαι φόνου 1133, ὅν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ μόνον προσεῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ 1352, δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ Ai. 48, καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου; 50, ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολλὰ κέρων φόνον, κύκλῳ φαχίζων 55, ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν φόνου (κόπου n. κόπου) 61, ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείαν φόνου 809, ταρβήσει γὰρ οὗ, σφοσφαγῆ που τόνδε προσλεύσσων φόνον 546, στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον 1055, ἰοὺς ἀφύκτους καὶ προκέμποντας φόνον Ph. 105, φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας 959, φόνῳ φόνον πάλιν λύοντας Oid. 100, πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λάϊος, ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ; 113, ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν 266, κἀνακηρύσσων φόνον τὸν Λαΐειον 450, οὗτοι ποτ' - τὸν γε Λαΐου φόνον φανεῖ δικαίως ὀρθὸν 852, οὐδ' ἀνίεσαν φόνου μυδώσας σταγόνας 1278, ὃς - ἀπό τε φόνου ἔῤῥυτο κἀνέσωσεν 1351, ἔθου φόνον - πατρός; Kol. 542, ἐάν πως διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις 1771, φόνου προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει Ant. 36, πατρὶ μηνίσας φόνου 1177; ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγὼ ποτε - ἦνεγκα κἀξέσωσα El. 11, ἐγκαλῶν δέ μοι φόνους πατρῴους 779, ὃ (δῶρον) - τοῦ δασυστέρνου παρὰ Νέσσου φθίνοντός ἐκ φόνων ἀνειλόμην Tr. 558, ὅστις φόνους μοι, καὶ γάμους, καὶ ξυμφορὰς τοῦ σοῦ διῆκας στόματος Kol. 962, οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι φόνους πατρῴους 990, τίς οὐ καμάτων ἔνι; φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι καὶ φθόνος 1238.

φορά. φορᾶς γέ τοι φθόγησις οὐ γενήσεται Tr. 1212.

φοράδην. πᾷ μοι φθογγὰ διακέκτασαι φοράδην; Oid. 1310.
φορβάδος ἔκ τε γᾶς ἐλεῖν Ph. 709; ἐξ Ὠλένου γῆς φορβάδος κομίζομαι Hippon. II, φορβὰς γυνὴ Phœn. 2.
φορβειά. φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι, ἀλλ' ἀγρίαις φύσαισι φορβειᾶς ἄτερ u. B. LXXX, 2.
φορβή. ἐκβεβλημένος ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται Ai. 1065, ἀλλ' ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν Ph. 43, ὡς φορβῆς χρείᾳ στίβον ὠγμεύει τόνδε πέλας που 162, οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον; οὐκ ἄλλων αἴρων 706, πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴποτε τόξων πτανῶν πτανοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβὰν 712, οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων 1108, φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἄγος, μόνον προθεὶς Ant. 775, τοὺς γλαμυροὺς κατὰ φορβὰν Polyid. V.
φορεῖν. ἐσθήματα φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτά El. 269, σκῆπτρον, ὃ ὑφόρει ποτὲ αὐτός, τανῦν δ' Αἴγισθος 420, πᾷ δ' αὖ φορεῖ νιν; Tr. 965, ἀδελφὰ δ', ὡς ἔοικε, τοὐτοισιν φορεῖ τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια Kol. 1262, κἄθηκας ἄπολιν, καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν 1357, μὴ νῦν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει Ant. 705, γένειον ὧδε – διηλιφὲς φοροῦντα Achai. III, 2, φορεῖτε, μασᾶσθε τις, ἐγχείτω βαθὺν κρητῆρα IV, 1, σαφῶς Σιδηρῷ καὶ φορουσα τοὔνομα Tyro I; κόνις δ' ἄνω φορεῖτο El. 715, φορούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ σκέλη προφαίνων 752. s. auch φέρειν.
φόρημα. δυσχέρεια μὲν πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος Ph. 474.
Φόρκος. εἰσαφικόμεναι Φόρκου κόρας αἱθροῦντος Ἅιδου τοὺς νομοὺς u. B. LXX, 4, 2.
φορμικτός. καὶ πεξὰ (πεξὰ) καὶ φορμικτὰ Ai. Lokr. V.
φόρτος. κόρην γὰρ, οἶμαι δ' οὐκ ἔτ', ἀλλ' ἐξευγμένην, προσεισδέδεγμαι φόρτον ὥστε ναυτίλος λωβητόν Tr. 537.
φραγμός. εἰ τῆς ἀκουούσης ἓξ' ἦν πηγῆς δι' ὤτων φραγμὸς Oid. 1387.
φράζειν. ὅταν παρουσία φράζῃ El. 1252, σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς Tr. 849, σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν πρὸς ἄλλον εἶναι 468, ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἷα φράζω

526, φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν κείνου πάρουθεν ἀμφισθέσεται χροΐ 604, τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε 928, καί μοι τις ὀπτὴρ – φράζει τε κἀθήλωσεν Ai. 31, ὑμεῖς δ' ἃ φράζω δρᾶτε 691, ὡς ταπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύοις, ἐγὼ δὲ φράζω Ph. 25, σὺ δ', εἴ τι χρῄζεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ 49, τί χρή μ' – στέγειν, ἢ τί λέγειν –; φράζε μοι 137, ἀλλ' – φράζε, – τίνι τρόπῳ καθέστατε; Oid. 9, τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἰ κακὸς 543, φράζε δὴ τί φῂς 695, τὸν δὲ Λάϊον, φύσιν τίν' εἶχε, φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων 741, ἀλλὰ φράζ', ὅσον χρῄζων ἀφῖξαι, χῷ τι σημῆναι θέλων 982, τὸν Κορίνθιον ξένον, ἢ τόνδε φράζεις; 1120, τοῦτον (τὸν χῶρον) δὲ φράζε μήποτ' ἀνθρώπων τινί, μήθ' οὗ κέκευθε, μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις Kol. 1522, τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε Ant. 1099, τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων Tr. 169, δόλος ἦν ὁ φράσας El. 197, ἀλλ' οὐ πάνοιδα, πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι 414, ἀλλ' εὖ δ' ἐλάσεις, χῷ φράσας ἀζήμιος 1102, τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν ἡμῶν πεθεινὴν κἀνόπουν παρουσίαν; 1103, ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνουν πάρα 1203, ἔφρασας ὑπερτάταν τῆς πάρος ἔτι χάριτος 1265, τίς οὗτος ἐστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν, φράσον 1346, ὡς μάλιστά σοι μέλειν οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι 1447, κἀμὲ χρὴ φράσαι τύσον Tr. 53, ξυνθήμωθ', ἅμοὶ πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ – οὔπω φράσαι 159, πρὸς θεῶν, φράσον – τόνδε, τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος 429, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον, ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; Ai. 94, ὡς φράσω τάδε 733, τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι 1265, φράσῃς μοι μὴ πέρα Ph. 332, τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμα 341, ἐμοί σε που κυρῶν εἶπε φράσαι 544, πρὶν φράσαιμί σοι 551, φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας 559, ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον, τίς ἐστὶν 573, οὐκ ἂν φράσειας, ἥντιν' – κέλευθον ἔρπεις; 1222, ὃς – ὧν εἶδε, πλὴν ἓν, οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι Oid. 119, μὴ πάρῃς τὸ μὴ οὐ φράσαι 233, οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι 343,

ἀλλ' οὔθις φράσον 361., ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον 1037, ἣν φράσω 1169, αὖθις ἡμιν αἰσιος σκοπὸς προσήκεις, τῶν ἀδηλοῦμεν φράσαι Kol. 35, μή μ' ἀτιμάσῃς - ὧν σε προτρέπω φράσαι 50, ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι 570, ἄνανδρος, οὐδ' ἃ μηνίεις φράσας 1274, μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι 1452, οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ φράσαι πάρεστιν, οὔτε τἀργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ 1582, μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετ', οὐδ' ἂν εἷς ἀνηρῶν φράσειε 1657, φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτοῦ Ant. 238, ὄρσας με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι 1060; ἢ 'γὼ φράσω El. 565, τῷδι γὰρ κἀγὼ φράσω 643, καὶ τὸ πᾶν φράσω 680, οἳ φράσουσ' ἐμοὶ Tr. 456, πρὶν σοὶ φράσω τἀληθὲς 474, τὰ μὲν, φράσουσα, χερσὶν ἀτεχνήσαμην 584, ᾧ δ' ἔχω λυτήριον λύπημα, τῷδ' ὑμῖν φράσω 554, ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα 626, τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον ἂν φράσω (od. Aorist.), ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν 672, τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων, ἐν οἷς οὖν ἐστιν 1122, τάχ' - ὡς νοσεῖς φράσεις 1241, ἔν σοι φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον Ai. 1140, πάντα γὰρ φράσεις μάτην Ph. 1280, ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ', ἐγὼ φράσω 1336, τὰ Διός τε φράσων βουλεύματά σοι 1415, ξυνειδὼς οὐ φράσεις; Oid. 330, πρὸς σοῦ γὰρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω 1434, ἔστ' ἔπορκος, ὃς φράσει Kol. 506, ἐγὼ φράσω 546, φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακὸν 783, κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως Ant. 234. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν El. 213, πρὸς ταῦτα φράζου 333, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ φράζου τὸν ἄνδρα, χῷ τι μνθήσῃ τάχα Ai. 1041, ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις; ἆρα φράζεται; Ant. 1048.

φράσσειν, ἀλλ' ἀσπιδίσειν ὄντα καὶ πεφραγμένον, ὡς ἀσπιδοῦχος, ἢ Σκύθης τοξεύμασι Naupl. II, 1.

φρενόθεν. οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ - ἔβας τόσσον Ai. 183.

φρενομόρως, νὴ ὅταν νοσοῦντα φρενομόρως ἀκούσῃ Ai. 626.

φρενοῦν, εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν γνώμαισι

δούλαις Tr. 52, κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενὸς Ant. 754.

φρήν. ἀλλ' ἐκεί μοι μεῖζον βάρος ἄπλετον ἐμέμονε φρήν Tr. 982; ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχῃ φρενός, αἳ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι El. 809, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενὸς Tr. 217, ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενὸς 538, ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηληθρίον τῆς Ἡρακλείας 575, οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ'; ὡς ὑπόβλητον λόγον ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενὸς Ai. 482, φρενὸς οἰοβώτας 615, ἀλλά μοι ἄσκοπα κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενὸς Ph. 1112, τῷ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν Oid. 511, ἐξ ἀμμάτων ὀρθῶν δὲ κἀξ ὀρθῆς φρενὸς κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοὔτό μου; 528, νῦν δ' ἐκ θεῶν τον, κἀλιτηρίου (κἀξ ἀλιτηροῦ) φρενός, εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακὴ Kol. 371, σὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενὸς Ant. 993, καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς γνοσεῖ πόλις 1015, θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους Tript. VIII; ποθουμένα φρενὶ – οὔποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον Tr. 103, πολλὰ μὲν λόγοις ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενὶ 264, πῶς δ' οὐκ ἔγωγε χαίροιμ' ἄν – πανδίκῳ φρενί; 294, ἴλεῳ φρενὶ, κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο 763, ὡς εὐμαθές σου – φώνημ' ἀκούω, καὶ ξυναρπάζω φρενὶ Ai. 16, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον, ὡς ἐγώ, φρενὶ θέλοιμ' ἄν 525, τί ποτε δρασείεις φρενί; 585, τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ σ' αὐτοῦ φρενὶ χάριν παρασχεῖν, τῷ θεῷ δ' ἃ βούλεται Kol. 1182, εἰ σὺ τῇ' μὴ ξυμπαραστήσῃ φρενὶ 1340, τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί; 1488, τλάβας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε 1640, τοὺς δ' αὖ μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ τοιοῦδ' ἴδοις ἂν Ai. Lokr. IV, 1, τοῦ – κυκνῆς ἀκοῦσαι ψεκάδος εὐδούσῃ φρενὶ Tympan. I, 3; οὐ γάρ ποτ' ἐῦνουν τὴν ἐμὴν κτήσῃ φρένα Ph. 1281, ἐκτέταμαι φόβερᾶν φρένα Oid. 153, ἄρ' ἔτ' ἐμψύχου νιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα; Kol. 1487, ὡς μὴ 'μπολήσων ἔσθι τὴν ἐμὴν φρένα Ant. 1063, κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς Ai. 447,

ἀλισκεται χῳ σπερς ορκος και περισκεπεις φρενες ουχ; ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν; El. 390, εἰ φρενῶν ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν 992, ὦ κλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι 1326, τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον 1350, ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει; Ai. 46, σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν Ph. 865, γράφου φρενῶν ἔσω 1325, ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν Oid. 524, ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν 727, ποῖ φρενῶν ἔλθω; Kol. 310, οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν Ant. 492, λήγου τ' ἄνοια, καὶ φρενῶν ἐρινὺς 603, κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὰς κενὸς 754, ὄρσεις με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι 1060, ἵνα – γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν, τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει 1090, ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα στερεὰ 1261, εἰδ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν ἐπήβολον καλῶν σε Alkmai. I, 1, σῶν τε μαργότης φρενῶν u. B. LXII, 2, χῶρος γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν LXXXII, 3, 1; ἀλλ' ἐμέ γ' ἃ στονόεσσ' ἄραρε φρένας – ὄρνις ἀτυζομένα El. 147, μηδὲ πρὸς βίαν, ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχών, φύσῃ φρένας 1463, λῴους φρένας τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι πόθεν Tr. 736, πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην 931, φωτὶ παντουργῷ φρένας Ai. 445, φρένας εἴ τινας ἔχεις Ph. 1130, εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας Oid. 1511, οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανῇ φρένας ποτέ; Kol. 805, τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἵστασθαι βροτῶν Ant. 298, ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὥστ' ἐγὼ 819, ὅτῳ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν 623, μή νύν ποτ' – τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς γυναικὸς οὖνεκ' ἐκβάλῃς 648, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας, πάντων, ὅσ' ἐστί, χρημάτων ὑπέρτατον 683, αὐ καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ 792, ταράσσομαι φρένας 1095, ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν Phaidr. II, 1, ἢ δειλός ἐστιν, ἢ δυσάλγητος φρένας u. B. XXXI, 2. 2.

φρίκη. τοίαν φρίκην παρέχεις μοι Oid. 1306, ὀρθόκερως φρίκη u. B. CV, 134.

φρίσσειν γ' ἤκουσ' ἠνήκουστα δύστανος, ὥστε φρίξαι El. 1408, κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφορὰς ἄνακτος Tr. 1044, ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτάμαν Ai. 693, ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα Ant. 997, κάρτα φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι Kolch. IV, 2.

φρονεῖν. τίνι φρονοῦντι καίρια; El. 228, ὥστ' ἂν - δηλώσαιμ' ἂν οἳ' αὐτοῖς φρονῶ 334, ἢ φρονεῖν κακῶς, ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν 345, νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν 384, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο 394, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες 529, φρονεῖν κακῶς 550, ὡς μαθοῦσά μου, τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν, ἢ μωρὰν λέγῃς 890, ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς 1038, φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω 1048, ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι φρονεῖν, φρόνει τοιαῦτα 1056, θνητοῦ πέφυκας πατρὸς, φρόνει 1171, φρόνει νιν ὡς ἥξοντα Tr. 289, ὅσῳ περ (πλεῖστον) καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη 313, εἰ φρονεῖς 404, οὐ καλῶς φρονεῖ 442, θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ 473, ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν, ὥστε ταῦτα δρᾶν 490, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἔσταμεν 1145, τὰ δ' ὧδ' ὁρᾷν φρονοῦντα, τίς ποτ' ἂν φέροι; 1231, φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ Ai. 82, ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας (βλέποντας) ἡνία ξυνῳὸν 273, ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν 344, τοῦτό τις φρονῶν ἵστω 418, εὖ φρονῶν τὰ σὰ 491, ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος· τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακὸν 554, μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν 594, εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται 746, ὅστις - μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ 761, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν 777, σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ' ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν 942, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ 1088, ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὰ φρονεῖν 1120, ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἕξεστι φρονεῖν 1125, ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ 1252, ἦ γὰρ εἶην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν 1330, εἴπερ κἀγώ τι φρονῶ Ph. 192, σαφῶς φρόνει 810, τί δὲ δὴ πλέον φρονεῖς; 818, ὦ μηδὲν ὑγιὲς, μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν 1006, κἂν τἀ λοίφ' οὕτω φρονῇς 1259, φρονεῖς δ' ὅμως οἷα νόσῳ σύνεστιν Oid. 302, φρονεῖν ὡς δεινὸν, ἔνθα μὴ τέλη λύει φρονοῦντι 316, μὴ - φρονῶν

γ' ἀποστραφῆς 326, πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτε 328, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς 403, φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικὴ μηδὲν φρονεῖν 462, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς 550, οὐκ εὖ φρονεῖς 552, ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾷν φιλῶ 569, λέγοις ἂν εὖ φρονῶν 570, οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν 600, φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς 617, οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω 626, ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῷον φρονεῖ 1038, καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ, τὰ λῷστά σοι λέγω 1066, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα 1078, ἃ μὴ φρονῶ γὰρ, οὐ φιλῶ λέγειν μάτην 1520, εἰ φρονῶν ἔπρασσον Kol. 271, ἆρ' οὐκ ἄμεινον ἦ σὺ τἀν Θήβαις φρονῶ; 791, καὶ φρονοῦσ' ὅτι ἔργοις πεποιθὼς, ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι 872, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεὶ 1636, εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν 1666, φρονῶ 1741, μήτε μοι παρέστιος γένοιτο, μήτ' ἴσον φρονῶν Ant. 374, οὐ γὰρ ἐκπέλει φρονεῖν μέγα 479, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς 510, καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν 557, ὅστις αὐτὸς φρονεῖν μόνος δοκεῖ 707, οἱ τηλικοίδε καὶ δεδαξόμεσθα δὴ φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν; 727, εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν 755, δράτω, φρονείτω μεῖζον, ἢ κατ' ἄνδρ' ἰὼν 768, καί τοι σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ 904, φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης 996, ὅσῳπερ οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη 1051, πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρῶτον ὑπάρχει 1348, μεγάλοι δὲ λόγοι - γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν 1353, ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα - πρέπει Akris. V, 1, ψυχὴ εὔνους καὶ φρονοῦσα τοὔνδικον Alet. I, 1, καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα Kolch. I, πῶς δῆτ' ἐγὼ θνητός γ' ἂν - Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος; Polyx. III, 7, θνητὰ φρονεῖν χρὴ θνητήν γε φύσιν Tereus V, 1, εἰς ὀρθὸν φρονεῖν Tript. IX, 7, οὐδὲν κακίων κτῳὸς; εἰ καλῶς φρονοῖ u. B. LVIII, 6; ὦ πρὸς θεῶν, ὕπεικε καὶ φρόνησον εὖ Ai. 371, παρὸν φρονῆσαι Ph. 1099, πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ' ἄναξ Oid. 649, φρόνησον, πατὴρ ὡς νῷν ἀπειθὴς δυσκλεὴς τ' ἀπώλετο

Ant. 49, ταῦτ' οὖν φρόνησον 1023, εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω 1031, εἶθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν ἐκήβολον παλῶν σε Alkm. I, 1.

φρόνημα. ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν Ant. 169, παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην 176, τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα 207, καὶ φθέγμα, καὶ ἀνεμόεν φρόνημα, καὶ ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο 355, ἀνδρὸς οὐδενὸς φρόνημα δείσασα 459, τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα πίπτει μάλιστα 473, νόει πρὸς ἄνδρ', σῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος Iphig. II, 2.

φρόνησις. χοὗτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι λῴω τιν' ἡμῖν Ph. 1078, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω Oid. 664,

φρόνιμος. καὶ νῦν φρόνιμον (φρόνιμος) νέον ἄλγος ἔχει Ai. 259, παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι μ' ἄν Oid. 692, τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς El. 1059.

φρονούντως. ἡμῖν μὲν – λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι Ant. 682.

φροντίζειν ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι El. 1370, μὴ φροντίσῃς Ph. 1404.

φροντίς. εἰ δὲ σὺν δίκῃ ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκ ἐκ εἰσορῶ El. 611, ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος; 612, ἕως τις – λάβῃ ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος Tr. 149, τάσδε φροντίδας μεθεὶς Ai. 484, ἀλλ' ἔχε – φροντίδας νέας Ph. 211, πῶς δέ μοι τάντεῦθεν φροντίδος ὁρᾷς 885, τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμᾷ φροντίδι 863, πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάναις Oid. 67, οὐδ' ἕνι φροντίδος ἔγχος, ᾧ τις ἀλέξεται 170, τὸ γὰρ τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκὺ 1390, ἀλόγως τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱέντες Kol. 132, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; 170, τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν ἢ φροντίδ' ἔξειν 800, πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐκστάσεις Ant. 225, νοῦς φρονοῦσος, ἔργ' ἀχρεῖα, φρον-

τίδες κεναὶ Skyr. V, 3, εἰ κακόβουλος φροντὶς ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον u. B. LVIII, 7, 3.

φρουδος. ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος El. 807, ὃς γὰρ ἔτ' ἦν, φροῦδος ἀναρπασθεὶς 848, φροῦδος αὐτὸς εἰ θανὼν 1152, φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος Ai. 264, οὐκ ἔνδον· ἀλλὰ φροῦδος ἄρτιος 735, ἐπεὶ θανὼν Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος Ph. 425, φροῦδοι δυσκοντες σε ναυτικῷ στόλῳ Φοίνιξ θ' ὁ πρέσβυς οἵ τε Θησέως κόροι 561, φροῦδα τἀπειλήματα Kol. 660, ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς ἐν νυκτὶ τῇ νῦν Ant. 15, ἡ γυνὴ πάλιν φροῦδη, πρὶν – 1245, τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα Ai. Lokr. IV, 6, νοῦς φροῦδος Skyr. V, 3.

φρουρά. ὁρῶ – οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον Tr. 226.

φρουρεῖν. σοὶ δ' ἤδη τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος El. 74, φρουρήσουσ' ὅπως Αἴγισθος – μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω 1402, κἀγὼ λαθραῖον ὅμμ' ἐπεσκισμένη φρούρουν Tr. 915, τὸ σὸν φρουρεῖν ὅμμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ Ph. 151, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ θαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι Oid. 1479, οἷων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις Kol. 1013, ἐν κεντὶ γὰρ τὲ σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ Aichm. IV.

φρούρημα. καὶ πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω, σύμμικτά τε λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα Ai. 54.

φρύαγμα. ὡς ὑπερβάλοι γνώας τις αὐτῶν, καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά El. 717.

Φρύγιος. παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος Ai. 210, τὴν Φρυγίαν ξέναν Ταντάλου Ant. 824.

φρυκτωρία. ὡς στρατῷ φρυκτωρίαν ἔδειξε κἀνέφηνεν οὐ δεδειγμένα Naupl. V, 6.

Φρύξ. πατρὸς, εἴπερ τινὸς, σθένοντος ἐν πλούτῳ, Φρυγῶν Ai. 488; ὅθ' οὕνεκ' αὐτὸν – ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐμβίῳ Φρυγῶν 1054, ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα 1292, θεοῖς ἆρ' οὔποτ' – ἄρξαξι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀγελοῦς ὕβριν, – μὴ μάχου βίᾳ Lak. II, 2, συνοικήσεται δὲ πλῆθος; οὐχ ὅσον θοκεῖ σοί; τοῦσδ' ἐρῶσι

τῆς ἀποικίας Φρυγῶν Laok. III, 6, πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος, ἀντίσπαστά τε Λυδῆς ἔφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδία Mys. IV, 1.

φυγάς. ὅστις - φυγὰς ἀπεξενοῦτο El. 776, νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων, καὶ γῆς ἄλλης φυγὰς, κακῶς ἀπώλου 1136, εἰ τοὺς πατρώντας Λάϊον - κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα Oid. 309, τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς Kol. 378, ἀλλ' ἀνάστατος αὐτοῖν ἐπέμφθην, κἀξεκηρύχθην φυγὰς 430, ἔπους μικροῦ χάριν φυγὰς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγὼ 444, γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγὰς 1292, τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν (ἐν) φῶτα βάντα πανσαγίᾳ φυγάδα πρόδρομον ὀξυτόρῳ κινήσασα χαλινῷ Ant. 108, φυγὰς κατελθὼν 200, ὅπως φυγὰς κατῴκας ἐξελήλασαι χθονὸς Achai. VIII, 2.

φυγγάνειν. οἰδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὔ τι με φυγγάνει El. 182.

φυγή. φυγᾷ μ' οὐκ ἔτ' ἀπ' αὐλίων πελᾶτε Ph. 1149, ὥρα νιν ἀελλάδων ἵππων σθεναρώτερον φυγᾷ κῶλα νεμᾶν Oid. 468, ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς 639, φυγὴν δέ τον μήκω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν Kol. 280, νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται Ant. 363, ἐκ δ' ὁρμωμένου πατρὸς φυγαῖσιν, ἥμπλακε 1234.

φύειν. ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται Ai. 647, θεοὶ φύσουσιν ἀνθρώποις φρένας, πάντων - χρημάτων ὑπέρτατον Ant. 683, χῶρος γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν, ὅπου τὸ τερπνὸν καὶ τὸ πημαῖνον φύει u. B. LXXXII, 3, 2; πέφυκεν ἐσθλὸς, ὥστ' ὠφελεῖν φίλους El. 922, εἰ γὰρ πέφυκε τῶνδε τῶν ἔργων ἔδρις 608, ὅτι ξὺν αἰσχρῷ αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν 989, ὄντιτοῦ πέφυκας πατρὸς 1171, ἆρ' ἀνώνυμος πέφυκεν; Tr. 378, ὅτι χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ 440, ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι 722, οἱ δύκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι Ai. 1095, ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φρονεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά Ph. 79, εἰ μὴ κακὸς πέφυκα 558, σοφὸς πεφυκὼς; οὐδὲν ἐξανδᾷς

σοφὸν 1244, κοὐ κακοὺς ἐπωφελῶν δάξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι 1372, τῆς γὰρ πέφυκα μητρὸς Oid. 1082, οὔτ' ἐμοῦ καταξίως, οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς Kol. 912, γονῇ πεφυκὼς γεραιτέρᾳ 1294, ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου, κούκ ἐμοῦ πεφύκατον 1369, εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή Ant. 38, πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας 440, σοὶ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν 688, τὸ γὰρ καλῶς πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος Alet. IV, 3, δυστυχεῖς πεφυκέναι, VII, 4, εἴπερ πέφυκά γε Aload. IX, 2, κάλλιστόν ἐστι τοὔνδικον πεφυκέναι Kreus. V, 1, νέος πέφυκας Phthi. II, 1, τὸ πρὸς βίαν πιεῖν ἴσον κακὸν πέφυκε τῷ διψῆν βίᾳ u. B. XLIII, 2; ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ El. 482, μηδὲ πρὸς βίαν, ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν, φύσῃ φρένας 1463, κἀφύσαμεν (κἄφυσα μὲν) δὴ παίδας Tr. 31, (τὸν) φύσαντ' οἰκτείρας 1032, ὅμνυ Διὸς νὺν τοῦ με φύσαντος κάρα 1185, οἳ φύσαντες, καὶ κλῄζόμενοι πατέρες, τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη 1268, ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά με καθεῖλεν Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας Ai. 516, γονεῦσι δ', οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες Oid. 436, καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί; 1019, ὦ γάμοι, γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς 1404, οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ – οὐκ ἔσχον, οὐδ' ἤμυνον Kol. 427, τὼ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν 448, οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανῇ φρένας ποτὲ 804, ἐμφῦτε τῷ φύσαντι 1113, ἔφυσας αὐτὸν 1189, τούτου γὰρ οὕνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονὰς κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν Ant. 642, τί τόνδ' ἂν εἶποις ἄλλο πλὴν αὑτῷ πόνους (πέδας) φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων; 647, ὀθούμεθ' ἔξω, καὶ διεμπολούμεθα θεῶν πατρῴων, τῶν τε φυσάντων ἄπο Tereus VII, 8, ὅπου γὰρ οἱ φύσαντες (φυλάσσοντες) ἠσσῶνται τέκνων u. B. XIX, 1, 1, παῖδας γὰρ, οὓς ἔφυσ', ἀναλώσας ἔχει LXXXV, 1; καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; El. 236, οὖσαν πατρὸς, οὗ σὺ παῖς ἔφυς 341, εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν, καὶ γνώμας λειπομένα σοφᾶς 473, πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος 860, οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν 941, γυνὴ μὲν, οὐδ' ἀνὴρ

ἔφυς 997, προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον 1015, οὔποτε καταλύσιμον, οὐδέποτε λησόμενον ἀμέτερον οἷον ἔφυ κακὸν 1250, ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ Tr. 36, τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἄπαντ' ἦσσων ἔφυ 489, γνώμῃ σοφὸν φῦναι Ai. 1375, ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς Ph. 88, ὅτι χὴ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ 326, ὡς τ' ἔφυν εὐκάρδιος 535, εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν 910, νικᾷν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν, πλὴν εἰς σὲ 1052, ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως 1074, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ 1426, ἐπεὶ πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν Oid. 9, ὅστις – τὴν τέχνην ἔφυ τυφλὸς 389, ἡμεῖς τοιοίδ' ἔφυμεν – μῶροι 435, οὐκοῦν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς 440, κἀξ ἧς ἔφυ γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις 458, ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν τύραννος εἶναι μᾶλλον 587, πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν – ἔφυ; 593, ἀλλ' οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν 601, ἀλλ' ἔφυς κακὸς 627, ἆρ' ἔφυν κακός; 822, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν 1015, ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν 1184, οὐδὲ νυμφίος βροτοῖς ἐκλήθην ὧν ἔφυν ἄπο 1359, ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας 1363, εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κἀκοῦ κακὸν 1365, τίς ἔφυς (τίς σ' ἔφυ) βροτῶν; Kol. 204, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν κάκιστος 743, μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον 1225, εἰ τυφλοῦ πατρὸς τοιῶδ' ἔφυτον 1379, καὶ τῇδε φῦναι χἀτέρᾳ 1444, γυναῖ' ὅτι ἔφυμεν Ant. 62, τὸ δὲ βίᾳ πολιτῶν δρᾶν, ἔφυν ἀμήχανος 79, πατρὸς ἐνὸς μητρός τε μιᾶς φύντε 145, οὕτω δὲ καὶ σοὶ τἄμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ 501, οὔ τοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν 523, ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ 562, Ἅιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ 575, φῦναι τὸν ἄνδρα πᾶντ' ἐπιστήμης πλέω 721, οἷων ἐγώ ποθ' ἁ ταλαίφρων ἔφυν 867, εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν 905, ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς 1052, ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς Alkm. II, 1, οἵ τε φύντες (ἐχθροὶ) ἀρνοῦνται στυγεῖν Aload. XI, 5, ἐκ θνητῆς τε φὺς Polyx. III, 6, ἡ δὲ μωρία μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ u. B. X, 3, 2, Ἔρως γὰρ

ἐργὸν, κἀπὶ τοιαύταις ἔφυ XXIII, 18; ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ Oid. 438, ὁ ἁλιεὺς πλησιεῖς νοῦν φύσει Amphia. V; κἄπειτα δ' οὐδεὶς ἐχθρὸς αὖτε φύσεται πρὸς κρήμνατα Aload. XI, 4.

φυλακτέος. μή μοι πρόναι ἦ τοῦ θεοῦ φυλακτέα Kol. 1180.

φύλαξ. τὸν τῇ χρυσέᾳ δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις Tr. 1100, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ἀδὸν κυνηγίᾳ Ai. 36, τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω, τροφῆς ἄοκνον ἔμκα 562, ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ Ph. 543, Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις 1327, ἐπεὶ χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ Oid. 1418, φύλαξ δέ μου πιστὴ κατέστης Kol. 355, σῶμά τ' ἀνικήτου θηρὸς, ὃν ἐν πύλαισί φασι παλυξέστοις εὐνᾶσθαι, κυζεῖσθαί τ' ἐξ ἄντρων ἀδάμαστον φύλακα παρ' Ἅιδα λόγος αἰὲν ἔχει 1572, φύλαξ ἐλέγχων φύλακα Ant. 260, τρέφουσι (στρέφουσι) κρήνης φύλακα (φύλλα καὶ), χωρίτην ὄφιν Herakl. a. Aig. IV.

φύλαξις. ὧδ στρατῷ φρυκτωρίαν ἔδειξε, κἀνέφηνεν οὐ δεδειγμένα, ὕπνου φυλάξεις στίφεά τε σημάντρια Nappl. V, 8.

φυλάσσειν. εἰ στρατηλάτοισι τοῖσδε μὴ' κρύουν ἐγὼ πάλαι φυλάσσων El. 1382, φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρὸν 1504, φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον Tr. 616, ἀλλ' οὖν ἐγὼ φύλαξα, τοῦτό γ' ἀρκέσαι Ai. 535, ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς Τεῦκρος φυλάσσειν 782, ἕξ' αὐτὸν καὶ φύλασσε 1180, σῶζ' αὐτὰ (τὰ τάξα) καὶ φύλασσε Ph. 766, Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις 1328, ἀλλ' ὡς λέγοντε συγγόμῳ φυλάσσετον, οὗτος σὲ καὶ σὺ τόνδε 1436, κἄθιζε νῦν με, καὶ φύλασσε τὸν τυφλὸν Kol. 21, σὺ δ' ἐνθάδε φύλασσε πατέρα τόνδε 508, τὸ σὸν μόνον πιστὸν φυλάσσων 626, σέ νιν τάξω φυλάσσειν 639, οἷδ' ἅτι τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα, μὴ πάσχειν κακῶς 667, μηδέ μ' φύλασσ' ἐφορμῶν ἔνθα

χρὴ γαίειν ἐμὲ δὲ, σκαιοσύναν φυλάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται 1213, μύω τε καὶ δέδορκα, κἀξανίσταμαι, πλείων φυλάσσων αὐτὸς, ἢ φυλάσσομαι u. B. LXXXI, 2, καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται Ai. 539, ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται Oid. 382, δισσὰ γὰρ φυλάσσεται, φίλων τε μέμψιν, κεἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν Oinom. I, 2, ἀλλ' ἵνα - μὴ προπέσῃς - τῶν - εὖ φύλαξαι Kol. 162, τοιγὰρ ἰώδη (τοιγαριοῦδη) φύλαξαι χεῖρον ὥστε δεσμίαν (χεῖρος ὥς τε δεσμίων) Herakl. I, ταῦτ' οὖν φυλαξώμεσθα (φυλαξόμεσθα) u. B. C, 10, καὶ τὰ μὲν λελεγμένα ἄῤῥητ' ἐγώ σοι κρύψῃ φυλάξομαι El. 1012, ἀλλ' ἔρχεταί τε, καὶ φυλάξεται στίβος Ph. 48, τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι 455.

φυλλάς. ἔνθα πατρῴῳ Διὶ βωμοὺς ὁρίζει, τεμενίαν τε φυλλάδα Tr. 754, στειπτή γε φυλλὰς, ὡς ἐναυλίζοιτί τῳ Ph. 33, ἀνέχουσα - τὰν ἄβατον θεοῦ φυλλάδα μυριόκαρπον, ἀνήλιον, ἀνήνεμόν τε πάντων χειμώνων Kol. 676.

φύλλον. ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδε που Ph. 44, φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ κοιμῶ τὸδ' ἕλκος, ὥστε πραῦνειν πάνυ 649, οὐδὲ ὃς τὰν ἁπαλὰν πέρσεται αἰμάδα κηκιομέναν ἑλκέων ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις κατευνάσειεν 698, γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας Kol. 701, ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν (εὐφύλλοισιν) αἰγείρου μακρᾶς - τοὐκείνης κάρα κίνησις αὔραισιν ἀνακουφίζει πτερόν Aig. VI, 1.

φῦλον. τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον ἀγοραῖσι θακεῖ Oid. 19, κουφονέων τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει Ant. 343, ἐν φύλῳ ἀνθρώπων μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμέας ἁμέρα τοὺς πάντας Tereus VIII, 1.

φύλοπις. τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκ ἔτ' ἐξισοῦται φιλοτασίῳ διαίτᾳ El. 1072.

φύξιμος. καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς Ant. 788.

φῦσα. φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι, ἀλλ' ἀχρίαις φύσαισι φορβειᾶς ἄπερ u. B. LXXX, 2.

φυσᾷν. αἷμα φυσῶν Ἄρης El. 1385, φυσῶντ' ἄνω πρὸς

ῥίνας ἔκ τε φοινίας πληγῆς μελανθὲν αἷμ' ἀπ' ὀκείας σφαγῆς Ai. 918, ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος 1412, φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι, ἀλλ' ἀγρίαις φύσαισε φορβειᾶς ἄτερ u. B. LXXX, 1, γραίας ἀκάνθης κάππος ὡς φυσώμενος CV, 139.

φυσιᾶν. καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος Ant. 1238

φύσις. τὴν σὴν ὅμαιμον, ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν, Χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρὸς El. 325, σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν 609, δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα 686, ἀλλ' ἦν φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε 1023, ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν 1125, πρὸς μὲν γὰρ φύσιν, πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις Tr. 308, ἥ καὶ τὰ λαμπρὰ, κατ' κατ' ὄμμα καὶ φύσιν – Ἰόλη καλεῖτο 379, γυνὴ δὲ, θῆλυς οὖσα, κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν 1062, μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγὼς Ai. 472, ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν 549, ἀνθρώπου φύσιν βλαστών 760, ὃς εἶ φύσιν 1259, ἦ φύσει μὲν ἦν βασίλεια, Λαομέδοντος 1301, ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν Ph. 79, ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν λόγος ἐστὶ φύσιν 165, εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν – ἡ σὴ 874, τὴν αὐτοῦ φύσιν ὅταν λιπών τις, δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα 902, τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ἐξ ἧς ἔβλαστες 1310, καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ' γ ὀργάνειας Oid. 335, τὸν δὲ Λάϊον, φύσιν τιν' εἶχε, φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων 740, οὐδέ νιν (νόμους) θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν 869, δεινὰ φύσις Kol. 212, καί τοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν; 270, ᾧ πάντ' ἐκείνῳ τοῖς ἐν Λιγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφὰς 338, ἐκ ταῖνδε δ', οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου 445, νουθετούμενοι φίλων ἐπῳδαῖς, ἐξεπᾴδοντ αι φύσιν 1194, ὧν φύσει νεώτερος 1295, ἀμφιβαλὼν ἄγει – πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν σπείραισι δικτυοκλώστοις Ant. 346, εἰ γὰρ δὴ τἀδ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοιτα, θῇέψω κάρτα τοὺς ἔξω γένους 659, οἱ τηλικοίδε καὶ

διδαξάσουσα τὴ φύσειν ἄρρ᾽ ἄνδρας ὑπαίτιος τῆς φύσιν; 727, ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν (τὴν ἴσην) ἔχει φύσιν Aiod. X, 2, θνητὰ φρονεῖν χρὴ θνητήν γε (τὴν θνητὴν) φύσιν, τοῦτο κατειδότας, ὡς - Tereus V, 1, χωρὶς ἀλλὰ πολλάκις ἔβλεψα ταύτην (ταύτῃ) τὴν γυναικείαν φύσιν, ὡς οὐδὲν ἔσμεν VII, 2, ἀλλ᾽ ὑμὰς αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται, καὶ μεταλλάσσει φύσιν u. B. LVI, 2, αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν Oid. 674.

φυτάλμιος. ἁλαῶν ὀμμάτων ἆρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων, μακραίων τ᾽ ἔτι Kol. 151, προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλμίῳ (φιταλίμῳ) πατρὶ u. B. CV, 174.

φυτεύειν. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν Tr. 1244, τοιόνδε μέντοι - Παλλὰς φυτεύει πῆμ᾽, Ὀδυσσέως χάριν Ai. 953, ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντός σύ γε δρᾷς, οὔτε φωνεῖς Ph. 904, ὡς - φονεὺς ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς Oid. 793, ὕβρις φυτεύει τύραννον 873, ἀλλ᾽ οὔποτ᾽ εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ᾽ ὁμοῦ 1007, ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς; 1012, ὦ γάμοι, γάμοι, ἐφύσατ᾽ ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες, πάλιν ἀνείτε ταὐτὸν σπέρμα 1404, νῷ γὰρ, ᾧ φυτεύσαμεν, ὀλώλαμεν δύ᾽ ὄντε 1504, βίου δὲ λῳόνος ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς 1514, τοὺς φυτεύσαντας σέβειν Kol. 1377, ῥᾳδία βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει Akris. V, 2; τοῦ κακοῦ πότμου φυτευθεὶς Kol. 1324. S. auch φιτύειν.

φύτευμ᾽ ἀχείρωτον, αὐτόποιον, - γλαυκᾶς παιδοτρόφον φύλλον ἐλαίας Kol. 698.

φυτοσπόρος. ἡνίκ᾽ οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον τὴν παῖδα δοῦναι Tr. 359.

φυτουργός. τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς Oid. 1482.

Φωκεύς. ὅτι ξένος μὲν εἶ Φωκεὺς El. 45, Φανοτεὺς ὁ Φώκεὺς 670, ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι 759, ὅτι Φωκεῖς ματεύουσ᾽ ἄνδρες Αἴγισθόν τινες 1107, τὸ Φωκέων πέδον 1349, οἱ Φωκεῖς ξένοι 1442.

Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται Oid. 733.

φωνεῖν. φράζου, μὴ πόρσω φωνεῖν El. 218, φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακὰ 288, τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις ἐλθοῦσα φωνεῖς - φάτιν; 329, καὶ πρίν γε φωνεῖν - ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν 992, εὔφημα φώνει 1211, Ai. 362, 591, τί φωνεῖς; El. 1349, Tr. 892, οὐδὲν, ἂν ἔλεξεν ἀρτίφρ., φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθὸν Tr. 347, πάντα δὴ φωνεῖν χρεών 749, Αἴαντα φωνῶ Ai. 73, ταμὰ' ἄνδρα χρήσιμον φωνεῖν, ἃ πρόσθεν αὐτὸς οὐκ ἔτλη ποτ' ἂν 411, ἔροιντι φωνεῖς, ἢ λελεμμένῳ λόγον; 543, οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἐᾶν, ὅπως ἔχει 1047, τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ, κοὐδενί (τῳ) προλῴουι θνητῶν ἄλαστος, ὅτ' ἦν, τότε φρονῶ 1417, ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά Ph. 80, ἂν λέγῃς δὲ, μὴ φώνει μέγα 574, ὅσια - φωνεῖς 662, ἀλλ' οὐδὲν ἔξω ταῦ φρυτεύσαντος σύ γε ῥᾳδίως, οὐδὲ φωνεῖς 905, δεινόν γε φωνεῖς 1225, σὺ δ' οὔτε φωνεῖς, οὔτε δρασείεις σοφὸν 1245, ἐπεὶ πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν Oid. 10, ὅ, τι δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσαίμην πάλιν 72, δεῦρό μοι φώνει βλέπων ὅσ' ἂν σ' ἐρωτῶ 1121, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ ἔξεστι φωνεῖν Kol. 83, λόγον ἓξ τιν' ἴσχεις; - φώνει 169, τίνος εἶ σπέρματος, ξεῖνε, φώνει, πατρόθεν 215, οὐ σθένοιμεν ἂν φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων 257, αἰτοῦ σύ γ' αὐτὸς, - ἅπτεται φωνῶν, μηδὲ μηκύνων βοήν 489, καί τοι τί φωνῶ; 1132, Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ 1485, μηδὲ φωνούντων κλύειν 1642; φώνει δὲ, δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου ῥαίριτο Tr. 267, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμᾷ βλάστας ἐφώνει δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν 382; φωνήσατ', ὦ γυναῖκες 202, τοιαῦτα φωνήσασα 923, ἀλλ' - φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε. ἀλλ' ἀνταμείψασθε Ph. 229, φώνησον, ὦ πάτερ, τι Kol. 1272, τοιοῦτον (ὁδοῦ τέλος), οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα ἔξεσθ' ἑταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν 1402, τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν ξύμπαντες 1645; οὐ γάρ τι σ' ἤδειν μῶρα φωνήσοντα Oid. 433.

φωνή. φαίη δ' ἂν ἡ θαλοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι El. 548,

φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι Ph. 225, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει; 1066, πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἐμαυτέρας ἕρμαιον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στάνον ἀντίπτυον χειμαζομένῳ 1458, φωνῇ γὰρ ὁρῶ τὸ φατιζόμενον Kol. 138, τὰ πολλὰ χάρ τοι ῥήματ' - παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά 1283, φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κακυμάτων κλύει τις ἀκτέρητον ὀμφὴ παστάδα. Ant. 1206, ἀελλάδας φωναί Phaidr. IX, 3.

φώνημα. ὡς εὐμαθές σου - φώνημ' ἀκούω, καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς Ai. 16, ᾧ φίλτατον φώνημα Ph. 234, τίνος φώνημα; 1295, ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἴον πρὸς καιρόν Oid. 324.

φωρᾶν. τὰ πλεῖστα φωρῶν αἰσχρὰ φωράσεις βροτῶν u. β. LXVI, 2.

φῶς. πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην Tr. 177, τρὸς δὲ δεμνίους ἧκίζεθ', ὥστε φῶτας Ai. 300, νῦν δ' αὖτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρενὰς ἔπραξαν 445, οὐκ ἄν ποτε δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν 449, ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη 807, βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα 1042, οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς, οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι 1251, μέμνησ' ὑπνῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως 1354, τοιρίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτοῖς (βροτῶν) 1358, προὐφάνη κτύπος φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου (του) Ph. 203, οἷα φωτὶ δυσμόρῳ δάκη προθέκτες βαιὰ 273, καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι, γλώσσῃ δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ; 439, ὁρῶν - στυγνόν τε φῶτ' ἐχθροδοκὸν μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ' - κακά 1137, φυγὴν δέ τον μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν Kol. 281, βίᾳ ἔχοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια 923, τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν; 1018, μηδὲ τήνδε τὴν πάλιν ἐκὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν 1033, ὦ σκῆπτρα φωτὸς 1109, τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν (ἐν) φῶτα βάντα παγκαγίᾳ φυγάδα πρόδρομον ὀξυτόρῳ κινήσασα χαλινῷ Ant. 107, καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτὸς 910.

φῶς. πατρὸς-ἐλθόντος ἐς φῶς El. 419, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς 640, ὦ φίλτατον φῶς 1224, 1354, ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις ἔφην' ἄφαντον φῶς Ph. 297, δεῖ δ' αὖθ' λέγειν εἰς φῶς ὃ λέξει 581, πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ Ἅιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν 625, εἶτα πῶς ὁ δύσμορος εἰς φῶς, τάδ' ἔρξας, εἰμι; 1353, ὅστις φῶς ὁρᾷ Oid. 375, ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν 1183, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ ἐκόντα, κοὐκ ἄκοντα 1229, τὸ (ἅγος) μήτε γῆ, μήτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε φῶς προσδέξεται 1428, ὦ φῶς ἀφεγγὲς, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν· νῦν δ' ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας Kol. 1549, ἕπλα καὶ Δαναάς οὐράνιον φῶς ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς Ant. 944, ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς (καταισχύνων) γένους Skyr. II, τὸν μὲν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν VI, 5, καί μοι γὰρ ἂν πάτήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκ' ἂν ἐς φῶς 7, πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς (τὸ) φῶς ἄγει u. B. V. 8. auch φάος.

X.

Χαίνειν. σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμώκτει χανεῖν; Ai. 1227, λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἕλκος οἶδά που χανόν Poimen. VI, 6.

χαίρειν. ὦ χαῖρ' ἄνασσα El. 666, τὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰρῳάθειν 1271, τότε χαίρειν παρέσται, καὶ γελᾷν ἐλευθέρως 1300, χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; 1343, χαῖρ', ὦ πάτερ, – χαῖρε 1361, ἢ πολλὰ χαίρειν (μ') εἶπας, οὐκ εἰωθότως 1456, χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε 1457, ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι Tr. 136, χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὔννέπω 227, πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί; 293, ὅτι χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ 440, κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ 764, ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα 819, τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρετε 921, οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς χαίρειν προθυμῇ, κἂν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην 1119, ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε,

Διογενὲς τέκνον Ai. 91, χαίρειν – τἄλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι 112, καὶ πᾶς ὁ κλύων τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων 152, ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς 555, ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο, μὴ χαίρειν τινὰ 786, χαίρετε 863, μὴ χαῖρ' – κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς 1349, καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου Ph. 449, καὶ σὺ – χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε 462, χαῖρε τὴν Λῆμνον κατῶν 1060, ἀλλ' οὔ τι χαίρων 1299, χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοὶ 1453, χαῖρ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφίαλον 1464, ἀλλ' οὔ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς Oid. 363, νῦν πᾶσι χαίρω 596, ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει 1070, σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε Kol. 1137, μέθεσθε δ' ἤδη, χαίρετόν τε 1437, ἀλλ' οὔ, τόνδ' ὄλυμπον, ἴσθ' ὅτι χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμὲ Ant. 759, ἐὰν δ' ἀπῇ τούτων τὸ χαίρειν 1170, μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἐξουσία πάρεστιν αὐτῷ Aload. XI, 11, ἀλλ' ὕδωρ χαίρων Iol. I, 1, χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς οὐ χρή ποτε u. B. XI, 2, φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἱστερημένοι χαίρουσιν LXXI, 2, 2, ὦ γῆ Θεραία χαῖρε LXXXII, 4, 1.

χαίτη. χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι, καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας Ai. 633.

χάλαζα. ἀλλ' ὁμοῦ μέλας ὄμβρος χαλάζης αἵματός τ' ἐτέγγετο Oid. 1279, μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἤ τις ὀμβρία χάλαζ' ἐπιῤῥάξασα; Kol. 1503.

χαλᾶν. χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν El. 1468, χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην Oid. 1266, ὅτε νῦν χαλᾷς, αὔδασον, τίς ἔφυς βροτῶν; Kol. 208, χαλᾶν λέγω σοι 840, καὶ τυγχάνω γε κλεῖθρ' ἀνασπάστου πύλης χαλῶσα Ant. 1187.

Χαλδαῖος. Κόλχος τε, Χαλδαῖός τε καὶ Σύρων ἔθνος Tymp. II.

χαλεπός. τὰ δὲ νῦν ἑστῶτ' – χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι Tr. 1273.

χαλινός. ἵπποισιν τὸν ἀκέστῆρα χαλινὸν πρώταισιν ἐν ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς Kol. 714, πᾶς γὰρ ἀστράπτει

χαλινοὶς 1057, τὸν – φῶτα – φυγάδα πεδόδρομον ὀξυτόρῳ (ὀξυτέρῳ) κινήσασα χαλινῷ Ant. 109, σειρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους ἵππους καταστυθέντας 477, πολίων χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα u. B. LV.

χάλκασπις. ὁ χάλκασπις ἀνὴρ Ph. 727.

χάλκειόν κάρα Salmon. I, 3.

χάλκεος. χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος El. 711, λέβητι χαλκέῳ Tr. 556, χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφὴν 683, χαλκοῖς βάθροισι Kol. 1591, χαλκέοισι κάδοις Rizot. I, 3, χαλκέοις δρεπάνοις 7, ἐς κύκλα χαλκέων ζυγῶν u. B. LXVI, 1, 2. S. auch χαλκεύς.

χαλκεύειν. ἆρ' οὐκ Ἐριννὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος; Ai. 1034.

χαλκεύς. ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκέως (χαλκέας) – πρόγου Ant. 130.

χαλκηλάτους λέβητας Akris. XI, 2, χαλκηλάτοις ζυγοῖσι Kolch. IV, 3.

χαλκοβόας. τὸν χαλκοβόαν ἄρη Kol. 1046.

χαλκόδετος. ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς Ant. 945.

χαλκοθώραξ. ἢ χαλκοθώραξ, ἢ τιν' Ἐνυάλιος μορφὴν ἔχων ξυνοῦ δορὸς, ἐννυχίοις μαχαναῖς ἐτίσατο λάβᾳ Ai. 179.

χαλκόπλευρος. τύπωμα χαλκόπλευρον El. 54.

χαλκόπληκτος. ἃ παλαιὰ χαλκόπληκτος ἀμφήκης γένυ El. 484.

χαλκόπους. ἃ δεινοῖς κρυπτομένα λόχοις χαλκόπουν Ἐριννὺς El. 491, χαλκόπους ὁδὸς Kol. 57.

χαλκός. ἐν βραχεῖ χαλκῷ μέγιστον σῶμα θεσπεσίας σκοδοῦ φέρουσιν El. 758, λάμπει γὰρ ἐν χρείασσιν ὥσπερ εὐκρεπὴς (εὐγενὴς) χαλκὸς u. B. LXXII, 1, 2.

χαλκοσκιλεῖς γὰρ ἐκκενοῦσι κνεμιδῶν ἄκο Kolch. VI, 1 (s. Vorr.).

χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς Ai. 17.

χαλκοῦς s. χάλκεος.

Χαλκώδων. πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Βόρεια στοιβὰ Ph. 389.

χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσα Tr. 1260.
χαμαικοίτης. τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν – Σκιλλῶν Tr. 1166.
χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων El. 906, ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον 934, οὗπερ ἐκλήξω χαρᾶς δακρυρροοῦσα 1312, τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς 1336, ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι πυκλοῦσι Tr. 129, ἐπεὶ καταστερῇ στείχουθ' ὑρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων 179, ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαρὰν 201, ἐγὼ σφ' ἀπείργω – τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς Ai. 52, ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ Ant. 392, λεωπάτητον (λάξπάτητον) ἀντρέπων χαρὰν 1275, ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἰανθῇ χαρᾷ u. B. LXXXVIII.
χάραγμα. τῆσδ' ἀνδροφθόρου πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίᾳ χαράγματι Ph. 267.
χαρακτήρ. καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγου Helen. I, 1.
χαρίζεσθαι. θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά El. 331.
χάρις. εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις El. 356, ὡς χάρις μὲν, ἦν κτάνῃ, λύπη δ', ἐὰν ζῶ 821, ὕπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι πάροῦ ξυνελθοῦσ', ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ Tr. 618, χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεὶ Ai. 522, τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις διαῤῥεῖ, καὶ προδοῦσ' ἀλίσκεται 1267, ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθείας – προσφιλὴς μενεῖ Ph. 557, τὸ γὰρ κέρδος τελῶ 'γὼ, χ' ἡ χάρις προσκείσεται Oid. 232, ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέρει Kol. 779, σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις 1106, ἐν οἷς γὰρ χάρις ἡ χθονία ξὺν ἀπόκειται, πενθεῖν οὐ χρὴ 1752, ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις, εἰ –; u. B. LVIII, 7, 2, ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ὄλλυται χάρις CII; ἔφασας ὑπερτέραν τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἰ – El. 1266, τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη Ai. 308, ἅμα δὲ πρόσειτι χάριτος ἕνεκα πρόβατόν τι θύειν Peleus II, 5; ὦ πάντοθεν φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν El. 134, πλὴν ὅτι πέμπει μέ κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν 427, τοῦ, χάριν τίνος ἔθυσεν αὐτὴν 534, ἣ ὁ

πλόβς ὅδ' ἦν χάριν 541, ἐνθ' ὧν - ῥόλις ἔθυσεν αὐτὴν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν 576, ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος κρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν 682, ὅπως τοι - πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι, καὶ κτόμην χάριν Fr. 191, κἀπ' ἐμοῦ κτήσῃ χάριν 471, κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν καὶ στέργε τὴν γυναῖκα 485, οἷαν ἀνθ' οἵων θυμάτων ἐπί μοι μελέφ χάριν ἠνύσω 996, πρόσνειμαι δέ μοι χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδοὺς 1217, τὸ - ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν 1229, κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν ταχεῖαν - πρόσθες 1252, ὅτου χάριν σπουδὴν ἔθου τήνδε Ai. 12, καί σε παγχρύσοις ἐγὼ στέφω λαφύροις, τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν 93, ἢ πού τινος νίκας ἀκάρπωτον χάριν, ἢ ῥα κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις, εἶτ' ἐλαφηβολίαις 176, χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεὶ 522, ὑμῖν τε κοινὴν (κοινῇ) τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν 566, τοιόνδε - φυτεύει πᾶμ' Ὀδυσσέως χάριν 953, τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον; 1049, μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως 1354, ὡς ἐγὼ σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν 1371, ἦ ταῦτα δὴ - οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν Ph. 566, τίνος δ' Ἀτρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν 599, καὶ νῦν τί μ' ἄγετε, τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν; 1029, ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας 1156, χ' οὕτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσῃ χάριν, διπλῆν δὲ πατρὸς 1370, τὴν σὴν δ' ἦκω χάριν 1413, τῶνδε γὰρ χάριν καὶ δεῦρ' ἔβημεν, ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται Oid. 147, φέρειν - τῆσδε καὶ μείζω χάριν 764, κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα, δυσπότμου χάριν χλιδᾶς 888, καὶ μὴν χάριν γ' ἂν αἰσίαν λάβοις ἐμοῦ 1004, τὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς 1152, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων 1353, πόνον, οὐ χάριν ἀντιδίδωσιν ἔχειν Kol. 232, νεύσατε τὰν ἀδόκητον χάριν 249, σέ τ' ἐξ ἴσου οἰκτείρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν 255, σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ', εὐνοίας (εὐσοίας) χάριν 890, ἴσθι σοι τούτων χάριν ἥξοντα 896, τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας χώρας

Θέλοντι 204; ἴκανος μικροῦ χάριν φυγάς σφιν ἔξω πτερὸς ἡλώμην ἐγὼ 443, ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτῇ χάριν 586, οὔποτ' ἐκβαλεῖ χάριν τὴν τοῦδε 636, οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθίσθαι χάριν 767, ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέρει 779, ὀργῇ χάριν δοὺς 855, ὡς ἴδω τὸ πᾶν, οὐ χάριν δεῦρ' ἧξα θᾶσσον, ἢ καθ' ἡδονὴν παθὼς 890, ἴναιδ τοῦ τε γενναίου χάριν, καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας 1042, τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ χάριν παρασχεῖν, τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται 1183, μηδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδὼν, ἀπέδη χάριν μετάσχοιμί πως 1484, ἀνθ' ὧν ἔπασχον αὖ, τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν, ἥνπερ ευγγάνων ὑπεσχόμην 1489, δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθὼν 1498, δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσ' ἂν μέλλω πράσσειν, πρόσφορά θ' ὑμῖν, καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔβλεπε, πρὸς χάριν 1776, οἰκονοῖς γλυκὺν θησαυρὸν, εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς Ant. 30, ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν 331, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι τόλμας χάριν 372, πῶς δῆτ' ἐκείνῳ θυσεβῆ (δυσεβεῖ) εἰμᾶς χάριν; 514, τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω; 908, ὅταν λόγους αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν 1047, τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε καὶ βίᾳ λέγω Aithi. I, 1, τοιοῦδ' ἐμὸν Πλούτων' ἐμεμφίας χάριν Inach. VI, 2, ἢ φῆς ὑπνωμνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν; Kolch. III, οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πυρφορῆς στρατοῦ τοῖς κάτω δέξαι καὶ προσαρωσαι χάριν Polyx. III, 2, οἷς οὔτε δαίμων, οὔτε τις θεῶν νέμων πλοῦτον κατ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν Skyr. IV, 3, καί μοι γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκτ' ἂν ἐς φῶς VI, 6, ὃς οὔτε τοὐκείνης, οὔτε τὴν χάριν ἤδει u. B. LII, 2; χάριτος CV, 175.

χάρμα. τί τοῦδε χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις ποτέ; Tymp. I, 1, (ὡς) χάρμ' ὑφέρκει δάκρυον ἐκκαλούμενον (ἐκκαλουμένη) u. B. CIII.

χαρμονή. τίνος δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου νέαν ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονὴν Ai. 559.

χαροπῶν τ' ἐθνη θηρῶν Ph. 1146.

χαρτός. εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε El. 1457, χρόνῳ πολλῷ φανέντα χαρτὸν Tr. 228.

χεῖμα. πάγου χυθέντος, οἷα χείματι Ph. 293.

χειμάζειν. ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν Oid. 101, πάντα γὰρ θεοῦ τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα Kol. 1504, πολλὰ δὲ φανῆς τῆς ἡμετέρας ἕρμαιον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ Ph. 1460, ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, εἷς ἐχειμάσθην τότε Ant. 891, ἔνθα πηλαμὶς χειμάζεται πάροικος Poimen. IV, 1.

χειμάννα u. B. CV, 176.

χειμάῤῥους. ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι (παραῤῥείθροισι) χειμάῤῥοις ὅσα δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται Ant. 712.

χειμερίῳ λύπῃ Ph. 1194, πάντοθεν βόρειος ὥς τις ἀκτὰ πνευματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται Kol. 1241, χειμερίῳ νότῳ Ant. 335.

χειμών, θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας Ai. 207, νιφοστιβεῖς χείμωνες ἐκχωρεῦσιν εὐκάρπῳ θέρει 671, ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν 1143, ἡνίκ' ἐν κατὰ χειμῶνος εἶχετο 1145, σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν 1149, χειμῶνι δ' ἤδη τἀμά τ' εἰς ἕκαστ' ἐγὼ ἥλιον Oid. 1138, τὰν ἄβατον θεοῦ φυλλάδα μυριόκαρπον, ἀνήλιον, ἀνήνεμόν τε πάντων χειμώνων Kol. 678, δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον, μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην Ant. 670, λύσαι μόρανλος, ἦπ χειμώνων πλέφῳ ναὸς στέρημα κωμάσῃς Tham. I, 2, χειμῶνι σὺν παλιγκίῳ Inach. X, 11.

χεῖν. πατρὸς χέοντες λουτρὰ El. 84, ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις, χέα τάδε, Kol. 478, γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν Βακχείας ἀπ' ἀμπέλου Tr. 704, καί που πάγου χυθέντος, οἷα χείματι, ξύλον τι θραῦσαι Ph. 293, κέχυται νόσος Tr. 853, χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω Kol. 477.

χείρ. φοινία δὲ χεὶρ στάζει θυηλῆς Ἄρεος El. 1422, καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεὶρ γυναικεία κτίσαι; Tr. 898; δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς El. 97, ἐξ ὑπερτέρας

χειρὸς ἐχθρᾶς αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί 433, τότ' ἦν χερὸς, ἣν δὲ τόξων πάταγος Tr. 517, νένδε γ' εὐῶφῃ πέπλον, δώρημ' – τῆς ἐμῆς χερὸς 603, πρίν, ὡς χρῆν, σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός; 1133, κατηναρισμένας ἐκ χειρὸς αὐτοῖς κομπίνων ἐπισταταις Ai. 27, οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρωέας ἐμῆς 439, ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν Ph. 813, οὐ χερὸς, οὐ ποδὸς, οὔ τινος ἄρχων 860, πρόσμος σε δαμάσων τάδε, οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπαὶ χειρὸς ἐμᾶς 1118, δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε 1287, τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγών Oid. 760, σκῆπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς 811, κἀθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἑστερξεν μέγα; 1028, ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερὸς Kol. 206, οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὔτ' ἔργου μολών 1297, τὰ πρῶτά τε στρέψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη 1515, δὸς μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις 1632, πότερα πατρῴας, ἢ πρὸς οἰκείας χερός; Ant. 1176, μνῆμ' ἐκδημον δισὶ χειρὸς ἔχων 1258, ἐξοπίσω χερὸς ὄμμα τρέπουσα Rhet. I, 1, χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ Tript. I, 1; κακῷ τε χειρὶ πρόδοτον El.[1] 126, σθένεις δ' ἔλαττον τῶν ἐναντίων χερὶ 998, ζῴης μοι καθύπερθεν χερὶ καὶ πλούτῳ τῶν ἐχθρῶν 1090, ἢ σε πολλὰ δὴ, ἀφ' ὧν ἔχομι, λιπαρεῖ προῦστην χερὶ 1378, συννόνῳ χερὶ λύει τὸν αὐτῆς πέπλον Tr. 923, ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κἀμὲ καὶ χειρὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγὼ 1047, πάντα – σῇ κυβερνῶμαι χερὶ Ai. 35, χρῶ χειρὶ 115, εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις 130, παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ 230, κόμην ἀπορὶξ ὄνυξι σπιλάβων χερὶ 310, ὃς χερὶ (χεροὶ) μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας 372, πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἂν μοι χειρὶ πρανεύοι 409, θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που, καὶ σῇ μάλιστα χειρὶ 490, ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην – ῥῶγμα 661, τίνος ποτ' ἆρ' ἔπραξε χειρὶ δύσμορος; 905, μηδ' ἐκθύνειν χερὶ Ph. 1059, χερὶ (χειρὶ) πάλλων τὰν ἐμὰν μελέου τροφὰν 1125, κοὐκ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα νεμῶ χερὶ 1208, ἀλλ' αὐθέ τοι σῇ χειρὶ πείθεσθαι τὸ δρᾶν 1252, τοὺς αὐτοέντας χερὶ τιμωρεῖν τινας Oid. 107, τάχ' ἂν κἄμ' ἂν τοιαύτῃ χερὶ τιμωρεῖν θέλοι 140; σῇ θανάσας

χερὶ 1510, τὸ μὲν τις οὔτε νεαρὸς, οὔτε γήρᾳ ἐημαίνων ἁλιώσει χειρὶ πέρσας Kol. 703, συγγενεῖ χερὶ θανεῖν, πτανεῖν τε 1587, μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ δεκάδι χερὶ Ant. 14, εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερὶ 43, δεκὰς ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερὶ 52, ἥεις - ἀγρίᾳ χερὶ θέρος θερισθῇ ξανθὸν ἀνέχεων ἄκο Tyro XV, 3 ὀργὴ γέροντος, ὥστε μαλθακὴ νοτὶς ἐν χειρὶ, θήγει μὲν, τάχει δ' ἀμβλύνεται u. B. LXXXIV, 1, 2; χεῖρα σὴν μόλις φυγών El. 601, ὅσον νῦν ὑπὸ χεῖρα νάει; 1092, δός μοι - εἰς χεῖρα τὴν ἐμοῦσαν Tr. 1067, ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι 1181, καὶ πρὸς τ' ἀνοσιώτατον ὧδ' ἦξεν χέρα; Ai. 40, δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ 43, καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μιαιφόνου φόνου; 50, ἢ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ἥμασας χέρα; 97, ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν 451, εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως θεὶς 751, ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν 772, γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶργον ἐργάτιν Ph. 97, πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν πεφὼ τὸ κερὸν θεραπεύειν 148, Θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρώσαι ποτε 524, προθεὶς χεῖρα δεξιὰν 942, χεῖρα δεξιὰν ὀρῶ πάπης ἐπιψαύουσαν 1254, δεξιὰν πρότεινε χεῖρα 1293, μέθες με - χεῖρα 1801, γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν προπίλνας φιλίαν ἐμὰν Kol. 200, καί μοι χέρ' - δεξιὰν ὄρεξον 1130, ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς 1651, ἠδὺ ξανῆσαι, καὶ πρυγυμνάσαι γέρα Poimen. VI, 9, ὡς μήτε κρούσῃς, μήθ' ὑπὸ χεῖρα βάλῃς u. B. CV, 140; τύπωμα χαλκόπλευρον ᾠρμένοι χεροῖν El. 54, τοὺς ἐμοὺς εἶδε πατὴρ θανάτους αἰκεῖς διδύμαις χειροῖν (χεροῖν) 206, ἐντάφια χεροῖν φέρουσαν 326, οὓς ἔχεις χεροῖν 431, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη 477, ἡνίας χεροῖν ἔθεισαν 713, νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν 1129, χεροῖν πλέψασα ταῖνδε 1132, οὗ τὸ Φωκέων πέδον ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθείᾳ χεροῖν 1350, νεκπόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων 1394, χεροῖν μὲν - ἄφυκτ' ἔχων βέλη Tr. 265, πᾶλλ' - πάντ' ἀριστεύων χεροῖν 488, χεροῖν ἧκεν κομήτην ἰὸν 566, χεροῖν σαῖν νυός ἐξ οἴκου λαβὼν 1066, ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ πεπιφαύσκων χεροῖν 1214,

ὥστε καὶ χεροῖν πολεῶν ἐρυσαὶ διεκαμμάθη ξύφη Ai. 729, τοὐγκθὸν χεροῖν ἔχοντες 964, τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν 1047, ἐν χεροῖν ἔχων πάρεσ ἀμὰς 1173, ἃ βασάζω χεροῖν Ph. 655, πρόσχημον εἴ τι σοι - πάρα ξίφος χεροῖν 748, οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν τὰν πρόσθεν βελέεσσιν ἄλκαν 1150, λίχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν χραίνω Oid. 821, τάδ' ἐν χεροῖν στέφη λαβοῦσ' κἀπιθυμιάματα 912, καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν φανῆναί μ' ἔασον 1466, τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν τιθεῖς ἐλαίας Kol. 483, μέθες χεροῖν τὴν παῖδα θάσσον 838, ὁπόσε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον 1699, μόρον κοινὸν κατειργάσανθ' ἑκ' ἀλλήλοιν χεροῖν Ant. 57, ῥύδρους αἴρειν χεροῖν 264, ἀξίνας χεροῖν ὁρμᾶσθ' ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον 1109, πάντα γὰρ λέχρια τάδ' ἐν χεροῖν 1345, ὅπως - χεροῖν πρύσαλλον ἁρπάσωσι παιδίας ἄγη Achill. I, 3, οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ πνεῦμα σύμφορον μένειν 7, καὶ πῶτον ἔρχων πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν Pandor. II, 3, λαβὼν πανοῦργα χειροῖν (χερσὶν) κέντρα (ἔργα) Phaidr. III, 4; αἷδε γὰρ χέρες θηέσθω ἔσσαν, φιλάτατον τ' ὑπαύσαν Kol. 1102; ἥτις ἐκ χερῶν πλέφας Ὀρέσταν τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου El. 296, εἰ ξένος ἄνερ ἐμᾶν χερῶν - πάκτνθεν 866, κοὐθεὶς τρόπαι' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν Tr. 1102, ὦ φίλων χειρῶν ἐκβεβιασμένον Ph. 1129, σὺ μιᾷ φάμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὸν πλήθει χερῶν Oid. 123, δῶρόν ποτ' - τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών 1023, αἳ νοήμον αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο ἔπιτνε πατρὸς 1400, δι' ὁσίων χειρῶν θιγών Kol. 470, τάχ' εἰς βάσανον εἰ χερῶν; 835, καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβών Ant. 916, τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων 1279, γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν, ἢ σθένος χερῶν u. B. XXI; ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφυστέραις χερσὶ στέψωμεν, ἢ ταννῦν δωρούμεθα El. 458, χερσὶ βασάσασα 905, κοὔτ' ἐν φίλῃσι χερσὶν - λουτροῖς ἐκόσμησα 1138, ἐν ξένῃσι χερσὶ κηδευθεὶς 1141, πότερα χερσὶν, ἢ λύμῃ βίου; 1195, καὶ χερσὶ, καὶ λύμαισι, καὶ πᾶσιν κακοῖς 1196, ἔχω σε χερσίν; 1126, χερσὶν ὑπεγνησάμην Tr. 594, ὃς - βροτοὺς μισθοῦ πόρευε χερσὶν 560, ὃς κἀμὲ - φέρων

ιλ- φαίδι ματαίως χεραιν 565, ἐὰν γὰρ ἐμπέσωσιν αἰκ
ῶν ἐμῶν σφαγὰν ἀμύχῃ χερσὶν 678, ὅσοις χερσὶν εὐθ
πὴν πικρεῖς Ai. 542, καὶ πρὸν δ' ἔργα χερσὶ μεγίστ
ἀρετᾶς ἄφιλα – ἔπεσε 618, χερσὶν παρευδύνοντες 106
μόνος παρέστης χεραιν 1384, κοίλην κάπετον χερσὶ τ
χύνετε 1404, οὐ πταιῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κρατεραῖς μετ
χερσὶν ἴσχων Ph. 1110, ὅσον μὴ χερσὶ καίνων Oid. 34
ἔβης' ἀόρητον τελέσασα φοινίαισα χερσὶν 466, καὶ π
– ἔλιψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος 719, εἰ δὲ τ
ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται 883, τό τε πατρῷ
αἷμα χερὶ ταῖς ἐμαῖς ἑλεῖν 996, χερσί τ' ἂν θυγὼν δ
μοῖμ' ἔχειν σφᾶς 1469, ἃ δ' εὐήρετμος ἔκπεμ' ἀλλα χερ
παφαπτομένα πλάτα φρώσκει Kol. 716, φανὸς ἀμ
φαῖς χερσὶν ὧν παίδων 1639, καὶ χερσὶν αὐθις ἀψ
φέρει κόνιν Ant. 429, Ἕκος – ἀραχθὲν – ὑφ' αἱματηρ
χείρεσσι 976, ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον 12
ἔχω (ἐγὼ) δὲ χερσὶν ἄγκυραν βριαχυν Ν. B. GV, 71; ε
χεῖρας λαβεῖν El. 1120, οὐκ οἶσθ' ὅπῳ μ' ἔθωκας ε
χειρός ποτε; 1348, Ἔρωτι – ὅστις ἀνταίσσεται πύκτ
ὥστε ἐς χεῖρας Tr. 442, κἄρα σαΐζων ἰδρῶσι καὶ χειρ
ξιφοκτόνους Ai. 10, τὸν τὰς αἱχμαλωτίδας χέρας δεσμ
ἀπευθύνοντα 71, ἐν ἀφόβοις με θῆρσι βεινὸν χειρ
866, ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βροτοῖς 463, πεπ
νίας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν Ph. 1346, οὐχ ὡς κάκιος τις πο
ἀποστρέψει χέρας Oid. 1154, ἔλθετε ὡς τὰς ἀθλιω
τάδε τὰς ἐμὰς χέρας 1481, ὄρεξον – χεῖρας Kol. 84
εἰ – εἰς χεῖρας ἦλθον πατρὶ 975, πτύξας ἐν αὐτ
χεῖρας 1611, ὦ φίλταται μὲν χεῖρες El. 1357, ὦ χει
χέρες Tr. 1089, ὦ χεῖρες Ph. 1004.

χειρίαν ἀφεὶς τινι Ai. 425.

χειροδαΐκτα σφάγ' αἱμοβαφῆ Ai. 219.

χειρόδεικτος. εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα πᾶσιν ἀρμόσει βρ
τοῖς Oid. 901.

χειρόμακτρον. Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐπιτεταρμέν
Oinom. II.

χειροποιεῖσθαι. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται κα
Tr. 891.

χειροτέχνης· τίς γὰρ ἀοιδός, τίς ὁ χειροτέχνης ἰατορίας, ὅς –; Tr. 1001.

χειροῦσθαι. Ζεὺς γ' ἂν τοιοῦτος ὢν δίκῃ χειρουμένῳ Tr. 279, ἀφαίστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ 1057, τήν γε θράσασαν τάδε χειρώσομαι 1109, νῦ γὰρ ἐξ ἐνὸς ποδὸς ἡμᾶς τοσαύσδε κρὰς βίαν χειρώσεται Ph. 92, χειρωθεὶς βίᾳ Kol. 903, ᾧ πίστιν ἴσχων τῇδ' ἀκαιρούμην ἄγραν 950, αὐτὸν ἐχειρώθη 1009.

χείρωμα. ἄφαντος ἔρρει θαναλίμῳ χειρώματι; Oid. 560.

χείρων. ὅπου ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει Ph. 466, ὅπου – σιπᾷ ἐν πόλει τὰ χείρονα Eriph. III, 2.

Χείρων. τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν Χείρωνα πεμήναντα Tr. 715.

χειρώναξ. πᾶς ὁ χειρώναξ λεὼς u. B. LX, 2, 1.

χελώνη. ἰχθὺ τραχὺς, ᾧ χελώνης κέρχνος ἐξανίστατο u. B. CV, 107.

χέρνιψ. μήτε χέρνιβας νέμειν Oid. 240, οὔτε δαιτὸς οὐδὲ χέρνιβός θιγὼν u. B. L, 7.

χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι Ai. 631.

χερδαῖος. βρῶτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν Tript. VI.

χέρσος. χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους Oid. 1502, στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος, ἀρδὼξ Ant. 251, ἔνεστι δ' ἐν χέρσῳ τετρασκελεῖ γονῇ u. B. XXIII, 10.

χεῦμα. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβῳ; Kol. 471.

χηλαργός. χηλαργοῖς ἐν ἀμίλλαις El. 861.

χήλευμα (χήλωμα) Pandor. II, 2.

χηλή. σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φονᾶς Ant. 1093.

χήν. τιθασὸν δὲ χῆνα u. B. LXXIV, 1, 1.

χηρεύειν. φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν, – ὡς ταῦρος, μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων Oid. 479.

χῆρος. οἰκτείρω δέ νιν χήραν παρ' ἐχθροῖς, παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν Ai. 653.

χθόνιος. ὦ χθόνι' Ἑρμῆ El. 111, ὦ χθόνια βροτοῖσι φάσματα 1066, γενεᾶς χθονίων ἄπ' Ἐρεχθειδᾶν Ai. 202, παμπαίων Ἑρμῆν χθόνιον 832, τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεως εὔβουλον πάγον ἐγὼ ξυνῄδειν χθόνιον ὄντα Kol. 948, ὦ χθόνιαι θεαὶ 1568, κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος 1606,

ψαύει ματαίως χεροίν 565, ἐὰν γὰρ ἐμφίβροτον αἷμα χεῖρας ἐμῶν σφαγῶν, ἀσίκητ' χερσὶν 578, ὅσσας χερσὶν τύπτουσι κηρεῖς Ai. 542, τὰ πρὸν δ' ἔργα χερὶ μεγίστας ἀρετὰς ἔφυλα-ἔπασε 618, χερσὶν παρευθύνοντες 1069, μόνας παρέστης χερσὶν 1384, κοίλην κάπετον χερὶ τυχόντες 1404, οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων πρασσαιεῖς μετὰ χερσὶν ἴσχων Ph. 1110, ὅσον μὴ χερσὶ παίσων Oid. 348, ἕβδηκ' ἀβδήσων τελίσσαντα φοινίαισι χερσὶν 466, παίσων-ἔβδιψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος 719, εἰ δέ τις ὑπέρσπα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται 883, χὠ τὸ πατρῷον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἕλειν 996, χεραὶ τ' ἐν ἔργοις δυοῖν' ἔχειν σφᾶς 1469, ἃ δ' εὐήρετμος ἔπαγλ'. ἅλλα χερὶ παραπτομένα πλάτα φρώσκει Kol. 716, ψυχὰς ἀμυναῖς χερσὶν ὧν παίδων 1639, καὶ χερσὶν εὐθὺς διφίαν φέρει κόνιν Ant. 429, ἕλκος-ἀραχθὲν-ὑφ' αἱμοσταγεῖς χείρεσσι 976, ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον 1297, ἔχω (ἐγὼ) δὲ χερσὶν ἄγραν βρίαχον u. B. GV. 71; εἰς χεῖρας λαβεῖν El. 1120, οὐκ οἶσθ' ὅπῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖρός ποτε; 1348, Ἔρωτι-ὅσοις ἀναπίσσεται πύκτης ἅπασι ἐς χεῖρας Tr. 442, κἄστι σαύρων ἰδρῶσι καὶ χέρας ξιφοκτόνους Ai. 10, τὸν τὰς αἱχμαλωτίδας χέρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα 71, ἐν ἀφόβοις μὲ θηρσὶ δεινὸν χέρας 866, ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βροτοῖς 453, παιανίας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν Ph. 1346, οὐχ ὡς κάχος τις τοῦδ' ἀπαστρέψει χέρας; Oid. 1154, ἔλθετε εἰς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας 1481, ὄρεξον-χεῖρας Kol. 846, εἰ-εἰς χεῖρας ἦλθον πατρὶ 975, πτύξας ἐμ' αὐταῖς χεῖρας 1611; ὦ φίλταται μὲν χεῖρες El. 1357, ὦ χέρες, χέρες Tr. 1089, ὦ χεῖρες Ph. 1004.

χειρίαν ἀφεὶς τινι Ai. 495.

χειροδαΐκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ Ai. 219.

χειρόδεικτος. εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς Oid. 901.

χειρόμακτρον. Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκπεκαρμένος Oinom. II.

χειροποιεῖσθαι. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε Tr. 891.

χειροδέχης. τίς γὰρ ἀοιδός, τίς ὁ χειροτέχνης ἱστορίας, ὅς –; Tr. 1001.

χειροῦσθαι. Ζεὺς σ' ἂν νενίκηκ' ἐν δίκῃ χειρουμένῳ Tr. 279, ἀφρᾶσιν ἡδὲ χειρωθὶς πέδῃ 1057, τήν γε θράσασαν τάδε χειρώσομαι 1109, νῦ γὰρ ἐξ ἐνὸς ποδὸς ἡμᾶς τοσοῦσδε κρὰς βίαν χειρώσεται Ph. 92, χειρωθεὶς βίᾳ Kol. 903, ᾧ πίστιν ἴσχων κἀπὸ θαρσούμην ἄγαν 950, αὐτὸν ἐχειρώθη 1009.

χείρωμα. ἄφαντος ἔβλαστε θανασίμῳ χειρώματι; Oid. 560.

χείρων. ὅπου ὁ χείρων τἀγαθοῦ μᾶλλον σθένει Ph. 466, ὅπου – νικᾷ ἐν πόλει τὰ χείρονα Eriph. IH, 2.

Χείρων. τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν Χείρωνα πημήναντα Tr. 715.

χειρώναξ. πᾶς ὁ χειρώναξ λεὼς u. B. LX, 2, 1.

χελώνη. ἰχθὺ τραχὺς; ᾧ χελώνης κέρχνος ἐξανίστατο u. B. CV, 107.

χέρνιψ. μήτε χέρνιβας νέμειν Oid. 240, οὔτε δαιτὸς, οὐδὲ χέρνιβός θιγὼν u. B. L, 7.

χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται θοῦκοι Ai. 631.

χερσαῖος. βρύτου δὲ τὸν χερσαῖον οὐ θυεῖν Tript. VI.

χέρσος. χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους Oid. 1502, στυφλὸς δὲ γῆ καὶ χέρσος, ἀζῆλῶς Ant. 251, ἔνεστι δ' ἐν χέρσου τετρασκελεῖ γονῇ u. B. XXIII, 10.

χεῦμα. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβῃ; Kol. 471.

χήλαργος. χήλαργος ἐν ἀμίλλαις El. 361.

χήλευμα (χήλωμα) Pandor. II, 2.

χήλη. σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς Ant. 1093.

χήν. τιθασὸν δὲ χῆνα u. B. LXXIV, 1, 1.

χηρεύειν. φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν, – ὡς ταῦρος, μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων Oid. 479.

χῆρος. οἰκτείρω δέ νιν χήραν παρ' ἐχθροῖς, παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν Ai. 653.

χθόνιος. ὦ χθόνι' Ἑρμῆ El. 111, ὦ χθόνια βροτοῖσι φάμα 1066, γενεᾶς χθονίων ἄπ' Ἐρεχθειδᾶν Ai. 202, παμπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον 832, τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεως εὔβουλον πάγον ἐγὼ ξυνήδειν χθόνιον ὄντα Kol. 948, ὦ χθόνιαι θεαί 1568, κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος 1606,

τὰν χθονίαν (χθονίᾱν) ἑστίαν 1727, χάρις ἡ χθονία 1752.

χθονοστιβής. ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, βιβακτά τε, ἄβηκτά τ', οὐράνιά τε, καὶ χθονοστιβῆ Oid. 301.

χθών. χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς El. 882, ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλίχοι χθονός 769, ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς ἐξῆλθεν 777, καὶ ποῦ κλύεις μιν ἱδρύσθαι χθονός; Tr. 68, τὸν δ' ὑπὸ χθονὸς Ἅιδην τρίκρανον σκύλακα 1097, οἷον οὔ τινα Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἄκρα Ἑλλανίδος Ai. 425, ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰθαίας χθονὸς - πρὸς οἶκον ἦλθε 434, κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονὸς 1177, ἀκμὴ μὲν ἦδε τῆς περιῤῥύτου χθονὸς Λήμνου Ph. 1, ὦ φίλης χθονὸς 242, τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονὸς 1375, φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονὸς Oid. 25, οὔτε γὰρ ἔχουσα κλυτᾶς χθονὸς ἀνδρὸς 172, εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς 230, τῆσδ' ἔχων χθονὸς ἀρχήν 736, τύραννον αὐτὸν ὑπικτίριον χθονὸς τῆς Ἰσθμίας στείχουσιν 939, ὡς ἐκ χθονὸς φίψων ἀνδρὸν 1290, χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὀδός Kol. 57, αὐτὸς ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε 235, τυραννεύειν χθονός 449, ἐκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ στερνοῦχον χθονὸς 691, ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' αὐτόχειρες οἰκήτορες 728, ἐκπεσεῖν χθονὸς 766, ὡς - πόλις δέ σοι κακῶν ἄθικτος τῶνδ' ἀπαλλαχθῇ χθονὸς 786, τῆς ἐμῆς χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον 790, κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός; 823, ἐπεὶ δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως, - οὔτε σῆς χθονὸς 912, σῆς ἐκτραπέσθαν χθονὸς 924, ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονὸς 926, ὃν ξένης ἐκ χθονὸς ξὺν σφῷν ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον 1256, τῆσδε δημοῦχος χθονὸς 1348, Ἐτεοκλέα μὲν - κατὰ χθονὸς ἔκρυψε Ant. 24, αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς ξύγγνοιαν ἴσχειν 65, οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς θείμην ἐμαυτῷ 187, (νόμους) παρείρων χθονὸς θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν 368, χθονὸς Τυφῶς εἰρέας ἀκηκτὸν 417, τῆσδ' ἄρχειν χθονὸς 736, τύμβου ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς χώσαντες 1203, ὅπως φυγὰς πατρῴας ἐξελήλασαι χθονός Achai. VIII, 2, ἐπίκραμμα

χθονὸς Ἀρραίας Inach. X, 9, ἐκ' ἴχματα χθονός u. B. XCIII, 1, Ἀνακτόρειαν τῆσδ' ἐπώνυμον χθονὸς XCVI; φαῖ κᾶν ἄδηλον, καὶ κατέψηκεν χθονὶ Tr. 698, χθονὶ βίπτων ἀντὰν 789, πάντων ἄριστον ἄνδρ' ἐπὶ χθονὶ κτείνασα 811, ἐκ γὰρ οἱ χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος πασσαλεὺς κατηγορεῖ Ai. 906, μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ ἐν τῇδ', ἐλαύνειν Oid. 97, τῇδε πληγῆναι χθονὶ Kol. 605, τῇδε κρυφθῆναι χθονὶ 1546; ὦ κατάσκιον πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα El. 423, κατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἵδῃς Ai. 846, ἐὰν μόλω γὼ ξῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα Ph. 479, χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν 664, στεῖχε πρασσύνας χθόνα 1408, τὴν Κορινθίων ἄστεως τὸ λοιπὰν ἐκμετρούμενος χθόνα Oid. 795, ὡς ἄλλην χθόνα δοκῶν ἀποίσειν 1178, σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα Ant. 1162, Νίαν δὲ τὴν ἀνάμαλον ἑξαιρεῖ χθόνα Σκείρωνος ἀκτῆς Aig. I, 4, ἔκπωμα σὸν, ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα; Andromed. II, καὶ δ' αὐθι μίμνων σὴν (τὴν) κατ' Ἰδαίαν χθόνα Polyx. I, 1; ἃ Δημνία χθὼν Ph. 986.

χίλιοι, κἀγὼ τῶνδε κἀνθις εἰμὶ πεντηκοντάδος, ὡς (δὲ) χίλι' ἀνθὼς Naupl. V, 6.

χίμαιρα. Θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα Poimen. III, 2.

μυσύκτυπος. Χιλιανίας χιαποκτύπαν πετραίας ἀπὸ δειράδος Ai. 696.

χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα Tr. 580, παιδίκως στελεῖν χιτῶνι τῷδε 612, προσπτύσαετο πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος, χιτὰν ἅπαν κατ' ἄρθρον 769, ἃς ἔτ' ἄστολος χιτὼν θυραῖον ἀμφὶ μηρὰν πτύσσεται Helen. IV, 1, χιτὼν ἄπειρος ἐγθυτήριος κακῶν Polyx. VI, 1.

χιών, λευκῆς χιόνος πτέρυγι ἀτεγανὸς Ant. 114, καί νιν ὄμβρῳ τακομέναν - χιών τ' οὐδαμὰ λείπει 830.

χλαῖνα, καὶ νῦν δύ' οὖσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα Tr. 540, καταῤῥύλοις χλαίναις Troil. III, 12, ἀσπάθητος χλαῖνα u. B. CV, 59.

χλανίδιον. Ἰεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρεπίοις θάλπουσα καὶ ψύχουσα Niob. VI, 1.

χλιδᾷν· ἐφ' οἷσι (ὕδρασι) σὸν χλιδᾷς El. 560.
χλιδή· πατρὸς τύμβον – λοιβαῖσι κρᾶτον καὶ κερατόμοις χλιδαῖς στέφαντες El. 52, ζῶμα τοὐμὸν, οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον 452, κακὰ νὺν ἔκτιτο μοῖρα, δυσπότμου χάριν χλιδᾶς Oid. 888, τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὀλβίσθη ποτὲ, γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς, ὀγκωθεὶς χλιδῇ; u. B. XXIV, 2.
χλωρανθεὶς u. B. CV, 177.
χλωρός· ἢ που ἀδινῶν χλωρᾶν τέγγει δακρύων ἄχναν Tr. 847, χλωρὸν αἷμα 1055, ἀμφὶ χλωρὰν φάραθον Ai. 1064, χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις Kol. 673, χλωρά τ' ἐκτὰ πολυσταφύλος Ant. 1133.
χνοάζειν· μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὴς κάρα Oid. 742.
χνόη· ὡς ὑπερβάλοι χνόας τις αὐτῶν, καὶ φρυάγμαθ' ἵππικὰ El. 717, ἔθρανσε δ' ἀξόνος μέσας χνόας 745.
χοή· κἀπὶ τύμβευσαι χοὰς El. 406, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς οὐκ ἂν ποθ' – τῷδ' ἐπέστεφε 441, ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς κρήνης ἐνέγκου Kol. 469, χοὰς χέασθαι σπάνια πρὸς πρώτην ἕω 477, ὑντῶν ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν 1599, ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκέως ἄρδην πρόχου χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει Ant. 431, κἀπιτυμβίους χοὰς ἔδωκα 902, ἦλθον ἠχούσας γόους Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας ἄρσενας χοὰς Polyx. II, 3.
χοῖρος· τοιγὰρ ἰὼδὴ (τοιγαριωδὴ) φύλαξαι χοῖρον ὥστε δεσμίαν (χοῖρος ὥς τε δεσμίων) Herakl. I.
χολή· μετάρσιοι χολαὶ διεσπείροντο Ant. 1010, πικρὰν χολὴν κλύζουσι φαρμάκῳ πικρῷ u. B. LXVII.
χόλος· ὦ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα El. 176, ὃν ἔχων χόλον Tr. 269, χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων Ai. 41, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου 744, εἶνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας; Ph. 328.
χολοῦν· ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾧ μ' ἐχόλωσε σὰ μάτηρ ἄθεος Tr. 1035, κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν Ph. 374, αὐτῷ χολωθεὶς Ant. 1235.
χοραγός· ἰὼ πῦρ πνεόντων χοραγὲ ἄστρων Ant. 1147.
χορδοτόνου λύρας Tham. IV, 2.

χορεύειν: τῶν γὰρ ἐμοὶ μέλει φροντίσαι Ai. 704; σὲ δὲ μὴ χορεύειν; Oid. 896, αἴ σ' ἐμαινόμεναι πάννυχοι χορεύσαι Ant. 1153, θυμηδὲς οὐδὲν ἔνι φαιδρὰ χορεύσει τάρβος θεμένῃ u. B. XLVI, 1, κἀπὶ Κορυβάντεσσι χορεύσατο Ly. Xi, 1, χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν Oid. 1093.

χορδοποιός: ὦ θεῶν χορομοί' ἄναξ Ai. 698.

χορός: ταύτῃ (ἡμέρᾳ) χορὸν ἵστησι El. 280; οὐδὲ Μουσῶν χορὸν ἐν ἀπαστύγησαν Kol. 691, θεοῖς δὲ πᾶσι χορὸς πανηγύρεις (χορὸς πανηγύρεις) πάντας ἐκπέμπουσιν Ant. 152, ὁ παρνασσὸς τοῦδε πάντων χορῶν (χορῶν) Amphiàn Π, χορὸς δ' ἀναύδων ἐγθύων ἐπεξόδοις ἀφανεῖς ἐποίησε τὴν πεκτημένην u. B. XLII, 1.

χραίνειν: λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν χρανῶ Oid. 822, δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ Ai. 43, μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν Kol. 368.

χρεών: χρεῖν.

χρεία: τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; Ai. 740, ἴσως τόδ' ἦν μοι θανόντ' ἂν οἰμώξειν' ἐν χρείᾳ δορός 963, ὡς φορβῆς χρείᾳ στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που Ph. 168, ἀλλὰ δ' ἐπὶ παντὶ τῷ χρείας ἱσταμένῳ 175, τίς δ' - προσέσχε, τίς προσῆγαγε χρείᾳ; τίς ὁρμή; 237, ἔνδοθεν λαβών, ὅτου σε χρείᾳ καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει 646, οἷα πάσχει ἐν χρείᾳ φίλης νευρᾶς 1004, ὧν γὰρ ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ Oid. 725, ὡς πρὸς τί χρείας; 1174, καὶ σοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435, ἵν' ἕσταμεν χρείας 1443, καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν Kol. 191, λέγ' - αὐτὸς ὧν χρείᾳ πάρει 1280, τίνος - χρείας, ἀνύσαι; 1755, λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὑπρεπὴς χαλκὸς, χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἥμυσε στέγος u. B. LXXII, 1, 1.

χρέος: καὶ δ' ἤδη τὸ σὸν μελίσθω βάντι φροντῆσαι χρέος El. 74, τί μοι ἦ νέαν, ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος Oid. 157, μή τι πέρα χρέος ἐμᾷ πάλει προσάψῃς Kol. 235, πρός σ' ὃ τι σοι φίλον ἐκ τοῦδε ἄντομαι, ἢ τέκνον, ἢ λόγος, ἢ χρέος, ἢ θεὸς 251, τὸν τόπον δ' ἵνα χρὴ "στιν ἐφευρεῖν, ταῦτα βούλομαι μαθεῖν 504, χρὴ "στιν δέκα ἐγθένδ' αὐτῆς Tript. IX, 1.

χρέων. μηνύρ' εἰ χρεὼν καὐτὴν προσανθῶν El. 228, τάδ' – τερᾶν ἅπαντας οἴσειν' ἀνθρείας χρεών 983, εἰ τὸν ἥγιστόν γε πηρύσσειν χρεών 1105, τέτ' ἔργων τάνδε μερυῆσθαι χρεών 1252, μύθοις γ' εἴ τι πιστεύειν χρεὼν Tr. 67, ὡς τελεσθῆναι χρεών 174, πάντα δὴ φανεῖν χρεών 749, ἀνδρί τοι χρεὼν μνήμην προσεῖναι Ai. 520, τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν Ph. 143, ἀλλ' ἐὰν χρεὼν ἕκηλον εὕδειν 768, τὰ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν τόξοις ἁλῶναι 1439, μεθ' ἧς τὸ νῦν παρεστὼς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών Oid. 638, οἷον (βίον) βιῶναι σφῷ παρὸς ἀνθρώπων χρεών 1488, ἀλλὰ δηλαδὴ χέρσας φθαρῆναι πρὸγάμους ὑμᾶς χρεών 1502, ἠπιστάμην ξένον παρ' ἀστοῖς ὧδ διαιτᾶσθαι χρεών Kol. 928, πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδέν' ἀνθρώπων χρεών 1158, καὶ ταῦτ' – χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν Tereus VII, 12, ἀλλ' ὅμως χρεὼν τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐσεβῶς φέρειν XI, 1.

χρῄζειν, μεθεῖμά μοι λέγειν ἃ χρῄζοιμι El. 629, αἰδέσαι δέ σου πρώτιστα χρῄζω, τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν 669, θανεῖν χρῄζων τις 1008, ἀρ' – ὀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν ἧσθα χρῄζομεν; 1099, εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν Tr. 397, λέγ', εἴ τι χρῄζεις 416, τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι χρῄζων 710, εἰπεῖν ὃ χρῄζεις, λῆξον 1120, αὐτόχειρα καὶ βὸν οἷς χρῄζεις φίλων 1194, αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου Ai. 473, σὺ δ', εἴ τι χρῄζεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ Ph. 49, νικᾷν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν, πλὴν εἰς σὲ 1052, εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν Oid. 91, ὅσον γε χρῄζεις 865, ὥστ' ἄλλα χρῄζειν, ἢ τὰ σὺν κέρδει καλὰ 595, νῦν οἱ σέθεν χρῄζοντες ἐκκαλοῦσί με 597, τί δῆτα χρῄζεις; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν; 622, οἶσθ' οὖν ἃ χρῄζεις; 655, ὅτου χρῄζων ἀφῖξαι 933, πατρός τι χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι 1001, ὁποῖα χρῄζει ῥηγνύτω 1076, τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον χρῄζω ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι Kol. 518, πλὴν εἰπεῖν ἃ χρῄζω 574, τί δῆτα χρῄζεις; ἢ δόμους στείχειν ἐμούς; 643, πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζεις 778, ὅστις – ἄγγις δ' ἃ χρῄζεις, καὶ παρίσασαι βίᾳ 916, τί δ' οὐκ ἀκούειν

ἔστι, καὶ μὴ δρᾶν ἃ μὴ χρῄζεις; 1176, ἔτ' ἄλλα τοιαῦθ', οὐχὶ δίς χρῄζω κλύειν 1208, ὅστις τοῦ κλίνους μέρους χρῄζει τοῦ μετρίου παρὰ ζώειν 1211, χρῄζει γὰρ 1426; ἐμοὶ δ' ἀρτίως, ἐφεύρετ', ἦλθετ', εἰδέθ' οὓς ἐχρῄζετε El. 1285, τοῦτ' αὖτ' ἔχρῃζον, τοῦτό σον μαθεῖν Tr. 466, οὗτ' ἔχρῃζεν οὐ γνωσόμενος Oid. 1274, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ πρώτιστ' ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν τί πραπτέον 1439; ἃς ἔχρῃζε γᾶς ἐπὶ ξένας ἔθανε Kol. 1705, μὴ γᾶς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρῃζες 1713.

χρῆμα. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; El. 390, ἅπαν τὸ χρῆμ', ἥμαρτε χρηστὰ μνωμένη Tr. 1156, τί χρῆμα δρᾷς; Ai. 388, τί χρῆμα δράσεις; Ph. 1231, κακὸν τὸ χρῆμα 1265, τί χρῆμα δρῶντες; Oid. 1129, τί χρῆμα; Ant. 1049, σοὺς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύαις ἀνῆκα Meleag. I, 1; ὃ κλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται Oid. 642, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας, πάντων δὲ ἐστὶ χρημάτων ὑπέρτατον Ant. 684, τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὐρίσκει φίλους, αὔθις δὲ τιμᾷς Aload. XI, 1; κἄπειτα δ' οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήματ', οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν 5, κἄστι πρὸς τὰ χρήματα ὀνητοῖσι τἄλλα δεύτερα Kreus. IV, 4.

χρῆν. χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, οὐ πεύσῃ τάχα El. 35, Πυθοῖ' ἐὼν πυθοῦ τὰ χρησθέντ'; εἰ σαφῶς ἤγγειλέ σοι Oid. 604, ἃ (μαντεῖα) τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος Kol. 355.

χρῆναι. τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον El. 15, εἰ χρὴ 399, τοῦδέ γ' οὕνεκα κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακὴν, εἴτε στόμαργον, εἴτ' ἀναιδείας πλέων 606, νῦν δὲ σοὶ με χρὴ μολεῖν; 812, τοὐτῳ φιλεῖν χρὴ; τῶδε χρὴ πάντας σέβειν 981, κἀμὲ χρὴ φράσαι τόσον Tr. 53, εἰ με χρὴ μένειν – ἐστερημένην 176, τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον – προσεῖναι 250, τί χρὴ μόλοντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν; 393, ἃ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι 494, ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν 592, τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τόχης κρίνειν πάρος 724, εἰ χρὴ μαθεῖν σε 749, μηδ' εἰ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοὶ 798, τί χρὴ θανόντα νιν, ἢ παῖδ' ὄντον ὄντα; κρῖναι; 969, εἰ τι

χρὴ - πράττειν 1145, ἐπαινεῖσθαι τῶν χρὴ ταμόν. ἐξάραντά σε σῶμ' - ἐμβαλεῖν 1198, ὡς οὐδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρὴ Ai. 281, καὶ νῦν εἰ χρὴ δρᾶν; 457, ἀλλ' ἢ καλῶς ζῇν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρὴ 480, τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον 734, ἀλλ' ἄνδρα χρὴ - δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ 1077, οὐ γὰρ θανάντι καὶ προσιμᾶσθαι σε χρή; 1348, κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει 1352, σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρὴ 1373, ὅσον χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς 1380, τί χρῆ, τί χρή; - μ' ἐν ξένᾳ ξένον στέγειν ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπάτων; Ph. 185, ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, πρῦ δ' αἰμεῖν; 451, χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων, τὰ δεῖν' ὁρᾶν 504, οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος 897, οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι 1359, ἃ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ Oid. 235, οὐκοῦν ἃ γ' ἥξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοὶ 342, κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν 669, εἴ με χρὴ φυγεῖν, καί μοι φυγόντι μήτε (μή 'στι) τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν, μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος 823, εἰ χρή τι κἀμὲ - σταθμᾶσθαι 1110, ἢ χρή σε μίμνειν, ἢ πορεύεσθαι πάλιν Kol. 80, ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν, εἰκοντας ἃ δεῖ, κοὐκ ἄκοντας 171, τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή; 476, ἄνευ γνώμης γὰρ οὔ με χρὴ λέγειν 594, μὴ δίδασ' ἃ χρὴ με δρᾶν 654, μηδέ με φύλασσ' ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμὲ 812, οἵκοι δὲ χ' ἡμεῖς εἰσόμεσθ' ἃ χρὴ ποιεῖν 1037, τοῦδε χρὴ κλύειν 1117, εἰ χρή, θανοῦμαι 1441, χὤ τι χρὴ ποιεῖν λέγε 1517, οὐ με χρὴ θανεῖν 1521, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε 1640, τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή 1695, οὐδ' ἔχω πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος 1711, πενθεῖν οὐ χρὴ 1753, ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ ταῦτο μὲν Ant. 61, οἷς μάλιστ' ἀδεῖν με χρὴ 89, κἀφαγνεύσας ἃ χρὴ 247, ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ γυναῖκας εἶναι τάσδε, μηδ' ἀνειμένας 578, οὕτω γὰρ χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν 639, τοῦδε χρὴ κλύειν 666, οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν 729, πόλις γὰρ ἡμῖν ἆ'ν με (ἄμε) χρὴ τάσσειν ἐρεῖ; 734, ἄλλῳ γὰρ ἢ 'μοί χρή γε τῆσδ' ἄρχειν

χθονός, 736, εἶτε χρὴ θανεῖν, εἰ δ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύσει (ζῶσαν τυμβεύσειν) στέγῃ 887, τί χρή με – εἰς θεοὺς ἔτι βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων; 922, εἰ δῆτα χρὴ δρᾶν; 1099, τῶν προκειμένων, εἰ (τι) χρὴ πράσσειν; 1384, μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτῳσι χρὴ μέλειν 1385, χρὴ δὲ τά τ' εἰς θεοὺς μηδὲν ἀσεπτεῖν 1348, χρὴ δὲ τῷ τεθνηκότι τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν Akris. IX, 1, κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν Aload. VII, 1, οὗ τοι γένειον ὧδε χρὴ διηλιφὲς φοροῦντα – γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα Achai. III, 1, πειρᾶσθαι δὲ χρὴ Thyest. III, 4, ἐκ τῶν τοιούτων χρή τιν' ἕασιν λαβεῖν 6, εἴ τι χρὴ βουτὸν λέγειν Lak. II, 1, θνητὰ φρονεῖν χρὴ θνητήν γε φύσιν Tereus V, 1, ὅ τι χρὴ τετλέσθαι 4, οὐ χρή ποτ' εὐ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας ἀνδρός Tyndar. 1, χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς οὐ χρή (δεῖ) ποτε u. B. XI, 2, οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀποβλέψαι XXXIV, 1, χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδέν' – πάτε LXXVI, 1, τί χρὴ ποιεῖν; Tr. 385, 390, 598, Ph. 949; φὼδ' ἦν χρῇ (χρῃ) με πᾶν παθεῖν κακόν Ph. 999; λέγουσ ὅτι χρείη (χρεῖ' ἦ) μ' ἑλέσθαι κτῆσιν Tr. 162, ὡς – τότ' ἦ θανεῖν χρείη (χρεῖ' ἦ od. ἦ) σφε τῷδε τῷ χρόνῳ 166, ὡς χρείη (χρεία, χρεῖ' ἦ od. χρεί' ἦ), μ' ἐκὶ τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα Oid. 555, ὡς μητρὶ μὲν χρείη (χρεῖ' ἦ od. χρεί' ἦ) με μιχθῆναι) 791, εἴ σοι τὸ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεία (χρεῖ' ἦ od. χρεῖ' ἦ) λέγειν Kol. 268, εἰ χρείη (χρεί' ἦ, χρεῖ' ἦ od. χρεῖ' ἦ) λέγειν Ant. 884; φαμὲ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρῆναί σε Tr. 126, ᾧ (χρόνῳ) λέγεται χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε θαμῆναι Ph. 200, ὃν γε Λοξίας δείκνε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν Oid. 854, εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῇ' μαυτοῦ 995, ἦ χρὴν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες El. 529, τοῦτον θανεῖν χρῆν αὐτὸν οὕνεκ' ἐκ φόβου; 579, χρὴν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην 1505, πολλ', ὡς χρῆν, σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός; Tr. 1133, ἵνα χρὴν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν Ph. 430, ἣν (τιμὴν) σ' ἐχρὴν ἔχειν 1062, χρὴν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν, ἡμᾶς τ' ἀ-

σαίρειν 1268, ὅστις κέφασμα φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῄζω, ξὺν αἷς τ' οὐ χρῆν μ', ὀμιλῶν, οὓς τί μ' οὐκ ἔδει, κτανὼν Oid. 1184, οὐ χρὴν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι κρίνεσκεν· ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα Alet. VII, 5.

χρῆσθαι. λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδε El. 44, εἰ σὺ μὲν μάθοις τοῖς (λύγοις) τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς κεῖνη πάλιν 371, ὥστ' – πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρὶ, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις Tr. 60, οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ 193, σὺ δ' οὐ – χρῶ χειρὶ Ai. 115, ἔνθ' οὐ ποθὶ χρησίμῳ χρῆται Oid. 878, ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος 1241, τούτων δίδωμί σοι κρίνασι χρῆσθαι Kol. 641, νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που ἔνεστί σοι Ant. 213, ᾗπερ ποθὶ χρώμενον ω. B. LXVIII, 3; οἷς (ὀργάνοις) ἔχρηντ' ἀειλαία πάρος Tr. 906; τί μ' ἐκπαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένου (κεχρημένον); Ph. 1264; ὅτου τις ἐκμαθὼν ἔχρήσατ' ἂν Oid. 117; σὸν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ Ant. 24; τὸν Ἡράκλειον ἄθλιον ὧδέ σοι σὺκ ἔτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον Ph. 1133.

χρήσιμος. τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον φανεῖν Ai. 410, ἔνθ' οὐ ποθὶ χρησίμῳ χρῆται Oid. 878, ἀεί τι βούλου χρήσιμον προδιμανθάνειν Phthi. II, 3.

χρησμολόγον Μουσαῖον ω. B. CV, 178.

χρησμός. ἔτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσατε Kl. 38, χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ ποτὲ Oid. 711, ἔνθα μήτοι ὀφείλειν κακῶν χρησμῶν γ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα 797, εἴ τι θέσφατον κατοὶ χρησμοῖσιν ἐκτέτο Kol. 970.

χρησμῳδός. τὰν γαμφώνυχα παρθένον χρησμῳδὸν Oid. 1199.

χρηστήριον. χειροδαΐκτα σφαγὶ' αἱμόβαφῆ, κείνου χρηστήρια τἀνδρὸς Ai. 220; ποῖον πάθος δείσαντες ἐκ χρηστηρίων; Kol. 604, εἰ γάρ τι πιστὸν ἔστιν ἐκ χρηστηρίων 1331.

χρηστός. εἰ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ El. 240, φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν 972, ὡς οὐκ ἂν εἰδὼ' ἐκμάθοι βροτῶν, – οὔτ' εἰ χρηστὸς, οὔτ' εἰ τῳ κακὸς Tr. 3,

χρηστὰ κεροᾶναι ἔπη 251, σταν δ' εἰς γενεὰν χρηστὸς 452, κεἰδὼν λεγούσῃ χρηστὰ 470, ἥμαρτε χρηστὰ κυμένη 1136, χρηστ', ὦ κάκιστε, κατέρα σὸν κτείνουσα, ὁρᾷ; 1137, ὁρῶν τι χρηστὸν Ai. 466, πανταχοῦ χρηστός γ' ἔφυ 1369, πόλεμος οὐδὲν ἀνδρὶ ἐκὼν αἱρει κτητῶν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεὶ Ph. 437, τὰ δὲ δίκαια καὶ τὰ χρήσθ' ἀποστέλλουσ' ἀεὶ 430, ὅπου δ' ὁ χείρων τοῦδε τοῦ μείζον δύνει, κἀποφθίνει τὰ χρηστὰ 457, τοῖσι γενναίοισί τοι τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸ χρηστὸν σύμμαχον 476, πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο ὁρῶν ἀντιπάσχω χρήσθ' ἃ γε 584, οὔτε τοὺς κακοὺς μᾶλλον χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς Did. 610, ὁ ξεῖνος – χρηστὸς Kol. 1014, στρατηλάτου χρηστοῦ 1130, ὀρθῶς χρησταὶ Ant. 299, ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος 320, γνώμας ἔχων χρηστὰς 656, ἐν τοῖς – οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ χρηστὸς 662, ἀλλ' ἐν χρηστοῖν γνώμαν ἔχει φύσιν Aload. X, 2, τὰ χρήστ' ἃ (ἢν χρηστὰ δ' οὐ) – τὴν χρηστάδ'), αὐδ' ἂν τὸν διδάσκαλον λάβῃ, ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ κἀκτηται μόλις ὃ. Β. C, 8.

χρίειν. ὦ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρείως ἔχιον Tr. 675, ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν θάμνοις κροφῇ μᾶλλον 689, εἰ γὰρ ὀφὶς Κενταύρου φοινία νεφέλα χρίει δολοκτόνος ἀνάγκα πλευρὰ προσταλείσης τοῦ 852.

χρίμπτειν. κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα El. 721.

χρόνιος. ὄντ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες Ph. 600, χρόνιός τε φανεὶς 1446, μὴ νῦν χρόνιοι μέλλετε πράττειν 1449, πάλιν βία ἥλυνε μ' ἐκ γῆς χρόνιον Kol. 441.

χρόνος. γὰρ εὔμαρὴς θεὸς El. 179, ὁ πρυσταθὼν χρόνος διῆγέ μ' ἀεὶ ὡς θανουμένην 782, μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χὠ λοιπὸς χρόνος 1080, ὁ πᾶς ἐμοὶ ὁ πᾶς ἀν πρέποι παρὼν ἐννέπειν τάδε θνητὰ χρόνος 1255, ἐγὼ δ' ὃ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος – μίμνω Ai. 600, ἄπαντ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται 646, πάντ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει (τε καὶ φλέγει) 714, μέγας δ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος πημάτων 934, ἤδη γὰρ πόλις ἐκτέτακται

χρόνος 1403, πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται χρῆναί σφ ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι Ph. 199, ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι 285, ἐπεὶ χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος Oid. 614, καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξελήλυθώς; 735, ἐφεῦρέ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος· δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι 1213, στέργειν γὰρ αἱ παθαιμε, χῷ χρόνος ξυνὼν μακρὸς δίδασκει Kol. 7, τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος 609, μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰὼν 618, καί σ' ὁ πληθύων (πληθύνων) χρόνος χέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ χρῆ κενόν 930, ὁρᾷ ταῦτ' ἀεὶ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα, τὰ δὴ (δὲ) ῥήματ' αὖθις αὖξων ἄνω 1454, ἐπεὶ πλειὼν χρόνος, ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, κἀὼν ἐνθάδε Ant. 74, ὡς ὁ πάνθ' ὁρῶν καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος Hippon. I, 1, πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει u. B. V, χρόνος αὖ, χρόνος (χαρὰ) ἅμα κραταιὰ τλημοσύνα βίου πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις VII, 1; μέτεισιν – οὐ μακροῦ χρόνου El. 478, ἀλλ' οὔ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου ξύνοικος ἔσσομαι 817, ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου, ἄλεκτρα γηράσκουσαν 951, χρόνον γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργα λόγος 1292, τί γὰρ – ἂν – τοῦ χρόνου κέρδος φέροι; 1486, ἐν μήκει χρόνου λυδῇ γυναικὶ φασὶ νιν λάτριν πονεῖν Tr. 69, τοῦδ', ὑπερδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος 167, καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου τοῦ νῦν παρόντος 173, τοιάδ' – οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου 542, ἐάν μοι τοῦ χρόνου δακῆτέ τι κατασχολάζειν Ph. 126, ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι 285, ἦκεν γὰρ αὕτη διὰ χρόνου 758, τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου ἕξειν 821, τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα ἅπεστι πλείω τοῦ παθήκοντος χρόνου Oid. 75, λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου 1141, χρόνου μὲν οὕνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε Kol. 22, καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἔσθι σοι τούτων χάριν ἥξοντα βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χρόνου 397, τὴν δέ γ' οὐ μακροῦ χρόνου 821, εἰ δὲ τοῦ χρόνου πρόσθεν θανοῦμαι Ant. 461, φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ ἀνδρῶν, γυναικῶν

σαῖς, δόμοις κακόμματα 1078; ἀλλ' οὐδὲν ἔρπει ψευδος ἐς γῆρας χρόνου Akris. II, οὐ χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας ἐφεῦρε; Palam. I, 2, γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή Tyro XIV; οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε καὶ χρόνῳ μακρῷ γνῶσι El. 42; κοὐδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ δι-δαχθῆναι θέλεις θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κακά; 880, αὐτὴ δὲ νοῦν σχὲς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ 1013, ἐὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὁδὸν ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι 1273, ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ 1293, τὴν ἐν τῷ πάρος χρόνῳ θρασεῖαν 1446, τῷ γὰρ χρόνῳ νοῦν ἔσχον 1464, χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἀσμένη δέ μοι – ἦλθε Tr. 18, ὡς – τάτ' ἦ θανεῖν χρείη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ 166, ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαρὰν 201, χρόνῳ πολλῷ φανέντα χαρτὸν 227, οὔτ' ἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν 328, σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν 395, καὶ μέμψῃ χρόνῳ γυναικὶ τῇδε 470, ὡς ἐσμὲν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς 599, ἦ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ λύσιν τελεῖσθαι 1169, ἔμφρων μόλις πως ἐν χρόνῳ καθίσταται Ai. 306, ποία μήλων ἀνήριθμος αἰὲν εὐνόμᾳ (εὐνώμᾳ) χρόνῳ τρυχόμενος 605, ἔμελλες χρόνῳ στερεόφρων ἆρ' ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων 926, εἶδες, ὡς χρόνῳ ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ, καὶ θανὼν, ἀπορθίσειν; 1026, ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν 1082, φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ Ph. 235, πολλὰ γὰρ τάδε ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ 306, οὐ μακρῷ χρόνῳ ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους 360, τίνος δ' Ἀτρεῖ-δαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο πράγ-ματος χάριν; 598, ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ μόλωσ' ἐκεῖνοι 769, τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ ξύμπαντας αὐτοὺς 1041, λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ 1224, καί μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ λιπεῖ, τί πράσσει Oid. 73, ἐμήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ; 564, ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς 613, καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ 968, σοῦ γ' – σωτῆρ γε τῷ

τότ' ἐν χρόνῳ 1038, ἐν χρόνῳ μακρῷ 1108 νέοι χαῦραι τερμίαν Κύπριν 38, πεφεύγοντας γὰρ 1102 δεῖ τινας χρόνῳ πολλοὶ 112, τοὶ μὲν δεδρᾶσιν, καὶ χρόνῳ μείζονι γεγώς 374, χρόνῳ δ' ὅτ' ἦθη πᾶς ὁ μῦθος ἦν πόνων, — τότ' ἦλθ' — ἦλυθε μ' ἐκ γῆς χθονίων 487, πολλῶν ἀνιῶν ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ τὰς αἰμομήρυς ἁμάξιαν διαφθορὰς 551, χρόνῳ μαθοῖς ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που 580, τοῖς μὲν γὰρ ἦθη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ τὰ πρόσφορα πίπτει γίγνεται, καὐθις φίλα 614, οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φρενῶν ἀφῆνας πότε; 804, χρόνῳ γὰρ — γνώσῃ τάδε 852, νεμοῦνός εἰμι, καὶ χρόνῳ βραδὺς (βαρὺς) 875, ἐκπάγλως τῆς πρόσθεν ἀξιήτης χρόνῳ μητρὸς λαχεῦσα πατρὸς Ἀτλάντης γόνος 1321, τάδε ἔπειστολὰς πατρὶ τάχει πόρευσαν ξὸν χρόνῳ 1602, χρόνῳ βραχεῖ στράφεντες 1648, ἔπειτα μὲν τοὶ βαιόν, οὐδὲ σὺν χρόνῳ, ὁρᾶμεν αὐτὸν — προσπόνουντα 1659, οὔτε κοντίοι θέλλα κινηθεῖσα τῷ εὖ ἐν χρόνῳ 1660, χρόνῳ τοι ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην Ant. 303, καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ 422, ἀγήρῳ (ἀγήρως) δὲ χρόνῳ δυνάσται πατρίοις ὀλυμπον μηρυαρόεσσαν ἔλθοι 608, εἰ μὴ τὸ χρόνῳ πεπλέμεθα 681, ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖτο κἀπίῳ χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Tyndar. 4, χρόνῳ δ' ἀργῆσιν ἥμενοι στέγος v. B. LXXII, 1, 2; χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιὸν, ἀλλ' ἤδη δέκα μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει Tr. 44, χρόνον προτάξας — τριμηνον ἡνίκ' ἂν χώρας ἀπείη κἀνιαύσιος βεβώς 164, ἢ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον; 247, ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον κατείχεθ' — ἐμποληθεὶς 248, πέντε δωδεκαθέκ' ἀμένουσαι χρόνον 649, σιγᾷν δὲ δμῳόζοι σε τὸν πλείω χρόνον (λόγον) 731, καὶ τὸν μὲν ἥσσω πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον Ai. 911, ἢ τὸν εἰσαεὶ λειπατήσων χρόνον; 343, πολὺν, πολὺν με, δαρόν τε δὴ κατείχεν ἀμφὶ Τροίαν χρόνον 416, κἀτὰ τὸν λοιπὸν χρόνον κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν Ph. 84, σὺ πολὺν χρόνον μ' ἔπασχον (ἔπασχον), μή με ναυστολεῖν ταχὺ 349, ὃς μηδ' οἰνοχόουσι πώματος ἥσθη δεκέτη

χρόνον 715, τόσα δὲ καὶ ἐμοῦ τόσον χρόνον τοῦτο τήνδε τὴν νόσον 795, ὅμως δὲ μείονα χρόνον κοσοῦτον, εἰς ὃν 1076, τὸν ἴσον χρόνον ἀνὰ λαχεῖ' ἑνὸς 1114, πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ μάτην χρόνον ἄκουτας ἔδρας Φωκικὰς κυρώσας; Oid. 668, χρόνον κεδ' ἂν τοσοῦτον, ἔστε – Ant. 415, πρᾶσσον δ' ὀλιγιστὸν χρόνον ἐκτὸς ἔσω 635, τὸ τὸν χρόνον καὶ μᾶλλον ἢ τὸν ὀλίγον εὖ πεῖν 729, καὶ βραχὺν χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν Mys. I, 2, ὦ γλῶσσα σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον u. B. LXXXVIII, 1, μόνοι πολεμοῦσ' ἐν ἴσῳ χρόνῳ, Oid. 661, ἅμα τὸν Καδμείωνος τόκον – ἐκλιπόντε τάδε κἀνδρὶ τρεῖς βίους ἐξ ἴσης τὸν ἑκατέρου ἐμμένουσ' χρόνου 1137.

σαφαγής· ὃ τε παναγὴς κεφὰς λόγ. Kol. 685.

ρύσεος. τόν τε χρυσέων δράκοντα μηλων φύλακα Tr. 1099, ὦ χρυσέας τέκνον Ἐπαφίου Oid. 158, ὦ χρυσέα Θύγατερ Διός 188, χρυσέα κλῆς Kol. 1051, ὦ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον Ant. 103, οὐδὲν ὧδε χρυσῆν ἕξει τιμὴν λαχεῖν; 699, τὸ χρήσιμον δὲ τῆς ἀλίκτου δέθορεν ὄμμα Ai. Kokn. I, 2, χρυσέ· οἷς δύο (ἑπτὰς) ἀμφίλινα χροΐ πεπλα Aichm. VII, 3, πέμψειν χρυσέοις Kplch. V, 4, πλῆρες ἔκπωμα χρύσεον πέρας Pandor. I, 1, χρυσᾶ μηκέλλη Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ u. B. LXXXVII.

Χρύσης· θεῖν μὲν καὶ τὸ καθήμενος κεῖνος πρὸς αὐτὸν τῶν ἀμφήρεστον Χρύσης ἐπέβη Ph. 194, ἦνθ' ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης κεπίσσεον ἔθνον ἐκυβέτα στόλῳ 270, Χρύσης πελασθεὶς φάλαγγος, ὃς τὸν ἀκοίτην σῶσαι φυλάσσει κούφοις ὠκυπόδων ὅπλοις 1327, ὦ Λῆμνε, Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πύγοι Lemn. s. Aichm. VII, ταχὺν ἐμὲ Κίλλαν τε καὶ Χρύσην Aichm. VII.

χρυσηλάτας· χρυσαλακάτου τ' ἐκτὸς κόρας Tr. 637.

χρυσήλατος – περονὶς Tr. 924, χρυσηλάτοις περόναις Oid. 1268.

χρυσήρης· οἰδὲ (ε) χρυσάνιος Ἀφροδίτης Kol. 693.

χρυσοδέτοις ἔμπας κορυφώντα γυναικῶν El. 837, χρυσόδετον κέρας Thm. IV, 1.

Χρυσόθεμις, οἷα Χρυσόθεμις ζώσει καὶ Ἰφιάνασσα El.

158, τὴν σὴν ὅμαιμον, ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν, Χρυσόθεμιν, ἐκ τε μητρὸς 326.

χρυσόπολλος. καὶ πολλὰ χρυσόκολλα, καὶ παράγγυα ἐκπώματα Akris. XI, 3.

χρυσομίτρης. τὸν χρυσομίτραν τε καλήσκω, – οἰνῶπα Βάκχον εὔιον Oid. 209.

χρυσόμορφος. τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα, οἱ χρυσόμορφος ὢ. B. L, 2.

χρυσόνωτον ἠνίαν Ai. 847.

χρυσοξόου. Ζηνὸς – γονὰς χρυσοζῴτους Ant. 950.

χρυσός. πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους χρυσοῦ παναρῆ ὑπερπλίας Ant. 130, περδαίνει, ἐμπολᾶτε τὸν πρὸ Σάρδεων ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν χρυσὸν 1039, ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν Skyr. VI, 3.

χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλῶν Oid. 208.

χρυσοῦς s. χρύσεος.

χρυσώπιδες ἕλλοι νήγονες ὢ. B. CV, 179.

χρωματίζειν. ἐχρώματίσθη Atham. II, 6.

χρώς. ὅπως μηδεὶς βροτῶν κείνου πάροιθεν ἀμφίσταται χροΐ Tr. 605, ἰδρὼς ἀνῆει (ἀνίει) χρωτὶ 767, ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο, μὴ χαίρειν τινὰ Ai. 736, κἀπὶ χρωτὶ διφίαν κόνιν παλύνας Ant. 246.

χυτός. τέλος δ' ὁ χυτὸς οὐδ' ὅπως ἀφῇ θέλει Achill. I, 6.

χωλός. καίπερ ὢν ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλὸς Ph. 436, κἄς – νῦν οὐκ εἰμί νόι χωλὸς, δυσώδης; 1082.

χῶμα. ἀθρήσωθ' ὁμοῦ χώματος λιθοσκαφῆ Ant. 1216.

χωννύναι. ἐγὼ δὲ δὴ τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι Ant. 81, τύμβον ὀρθόκραναν οἰκείας χθονὸς χώσαντες 1204.

χώρα. ἀλλά, φίλτατε ξένων, αὐτός τε, χώρα θ' ἥδε, πρόσκοποι τε σοί, εὐδαίμονες γένοισθε Kol. 1553, ὡς ἔλειπέ μοι μαντεῖα πιστὰ τῇδε τῇς χώρας πέρι Tr. 77, χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκ' ἂν χώρας ἀπουρίᾳ κρύπτουσιος βεβῶς 165, ἐπὶ ξένης χώρας ἀοίκους ἀκατόρατός τ' ἀλωμένας 300, ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς Oid. 14, μίασμα χώρας – ἐλαύνειν 97,

χώρας ἄναχτες 911, ἐπεὶ χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ 1418, ὦ τῆσδ' ἔφορδε χώρας Kol. 145, ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας 226, καὶ ποῦ 'σθ' ὁ καινὸν τῆσδε τῆς χώρας; 296, τούτου χάριν τοίνυν ὅσ προσθέσθαι πέλας χώρας θέλουσι 405, εὐλίπου τᾶσδε χώρας ἴκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα 668, τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος 727, ἐκεῖ χώρας ἀλάστωρ ὁμῶς ξυναίων ἀεὶ 788, οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας 909, εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι βία τε κοὐχ ἑκών 934, οὓς οὐ μή ποτε χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύχωνται θεοῖς 1024, ἄνακτα χώρας τῆσδε 1476, βασιλεὺς χώρας Ant. 155, λαβών τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν 1163, βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος Peleus V (s. Vorr.); θανάτων δ' ἐμῇ χώρᾳ πύργος ἀνέστας Oid. 1200, οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν τὴν τοῦδε, χώρᾳ δ' ἔμπαλιν κατοικιῶ Kol. 637, ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα (μεγίστα) χώρᾳ 700; Εὐβοῖδα χώραν φασὶν, Εὐρύτου πόλιν, ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι Tr. 74, ὃδ' ἥρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ χώραν γυναικῶν 241, ἐὰν σοφθῶσι χώραν τὴν ἐμὴν Ph. 1405, φέρε νῦν στείχων, χώραν καλέσω 1452, ἐλθόντι χώραν τερμίαν Kol. 89, καλῶς χώραν ἔξειν αἰὲν ἄλυπον 1765, τίς ὄρνις οὕτως, ἕξεδρον χώραν ἔχων; Tyro VI.

χωρεῖν. ἆρ' οὖ σοι δοκεῖ χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ; El. 615, ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλίνω τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος 1323, ἀλλ' ὅσον τάχος χωρεῖν ἔσω 1374, οὗτος ἐκ προαστίου χωρεῖ γεγηθὼς 1432, χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει 1491, χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες πατέρα τὸν ἀμὸν 1495, χώρει νυν Tr. 92, ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον, χωροῦσι πρὸς σὲ 285, πρὸς δὲ δώματα χωρῶμεν ἤδη πάντες 333, ἀλλ' εἴσω στέγης χωρῶμεν 493, κεινὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε χωρεῖν 496, ξύνες δὲ τῆνδ', ὡς ἀήθης καὶ σύνωφρυωμένη χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γρᾶῖα σημαίνουσά τι 870, ἐπεὶ ἐν δυσπαλλάκτοις ὁδύναις χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα 960, χωρῶ πρὸς ἔργον Ai. 116, χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἕδρας ἀκμὴ 811, χωρεῖν ἕτοιμος 813,

χωρεῖ πρὸς ἦπαρ - γενναία δὲν 938, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμεν 945, χωροῦντ' ἄνευ σοῦ 1010, ἄνδρε χὰρ δύω - χωρεῖτον, ἂν μαθόντες, αὐδὶς εἶσιτον Ph. 541, ἀλλ' - χωρῶμεν 635, 645, χωρὶς ἂν εἶσω 674, χώρει σὺ 1068, χωρῶμεν ἰδαὶ πάντες ἀολλεῖς 1469, ὅταν ταχύς τις ὑπιβουλεύων λάθρα χωρῇ Oid. 619, χωροῖμ' ἂν εἰς τόδε Kol. 507, καὶ προσπόλου μιᾶς βιοτερῇ χωροῦντα 747, χώρει - ἔξω θάσσον 824, ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με χωρεῖν 1020, χωρῶν ἀπείλει νῦν 1038, χωρεῖτε, καὶ μὴ ψαύετε 1544, τί μέλλομεν χωρεῖν; 1628, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε 1641, ἀλλ' ὄβε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας - χωρεῖ, τινα δὴ μῆτιν ἐρέσσων Ant. 158, τί χωρεῖς οἷ μαλὼν δῶσεις δίκην; 228, τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ χωρεῖ 336, ἕως χωρεῖ πρὸς αὐτὸν 1227, πρὸς ναρὰ δὲ πρηναία χωροῦμεν ποτὲ Troil. III, 13, χωρῶμεν ἤδη - εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα, μουσικῆς παιδεύματα u. B. C, 2; ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει Ph. 397, πότερον ἐχώρει βαιὸς, ἢ πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας; Oid. 750, μήποτ' εἰσίδοιμί σε πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι Tr. 304; χωρήσομαί τ' ἄρ', οἵπερ ἐστάλην ὁδοῦ El. 404.

χωρὶς, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ El. 945, τίς γὰρ ἀνιδὼς, - ὃς τήνδ' ἄτην χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει; Tr. 1003, καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται Ai. 158, χ' ἡμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς 166, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ 561, οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς, οὔτ' ἐκεῖνα σοῦ Ph. 115, ἀλλὰ μή μ' ἀφῇς ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 487, κτῆμα τὴν αὐθαδίαν εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρὶς Oid. 550, γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ 608, αἵν οὔποθ' ἡ μὴ χωρὶς ἑστάθη βορᾶς τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς 1463, χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὰ παίρια Kol. 808, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς Ant. 510, χωρὶς ἀλλὰ πολλάκις ἔβλεψα ταύτην τὴν γυναικείαν φύσιν, ὡς οὐδὲν ἔσμεν Tereus VII, 1, τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν

ἀβλάβη τοπὶ, γυναικὸς ἀβλαβὲς χωρὶς, ἀμεθὲς χλιδῆ; u. B. XXIV, 2.

χωρίτης. ἐκλίπομεν· οὐκ ἔχωγε χωρίτην γ' ὁρᾷ; Aig. IV, ερέφουσι (στερέφουσι) κρύπτοφύλακα (φύλλα καὶ), χωρίτην ὄφιν Herakl. s. das.

χῶρος. θηρῶν, οὓς ὃδ' ἔχει χῶρος οὐρεσιβώτας Ph. 1148, ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται, οὐκ ἔτι φοβητὸς ὑμῖν 1153, καὶ ποῦ σθ' ὁ χῶρος οὗτος, οὗ τῷδ' ἦν πάθος; Oid. 732, χῶρος δ' ὅδ' ἱερὸς, ἐς ἑᾷν εἰκάσαι, βρώμων δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου Kol. 16, τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται; 38, τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήκαμεν; 52, χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἐστὶ 54, ἀλλ' ὁ χῶρος ἔσθ' ὅδε, — ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων 644, πρῶτα μὲν λαμπρὸς ἔω κεκλημένος τέτακται χῶρος εὐανθὲς θέμα Thyest. VI, 4, χῶρος γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν, ὅπου τὸ τεχνᾶν καὶ τὸ πεπαῖνον φύει u. B. LXXXII, 3, 1; χῶρον ἔχθ' ἅν ἀστιβῆ κίχοι Ai. 657, εἶτ' ἔχει χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ', εἶτ' ἄλλη κυρεῖ Ph. 28, καὶ χῶρον τιν' ἔχει 154, τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα· τὸν δὲ χῶρον οὔ Kol. 24, ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν 37, χῶρον μὲν αὐτῆς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, — οὗ με χρὴ θανεῖν 1520, χῶρον δ' — σκέλλομεν ἤδη 1540; τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βάσκεται χώροισιν αὐτοῦ Tr. 145, χώροις μάλιστα πρὸς τίνα ξύναυλος ὤν; Oid. 1126; στείχων δ' ἰκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς σὺ τὸν τύραννον ταῦτον ὄλλυσθαι λέγεις Oid. 798, τίνας χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἐφ' ὁρῶν πόλιν; Kol. 2, ἔνθ' οἶμαι τὸν ὀρειβάταν Θησέα καὶ τὰς διστόλους ἀδμῆτας ἀδελφὰς αὐτάρκειν τοῦ' ἐμμίξειν βοᾷ τούσδ' ἀνὰ χώρους 1058.

ψ.

ψακαλόεσσοι μητέρες u. B. CV, 180.

ψαλίς. στενὴν δ' ἔδυμεν ψαλίδα κοὐκ ἀβάρβαρον Lak. I, ψαλίδας τιάρας, καὶ σισυρνώδη στολὴν Mys. V.

ψάμαθος. ἀμφὶ χλορὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος Ai. 1064.

φαύειν. ὃς κἀμὲ – φέρων ἐπ' ὤμοις – φαύει μαστάλαις χροὸς Tr. 565, πᾷ μου φαύεις; 1006, φαύω μὲν ἔγωγε 1020, ὅσων ἐγὼ φαύοιμι, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην Oid. 1465, φαῦω καὶ δή Kol. 173, μὴ φαύειν λέγω 856, ἦ σὺ γὰρ φαύεις (φαύσεις) ἐμοῦ; 868, χωρεῖτε, καὶ μὴ φαῦτε 1544, κεῖνος ἐκέγνω μανίαις φαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίαις γλώσσαις Ant. 962; κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου φαύσειεν Tr. 906, καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν φαῦσαί μ' ἔασον Oid. 1467, ξύννευσον – σῇ φαύσας χερὶ 1510, ὡς φαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα Kol. 1131, φαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων 1639, ἔφαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας πατρὸς, τριπόλιστον οἶστον, τοῦ τε πρόπαντος ἀμετέρου πότμου κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν Ant. 857.

φέγειν. τοὺς πέλας φέγε El. 551, ὀργὴν ἐμέρψω τὴν ἐμήν· τὴν σὴν δ' ὁμοῦ ναίουσαν οὐ κατεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ φέγεις Oid. 338, πῶς γ' ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως φέγοις; Kol. 977, ὅσα λέγει τις, ἢ πράσσει τις, ἢ φέγειν ἔχει Ant. 689; ἐγὼ γὰρ ἂν φέξαιμι δαιμόνων νόμους; Ai. 1130, καὶ τίς ποτ' ἐστὶν, ὅν γ' ἐγὼ φέξαιμί τι; Kol. 1172.

φεκάς. τοῦ γῆς ἐπιφανέντα κἂν ὑπὸ στέγῃ κυκνῆς ἀκοῦσαι φεκάδος (φακάδος) εὐδούσῃ φρενὶ Tympan. I, 3.

φεύδειν. καί μ' ἔφευσας ἐλπίδος πολὺ Ai. 1382, εἴπερ μὴ θεοὶ φεύσουσί με Kol. 628, καί σ', ἅπερ ξυνήνεσα, θέλω, πόλιν τε τήνδε μὴ φεύσας θανεῖν 1509, φεύδοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων 1512, φεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην Ant. 389; εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν φεύδῃ Tr. 450, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι γνώμης 712, ἦ ῥα κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις, εἶτ' ἐλαφηβολίαις Ai. 178, ἦν τάδε ψευσθῇ λέγων Ph. 1342, κἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον Oid. 461, οὐ γὰρ ὤμοσ', οὐκ ἐψευσάμην οὐδέν σε Kol. 1145, ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λαθοῦσά με ἔσαιν' Ἐριννὺς ἠδονᾷς ἐψευσμένον Teukr. III, 4.

ψευδής. ὡς ἐλευθέρῳ, ψευδεῖ καλεῖσθαι, κἠρ πρόσεστιν οὐ καλή Tr. 454, τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; Ph. 100, τὰ ψευδῆ λέγειν 108, τοὺς θεοὺς ψευ-

ψεῦδε τυθλὴ 892, ὅτι — τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι Oid. 526, ἦ δεινόν, ἦν δοκῇ γε, καὶ ψευδῆ δοκεῖν Ant. 323, ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω κόλει 657, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων 1054, τὸ ψευδῆ λέγειν Kreus. II, 14, τὸ κέρδος ἡδύ, κἂν ἀπὸ ψευδῶν ᾖ u. B. LVIII, 3, οἱ ψευδεῖς λόγοι 4.

ψευδοκήρυξ. τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς ὄντας πρὸς αἰχμὴν Ph. 1306.

ψευδόμαντις. τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς, ὡς ψευδόμαντις Kol. 1097.

ψεῦδος οὐδὲν ὧν λέγω El. 1220, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει Ph. 109, κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος 842, μή πώ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν (λαβεῖν) Ant. 1094, ἀλλ' οὐδὲν ἔρχει ψεῦδος ἐς γῆρας χρόνου Akris. II.

ψευδοστομεῖν. καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν Kol. 1127.

ψευδόφημος. πολλὰ γάρ σε θεσπίζοντ' ὁρῶ, νοῦ ψευδόφημα Kol. 1517.

ψεύστης. ὧν ἐς ὕστερον ψεῦσται φανούμεθα Ant. 1195.

ψήκτρα. διὰ ψήκτρας σ' ὁρῶ ξανθὴν καθαίρουθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός Oinom. VI, 1.

ψῆν. ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει, καὶ ψῇ κατ' ἄκρας σκιλάδος Tr. 678.

ψηφίζειν. σὺκ ἄν ποτε δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν Ai. 449.

ψηφοποιός. κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς εὑρέθη Ai. 1135.

ψῆφος. μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς ψήφῳ, δικλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών Oid. 607, εἰ νόμου βίᾳ ψῆφον τυράννων ἦ κράτει παρέξιμεν Ant. 60, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει; 632.

ψιθυρος. τοιοῦσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων Ai. 148.

ψιλός. κἀν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὠκλισμένῳ Ai. 1128, αὖθις αὖ πάλιν εἶσειμι πρὸς σὲ ψιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν Ph. 953, ὦ μ' – ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχῃ βίᾳ Kol. 866, ὡς ἐξοιδά σε οὐ

φειδώ, αὐλ' ὅσπερ ἐκ τοιαύτ' ἄροις ἐξαντλῶν τάδε 1089, φειδὼ δὲ σῇ γένοιτ' Ant. 485. τὴν Ῥώμην. VI, 19.

φήγνυ. ἀλλ' οὔ, τύπτ' ἄλυπον, ἤν θ' ὅτι χαίρων ἐμὲ φήσομαι δυνήσεις ἐμὲ Ant. 759, εὐπλοίαν ἂν πήξαιμι μᾶλλον ἢ φόνον Alc. V, 3.

φρασᾶν. ἔφυσα γάρ κἀ φοβουμένην φρασεῖ Akris. I, 3.

φόρος. τοῦ δὲ σοῦ φόρου φύσις ἂν στραφείην Ai. 1125, ἐστὶ κτεανὸς καὶ χαλκήρεα φόρος Salmon. I, 1.

φύζειν. λεπτοσκαθήτων χλανιδίων ἐρεπτίοις Φάλκωσι καὶ φύζουσι Niob. VI, 2.

φυή. ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ φυὴ μου — σὺ σοφὸν δίδαξον ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν Ph. 1014, ἡ δ' ἐμὴ φυὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει Oid. 64, ψυχὴ γὰρ ἥδε πολλά μοι μεθυσθεῖσα Ant. 227, ἡ δ' ἐμὴ φυὴ πάλαι πέπνυται, ὥστε τρὶς θανεῖσα ῥᾳδίαν 459, γυνὴ μὲν εἶναι καὶ φρονεῖν τοὐνδεκὸν πρέπειν σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρέτις Alc. I, 1, ζῆτον δὲ πρωτοθήκτου ἐκμελεστέρα ψυχὴ κατέστη Oinom. I, 2, ἀνηνύτοις γὰρ πλευμόνων ὅσοις ἔνι ψυχὴ ν. B. XXIII, 3; τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγὼς El. 775, τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ ψυχῆς ἄσηπτον αἷμα 786, ψυχῆς ἀφειδήσαντες 980, ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνδρώπων ἐμοί, ψυχῆ Ὀρέστου λοιπὰ 1127, λόγοις γὰρ οὐ γὰρ ἔστιν ἀγὼν, ἀλλὰ σῇ ψυχῆς πέρι 1492, τῶνδε γὰρ πλέον φέρω τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι Oid. 94, οἷόν μ' ἀκράντου ἀρτίως ἔχει ψυχῆς πλάνημα, κἀνακίνησις φρενῶν 727, ἐξ ἔτι προ' ἐν νοσοῦσ' ἀσηρὸν θυμῷ βέλη ἔρξεται ψυχῆς ἐμάσσει 894, μόνον — μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς πότε Kol. 1207, οἷ σ', ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς ἐμοσπόμοις ἐύμπαντες ἐξειλούμενοι 1826, ἐκ τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσι Ant. 980, σῷ δυσθύμως πάσχουσ' ἀεὶ ψυχῇ πολέμιος El. 219, ἐπεὶ δὲ μοι ψυχῇ σύνηθες, ὦμμα 903, ἐν τοῖσιν αὐτοῖν, οἷ' ἐμὴ νῦν ψυχὴ δύστηνος Ant. 317, τέως δὲ καὶ φρονοῦσα πατρῴων βάθρων νέον ψυχὴν ἀτάλλων Ai. 559, νῦν σὺ καλλίστας τῶν ἐμῶν προτείνων προσφάγμασι ψυχὴν ὁρᾷ 1270.

σπηρὰν ἐπανιέν σὺ φιλῶ ψοφῶ ἔγωγε 1361, τὴν φιλοκτήτου δὲ δεῖ ψυχὴν ὅπως λέγουσιν ἐκλιφῆς λέγων Ph. 55, ἀλλὰ μοι θυσμόρῳ γὰ ψθίνουσα τρόπει ψυχὴν Od. 666, ἀρκεῖν γὰρ ὅλμαι πρὸς ἓνὸς μίαν ψυχὴν ἐὰν ἀπολέσθαι; ἢ ἑβδόμης πλὴν Kol. 999, οἷς ἅπαξ ὀδὸν τὴν κατοὺς ψυχὴν ἂν οἶμαι ξῶσαν ἀνεπέμπειν ἐμοί 999, πατρὸς ἄθλιος ἐλπισθεὶς ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην Ant. 176, κἀξ ταὐτὸ ἐκ ὀργόρρ γε τὴν ψυχὴν προδοὺς 322, ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ, ἢ γλῶσσαν ἢ νόον ἔχειν ἄλλος; ἢ ψυχὴν ἔχειν 706; ἀνὴρ ὃν ἔχεις μὲν τὸν ἄνω βαλὼν κάτω, ψυχὴν τ' ἀνέμως ἐν κάρφ κατηρίσας 1069, καὶ τὴν ψυχὴν ὡς ἂν πιστὴ ἀνθρώπος ἔχουσα u. El. CV, 110, 5; ὦ ψυχὴ σκληρὰ, χαλυβδὸς ἐμβολίμητον στόμωσιν παρέχουσ', ἀνύπαυστε βοᾷν PR 1260, ὦ μελέα ψυχὰ, ὃς μηδ' ὀλυκτὸν πώματος ἥσθη δεκέτη χρόνον Ph. 713; τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἐλεῖν οὐκ ἂν ἁμάρτοι Ai. 164, ἐμοὶ καὶ θεὸν ἄνω ψυχὰς παρέσσει (παράσσει) Pheidi. IV, 3.

φθόγος. ἵν' ἐν ψυχεῖ μὲν ἡλίου διπλῆ πάρεστιν ἐνθύμησις Ph. 17.

ψυχρός. ἵν' ὑμὸς εὐθὺς καὶ κεκρυμμένος νέκυς ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται Kol. 623, θερμῆς ἐπὶ ψυχροῖσι παρθίας ἔχεις Ant. 68, ψυχρὸν παραγκάλισμα 650, κοὐδὲ ψυχρὰν ὁδὸν Nauph. V, 11.

Ω.

ὦ 1.) als Interiection: τὸ, τὸ ὦ ὦ. — ὦ ὦ Kol. 224, ὦ (ὦ ναί), τίνα λέγεις μοι τόνδ' ἄγγελον; Ant. 1239, ὦ χαῖρ' ἀναξ Ol. 666; ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε, Διογενὲς τέκνον Ai. 21, ὦ ἀνυστὰ Aleris. I, 1, ὦ ἐμῷ ἔρωτ φυτεῦσα Niob. I, ὦ πρὸς θεῶν, ξένοι Ai. 371, ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε Oid. 646, ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον 1087, ὦ φάος ἁγνὸν El. 86, ὦ θεοὶ πατρῷοι 411, ὦ θρέμμ' ἀνυπόδες 624, ὦ δέμας οἰκτρὸν 1161, ὦ γενεὰ τάλαινα 1413, ὦ ψυχὴ σκληρὰ Tr. 1260, ὦ τροφεῖς ἐμοὶ 868, ὦ ξένε Καρπάθιε Ph. 791, ὦ τέκνον φίλον 1128, ὦ πόλις πατρία

1213, ὦ παῖδες αἰσχροὶ Oid. 58, ὦ σκέρμ' ἄθαμμον Kol. 328, ὦ λῆμ' ἀναιδὲς 960, ὦ φῶς ἀφεγγὲς 1549, ὦ γῆ Θραιξία u. B. LXXXII, 4, 1. 2.) vor Vocativen und Nominativen: a.) der Substantiva: a. ἄναξ, ἀνήρ, ἄνθρωπος, γυνή, Ζεύς, θεός, καφυγνήτη, καλίγηπος, ξένος, παῖς, πατήρ, πόλις, πόπος, σπέρμα, τέκνον u. a., ὦ τᾶν Ph. 1387, Oid. 1145, ὦ γάμοι, γάμαι Oid. 1403, ὦ θάνατε, θάνατε Ph. 797, ὦ παῖ, παῖ El. 1084, Tr. 1023, Ant. 948, ὦ πάτερ, (ὦ) πάτερ Kol. 1099, ὦ πόλις, πόλις Oid. 629, ὦ πούς, πούς Ph. 1188, ὦ χέρες, χέρες Tr. 1089; b.) der Adiectiva: ὦ δυστυχής El. 934, ὦ δύσποτμε 1199, a. δύστηνος, τάλας, φίλος u. a.; c.) der Adiectiva und Substantiva verbunden: ὦ φίλια γενέθλια, ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ὦ φίλτατον φῶς u. a. El. 226, 289, 655, 1164, 1224, 1227, 1354, 1379, 1397, Ai. 178, 529, 596, 641, 784, 977, 982, 996, Ph. 234, 530, 718, 987, 1040, 1146, 1348, Oid. 1216, Kol. 328, 1096, u. a.; d.) der Pronomina: ὦ οὗτος, Αἶαν Ai. 89, ὦ σύ-σσε, σύνορ, Οἰδίπους Kol. 1627; e.) der Participia: ὦ δειναὶ τάσδε – πεμφθεὶς κελεύθους u. a. El. 1162, 1357, Tr. 99, 102, 633, 1046, Ai. 845, 1272, Ph. 1006, 1290, 1380, 1402, 1445, Oid. 1223, 1327, Kol. 761, 1701, Ant. 1263, Achai. IX, 7, Iphig. III, 4, Skyr. II, 1; in verschiedenen Verbindungen: ὦ παλαὶ κεῖνα πλέον ἀμέρα ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι El. 201, ὦ Πέλοπος ἀ πρόσθεν πολύπονος ἵππεια 504, ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα 1066, ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ, ψαχὴς Ὀρέστου λοιπὸν 1126, ὦ σῶμ' ἄπιμος κἀθέως ἐφθαρμένον 1181, ὦ φίλτατα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι 1326, ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων Ἀγαμέμνονος 1354, ὦ φίλτατα μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ' ἔχων ποδῶν ὑπηρέτημα 1357, ὦ Κηναία κηπαῖε βωμῶν ἱερῶν Tr. 998, ὦ πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες 1010, ὦ Διὸς φύθαλμον, γλυκὺς Ἅιδας 1040, ἔρεβος ὦ φανερώτατον ὡς ἐμοὶ Ai. 395, ἰὼ ἰώ, Πὰν, Πάν, ὦ Πάν, Πάν 695, ὦ θεῶν χοροποί' ἄναξ 697, ὦ δαΐα Τέμησσα, δύαμορον γένος 784, ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐριννύες 843,

ὦ φαεννὰς ἠέρος τὸ κῦμ' εἶδος 856, ὦ πάγος, ὦ γῆς
ἱερὸν οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος, ὦ πατρῷον ἑστίας βά-
θρον, κλειναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ συντρῳον γένος,
κρῆναί τε, ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρῳικὰ πεδία
προσαυδῶ 859, ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
ἄλγιστον 992, ὦ δυσθέατον ὄμμα, καὶ τόλμης πικρᾶς
1004, ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρὸς 1398, ὦ κρα-
τίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτό-
λεμε Ph. 3, ὦ φιλτάτου παῖ πατρὸς, ὦ φίλης χθονὸς,
ὦ τοῦ γέροντος Φοίνικος Λυκομήδους 242, ὦ πολλ' ἐγὼ
μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς θεοῖς 254, ὦ δικλοῖ στρατηλάται,
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε 793, ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον 799,
ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον, τό τ' ἐλπίδων ἄπιστον
οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων 867, ὦ σχῆμα πέτρας δί-
πτυλον 952, ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν 974, ὦ κακῶν κάκιστε
καὶ τολμήστατε 984, ὦ Λημνία χθών, καὶ σὸ παγκρα-
τὴς σέλας Ἡφαιστότευκτον 986, ὦ θεοῖς ἔχθιστε 1031,
ὦ κοίλας πέτρας γύαλον θερμὸν (τε) καὶ παγετώδες
1081, ὦ πληρέστατον αὔλιον λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τοίαν
1087, ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων χειρῶν ἐκβεβιασμένον
1128, ὦ ἴστε τῶν πρὶν ἐντόπων 1171, ὦ πόλις, ὦ πόλις
πατρία 1213, ὦ τὰ πάνθ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι 1854,
ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί, Νύμφαι τ' ἔννυδροι λει-
μωνιάδες, καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβλὴς 1453,
ὦ Λήμνου πέδον ἀμφίαλον 1464, ὦ κρατύνων Οἰδί-
πους χώρας ἐμῆς Oid. 14, ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου
κάρα 40, ὦ βροτῶν ἄριστε 46, ὦ ναξ Ἄπολλον 80,
ὦ Διὸς ἀψευδὴς φάτι 151, ὦ χρυσέα θύγατερ Διὸς 186,
ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία 300, ὦ κακῶν κάκιστε 334,
ὦ θεῶν ἄγνὸν σέβας 880, ὦ κρατύνων Ζεῦ 903, ὦ φίλ-
τατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα 950, ὦ φέριστε δεσποτῶν
1149, ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις, ὦ δεινότατον
πάντων 1297, ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δώματα 1394, ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κε-
κρυμμένη νάπη, δρυμός τε, καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς
ὁδοῖς 1398, ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι 1524, ὦ πότνιαι
δεινῶπες Kol. 84, ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου

186, ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι πτυχαὶ Θήβης ταμιεύεται πόλις 191, ὦ κάτερ δόσμοις ὁρᾶν 327, ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ 607, ὦ κλέος Πανδίονος τελουμένων πέδῳ 720, ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα 1093, ὦ κάτερ, ὦ φίλος, ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς αὐτόν εἰμένος 1760, ὦ (ὠ) δύστηνος, καὶ δυστήνου κάτοχος Οἰδιπόδα Ant. 879, ὦ μίαρον ἦθος, καὶ γυναικὸς ὕστερον 746, ὦ πόλις, ὦ πόλεως κολυκτήμονες ἄνδρες 842, ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς οἰκήσεις ἀείφρουρος 891, ὦ γῆς Θήβης ἄστυ κατῳκῶν 937, ὦ πόνοι βροτῶν δύσκοποι 1277, ὦ πᾶν αὐ τολμήσασα καὶ μέγα γυνή Epigon. II, 1, ὦ πατρῷας γῆς ἀγνιαῖον πέδον Hermion. II, ὦ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος fr. B. XXVII, 1, 1, ὦ (εὖ) γλῶσσα εἰγήσασα τὼν πολὺν χρόνον XXXVIII, 1; s. auch El. 1, 203, Ai. 173, Oid. 946, Kol. 143 u. a.; ὦ – καὶ El. 86, Ai. 1004, Ph. 984, 986, Kol. 761, Ant. 879, 746, ὦ – καὶ – καὶ Oid. 380, 1394, ὦ – καὶ – τε καὶ 1398, ὦ – μὲν – δὲ El. 1357, ὦ – μὲν – δὲ – δὲ Ph. 130, ὦ – τε El. 67, Ai. 992, Ph. 867, 1040, 1146, 1445, fr. B. LXXXII, 2, 1, ὦ – τε – καὶ Ph. 1453, ὦ – ὦ El. 1227, 1334, 1418, Ai. 178, 977, Ph. 1213, Oid. 1297, Ant. 842, ὦ – ὦ – καὶ – ὦ Tr. 1089, ὦ – ὦ – ὦ El. 201, Ph. 242, Kol. 1700, Ant. 891, ὦ – ὦ – ὦ – τε – καὶ – τε – τε – καὶ Ai. 859, ὦ – ὦ – ὦ – ὦ Ph. 936.

ὦ (ὦ) τάλαιν' ἐγὼ El. 807, ὦ δύσμορος Ai. 372, ὦ (ὦ) τάλας ἐγὼ, τάλας 981, δύστηνος, ὦ τάλας ἐγὼ Ph. 744, ὦ τάλας ἐγὼ Kol. 753, Ant. 1211, ὦ μέλεος 1819.

ὦ μοι El. 1415, Ai. 253, 946, 1206, Ph. 1229, 1295, Kol. 215, 529, 820, ὦ μοι (οἰ μοι) Ai. 227, ὦ μοι μοῖ αἰαῖ El. 1416, ὦ μοι τάλαινα Ai. 340, ὦ μοι τάλας Ph. 934, ὦ μοι μέλεος Ant. 1341, ὦ μοι ἐγὼ Kol. 216, ὦ μοι ἐγὼ σοῦ, πάτερ, ὦ μοι ἐγὼ σοῦ μέλεος Tr. 971, ὦ (ἰὼ) μοι μοι Ai. 610, Ph. 796, Ant. 1317, ὦ μοι μοι κακῶν Kol. 982, ὦ μοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης Ai. 980, ὦ μοι δύσφρονος ἄτας Kol. 202.

ὠγύγιος. σὲ δ' – τόδ' ἐλήλυθε πᾶν κράτος ὠγύγιον Ph. 142, Θήβας δ' ἡμᾶς τὰς ὠγυγίους πέμφον Kol. 1770.

1338, ἐρθρὸν ὧδ' αἰδῆ νέκυν; 1356, εἶπερ ὧδ' ἔχει Ph. 116, μόνον ἔρημον ὧδε κἄφιλον καλούμενον 228, ὧδ' ἔχοντος 255, ὃν – ἔῤῥιψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον 265, τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας; 327, ὧδ' ἠμείψατο 378, πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ Ἅιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ οὐκείνου πατὴρ 624, ἦ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν 632, ὃς – (ὧδ') ἄλλυθ' ὧδ' ἀναξίως 686, τί δή ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενὸς λόγου σιωπᾷς, κἀποκλήκτως (κἀποκλήκτως) ὧδ' ἔχῃ; 730, ἀλλ' ὧδ' ἔσῃ σιγηλός; 740, τλῆναί σ' ἐλεεινῶς ὧδε τἀμὰ πήματα μεῖναι 870, ἀλλ', ὡς μεθήσων μήποθ', ὧδ' ὀρᾷ πάλιν 935, ἔπει οὐδ' ἂν ὧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ 948, ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος – λειφθήσομ' ἤδη; 1070, τὸν Ἡράκλειον ἄθλιον ὧδέ σοι οὐκ ἔτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον 1132, ἦτιν' αὖ παλίντροπος κέλευθον ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ τάχος 1223, οὐ γὰρ ἂν κάρα πολυστερφὴς ὧδ' εἶρπε παγκάρυκτον δάφνης Oid. 83, ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης 254, ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὧδ' – ἐρῶ 276, ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανῇ; 336, ἀλλ' ὡς φανέν γε τοὔνομ' ὧδ' ἐπίστασο 848, ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν; 988, κἀθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστειρξεν μέγα; 1023, ὡς μὲν τάδ' οὐχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα, μή μ' ἐπίδασκε 1369, καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435, αἳ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὅμιν ὧδ' ὁρᾶν τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὐξέννησαν ὄμματα 1482, ὧδε τηλικάσδ' ὁρᾶν, πάντων ἐρήμους 1508, οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλοτρίοις ὄμμασιν εἶρπον Kol. 146, ὥστ' εἰ φρονῶν ἔπραξον, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγιγνόμην κακὸς 272, ὥσπερ μὲ κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε 276, οὐδ' ὧδ' ἔχοντες 799, ὧδ' ἀκουσεσθαι 915, κἀθ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ, ταῦδ' ἐκλανθάνῃ 1005, ἀλλ' ἔρημος ἔθανες ὧδέ μοι 1714, τίς ἆρα μ' οὖτος αὐθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος ἐκμόνει, σέ γ', – κατορθῶ ὧδ' ἐρήμας; 1716, ποῖ δῆτ' οὐθεὶς ὧδ' ἔρημος, ἄπορος αἰθὴρ τλάμων ἔξω; 1735, ἢ κἀπακτείλειν ὧδ' ἐπεξέρχῃ θρασύς; Ant. 752, ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων 919, ὧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἂν 1108,

ὧν οὐδ' ἐχόντων, ἀλλὰ βουλεύειν μόρα 1179, οὔ τοι γένειον ὧδε χρὴ διηλοῦν φορεῖσθαι, — χαυρὸς παιδεῦσαι παῖδα Achai. III, 1, πόθεν κτὲ ἄλσεών ὧδε εὗρον ἔνθος ὠνίας Diosys. 1, 1, μὲ τοῦ κέρδους — οὐδ' ἀντέχεσθαι Kreus. IV, 2, λευκὸν τύκην ὧδ' (δ' Α) ἐκαλθευσεν χρόα Polias, ἢ τὰρ ἀμύστις οὐδ' ἔχουσ' ἐκώμασας n. B. XLV, 2. 2.) hierher, hier, ὃς ἡ οὐδέ μοι πρόπεμψεν — σποδὸν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ El. 1158, ἐὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὀδὸν ἐπαξιώσας οὐδέ μοι φανῆναι 1274, βλέφ' ὧδε Tr. 402, προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ 496, μή μ' — ἐν ὠδῖ ἐφάκοις κλισίαις ὄμμ' ἔχων, κακὰν φάτιν ἄρῃ Ai. 192, τίς ὧδ' ἐκ αὐθρίας τρέφεται; Ph. 1160, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα Oid. 7, βλέφ δὲ Κάδμον λεὼν ὧδ' ἀθροίζετον 144, οὐδὲ γὰρ τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγρυμαν 298, ἔκ' ὧδ' ἀμαρτὼν πόλλ' — ἕ σ' ἄγω Kol. 182, προβᾶθ' ὧδ', ἐμβᾶτε 841, προβᾶθ' ὧδέ μοι 843, ἐπεὶ πέραν περῶσ' ὧδε δὴ (περῶσι δὴ) 886, τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ τάσδ' ἄσμον αὖθις ὧδε προσπολουμένας 1098, εἴπερ κεῖνος ὧδ' ἐλεύσεται 1206, καὶ μὴν ὧδ' ὑμῖν ὁ ξένος ἀνδρῶν γε μοῦνος δι' ὁμμάτος ἀστακτὶ ξείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ 1251, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν 1286, ὧδ' ἕπεσθε 1542, τῇδ', ὧδε, τῇδε βᾶτε 1547; vielleicht auch Ai. 427, Ph. 1223, Oid. 88, Kol. 146, 1714, s. oben.

ᾠδή. ὥς μοι πόλλας μὲν θρήνων ᾠδὰς, πάλλας δ' ἀσπέρεις ἤσθου, στέρνων πλαγὰς ἀμφιτυπομένων El. 88, αἰλινον, οὐδ' ὀλυτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς ἥκει δύσμορος, ἀλλ' ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς θρηνήσει Ai. 630.

ᾠδίνειν. αἰλὶν ᾠδίνουσα συμφορᾶς βάρος δακρυόῤῥοοι δύστηνος Tr. 825, ὥστε μ' ὠδῖνειν, τί φῂς Ai. 794.

ᾠδίς. πλὴν ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτὸ προσβαλεῖν ἀπαίζεται Tr. 42, αἷμαι δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ (μοι) — παῖδες, ἓνο δ' ἅται, / μακρὸς πονεῖς ἀπέβλαστον ὠδῖνος Kol. 543, ὅκοιδε γὰρ τοι καὶ γυνὴ φύσιν πικρὰν ὠδῖνα παίδων n. B. XVI, 1.

ὠθεῖν· οὔτε νῦν σὺ τοιοῦσδ' ἐν κώποισι κειμένους ὠθεῖς ἀθέκτους Ai. 1307, ὠθεῖν δ' ἐπ' οἴκων πάντας Oid. 241, ὠθεῖν δ' ἐπ' οἴκων 819, ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ 1382, ἐθοσμεθ' ἔξω, καὶ διεμπολώμεθα θεῶν πατρῴων τῶν τε φυσάντων ἄπο Teucr. VII, 7.

Ὠκεανός. Ἴναχε γεννάτορ, παῖ κρηνῶν πατρὸς Ὠκεανοῦ Inach. H, 2, τὴν δ' Εἰδυῖα πρίν ποτ' Ὠκεανοῦ τέκεν κόρη Skyth. I, 3.

ὠκύβολος. Ἑοῶν ὠκυάλων νεῶν Ai. 710.

ὠκύβολος. ἐξ ὠκυβόλων – τόξων πτανῶν Ph. 710.

ὠκυπέτης. μόρῳ Tr. 1042.

ὠκύπους. ἆθ' ἱππείων ἅν – ὠκύπους ἀγὼν El. 699, πυκνοστίκτων – ὠκυπόδων ἐλάφων Kol. 1093.

ὠκύς. ἐς ὅσσον ὠκεῖς Ant. 1215.

ὠκυτόκος. αἰὲν ἐπ' ἤματι ὠκυτόκος καδίων ἐπινείσεται Kol. 689.

ὠλένη. ἑὰ δ' ἐλώπισε πλευρὰν ἅπασαν, ὠλένῃ τ' εὐώνυμον Tr. 926, καὶ πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας τρίφει γέμοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Pandor. I, 2.

Ὤλενος, ἐξ Ὠλένου γῆς φορβάδος νομίζομαι Hippon. II.

ὠμηστής. ὠμηστῆσι κυσὶν Ant. 697.

ὠμοβρώς. οὐδ' ὡς πρὸ Θηβῶν ὠμοβρῶς (ὠμοβρότως) ἐδαίσατο τῶν Ἀχαϊκῶν παῖδα Achai. VIII, 5.

ὠμόθυμος. τὸν ὠμόθυμον εἴ ποθι πλαζόμενον λύσσαν Ai. 885.

ὠμοκρατής. ὁ μέγας ὠμοκρατὴς Αἴας Ai. 205.

ὦμος. κἀμὲ – μέσον ἐν ὤμοις Tr. 564, οἷον τόδ' – κεθῆψεν ὦμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων ὑφάντὸν ἀμφίβηστρον 1064, ἐκ ὤμων κάπὶ ἔχων ἠρανυίου νώτου (νότου) κατασπάζοντα βύσσινὸν ἱμάτιον Laok. III, 2, ὦμοις ἀθηρόφρασιν ἄγχιστον φέρουσ' Hipp. V, 1, ποδανιπτὸν τὸ ὄβρυον ἐμοὶ φαείμοις ἐφ' ὤμοις; 4, στεφανωσαμένη δρυσὶ, καὶ πλείσταις (πλείσταις ῥᾳ πλείστοις)

ωμφ (δέδυκε) σκοτίαις (σκοτειναῖς, οὐ. σκοτεραῖς) θρακόντων (θρᾴττοντες). Rinot. II, 6.

ὠμοῖς – ἐν νόμοις πατρῷος Ai. 948, ἐκ ὠμοῦ – δαίμονος Oid. 828, δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς τῆς παιδὸς Ant. 471.

ὠμόφρων. πατρὸς ὠμόφρονος Tr. 975, τοῖα μοι – ἀνευτέναζες ὠμόφρων ἐχθοδοπᾶ Ἀτρείδαις Ai. 931, τῆς ὠμόφρονος Χρύσης Ph. 194.

ὠνῆ ἔθον καὶ πρᾶσιν u. B. LXXXII, 2, 1.

ὠνητός. ἦν δοῦλος, φὺξ ὠνητός, ἀλλ' οἶκοι τραφείς Oid. 1123.

ὥρα. εἰ πατρὸς νέμοι τις ὥραν τοῦ πάλαι πράσσειν Tr. 57, ὡς ἐμοῦ θροῦς ὥραντας ἕξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε Kol. 1386.

ὥρᾳ τιν' ἤδη – πόδοιν κλοπὰν ἀρέσθαι Ai. 245, περιτέλλομέναις ὥραις Oid. 156, ὥρα νιν – φυγᾷ πόδα νωμᾶν 467, ἀσάλευτον ὥραν Lemn. V, 2, τὰν δ' ἀνθρώπου ζωὰν ποικιλορήτιδες ἄται πημάτων κάσεις μεταλλάσσουσιν ὥραις Tereus IX, 2.

ὡραῖος. πηλαμὺς – ὡραία θέρους τῷ Βοσπορίτῃ Poimen. IV, 2.

ὡς I.) als Adverbium, 1.) mit Substantivis: σὺ δὲ σφαδάζεις, πῶλος ὡς, εὐφορβίᾳ u. a. El. 66, 107, 664, Tr. 963, Ai. 8, 17, 140, 258, 822, 651, 986, 998, Ph. 203, 214, 703, 1436, Oid. 473, 923, Kol. 247, Ant. 115, 826, Aichm. II, (ὡς τις u. ὥσπερ) Koph. II, Naupl. II, 2, Phin. II, u. B. LXIII, 1, LXXXII, 2, 1, CV, 139; wie, als, gleichsam als: ὡς δὴ πλησία παραστάτις Tr. 889, ὡς φίλου προκηδομένα 965, ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω 1192, εὖ δέ σ' ἐκφέρει κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις Ai. 8, ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων 64, ὡς κοινωνὸς ὢν 284, προὐφάνη κτύπος φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου (του) Ph. 203, εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε 229, πλέων, ὡς ναύκληρος 547,

(ὡς ἔοικε᾽ ἴδων μ᾽ ἐρημον, ἐκ βίας πάλιν 945, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα Oid. 1078, εἶκαν τις ἄλλος κεστὸς, ὡς κηρὸς ἁπᾶς 1118, οὐχ ὡς γελαστὴς ἐλήλυθα 1422, ὡς ταναοκτόνου Kol. 601, ὡς ἀνὴρ γενναῖος 1636, ὡς εὐεργέτην Ant. 284, ὡς ἂν κρύπτῃ ἄνθρωπος u. B. CV, 110, 4; κοὐκ αἰτιῶμαι καίτοι, ὡς τοὺς ἐν τέλει Ph. 385, φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἄγος, μόνον προθεὶς Ant. 775; ὡς ὀργῆς ἔχω Oid. 345; βακτρῶν γὰρ ὡς γέροντι προὔταλης ὁδόν Kol. 20; ὡς τάχος Ai. 578, 593, Ph. 924, Oid. 945, 1154, Kol. 1398, 1451, Thyest. II, 1. 2.) mit Adiectivis: ἡμᾶς μὲν ὡς θνήσκοντας εὖ πρῶτον κατὴρ ἄφ᾽ ἑξέφυσεν, οὐδ᾽ ἐλευθέρους Ph. 995, οὔ τοι σ᾽ ὑφ᾽ ὅρκου γ᾽, ὡς τάχιστα, πιστόμενος Kol. 550, ὡς ἄγαν νέος Ant. 735; ὡς σώφρονος σου - φύσεως ἁμαρτάνει (admutiend) u. a. El. 23, 87, 506, 1509, Tr. 869, Ai. 15, 238, 921, 1124, 1266, Ph. 532, 535, Oid. 316, 319, 439, 1187, Kol. 1198, Ant. 50, 320, 531, 735, 1178, Achai. IX, 7, Teukr. III, 1, u. B. X, 2, LVIII, 8, 1. 3.) mit Participiis u. Genitivis absolutis: Nominat. Part. Praes.: ὡς ἀλγοῦσα, ὥς τις -, ὡς ὢν -, ὡς ὁ - u. a. El. 804, 1123, Tr. 161, 1232, Ai. 284, 326, 1099, Ph. 861, Oid. 1178, Ant. 242, 1278, 1312, Atham. I, Akris. VII; Aoristi: Tr. 818, 876, Ph. 945, Kol. 245, 732; Perfecti Ant. 1278, ὡς εἰκὸς El. 1140, Ph. 498; Futuri: ὥς τι δράσων u. a. El. 1025, 1155, 1370, Tr. 160, Ai. 680, Ph. 563, 995, Oid. 625, 1290, 1423, Kol. 71, 380, 630, Ant. 62, 1063; Genitiv: ὡς νῦν ἀπάντος ἱστόρει τί σοι φίλον El. 316, ὡς ἔρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ Tr. 894, ὡς ὧδ᾽ ἐχόντων τῶνδ᾽ ἐπίστασθαί σε χρή Ai. 281, ὡς ὧδε τοῦδ᾽ ἔχοντος, αἰάζειν πάρα 904, ὡς ὧδ᾽ ἐχόντων - πάρα στενάζειν 981, ὡς ὧδ᾽ ἐχόντων, τἄλλα βουλεύειν πάρα Ant. 1179, προὐφάνη κτύπος φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου (του) Ph. 203, ὡς οὐκ ἔτ᾽ ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου - ἐφαίνετο 884, ὡς θέλοντος ἂν ἐμοῦ προσαρκεῖν πάν Oid. 11, ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος 145, ὡς μιάσματος τοῦδ᾽ ὑμὶν ὄντος 241, ὡς ὑφηγητοῦ τινος 1260, ὡς

ἐμοῦ φάσης εἶπας Kol. 88, ὡς δεινοῦ τινος φόβου φρένους 1651; ἄγος φεύγοντες ὃν Ant. 256, ὧν τον μὲν αὐθέντ' ἐμοῦ ἐκπεφυκότα (ἐκπεφυκότος) Heleu. II, 2, ὡς ξώντος Teukr. III, 3; Dativ: σπουδὴ γε φυτλῷ, ὡς ἐκπαλίζοντί τῷ Ph. 38, ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνδρὶ μάστορι Oid. 353, ἐπείπερ εἶ γενναῖος, ὡς ἔδοντι Kol. 76, ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προφέρει 665; Accusat. Part. Praes: ὡς παρόντα νῷν u. a. El. 862, Ph. 415, 1065, Oid. 956, 1094; Perfect.: ἥγγειλας ὡς τεθνηκότα u. a. El. 1344, Ph. 258, Oid. 97, 966, Kol. 1155, 1583; Aoristi: Oid. 848; Futur: ὡς θανουμένην u. a. El. 782, Tr. 289, Ai. 682, Aikia. IX, 3; ὡς τόδ' αἷμα χαμάζον πέλει Oid. 101. 4.) mit Pronominibus: ὡς κἀγὼ Ai. 525, ὡς ἐγὼ Oid. 69, 563, Ant. 468, Lenn. V, 3, ὡς ἐμοὶ Ai. 395, Ant. 1161, οὐχ ὡς γ' ἐκείνῳ τῇδέ γ' ἦν ἡρμοσμένα Ant. 570, καὶ δὴ φάσει τοῦδ' ὡς ἐμῷ καλέσεται Kris. II, 2, χ' ὡς εἰς πλεῖστ' ἀνῆρ - ἤθλησε πανδυνεύματα Kol. 563, ὡς ? θάσσονα Oinom. VII (s. Vorr.) 5.) mit Zahlwörtern: εὗρε πεντηκοντάδας, ὡς (ὃς) χἀλι' εὐθὺς Nmpl. V, 6. 6.) mit Verbis, a.) mit d. Indicativ: ὡς ἐγὼ κλύω El. 566, Tr. 72, ὡς ἀκούεις Kol. 194, ὡς ὁρῶ 527, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ Ai. 99, ὡς ὁρᾷς u. a. El. 1114, Tr. 365, Ph. 1420, ὡς ἐγὼ λέγω Ai. 107, ὡς σὺ φῂς u. a. 1234, Ph. 1028, Kol. 940, Ant. 706, Alet. IV, 1, ὡς φησ' αὐτός Tr. 249, ὡς αὐτὸς λέγει 253, ὡς φασιν Ph. 89, Kol. 415, ὡς λέγουσιν Ph. 335, Kol. 1161, Ant. 28, ὡς ἔφη λέγων Ai. 757, ὡς ἔφασκεν Oid. 114, ὡς ἐφάσκετε Ph. 114, ὡς εἶφη' ἐγὼ Ant. 886, ὡς - ἐξέφηνεν Oid. 242, ὡς ἐρῶ 547, ὡς ηὐδᾶτ' ἀεὶ 940, ὡς ἠράσατο 1291, ὡς κατ' ἠμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος Kol. 577, ὡς ἐφίετο u. a. El. 51, Tr. 759, ὥς σε κελεύομεν Ph. 1196, ὡς ἄναγα Kol. 904, ὡς ἐγὼ θέλω Kol. 1124, ὡς αὐτὸς θέλεις Ph. 468, ὡς θέλεις Ant. 398, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ Ai. 1157, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ Oid. 435, ὡς ἔοικας El. 516, Tr. 1241, ὡς ἔοικεν El. 765, 772, 1116, 1341, Tr. 1288, Ai. 334, 1139, Ph. 406,

Oid. 962, 1160, Kol. 1249, 1262, Ant. 570, 749, ὡς εἰκὸς ἀεί Ph. 361, ὡς χρῆν Tr. 1133, ὡς ἔχει u. a. El. 791, 1226, 1344, Tr. 622, 625, 1234, Ai. 87, 347, Oid. 1172, Ant. 1108; οὐδ' ἐκπεφυσημένος πτίλον κύκνειον, ὡς κόραν Πλευρωνίαν ἐκπεμβράσσει u. B. L, 3, ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ', ἐγὼ φράσω Ph. 1336, ὡς μὲν γὰρ ἐπράνθ' εἶρκτε, καὶ σύ που καρὼν ἔξοισθα Kol. 1587, ὡς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἐκείνην πατρῴαν 486, φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ φάσιν 974; ὡς δ' ἐγὼ θνμοφθορῶ, μή σ' ἐκμάθοις παροῦσα, νῦν δ' ἄπειρος εἶ Tr. 142, μαθεῖν ἐμὲ, – ὡς διόλλυμαι τάλας Ai. 858, ὡς δύνασαι, ταχύνας 1164, θανμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει u. B. CV, 181; ὥς μ' ἀκάλεσας θανεῖν u. a. besonders nach Ausrufungen: El. 808, 920, 1168, 1185, 1199, Tr. 663, 734, 871, Ai. 354, 587, Ph. 1007, 1281, Oid. 1187, 1348, Ant. 82, 572, 997, 1270, u. B. XXVII, 1, 2. 8, 1, ὡς ἔμελλον u. a. s. μέλλειν, ὡς ὄφελον u. a. s. ὀφείλειν. b.) mit dem Coniunctiv: εἰσθ' ὡς νῦν μὴ σφαλῇς Kol. 75, ὡς ἂν ποιήσῃς, πανταχοῦ χρηστός γ' ἔσῃ Ai. 1369. c.) mit d. Optativ: ὡς (utinam) ὁ τάδε παρὼν ἄλοιτο El. 126. d.) mit dem Imperativ: εἶσθ' ὡς ποίησον; Oid. 543. e.) mit dem Infinitiv: ὡς ἀπεικάσαι Tr. 141, ὡς σάφ' εἰπάσαι Kol. 16, ὡς – ἀνδῆσαί ποτε – ἔφη Tr. 171, ὡς τελεσθῆναι χρεὼν 174, ὡς διαιτᾶσθαι χρεὼν Kol. 928. f.) ohne Verbum: ὡς σοι θυμὸς El. 1319, ὡς θεοὶ ξυνίσσορες Ph. 1293, ὡς φάτις ἀνδρῶν Ant. 829. 7.) mit Adverbiis: ὡς τάχιστα El. 1487, Tr. 802, Ph. 749, Oid. 142, 1429, Kol. 897, 933, 1228, 1416, 1475, 1643, Ant. 885, ὡς πρασσόμενα El. 891, ὡς ἥκιστα 1487, ὡς ἐτητύμως 1452, ὡς ἐδεξάμην φίλως Tr. 628, ὡς οἰκτρῶς ἔχω 1080, ὡς ἀφρονέστατος ἔχει Ai. 356, χαῖρ' ὡς μέγιστα Ph. 462, ὡς ἥδιστα 1395, Thyest. III, 5, ὡς περίαλλα Oid. 1218, ὡς μάλις Kol. 325, ὡς αὐτίκα 380, 1371, ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις 809, ὡς κατῴκηνται καλῶς 1004, ὡς βραχύστατα 1115, ὡς –

ἐξελίφνης 1510, ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ κάροις 1678, ὡς ἀνιαρῶς λέγεις Ant. 316, ὡς – ὀφὰ 1270. 8.) mit Praepositionen: ὡς ἀπ' ἐλπίδων οὐχ ὥνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην El. 1127, πύργοι μὲν, – ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω Kol. 15, ὡς ἐκ ταχείας – πίσσεις Tr. 395, τί θῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε; Ai. 537, ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄκρῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ στένοιμι El. 1298, ὡς ἐπ' ἐξόδῳ Tr. 532, ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐκ Δαρείου τόδ' ἦν; Ai. 44, ὡς ἐς πολλὰ πάπορται ἔχω Tr. 1208, ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα Kol. 1424, καὶ τὸ πρᾶγμ' ὥσειν οὐχ ὡς παρ' οὐδὲν Ant. 55, πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον Ph. 58, ὡς πρὸς τί πίστιν τῆνδ' ἔχων ἐπιστρέφεις; Tr. 1182, ὡς πρὸς τί χρείας; Oid. 1174, ὡς πρὸς τί λέξων, ἢ καταρτύσων μολεῖν; Kol. 71. 9.) mit Coniunctionen: ὡς ἄρα u. ὡξ – ἄρα s. ἄρα, ὡς δὴ u. ὡς – δὴ Tr. 889, Kol. 809, Ph. 1065, ὡς μὲν Oid. 435, Kol. 1587, τοιαῦτά – σοι ταῦτ' ἔστιν, ὡς μὲν ἐν λόγοις ἁλγεινὰ, τοῖς δ' ἐσθοῦσιν – μέγιστα κακῶν El. 761, ὡς ὅταν – οὕτω δὲ καὶ Ant. 424, ὡς – οὕτως Tr. 1162, ὡς – οὕτω δὲ καὶ Ant. 499, ὡς – ὧδε Ph. 935, Oid. 648, ὡς – ὥς Kol. 1240, αὕτως, ὧδ' αὕτως, ὡς – Tr. 1038, οὕτως – ὡς El. 862, ὧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν Ant. 1108. II.) als Coniunction: 1.) dafs, damit, so dafs, a.) mit dem Indicativ: ὡς (ὥστ') – κάρτα μαίνομαι Tr. 445, ὡς ἔδειξε μήποτε Oid. 1392, ὡς τί ῥέξομεν (ῥέξωμεν); Kol. 1725, τανύην ποσ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζώσαν γαμεῖς Ant. 750, ὀσμῆς μόνον γ' ὡς μὴ βαρυνθήσεσθέ μου Phil. Tr. III. (b.) ὡς u. ὡς μὴ mit d. Coniunctiv: El. 889, 1166, 1440, 1460, Tr. 933, 493, 678, 1067, 1117, 1149, 1253, Ai. 13, 67, 580, 570, 733, 744, 827, 1008, Ph. 117, 454, 492, 534, 559, 653, (ὡς τίνα ῥέξῃς παλαμὰν ποτέ;) 1206, Oid. 559, Kol. 399, 788, 785, 889, 902, 1130, 1278, 1390, 1524, Ant. 643, 760, 765, u. B. CV, 140, ὡς ἄν mit d. Coniunctiv: El. 1496, Ai. 655, 1117, Ph. 129, 826, Oid. 329, Kol. 72, Ant. 215, u. B. LXXXVIII, C, 11. c.) ὡς mit d. Optativ: El. 33, 571, 716, Tr. 860, Ai. 1015, 1056,

Oid. 71, 762, 1448, 1174; Kol. 11, Ant. 19; Herakl. II, 1, nach ὡς ἐν Oinom. IV, 2, u. B. XVIII, 2, ὡς (utinam) ὁ τάδε κορὸν ὄλοιτο Ai. 126. d.) mit d. Coniunctiv u. Optativ zugleich: Ph. 24. e.) ohne Verbum: νῦν τὰ πρὶν μὲν θέμενος, τάδ' ὡς πάλιν Ai. 1434, καὶ νῦν ἃ κανεῖ δίχα κηδεμόνων, οὐκ ἔσθ' ὡς (ὅπως) οὐ θεῶν τον μελέτῃ Ph. 196. f.) mit dem Infinitiv: ὡς κλύειν ἐμὲ Tr. 1125, ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν Oid. 84, ἤδη γὰρ ἔχεις ἐλπίδ', ὡς ἐμοῦ θεοὺς ἄρων τιν' ἕξειν; Kol. 385, ὡς σπέργειν ἐμὲ Ant. 292, χρόνῳ ποτ' ἐξέκραξεν ὡς δοῦναι δίκην 308. 2.) dass, als Umschreibung des Accusativi c. Infinitivo, a.) nach Verbis sentiendi u. a.: α.) mit dem Indicativ: El. 949, 1243, 1309, 1362, 1427, Tr. 76, Ai. 590, 1036, 1141, Ph. 70, 162, 320, 502, 1057, 1074, Kol. 96, 481, 1025, 1198, 1790, Ant. 50, 713, 735, Tereus V, 2, VII, 3; β.) mit dem Optativ: Tr. 431, 938, Ai. 1370, Oid. 538, 729, Ant. 834; b.) nach Verbis declarandi u. a.: α.) mit dem Indicativ: El. 57, 521, 526, 552, 561, 592, 596, Tr. 79, 1241, Ai. 355, 481, 999, Ph. 611, 1339, 1340, Oid. 713, 1369, Kol. 1004, Ant. 694; β.) mit dem Optativ: El. 847, Tr. 2, 164, 265, 267, 352, 940, (ὡς οὐκ ἀρκέσοι and. ἀρκέσει) Ai. 727, Ph. 346, Oid. 556, 780, 791, 843, 1161, Ant. 272; γ.) ohne Verbum: Kol. 1097. 3) als, da, nachdem: ὡς ἔπεσ' ἀνδῖνος El. 519, ὡς ὁρᾷ 736, Oid. 807, Ant. 426, 1226, ὡς δ' – ἐδερκόμην El. 899, ὡς εἶδον 902, Ph. 271, ὡς ξυνίημι Tr. 90, ὡς – παρκούμεθα 203, ὡς ἔκτο 270, ὡς δ' ἐθάμβησα 697, ὡς ἐδάκρυσα 771, ὡς ἤκουσε 777, ὡς κρασεῖδε 1139, ὡς ἔληξε Ai. 274, καὶ πλῆρες ἅτης ὡς διεκτυέσι (διοπτεύσι) σύριγξ 307, ὡς ἐκηθάμην 996, ὡς – ἐθελησάτην 1386, ὡς ἤκουσα Ph. 549, ὡς ἔλαβε 679, πλάνοις ἴσως ὡς ἐξεπλήσθη 759, ὡς ἀπεστάλη Oid. 115, ὡς ἤκουσαν Kol. 1607, ὡς ἀκούσι φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν 1610, ὡς δὲ πρὸς τέλος γόων ἀφίκοντο 1621, ὡς ἐκράθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος 1639, ὡς δ' ἀκήλθομεν 1647, ὡς βιαίας ἔχεται πάνδημος

πάλαι ἀπὸ τάφου Ant. 1140, ἔμαθον, ὡς ἔμαθον, ἀμφὶ σοῖσι γάμοισι Troil. I, 1, 4.) bis dass, so lange als: παιδὸς Ἀχαιοῦς, ὡς πατὴρ ἐκθύσειε τὴν σύρβῶν κόρην El. 571, ὡς ἂν ᾖς ὅλος περ εἰ Ai. 1117, ὡς ἂν αὐτὸς ἦλιος ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν Ph. 1330, 6.) denn, ja denn (in der Antwort), da, weil: El. 17, 21, 824, 869, 470, 633, 821, 1112, 1319, 1322, 1337, 1446, 1489, Tr. 385, 387, 391, 394, 453, 488, 592, 596, 599, 921, 1120, 1263, Ai. 39, 92, 131, 854, 789, 1314, Ph. 46, 53, 117, 212, 567, 635, 807, 812, 846, 914, 1043, 1231, 1395, 1442, Oid. 44, 47, 54, 56, 101, 365, 445, 922, 1050, Kol. 52, 425, 562, (861), 937, 1016, 1023, 1074, 1229, 1528, 1691, Ant. 66, 694, 997, 1312, 1337, Akris. X, Hippon. I, 1, Mys. I, 1, u. B. XXVII, 1, 2. 3, 1, ὡς νῦν μηδ' ἐγὼ ταὐτὸν πάθω Oid. 325. III.) als Adverbium od. Coniunction: καὶ μήτε μήτηρ ὡς πατὴρ ἐδίδαξέ με, μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Ἀργείοις δόμων ἀνεῖσ' El. 1289, ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ Ai. 141, οἷος ὢν οἷος ἔχεις, ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν 924, ὁρᾷς - ὅσα δείνδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται Ant. 713, ὁρᾷς τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος; 735, ὡς ναυφύλακες νυκτέρου ναυκληρίας πλήπτροις ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν Achai. VI, 1, οὐδ' (ἐρῶ) ὡς - οἰκίζεται· οὐδ' ὡς - ἐδαίσατο τὸν Λοπάκειον παῖδα VIII, 3, (ὡς) χάρμ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκπαλούμενον u. B. CIH. IV.) als Praeposition: καὶ νῦν - ἥκει δόμους ὡς τοὺσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως Tr. 366, τῆμος θυρσῖος ἦλθον ὡς ἡμᾶς λάθρα 533, ὡς ἄλλην χθόνα δοκῶν ἀποίσειν Oid. 1178, ἔλθετε ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας 1481.

ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄκο δεδορκότ' ἐχθροῖς - λάμψειν ἔτι El. 65, ὡς καὶ σὺ πάγκλαυστον αἰῶνα ποινὸν εἶλου 1085, ὡς σ' οὐκ ἔμελλον ἆρ' - λείψειν οὐδέ ποτε Ph. 1032, ὡς σ' ἠθέλησα μηδ' ἀναγνῶναί ποτε Oid. 1348, πάντοθεν βόρειος ὡς τις ἀκτὰ πυρα-

τυπλῆς χειμερίας πλαγίας, ὡς καὶ ὑγρὸν ἀσκέψας θεινὰι κυματοκτύπους ἄτας πλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι Kol. 1242, οὐδ' ὡς ἐγὼ θάπτειν παρήσω κεῖνον Ant. 1042, ὡς (ὅτ) στρατῷ φρυκτωρίαν ἔδειξε Naupl. V, 6.

ὡσαύτως. ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενὴς, κἂν ᾖ γέρων, ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν, ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις, κἀντὸς ἐν πρώτοις ἕπῃ El. 27, καὶ ταῦτα πολλοὶ – συνεξήκουον ὡσαύτῳς ἐμοὶ Tr. 372.

ὡσεί. ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ, μάτηρ ὡσεί τις πιστὰ El. 234, πτύσας ὡσεί τε δυσμενὴς Ant. 653, εἰ μὲν ὡσεὶ (ὡς ϑ) θάσσον εἰδῶς εἰ τέκοι παῖδα Oinom. VII (s. Varr.)

ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενὴς – θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν, – ὡσαύτως δὲ κἀν ἡμᾶς ὀτρύνεις El. 25, ὥσπερ ἐγκελῆσαι τοῖς πεσοῦσιν 277, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγὼ 533, ὃς πᾶσιν ἡμῖν, ὥσπερ ἐξαιτούμεθα 656, πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν – ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμὲ 878, ἔπειτα δ', ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα καλῇ τὸ λοιπὸν 970, ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σῴζεται 994, τὸ δ' αὖξει βιότου πολύπορον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον Tr. 118, ὥσπερ ὑπαίγραν διώμνυτο 378, ἔστιν γὰρ οὕτως, ὥσπερ φύσις ξυνέπει 475, ὥσπερ εἶπον 552, ὥσπερ εἶδετε 692, χ' ὥσπερ ἂν θίγῃ, φθείρει τὰ πάντα κνώδαλα 715, τὸ σὸν μάνης δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν, ἐσταλμένον 776, ὥσπερ εἰσορᾷσ' ἐμὲ, αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὰς αὐτοφαγεῖς – ὁλοίατο Ai. 840, ὥσπερ ἡ φάτις πρατεῖ 978, καὶ μὴν ἔτι ξὺν τοῦδέ σοι μέλειν ἐφίετ' ἀνὴρ κεῖνος, ὥσπερ οὖν μέλει 991, οὐ γάρ τι τῆς σῆς οὕνεκ' ἐστρατεύσατο γυναικὸς, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ 1112, τοιγάρ σφ' – κακοὺς κακῶς φθείρειεν, ὥσπερ ἤθελον τὸν ἄνδρα ἰαβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως 1391, περιθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ Ἅιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ ὑμέτερον πατὴρ Ph. 625, πρὸς-

πῆσαι δ' ὥσπερ θεὸν 657, ὥσπερ ἥπου μ' ἀφίεσ 764, καί μ' ἔπαιρ', ὥσπερ νεῖς 889, ὅσα δ' ἐκδυσίασιν ἔμειναι βλάβας, ὥσπερ σὺ 1319, ἃ δὲ ἔξω, πάσσε ἤδη ζῆε, ἄνευ σωτηρίας 1396, ὥσπερ αὐδᾷς 1408, ὥσπερ κρατεῖς εἰσορᾷς Oid. 22, εἶπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς 54, εἰ γὰρ ἐκ τύχης γέ τῳ σωτῆρι βαίη, λάμπρὸς ὥσπερ ἔμματε 81, ὥσπερ μ' ἀρωῦν ἔλαβες, οὐδ' ἐρῶ 276, ὥσπερ γ' ἡ φάτις 715, ἄλλως τε νεὼς ἄγουσας ὥσπερ οἰκέτας ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ 1114, χρεὼ σ' ἂν θιγὼν δοκοῖμ' ἔχειν σοφᾶς, ὥσπερ ἠνίκ' ἔβλαπτον 1470, ὥσπερ μὲ κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε Kol. 276, ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον, ὁρῶν μ' ἀγρυφύλασσε 284, ὡς ἐπαιδεύθην ξένος, ὥσπερ σὺ 363, ὥσπερ ξένον γὰρ σύδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν, ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώζειν 565, ὥσπερ τις εἶ σοι λαμπροῦνκι μὲν τυχεῖν, μηδὲν διδοίη 776, νῦν δ' ὥσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων, τούτοισιν, οὐκ ἄλλοισιν, ἁλωσόμεσθά σε 907, καὶ τὰ λοιπά μου μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας 1138, οὐ κλωστὰ δ' ἔστιν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα τάδ', ὥσπερ ἂν ζῷ 1361, ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σοφῶν αὖ πέφασμαι καινὸς, ὥσπερ σοφὸ κατρὶ 1543, αὐτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἴχ' ἐπενθοῦς, ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος Ant. 1295, ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, κἂν ἄλλο μηδὲν, ἀλλὰ τοὐκείκης κάρα κίνησις αὔραισιν ἀνακουφίζει πτερόν Aig. VI, 1, σὺ δ' αὐτὸς, ὥσπερ οἱ σοφοὶ, τὰ μὲν δίκαι' ἐκαίνου Aith. I, 2, ὥσπερ ἡ παροιμία Inach. I, 1, ὥσπερ σελήνης γ' ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ u. B. LVI, 3, λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὑρετὴς χαλκὸς, χρόνῳ δ' ἀρχῆσαν ἦμυσε στέγας LXXII, 1, 1.

ὡσπερεί. ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρὸς, ὑπερμαχοῦμαι Oid. 264, ὑφηρέθη σου κάλαμος, ὡσπερεὶ (ὥσπερ) λύρας Aichm. III.

ὥστε I.) als Adverbium: ὥστε ἀνσμενὴς El. 444, πολλὰ

γὰρ ὥστ' – εἰς πόμπ' ἐλθεῖ, οὕτω δὲ τὸν Καθηγητὴ τρίψει Tr. 112, κἀξ νῦν ἥκει δόμους ὡς νοῦσε κίμνων οὐκ ἀφρονεστέρως, οὐδ' ὥστε δυσλῆν 367, κἀκ μητρὸς ἄφαρ βέβακεν, ὥστε πόρνις ἐρῆμα 530, κόμη γὰρ – πεφεισθέγμαι φόρτον ὥστε ναυτίλος λαβηνόν 537, μορφῇ μάλιστ' εἰκαστόν, ὥστε κρίονος ἐκβεβαμὰ ἐν βλίψειας ἐν τομῇ ξύλου 699, γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε κίονος πετοῦ χυθέντος εἰς γῆν Βακχείας ἀπ' ἀμπέλου 708, προσπεύσσετο πλευραίαιν ἀρτικόλλοι, ὥστε νέκυος, χινθν ἄπαν κατ' ἄρθρον 768, ὅστις, ὥστε παρθένος, βέβρυχα κλαίων 1071, τοὺς δὲ δεσμίους γαίᾳ, ὥστε φῶτας Ai. 300, σφῶν δ' – κατ' οἶκον οἰκουροῦσαν, ὥστε παρθένοι Kol. 343, (ὅμοιον) ὥστε κοντίας ἀὸς οἶδμα – κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θίνα καὶ δυσάντερον Ant. 587, πάντες ὥστε τοξότου (τοξότας) σκοπὸν τοξεύντ' ἀνδρὸς τοῦδε 1033, τοιαῦτά σου, – ὥστε τοξότης ἀφῆκα θυμῷ παρδίας τοξεύματα βέβαια 1084, ἔσπευσα βαιᾶς κύλικος ὥστε δεύτερα Aichm. VIII, 9, τοιγὰρ ἐώθη φύλαξαι χρόνον ὥστε δεσμίαν (χοίρους ὡς τε δεσμίους) Herakl. I, ἴσον μετρῶν ὀφθαλμὸν, ὥστε πέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών. Oinom. III, 4, ὀργὴ γέροντος, ὥστε μαλθακὴ νοτὶς ἐν χειρὶ, θήγει μὲν (θήγει, ἐν), τάχει δ' ἀμβλύνεται κ. B. LXXXIV, 1, 1, καὶ μόλιβος ὥστε δίκτυον κατῆγε (μολιβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν) CV, 126; Τόλην ἔξεξας, ὥστ' ἐπεικάζειν ἐμὲ Tr. 1220. II.) als Conjunction, 1.) mit d. Indicativ, a.) Praesentis: ἡ δ' ὧδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι ξύνεστι El. 275, ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμένει τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον 1389, ὥστ' – πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρὶ Tr. 59, ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω 705, ὥστ' – μάταιός ἐστιν 943, ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὕδοντά μ' ἐξεγείρετε Oid. 65, βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσυχῷ ἔξεστι φωνεῖν Kol. 82, ὥστ' ἔστι μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο; πλὴν εἰκεῖν – 573; b.) Imperfecti: ὥστ' εἰ φρονῶν ἔκρασσον, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγεγνόμην κακὸς Kol. 271; c.) Perfecti: ὥστ' – ὕλαια,

καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνὼν Ph. 75; d.) Aoristi: χ' οὕτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβὼν, ὥσθ' ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν Tr. 255, ὥστ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον, ὥστε καὶ χεροῖν κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη Ai. 729, ἦ τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον, ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας ἥκειν; Oid. 533, ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὃς εἶ 1036; e.) Futuri: ἀλλ' ἔστιν εὔνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς El. 1204, ὥστ' οὔποτ' Ἀΐδᾳ οἶδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι Ai. 98, ὥστ' – ὄλωλα, καὶ σὲ προδιαφθερῶ ξυνὼν Ph. 75, ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον Oid. 135, ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι 411, ὥστε κεἰ βραδὺς εὖδει, κλύων ἐσοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς Kol. 306, ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων, στήσω δ' ἐμαυτὸν 1342. 2.) mit dem Optativ: ὥστ' ἄν, εἰ σθένος λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν El. 833, ὥστε μή τιν' εἰσιδὼν στέρξαι γυναῖκα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον Tr. 576, ὥστ' οὐκ ἂν ἄνδρις ὀπίσσοις Ai. 213, ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι 1342, ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ', οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον Oid. 857, ὥστ' οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξίλθοιμ' ἔτι Kol. 45, ὥστε ξένον γὰρ οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν, ὑπεκτραπούμην μὴ οὐ συνεκσώζειν 565. 3.) mit dem Imperativ: ὥστε μὴ λίαν στένε El. 1172. 4.) mit dem Infinitiv: πέφυκεν ἐσθλὸς, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις El. 322, λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν 355, καλὸς γὰρ ὁμὸς βίοτος, ὥστε θαυμάσαι 893, ὥστε μηδένα γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δίμας 755, ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον, οὔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν ἡδὺν 780, οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ Αἴγισθος, ὥστε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος βλαστεῖν ἐᾶσαι 965, ζώσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος 985, ὥστ' – μηκέτ' ἂν τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὄρνιν 1316, ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρίξαι 1468, πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν, ὥστε καμφανῆ μαθεῖν 1454, τῷ γὰρ χρόνῳ νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείττοσιν

1465, ὥφθ' ἡδέως εὔδουσαν· ἐκπηδᾷν ἐμὲ φόβῳ ταρβοῦσαν Tr. 175, καὶ ταῦτα πολλοὶ – συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί, ὥστ' ἐξελέγχειν 373, ἀλλ' οὐδὲ καὶ φρονοῦμεν, ὥστε ταῦτα δρᾷν 490, ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἦθος ἡδονῇ κέαρ 629, ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν 669, πέφυκ' δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοὶ 899, ἔχει γὰρ οὕτως, ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν 1126, ἐπακτίᾳ Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ' ἔχειν ἕδραν 1152, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον, ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χειρὸς αἱμάξαι βοτοῖς Ai. 453, καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν, τί φῂς 794, ὧν οὕνεκ' αὐχὼν οὔ τις ἔστ' ἀνὴρ σθένων τοσοῦτον (τοιοῦτον), ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ 1063, ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων στρατηγὸς, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε 1106, τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν; 1325, ἀλλ' αὐτὸν – οὔκουν ἀτιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν ἓν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων 1339, ἦ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς παναιέθροις ἔχεις ἔγκλημ' Ἀτρείδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθών; Ph. 323, οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ' – αἰήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν 340, καί μοι προσῴδεθ' ὥστε γινώσκειν, ὅτι – 405, ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι ἔσται τὸ λοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ 460, ᾧ (φύλλῳ) μάλιστ' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' ἕλκος, ὥστε πραῦνειν πάνυ 650, ἆρ' ἐστὶν ᾗστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν; 656, οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος ἔπεισεν, ὥστε μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι; 901, οὐδέποθ' ἑκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν 1392, οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστὸν Oid. 361, μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτὸς, ὥστε μήτ' ἐμὲ, μήτ' ἄλλον – βλάψαι ποτ' ἂν 374, οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ, ὥστ' ἄλλα χρῄζειν, ἢ τὰ σὺν κέρδει καλὰ 595, ἢ κᾆτ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ; 1045, τοιόσδε δ' ἐκφὺς, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοὐμὸν γένος 1085, οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο 1131, ἄνδρες εἰσὶν, ὥστε μὴ σπάνιν ποτὲ σχεῖν – τοῦ βίου 1460, ὥστε θνητὸν ὄντ' – μηδὲν' ὀλβίζειν, πρὶν – 1528, ἤδη

γὰρ ἔσχες ἐλπίδ', ὡς ἐμοῦ θεοὺς ὧραν τιν' ἕξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε Kol. 386, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ παρῆκεν, ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι 570, πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα; 602, ὅτι οὐδεὶς πώ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ 943, εἴ τι θέσφατον πατρὶ χρησμοῖσιν ἵκνεῖθ', ὥστε πρὸς πάλιδων θανεῖν 970, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους 1350, ὥστε πάντας ὀρθίας στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας 1624, πείσομαι γὰρ οὐ τοσοῦτον οὐδέν, ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν Ant. 97, οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν 454, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι τέθνηκέν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν 560, γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν 1250, ὥστ' ἐπιφαλεῖν βίδην τε καὶ ξυναυλίαν Akrīs. XIV, 9. 5.) ohne Verbum: ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον Ai. 668, ὥστε μήτε δρῶντά σε τὰ τῶν πέλας δυσσεβεστάτων, θέμις, σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς, ἀλλ' αὐτὸν Kol. 1189.

ὠφέλεια. εἴ τις ὠφέλειά γε El. 944.

ὠφελεῖν. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε; Ai. 537; ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι, ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα 681, κείνῳ προσαρκῶν οὖν, ἐμαυτὸν ὠφελῶ Oid. 141, ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνων β14, οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν Kol. 436, τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ; Ant. 552, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν 560, ὅπου τὸ δεινὸν ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ Eriph. IV, 2, ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τοὺς πονοῦντας ὠφελεῖν u. B. IX, αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ XIII, 1; πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος; Ph. 1383, τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη; Ant. 550.

ὠφέλημα. τί δῆτα δόξης, ἢ τί κληδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίνεται; Kol. 259.

ὠφελήσιμος. ἦν Τρωΐᾳ δέ μοι πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦρα δ' ὠφελήσιμοι Ai. 1022.

ὠφέλησις. σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι El. 1031, τίνα πρὸς ὠφέλησιν (προσωφέλησιν) ἔρξεις; Ph. 1406, ἡ δ' ὠφέλησίς τις θύραισι κειμένου; Kol. 401.

ὠχριᾷν. τὸ δ' ὠχριᾶσθαι θλιβομένης τῆς καρδίας Amphiar. I.

Zusätze:

I. Abth., S. 29, nach Z. 3 v. E. Ἀκαφνάν. ᾖσι – εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας Inach. XI, 3 (s. Vorr.)

Das. S. 54, nach Z. 13 Ἀμφίλοχος. ᾖσι – εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας Inach. XI, 3 (s. Vorr.)

Hinzuzufügen ist noch ein mir von einem Freunde nachgewiesenes Bruchstück bei Herodianos περὶ μονήρους λέξεως (Dindorf. gramm. Gr. I, p. 9): Σαρπηδών, Σαρπηδόνος, εἴτε ὁ ἥρως, εἴτε ἡ πέτρα, εἴτε ἡ ἀκτὴ, εἴτε ἡ νῆσος, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἰχμαλωτίσιν (gew. Αἰχμαλωτῆσιν) εἰρηται

Σαρπηδὼν ἀκτή·

ἐν Τυμπανισταῖς·

ἡμεῖς δ' ἐν ἄστροις, ἔνθα Σαρπηδὼν πέτρα,

wovon nur der Artikel Σαρπηδών eingetragen ist.

Döring, H., Klopstock's Leben. Mit Klopstock's Portrait, und einem Fac-simile. gr. 32. 1825. 16 gr. Subscriptions-Preis 12 gr.

Döring, H., Kotzebue's Leben. gr. 32. Mit Kotzebue's Portrait und Fac-simile. 1830. 16 gr.

August von Kotzebue aus seinen eigenen schriftlichen Mittheilungen, wahrhaft und treu dargestellt von einem seiner Jugendfreunde. 8. 1819. 6 gr.

4. Geschichte.

Denkwürdigkeiten der geheimen Gesellschaften in Unter-Italien, insbesondere der Carbonari. Aus dem Original übersetzt von H. Döring. Mit 12 Kupfern und einem Holzschnitt. gr. 8. 1822. geh. 1 Thlr. 18 gr.

Joh. Falk's Kriegsbüchlein. Darstellung der Kriegsdrangsale Weimar's in dem Zeitraume von 1806 bis 1813, nach den Schlachten von Jena, Lützen und Leipzig. Aus Aktenstücken und Originalbriefen einiger deutschen Männer, an ihre Freunde in England, gesammelt. 8. 1815. 21 gr.

5. Sahre.

Kotzebue, Aug. von, magnetisirtes Scheidewasser. gr. 8. 1818. 12 gr.

6. Reisen.

Reise Sr. Hoheit des Herzogs Bernhard von Sachsen-Weimar-Eisenach durch Nord-Amerika, in den Jahren 1825 und 1826. 2 Bde. Mit 4 Kupfern, 4 Plänen, 4 Charten und 26 Viguetten. gr. 8. 1828. 6 Thlr. Auf Vel.-Papier mit illum. Charten und Plänen. 12 Thlr.

Otto von Kotzebue. Entdeckungsreise in die Südsee und nach der Beringsstraße, zur Erforschung einer nordöstlichen Durchfahrt. Unternommen in den Jahren 1815. 16. 17. 18. auf dem Schiffe Rurick. Drei Bände. Mit 20 Kupfern und 7 Landcharten. 1821, in gr. 4.

auf Druckpapier 12 Thlr.
auf Schreibpapier 16 Thlr.
auf Velinpapier 24 Thlr.
auf Royal-Velin, mit den Kupfern en gouache gemalt, 80 Thlr.
ohne Kupfer und Karten, des Nachdrucks wegen, 4 Thlr.

Otto von Kotzebues neue Reise um die Welt, in den Jahren 1823. 24. 25. 26. Zwei Bände, mit 2 Kupfern und 3 Charten, gr. 8. 1830. Auf Velin-Papier mit colorirten Kupfern 6 Thlr. — Auf Druckpap. 4 Thlr. 12 gr. und 3 Thlr. 12 gr.

Moritz von Kotzebue. Reise nach Persien mit Russisch-Kaiserlichen Gesandtschaft im Jahre 1817. 2 9 colorirten und schwarzen Kupfern. gr. 8. 181 2 Thlr. 21 gr. Ohne Kupfer 1 Thlr.

7. Classische Literatur.

Euclides Elemente, erstes Buch. Für den ersten Unterricht in der griechischen Sprache und Mathematik; griechisch und deutsch, mit Anmerkungen, einem Wortregister und 6 Kupfertaf. 8. 1800. 21 gr.

Sophocles Philoctetes. Aus dem Griechischen übersetzt. Zweite verbesserte Auflage. 8. 1827. 9 gr.

Sophocles Tragödien, griechisch, mit kurzen deutschen Anmerkungen v. G. C. W. Schneider.

1s Bändchen, Electra, 8. 1823. 12 gr.
2s — — Trachinierinnen. 8. 1824. 14 gr.
3s — — Aias. 8. 1825. 16 gr.
4s — — Philoctet. 8. 1825. 16 gr.
5s — — Oedipus Tyrannus. 8. 1826. 16 gr.
6s — — Oedipus Coloneus. 8. 1826. 20 gr.
7s — — Antigone. 8. 1827. 16 gr.
8s — — Bruchstücke nebst dem Leben des Sophocles und einem Wort- und Sach-Register über sämmtliche Tragödien. 8. 1827. 1 Thlr. 6 gr.
9s und 10s Bändchen, vollständiges Sophocleisches Wörterverzeichniss. 2 Theile 1829. 1830. 4 Thlr.

Xenophons vier Bücher Sokratischer Denkwürdigkeiten. Aus dem Griechischen, mit historischen Anmerkungen von J. M. Heinze. 2te Auflage. 8. 1818. 16 gr.

8. Fremde Sprachen.

Schmid, E. A., Colleccion de varias piezas en prosa y en verso, sacadas de la mejores Autores. Oder spanisches Lesebuch mit einem erklärenden Wortregister, gr. 8. 1805. 2 Thlr.

de Valenti, Agostino, Anleitung, wie die italienischen Verse richtig ausgesprochen, gelesen und gesungen werden sollen, für Liebhaber des italienischen Gesanges zum Selbstunterricht bearbeitet, nebst einige Canzonen, Sonetten und Madrigalen von Petrarca, verbunden mit einer deutschen metrischen Uebersetzung desselben. 8. 1825. 21 gr.

Wolf, O. L. B., English miscellanies. Lesebuch für Anfänger in der englischen Sprache. 8. 1827. 18 gr.
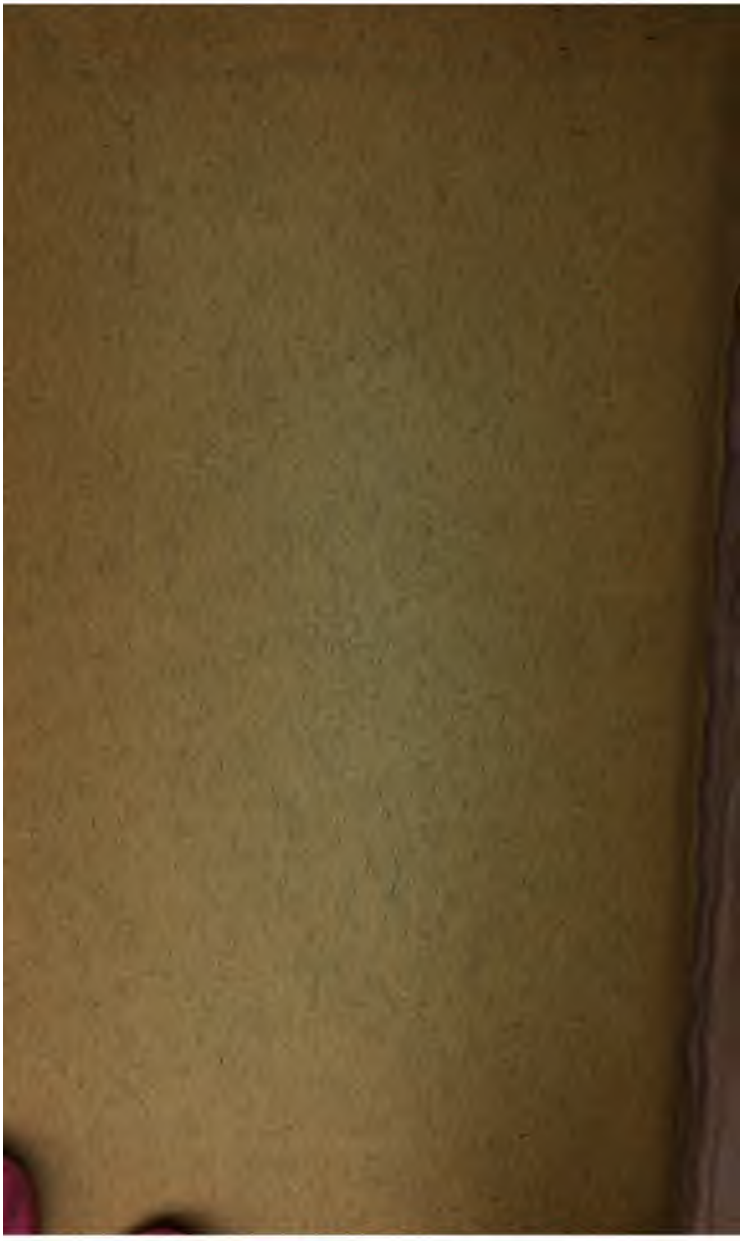
Dessen Tabelle über die Formenbildung der französischen Sprache. Fol. 3 gr.